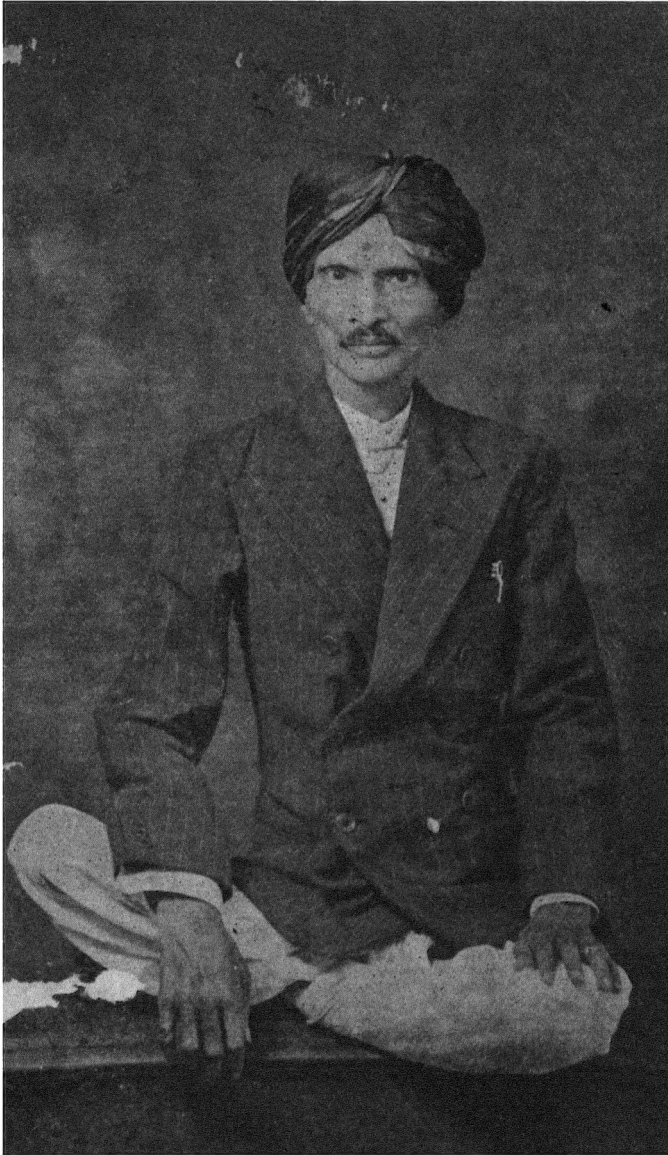

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200758

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು

ಜನ್ಮಸ್ಥಳ :- ಯವತಮಾಳ, ವರದ್ವಾಡ.
ಜನ್ಮದಿನ :- ಶ್ರಾವಣ ವದ್ಯ ಅಷ್ಟಮಿ ಶಕೆ ೧೮೧೪
ರಾತ್ರಿ ೧೧-೫. ೧೫ ಆಗಸ್ಟ ೧೮೯೨.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

			ಪುಟ
೧	ಮುನ್ನುಡಿ	I
೨	ಶ್ರೀ ನಾಗೇರ ವಾಸುದೇವ ಗುಣಾಜಿ ಇವರು ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ		II
೩	ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕೃಷ್ಣ ಕಾಮತ ಇವರು ಬರೆದ ಉಪೋದ್ಘಾತ		XVI
೪	ಒಂದನೇ ಪ್ರಕರಣ ನಾಥಪಂಥ	೧
೫	ಎರಡನೇ ಪ್ರಕರಣ ಯೋಗ	೧೪
೬	ಮೂರನೇ ಪ್ರಕರಣ ಶ್ರೀಗಣೇಶನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆ	೬೦
೭	ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಕರಣ ಮಹತ್ವದ ಸಂಪಾದನೆಗಳು	೧೭೨
೮	ಐದನೇ ಪ್ರಕರಣ ಶಿಷ್ಯರ ಪರಮಾರ್ಥದೊಳಗಿನ ಅನುಭವಗಳು	೨೪೧
೧	ಶ್ರೀ. ಎಸ್. ಎನ್. ಗಡಕರಿ	೨೪೧
೨	,, ಸದಾಶಿವ ಒಂ. ಗರುಡೆ	೨೪೨
೩	,, ವಿನಾಯಕ ಕಾ. ಒಂ	೨೪೧
೪	,, ಪಿ. ಬಿ. ಪಾಟೀಲಕರ	೨೫೨
೫	,, ಭವಾನಿ ಚರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ	೨೬೨
೬	,, ಗಣೇಶ ರಾ. ಭಿಡೆ	೨೬೫
೭	,, ಮಾಧವರಾವ ಪೈದ್ಯ	೨೬೭
೮	,, ಡಿ. ಡಿ. ಭಾವೆ	೨೬೯
೯	,, ವಿಷ್ಣುಪಂತ ಚಾಳೆಕರ	೨೮೨
೧೦	,, ಮಧುಕರ ದಾ. ಜಿಟಣಿಸ	೨೮೬
೧೧	,, ಸಾ. ಆನಂದಿಬಾಯಿ ಎಸ್. ಗುಪ್ತೆ	೨೯೬
೧೨	ರಾವನಾಹೇಬ ಶಂಕರ ಎಸ್. ಗುಪ್ತೆ	೨೯೮
೧೩	ಶ್ರೀ. ಪಿ. ಎಲ್. ಇನಾಮದಾರ	೩೦೧
೧೪	,, ವಾಮನ ಕೆ. ಮಾಹೇಗಾಂವಕರ	೩೦೬
೧೫	,, ವಸಂತ ನಾ. ನಿರೋಬಕರ	೩೧೧
೧೬	,, ಗೋವಿಂದ ಎ. ಏಕಬೋಟೆ	೩೧೩
೧೭	,, ಭಾರ್ಗವ ವಾ. ಪರಚುರೆ	೩೧೬
೧೮	,, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಶಂಕರ ಸಾಕ್ರಿಕರ	೩೨೦
೧೯	,, ಭಾವುಸಾಹೇಬ ರಾಜೆ	೩೨೧
೨೦	,, ಶಂಕರ ಮ. ಸಂತ	೩೨೩
೨೧	,, ಶಂಕರ ಶ್ರಿಂ. ನಾಯಗಾಂವಕರ	೩೨೬
೨೨	,, ವಿಶ್ವನಾಥ ಗೋಪಾಳ ವೈದ್ಯ	೩೩೫
೨೩	,, ಪಾಂಡುರಂಗ ಲ. ಭಾಗವತ	೩೪೪

೨೪	,, ಬಾಳಕೃಷ್ಣ ಪ್ಪಿ. ದೇಶಮುಖ	೩೪೫
೨೫	,, ಬಾಳಕೃಷ್ಣ ಮ. ಗಡಕರಿ	೩೪೬
೨೬	,, ಕೆ. ಕೆ. ಪ್ರಧಾನ	೩೪೭
೨೭	,, ಕಾಶೀನಾಥ ರಾಮಚಂದ್ರ ಗಾಂಡೆಕರ	೩೫೨
೨೮	ಸೌ. ಜಾನಕಿಬಾಯಿ ಸ. ಪ್ರಧಾನ	೩೬೪
೨೯	ಶ್ರೀ. ಶಂಕರ ಕೇರವ ಫಣಿಸಳಕರ	೩೬೬
೩೦	,, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕೇರವ ಭಟ	೩೬೮
೩೧	,, ಕಾಶೀನಾಥ ಭಿ. ಸೂರ್ಯವಂಶಿ	೩೭೨
೩೨	,, ದಗಡು ಧಾಕು ಸೋನಾರ	೩೭೭
೩೩	,, ಚೌಕಕರ	೩೭೯
೩೪	,, ಜಿ. ಡಿ. ಮಾಂಡನಗಣಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಸೌ. ಗೋದಾವರಿಬಾಯಿ	೩೮೧
೩೫	,, ಕೃ. ಗೊ. ಕುರ್ಡುಕರ (ದೈದ್ಯ)	೩೮೩
೩೬	,, ಹಣಮಂತ ಸಿ. ಉನುಜಿ	೩೯೧
೩೭	,, ಗಣೇಶ ರಂ. ಅಂಬೇಕರ	೩೯೨
೩೮	,, ಕೃಷ್ಣ ರಾವ ರಾ. ಪಾಠಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಸೌ. ರಾಧಾಬಾಯಿ	೩೯೩
೩೯	ಶ್ರೀಮತಿ ಅನಂದಿಬಾಯಿ ಶಕಾರ	೩೯೫
೪೦	ಶ್ರೀ. ಶಂಕರರಾವ ದತ್ತರದಾರ	೩೯೬
೪೧	,, ಮಂಗೇಶರಾವ ಉಳ್ಳಾಲ	೩೯೯
೪೨	,, ಸಿ. ಎನ್. ನಾಬರ ವಕೀಲ	೪೦೫
೪೩	,, ರಾಮಚಂದ್ರ ಶಿ. ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ	೪೦೬
೪೪	,, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಎಸ್. ಮೋಹಿತೆ	೪೧೨
೪೫	ಸೌ. ಸುಂದರಾಬಾಯಿ ಭಾಸ್ಕರ ಅಮ್ಮೆಂಬಳ	೪೨೧
೪೬	ಶ್ರೀ. ಶಿವಶಂಕರ ದಾ. ಪಾಠಾರೆ	೪೨೪
೪೭	,, ಪಿ. ಎಸ್. ವೈದ್ಯ (ಡೆಂಟಿಸ್ಟ್)	,,
೪೮	,, ಬಾ. ಬಾ. ವೈದ್ಯ	೪೩೨
೪೯	ಸೌ. ಶಾಂತಾ ಶಂಕರ ಅಭಂಗ	೪೩೫

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರವಾಗಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿರೋಜಿಕರ ಎಂಬವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದು, ಮುಂದೆ ಅದು ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾಠಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದೀಗ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಷಾಂತರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ಈ ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಗೇಶರಾವ ಉಳ್ಳಾಲ ಇವರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಇವರು ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದ ಪ್ರಸಂಗ, ಅನುಗ್ರಹ ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗಿರುವ ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಈ ಭಾಷಾಂತರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ನಾನಾದರೂ ಮಹಾತ್ಮರ ಸೇವೆ ವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸೇವೆಯೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ್ದಕ್ಕೆ ಕುತೂಹಲ ಪಟ್ಟು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹವಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾತ್ಮರ ಸೇವೆ ಘಟಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ. ಮಂಗೇಶರಾಯರ ಅಭಾರವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವೆನು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಭಾಷಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವರ ಪ್ರೇಮಕ ಭಕ್ತರು ಕೆಲವರು ಕೂಡಿ “ಸೋಹಂ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಸಾರಕ ಮಂಡಳಿ” ಎಂಬದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಗೇಶರಾಯರು ಮುಂಬರಿದ್ದು ಅವರ ಯತ್ನಗಳಿಂದಲೇ ಇದರ ಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯವು ಸರವೇರಿತು.

ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಧಾ ಪ್ರತಿಂಗ ಭಾಸಖಾನೆಯು ಮ್ಯಾನೇಜರಾದ ಶ್ರೀ. ಕೇಶವರಾವ ನಾಯಕರು ಇದರ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಗೈರೆ ತಪಾಸಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾವೇ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮುದ್ರಣದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರ ಅಭಾರವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವೆನು

ವಿಜಾಪುರ

ತಾ ೨೦ - ೨ - ೪೯.

ಶಿವರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಚಂದ್ರಗಿರಿ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

“ ನಾಥಪಂಥಕಾ ಬಾಣಾಯಾರೊಂ ಸಬದುನಿಯಾಸೆ ನ್ಯಾರಾ ಹೈ ”

(ಪ್ರಿಯ ಬಂಧುಗಳೇ, ನಾಥಪಂಥದ ಛಾವವು ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರೆ ಇರುವದು.)

ನಾಥ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವು

ಈ ಲೇಖದ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಪೂರ್ವಚರಿತ್ರವೂ ಅನಂತರದ ಇತಿಹಾಸವೂ ಗೊಳಿಸಿರುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಹಾತ್ಮರ ವಿಷಯ ಸಂಗತಿಗಳೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಸಂಬಂಧ ಕೆಲವೇ ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದು, ಇದರ ಮಹತ್ವ, ಗೌರವ, ಪ್ರಯೋಜನಾದಿಗಳು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ:— ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಸಂತರೂ ಅವರ ತಾರಿಕರೂ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜ್ಞಾನದೇವರು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮೇಲೆ ಭಾವಾರ್ಥ ದೀಪಿಕೆ ಎಂಬ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅಮೃತಾನುಭವವೆಂಬ ಸ್ವತಂತ್ರ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಕಾರದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಬೋಧಕ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುವರು. ಇವರು ಈ ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸತ್ಯಫಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಾವು ಬರೆದ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ಅಥವಾ ಭಾವಾರ್ಥ ದೀಪಿಕೆಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ:—

“ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಅಂತ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ) ಆದಿನಾಥ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಶಂಕರರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯಾದ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಉಮಾದೇವಿಯವರಿಗೆ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೀನಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದ ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಾಥರು ಈ ಬೋಧೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆ ಮೇಲೆ ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಾಥರು ನಾಶಕದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮೈಲು ದೂರ ಇರುವ ಸಪ್ತಶೃಂಗ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಚಾರಂಗಿನಾಥನೆಂಬ ಅವಯವ ಭಂಗವಾಗಿದ್ದ ಪುರುಷನಿಗೆ ಈ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು: ಅದರಿಂದ ಆತನು ಅವಯವ ಪೂರ್ಣನಾದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನಂದಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವಗೋಸ್ಕರ ಈ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಗೊಳಿಸನ್ನು ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮಹಾನ್ ಪುರುಷ ನೆನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗೋರಕ್ಷನಾಥನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಆತನಿಂದ ಆ ಗುರುಜ್ಞಾನವು ಗುಹಿನಾಥನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಈತನಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿನಾಥನು ಪಡೆದು ಆತನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರಾದ ಜ್ಞಾನದೇವರು ಹೊಂದಿದರು.”

ವಾರಕರಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವು

ಜ್ಞಾನದೇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಇಸವಿ ೧೨೭೧ ರಿಂದ ೧೨೯೬ ವರೆಗೆ) ಪಂಥದ ಪುರದ ವಾರಕರಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವೆಂಬದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಜ್ಞಾನದೇವರು ನಾನುದೇವರ ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮವೆನಿಸುವ ಈ ವಾರಕರಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಇಷ್ಟು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರಲ್ಲ, ಅವರು ಈ ವಾರಕರಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಸ್ಥಾಪಕರೇ ಎಂದು ಸರ್ವರೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನುದೇವರ ನಂತರ ಏಕನಾಥ ತುಕಾರಾಮ ಇವರು ಈ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ತಂದರು. ಹೀಗೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಸಂತ ಕವಿಗಳು ಜ್ಞಾನದೇವ, ನಾನುದೇವ, ಏಕನಾಥ, ತುಕಾರಾಮ ಇವರು ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಮುಖ್ಯ ಅಧೀಶ್ವರಭಗವಾಂತರು. ತುಕಾರಾಮನ ಒಂದು ಅಭಂಗದಲ್ಲಿ ಮಂದರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತೆ: — ಜ್ಞಾನದೇವನು ಈ ದೇವಾಲಯದ ತಲೆದೂದಿ ಹಾಕಿದನು, ನಾನುದೇವನು ಇಮಾರತ ಏರಿಸಿದನು, ಏಕನಾಥನು ಧ್ವಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು, ತುಕಾರಾಮನು ಕಲಶವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದನು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಹಾನ ಸಂತರ ಯತ್ನ ಮೂಲಕ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು ಇಡೀ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ತಳವೂರಿದವು ಮತ್ತು ಆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ಈಗ ಲಕ್ಷಗಣಕ್ಕೆ ಲಗಿದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಾರಕರಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಕ್ತಿಯು ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಬಂದಿತ್ತೆಂಬದು ಮರೆಯಬಾರದು. ವಾರಕರಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದವರು ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಯೋಗ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಡೆದವಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನದೇವನ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ನಾಥಪಂಥವು ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು. ವಾರಕರಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವು ಪ್ರಗತಿವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೂಲ ನಾಥಪಂಥವು ಗುಪ್ತರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನದೇವನ ನಾಥ ಪಂಥದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕರು ಯಾರಂದರೆ: ಸತ್ಯಾಮಲನಾಥ, ಗೈಯನಾಥ, ಗುಡ್ಡನಾಥ, ಉದ್ಬೋಧನಾಥ, ಕೇಸರಿನಾಥ, ಶಿವದಿನಕೇಸರಿ, ನರಹರಿನಾಥ, ಮಹಿಪತಿನಾಥ ಕಾಶೀನಾಥ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ ಮೊದಲಾದವರು. ಈ ಪಂಥದ ಅನಂತರದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಯಾರೆಂಬದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕರನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ತನಕ ನಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾರೆವು.

ನಾಥಪಂಥದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ಥಾನವು

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಗುರು ಶ್ರೀಪರಮಾನಂದರು ಮತ್ತು ಇವರ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ. ನಾರಾಯಣಸರಸ್ವತಿಯವರು ಸಮಾಧ್ಯ ಸ್ವರಾಗುವಾಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯ ಪರಮಾನಂದರನ್ನು ಕರೆದು ತಮ್ಮ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ

ನನ್ನ ನಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ ನಾಥಪಂಥದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲಿಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಹೆಸರಾದ ನಾರಾಯಣಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೇ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ವಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀಪರಮಾನಂದರಿಗೂ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು. ಮೊದಲಿನ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಗುರುವಿನ ಹೆಸರು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ದೀಕ್ಷಾ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪೂರ್ವ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯ ಲಾರಿವು. ನಾಥಪಂಥದ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾಲಂದರನಾಥ (ಶ್ರೀ ದತ್ತಾತ್ರೇಯರಿಂದ ದೀಕ್ಷಾ ಪಡೆದಂಥ ಜಾಲಂದರನಾಥನ ಶಿಷ್ಯ) ಇವರದು ಮತ್ತೊಂದ್ರನಾಥರ ರಾಜ್ಯವಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವುದು ; ಆದರೆ ಈ ಜಾಲಂದರ ನಾಥರ ರಾಜ್ಯವರಲ್ಲಿ ಕರ್ನೀಫನಾಥ ಮತ್ತು ಗೋಪಚಂದನ ತಾಯಿ ಮೈನಾ ವತಿಯ ಹೊತುಗ ಮತ್ಯಾರ ಹೆಸರೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡು ರಾಜ್ಯಗಳ ಪೈಕಿ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತೊಂದ್ರನಾಥರ ರಾಜ್ಯವರಿದ್ದು ಚೌರಂಗಿನಾಥರ ಅನತಾರವೆಂತಲೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಚೌರಂಗಿನಾಥರಂತೆ ಇವರಾದರೂ ಭಂಗಾವಯವಿಗಿದ್ದು, ಅವರಂತೆ ಮತ್ತೊಂದ್ರನಾಥರಿಂದಲೇ ದೀಕ್ಷಾ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ದೀಕ್ಷಾಗ್ರಹಣದ ಇತಿಹಾಸವು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬೀಗಿ ಮತ್ತೆ.

ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದು ಅರರ ಜಿಗ್ವಂಸು ಅವನನ್ನು ಚಿಲುಲಿ (ವರದವ್ರಾಂತ) ಸಮೂಹದ ಅಂತ್ರಿಯೆಂಬ ಲ್ಲಗೆ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕರಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಗವಿಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರಮಾಡಿರುವಾಗ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯ ನೀಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಜಾಗೃತ ಆವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದು ದೃಶ್ಯವು ತೋರಿತು ಅವರು ತಾವು ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ಗುಹೆಯೊಳಗಿಂದ ಗಾಳಿ-ಮಳೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಕಂಡರು. ಅಗ ಅವರು ಆ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ನಿದ್ರಿಸುವುದಾದ ಸತ್ಪುರುಷನು ತನಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದವರೊಳಗೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ, ಆ ಸಮಾಧಿಯು ಎರಡು ಹೊಳೆಗಳಾಗಿ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಮತ್ತೊಂದ್ರನಾಥರು ಹೊರಟು ಬಂದರು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕಣ್ಣುತೆರೆದು ನೋಡಿದಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡರು. ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಲೇ ಅವರ ಮುಖದಿಂದ 'ಹಿಂ ಹಂಸಃ ಸೋಹಂ' ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊರಟು, ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಶ್ರೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಸಿತವಾದವು. ಎಚ್ಚರವಾದ ಕೂಡಲೇ ಈ ದೃಶ್ಯದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಚಿಗವ್ವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಲೇ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಕಡೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ಪಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು,

ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಯಥಾಸ್ತಕಾರ ದೀಕ್ಷಾಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಾಥ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ ದನರೊಳಗೆ ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವರೆಂಬದು ತೋರುವದು.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರದೊಳಗಿನ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು.

ಈ ಚರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ವಾಚಕರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪೂರ್ಣ ಜನ್ಮಕಥನವನ್ನು ಓದಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರೇದಿಸುವೆನು.

ಜನ್ಮ ವಂಶ : — ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಗುಪ್ತೆ ಎಂಬ ಕುಲ ದವರು. ಅವರ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕುಲಾಬಾ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿನ ಪೇಣ ಎಸಿ, ನಗೈರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕುಲಕರ್ಣಿ ವತನ ಇತ್ತು. ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಕಾಲದ; ಆ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅವನತಿಗೆ ಬಂದು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ತಂದೆಯಾದ ಮೂರಲಿಧರ ಬಾಜಿರಾಯರು ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪದ್ಮಾಡದೊಳಗಿನ ಮಲ್ಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸುಬಳವು ಮನೆ ಒರ್ಚಿಗೆ ಸಾಲುಮಿಲ್ಲವೆಂತ ಅವರು ಕಾರ್ಯದೊಳಗಿದ್ದ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ, ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಸಾಗಿ ಯವತಮಾಳದಲ್ಲಿ ವಕೀಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಈ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೇಗನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು ಅವರ ಪತ್ನಿಯ ಹೆಸರು ರಾಜುಬಾಯಿ. ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಎಂಟುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು; ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಐದು ಗಂಡು; ಹಿರೆಯವನು ನಾರಾಯಣರಾವ; ಈತನು ಮುಂದೆ ಕವಿಯೆಂಬ ದಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದನು. ಈತನು ಬರೆದ “ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ‘ಬಿ’ ಕವಿಯಿಂದ ಸಚಿತವಾದ್ದಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಇವರ ಕಡೇ ಮಗನೇ ಈ ಗ್ರಂಥ ಸಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು.

ಬಾಲ್ಯ : — ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಯವತಮಾಳದಲ್ಲಿ ಸನ್ ೧೮೯೩ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರ ಮೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ದೇವಿ ಬಂದು ಕಾಲುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನ ಇತರ ಆಸ್ತರಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಇದಾದ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ತಾಯಿಯ ಮೃತ್ಯುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಜಾನನರನ್ನು ಅವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬಾಲುಬಾಯಿಯ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಬಾಲುಬಾಯಿಯು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ವಿಧವೆಯಾಗಿದ್ದು, ಮತ್ಯಾರೂ ಆಸ್ತರಿಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಕೂಡಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗ ಕುಟುಂಬದ ಪೂರಾ ಭಾರವು ನಾರಾಯಣರಾಯನವರೇ ಬೆರಗಾಗಿತ್ತು.

ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಏನಾದರೂ ನಿಮಿತ್ತ ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಸನ್ ೧೯೧೮ ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಕಾಲದಿಂದ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಯೋಗ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಜನರನ್ನು ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ತನಕ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪರಿಚಯ.

ಈ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ನನಗೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಪರ್ಕವಾಯಿತು. ಸನ್ ೧೯೧೮ ರಲ್ಲಿ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಬರೆದ “ಗುರುಶಿಷ್ಯ ವಿಚ್ಛಾನ ದೀಪಿಕೆ” ಎಂಬ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮರಾಠಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ರಾ. ಕೃ- ಕಾಮತ ಎಂಬ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರ ವೈಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಸಹಜವಾಗಿ ಅದರೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ರಮಿಸಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಫಿ.ಜಿ. ವೈದ್ಯ ಇವರಿಗೆ ಬರೆದು ಒಂದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡೆನು, ಮತ್ತು ಪುನಃ ಪುನಃ ಓದಿದೆನು. ಅನಂತರ ನಾನು ಆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಗುರುಗಳಿಗೂ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅವರ ಅಧಿಕ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಬೇಡಿದೆನು. ಪುಣೆಯ ಒಂದು ಮರಾಠಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ ‘ಗೋರಕ್ಷಣ’ ಪೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ತುತಿಪರವಾದ ಒಂದು ಮರಾಠಿ ಲೇಖನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು. ಈ ವರ್ಷದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಕಾಮತರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದಾಗ ಅವರು ನಾನೂ ಅವರಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂತ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಂಥ ಮಹಾನಾಯೋಗಿಗಳು ಇಂಥ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಸ್ವದರ್ಶಿಸಿದರೆ ಬದು ಅನರ್ಹನಾದ ಸನಗೊಂದು ಮಾನಕೊಟ್ಟಂತೆ ನಾನು ಭಾಸಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೊದ (೧೯೨೯) ಜುಲಾಯಿ ತಿಂಗಳ ಸುಭ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರ ನಿಮಿತ್ತ ತಾಣಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಾನು ಸಾಂಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೆನು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಲ್ಲರ ಆಧಾರವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಥತ್ವ (Personality)

ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ಯೋಗಿತ್ವದ ಯಾವದೊಂದೂ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಒಳ್ಳೆ ಸೊಗಸಿನ ರೀತಿಯಿಂದ ರಚನೆ, ಕೋಟು, ನೆಕಟಾಯಿ ಮುಂತಾದವಿರದೆ ಕೂಡಿದ ಮೇಲದರ್ಜೆಯ ಪ್ರೋವಾಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು

ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯುವರೆ ; ಆದರೆ ಅವರ ಕೂಡ ಸಮೀಪ ಸಂಸರ್ಗ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅವರ ನಿಜವಾದ ಮಹತ್ವವು ಮನವರಿಕೆ ಆಗುವದು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಡಾಲು ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಪಾ ಸ್ಥಿತಿಯನರಿದ್ದು ವಿನೋದ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕುಶಲರಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗಾದರೋ ಪ್ರಗಟವಾಗಿ ದೂಷಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಮಾನ ಕಾಯುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ವಿನೋದ ಮತ್ತು ದೂಷಣೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡ ನೋಡಿದರೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಉಪದೇಶರೂಪವಾಗಿರುವವು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅಕೃತ್ರಿಮ ಮತ್ತು ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬೇಗನೆ ಸರ್ವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಜನರು ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ' ಕೇರಸುಣಿ ' (ಕಪಟರಿಕೆ) ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದಿನ ಚರ್ಯೆಯು ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಅವರು ಉಣ್ಣುವದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಯಾರಾದರೂ ಅತಿಥಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕೂಡ ಅವರು ಉಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕೂಡುವರು, ಮತ್ತು ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷ ಪಕ್ಷಾನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರೆ ಸಹ ಅವರು ಪಾತ್ರದೊಳಗಿಂದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವರು. ಸಹಜವಾಗಿ ಅವರು ಬಹಳ ದಿವಸತನಕ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸದೆ ಇರುವರು. ಅವರು ದಿನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಾರಿ ಚಮಾ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ದಿನದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸಿಗಾರೇಟುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವರು ಖರೇ ಯೋಗಿಯಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಧನ ಮತ್ತು ಮಾನ ಇವು ಸೇರದು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ತಿರಿಗಿಕೊಡುವರು. ಅವರು ಖರೇ ಬ್ರಹ್ಮಕಾರಿಗಳಿದ್ದು ಸ್ತ್ರೀಸಂಬಂಧ ಎಷ್ಟೊಂದೂ ಮೋಹ ಹೊಂದಲಾರರು. ಅವರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಭಕ್ತರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಅವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಿರಾಭಿಮಾನಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗರ್ವಿಯಾಗಿದ್ದು ಗೌರವ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗುಪ್ತಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಲೆಳಸುವರು.

ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕಲಿಸುವ ಧ್ಯಾನಯೋಗವು.

ನಾಥಪಂಥದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಅಥವಾ ರಾಜಯೋಗವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಯೋಜಿಸುವ ಯೋಗವು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದು ಈ ಪ್ರಕಾರವಿರುತ್ತದೆ:—

ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಅವರು ಮೊದಲು ಸುಖಾಸೀಷನಾಗಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಾಧಕನು ಸದ್ಭಾವನದಂಥ ಯಾವದೊಂದು

ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂತರಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವವನಾದರೆ ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ. ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಜಾಲಂಧರ ಬಂಧ (ಅಂದರೆ ಗದ್ದವನ್ನು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುವದು) ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಜಪಾಜಪ (ಸೋಹಂ ' ಆರಂಭಿಸಿ ಲಕ್ಷವನ್ನು ಪಡಚಕ್ರಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವವಾದರೊಂದು ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಡಚಕ್ರಗಳೆಂದರೆ, ೧ ಮೂಲಾಧಾರ, ೨ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ, ೩ ಮಣಿಪುರ, ೪ ಅನಾಹತ, ೫ ವಿಶುದ್ಧ, ೬ ಆಜ್ಞಾ ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಲಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾದ ಯಾವದೊಂದು ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷವಿಡಬೇಕು ಅವನು ಶ್ವಾಸಾದಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡದೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚಕ್ರದಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು. ಸಾಧಕನು ಆಸೀನನಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ವರದಹಸ್ತವನ್ನು ಆತನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವಂತೆ ಅನುಮೋದಿಸುವರು. ಗುರುಗಳ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಾಧಕನು ಪರಮಾರ್ಥಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೇಗನೆ ಮುಂದರಿಸುವನು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಸಾಧಕರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವದರಲ್ಲಿಯೇ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಅಧಿಕ ಮಹತ್ವವಿರುವದು ಅವರ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಭವಗಳು.

ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸತ್ಪರೂಪದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯಗಳು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದವು. ಅವನ್ನು ರಾ. ಡಿ. ಎಲ್. ನಿರೋದಕರ ಇವರು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತರ್ಜಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಡಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಶಿಷ್ಯರ ಪೈಕಿ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಮುಂಬಯಿದಿಂದ, ಒಬ್ಬನು ಕಲಕತ್ತೆಯಿಂದ, ಇಬ್ಬರು ಧುಳೆಯಿಂದ, ಮೂವರು ಪುಣೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಬಾಕಿಯವರು ನಾಶಿಕದಿಂದ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ೧೯೪೦ ಇಸವಿಯ ನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅನುಭವ ಲೇಖನಗಳು ಬಂದಿದ್ದು ಅವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದೆ. ನಾಶಿಕದ ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನಾನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳ ಸತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಸಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮಧುಕರ ಚಿಟಣಿಸ ಎಂಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಅವನು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಾಸು ತನಕ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಸತ್ಯತ್ವದ ಕುರಿತು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇತರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಅವುಗಳು ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದವಿಲ್ಲ; ಅವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು

ಭಿನ್ನತೆಯುಳ್ಳದ್ದೆಂತ ತೋರಿದರೂ ಕೆಲವಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಸಮಾನವಿರುವವು. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬನ ಧ್ಯಾನಕಾಲದ ಅನುಭವಕ್ಕನುಸರಿಸಿರುವದರಿಂದ ಆತನ ಹೇಳಿಕೆಯು ಅವನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣಗಳಿಗನುಸರಿಸಿರುವದು.

ಯಾರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅನುಭವಗಳು ಇರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಕಾಲ್ಪನಿಕವೆಂದ ತೋರುವವು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ವೈಶ್ಯಗಳು ಸ್ವಪ್ನ ಪ್ರಾಯವೆಂದೆನಿಸುವವು; ಆದರೆ ಅವು ಹಾಗಲ್ಲ. ಆ ಸಾಧಕರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅಂಥವು ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ತರ್ಕಕ್ಕೂ ಒಳಪಡುವಂಥವುಗಳಲ್ಲವೆಂಬದು ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸತ್ಯವು ಸುಳ್ಳಿನಕಿಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ಅನುಭವಗಳು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೆಂತ ತೋರಿದರೂ ಅದು ಸತ್ಯವಾದವುಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಅಂತದೃಷ್ಟಾ ನುಭವಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳು.

ಒಂದು ಶೋಚನೀಯ ಸಂಗತಿಯಾವದೆಂದರೆ ಅವಾಚೀನ ಹಿಂದು ಜನರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟು ಇರುವದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥಮಾರ್ಗದೊಳಗಿನ ಅಂತದೃಷ್ಟಿ, ನುಭವಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೂ ಅವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೂ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿರುವದು. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಅಂದರ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ಋಷಿಗಳು ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹುಟ್ಟಿಸ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೆ ಹೊಂದಿ ಅವನ್ನು ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರಿಸಿ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕಾಲದಾರಂಭದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂತದೃಷ್ಟಾ ನುಭವಯುಕ್ತವಾದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಹುಡುಕಿದ್ದಾರೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಅನುಭವಗಳು ಕಂಡು ಬರುವವು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವಗಳೆಂದರೆ, ಆಕೃತಿ, ವರ್ಣ, ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಆ ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸರಮಾರ್ಥ ಸಾಧನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆವು. ಶ್ವೇತಾಶ್ವತಾರೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ೨ ಮಂತ್ರ ೧೧ನೇದರಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನು ಸಾಧನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ' ಇಬ್ಬನಿ, ಹೊಗೆ, ಸೂರ್ಯ, ಅಗ್ನಿ, ಗಾಳಿ, ಮಿಂಚುಹುಳ, ಮಿಂಚು, ಸ್ಪಟಿಕ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರ ' ಇವೆ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಸಂಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಪೂರ್ವಚಿಹ್ನೆಗಳೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮದಾರಣ್ಯಕೋಪ

ನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ (೧೧-೨-೬) ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ, ಪರಮಾರ್ಥಪಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದರಿ ಸುವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ, ಕ್ಯಾವಿಬಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆಲುಣ್ಣೆ, ಕೆಂಪು ಇಂದ್ರಗೋಪಹುಳ, ಅಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆ, ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಮತ್ತು ವಿಮೃತ್‌ಪ್ರಕಾಶ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕಂಡವನು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನು. ಈ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥ ಗಳಿಂದ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.

ಈಗ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಉಪನಿಷದ್ ವಾಕ್ಯಗಳ ಸಂಬಂಧ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರ ಆ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳೋಣ.

(೧) ರಾ. ಎಸ್. ಎಮ್. ಗಡಕರಿ—ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :- ಜಪ ವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅನೇಕ ವರ್ಣದ ಮೇಘಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಶಾಂತಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಒಂದುದಿನ ನಾನು ಶ್ರೀಗಣಪತಿ, ಕೆಲವು ಸಿಂಹಾನಿಗಳು, ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವೀಣೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಂಡೆನು; ಮತ್ತು ಆ ವೀಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆನು.

(೨) ರಾ. ವಿನಾಯಕ ಕಾಶೀನಾಥ ಖಳೆ, ದಾದರ.

ನಾನು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ತಲೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಡುವ ಒಂದು ನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ಕೂಡಲೇ ಬಿಳೇವರ್ಣದ ಒಂದು ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಕಂಡೆ, ಅದು ಅನಂತರ ಕೆಂಪುವರ್ಣದ ಒಂದು ಗೋಲಕವಾಯಿತು. ಆಗ ಮನ ಸ್ಥಿರವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಚಲಿಸದೆ ಇದ್ದು ನನಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಅನಂದವು ತೋರಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳನಂತರ ನೀಲ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಚೌರಸಗಳು ಕಂಡವು ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಅವು ಕಾಣುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಲೌಕಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಿತವಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಈಗ ಶಾಂತವಾಗಿದೆ; ಇದು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪಾಪ್ರ ನಾದವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

(೩) ರಾ. ವಿಶ್ವನಾಥ ಟಿ. ಪಾಟೀಣಕರ ಬಿ ಎ. ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ. ದಾದರ

ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀಲವರ್ಣದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರವು ತೋರಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ತೆರಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು 'ಸೋಹಂ' (ಅವನೇ ನಾನು) ಎಂಬ ಡೋಣಿಯನ್ನು ಕಂಡೆನು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗುರುವಾದ ನೀವು ಅದ ರಲ್ಲಿ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ನಡಿಸುವದನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಆ ಸ್ಥಳದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪರಮಗುರುಗಳಾದ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರು ಸಂಧ್ಯಾವಂದ ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡೆನು.

(XIII)

ಅನಂತರ ಆ ಡೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸಂತರನ್ನು ಕಂಡೆ (ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು ಅವರ ಪೂರ್ಣ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ); ಅವರು ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

(೪) ರಾ. ಭವಾನಿ ಚರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತಿ, ಕಲಕತ್ತೆ.

ಅವರು ನನಗೆ ' ಸೋಹಂ ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತವನ್ನು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ ' ಸೋಹಂ ' ಎಂಬುದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿ ಭಾವನಾರಹಿತವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಆನಂದದ ಲಹರಿಯು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿತು.

(೫) ಶ್ರೀಮತಿ ಆನಂದಿಬಾಯಿ ಗುಪ್ತೆ, ನಾಶಿಕ.

ನಾನು ಜಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಮೂರು ರೂಪಗಳನ್ನು ಕಂಡೆನು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕುಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

(೬) ರಾವಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತೆ ಎಲ್. ಸಿ ಇ. ನಾಶಿಕ.

ಅಜಪಾಜಪವು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಹ್ಯಾಗೆ ಅದರೊಳಗೆ ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಈಗ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಂದು ತೇಜೋಬಿಂದುವನ್ನು ಅಗಾಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಸಂಬಂಧ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರಂದರು, ಈ ದೃಶ್ಯಗಳು ಆತ್ಮಾನಂದದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಧಕನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂಥವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಅಂತರ್ದೃಶ್ಯಗಳೇ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಇವು ಮುಂದೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಆತ್ಮನ ಆನಂದದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಸತ್ಯವಾದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

(೭) ರಾ. ವಿ. ಕೆ. ಮಾಡೆಗಾಂವಕರ, ನಾಶಿಕ.

ಅವರು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀದತ್ತ, ನನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಗುರು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜ, ಕೇಡಗಾಂವಕರ, ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ

ಮೂರುಮಂದಿ ನನಗೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವೆನು.

ಮಾಹೆಗಾಂವಕರರು ಗಜಾನನ ಮಹಾಜರಿಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಮಹತ್ವದ್ದು ಅಲ್ಲದಿಂದ ಅವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು.

೪ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ:— ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಿಕೆಯು ಅತ್ಯಜ್ಞಾನದ ನಿಜವಾದ ಚಿಹ್ನವೋ ?

ಉತ್ತರ:— ಅಲ್ಲ. ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಅತ್ಯಜ್ಞಾನವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದೃಶ್ಯಗಳು ಜೀವರ ಕಡೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಂಥಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವು ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪವಲ್ಲವೆಂತಲೇ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಇವು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವವು. ಇನ್ನೊಂದು ದೀಪಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆ ದೃಶ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಭ್ರಾಮಿಕ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವು ಬ್ರಹ್ಮದ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ (ನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿ ಸಾಧಕನು ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗುವನು. ಅದೇ ನಿಜವಾದ ಆನಂದ, ಅದೇ ಶಾಂತಿ, ಮತ್ತು ಅದೇ ಸತ್ಯತತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(೮) ರಾ. ವಿ. ಜಿ. ಪೈಡ್ಯ ಪೆನ್ಯನರ. ನಾಶಿಕ.

ನಾನು 'ಸೋಹಂ' ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ಅರ್ಥಜಾಗೃತಿ ಅರ್ಥನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬಂತಿರುವಾಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಬುಟ್ಟವೆಂದಿಂದ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರವು ಕೇಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿತು. ಈ ಗಂಟೆ ಶಬ್ದವು ಎನದ ಎಂದು ನಾನು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಂದು ದಿನಚರಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದರು.—ನಾವು ಒಂದು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದವೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಮೇಲೆ ದೇವದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸುವ ಈ ಘಂಟಾನಾದವು ಬ್ರಹ್ಮದ ಧ್ವನಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಹತ್ತುಪ್ರಕಾರದ ನಾದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವವು. ಈ ಎಲ್ಲ ನಾದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬಳಿಕ ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸರಬ್ರಹ್ಮದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯುವಿರಿ.

ಚಮತ್ಕಾರಗಳು.

ಈ ಅನುಭವದ ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಸಿಗಾರೇಟ ಸೇದ ವಾಗ ಸುಗಂಧ ಹೊರಡುವದು, ಬುಕ್ಕಾ ಮೇಲಿಂದ ಸುರಿಯುವದು, ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಹಾಲು ಮಾಡುವದು, ಕುದಿಸಿದ ತತ್ತಿಯನ್ನು ಬಟಾಟೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವದು, ಇತ್ಯಾದಿ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಇಂಥ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ; ಅವೆಲ್ಲ ಭೂತ ಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸುವರು. ಈ ಚಮತ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಿಗಳು, ಸಾಧಕನು ಅತ್ಮನಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ತಾನಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸದಂತೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧಕನು ಎಚ್ಚರವಿಟ್ಟು, ಅವುಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಕುಂಠಿತವಾಗದಂತೆ ನಡಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಕಡೇ ನಿರ್ಣಯ.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನಾವು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವಲ್ಲ:—“ ಬಂಧುಗಳೇ, ದೇವರು ನಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲಿ! ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿರಿ ನೀವು ಸತ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಅತ್ಮನಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವ ತನಕ ತಡೆಯಬೇಡಿರಿ ” ಈ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿ ಕೌತುಕ ಪಡುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಉಪನಿಷದ್ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ನಾವು ಹೇಳುವದೇ ಸಂದರೆ:—ಏಳಿರಿ, ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಿ, ಮತ್ತು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಂಥ ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಮಹಾನ್ ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ. ಈ ಅತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ಮಹಾ ಘಾತವಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಈಗಲೇ ಪಡೆದಿರದರೆ ನೀವು ತ್ರಿವಾರ ಶುಭಸುಂಗಳ ಹೊಂದುವಿರಿ.

ಸರ್ವೇ ರಾಂತಿರಸ್ತು.

ತಾ ೮-೮-೩೯.

ತಳಕವಾಡಿ, ಬೆಳಗಾವಿ

ನಾಗೇಶ ವಾಸುದೇವ ಗುಣಾಜಿ

ಉಪೋದ್ಘಾತ.

“ ಜ್ಞಾನಿಯು ಜಗದ್ವೃಕ್ಷದ ಅತ್ಯಂತ ಪಕ್ವಫಲವಾಗಿರುವನು ”

—ಪ್ರಬುದ್ಧ ಭಾರತ.

“ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಿರಲಿ. ಈ ಸಂಸಾರದ ತಾಪದಿಂದ ಬೆಂದು ಬೇಸತ್ತು ಜೀವಾತ್ಮರನ್ನು ಶಾಂತ ಗೊಳಿಸತಕ್ಕ ಆತ್ಮಾನಂದದ ಜಲವನ್ನು ಆ ಸತ್ಪುರುಷರು ಮಳೆಗರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಜೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರರೂಪರಾಗಿರುವರು, ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವರು, ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ವಾಸಿಸುವ ಅರಮನೆಯೇ ಅವರು ಆಗಿರುವರು. ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಬರುವಂಥ ಜನರು ಸಾಧನಚತುಷ್ಟಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗಬೇಕೆಂತಾಗಲಿ, ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಿಣ್ಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಬೇಕೆಂತಾಗಲಿ ಅವರು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಆ ಸತ್ಪುರುಷರು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ತೋರಿಸುವರು. ”

—ಏಕನಾಥಿ ಭಾಗವತ

ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಕಡೇ ಗುರಿಯು ದೇವರನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವದು. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವ ದೊರೆ, ಇದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟುಹಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವರಾಜ್ಯವೂ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಹಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಕಳಕೊಂಡ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಿರಿಗಿ ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವರಾಜ್ಯವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ್ದಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಭಾರಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನಡಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುವದು. ಹಾಗೆಯೇ ಜೀವಾತ್ಮನ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಮುಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಪೂರ್ಣಸ್ವತಂತ್ರವು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಅದು ಸಮಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದು. ಆದರೆ ಜೀವನು ತನ್ನ ದೋಷಗಳ ಮೂಲಕ ಆ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಜೀವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಆ ಪ್ರಕೃತಿಯಷ್ಟೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇಂಥ ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯೊಳಗಿಂದ ಬಿಡಿಸುವ ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವವು. ಆದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಆಯುಧಗಳಂತಿವೆ. ಆಯುಧಗಳ ವಿನಹಾ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಛೇದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂತ ಅನ್ನುವ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವದು ಶುಲ್ಕ ಭವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತರುವದು ಸೂತ್ರ ಕಠಿಣವದೆ. ಯಾಕಂದೆ

ಎಷ್ಟೋ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಆಯುಧಗಳ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳದೂ ಇದೇ ಗತಿ. ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಯು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹಿಂದಿನ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಶುವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡುವದೂ, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೇವರಾಗಿ ಮಾಡುವದೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಸಾಧನ ಚತುಷ್ಟಯ ಸಂಪನ್ನತೆಯು ಪರಾವಲಂಬನೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ನಿರ್ಭ್ರಾಂತ ಆಯುಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅದು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದೇ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗಾಗುವದು? ಈ ಆಯುಧವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಜನ್ಮಗಳೇ ಬೇಕಾದಾವು.

ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವಾದ ಸಾಧನಚತುಷ್ಟಯಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ—

(೧) ಆತ್ಮಾನಾತ್ಮವಿವೇಕ

(೨) ಈ ಲೋಕದ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ.

(೩) ಷಟ್ಸಂಪತ್ತಿ, ಶಮ, ದಮ, ತಿತಿಕ್ಷಾ, ಉಪರತಿ, ಶೃದ್ಧಾ, ಸಮಾಧಾನ.

(೪) ತೀವ್ರ ಮೋಕ್ಷದ ಇಚ್ಛೆ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಅಶಾಶ್ವತ ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಿವೇಚನ, ನಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕ್ಷಣಿಕ, ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಅನಾತ್ಮ ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಭೇದವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆ ಸಾಧನವೆಂದರೆ, ಈ ಲೋಕದ ಧನ, ಸ್ತ್ರೀ ಇತ್ಯಾದಿ ಭೋಗೋಪಯೋಗಿ ವಸ್ತುಗಳು, ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಗಿನ ಅವೃತ ದೇವಕನ್ನಿಕೆ, ನಂದನವನ ಮೊದಲಾದ ಸುಖೋಪಭೋಗಗಳು, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯ ಬುದ್ಧಿಯು. ಷಟ್ಸಂಪತ್ತಿಯೆಂದರೆ (೧) ಅಂತಃಕರಣದ ಶಾಂತಿ (೨) ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯದಮನ (೩) ಎಂಥ ದುಃಖಬಂದರೂ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿಂದ ಸಹಿಸುವಿಕೆ. (೪) ವಿಷಯ ಪರಜ್ಞಾಪ್ರಾಪ್ತಿ. (೫) ಶೃದ್ಧಿ (೬) ಸಂತೋಷ ಅಥವಾ ಸಮಾಧಾನ. ಒಂದು ವಾರದ ತನಕ ಉಪವಾಸವಿಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನು ಹ್ಯಾಗೆ ಆಹಾರದ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಮಾಡುವನೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ತೀವ್ರ ಲಬಲವಿಕೆಯಿಂದ ಬಯಸುವದೇ ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಸಾಧಕನು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದು; ಆ ಸದ್ಗುರುವು ಎಂಥಸನೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೂ, ಮೋಕ್ಷಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಶಲನಾದವನೂ ಇದ್ದು, ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅನಂತರ ಸದ್ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನ ದೃಢತೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕಡೆಗೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ದಯೆಹೊಂದಿ ಅವನಿಗೆ ' ತತ್ತ್ವಮಸಿ ' (ಅದು ನೀನು ಇದ್ದಿ) ಈ ಮಹಾವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವನು. ಶಿಷ್ಯನು ಆ ಮಹಾವಾಕ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಅನಂತರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತರತಕ್ಕದ್ದು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದುಃಸಾಧ್ಯತೊಂದರೆಗಳಿವೆ ! ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಾಧನಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಸಾಧನವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರ ಭಯಂಕರ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೂ ಕಂಠತೆಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಭ್ರಾಂತರಾಗುವೆವು. ಆದರೆ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಾಧನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವೇಕ್ಷೆಯು ಇರುವದು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಬಂಧನ ಬೇಕಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಯಾವಕಂದರೆ ಬಂಧನದಿಂದ ದುಃಖವು ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆಯಿಂದ ಸುಖವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವವು. ಮುಂದರಿಸಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆಯೇ ಸುಖವು. ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವೆಂದರೆ ದುಃಖದ ನಿವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಂಖ್ಯರು ದುಃಖನಿವೃತ್ತಿಯೇ ಸುಖವೆಂದೆನ್ನುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ತಜ್ಞರು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ, ವೇದಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಕ್ಷವು ನಿಶ್ಚಿತ ವಸ್ತು ಹಾಗೂ ಸಾಂಖ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದದ್ದು.

ಯಾವಾತನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ತೀವ್ರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಯಸುವನೋ ಅವನೇ ಆ ಮೋಕ್ಷ ಅಥವಾ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ಈ ತೀವ್ರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಯಾವಾಗ ಹುಟ್ಟುವದು ? ಯಾವಾಗ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ದುಃಖವು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಹ್ಯವಾದ್ದಂತ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವದೋ ಆಗ ಈ ಮೋಕ್ಷಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಹುಟ್ಟುವದು. ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದೋ ಆಗಲೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಬೇಕೆಂತ ಅವನಿಗೆ ಇಚ್ಛೆಯು ಹುಟ್ಟುವದು. ಸಂಸಾರ ದುಃಖದೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂತ ಹುಟ್ಟಿದ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಮುಮುಕ್ಷತ್ವವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮುಮುಕ್ಷತ್ವವಾದರೂ ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಸಾಧನಗಳು ಸಾಧಿಸಿದ ವಿನಹಾ ಉದ್ಭವಿಸಲಾರದು. ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಮನುಷ್ಯಜೀವನು ಇಷ್ಟು ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಿರಾಲೆ

ಪಡುವನು ಎಂಬದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯಜೀವನು ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪ ಬೇಕೆಂದೂ ನಿತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದೂ ಬಯಸುವನು ಎಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವನು ಈ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಷ್ಟ ವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಾನು ಶಕ್ತನಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿಯುವನು.

ಇಂಥ ಅಶಕ್ತ ವ ಪಾಪಿ ಜೀವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಾಧು ಸತ್ಪುರುಷರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವರು. ಅವರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಸಾಧನೆಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವದು ಅವರು ದಯಾಸಾಗರಿರುವದರಿಂದ ಇಂಥ ಬಡ ಜೀವಾತ್ಮರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರು ಚೈತನ್ಯದ ಆಭರಣಗಳಂತಿರುವರು ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿದ್ದು, ದೇವರ ವಾಸ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾದ ಅರಮನೆಯಂತಿರುವರು ಮೇಲೆ ಬರೆದಂತೆ ಶ್ರೀ ಏಕನಾಥ ಮಹಾರಾಜರಾವರೂ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುರುಷರ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸುಂದರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾಲಿಕ್ಷೇತ್ರವು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿದೆ, ಎಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾಗೀರಥಿಯಾದರೂ ಪಾಪವ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆಂಬದು ನಿಶ್ಚಯವು, ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಧುಸಂತರು ದಯಾಸಾಗರರು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ತೀರ್ಥರೂಪರು ಇದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಅವರ ಗೂಢತೆ ಬದು ಆಳವಾಗಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತ ಜನರು ಸಾಯುವದೂ ಮುಳುಗುವದೂ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ಆಳವಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತರು ಮುಳುಗುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಲೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ”

ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದರೆ ಸಾಧುಸಂತರ ಮಹತ್ವವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಕಲ್ಪನಾತೀತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾತನಾದರೂ ನಮ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾದರೆ ಅವನು ನಾಲ್ಕುಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂತ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣಶ್ರದ್ಧೆ ಇರುವದೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದಷ್ಟೆ ಅವರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲತ್ತೆಂದರೆ ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಜ್ಞಗಳಿಂದಲೂ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದಂಥ

ಅನುಭವಗಳು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವವರು ಬಹಳೇ ಅಸರೂಪ. ಅಂಥ ಸಂತರ ದರ್ಶನವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯದ ಸಂಚಯ ಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂತರು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವು ಭೆಟ್ಟಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಾಗುವದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಅದೆ.

ಬುನಾಬಾಜಿಯ ಭೂತ (ಸುಳ್ಳು ಸಂತರು)

ಈ ಭೂತವು ಈಗ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂತವು ಅನೇಕರನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆಂತಲೂ ಅನ್ನಬಹುದು. ಜನರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ಸುಳ್ಳು ಸಂತರು ಹಿಂದಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು, ಅವರು ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವರು. ಯಾರೂ ಅವರ ಖರೆತನವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಲಾರರು ಅಥವಾ ಅವರ ಸಲುವಾಗಿ ಚಲಿಸಲೂ ಅನ್ನಲಾರರು. ಏಕಾನಾಥ, ತುಕಾರಾಮರಂಥ ಸತ್ಪುರುಷರು ಇಂಥ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳ ವಿಷಯ ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಚನಗಳನ್ನು ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಂಬೋಣವೇನಂದರೆ, ಅವರಿಂದಲೂ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟ ಜನರ ಮುರ್ಖತನದಿಂದಲೂ ಸಮಾಜವು ಕೆಟ್ಟಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತೆಂಬ ಗುಲ್ಲು, ಯೋಗ್ಯವಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಮತದಿಂದ ಸಮಾಜವು ಇತರ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ವ್ಯಸನಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ದೂಷಿತವಾಗಿದೆ ನಾವು ಸತ್ಯಶೋಧಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಮಾಜವು ಇತರ ವ್ಯಸನಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ ಮತ್ತು ಇಂಥ ಸಂತರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಅಧಿಕ ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ ಎಂಬದು ನಿವೇಚನ ಮಾಡಿನೋಡಿದರೆ ಸಂತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಅಲ್ಪವೇ ಸರಿ. ಮದ್ಯಪಾನ, ಜೂಜಾಟ, ಮೋಸಗಾರಿಕೆ ಮುಂತಾದ ವ್ಯಸನಗಳು ಸಮಾಜವೃಕ್ಷದ ಬೇರುಗಳನ್ನೇ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಮೋಸಗಾರಿಕೆಯು ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸುವದು ವರ್ಣಿಸಲಾಗದು. ಇಂಥ ಸಂತರನ್ನು ದೂಷಣೆಗೆ ಪಾತ್ರಮಾಡಿ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ, ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ದುಷ್ಪ್ರವೃತ್ತನಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಲೋಕೋಪಕಾರವಾದೀತು.

ಸುಳ್ಳು ಸಂತರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಹಾವಳಿಯು ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿರುವದೆಂದು ನಾನು ತೋರಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, “ಸಾವಿರಾರು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸುವನು ” ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವದೇನೆಂದರೆ, ಸಮಾಜದ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶವೂ ಸಂತರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಎಣಿಸೋಣ. ಹತ್ತನಾವಿರ ವಸ್ತ್ರಿಯುಳ್ಳ ಊರೊಳಗಿನ ಒಂದು ನೂರು ಮಂದಿ ಪರಮಾರ್ಥಿಕ ರಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುವಾ. ಈ ನೂರರೊಳಗೆ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ಸಂತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿರುವನು. ಸಹಜ ರೀತಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸಂತನಿಗೆ ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನರು ಶಿಷ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಾವಿರ ಜನರೂ ಎಲ್ಲಾ ಮೂರ್ಖರೂ ಬುದ್ಧಿಗೇಡುಗಳೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ವೈಕಿ ಕೆಲವರು ಈ ಮನವಾಚಾರ್ಯರ ದೋಷಕರಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಕುಶಲರೂ, ವಿದ್ಯಾಂತರೂ ಇರುವರು. ಈ ವಿದ್ಯಾಂತರೂ, ಕುಶಲರೂ ಆದವರೆಲ್ಲಾ ಹುಚ್ಚರೂ, ಮೋಸಗೊಂಡವರೂ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನದೇ ಎಂತ ತಿಳಿಯುವಂಥವರ ಸ್ಥಿತಿಯಾದರೂ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂತರ ಜನ್ಮಹತ್ತಿದ ಈ ನೂರು ಮಂದಿಯ ಪಿಚಾರವನ್ನು ಒತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಉಳಿದ ಒಂಭತ್ತನಾವಿರದ ಒಂಭತ್ತನೂರು ಜನರೊಳಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯಸನಗಳು ಎಷ್ಟು ಹಾವಳಿ ಮಾಡುವದೆಂಬದು ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ನನ್ನ ತರುಣ ವಯಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮನೊಬ್ಬನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತರ ನಂದೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದು, ಒಮ್ಮೆ ನೌಕರಿ ಸಲುವಾಗಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನು ಸುರೂಪನೂ, ಗಾಯನಸ್ತ್ರೀಯನೂ ಇದ್ದು, ಗಾಯನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಿನೇಮಾ ಕಂಪನಿಯವರ ಒಂದೆರಡು ಜಾರ್ಜಿಕಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾಲಕರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದನು. ಗಾಯನ ವ ಸಂಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಪರೀಕ್ಷೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲಕನು ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಆಶೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಅವನು ಆ ಮಾಲಕನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ತಾಸು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಮಾಲಕನು ಇವನನ್ನು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಇಂಥಾದೊಂದು ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಇವನನ್ನು ನೌಕರಿಯ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ತರುಣನು ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಬಹಳ ಆನಂದದಿಂದ ತನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಈ ಆನಂದ ಸಂಗತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ತಮಗೆಲ್ಲ ಒಂದು ಔತಣ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದರು, ಮತ್ತು ಅವನೂ ಆ ಪ್ರಕಾರ ವಚನ ಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಆ ಸೇಮಿಸಿದ ದಿವಸ ಅವನಿಗೆ ಆ ನೌಕರಿ

ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನೇಮಣೂ ಕಿಯ ದಿವಸವು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಅವನ ಮಿತ್ರರಂದರು, “ ಆ ಮಾಲಕನು ಮೋಸ ಮಾಡುವನು ಮತ್ತು ಅವನು ವಚನವನ್ನು ನಡೆಸುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂತ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಎಂದೆಂದಿನ ತನಕ ಕಾಯಬೇಕಾದೀತು ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಪಿಗುವದೂ ತಪ್ಪೀತು.” ಆಗ ಆ ತರುಣನಂದನು “ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಅಂಥವನಲ್ಲ. ಅವನು ಎರಡು ಸಲ ದಿವಾಳಿ ತೆಗೆದಿರುವನು, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸರ್ತಿ ಅವನ ಸಾಲವು ಹತ್ತುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ತನ್ನ ದಿವಾಳಿಯ ನಿರ್ಣಯ ಆಗುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ರಂಡೇರ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಐವತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು.” ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಕೈ ಚಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೀಗಂದೆ “ ಅವನು ಏನನ್ನು ತ್ತಾನೆಂದು ಕೇಳಿರಿ. ಎರಡು ಸಲ ದಿವಾಳಿ ತೆಗೆದು, ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ರಂಡೆರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಐವತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಗೃಹ ಸ್ಥನು ವಿರಾಸರ್ಥನು ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಂತನಿಗೆ ಐದು, ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟವನು ಹುಚ್ಚನು. ಯಾವನೊಬ್ಬ ಸಂತನು ಕಪಟಿ, ಮೋಸ ಗಾರನೂ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅನನು ತನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖ ಪಡುವನು, ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿರಾಸದಿಂದ ಹೆಣಕೊಟ್ಟವರು ದುಃಖಪಟ್ಟಾರೀನು? ಅವರ ವಿರಾಸ ವ ಶುದ್ಧಭಾವಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಶುಭವಾದ ಗತಿ ಶಿಕ್ಷದಿರದು. ಆದರೆ ರಂಡೆರಿಗೆ ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನ ಮನೋಭಾವವು ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೀತು ಮತ್ತು ಅವನ ಕರ್ಮದ ಫಲವು ಹ್ಯಾಗಾದೀತು ? ” ಆ ತರುಣನು ಸ್ವಲ್ಪನಾದನು, ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂತ ತೋರದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು ಅವನ ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕುಜೀವೈಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನು ಸಂತರ ದೂಷಣೆ ಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ಫಿಲ್ಮ ಮಾಲಕನು ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದನು.

ಭೋಳೆ ಶಿಷ್ಯರ ವಿರಾಸದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಜರುಗಿಸುವ ಸುಳ್ಳು ಸಂತರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ. ಹೋಗಲಾರರು. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಸಂತರೂ ಕಪಟಿಗಳೆಂತ ಅನ್ನುವವರೂ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಇದ್ದೇ ಇರುವರು. ಮೋಸ ಗಾರರೊಳಗೆ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ವೈದ್ಯರು, ವಕೀಲರು ಮತ್ತು ಹಾಗೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಇರುವರು. ಆದರೆ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ, ವೈದ್ಯರೂ, ವಕೀಲರೂ, ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕರೆಂತ ಹೇಳಲಾಗದು. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಸಂತರು ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಕಪಟಿಗಳೆಂತ

ಅನ್ನುವದು ಹುಚ್ಚತನದ ಮಾತಾಗಿರುವದು. ವಿಚಾರಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವ ಪೊದಲು ಬಹಳ ಜಾಗೃತೆಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಡಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಒಂದು ಹಿಂದೀ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ಬೆಂಕಿ, ಅರಸರು, ನೀರು ಮತ್ತು ಸಂತರು ಇವರ ಕೂಡ ನಡಿಯುವಾಗ ಬಹಳ ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮುಂಜಾಗೃತೆಯಿಂದ ವಿಚಾರದಿಂದ ನಡೆದರೆ ಪೂರ್ಣ ಲಾಭವಾಗುವದು, ಹಾಗಲ್ಲವಾದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವೇ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವದು.

ಶ್ರೀಯಸ್ಸನ್ನು ಬಯಸುವ ಜನರಿಗೆ ಶ್ರೀತುಕಾರಾಮರೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂತಸಂಗತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ತುಕಾರಾಮರ ಅನೇಕ ಅಭಂಗಗಳಿವೆ. ಒಂದು ವ್ರಸಿದ್ಧ ಪದದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ನನಗೆ ಧನಸಂಪತ್ತು ಮೋಕ್ಷವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡು.” ಇದೇ ಸರಣಿಯ ಮೇಲೆ ಅಂಥ ಅಭಂಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಭಂಗದಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿರಬಾರದು, ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಶಾಶ್ವತ ಶ್ರೀಯಸ್ಸನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ಈ ಅಭಂಗವನ್ನು ಜಾಗೃತೆಯಿಂದ ಓದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

“ನಾವು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂತರ ಕೂಡ ಇರಬಾರದು, ಯಾಕಂದರೆ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡಾವು. ಒಮ್ಮೆ ಅವು ಅಂಟಿಕೊಂಡವೆಂದರೆ, ಅವನ್ನು ಕಳಕೂಳುಲಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲ ನಾಶವಾದೀತು ತುಕಾರಾಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಸಂತರನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವರ ರೂಪವನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.”

ಈಗ ನಾವು ಈ ಅಭಂಗದ ಬರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವಾ, ಒಬ್ಬ ಸಂತನು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವವುಳ್ಳವನಾದರೂ, ದೇಹ ಪ್ರಕೃತಿಗಳು ಗುಣಗಳು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರುವಂಥವು ಬಹುಶಃ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ, ದೇಹವೇ ತಾನೆಂತ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು, ವಿದೇಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂತರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಸಂತರ ಬಾಹ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿಸುವರು. ಬಾಹ್ಯಚರಣೆಯ ಗುಣದೋಷಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಸಂತರು ಸದಾ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವನು

ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅತೀತವಾಗಿರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವರು. ಸಂತರ ಬಾಹ್ಯಾಚರಣೆಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ನೋಡಿ ನಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಸಂತರನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದಿಂದ ಇತರ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೊಳೆಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಸಂತರ ನಿಂದೆಯಂಥ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವನಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ನಿಂದೆ ಎಸಗಿದರೆ ಪಾಪಕರ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, “ ಇತರರ ನಿಂದೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನರನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುವದು, ಮತ್ತು ತನ್ನದೇ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಪಾತ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವದು. ” ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಸಂತರ ನಿಂದೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕಳಂಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಉದ್ಧವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ ತ್ರಿಲೋಕದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಂತ ಬಯಸುವವನು ಸ್ವಮುಖದಿಂದ ಸಂತರ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. (ಏಕನಾಥಿ ಭಾಗವತ, ಅಧ್ಯಾಯ ೨೭).

ಹಾಗಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಏನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ? ಕ್ಯಾವಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಸ್ತ್ರೀ ಬಟ್ಟೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೋ ? ಜಟಾಧಾರಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಸ್ಮಧಾರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ತುಲಸಿ-ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸಾಧುವನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೇ ಅವನು ಸಂತನೆಂದು ಅವನ ನಾದಕ್ಕೆ ಬೀಳಬೇಕೇನು ? ಶ್ರೀತುಕಾರಾಮರನ್ನುತ್ತಾರೆ, “ ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಅವನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ವಿರೋಧ ಹುಟ್ಟದಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡ. ದೂರದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸು. ಅದೇ ಕ್ಷೇಮಕರವಾದ ಮಾರ್ಗವು. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ದೂಷಣೆಮಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡ ” ಮುಖ್ಯ ಭಾವವೇ ನಂದರೆ, ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಗುಣದೋಷಗಳಿಂದ ಚಲಿಸಲಾರದೋ, ಅವರೇ ಸಂತರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಇತರರು ದೂರದಲ್ಲಿರುವದೇ ಒಳ್ಳೆದು. ಸಂತರಿಗೆ ಒಲಿಯುವವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ, ಅವರೊಳಗೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗುಣ ಉಳ್ಳವರು ಅಪರೂಪ.

ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳು, ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ನೋಡಬಾರದೆಂತ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಕೃತ್ರಿಮ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸುಳ್ಳುಸಾಧುಗಳ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಗದಂತೆ ನಾವು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮರಿಯಬಾರದು, ಅದೇನೆಂದರೆ, ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಮೇಲಿಂದ, ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವಂಥ ಮನಸ್ಸಿನ

ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ, ನಮಗೆ ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಖರೆ ಸಂತರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವೆಂದು ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮಹಾಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿರುವ ಕವಿತಾಬದ್ಧವಾದ ಪಾಂಡವ-ಪ್ರತಾಪವೆಂಬ ಮೂರಿ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಕಾರದ ಗುರುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ :—

(೧) ಧಾತುರ್ಮವಿ :— ಈತನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಿಸಿ, ಅನೇಕ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಕಡೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವನು.

(೨) ಚಂದನ :— ಹ್ಯಾಗೆ ಚಂದನ ವೃಕ್ಷವು ತನ್ನ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಸಮೀಪವಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ (ಬಿದಿರು ಇತ್ಯಾದಿ ಹೂತು) ಕೊಡುವದೋ, ಹಾಗೆಯೇ, ಈ ಗುರುವು ತನ್ನ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಸಮೀಪದ ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವನು (ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಹೂತು)

(೩) ವಿಚಾರ :— ಈತನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ರಾಶ್ವತ ಅಶಾಶ್ವತಗಳೊಳಗಿನ ಭೇದವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ, ಶಿಷ್ಯನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವನು.

(೪) ಅನುಗ್ರಹ :— ಈತನು ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕೃಪೆಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಯುವನು.

(೫) ಪರಿಸ :— ಹ್ಯಾಗೆ ಈ ಕಲ್ಲು ಸ್ವರ್ಣಮಾತ್ರದಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಬಂಗಾರ ಮಾಡುತ್ತದೋ, ಈ ಗುರುವು ತನ್ನ ಸ್ವರ್ಣಮಾತ್ರದಿಂದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವನು.

(೬) ಕಚ್ಚಪ :— ಹ್ಯಾಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಆಮೆಯು ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ವೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವದೋ, ಹಾಗೆಯೇ, ಈ ಗುರುವು ತನ್ನ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಮಾಡುವನು.

(೭) ಚಂದ್ರ :— ಹ್ಯಾಗೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಯು, ಚಂದ್ರೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೆ ಕರಗುವದೋ ಹಾಗೆಯೇ, ಈತನು ದಯಾಭರಿತನಾಗಿದ್ದು, ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಷ್ಯರು ಸಹಾ ಈತನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವರು.

(೮) ದರ್ಶನ :- ಹ್ಯಾಗೆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮುಖವು ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುವದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಗುರುವಿನ ಮುಖ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸುವದು.

(೯) ಭಾಯಾನಿಧಿ :- ಈ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಕ್ಷಿ ಇದೆ. ಅದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರ ಭಾಯಿಯು (ನೆರಳು) ಯಾವನಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿದರೆ ಅವನು ರಾಜನಾಗುವನು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗುರುವಿನ ನೆರಳು ಯಾವಾತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವದೋ ಅವನು ಅನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವನು.

(೧೦) ನಂದನಿಧಿ :- ಇದೊಂದು ಪ್ರಕಾರದ ರತ್ನವು. ಯಾವದಾದರೊಂದು ಧಾತುವಿನ ಶಬ್ದವು ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಸಿತೆಂದರೆ, ಆ ಧಾತುವು ಸುಖವಾಗುವದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮುಮುಕ್ಷುವಿನ ಆತ್ಮಸ್ವರವು ಈ ಗುರುವಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದರೆ, ಆ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು.

(೧೧) ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿ :- ಹೆಣ್ಣು ಕ್ರೌಂಚವು ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಿಂಗಳಗಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅದು ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ನೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ನೆನೆಯುವದರಿಂದ ಅದರ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಪೋಷಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗುರುವು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಸ್ಮರಣಮಾತ್ರದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವನು.

(೧೨) ಸೂರ್ಯಕಾಂತ :- ಹ್ಯಾಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಈ ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಶಿಲೆಯೊಳಗಿಂದ ಹಾದು ಆಚೆಕಡೆಗೆ ಇರುವ ಅರಳಿಯನ್ನು ಸುಡುವವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಗುರುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಪಾತವು ಯಾರ ಮೇಲೆ ಆಗುವದೋ ಅವರು ಕೂಡಲೆ ವಿದೇಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವರು, ಅವರೆ ಸಮಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ, ದೇಹಭಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪುವರು.

ಇವುಗಳ ವೈಕಿ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಕಾರಗಳು. ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಅನಾಧಾರಣ ಶಕ್ತಿವಂತರಾದ ಸಂತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವವು. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಅವರಾದರೂ ಇಂಥ ಅನಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆಂತ ಮನವರಿಕೆಯಾದೀತು.

ಕೆಲವು ಗುರುಗಳು ತಮಗೆ ಯಾರು ಜೈನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಶರಣು ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಗುಢವಾದ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಗುರುವಿನ ಶಿಷ್ಯನ ಕೂಡ ಅವರು ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರ್ಯಾರೂ ಶರಣು ಬಂದರೆ, ಅವನೊಬ್ಬ ಗುಣ್ಣೆ ಗಾರನೆಂಬದಾಗಿ, ಅಥವಾ ಮಲತಾಯಿಯ ಮಗನಂತೆ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆದರೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಶರಣು ಬಂದವನು ಯಾವನೇ ಗುರುವಿನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದವನೇ ಇರಲಿ, ತನ್ನ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಇಚ್ಛೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಲ್ಲಂತ ಬಂದದ್ದಾದರೆ, ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವರು. ಎಷ್ಟೋ ಇತರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಗುರುಗಳ ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಬಂದು ಅವರಿಂದ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದದ್ದುಂಟು. ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಚಿಗವ್ವನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಜೋಷಿಸನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ತನ್ನ ಸದೋದರಿಯ ಕೂಸನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವಳೋ, ಹಾಗೆಯೇ, ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದ ಇತರ ಗುರುಗಳ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತಃ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇತರ ಮುರುಗಳ ಇಂಥ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ವತಃ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳ ದೆಲೆಯಿಂದ ಪರಮಾರ್ಥಪದ್ಧತಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರು, ಕೆಲವು ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶದ ಕೊರತೆಯಿಂದ, ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ಮುಂದರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಗುರುವಿಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರದೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಸಂಗಮನೇರದ ವೈದ್ಯರಾದ ಕೃಷ್ಣಾಜಿ ಗೋವಿಂದ ಕುರ್ದುಕರ ಇವರ ಸಂದರ್ಭವು ವಿಶೇಷ ತರದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಕುರ್ದುಕರನ ಶಕ್ಯತೆ, ತರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವೈರಾಗ್ಯ, ಅವನು ಹಠಯೋಗ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸುಧಾರಣೆ, ಅವನ ತಾಳ್ಮೆ, ಮತ್ತು ದುಸ್ತರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ದೃಢತೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಾವು ಬೆರಗಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳು ತನಕ ಇಡೀ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಶೇರು ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಸಿರ್ವಹಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಒಂದಿವ್ರಕ್ಕೆ ಗಳ ಪಾನ ಕುಡಿದು, ಕಡೆಗೆ ೧೦೮ ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಬರೇ ನೀರು ಮಾತ್ರ ಕುಡಿದು ಸಿರ್ವಹ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಒಂದು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತನೆಂದರೆ, ಅವನ ಇಡೀ ದೇಹವು ಒಂದೂವರೆ ಮೊಳ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತಿದ್ದು, ಅಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಸಾಧಾರಣವೆ ಎಂಬುದಾಗಿವೆ. ಅವನ ೧೦೮ ದಿನಗಳ ಉಪವೇಷಣದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ತಪಾಸು ಮಾಡಿದ ಇಂದೋರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಿವ್ವಿಲಸರ್ಜನರಾದ ಡಾಕ್ಟರ ಭಾಂಡಾರಕರ ಇವರು

ಅಂದದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಏನೇನೂ ಪರಿಣಾಮವಾಗದೆ ೧೦೮ ದಿನಗಳ ತನಕ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕುಡಿದು ಇದ್ದದ್ದೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ; ಇದಲ್ಲದೆ ಈತನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಏನೂ ದಣುವಾಗದೆ, ಉತ್ಸುಕತೆ ಉಲ್ಲಾಸ ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ಈ ಕುಡುರ್ಗಕರರ ಹೇಳಿಕೆಯು ಯೋಗರಾತ್ರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುವದು. ಕುಡುರ್ಗಕರರ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪೂರ್ಣದೇಹಾರೋಗ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವೇಚನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುವವರಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತದಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ವಿಷಯ ಶಿಕ್ಷಕವದು.

ಕುಡುರ್ಗಕರನ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಠಯೋಗದಿಂದ ದೇಹದಾಘ್ಯತೆ, ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಮುಂತಾದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಾಗ್ಯೂ, ಅದು ದೇಹಾತೀತ ಖರೇ ಆತ್ಮಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಭಾಗವತ ಪುರಾಣದ ಹದ್ದೊಂದನೇ ಸ್ಕಂದದ ಹದಿನೈದನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಉದ್ಧವನಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀ ಏಕನಾಥರು ಇದರ ಮೇಲೆ ಸುಂದರವಾದ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಟು ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳೂ, ಹತ್ತು ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತರದವೂ, ಮತ್ತು ಐದು ತೀರಾ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀ ಏಕನಾಥರು ತಮ್ಮ ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವದೆ ಎಂಬದಲ್ಲ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ, “ ಯಾವಾತನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಚ್ಛಿಸುವನೋ ಆತನು ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾವಾತನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಧೃಢಾಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನಿದ್ದಾನೋ ಅವನು ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಬಾರದು. ನನ್ನನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಬರೇ ವಿಘ್ನಗಳೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂತ ನಾನು ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ.” ಈ ಅಷ್ಟ ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳು ದಶ ಅಪ್ರಧಾನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಐದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳು

ಇವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆದಿದೆ.

ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದರೆ ಪರಮಾನಂದಪ್ರಾಪ್ತಿಯು. ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸುಖಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರುತ್ತವೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಿದ್ಧಿಗಳಾದರೂ ಸುಖದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರದ ಸುಖಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸುಖವು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ್ದಿರುತ್ತದೆ :-
 (೧) ಇಂದ್ರಿಯಜನ್ಯ ಸುಖ, (೨) ಮಾನಸಜನ್ಯ ಸುಖ, (೩) ಬುದ್ಧಿಜನ್ಯ ಸುಖ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮದ ಸುಖ ಮಾತ್ರ ಪಶುಗಳಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಮೂರನೇದು ದೇವತೆಗಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಈ ಮೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಸುಖವೊಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಂಬಂಧ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ, “ ಆ ಸುಖವು ಇಂದ್ರಿಯಾತೀತವಾಗಿದ್ದು, ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯತಕ್ಕಂಥದ್ದಾಗಿರುವದು. ” ಈ ಸುಖವು ಸಂತರಿಗೆ ವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವದು. “ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೂರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಥುರೆಯಿಂದ ಕಾಲಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಅವನ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆಡವಿ ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಯೋಗಿಯು ಅಪೂರ್ಣನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಖರೆ ಶಿಷ್ಯನಾಗಲಿಲ್ಲ. ”

ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಆಗುವ ಅನಂದವು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿ ಅಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದು ಪರಮಾನಂದವೆನಿಸದು. ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಸುಖದಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಅಪಕ್ವನೂ, ಅಪೂರ್ಣನೂ ಇದ್ದು ಅವನು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಖರೆ ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲವೆಂತ ಕಬೀರನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಅದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಖರೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಬಯಸುವ ಮನುಷ್ಯನು ಪರಮಾನಂದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡಿಯಬೇಕು, ಹೊರ್ತು ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ ತಾನು ಅನಂದ ಪಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸಬಾರದು. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಈ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಪ್ರಕಾರ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

“ ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮವಾದ ನನ್ನಲ್ಲೇ ಯಾವ ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಟ್ಟು ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡುವನೋ, ಅವನು ಎಲ್ಲ ಕಾಮನೆಗಳ ಅಂತ್ಯಸ್ಥಾನ

ವಾಗಿರುವ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವನು.” (ಶ್ರೀ ಭಾಗವತ, ಏಕಾದಶ ಸ್ಕಂದ, ಅಧ್ಯಾಯ ೨೫).

ಶ್ರೀಏಕನಾಥರು ಇದರ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಚಿತ್ತವು ಸತ್ವಗುಣದ್ವಯ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ರಜೋಗುಣಯುಕ್ತವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳು ತಮೋಗುಣ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮದ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಧಕನು, ಈ ಮೂರೂ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಅತೀತನಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಅನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಆತ್ಮನ ಈ ಸಹಜವಾದ ಅನಂದವು ಈ ಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಪರಮಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಸಾಧಕನು ಈ ಮೂರೂ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಿಸುವನೋ ಅವನು ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು (ನಿರ್ಗುಣವೆಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೂರು ಗುಣಗಳಿಗೆ ಅತೀತವಾದ ದೈವಿಕ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ದೇವರ ಸಗುಣ ಮೂರ್ತಿಯು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ ಯಾವಾತನು ನನ್ನ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುವನೋ ಅವನು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನ್ನೇ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ ಪುನಹಾ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರಲಾರನು” —ಗೀತೆ ಅ. ೪—ರೋಹಿತಂ). ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾಧಕನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವನು, ಮತ್ತು ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವವು. ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಹಿತ ಚಂದ್ರನು ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವನು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಧಕನ ಇಚ್ಛೆಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಪರಮಸುಖದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವವು. ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಗಳ ಇಚ್ಛೆಯು ತೋರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಚುವದೊ ಎಂಬಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುವದು. ಶ್ರೀಏಕನಾಥರನ್ನು ತ್ತಾರೆ

“ ಪರಮಾನಂದವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಹ್ಯಾಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೆ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವವೋ, ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಲೀನವಾಗುವವು. ಸಾಧಕನ ಅಪಾರವಾದ ಇಚ್ಛೆಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಪರಮಾನಂದದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗುವವು, ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಜನ್ಯ ಸುಖದ ಭಾವನೆಯು ನಾಚಿಕೊಂಡು ತತ್ಕಾಲ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು. ”

ಸಾಧಕರು ಶ್ರೀ ಏಕನಾಥ ಭಾಗವತದ ೧೫ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ೧೭ನೇ ಶ್ಲೋಕದ ಕೆಳಗೆ ಶ್ರೀಏಕನಾಥರು ಬರೆದ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಓದಬೇಕೆಂತ ವಿನಂತಿ ಅಪೆ.

ಈ ಸರಸಾನಂದದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವವು ಸಾವಿರಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದರಿಂದ ಆಗಲಿ, ಜಪತಪಾದಿಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ, ಒಂದೇ ದಾರಿ ಅಂದರೆ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಕ್ರಿಯೆಯು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜೀವಾತ್ಮನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ (ಜ್ಞಾನಿ) ಜೀವಾತ್ಮನಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ”

ಈ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧವು ಬರೇ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಈಶ್ವರ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಘಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮರಾಠಿ ನಾಟಕಕಾರನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ, ಆಕೆಗೆ ಆಗ ತಕ್ಕ ಗಂಡನನ್ನು ದೇವರು ಮೊದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಗುರುವಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯತ ಗುರು (ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗುರು) ಮತ್ತು ಅನಿಯತ ಗುರು (ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡದ ಗುರು) ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳಿವೆ. ಹ್ಯಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅನೇಕ ಹುಡುಗರನ್ನು ರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಮುಮುಕ್ಷುವಿನ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾದ ಸದ್ಗುರು ಏನು ಕೃಪೆಯಾಗುವ ಮೊದಲು ಅನೇಕ ಸಂತರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವದು. ೨೪ ಗುರುಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಅವಧೂತನ ಕಥೆಯು, ಭಾಗವತದ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸ್ಕಂದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ; ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರು ಬಲ್ಲರು. ಈ ಅನಿಯತ ಗುರುಗಳ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಮುಮುಕ್ಷುವಿನ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ೧೬ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ದೈವಸಂಪತ್ತು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ನಿಯತ ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವನು, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನು ಸರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆ ಹೊಂದುವ ಮಹಾನ್ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಈ ನಿಯತ ಗುರುವೇ ಸದ್ಗುರು, ಯಾಕಂದರೆ ಅವನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸದಾ ವಸ್ತು ಅಂದರೆ ಶಾಶ್ವತ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವನು.

“ ಯಾವಾತನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಪೂರ್ಣಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವ ಅವನಿಗೆ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುವನೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಸದ್ಗುರು ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಸದ್ಗುರು ಆಗಲಾರನು. ” (ಏಕನಾಥಿ ಭಾಗವತ ಅಧ್ಯಾಯ ೧೨).

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾಂಪ್ರತಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿ ಅಂದರೆ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧವು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾಗದೆ ಈಶ್ವರ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಆಗುವದು ಎಂಬದು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿನಾಥರಿಗೆ ಬಾಲ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ ಏನೇನೂ ತನ್ನ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಗಹನೀನಾಥ ಸದ್ಗುರು ಪ್ರಾಪ್ತರಾದರು. ಹಠಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಹೊಂದಿದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ೧೪೦೦ ಎಷ್ಟು ಬಾಳಿಸಿ ಶ್ರೀ ಚಾಂಗದೇವರು ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹ ಹೊಂದಿ ಅತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದರು. ನಿವೃತ್ತಿ, ಜ್ಞಾನದೇವ, ಸೋಪಾನ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಂತ-ಶಿರೋಮಣಿಗಳು, ಲೋಕೋದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಅವತಾರ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯು ನಾಮದೇವನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ, ಈಶ್ವರ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಆತನ ಗುರುವು ವಿಸೋಬಾ ಖೇಚರನಿದ್ದನು. ವಿಸೋಬನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ನಾಮದೇವನು ವಿಸೋಬಾ ಖೇಚರನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು; ಈ ವಿಸೋಬಾ ಖೇಚರನು ಜ್ಞಾನದೇವನ ಶಿಷ್ಯನು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವಾಮನ ಪಂಡಿತನು ತುಕಾರಾಮರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗದ್ದರಿಂದ ತುಕಾರಾಮನೇ ಅವನನ್ನು ರಾಮದಾಸರ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ವಾಮನಪಂಡಿತನಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಮದಾಸನು ಅವನ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ತಾನೆ, ಹನು ಮಂತನ ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ರಾಮದಾಸನ ಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾದವು. ಅವನು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ವಾಮನ ಪಂಡಿತನ ನಿಯತಗುರು ತಾನಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಮಲಯ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ವಾಮನ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆತನಿಂದ ಉಪದೇಶ ಹೊಂದಿ ಪರಾಶಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಏನು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆಂದರೆ, ಸದ್ಗುರು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯನ ಸಂಬಂಧವು ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರೊಳಗಿನ ಸಂಬಂಧಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಈಶ್ವರಿ ಸಂಕೇತದಿಂದ ಘಟಿಸುವದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ಗುರು ಶೋಧನದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಶಿಷ್ಯನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ, ಸದ್ಗುರುವು ತನ್ನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೂ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಯನ ಏನೂ ತಯಾರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸದ್ಗುರುವು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹ

ಮಾಡುವದೂ ಉಂಟು. ನಿವೃತ್ತಿನಾಥನು ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವನಿರುವಾಗ ತ್ರಿಂಬಿಕೇಶ್ವರದ ಒಂದು ಗವಿಯೊಳಗೆ ತ್ರೀಗುಹಿನಾಥನು ಅವನಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಾಗ್ಗೆ ಅವನದು ಏನು ತಯಾರಿ ಇರಬಹುದು? ನಿವೃತ್ತಿನಾಥನೂ ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ತಂಗಿಯೂ ಅವತಾರಿಕರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಅವರ ದೀಕ್ಷಾ ಗ್ರಹಣವನ್ನು ಹಾಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು; ಆದರೆ ಸೊಹಿರೋಬನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ? ಆತನು ಸಾವಂತವಾಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಲಾತಿ. ವರ್ಷಾವಧಿಯ ಲೆಖ್ವಪತ್ರಗಳನ್ನು ತಪಾಸಣೆಗೆ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಯಾದ ಬಾಂದಾದಿಂದ ಸಾವಂತವಾಡಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ, ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಹಿನಾಥನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಒಳ್ಳೇ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೀಗೆ ಕಂಡುಬರುವದಲ್ಲ, ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆಂತ ತೋರಿದರೂ, ಅವುಗಳ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಘಟಣೆಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆಂತ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ತ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರದಿಂದಲಾದರೂ ಇದೇ ನಿರ್ಣಯವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವದು. ಅವರು ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕವರಿರುತ್ತಾ ಮಾತಾಪಿತೃರು ಸ್ವರ್ಗಸ್ವರಾದರು. ಅವರ ಚಿಗವ್ವ ಅವರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ, ನಾರಾಯಣಸರಸ್ವತಿ ಮಹಾರಾಜರ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಬರೇ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರು. ಅವರ ಮೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ, ಅವರಿಗೆ ದೇವಿರೋಗ ಆಗಿ ಕುಂಟಗಾದರು. ತ್ರೀನಾರಾಯಣಸರಸ್ವತಿಯವರು ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಅಂದರು - “ ಈ ಹುಡುಗನು ನಾಥ ಪಂಥದ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಇವನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಮೇಲೆ ಇವನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುವನು; ಎಷ್ಟೋ ಮುಷುಕ್ಷುಗಳನ್ನು ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವನು. ”

ಈ ಭವಿಷ್ಯವಾದವು ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವದು. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಯಾವ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು? ಅದ್ಯಾವದೆಂದರೆ, ನೀವು ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲಾರಿರಿ. ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಬಂಡವಾಳವು ಅದೃಷ್ಟ ಧನವಾಗಿರುವದು ಎಲ್ಲಾ ಸಂತರಿಗೆ ಈ ಅದೃಷ್ಟ ಧನವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಕೆಳಗಿನ ದರ್ಜೆಯವರೆಂತ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಈ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ, ಏಕಾಂತಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಅಖಂಡ ನಾನುಸ್ತರಣೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರು

ವದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಬರೇ ರಾಮನಾಮದ ಉಚ್ಚಾರದಿಂದ (ಅದು ಸಹಾ ರಾಮ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ತಿರಿವಿ ಮರಾ ಎಂಬದಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ) ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ರಾಮನು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಅವನು ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಬರೆದಿರುವನು ಎಂಬದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರನ್ನುತ್ತಾರೆ, ವಾಲ್ಮೀಕಿಯು ರಾಮನು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲು ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಬರೆದನು, ಮತ್ತು ರಾಮನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನ ವಚನಕ್ಕೆ ಮಾನಕೊಟ್ಟು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದನು ಇದು ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ರಾಮನು ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದನೆಂಬದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ್ದೇನೆಂದರೆ ಮುಂದೆ ರಾಮನು ಹ್ಯಾಗೆ ಆಚರಿಸುವನೆಂಬದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಯೋಗ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಯೋಗಿಗೆ, ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯವು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ಚಿತ್ರರೂಪದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಅಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಯೋಗಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಸರಸ್ವತಿಯವರು ಈ ತರದ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ ಭವಿಷ್ಯವಚನವು ಹ್ಯಾಗೆ ಸತ್ಯವಾಯಿತು ಎಂಬದು ಈ ಪುಸ್ತಕದೊಳಗಿನ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಚಮತ್ಕಾರಗಳು.

ಮಹಾನ್ ಭಕ್ತರ ಅಥವಾ ಸಂತರ ಮುಖಾಂತರ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಸಂಭವಿಸುವವು. ವೇದಾಂತಿಗಳು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಚಮತ್ಕಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಆಗುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಥದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುರೂಪಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಕ್ಕೆ ಅಂಜುವರು ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಜ್ಞಾನಪಥದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಗಳೆಂಬದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳೊಳಗೆ ಇರುವ ಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಹಠಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಚಾಂಗದೇವನು ಪಡೆದ ಸಿದ್ಧಿಯು ಶ್ರೀಜ್ಞಾನದೇವರ ಆತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸರನ್ನುತ್ತಾರೆ :—

“ಸಾಧಕನ ಮನಸ್ಸು ಶಾಶ್ವತ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿತೆಂದರೆ, ಅವನು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದವನಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವವು.”

ಅವರು ಇದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ, ಸಂತರು ತಮಗೆ ಯಾವ ಇಚ್ಛೆಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ವೃತಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು.

“ ನಾನಾವೃತಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು; ಆದರೆ ವೈರಾಗ್ಯದ ಬಲವಿರಬೇಕು. ಇದೇ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.”
(ದಾಸಬೋಧ — ೧೦. ೭. ೧೩.)

ಅರುಣಾಚಲದ ಸಂತರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಒಂದು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹೀಗಿತ್ತು, “ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ವಿರುದ್ಧವದೆಯೋ ಅಥವಾ ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವದೋ ? ” ಅವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಜ್ಞಾನಿಯ (ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಯ) ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಜಗತ್ತೆಂಬದು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಆತ್ಮನ ಪ್ರಕಟಣೆ ಅಥವಾ ತೋರಿಕೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ.

“ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ತೋರಿಕೆಯು ಆತ್ಮನದೇ ತೋರಿಕೆಯು ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಆತನು ಆತ್ಮನ ಬರೇ ದೃಶ್ಯರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿಯುವನು ” (ಶ್ರೀರಮಣ ಗೀತಾ ೧೧. ೨೧.)

ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಭಾಗವತದ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸ್ಕಂದದ ೧೫ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಉದ್ಧವನಿಗೆ ಎಂಟು ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಹತ್ತು ಅಪ್ರಧಾನ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಐದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರಾದರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧರನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ :—

(೧) ತಪೋಸಿದ್ಧರು: — ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು.

(೨) ಯೋಗಸಿದ್ಧರು: ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರು.

(೩) ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧರು:— ಮಂತ್ರಜಪದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು.

(೪) ಔಷಧಸಿದ್ಧರು: — ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಔಷಧಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದವರು.

(೫) ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧರು: — ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಗುಪ್ತನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ತಮ್ಮ ಯತ್ನ ಏನಹಾ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರು.

(೬) ಕೃಪಾಸಿದ್ಧರು:— ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಹೊಂದಿದವರು.

(೭) ಜನ್ಮಸಿದ್ಧರು:— ಜನ್ಮಕಾಲದಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದವರು. ಅವರು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಪ, ಜಪ, ಯೋಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಏನೂ ಸಾಧಿಸದೆ, ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಅನುಚರಾಗಿರುವಂತೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಜನ್ಮಸಿದ್ಧರೆಂತ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಗಜಾನನ ಮಹಾಜರು ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆಂತ ಅವರು ಅಂದರು, ಎಂಬ ಮಾತು ಹಿಂದೆಯೇ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯೊಂದು ತಪಸ್ಸು, ಯೋಗ, ಜಪ, ಅಥವಾ ಸತ್ಪರುಷನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹತ್ತರ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳ ಸಂಚಿತವು ಮೊದಲೇ ಇತ್ತು. ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ನ್ಯೂನತೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗುರುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಮಹದುಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುವು ಕೋರ್ಟಿನ ನಾರ್ಝರನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಒಬ್ಬ ಅಬ್ಬವಯಸ್ಕನ ಆಸ್ತಿಯು ಅವನ ತಾಬೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಅಬ್ಬವಯಸ್ಕನು ಮರುಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾರ್ಝರನು ಅವನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವನು. ಅವನು ತನ್ನ ಕಿಸೆಯಿಂದ ಏನೂ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.

“ ತುಕಾರಾಮನನ್ನು ತಾನೆ, ಅವಸರ ಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ, ಯೋಗ್ಯಕಾಲ ಬರಬೇಕು.”

ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಈ ಯೋಗ್ಯಕಾಲ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಜ್ಞಾನಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಅವನು ವಯಸ್ಕನಾಗುವನು. ಹೀಗೆ ಅವನು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸದ್ಗುರುವು ಅವನ (ಶಿಷ್ಯನ) ಸ್ವಂತ ಧನವು ಎಲ್ಲಿ ಅದೆ ಅಂತ ತೋರಿಸುವನು; ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯನು ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಿತ್ವಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. “ ನಿಷ್ಕ ಧನವು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತರವೇ ಇದೆ, ಅದರ ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವದೆಂಬದು ನೀವು ಮರೆತಿದ್ದೀರಿ ” (ತುಕಾರಾಮ). ಸದ್ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತಮ್ಮದೇನಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಎಂದೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ತಾವು ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಉಪಕಾರದ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸೇವೆಂದೂ ಮನ್ನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಈಶ್ವರನು ತಮ್ಮಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟ ಲೇವಣಾತಿಯನ್ನು ಅದರ ತಕ್ಕ ಮಾಲಕನಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಕರ್ತವ್ಯಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿ

ಬಿಡುಗಡೆಯಾದೆವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ದೈವಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥಾ ಸದ್ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಶಿಷ್ಯನು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು? ದೈವಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥಾ ಸತ್ಪುರುಷರು ಸತ್‌ಶಿಷ್ಯನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುವರು: —

“ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಖಂಡಿತವಾದ ವಚನಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತವೇ ನಂದರೆ- ಸದ್ಗುರುವಿನ ಸಹಾಯ ಪಡೆದ ವಿನಹಾ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದೋಣಿಯು ಜನರನ್ನು ನೀರಿನ ಮೇಲಿಂದ ಇತ್ತಿಂದ ಅತ್ತ ವೈಯುತ್ತದೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕುಶಲನಾದ ಚುಕಾಣಿಯವನು ನಡೆಸಿದ ವಿನಹಾ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಮಂದಿ ಕೂತಿರುವರೆಂಬದರ ಮೇಲಿಂದ ಆ ದೋಣಿಯು ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಲಾರದು. ಯಾರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನನ್ನು ತಾವೇ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸದ್ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಠೆ ಇಟ್ಟು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದರೆ; ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅನೇಕ ಸಾಧನಗಳ ಪೈಕಿ ಸದ್ಗುರುವುಪಾಸನೆಯು ಒಂದು ಸಾಧನೆಯಂತೆ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂದುವರಿದು ಹುಚ್ಚನಿರುವನು ಮತ್ತು ಅವನು ಎಂದೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರನು. ಸದ್ಗುರುವು ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವೆಂತೆ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದು ಸ್ವನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು ”

ಈ ನಿಯಮದ ಕಾರಣವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಓವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ.

“ ಆತ್ಮಾನಂದವನ್ನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವ ಸದ್ಗುರುವು ಆತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.” (ಏಕನಾಥ ಭಾಗವತ ಅ. ೧೦)

ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸದ್ಗುರುವಿನಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂತ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ, ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಸದ್ಗುರುವು ಸಾಧನವೆಂದೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ(ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ)ವು ಸಾಧ್ಯವೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಶ್ರೀ ಏಕನಾಥ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರೇಮಯುಕ್ತ ಹೃದಯವು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಉದ್ಗಾರವನ್ನು ತೆಗೆದರು. ಸದ್ಗುರುವು ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಬಹು ಕಾರ್ಯ ಎಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದು ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಓವಿಯಲ್ಲಿ ಗುರು, ಮತ್ತು ಬಹು ಒಂದೇ ಅಂತ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನೂ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು.

ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಮಾಡುವಾಗ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅವರು ಕನಿಷ್ಠರೆಂಬ ಭೇದವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವದು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರನ್ನು ತ್ತಾರೆ, ಕರುಣೆ ಮಾಡುವದೆಂಬದೆ ಗರ್ವದ ಚಿಹ್ನೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವದೆಂಬದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿ. ಈ ಭರತ ರಾಜನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯ, ಸ್ತ್ರೀ, ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಜೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಗರಿಮರಿಯಿಂದ ಮೋಹಿತನಾದನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಆ ಚಿಗರಿಮರಿಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಚಿಂತಾತುರವಾಗಿ ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗುವದೋ ನಾಯಿ, ತೋಳ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವದೋ ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಉಣ್ಣುವಾಗ, ಕುಡಿಯುವಾಗ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಸಹಾ ಅದರ ಚಿಂತೆಹತ್ತಿ ಅವನ ಚಿತ್ತದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಾಗದೆ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಅಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ಆ ಚಿಗರಿಮರಿಯು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಲೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು; ತಿರಿಗಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಭರತನು ಅದರದೆಶೆಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಂತಾತುರನಾದನು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮರಣವು ಸಮಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಆತನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಆ ಚಿಗರಿಮರಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಲೆ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವದರ ಚಿಂತನೆ ಇರುವದೋ ಅದೇ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದೆಂಬ ನಿಯಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಭರತನು ಚಿಗರಿಯಾಗಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತಾಳಿದನು. ಆದರೆ ನಂತರ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳ ತಪೋಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಸ್ಮೃತಿ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಡೆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವನು ಉನ್ಮತ್ತಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೃಕೊಂಡು ಜಡಭರತನೆನಿಸಿಕೊಂಡನು.

ರಹುಗಣ ರಾಜನು ಕಪಿಲ ಮಹರ್ಷಿಯ ಕಡೆಗೆ ಅನುಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ದಷ್ಟಪುಷ್ಟನಾಗಿ ಹುಚ್ಚನೆಂತಿದ್ದ ಜಡಭರತನನ್ನು ಕಂಡು, ಆ ರಾಜನ ಸೇವಕರು ಅವನನ್ನು ರಾಜನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಹೊರುವದಕ್ಕೆ ವತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ದಂಡಿಗೆಯನ್ನು ಅವನ ಹೆಗಲಮೇಲಿಟ್ಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇವೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕಾಲಿಡುವಲ್ಲಿ ಬಂದವೆಂದರೆ ಅವನು ತತ್ಕಾಲ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹಾರುವನು. ರಾಜನು ಈ ಕ್ರಕಾರದ ಅದರವಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ, ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಜಡಭರತನಿಗೆ ಬಿತ್ತದಿಂದ ಹೊಡೆದನು. ಜಡಭರತನು ಆಗ ಅಳುವ ಬದಲಿಗೆ ನಕ್ಕನು. ಇದರಿಂದ ರಾಜನು ಸಂಶಯಚಿತ್ತನಾಗಿ, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು, ಅವನು ಯಾರು ಮತ್ತು ಅಳುವ ಬದಲಿಗೆ ನಗುವನ್ಯಾಕೆಂದು ಜಡಭರತನಿಗೆ ಕೇಳಿದನು. ಜಡಭರತನು ಆಗ ಮಾತಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ರಾಜನಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮತತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಆತ್ಮ-

ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಈ ಕಥೆಯು ಭಾಗವತದ ಐದನೇ ಸ್ಕಂದದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಏನು ಕಲಿಯತಕ್ಕದ್ದು? ಇದೇ. ಏನಂದರೆ- ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವಿಘ್ನಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಅಳಿದು ಹೋದ ವಿನಹಾ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಮ ದೇವನಿಗೆ ಒಂದು ಜನ್ಮದ ವಿಘ್ನವಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥಾ ದುಸ್ತರವಾದ ವಿಘ್ನಗಳಿಂದ ತೊಡಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂತರಿಂದ ಸಹಾ ಪಾರಾಗಲಾರರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡತಕ್ಕದ್ದದೆ. ಸಾಧಕನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಿಯತ ಗುರುವಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದ ವಿನಹಾ, ಅವನ ಖರೆಯಾದ ಉದ್ದೇಶವು ಕೈಗೂಡಲಾರದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ರಹುಗಣ ರಾಜನು ಕಪಿಲ ಋಷಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ಅಥವಾ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ವೇಳೆಯು ಆಗಲೇ ಬದಗಿದ್ದರಿಂದ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧನಾದ ಜಡಭರತನು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಜನ್ಮದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡನು ಇದರಿಂದ ಜಡಭರತನೇ ಅವನ ನಿಯತ ಗುರುವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಜ್ಞಾನದೇವ ಮತ್ತು ಅವನ ಬಂಧು-ಭಗಿನಿ ಇವರು ಪೂರ್ಣಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದು ಲೋಕೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾದರು. ಅವರ ಶಕ್ತಿಯು ನಾಮದೇವನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ, ಯಾಕಾದರೆ ಅವನ ಗುರು ವಿಚಾರಬಾ ಖೇಸೆದಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ನೊಬ್ಬ ಸಂತನಿಗೆ ಸ್ವಶರ್ಮತ್ರಾದಿಂದ, ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಬರೇ ವಚನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಇತರನ್ನು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೂ ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ್ದಲ್ಲ, ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗವು ಶಿಷ್ಯನ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಶ್ರೀ ಶಂಕರನಿಂದ ವರ ಪಡೆದ್ದೇನೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆನ್ನು ಯಾರತಲೆಯಮೇಲೆ ಇಡುವನೋ ಅವನು ಭಸ್ಮವಾಗಬೇಕು; ಮತ್ತು ಆ ವರದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಾವಳಿ ಮಾಡಿದನು. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಮಿತ್ರನಾದ ನಳನಿಗೆ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ನೀರೊಳಗೆ ಹಾಕಿದ ಕಲ್ಲುಗಳು ತೇಲಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯು ಶಾಪಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು ಈ ಶಾಪದ ಉಪಯೋಗವು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಲಂಕೆಗೆ ದಾಟಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ರಚಿಸಿದ ಸೇತುವೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಆಯಿತು. ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಶಕ್ತಿಯು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು ಅಂದರೆ ಎರಡನೆ ಯಾವದಾದರೂ ಅವಲಂಬನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಸಂತರ ಶಕ್ತಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರದ್ದಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅಂಥಾ ಶಕ್ತಿ ಇತ್ತೆಂದರೆ, ಅವರು ಇಡೀ ಲೋಕವನ್ನು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ವೈಯುಕ್ತಿದ್ದರು;

ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ದಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ದುಃಖಪಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಹನವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಾಮನ ಪಂಡಿತರು ತಮ್ಮ ಯಥಾರ್ಥದೀಪಿಕೆಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:- ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅನಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದಾದರೆ, ಸರ್ವಭೂತದಯಾಕರರಾಗಿರುವ ಸಂತರು ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ವೈಯುಕ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ದೈವಿಕ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬಾನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಒಬ್ಬ ಸಂತನಿಂದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಆ ಸಂತನ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಏನೂ ನ್ಯೂನತೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಹ್ಯಾಗೆ ವಿವರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೆಂದರೆ ಆ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಆ ಗುರುವಿನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಬಂಧವಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅವನು ಗುರುವಾ ನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯಕಾಲವು ಒದಗಲಿಲ್ಲ.

ನವನಾಥರಂಥಾ ನಿಯತ ಗುರುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ನಿಯತ ಶಿಷ್ಯರ ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲಿರುವರು. ಈ ನವನಾಥರು ಚಿರಂಜೀವಿಗಳು (ಲೋಕಾಂತದ ತನಕ ಬದುಕಿರುವರು.) ಎಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಚ್ಚಿಂದ್ರನಾಥ, ಗೋರಕನಾಥ, ಗಹಿನೀನಾಥ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರು ಸಹಾ ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ ಅತ್ತಿ-ಅನುಸೂಯಾ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗನಾದ ದತ್ತಾತ್ರೇಯರು, ನವನಾಥರ ಗುರುಗಳಂತೆನಿಸ್ಪಟ್ಟು, ಅವಿನಾಥರಿಂದ ಗುರುತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಇನ್ನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವದೇಹದಿಂದಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಯಾವದಾದರೂ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವತಾರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಆ ಕಾರ್ಯವು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳುವನು. ಆದರೆ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯರ ಅವತಾರವು ಈ ಪ್ರಕಾರದ್ದಲ್ಲ. ಇವರು ಲೋಕಾಂತವಾಗುವ ತನಕ ಒಂದೇ ರೂಪದಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥಾ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಅವಿನಾಶ ಅವತಾರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಗೋಪಿಚಂದ ಮತ್ತು ನೂರೈವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸೋಹೋಬಾನಾಥ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ನಾಥ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದು, ಇನ್ನೂ ಅವರು ಮೊದಲಿನ ದೇಹಗಳಿಂದ ಚರಿಸುವುದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಥ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಈ ಗುರುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವರಿದ್ದಾಗ ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಕೋಲೆಯ ನಿರ್ಜನವಾದ ಕಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತ ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿವರಾಮಭಾವು ಗುಪ್ತೆಯವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಭೀತಿಕರವೆಂದು ಶ್ರೀಗಜಾನನ

ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ್ಗೆ ಅವರಂದರು, “ ನಾನು ಸ್ವಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವದೋ ಗೂಢವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವದು. ಮತ್ತು ತಿರುಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಬಿಡುವದು. ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವು ಇಷ್ಟು ದಯಾವಂತನಿದ್ದಾನೆ.” ಸಂತರು ಅಥವಾ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುಪ್ತರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ಸಹಾಯಕರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಸಹಾ ತಿಳಿಯಗೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ, ಶಿವಲೀಲಾಮೃತ ಮುಂತಾದ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವವು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಗೋರಕಪುರದ ‘ಕಲ್ಯಾಣ’ ಎಂಬ ಹಿಂವಿ ಮಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಇತ್ತಲಾಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಅಂಥಾ ಗುಪ್ತರೀತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಸಾಧಕನ ಹತ್ತರ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ವಿಶೇಷ ಪುಣ್ಯದ ಸಂಗ್ರಹವಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧಕನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ನಿಯಮಿತವಾದ ಶುದ್ಧ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಇಂಥಾ ಪುಣ್ಯ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವರು ಸದ್ಗುರುಗಳೆನಿಸುವ ಸಂತರನ್ನದೀನ ಭಾವದಿಂದ ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಶ್ರೀರಮಾವಲ್ಲಭದಾಸರನ್ನುತ್ತಾರೆ, “ಸದ್ಗುರುವಿನಿಂದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಕೊಂಡು, ಆ ನಂತರ ಸಂತರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ತನಗೆ ಗುರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ” ಸಾಧಕನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸದ್ಗುರು ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧಕನು ಸಂತರೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಇತರ ರೂಪಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ದೈನ್ಯ ವ ಪೂಜ್ಯ ಭಾವಯುಕ್ತನಾಗಿ ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ಸಂತರ ಮುಖದಿಂದ ತನ್ನ ಸದ್ಗುರವೇ ಮಾತಾಡುವನು ಮತ್ತು ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವನೆಂದು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಗಾಂಡೆಕರ ಜಹಗಿರದಾರ ಇವರಿಗೂ ಆದ ಸಂಭಾಷಣವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನಾಸಾಹೇಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಂತರ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದರು. ಆ ಸಂತರ ಅವಸಾನದ ನಂತರ ಅವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಇವರು ಅವರ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. “ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಕೊಂಡಮೇಲೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟುಮಂದಿ ಸಂತರಕಡೆ ಹೋಗುವ ಇರಾದೆಯಿದೆ?” ನಾನಾಸಾಹೇಬರಂದರು, “ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ತಾಪವು ಹೋಗಿ ಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ತನಕ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುವೆನು ” ಮುಂದೆ ನಾನಾಸಾಹೇಬರು ಮನೋಶಾಂತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ

ಮಹಾರಾಜರಿಂದಲೇ ಪಡೆದರು. ನದಿಯು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ ಅದರ ಹರಿಯೋಣವು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಶರಣುಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಷ್ಟು ತಪಟ್ಟಿರುವ ವಾಮನ ಕೇಶವ ಮಾಹೆಗಾಂವಕರ ಎಂಬವರು ಮೊದಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಂತರ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಂದಲೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಓವಿ ರೂಪದಿಂದ “ಶ್ರೀಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ದೀಪಿಕಾ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದರು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯರಾದ ವಿಶ್ವನಾಥ ಗೋಪಾಲ ವೈದ್ಯ ಎಂಬವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದರು. ಈ ವೈದ್ಯರೆಂಬ ಹೆಸರಿನವರು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ವೈದ್ಯರಲ್ಲ, ಆದರೆ ಖರೆ ವೈದ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ಸಂಸಾರರೋಗದಿಂದ ದುಃಖ ಹೊಂದಿದ್ದು ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡಬೇಕೆಂದು ತಳಮುಳಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಇವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಉತ್ತಮವಾದ ಚಿಕಿತ್ಸಾರೂಪವಾಗಿರುವದು. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಛಾಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರ ಹೆಸರುಗಳೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತವೆ. ರಾ. ವೈದ್ಯರು “ಶ್ರೀಗುರು ಕೃಪಾಧ್ಯಾಯವೆಂಬ” ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಹಿಯನ್ನು ಓವಿಯಿಂದ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಹಿಯು ಅವರು ಹೊಂದಿದ ಸದ್ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳ ಮಧುರ ಫಲವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸ್ವತಃದ ಅನುಭವಗಳು ಉತ್ಕೃಷ್ಟತರದ್ದು ಆಗಿದ್ದು, ವಾಚಕರು ಅವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕದ್ದು ಈ ವೈದ್ಯರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಮತ್ತು ಅವರ ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯ ಭಕ್ತರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ ಉಪೋದ್ಘಾತವನ್ನು ಬರೆದು ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಸೇವಾ ನನಗೆ ಘಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರ ಆಭಾರವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವೆನು.

ಶ್ರೀ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಿರೋಪಕರ, ಇವರು ನಾಶಿಕದ ಪೋಲೀಸರ ಟ್ರೇನಿಂಗ ಶಾಲೆಯ ಕಾಯಿದೆ ಭಾಷಕರಿದ್ದು, ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮರಾಠಿಭಾಷೆಯ ಮಾಹಿತಿ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಸುಂದರವಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬಲ್ಲಂಥವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ವಿದೇಹಕ್ಕೆವಲ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮಾನಂದ ಬೀಡರ ಎಂಬವರ ಶಿಷ್ಯರು; ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದರಿಸಿರುವರು. ಅವರು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಘಟಣೆಯಿಂದ ಇವರ ಮಹತ್ವವು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಂತು.

ಸವರಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಅವರು ಒಂದು ಪ್ರೇಮದ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದು ತಮ್ಮ ಗುರುಸೇವಾ ಎಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವರು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀವಿವೇಕಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರು (ವಿವೇಕಾನಂದರು) ತಮ್ಮಿಂದ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವರೊಳಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು, ಕಡೆ ಸಂದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅದೇ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಗುರುಗಳ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಳಿಸಿದರು. ನಾವು ಇದನ್ನು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿದಾಗ, ನಮಗೆ ಹೀಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದಲ್ಲ, ವಿವೇಕಾನಂದ, ರಾಮತೀರ್ಥ ಮುಂತಾದ ಮಹಾನ್ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ಪಶ್ಚಿಮದೇಶಗಳ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಅವನ್ನು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಾನಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು; ಯಾಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಆರ್ಯಜೀವರು ಅಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಈ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರವಾದರೂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾಥಪಂಥಕ್ಕೆ ಶೇರಿದ್ದು ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜೀವರ ಉಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮರಚಿತವಾಗಿರುವುದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹಾಕುವವರು. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳೇ, ಕಡಿಮೆ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರು ಯಾಕೆಂದರೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಅನೇಕ ಅನಾರ್ಯ ಜೀವರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಗಳು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕರನ್ನು ತ್ತಾರೆ ಹೀಗೆನ್ನುವದು ಸ್ವಲ್ಪವುಟ್ಟಿಗೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಆಗುವದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಅನಾರ್ಯಜೀವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರವಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ, “ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರು.” ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ರಾಕ್ಷಸಜೀವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಮಾತಾಪಿತರು, ದೇವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದ ಅನಾರ್ಯಜೀವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬಾರದೆಂತ ಇಚ್ಛಿಸುವರೋ ಅವರು ಶುದ್ಧ ಚರಣೆಯಿಂದ ನಡೆದು ದೇವರ ಮತ್ತು ಸತ್ಪುರುಷರ ಸೇವಾ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಸಾಧು-ಸಂತರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟು ಕುಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಲಂಕ ಬಾರದೆಂತೆಯೂ, ಅದರ ಉಜ್ವಲ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ನಿರ್ಮಲ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ಅತ್ಯುಚ್ಚಸ್ವದಕ್ಕೆ

ಏರುವಂತೆಯೂ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ, ಏಕನಾಥ, ರಾಮದಾಸ, ತುಕಾರಾಮ, ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂತರೂ ಅಥವಾ ಶಿವಾಜಿಯಂಥಾ ವೀರರೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಕುಲಗಳ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದರೆಂತ ತೋರುವದು. ದೇಶಾಭಿಮಾನಿ ವೀರರೂ ಸಾಧು-ಸಂತರೂ ತಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕೆಂತ ಇಚ್ಛಿಸುವದು ಸಾಧಕರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯವಾದ್ದಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಈಶ್ವರ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವದರಿಂದ ಅಂಥಾ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಮೇಲೆ ಈಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ವರ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಸಿತ್ತಗಳಾದರೂ ತಮ್ಮ ಲೋಕದಿಂದ ಅಂಥಾ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಸಂತರು ಅಂಥಾ ಕುಲವ ಕುಟುಂಬವು ಲೋಕಾಂತದ ವರೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸುಖದಿಂದರಲಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವರು.

ಈ ಉಪೋದ್ವಾತವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಶ್ರೀನಾಮದೇವರ ಒಂದು ಅಭಂಗದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸುವೆನು.

“ಹರಿಭಕ್ತರ ಕುಲವು ಲೋಕಾಂತವಾಗುವತನಕ ಸುಖದಿಂದ ಒಳಗಲಿ. ಸಂತರ ಮಹತ್ಸಂಘವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆನಂದವನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸಲಿ, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ದುಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಎಂದೂ ಬಾಧಿಸದಿರಲಿ. ವಿಷ್ಣು-ದಾಸರು ಶುದ್ಧಚಿತ್ತವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರದ ಗಾಳಿ ಹೆತ್ತದಿರಲಿ.” ನಾಮನನ್ನು ತಾನೆ, ಯಾರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸುಖಗಳ ನಿಧಿಯಾಗುವಂಥಾ ಪಾಂಡುರಂಗನ ನಾಮವಿರುವದೋ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವದಾ ಶುಭವಾಗಲಿ.

— ಶ್ರೀ ಗುರುದೇವ ದತ್ತ —

ಶ್ರೀಸಮರ್ಥ ಸದನ
ಗಿರಗಾಂವ, ಮುಂಬಯಿ.
೧೯ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ ೧೯೬೦

}

(ಸಹಿ) ಅರ್. ಕೆ. ಕಾಮತ
ಸರ್ವ ಸಂತರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ
ದೀನ ವಾಸನಾಗಿರ ವವನು

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಪ್ರಸನ್ನ.

ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾರ್ಗ ಪ್ರದೀಪ

ಅಥವಾ

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರಿ.

ಒಂದನೇ ಪ್ರಕರಣವು

ನಾಥಪಂಥ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಚರಿತ್ರನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಾಥ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ನಾಥ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುವಾದವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಉಚಿತವದೆ.

ಸದ್ಯದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸುಧಾರಣಾಯುಗವೆಂದು ಅನ್ನುವದು ಯೋಗ್ಯವದೆ. ಅಥವಾ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಿಯುಗವೆಂತಲೂ ವರ್ಣಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಸ ಶೋಧನೆಗಳು ಆಗುತ್ತ ಇವೆ, ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ, ಇವತ್ತಿನ ಶೋಧಗಳು ನಾಳೆ ಹಳೇವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಮಾನವೀ ಬುದ್ಧಿಯು ಪೂರ್ವದ ನೇಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಸೆದೊಮ್ಮೆ ಶೋಧಿಸುವಂಥಾ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ಅವಿಷ್ಕೃತವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಯತ್ನ ಮಾಡುವಂಥಾ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲಿದೆ. ಮತ್ತು ಅರ್ವಾಬೀನ ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತರಾದರೂ ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಶಾಖೆಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದೇ ತತ್ವವಿರುವದೋ, ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವ ಹಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರುವರು. 'ದಿ ಗ್ರೇಟಿ ಡಿಝಾಯನ್' ಮತ್ತು ಇಂಥಾ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳು ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಒಂದೇ ದಾರಿದಲ್ಲಿಯೆ ಮಣಿಗಳ ಹಾಗೆ ಇರುವಂತೆ ಪುರಾವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿವೆ.

ಆದರೆ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ವಿಚಾರಿಮಾದ ಗೃಹಸ್ಥನು ಹೀಗೆನ್ನಬಹುದು— ಸತ್ಯ, ಶಿವ ವಸುದೇವ ಅದ ತತ್ವವು ಯಾವ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳ ಬುಡಕ್ಕಿರುವದೋ ಆ ಅದ್ಯ ಮೂಲತತ್ವವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆಯುವ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮಾನವನಿಗೆ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸ್ವರೂಪದ್ದೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಯಾವದರ ಜ್ಞಾನವು ಸರ್ವ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳ ಸುಖಶಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವದೋ ಅಂಥಾ ಅದ್ಯ ಮೂಲತತ್ವವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಮಾನವಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದರಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃತಾರ್ಥವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅದು ಎಂದು ಸಮರ್ಥವಾದೀತು ಎಂಬದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಆರ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾದರೂ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವದು. ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧವುರುಷರು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳು ? ಇನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನ ಈ ಒಗಟು ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಮಾನವೀ ಬುದ್ಧಿಯು ಎಂದೂ ಸಮರ್ಥವಾಗಲಾರದು. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಾರಂಭವಾದರೂ ಅಂತರ್ಯದ ಜ್ಞಾನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುವದು. ಈ ಜ್ಞಾನವೆಂಬದು ಅತ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಅತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆನಿಸುವದು. (Self realisation) ಈ ಜ್ಞಾನವು ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಏಕತ್ರಜೋಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದನಂತರ ಸರ್ವ ಮತಭೇದಗಳೂ ವಾದವಿವಾದಗಳೂ ತಮ್ಮ ಪ್ಲಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗುವವು. ಅತ್ಮಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯಉದಯವು ಭೌತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ದುರ್ಲಾಭ್ಯವೆನಿಸುವ, ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರ, ಮಾಯಾಂಧಕಾರ, ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಭ್ರಮೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ, ಪರಮಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುವದು. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವೀ ಜೀವಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವಂಥ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಇವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವವು.

ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸಿದರೆ, ಭರತ ಖಂಡದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ ವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥ ವ ಪಂಥಗಳು ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ' ಸುಖ ವ ಶಾಂತಿ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವೇ ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವೆವು ' ಎನ್ನುತ್ತಾವೊ ಎಂಬಂತೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇತರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಗಳಂತೆ ನಾಥ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಈ ಕರೆಯೋಣವಾದರೂ ಸರ್ವಮಾನವ ಜೀವಿಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳುವದು, ಮತ್ತು ಈ ಪಂಥದ ನಿಜವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮಹತ್ವವು ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ನಾಥಪಂಥದ ಮೂಲವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದರೆ ಆದಿನಾಥ ಪರ್ಯಂತ ಮುಟ್ಟುವದು. ಶ್ರೀಮತ್ಸ್ರೀಂದ್ರನಾಥ ಇವರಿಗೆ ಮಹಾನ್ ಆದಿನಾಥರು (ಮಹಾದೇವರು) ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ಸ್ರೀಂದ್ರನಾಥರಾದರೂ, ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ನವನಾರಾಯಣರ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೇ ಕವಿ ನಾರಾಯಣರ ಅವತಾರವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ಸ್ರೀಂದ್ರನಾಥರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಸೂತ್ರಗಳು ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ವೈದಿಕ ಆಚಾರ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಕರ್ಮದ ಸಸಾತನಿಗಳೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವಾಲಯಗಳೂ ಮಠಗಳೂ ಇವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಅಧಿಕಾರದೊಳಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ತಾವು ಮಾತ್ರ ಅತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದು ಇವರು ಕ್ರುದ್ಧಿಸುವರು. ಅವರೊಳಗಿನ ಕೆಲವರು ರಾಜಗುರು ವ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಅನ್ನು

ಸುತ್ತಿದ್ದು, ಇವರಿಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮಾನವು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಭೇದವಾದರೂ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಸ್ವರೂಪದ್ದಿತ್ತು.

ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಈಶ್ವರೀ ಜ್ಞಾನವು ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠರೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶೂದ್ರ ಮತ್ತು ಅತಿಶೂನ್ಯರಿಗೆ ಮಂದಿರ ಪ್ರವೇಶವು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ತ್ರೀಯು ಈಶ್ವರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅನಧಿಕಾರಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಚಾರಧರ್ಮಗಳು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶ್ರೇಯಸ್ಸೆಂದು ಜನರು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಸ್ನಾನ, ಸಂಧ್ಯಾ, ಜಪ, ತಪ ಈ ಕರ್ಮಾ ಸುಷ್ಠಾನಗಳೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಠಯೋಗ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವು ಇದರಿಂದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಶಾಪಕೊಟ್ಟು ನಾಶ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವದೆಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇದ್ದದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಹಠಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹಠಯೋಗಿ ಪಂಥದ ದೇಶೀಯರ ಅನೇಕ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಮುಂದರಿಸಿ ಬಂದಂ, ಅಪಸ್ವಾಧಿ ಮತ್ತು ಡಾಂಭಿಕ ಜನರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವ ಸಂಧಿಯು ಒದಗಿತು. ಇದರಿಂದಲೇ ಶಾಕ್ತ ಮತ್ತು ಭೈರವ ಪಂಥಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದವು. ಇಂಥಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಾರ್ವಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತ್ಸೈಂದ್ರನಾಥರ ತೇಜಸ್ವಿ ಮತ್ತು ಅಲೌಕಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾನ ವಿಭೂತಿಯು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮತ್ಸೈಂದ್ರನಾಥರು ತಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ವಿಭೂತಿಮತ್ಸದರಿ ತೇಜದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದ ಮತ್ತು ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯ ಮೋಡಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಬಿಚ್ಚಿರು. ತಮ್ಮ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಪರ ವ ಮಧುರ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಸರ್ವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರತಿಬಂಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಇವರು ತನಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ತಪ್ಪದಿರುವ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿ ನಿತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಡುವರೆಂತ ಪೂರ್ಣನಂಬಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮೂಲಕ ಆಚಾರಧರ್ಮಪಂಥಿಗಳಾದ ಸನಾತನಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಂಜಿಕೆಯಾಯಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ? ಇಂಥವರ ಮಠ-ದೇವಾಲಯಗಳು ಖಾಲಿಯಾದವು. ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಯಾರೂ ಈಗ ಹೋಗುವಲ್ಲರು.

ಶ್ರೀ ಮತ್ಸೈಂದ್ರನಾಥರು ಜನರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಆದಿತತ್ವವು ಇದೇ ಇರುತ್ತದೆ—“ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ಸ್ತ್ರೀ ಇರಲಿ, ಪುರುಷನಿರಲಿ, ಯಾವ ಜಾತಿಯವನಾದರೂ ಇರಲಿ, ಈಶ್ವರೀಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಅವನಿಗೆ ಜನ್ಮ-

೧ ಈಶ್ವರೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು.” ಆತನ ಪ್ರಜ್ಞೆ (ಬುದ್ಧಿ)ಯು ಮಾತ್ರ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಬಂಧವಿತ್ತು. ಯಾವನಿಗೆ ಸರ್ವ ಐಹಿಕ ವಿಷಯಗಳು ಆಶಾ-ಶ್ಚತವೆನಿಸುವವೋ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಾಧನವು ಈಶ್ವರೀಸಾಕ್ಷ್ಯ ತ್ಯಾರದಿಂದಲೇ ಆಗುವದೆಂತ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದದೋ ಆತನ ಬುದ್ಧಿಯೇ, “ವ್ಯವ-ಸಾಯಾತ್ಮಿಕಾ ಬುದ್ಧಿರೇಕೇಹ ಕುರುನಂದನ” ಎಂಬ ಗೀತಾವಚನಕ್ಕೆ ನುಸರಿಸಿ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಸರ್ವ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಕರೆದು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ— “ದುಃಖೀಕಷ್ಯ ಮಾನವರೇ, ನೀವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ಅಖಂಡ ಸೌಖ್ಯದ ಗುರುಕಿಲ್ವಿಯನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡುವೆನು; ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಅನಂದದ ಬುಗ್ಗೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವೆನು”

ಅವರು ಜನರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವರಲ್ಲ, “ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ, ಇದನ್ನು ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ; ಅವು ಹ್ಯಾಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ ಎಂಬದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯತೆಂದರೆ, ಆ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ನೀವು ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗುವಿರಿ. ಅವನ್ನು ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷ್ಯತ್ವಾರದ ತೀರ್ಥ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಬರುವ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ‘ಇವು ನನ್ನಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನಲ್ಲೇ ಲಯವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿರುವದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಾನೇ ಮೂಲಕಾರಣನಿದ್ದು, ತೆರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನವು (ಅಧೀನ ಪದಾರ್ಥ) ಸಾಗರವಿದ್ದಂತೆ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಅಧಿಷ್ಠಾಪ್ಯವಾಗಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ಅವಶಿಷ್ಟನಾದ ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೂ ಕಡೆತನಕ ಇರುವಂಥಾ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಸ್ತು ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಸತ್ಯತ್ವವು ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ಮವಾದ ನನ್ನದೇ ಇರುವದು, ನಾನೇ ಸತ್ಯನೂ ನಾನೇ ಪೂರ್ಣನೂ ಶಾಶ್ವತನೂ ಇರುವನು. ಇತರನೆಂತೆ ಕಾಣುವದೆಲ್ಲಿ, ನನ್ನಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಲಯವಾಗುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರವೆಂಬದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದೊಳಗೆ ಬಂದ ವಿನಹಾ ಯಾವದೂ ನನಗೆ ಗೋಚರಿಸದು. ಸಂಕಲ್ಪದೊಳಗಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಅನುಭವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ ನನ್ನ ಹೊರತು ಸತ್ಯಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು. ಸದಾ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವದೇ ಮುಕ್ತಿಯು.

ಶ್ರೀ ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಾಥರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಆತ್ಮಂತ ಉಜ್ವಲ ಸ್ವರೂಪವಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಮನೋಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ಬಲದಿಂದ ಅವರ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಗೆ ಚಲನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಗುರುರಾಜರು
 ಆತನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಭಿಮಾನಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಆತನಿಗೆ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು
 ಕೊಡುವರು. ಆಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗೆಹ್ಯಾಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವದೋ,
 ಹಾಗೆಹಾಗೆ ಶಿಷ್ಯನು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವನು. ಶ್ರೀ
 ಮತ್ತೊಂದ್ರನಾಥರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮೀಪ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು
 ಅವನಿಂದ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಕೈಕೊಂಡ
 ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗದೊಳಗಿನ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿವಾರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ
 ಅಂತಃಸೃಷ್ಟಿಯ ನೋಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸುವರು. ಕಟ್ಟಿಕಡೆಗೆ ೮ ಶಿಷ್ಯನ
 ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನುಸರಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಎತ್ತರವಾದ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅನುಭವ
 ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥಾ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯತ್ವದ ಅನುಭವವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ
 ಹೊಂದಿದವನಿಗೆ ಅದು ಎಂದೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ಮುಂದೆ ಈ
 ಐಕ್ಯತ್ವದ ಆನಂದವನ್ನೆ ಆತನು ಪುನಃಪುನಃ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಭಕ್ತಿ-
 ಜ್ಞಾನ-ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುವ ಈ ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನವೆಂದೇನು? ಅತ್ಮ-
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆಂತ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಭೇದವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೋ
 ಇದರ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದವನಿಗೆ ತಾನು ನ ಜಗತ್ತು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಾಣುವವು? ಎಂಬ
 ಈ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರವು ಇತರರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಗೂಢವಾದರೂ ಇಂಥಾ
 ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಕರತಲಾಮಲಕದಂತೆ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು.
 ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಅಂತರದಲ್ಯಾಗಲಿ, ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಮತ್ತೊಂದು
 (ದ್ವೈತ) ಎಂತ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ತಾನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆಂತಲೂ, ತನ್ನ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿ
 ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲಯವಾದಾಗ
 (ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ) ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೇನೆ, ಎರಡನೇದಂತ ತಿಳಿದದ್ದು ಎಂದೂ ನಿಜ
 ವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿ ಎಕಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುವ ನನ್ನಲ್ಲಿ
 ಎರಡನೇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಎಂಬ ಅನುಭವವು ಸ್ಪಷ್ಟ-
 ವಾಗಿಬರುವದು, ಇದೇ ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನದ ಪರಿಣಾಮವು. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು—
 ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಜಗತ್ತು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲು, ಸ್ವಪ್ನಪ್ರ-
 ಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಲಯವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ದೃಷ್ಟನಾದ (ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ) ನ-ನೊಬ್ಬನೇ
 ಉಳಿದನು, ನನ್ನಹೊರತು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬದು ಹ್ಯಾಗೆ
 ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದೋ, ಹಾಗೆ ತುರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನವಾಗುವ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಸ್ಥೆಯ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ (ಸಂಕಲ್ಪರೂಪದಿಂದ)
 ಲಯವಾಗಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದೇನೆಂದೂ, ತನ್ನ ಹೊರತು ಎರಡನೇದೇನೂ ಇಲ್ಲ
 ವೆಂದೂ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಇಲ್ಲಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಉಳಿ-
 ಯುವದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆಂತಲೂ ಅನ್ನುವರು. ಐಕ್ಯವೆಂದರೆ,
 ಇಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ತಾನು ಜೀವನೆಂತ ಇದ್ದ ಅನುಭವವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
 ಅಳಿದು ಹೋಗಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೇನೆಂಬ ಯಾವ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವವಿದೆಯೋ,

ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವದೇ ಐಕ್ಯವು. ಇದು ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ಗಲಿತವಾಗಿ ದೀರ್ಘಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುವದರಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಿಸುವದು. ಇಂಥಾ ಜ್ಞಾನವು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪಾಪಾತ್ರನಾದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವದು. ಈಗ ಈ ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನಹೊಂದಿದವನಿಗೆ ತಾನು ವ ಜಗತ್ತು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಾಣಿಸುವದೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ತನ್ನ ಹೊರತು ಎರಡನೇದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಈತನ ತುರ್ಯ (ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ) ಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುರೂಪದಿಂದ ತಾನೇ ಇರುವೆನು. ಹ್ಯಾಗೆ ಸುವರ್ಣಾಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುವರ್ಣ ಒಂದೇ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವದೋ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ “ನನ್ನ ಸತ್ವ(ದ್ರವ್ಯ)ದಿಂದಲೇ ನಾನು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜಗದ್ವಸ್ತುಗಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. “ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ನಾನೇ; ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ನನ್ನವೇ; ಸತ್ತ್ವ, ರಜತಮಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ (ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರದಿಂದ) ನಾನೇ ಜಗದ್ರೂಪದಿಂದ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನ, ಅತ್ಯಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವದು.

ಮತ್ತೊಂದ್ರನಾಥರ ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಶ್ರೀ ಗೋರಖನಾಥ ಇವರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧ ಅನೇಕ ಅಶ್ವರ್ಯಜನಕ ಕಥೆಗಳು ಕೇಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀ ಗೋರಖನಾಥರು ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅವರೇ ಅಡಬಂಗನಾಥ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು. ಶ್ರೀಗೋರಖನಾಥರು ಶ್ರೀಗಹಿನೀನಾಥರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಗಹಿನೀನಾಥರೇ ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿನಾಥರ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನಿವೃತ್ತಿನಾಥರು ಮಹಾನ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಧು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಅಣ್ಣಂದಿರೂ ಗುರುಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ನಾಥ ಪಂಥವು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಗೆ ನೆಲೆಗೊಂಡು, ಅದರ ಶಾಖೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ನಿವೃತ್ತಿ, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮತ್ತು ಏಕನಾಥ ಇವರೂ ಮತ್ತು ಇವರಂಥಾ ಇತರ ಸತ್ಪುರುಷರೂ ತಮ್ಮ ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಪರೋಪಕಾರ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಪಂಥದ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಸುಖ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಈ ರೀತಿ ಪಸರಿಸಿದ ವೈಭವವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ದಿಗಂತರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮನಸ್ಸು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಮಿಯು ಇಂಥ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಸಂತರ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳ ಪವಿತ್ರ ಪದಕಮಲ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ.

ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರವೆ ಈ ನಾಥಪಂಥದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರಂಪರೆಯು ಮಾನವಿಜೀವನದ ಪರಮ

ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ-
ವಾಗಿರುವದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇಂಥಾ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಸಂತರ ಸಾಂಪ್ರ-
ದಾಯವು ಅಖಂಡ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ
(ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ) ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಆನಂದಮಯ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ
ವಾಗುತ್ತಿರುವದು. ಯಾನಾತನಿಗೆ ಇಂಥ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶವು ಶಿಗುವದೊ
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಆತನು ಭಾಗ್ಯವಾನನೆಂತ ಅಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಶ್ರೀಗಣಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಾಥಪಂಥಮೊಳಗಿನ ಅಧುನಿಕ ಸಾಧು
ಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರ್ಯಾಂಗಿಗೆ ಅವರ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದವಾಗಿರುವದೊ ಅವರೇ
ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಸತ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನ
ವುರಾವೆ ಬೇಡ, ಮತ್ತು ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುವದು
ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಅಮೃತತುಲ್ಯ ಫಲವನ್ನು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವರು.

.....

ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿರೋಚಿತರ ಇವರು ಬರೆದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾರ್ಗ
ಪ್ರದೀಪ (Light on the Path of self realization)ನೆಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ
ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ನಾಥಪಂಥದ ಸಮಸ್ತ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಅನು-
ಸರಿಸಿ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ
ಬರೆದಿರುತ್ತೇನೆ,

ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರು ಹ್ಯಾಗೆ ನಾಥಪಂಥದೊಳಗೆ ಶೇರಲ್ಪಟ್ಟರೆಂಬದು ಈ
ಮೊದಲೇ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀನಾಮದೇವರು-ಸಂತ ನಿರೋಚಾ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ; ಜ್ಞಾನೇ-
ಶ್ವರರು ಸೋಪಾನ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿ ಇವರಿಗೆ ನಾಥಪಂಥದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಕೊಟ್ಟರು, ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿ ವಿಸೋಬಾ ಖೇಚರನಿಗೆ ಮತ್ತು ಈತನು ನಾಮ-
ದೇವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನು ಜನಾಬಾಯಿಸಹಿತ ಸಮಗ್ರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಈ
ಪಂಥದ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಏಕನಾಥರಾದರೋ ತಮ್ಮ ದೀಕ್ಷೆ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ
ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ, ಸತ್ಯಾಪುಲನಾಥ, ಭೋಜಲಿಂಗನಾಥ, ಗಯನೀನಾಥ,
ಜನಾರ್ದನಸ್ವಾಮಿ, ಇವರು ಏಕನಾಥರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರದು ಈ ಮುಂದೆ ಬರೆದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರವಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಥಮರಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಷ್ಠರಾಗಿಯೂ ಗುರುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿದವರು ಅದಿಸಾರಾ-
ಯಣ ಇವರು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಆತ್ರಿಮುನಿಗೆ ಮತ್ತು
ಆತ್ರಿಮುನಿಯು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ದತ್ತಾ-
ತ್ರೇಯರು ಸಹಸ್ರಾರ್ಜುನ, ಯದು ಮತ್ತು ಜನಾರ್ದನಸ್ವಾಮಿ ಇವರಿಗೆ ಉಪ-
ದೇಶಿಸಿದರು. ಜನಾರ್ದನಸ್ವಾಮಿ ಇವರು ಏಕನಾಥರಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿ-
ಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಏಕನಾಥರಿಗೆ ಎರಡುಸಲ ಉಪದೇಶವಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ತುಕಾರಾಮನಾದರೂ ತಾನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಾದ ನಿಳೋಬಾ ವ-
ಬಹಿಣಾಬಾಯಿ ಮುಂತಾದವರು, ಅವರ ದೀಕ್ಷಾಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ-
ರುತ್ತಾರೆ:-ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಬಾಬಾ, ವಿಶ್ವಂಭರನಾಥ, ರಾಘವ ಚೈತನ್ಯ,
ಕೇಶವ ಚೈತನ್ಯ, ಬಾಬಾ ಚೈತನ್ಯ, ಇವರೇ ತುಕಾರಾಮನ ದೀಕ್ಷಾ ಗುರು.

ಈ ನಾಥಪರಂಪರಾ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯು ಆ ಮೇಲೆ ಗಹನೀ ನಿವೃತ್ತಿನಾಥ
ರಿಗಿಂತ ಪೂರ್ವವ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಸಿದ್ಧರ ನಾಥಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮ
ದಲ್ಲ ಅದು ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ದೀಕ್ಷಾಗ್ರಹಣವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.
ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಗುರುಗೋವಿಂದ ಅಥವಾ ಗೋವಿಂದನಾಥ ಇವರು, ಅವ-
ರಿಗೆ ಗೌಡಪಾದಾಚಾರ್ಯರು ಅವರಿಗೆ ಶುಕಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆ ಇವರ
ತಂದೆಯಾದ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನ ವ್ಯಾಸರು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ವ್ಯಾಸರ ತಾಯಿ
ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿ ಇವರ ತಂದೆ ಪರಾಶರ ಮುನಿ ಮತ್ತು ಸಹೋದರ ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರ
ನಾಥರು. ಈ ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿ ಮತ್ತು ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಾಥರ ಕಥೆಯು ಮಹಾಭಾರ-
ತದ ಆದಿಪರ್ವದ ೬೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ
ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೂ ಈ ನಾಥಪಂಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಕಾರಣ ಅವರು
ನಾಥಪಂಥದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೊರತು ಇತರ ಎಲ್ಲ ಮತ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸು-
ತ್ತಾರೆಂಬದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳು
ಆಖ್ಯಾಡಗಳು (ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಆಶ್ರಮಗಳು) ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವುಗಳ
ಹೆಸರುಗಳು:-

೧ ಕಾನಕಾಡಿ	೭ ಆಶ್ರಮ	೧೩ ನಿರ್ವಾಣ
೨ ಗೋರಕ್ಷ	೮ ಇಂದ್ರಉದಾಸಿ	೧೪ ಪುರಿ
೩ ಅಘೋರ	೯ ಕಾಲಭೇರಿ	೧೫ ಭಾರತಿ
೪ ಅರಣ್ಯ	೧೦ ಗೋದಡ	೧೬ ರಾಮಾಳ
೫ ಅವಧೂತ	೧೧ ನಂಗಾಗಿರಿ	೧೭ ಬನ
೬ ಅನಂದ	೧೨ ನಿರಂಜನ	೧೮ ಸರಭಂಗಿ

ಇದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಥಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಹದಿನೆಂಟು ಒಳಪಂಥಗಳಿದ್ದವು—

೧ ಸತ್‌ನಾಥ	೭ ಕಾಡರನಾಥ	೧೩ ಚಾಳಿಕಾನಾಥ
೨ ಧರ್ಮನಾಥ	೮ ನಾಥೀಯಾಸ್ತ್ರಜನನಾಥಗಳ	೧೪ ಗಂಗಾನಾಥ
೩ ಸಾತನಾಥ	೯ ರಾಮನಾಥ	೧೫ ಹೇಹೇತಮಾರ್ಗನಾಥ
೪ ಗುಗುಳಮನಾಥ	೧೦ ಏಕನಾಥ	೧೬ ಧನಂಜಯನಾಥ
೫ ಹಾಜಿನಾಥ	೧೧ ಜಾರೋವೈರಾಗಿನಾಥ	೧೭ ಗಜಕಥಡಿನಾಥ
೬ ಮಿಸ್ತಿಮನಾಥ	೧೨ ಗಾಮನಾಥ	೧೮ ನಾಗಾರ್ಜುನನಾಥ

ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ನಾಥಪಂಥದೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಹಠಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಚಲಿತಪಡಿಸಿ ಸ್ವತಃ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದವರಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು:-

೧ ಆನಂದಭೈರವ	೧೧ ಸಿದ್ಧಪಾದ	೨೧ ಪ್ರಭುದೇವ
೨ ಚೌರಂಗೀನಾಥ	೧೨ ಚರ್ವಟ	೨೨ ಘಂಡಾಚೋಳಿ
೩ ವಿನಯನಾಥ	೧೩ ಕಾನೇರಿ	೨೩ ಟುಟಣಿ
೪ ವಿರುಪಾಕ್ಷನಾಥ	೧೪ ಪೂಜ್ಯಪಾದ	೨೪ ಭಾನುಕೀನಾಥ
೫ ವಿಲೇತಯನಾಥ	೧೫ ನಿತ್ಯಾನಂದ	೨೫ ನಾಯದೇವ
೬ ಮಂಥಾನ ಭೈರವ	೧೬ ನಿರಂಜನ	೨೬ ಪುಂಡನಾಥ
೭ ಸಿದ್ಧಬುಧ್ಧ	೧೭ ಕಪಾಲಿ	೨೭ ಕಾಪಾಲಿಕ
೮ ಕಂಠಡೀನಾಥ	೧೮ ಬಿಂದುನಾಥ	೨೮ ತಾರಾನಾಥ
೯ ಕೋರಂಟಿಕನಾಥ	೧೯ ಕಾಕಚಂಡೀಶ್ವರ	
೧೦ ಸುರಾನಂದನಾಥ	೨೦ ಅಲ್ಲಾಮನಾಥ	

ನಾಥಪಂಥದೊಳಗೆ ಈ ಒಂಭತ್ತು ಮಂದಿ ಬೇರೆ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳಿದ್ದರು.

೧ ಪ್ರಶಾಂತನಾಥ	೪ ಜ್ಞಾನನಾಥ	೭ ಸ್ವಭಾವಾನಂದನಾಥ
೨ ನಿಶರ್ಮನಾಥ	೫ ಸತ್ಯಾನಂದನಾಥ	೮ ಪ್ರತಿಭಾವಾನಂದನಾಥ
೩ ಆನಂದನಾಥ	೬ ಪೂರ್ಣಾನಂದನಾಥ	೯ ಶುಭಗಾನಂದನಾಥ

ಮತ್ತು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಐವರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

೧ ಮಿಂಬಡನಾಥ	೩ ಚಂಪಾನಾಥ	೫ ಪ್ರಾಣನಾಥ
೨ ದಿಂಕರನಾಥ	೪ ಘಘನಾಥ	

ಈ ಹತ್ತಿಯೊಳಿಗಳ ಮತ್ತು ಗಹಿನೀನಾಥರ ಕಾಲಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಥಪಂಥದ ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಿದ್ಧರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು:—

೧ ಕವೀಶಾನಂದಸಿದ್ಧ	೫ ಗೋಚರಾನಂದಸಿದ್ಧ	೯ ಅಜಮೊತನಂದಸಿದ್ಧ
೨ ವಾಗಾನಂದಸಿದ್ಧ	೬ ಅಸಿತೋಗಾನಂದಸಿದ್ಧ	೧೦ ಗುಪ್ತಾನಂದಸಿದ್ಧ
೩ ಶಗತಾನಂದಸಿದ್ಧ	೭ ಬಟುಕಾನಂದಸಿದ್ಧ	೧೧ ಚಂಡಾನಂದಸಿದ್ಧ
೪ ವಾಚಾನಂದಸಿದ್ಧ	೮ ಬರಿನಂದಸಿದ್ಧ	೧೨ ಕ್ರೋಧಾನಂದಸಿದ್ಧ

೧೩ ಮಹೇಂದ್ರಾಚಂದಸಿದ್ಧ
 ೧೪ ಭೀಷಣಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೧೫ ದಿವ್ಯಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೧೬ ಬೋಧಿನಂದಸಿದ್ಧ
 ೧೭ ಕಲಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೧೮ ವಿಲಾಸಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೧೯ ಸಿದ್ಧಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೦ ಮಾತೃಕಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೧ ಸರಸ್ವತ್ಯಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೨ ಶುಭಗಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೩ ಪರಮಭಸಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೪ ಸಮರಸಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೫ ಮಹಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೬ ಭೋಮಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೭ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೮ ತಕಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೨೯ ಚಿದಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೩೦ ಪೂರ್ಣಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೩೧ ಶುಕಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೩೨ ಬನಾನಂದಸಿದ್ಧ
 ೩೩ ಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ
 ೩೪ ರಾಜಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ
 ೩೫ ಕಲಾಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ
 ೩೬ ನಾಮಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ

೩೭ ದಿವ್ಯಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೬೧ ಭೂತಭೈರವ ಸಿದ್ಧ
 ೩೮ ಪ್ರಜ್ಞಾಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೬೨ ವಿರಾಟಭೈರವಸಿದ್ಧ
 ೩೯ ಶಾಮಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೬೩ ಸ್ವರಾಜ್ಯಭೈರವಸಿದ್ಧ
 ೪೦ ವಿಜ್ಞಾನಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೬೪ ಸಮಾಟ
 ೪೧ ಪಂಚಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೬೫ ಆನಂದಭೈರವ ಸಿದ್ಧ
 ೪೨ ಆತ್ಮಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೬೬ ರುಕುಭೈರವ ಸಿದ್ಧ
 ೪೩ ವೈರಾಗ್ಯಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೬೭ ಉನ್ನತ
 ೪೪ ಪ್ರಸಪದಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೬೮ ಉದ್ಧಟಿಸಿದ್ಧ
 ೪೫ ನಿರ್ವಾಣಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೬೯ ವಿರಾಶತಸಿದ್ಧ
 ೪೬ ಮೇಧಾಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೭೦ ವಿಶ್ವರೂಪಸಿದ್ಧ
 ೪೭ ವಿದ್ಯಾಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೭೧ ರಂಗವಾರಸಿದ್ಧ
 ೪೮ ಸಿದ್ಧಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೭೨ ದೇವವಾಸ ಸಿದ್ಧ
 ೪೯ ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯಸಿದ್ಧ ೭೩ ಬ್ರಹ್ಮವಾರಸಿದ್ಧ
 ೫೦ ಪ್ರಜ್ಞಾಸಿದ್ಧ ೭೪ ರಾಜೇವಾರಸಿದ್ಧ
 ೫೧ ಶ್ರೀನಾಥಸರಸ್ವತಿಸಿದ್ಧ ೭೫ ಸಿದ್ಧವಾರಸಿದ್ಧ
 ೫೨ ಆನಂದಸರಸ್ವತಿಸಿದ್ಧ ೭೬ ಮಾಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಿದ್ಧ
 ೫೩ ಮೇಧಾಸರಸ್ವತಿಸಿದ್ಧ ೭೭ ಕಪಿಲೇಸಿದ್ಧ
 ೫೪ ಚಿಸಾನಂದಸಿದ್ಧ ೭೮ ಕಾಮಸಿದ್ಧ
 ೫೫ ಪ್ರಜ್ಞಾಸರಸ್ವತಿಸಿದ್ಧ ೭೯ ಮೂರ್ತಿಶಬ್ದ ಸಿದ್ಧ
 ೫೬ ಕಲಾಸರಸ್ವತಿಸಿದ್ಧ ೮೦ ಮೂರ್ತಿಜಾಲನಾ,
 ೫೭ ಸಮೇಟಸರಸ್ವತಿಸಿದ್ಧ ೮೧ ಚಕ್ರವರ್ತಸಿದ್ಧ
 ೫೮ ದೇವಸರಸ್ವತಿಸಿದ್ಧ ೮೨ ಜೋಗವತಿಸಿದ್ಧ
 ೫೯ ವಿರಾಟಸರಸ್ವತಿಸಿದ್ಧ ೮೩ ಅನುಗ್ರಹಸಿದ್ಧ
 ೬೦ ಸಾರಸರಸ್ವತಿಸಿದ್ಧ ೮೪ ನಿಗ್ರಹಸಿದ್ಧ

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎಂಭತ್ತು
 ನಾಲ್ಕು ಸಿದ್ಧರು ಮತ್ತು ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಇತರ ಪ್ರವೀಣರು ಪರಮಾರ್ಥ
 ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಇದರಿಂದ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆಳಂದಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರ ಸಮಾಧಿಯು ಸಿದ್ಧರ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಮ್ಪುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ,
 ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯವೂ ಲಳ ಮಂದಿ ಸಿದ್ಧರ ಸ್ಥಾನವೂ ಈ ಸಮಾಧಿಯ
 ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವವು.

ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಾರಿಂದರೆ:—
 ೧ ಆನಂದ ೨ ಸರಸ್ವತಿ ೩ ಚೈತನ್ಯ ೪ ಭೈರವವಾರ

ವಾರಕರಿ ಪಂಥದೊಳಗೂ ನಾಲ್ಕು ಭೇದಗಳಿವೆ—

೧ ಪ್ರಕಾಶ ೨ ಸ್ವತೂಪ ೩ ಅನಂದ ೪ ಜೈತನ್ಯ

ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ವಾರಕರಿಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಸನಕ ಇವರನ್ನು ಅನುಕ್ರಮದಿಂದ ಗುರುವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರಿಯ ಗಳ ಗುರುವು ಆದಿನಾಥರು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ವಾರಕರಿಗಳ ಮೈಕಿ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪ ಈ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದವರು ತಾವು ಸಾಧಸಾಂಪ್ರದಾಯದವರೆಂದು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಉಳಿದ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದವರು (ಅನಂದ ಮತ್ತು ಜೈತನ್ಯ) ತಾವು ಸಿದ್ಧ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದವರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗೊಣಿನಾಥರು ಸಿದ್ಧ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸಾಧಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಇತರ ಕೆಲವು ಪ್ರಖ್ಯಾತರ ಹೆಸರುಗಳು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ.

೧ ಉದಯನಾಥ	೮ ಗೋಪಿಚಂದನಾಥ	೧೫ ನಿಜಾನಂದದೀನಃನಾಥ
೨ ದಂಡನಾಥ	೯ ಮೊನನಾಥ	೧೬ ವಯನನಾಥ
೩ ಏಕನಾಥ	೧೦ ಮುಕ್ತಚಂದನಾಥ	೧೭ ಯದುನಾಥ
೪ ಸತ್ಯನಾಥ	೧೧ ಧರ್ಮನಾಥ	೧೮ ನಿರಂಜನನಾಥ
೫ ಸಂತೋಷನಾಥ	೧೨ ಅಡಬಂಗನಾಥ	೧೯ ಗೊಣಿನಾಥ
೬ ಕೂರ್ಮನಾಥ	೧೩ ಸಾರಂಗೀನಾಥ	
೭ ಜಾಲಂದರನಾಥ	೧೪ ಜಾಗೀವಾನಾಥ	

ಇವರ ಮತ್ತು ೪೪ ಮಂದಿ ಸಿದ್ಧರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನವು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕೆಲವು ನಾಥಸಿದ್ಧರು, ಗೋಪಿಚಂದ, ಚರ್ಪಟಿ ಚೌರಂಗಿ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಮತ್ತು ವಿಲೇಶ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಇತರ ಕೆಲವು ನಾಥಸಿದ್ಧರು, ಧೀಗರನಾಥ ಘಗುನಾಥ, ಚಂಪಾನಾಥ, ಬಿಂಬಡನಾಥ, ಪ್ರಾಣನಾಥ ಮುಂತಾದವರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ವಾರಕರಿ ಪಂಥದವರು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಶೇರಿಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗಿ ಮಂದಿಯು ಯೋಗ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವವರಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹದಿನೆರಡು ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾರೆಂದರೆ—

೧ ಶ್ರೀಭೈರವನಾಥಾಚಾರ್ಯ ೨ ಶ್ರೀ ಮತ್ತೇಂದ್ರನಾಥಾಚಾರ್ಯ
 ೩ ಶ್ರೀ ಜಾಲಂದರನಾಥಾಚಾರ್ಯ ೪ ಶ್ರೀ ಜೋಗನಾಥಾಚಾರ್ಯ

- ೫ ಶ್ರೀ ಸಂತನಾಥಾಚಾರ್ಯ ೬ ಶ್ರೀ ಸುರವರ್ಣನಾಥಾಚಾರ್ಯ
 ೭ ಶ್ರೀ ಮಹೇಂದ್ರನಾಥಾಚಾರ್ಯ ೮ ಶ್ರೀ ನಾಟಕೇಶ್ವರನಾಥಾಚಾರ್ಯ
 ೯ ಶ್ರೀ ವಾಘೋಡಿನಾಥಾಚಾರ್ಯ ೧೦ ಶ್ರೀ ಕಲಂಕನಾಥಾಚಾರ್ಯ
 ೧೧ ಶ್ರೀ ಘಡಾಚೂಡಿನಾಥಾಚಾರ್ಯ ೧೨ ಶ್ರೀ ಅಘೋರನಾಥಾಚಾರ್ಯ

ಹಾಗೂ ಒಂಭತ್ತು ಮಂದಿ ನಾಥರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು —

- ೧ ಶ್ರೀಮತ್ಸೈಂದ್ರನಾಥ ೪ ಕಾಶೀಫನಾಥ ೭ ನಾಗನಾಥ
 ೨ ಗೋರಕ್ಷನಾಥ ೫ ಭರ್ತೃನಾಥ ೮ ಚರ್ವಟನಾಥ
 ೩ ಜಾಲಂದರನಾಥ ೬ ರೇವಣನಾಥ ೯ ಗಹಿನೀನಾಥ

ಇವರು ನವನಾರಾಯಣರ ಅವತಾರಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವರು. ಈ ನವನಾರಾಯಣರು ಯಾರಂದರೆ- ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದ ಏಕಾದಶ ಸ್ಕಂದದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ—

- ೧ ಕವಿ ೨ ಹರಿ ೩ ಅತರಿಕ್ಷ ೪ ಪ್ರಬುದ್ಧ ೫ ಸ್ತುಮಿಲ ೬ ಚಮನ ೭ ಆವಿಹೋತ್ಸ ೮ ಪಿಪ್ಪಲಾಯನ ೯ ಶರಭಾಜನ.

ಈ ಒಂಭತ್ತು ನಾಥರು ಮತ್ತು ಚಾರಂಗಿನಾಥ ಕೂಡಿ ಹತ್ತುನಾಥರು ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಸಂಭವರಿದ್ದು ಇವರೇ ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಮೂಲ ಪುರುಷರೆನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಸಹಕಾಲಿಕರಾಗಿಯೂ ಭೈರವ ಮೇಳಾ ಎಂಬ ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಒಂದು ಶಾಖೆಯು ಇತ್ತು. ಇವರೊಳಗಿನ ಅಷ್ಟ ಭೈರವರು—

- ೧ ಬಟು ಭೈರವ ೪ ಅತಿಸಂಗಭೈರವ ೭ ಸಂಹಾರ ಭೈರವ
 ೨ ರುದ್ರ ಭೈರವ ೫ ಕ್ರೋಧ ಭೈರವ ೮ ಉನ್ಮತ್ತಭೈರವ
 ೩ ಚಂಡ ಭೈರವ ೬ ಕಪಾಲ ಭೈರವ

ಪೂರ್ವದ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಇವರ ಪೈಕಿ ಕಪಾಲಭೈರವನ ಭಕ್ತನಾದ ಕೃಕಚನೆಂಬ ರಾಜನು ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಕೂಡ ಬಹಳವಾದ ನಡಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಾದ ಕಪಾಲಭೈರವನನ್ನು ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಎಂಟು ಭೈರವರ ಗುರುವಾದ ಕಾಲಭೈರವನಾಥನನ್ನು ಉಪಾಸಿಸಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಈ ಕಾಲಭೈರವನು ಪ್ರಗಟನಾಗಿ ಕೃಕಚ ರಾಜನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಈ ಕಥೆಯ ಸಂಬಂಧವು ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಭೈರವಾಷ್ಟಕದಲ್ಲಿಯೂ

ಕಾಲಭೈರವಾಷ್ಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೂ ವದಂತಿ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಭೈರವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ರವಲನಾಥ ಅಥವಾ ರಾವಗ್ನಿ ಭೈರವನು ತಾನು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅನಂತರ ಕಾಲಭೈರವಾದಿ ಎಂಟು ಭೈರವರಿಗೂ ಇತರ ಭೈರವರಿಗೂ ದೀಕ್ಷಾಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಇತರ ಭೈರವಂಶ್ಯರಂದರೆ—

೧ ಶ್ರೀಶಂಕರ ಭೈರವನಾಥ	೫ ಶ್ರೀಕರಕೋಟಿ ಭೈರವನಾಥ
೨ ಶ್ರೀಮಾರ್ತಂಡ ಭೈರವನಾಥ	೬ ಶ್ರೀಕಮಲ ಭೈರವನಾಥ
೩ ಶ್ರೀಸ್ವರ್ಣಸಿದ್ಧ ಭೈರವನಾಥ	೭ ಶ್ರೀಬಾದಲ ಭೈರವನಾಥ
೪ ಸೋನಾರಸಿದ್ಧ ಭೈರವನಾಥ	೮ ಶ್ರೀಬೋಭಾಟ ಭೈರವನಾಥ
	೯ ಶ್ರೀನಿಗುಡ ಭೈರವನಾಥ

ಆ ರವಲನಾಥ ಭೈರವನು ಅನೇಕ ಶಾಕ್ತಪಂಥದವರನ್ನು ಶೇರಿಸಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಹೀಗೆ ಭೈರವ ಮೇಳವೂ ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ್ದೆ ಒಂದೂ ಶಾಖೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಇತರ ಶಾಖೆಗಳಾಗುವ ಪುರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಮಹಾಯೋಗಿ ಸೋಹಿರೋಬಾನಾಥ ಅಂಬಿಯ (A. D. 1714-1789) ಎಂಬ ನಾಥ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಸಾಂಪ್ರತಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯರ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದದೆ. ಇವರು ಸಾವಂತವಾಡಿಯ ಬಾಂದಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ ತಲಾತಿ ಅಥವಾ ಕುಲಕರ್ಣಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಇವರು ಸಾವಂತವಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಗಹನೀನಾಥರು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ದೀಕ್ಷಾಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವರ ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮಹಾದಾಜಿ ಸಿಂಧ್ಯನಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಸಂ. 1789 ರಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ಅವರು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳು—

೧ ಅಕ್ಷಯಬೋಧ ೨ ಪೂರ್ಣಾಕ್ಷರಿ ೫ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಂಹಿತಾ
೩ ಮಹದನುಭವೇಶ್ವರಿ ೪ ಅದ್ವಯಾನಂದ ೬ ಪದ ಸಂಗ್ರಹ

ಇವುಗಳನ್ನು ಭಗವಂತ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ವೈ ರಾಯಕರ ಇವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸೋಹಿರೋಬಾನಾಥರು ಪರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ

ಎಷ್ಟು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಥ ಪಂಥದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆನ್ನುವವರು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ಓದತಕ್ಕದ್ದು.

॥ ಸರ್ವ ಶಾಂತಿರಸ್ತು ॥

ಎರಡನೇ ಪ್ರಕರಣ

ಯೋಗ.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಾಥಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸುಸಂಸ್ಥಿತ ಧ್ಯಾನ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಇತರ ಕೆಲವು ಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ.

ಯೋಗ ಶಬ್ದದ ಮೂಲ ಅರ್ಥದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟರೆ, ಎರಡು ಸಜಾತಿಯ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಒಂದರಲ್ಲೊಂದು ಕೂಡಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವುದು, ಅಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ದ್ವೈತಭಾವನೆಯು ಅಳಿದುಹೋಗಿ ಒಂದೇ ವಸ್ತು ಆಗಿರುವದೇ ಯೋಗವೆನಿಸುವದು. ಹ್ಯಾಗೆ ಎರಡು ಪಾತ್ರೆಗಳೊಳಗಿನ ನೀರುಗಳು ಒಂದೇ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರುವಿದರೆ ಅವುಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏಕಾಕಾರವಾಗಿ ಒಂದೇ ನೀರೆನಿಸುತ್ತಿರುವವೋ ಇದೇ ರೀತಿ ಉಪಾಧಿಯುಕ್ತ ಚೈತನ್ಯವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಉಪಾಧಿ ಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ಏಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಯೋಗವೆನ್ನುವರು. ಉಪಾಧಿ ಭೇದದಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮಾ ಮತ್ತು ಶಿವಾತ್ಮಾ ಆನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವವರು ದ್ವೈತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಾಗಿ (ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ) ಕಾಣಿಸುವರು. ಉಪಾಧಿರಹಿತರಾಗಿ ಇವರು ಏಕ ಚೈತನ್ಯವಾಗುವದೇ ಯೋಗವು; ಜೀವಾತ್ಮನು ಶಿವಾತ್ಮನ ಅಂಶವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಯಾಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು; ಮತ್ತು ಅವರ ಐಕ್ಯವು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು, ಎಂಬದು ಜೀವನ ಉಪಾಧಿಯುಕ್ತ ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯ ಬದ್ಧವಾದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಾಗದು. ಇಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಇದರ ಮೂರ್ತಿಯು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಯೋಗಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಿ

ಯಲ್ಲಿಯು ಅನುಭವವು “ ಜೀವನಿಗೆ ತಾನು ಶಿವನೇ ಇದ್ದೇನೆ ” ಎಂಬದಾಗಿ
 ರುವದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ದ್ವೈತದೊಳಗೆ
 ಅವರು (ಜೀವಾತ್ಮಾ ಶಿವಾತ್ಮಾ) ಭಿನ್ನವೆಂತ ಕಾಣಿಸಿದರೂ ಇದು ಬರೇ
 ತೋರಿಕೆ ಇರುವದು, ಈ ತೋರಿಕೆಯು ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಸುಳ್ಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ
 ಮಹಾತ್ಮರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವವೆಂತ ಯಾವದು ಬರೆದಿರುವರೋ ಅದು ಸತ್ಯಶೋಧ
 ನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಇದೊಂದು ಸಹಾಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಬರೆದಿರುವರು.
 ಆದರೆ ಯೋಗ ಶಬ್ದವು ಸಾಧನವೆಂಬ ಅರ್ಥದಿಂದಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.
 ಜೀವ ಶಿವರ ಐಕ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಯಾವ ಸಾಧನವಿರುವದೋ ಅದಕ್ಕೂ
 ಯೋಗವೆನ್ನುವರು. ಜ್ಞಾನ, ಕರ್ಮ, ಭಕ್ತಿಯೋಗ ಇವುಗಳ ಅರ್ಥದಿಂದ
 ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತಲ್ಲ “ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆತ್ಮತತ್ವವಿ
 ರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಉದ್ದಿಷ್ಟ, ಅದು ವಿಶ್ವರೂಪ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಬೇರೆ
 ಯಾಗಿಲ್ಲ ” ಇಂಥಾ ಅನುಭವ ಬರುವದರ ಸಲುವಾಗಿ, ಯಾವ ಶಾರೀರಿಕ ವ
 ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ವಿಧಿವಿಧಾನಪೂರ್ವಕ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಆಚರಿಸಬೇ
 ಕಾಗಿರುತ್ತವೋ ಆ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೋಗವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ
 ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಇದನ್ನೆ ವಿವರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಜೀವಾತ್ಮನೆಂದರೆ ಶಿವಾತ್ಮನೇ ಎಂದು
 ಅನುಭವ ಬರುವದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮಾಡ
 ತಕ್ಕವಿರುವವೋ ಅವೇ ಯೋಗವೆನ್ನಲ್ಪಡುವವು. ವೇದಾಂತ ಮತದಲ್ಲಿಯಾದರೂ
 ಜೈತನ್ಯ (ಆತ್ಮಾ) ಇದೇ ಜೀವನ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪವು. ಅದು ಎಂದೂ ಬದ್ಧವಲ್ಲ.
 ಅದು ಬದ್ಧವೆಂತ ತಿಳಿಯುವದೇ ಶುದ್ಧ ಭ್ರಮೆಯು. ಈ ಭ್ರಮೆಯ ನಾಶವೇ
 ಜೀವಶಿವರ ಐಕ್ಯ. ಈ ಐಕ್ಯ ಜ್ಞಾನವೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು.

ಜೀವನೆಂದರೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಮಾಯಾ
 ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ತಾನು ಬೇರೆ ಇದ್ದೇನೆಂತ ಜೀವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ
 ಜಾಗೃತಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಇಂಥವನೇ ಎಂದು ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯ
 ನಾದರೂ ನಿದ್ರಾಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ (ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ) ತನ್ನ ಜಾಗೃತ್ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
 ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತು ಮತ್ತೇನೇನೋ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಭಯ
 ದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವನೋ ಮತ್ತು ಆ ಸ್ವಪ್ನ ಭ್ರಮೆಯು ತೀರಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ತನ್ನ ಜಾಗೃತ್ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸ್ವಪ್ನಾನುಭವಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನದೇ ಭ್ರಮೆ
 ಯೆಂದೂ, ಸ್ವಪ್ನದ ಅನುಭವಿಯೂ ಜಾಗೃದ ಅನುಭವಿಯೂ ತಾನೊಬ್ಬನೇ
 ಎಂದು ತಿಳಿಯುವನೋ, ಹಾಗೆ ಯಾವಾಗ ಈ ಜಾಗೃದವಸ್ಥೆಯ ಅನುಭವಿಯಾಗಿ
 ಜೀವನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ
 ಸ್ಥಿತಿಯಾದ ತುರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವನೋ ಆಗ ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಭ್ರಮೆ
 ಯಿಂದ ಜೀವನೆನಿಸಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ನಾನೇ ಶಿವಸ್ವರೂಪನಿರುವೆನೆಂದು ಅನುಭ
 ವಕ್ಕೆ ಬರುವದು.

ಜೀವ ಶಿವರ ಐಕ್ಯವಾಗಿ ಆ ಐಕ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಅಖಂಡವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವೇ ಮೋಕ್ಷ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತಿ. ಇದೇ ಜೀವನ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂತ ಇದಕ್ಕೇ ಅನ್ನುವರು. ಅತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂದರೂ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವು ಯಾವದು ಅನಾತ್ಮಾ ಯಾವದು ಇವುಗಳ ಶಾಬ್ದಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಅತ್ಮನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವ ಬರುವಂತನಕ ಸಾಧಕನು ಬಹುಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಸಾಧನವು. ಈ ಸಾಧನ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಅತ್ಮಾನುಭವ ಬರುವದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಸ್ವಾನುಭೂತಿಯನ್ನುವರು. “ ನಾನು ನಾನೇ ಇದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತೇನೇನೂ ಅಲ್ಲ ” ಎಂಬ ವೃಥಾನುಭೂತಿಯ ಅತ್ಮಜ್ಞಾನವು ಇದೇ ಅಖಂಡವಾಗಿ ನಿಂತರೆ ಎರಡ ನೇದರ (ದ್ವೈತದ) ಭಾವನೆ ಪೂರ್ಣ ಅಳಿದುಹೋಗಿ, “ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೇನೆ ಮತ್ತೇನೇನೂ ಇಲ್ಲ ” ಎಂಬದಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವದು. ಈ ಭಾವನೆಯಾದರೂ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಅಚಲವಾಗಿ ನಿಂತಿತೆಂದರೆ, ಮುಂದೆ, “ ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ ” ಎಂದೂ ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ತೂರ್ಯಾತೀತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂಬದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲಯಹೊಂದಿ “ ಇದ್ದೇನೆ ” ಎಂಬದರ ಜ್ಞಾಪ್ತಿಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವದು. ಇದೇ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯ ಅತ್ಯಚ್ಚಸ್ಥಿತಿ. ಇದೇ ಸತ್ ಚಿತ್ ಆನಂದ ಎಂಬ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪಸ್ಥಿತಿಯು. ಅಲ್ಲಿ ಜೀವ ಚೈತನ್ಯವು ಜೀವತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಚ್ಚಿದಾ ನಂದರೂಪವೇ ಆಗುವದಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವವಾಗದೆ ಪುನಃ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಜೀವತ್ವಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತೆಂದರೆ, ಆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವವು ಸ್ಮೃತಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಜೀವನಿಗೆ ಬರುವದು.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯೋಗಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಲೋಕತಾ ಸಮೀ ಪತಾ ಸರೂಪತಾ ಸಾಯುಜ್ಯತಾ, ಈ ಮೆಟ್ಟಿಲಗಳನ್ನು ಏರುತ್ತಾ ಯಾವ ಮುಕ್ತಿ ಶಿಗುವದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಮುಕ್ತಿಯನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕ್ರಮಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ, ಸಾಧಕನಿಗೆ ಈಶ್ವರೀ ಸಹಾಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಅವನು ಕಡೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಶೇರುವನು.

ಮೋಕ್ಷ ಇದು ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗ ಇದು ಸಾಧನವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ವಾದ ನಂತರ ಈಗ ನಾವು ಸಾಧಕನ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡೋಣ. ಸಾಧಕನಿಗೆ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಾತ್ಮಕ ಶರೀರ, ಕರ್ಮ ವ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮನ, ಬುದ್ಧಿ ಜೀವ, ಶ್ರದ್ಧಾ, ಸ್ಮೃತಿ, ಭಕ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಇರುವವು. ಅದ್ದ ರಿಂದ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಾರೀರಿಕ ಕೆಲವು ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಅನುಭವಗಳು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವವೋ ಆಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಅಥವಾ ವಾಸನಾ

ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಾಸನೆಗಳೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ—ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ತರುತ್ತವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಾಧಕನು ಈ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನ್ನು ತನ್ನ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪವನಜಯ ಮತ್ತು ಮನೋಜಯದಿಂದ ಯಾವಾಗ ಚಿತ್ತಸ್ಥೈರ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದೋ ಅಗಲೇ ಈಶ್ವರೀ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ (ಆತ್ಮ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ) ವಾದೀತು. ಚಿತ್ತಸ್ಥೈರ್ಯವೇ ಸಮಾಧಿಯೆನಿಸುವದು.

ಮನ ಮತ್ತು ಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿ ಮನೋವಿಕಾರಗಳು ಯಾವಾಗ ಪ್ರದೀಪ್ತವಾಗುವವೋ ಅಗ ಶ್ವಾಸೋಛ್ವಾಸಗಳು ಭದರಿಂದ ನಡೆಯುವವು. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವಾದರೂ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಶ್ವಾಸೋಛ್ವಾಸನಿರೋಧರೂಪಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ ಮನೋಜಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಮನ ಮತ್ತು ಶ್ವಾಸ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಆಟೋಪದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಮನಸ್ಸಿನೋಗಿನ ಎಲ್ಲ ಶಂಕಾಕುಶಂಕಾ ವ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾದಾಗ್ಗೆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ನಿರೋಧವಾಗುವದು. “ಯೋಗಶ್ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಿರೋಧಃ”^೧ (ಯೋಗವೆಂದರೆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳ ನಿರೋಧವು). ಅಗಲೇ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸಮಾಧಿಯ ಅನುಭವವು ಬರುವದು. “ತದಾ ದೃಷ್ಟಃ ಸ್ವರೂಪೇ ಅವಸ್ಥಾನಮ್”^೨ (ಆ ನಿರೋಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟನು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ). ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವ ಶಿವರೂಳಗಿನ ಭೇದಭಾವವು ಯಾವಾಗ ಸಮೂಲ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದೋ ಅಗಲೇ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಯಿತೆಂದು ಅನ್ನಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಮನೋರಾಜ್ಯವು (ಕಲ್ಪಸಾಪ್ರವಾಹವು) ನಿಲ್ಲಲಾರದು, ಮತ್ತು ‘ನಾನು, ನೀನು’ ಎಂಬ ಈ ಭಾವನೆಗಳು ಅಳಿಯಲಾರವು; ಹ್ಯಾಗೆ ಉಪ್ಪಿನ ಕರಣೆಯು ನೀರೊಳಗೆ ಬಿಡರೆ ನೀರಿನ ರೂಪವಾಗುವದೋ, ಹಾಗೆ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಜೀವನು ಶಿವರೂಪನಾಗುವನು. ಅಂದರೆ ಜೀವನು ಜೀವತ್ವವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ತನ್ನ ಶಿವಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಒಪಿಸುವನು. ಸಮಾಧಿಯ ಪೂರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ‘ನಾನು ನೀನು’ ಎಂಬ ಈ ಭಾವನೆಯೇ ನಿಲ್ಲಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಪ್ರಕಾಶದ ಅಪರಂಪರ ಸಾಗರವಿದ್ದು ದ್ವೈತಭಾವನೆಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಾರದೆ ಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿಯೇ ತುಂಬಿರುವದು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬೇರೆಬೇರೆ ನಾಮಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾರು ಇದಕ್ಕೆ ಜೀವ ಶಿವರ ಐಕ್ಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಪರಮ ಧೈರ್ಯವೆನ್ನುವರು. ಇತರರು ಇದನ್ನು ಕೈವಲ್ಯವೆಂತ ವರ್ಣಿಸುವರು. ಯಾರು ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾನುಭವ ಅಥವಾ ಸ್ವಾನುಭೂತಿ ಈ ಹೆಸರು ಕೊಡುವರು. ಮತ್ತಾರು ಈ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಸಹ-

^೧ ಪತಂಜಲಿಯೋಗ ಸೂತ್ರ ೨ ಪಾ. ೧ ^೨ ಪತಂಜಲಿಯೋಗ ಸೂತ್ರ ೩ ಪಾ. ೧

ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಮಧಿಮಾರ್ಗ ಒಂದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ವಾಸನಾ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಕಲ್ಪನಾಪ್ರವಾಹವು ತಡೆಯಲ್ಪಡುವವು. ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ನಿತ್ಯ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ-ವಿಕಲ್ಪರೂಪ ಸ್ವಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸುಖದ-ಃಖಾತೀತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನಿಗೆ ದೇಹವಿರುತ್ತ ನಿರಂತರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಅವನು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸುವನು, ಮತ್ತು ದೇಹತ್ಯಾಗದ ನಂತರ ವಿದೇಹಮುಕ್ತನಾಗುವನು.

ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಯೋಗ, ಲಯಯೋಗ, ಹಠಯೋಗ ವ ರಾಜಯೋಗ ಎಂಬೀ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ಯೋಗಮಾರ್ಗಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಮಾರ್ಗಗಳ ಧ್ಯೇಯವು ಒಂದೇಆದರೂ ಇವುಗಳು ಆಚರಣದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಇರುವವು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಸಮಾಧಿಗಳಿಗಾದರೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಮಂತ್ರಯೋಗದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಸಮಾಧಿಗೆ ಭಾವ ಸಮಾಧಿಯೆಂತಲೂ, ಲಯಯೋಗದ ಸಮಾಧಿಗೆ ಲಯಸಮಾಧಿಯೆಂತಲೂ, ಹಠಯೋಗಸಮಾಧಿಗೆ ಮಹಾಬೋಧ ಸಮಾಧಿಯೆಂತಲೂ, ಮತ್ತು ರಾಜಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಾಧಿಗೆ ಕೈವಲ್ಯವೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕುಂಡಲಿನಿ ಉತ್ಥಾಸನದಿಂದ ಸಮಾಧಿಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಶಿವರ ಐಕ್ಯದ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಸಾಧಕನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ವ ಯೋಗಗಳ ಕಡೇ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ನಾಮಮಂತ್ರಜಪ ಮತ್ತು ದೇವತಾರ್ಚನೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವವಿರುವದು. ಹಠಯೋಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಾರೀರಿಕ ಬಾಹ್ಯಕ್ರಿಯೆಗೂ ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗೂ ಮಹತ್ವವು. ಲಯಯೋಗವು ಹಠಯೋಗಕ್ಕೆ ಮೇಲಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಆಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಧಾರಣ ಮತ್ತು ಕುಂಡಲಿನಿ ಉತ್ಥಾಸನ, ಇವಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷತ್ವವಿರುವದು.

ಎಲ್ಲ ತರದ ವಿಚಾರ, ಕಲ್ಪನಾ ಮತ್ತು ವಾಸನಾ ಇವುಗಳ ಉಗಮವು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಮೂಲಕವಿರುವದರಿಂದ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಡೆದರೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು, ಅದ್ಯಾವದೆಂದರೆ-ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿರೂಪಕಲ್ಪನಾಪ್ರವಾಹವು ಅಥವಾ ಮನೋರಾಜ್ಯವು ಅಳಿದವಿನಹಾ, ಅಂದರೆ ಶ್ವಾಸಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿ ಮನೋಲಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ವಿನಹಾ, ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವವು ಎಂದೂ ಬರಲಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ-ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನಾಗಿರುವ ಜೀವನಿಗೆ ಈ ಚಂಚಲ ಸಂಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪಾತ್ಮಕ ಮನಸ್ಸೇ ತಾನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂತ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆ ಮಾಡುವದು. ಮನಸ್ಸು ಯಾವದಾದರೂ ನಿಷ್ಕಾಮಪೂರ್ವಕ

ದೀರ್ಘಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ ಯೋಗಸಮಾಧಿಯಿಂದಲೇ ಅವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ಏಕತ್ವ ಸ್ವಭಾವವಿದ್ದು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೇ ಭೇದ ತೋರುವದೋ ಹಾಗೆ ಈ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೇ ಮನಸ್ಸೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲೇ ತಾನೇ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು.

ಇಂಥಾ ಈ ಮನೋಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವೇನು? ಅಂದರೆ, ಅಹಕ್ಕೆ ಪತಂಜಲಿ ಋಷಿಯು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗವೇ ಉಪಾಯವಾಗಿರುವದು. ಯಮ ನಿಯಮ, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧಾರಣೆ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ ಎಂಬವೇ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಷ್ಟಾಂಗಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ—

ಯಮ— ಇದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನೀತಿ ಇವುಗಳ ಅಂಶಭಾವವಿದ್ದು ಆ ರೀತಿ ಅಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಯು ಬೇಕು. ಇದರ ಅಂತರ ಅಂಗಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ— ಅಹಿಂಸಾ, ಸತ್ಯ, ಅಸ್ತೇಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಪರಿಗ್ರಹ. ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಮುಖ ಕೊಡದಿರುವದೇ ಅಹಿಂಸಾ. ಯಥಾಸ್ಥಿತಿ ಅಚರಣೆಯೇ ಸತ್ಯ. ಪರರ ವಸ್ತುವಿಷಯ ಲೋಭವಿಲ್ಲದಿರುವದೇ ಅಸ್ತೇಯ. ಸ್ತ್ರೀ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಎಂದೂ ಬರಗೊಡದಿರುವದೇ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ. ಏಷಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸದಿರುವದೇ ಅಪರಿಗ್ರಹ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ನಿಯಮ— ಶೌಚ, ಸಂತೋಷ, ತಪ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಈಶ್ವರಪ್ರಣಿಧಾನ. ಅಂತರ ಬಹಿರ ಶುದ್ಧಿಯೇ ಶೌಚ. ಎಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರುವದೇ ಸಂತೋಷ. ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ನಿಯಮ. ನವೇ ತಪ. ಜಪ ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ (ಪಠಣ) ಮಾಡುವದೇ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ. ಸರ್ವ ಕರ್ಮಫಲಗಳನ್ನು ಈಶ್ವರಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವದೇ ಈಶ್ವರಪ್ರಣಿಧಾನ. ಈ ಕಡೇದು ಭಕ್ತಿಯೋಗದ ಮುಖ್ಯಾಂಗವಾದದ್ದು.

ಆಸನ— ಯಾವದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ಬಕಳ ಹೊತ್ತು ತನಕ ಅಚಲಿತನಾಗಿರುವದೇ ಆಸನ. ಒಂದು ತಾಸಿನಿಂದ ಮೂರು ತಾಸುಗಳ ವರೆಗೆ ಅಚಲಿತನಾಗಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ ಆಸನ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ— ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಪೂರಕ, ಕುಂಭಕ, ರೇಚಕ ಈ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ಪೂರ್ಣ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒಳಗೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದೇ ಪೂರಕ. ಎತ್ತು ಹೊತ್ತು ಶ್ವಾಸ ತಕ್ಕೊಂಡತ್ತೊ ಅದರ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟಿ ವೇಳೆತನಕ ಅದನ್ನು

ಒಳಗೆ ಬಿಗಿದು ಹಿಡಿದಿರುವದೇ ಕುಂಭಕ. ಒಳಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡವೇಳೆಯು ಎರಡು ಪಟ್ಟಿ ವೇಳೆತನಕ ಆದನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವದೇ ರೇಚಕ. ಕುಂಭ ಕವು ಅಂತಃಕುಂಭಕ ವ ಬಹಿಃಕುಂಭಕವೆಂತ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಅಂತಃಕುಂಭಕವು. ರೇಚಕದ ನಂತರ ಹೊರಗೆ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲಿಸುವದೇ ಬಹಿಃಕುಂಭಕ. ಈ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಮಹತ್ವವು ಹಠಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು, ಅದನ್ನು ಗುರುಸಾನಿಧ್ಯವಿನಹಾ ಆಚರಿಸಲಾಗದು.

ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ—ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯದ್ವಾರಾ ವಿಷಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸುವದೇ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ.

ಧಾರಣೆ—ಯಾವದಾದರೂ ದೇವತೆಯ ಅಕ್ಕತಿ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷ ರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚಂಚಲವಾಗದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕ ಹಿಡಿಯುವದೇ ಧಾರಣೆ. ಶರೀರದೊಳ ಗಿನ ಪಡಾಚಕ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗುರೂಪದೇಶಕ್ಕೆ ನುಸರಿಸಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವದೂ ಧಾರಣೆ ಎನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಧ್ಯಾನ—ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಯಾವದೊಂದು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಬರಗೊಡದೆ, ಯಾವ ದಾದರೂ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿದ ಹಾಗಲ್ಲಾ ಪುನಃ ಪುನಃ ಹಚ್ಚುವದು. ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ ಸುವದೇ ಧ್ಯಾನವು. ಈ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಧ್ಯಾತ್ವ ಧ್ಯೇಯವೆಂಬ ದ್ವೈತ ಭಾವವಿರುವದು.

ಸಮಾಧಿ—ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾತ್ವ ಧ್ಯೇಯ ಯುಕ್ತವಾದ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಧ್ಯಾತ್ವ ಧ್ಯೇಯದೊಳಗಿನ ದ್ವೈತ ಭಾವವು ಅಳಿದುಹೋಗಿ, ಧ್ಯಾತ್ವವು ಸ್ವಸಂವೇದ್ಯ (ತನ್ನನ್ನೆ ತಾನು ತಿಳಿ ಕೊಳ್ಳುವ) ರೂಪವಾಗಿ, ಅಂದರೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುವದನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟು ಅದು ಇಲ್ಲದಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆಂದು ಅನುಭ ವಕ್ಕೆ ಬರುವದೇ ಸಮಾಧಿಯು. ಇದು ಪೂರ್ಣ ಅಂದರೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾ ಧಿಯು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾತ್ವ, ಧ್ಯೇಯ, ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ತ್ರಿಪಟಿಯು ಲಯವಾಗಿ ಏಕಾವಸ್ಥೆಯೇ ಗೋಚರವಾಗುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಮಸಂವಿತ ಅಥವಾ ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯವಸ್ಥೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಧಿಯು ಸವಿಕಲ್ಪ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ವೆಂತ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರ. ಸವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾತನು ತನ್ನನ್ನು ಸಹಾ ಮರೆ ಿ ಧ್ಯಾತ್ವವೆಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವವನು, ಧ್ಯೇಯವೆಂದರೆ ಧ್ಯಾನನಿಷಯವಸ್ತು.

ತಂತೆ ಆಗಿ ಬರೇ ಧೈಯವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವನು, ಅಂದರೆ ಧೈಯಾ ಕಾರಣಾಗುವನು. ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಧ್ಯಾನ, ಧೈಯ, ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ತ್ರಿಪುಟ ಅಳಿದುಹೋಗಿ, ಧ್ಯಾನವು ತಿಳಿಯತಕ್ಕ ವಿಷಯವಿಲ್ಲದೆ 'ತಾನು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಉಳಿಯುವನು. ಯೋಗ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯ ಮೂರು ಭೂಮಿಕೆಗಳು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲವಿದ್ದರೂ ಸಾಧಕನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭೂಮಿಕೆಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸುವುದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದೀತೆಂತ ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಮುತುಂಭರಿ, ಪ್ರಜ್ಞಾಲಿಕಾ, ಪ್ರಕಾಂತವಾಹಿನಿ ಇವೇ ಆ ಮೂರು ಭೂಮಿಕೆಗಳು. ಪ್ರಥಮ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದಾನುಭವ ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾ ಧ್ಯಾನವಿಷಯಗಳಿಂದ ತಾನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಎರಡನೇದರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದ ಸರ್ವ ಅವರಣಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮೂರನೇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವವಿಕ್ಷೇಪಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ ತಾನು ಬ್ರಹ್ಮ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂತ ಅನುಭವ ಬರುವುದು.

ಮೇಲೆ ವರ್ಣಿಸಿದ ಧಾರಣೆ, ಧ್ಯಾನ ವ ಸವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ, ಈ ಮೂರಕ್ಕೂ ಕೂಡಿ ಸಂಯಮವೆಂದು ಒಂದೇ ಹೆಸರಿರುವುದು. ಸಮಾಧಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಪೂರ್ಣ ವಿಕಾಗ್ರವಾಗುವ ತನಕ ಈ ಮೂರು ಭೂಮಿಕೆಗಳಿರುವವು. ಸಮಾಧಿಯೇ ಸಂಯಮದ ಪೂರ್ಣಾವಸ್ಥೆ.

ಯೋಗದ ಎಂಟು ಸಾಧನಗಳವೈಕೆ ಪ್ರಥಮ ಮೂರು ಅಂದರೆ ಯಮ, ನಿಯಮ, ಆಸನ ಇವುಗಳಿಂದ ಸ್ಥೂಲಶರೀರವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಅನಂತರ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕು. ಕಡೆಯ ನಾಲ್ಕು ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ವ ಮನಸ್ಸು ಇವುಗಳ ಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಧಾರಣೆ, ಧ್ಯಾನ, ಸಮಾಧಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಅಂಗಗಳ ಅನುಕೂಲತೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ, ಮನಸ್ಸು ತಾನೇ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗುವುದು, ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯು ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ತಾನು ತನ್ನ ದೇಹಸಹಿತವಾಗಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕನಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕಡೆಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಲೀನವಾಗಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವುದು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಅಜ್ಞಾನವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮನು ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವನು. ಅಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಥವಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಲೀನನಾಗುವನು; ಅಂದರೆ ತಾನು ನಿತ್ಯಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುವನು.

ಸಾಧಸಾಂಪ್ರದಾಯದೊಳಗಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನವನಾಥರು ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಬರೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೀಣರಿದ್ದರೆಂತಲ್ಲ, ವೇದವಿದ್ಯಾ, ಆಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ, ತಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ಮಂತ್ರವಿದ್ಯಾ,

ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಿರುಯಾ, ಆಯುರ್ವೇದ ಇತ್ಯಾದಿಸಹ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅವಗತವಾಗಿದ್ದವು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರಯೋಗ, ಲಯಯೋಗ, ಹತಯೋಗ ಮತ್ತು ರಾಜಯೋಗ ಈ ನಾಲ್ಕು ಯೋಗಗಳನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದವರಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಶ್ರೀನುನ್ನಾರಾಯಣರ ಆವತಾರಗಳೆಂಬುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಕಲೆಗಳೂ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಅವರಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ್ದವು. ಅವರ ಮಾನಸಿಕಶಕ್ತಿಯು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯಾದರೂ ಅತ್ಯಂತ ಅಶ್ವರ್ಯಾಜನಕವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇವರು ಬರೆ ವಾಯುಭಕ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ತಪಃಸಾವರ್ಧ್ಯದಿಂದ ಅವರ ಪೂರ್ವದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಪರಿಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದೇವತೆಗಳಾದರೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇವರಂತೆ ಪೂಜನೀಯರಾದರು. ಈಗಿನ ಪತಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಸರ್ವತ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿದ್ದ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರಂಥವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ ತೇಜವು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಿಯಾಗಿತ್ತಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾರಾಯಣಾವತಾರವೆಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ನವನಾಥರಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಗಳು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನವನಾಥ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಪೈಕಿ ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಸಿದ್ಧರು ಯೋಗದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಪಂಥದೊಳಗಿನ ಶ್ರುತಿಯೊಬ್ಬ ಯೋಗಿಯು ಸರ್ವಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವಾದ ರಾಜಯೋಗ ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರೆಂಬಂತಿಲ್ಲ; ಅವರು ಇತರ ಯೋಗಗಳದ್ದಾದರೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಮುಮುಕ್ಷು ಜನರಿಗೆ, ಆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ಯೋಗಗಳ ಸಂಬಂಧ ಪರಿಚಯವಿರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದಿಷ್ಟದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

ಮಂತ್ರಯೋಗ—ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾತ್ವಿಕ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ (ಜ್ಞಾಪಕತ್ವದಲ್ಲಿ) ತಂದುಕೊಳ್ಳುವದೇ ಈ ಯೋಗದ ಉದ್ದಿಷ್ಟವು. ಜಗತ್ತಿನ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಬ್ಬಿ, ಸ್ವರ್ಗ, ರೂಪ,ರಸ,ಗಂಧ ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಅರಿಯುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಏನೇನು ನೋಡುವದೋ ಅದರ ಕೂಡ ತತ್ಕಾಲ ಏಕರೂಪತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪೂರ್ವವಾಸನಾನುಸಾರ ಅದು ಇಂಥಾದ್ದೆ ವಸ್ತುವೆಂತ

ಉದ್ಧಿಯು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಜಗದ್ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತದಾಕಾರ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನಸಿಕ ವಿಚಾರ ವ ಕಲ್ಪನಾ ಅಂದರೆ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಗಳು. ಇವುಗಳ ಹೊರ್ತು ಮನಸ್ಸು ಕ್ಷಣವಾತ್ರವಾದರೂ ಜಾಗೃತ್ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲಾರದು. ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಯಾವದೊಂದು ಕರ್ಮವು ಮಾಡಲ್ಪಡುವದೋ, ಅಗ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೋ ಕನಿಷ್ಠವೋ ಒಳ್ಳೇದೋ ಕೆಟ್ಟದೋ ಎಂಬದು ಆ ಕರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ ಆಗಿನ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಶುದ್ಧಕಾರ್ಯವಾದರೂ ಅಶುದ್ಧ ಪರಿಣಾಮ ಕೊಡುವದುಂಟು. ಅಬದ್ಧ ಕಾರ್ಯವಾದರೂ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಸುವದೂ ಉಂಟು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ— ಇಂದ್ರಜಿತುವು ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞವು ದೇವತಾಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ, ಆತನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೇಡು ಬಗದು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತು. ಅದರೆ ದುರ್ವಾಸ ಋಷಿಗಳು ಅಂಬರೀಷನಿಗೆ ಹತ್ತು ಜನ್ಮಗಳು ಬರಲಿ ಎಂದು ಶಪಸಿದ್ದರೂ ಲೋಕೋದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವೇ ಅವನಿಗೋಸ್ಕರ ಹತ್ತು ಅವತರಗಳನ್ನು ತಾಳಿದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮಹಾದೇವನ ಅವತಾರವಾದ ದುರ್ವಾಸನು ಈ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಲೋಕಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವದೊಂದು ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರ ಫಲಸಂಬಂಧ ತನ್ನ ವಿಚಾರಗಳು ಶುದ್ಧವಿರಬೇಕು. ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಭೂಮಿಯ ಆಧಾರವನ್ನೇ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗು ತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಶರೀರಬದ್ಧ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಬಂಧಮುಕ್ತ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಶರೀ ರದ್ದೇ ಆಧಾರ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಮರೂಪಗಳ ಯೋಗದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಿರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿ ಯಿಂದ ನಾಮರೂಪಗಳ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ

ಸಂಕ್ರಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಾಮ ವ ರೂಪಯುಕ್ತವಾದ ಯಾವದಾದ ರೊಂದು ಆಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವದರಿಂದ ಶುದ್ಧ ವಿಚಾರಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವೋ ಅಂಥಾದ್ದೇ ವಸ್ತು ಇರತಕ್ಕದ್ದು; ಅಂದರೆ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ದೇವತಾ ಮೂರ್ತಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಗುಣಧ್ಯಾನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಯಾ ದರೂ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದ ಯಮ, ನಿಯಮ, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾ ಹಾರ ಮತ್ತು ಧಾರಣೆ ಈ ಸಾಧನಗಳ ಸಹಾಯ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಆ ದೇವತಾ ಮೂರ್ತಿಯ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರ ಪೂಜೆಯಾದರೂ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ವ ಪೂಜೆಗೆ ಮೂರ್ತಿ, ಲಿಂಗ, ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ, ರೇಖಾಚಿತ್ರ ಅಥವಾ

ರೇಖಾಯಂತ್ರ ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವದಾಪರೋಂದು ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರ್ತಿಯ ಧ್ಯಾನ ಅಥವಾ ಪೂಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಾಧಕನು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನೆಗಳು ಸಮಾಧಿ ಸಿದ್ಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧನೀಭೂತವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಆಗುವ ಸಮಾಧಿಗೆ ಭಾವಸಮಾಧಿಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವತಾ ಭಾವನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಿದ್ದು, ಅದು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ಇಷ್ಟು ದೃಢವಾಗುವದಲ್ಲ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವತೆಯೇ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ದೇವತಾಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲೆಯೇ ಆಗುವದರಿಂದ ಭಾವಸಮಾಧಿಯೆನ್ನುವರು. ಇತರ ಮೂರು ಯೋಗಗಳಿಗಿಂತ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪೂಜಾ ವಿಧಿ ವಿಧಾನ ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರ್ತಿಯು ಅಥವಾ ಮಂತ್ರವು ಒಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಂತಿತೆಂದರೆ, ಆ ಮೇಲೆ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೇ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೂರ್ತಿದೇವತಾ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರದೇವತಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವದು ಇಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಆ ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಹ್ಯಾಗೆ ಏಕಾಗ್ರವಾಗುತ್ತ ನಡೆಯುವದೋ, ಹಾಗೆ ಅವು ತಮ್ಮ ಸಗುಣರೂಪಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧಕನಲ್ಲಿ (ಆತನ ನಿರ್ಗುಣರೂಪದಲ್ಲಿ) ಐಕ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವನಿಗೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಡುವವು. ಈ ಅನುಭವವು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿ, ಸಾಧಕನು ಅದ್ವೈತಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು, ಈ ಅನುಭವವೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಷ್ಟುಕಾಲ ಸಗುಣ ಮೂರ್ತಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿದ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿರ್ಗುಣ ಆತ್ಮೋಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಧಿಯು ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಅವನು ಇದರ ಕೋರ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರನು. ಈ ನಿರ್ಗುಣ ಆತ್ಮೋಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತ ಭಾವವೇ ಇರುವದರಿಂದ ಸಾಧಕನು ಅದನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುವನು. ಈ ಆತ್ಮೋಪಾಸನೆಯ ರೀತಿಯು ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸಹ ಬರಲಾರದು. ಸಾಧಕನು ಅದ್ವೈತಭಾವ ಹೊಂದಿದರಿಂದ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿನ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳು ತಾನೇ ಆಗಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಯುವದೇ ಆತನ ಉಪಾಸನೆಯು. ಇದು ತದಾಕಾರ ವೃತ್ತಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು ಹೋರ್ತು ಸೋಹಂ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಹ್ಯ ಶಬ್ದ ಮಾತ್ರಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗದು. ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಜಗತ್ತು ಎಂಬ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯವು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು 'ಬ್ರಹ್ಮವಿತ್ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ' ಎಂಬದು ಖರೆಯಾದರೆ, ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಸಾಧಕನಿಗೂ, ಜಗತ್ತು ತಾನೇ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು, ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯವು ಶಬ್ದಮಾತ್ರವಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿದವನು

ಯಾವ ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರ ಅಥವಾ ಮನೋಗೋಚರ ವಿಷಯವಿರುವದೋ ಅದಿಲ್ಲ ತಾನೇ ಆಗುವದಂತ ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುವದೇ ಆ ಸಾಧಕನ ಉಪಾಸನೆಯು. ಇಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ನಿಶ್ಚಯತ್ವದ ಸೀಮಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ದೇಹವೆಂಬದೂ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಜಗತ್ತು ಎಂಬದೂ ಎಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಆತ್ಮ (ಬ್ರಹ್ಮ) ತಾನೆಂಬದೂ, ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜಗತ್ತು ತಾನೇ ಆಗಿರುವನೆಂಬದೂ ನಿಶ್ಚಯವಿರಬೇಕು. ಇಷ್ಟಾದರೇ ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆ. ಇದೇ ಜ್ಞಾನದ ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ, ಈಗ ಜಾಗೃತೆ ಅವಸ್ಥೆಯು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವೆನ್ನುವುದೋ ಅಷ್ಟೇ ಮುಂದೆ ತುರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯು (ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂ, ತಾನೊಬ್ಬನೆ ಎರಡನೇದಿಲ್ಲ) ಇದು ಸಹಜವೆನ್ನುವುದಾಗುವದು. ಅವನು ಇತರ ದೇಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ಈ ದೇಹವನ್ನೂ ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೃಗವೆಂತ ಕರೆದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕಾಣಿಸುವದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆ ತುರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ವಿಪರೀತ ಕಾಣಿಸುವದು. ಇದೇ ಮುಕ್ತಾಸ್ಥಿತಿ, ದೇಹವಿಠಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಇಲ್ಲಿ 'ಸೋಹಂ'ದ ಪೂರ್ಣತೆಯಾಯಿತು.

ಹಠಯೋಗ— ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವದರಿಂದ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದ ಜಯದಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವಾದರೂ ಕೆಲವುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಇದರಿಂದ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ವಾಸನೆಗಳು ಕೈವಶವಾಗುವವು. ಕರ್ಮಫಲ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವೇ ಸಾಧನವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಫಲಗಳನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವಂಥಾದ್ದೇ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ಜೀವನಿಗೆ ಶಿಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗ ಸ್ಥೂಲ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಜನ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದೋ ಅಂದಿನಿಂದ ಅವುಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಪರಿಣಾಮವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದ ಮೇಲೆಯೂ ಆಗುವದರಿಂದ, ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ಕೈವಶವಾಗುವದೋ ಆಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವು ಕೆಲವು ಮಾನಸಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದು. ಬರೇ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ ಮಾತ್ರ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಶರೀರ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕೇ, ಹಠಯೋಗದಲ್ಲಿ ಯಮ ನಿಯಮಾದಿ ಎಂಟು ಆಂಗಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ

ಸವಜ್ಞಾ ದೀಪದ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಠಯೋಗದಿಂದ ಸಾಧಿ ಸತಕ್ಕ ಸಮಾಧಿಗೆ ಮಹಾಭಾವ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ವರು. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. (ಹಠ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಹ ಮತ್ತು ತ ಈ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳಿದ್ದು ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ ಕ್ರಮದಿಂದ ಸೂರ್ಯ ವ ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣವಾಯು ವ ಅಪಾನವಾಯು ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ); ಪ್ರಾಣ ವಾಯುವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದು, ಅದು ಅಪಾನವಾಯುವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಪಾನವಾಯುವು ಮೂಲಾಧಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರಾಣವಾಯುವನ್ನು ತೆಳಗೆ ಎಳೆಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ಯುಧ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೊ ಎಂಬಂತೆ ಇದ್ದು, ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಇವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಹಾಯಕರವಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಆಗ ಅವು ಜೀವನಿಗೆ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಕೂಡುತ್ತವೆ. ವ್ಯಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಣವು ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಣದ ಒಂದಂಶ ಮಾತ್ರ ವಿರುಪದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಷ್ಟಿ ಸವಷ್ಟಿ ಯೊಳಗಣ ಪ್ರಾಣಗಳ ಏಕತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಗದಿಂದ ಶರೀರ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದು, ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇತರ ಮೂರು ಯೋಗಗಳಿಗಿಂತ ಹಠಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯೊಳಗಿಂದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರೆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ವೈದು ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಹಠಯೋಗಿಗಳು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ತ್ತಾರೆ.

ಹಠಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅನ್ನಪಾನ ದೇಶ ಕಾಲ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಠಯೋಗದೊಳಗೆ ಯಾವ ಸರ್ವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿರುವವೋ, ಅವುಗಳ ಏಳು ಭಾಗ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇ (೧) ದು ಶರೀರಶೋಧನ; ಇದರಲ್ಲಿ ಆರು ಒಳಭೇದಗಳಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿಮುಠವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು—ಧೌತಿ, ಬಸ್ತಿ, ಸೌಲಿ, ಕಪಾಲಭಾತಿ, ನೇತಿ ಮತ್ತು ತ್ರಾಹಾಟಕ. ಧೌತಿಯೆಂದರೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಶೇರಿಸಿ, ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒರಸಿ ತೆಗೆಯುವದು. ಬಸ್ತಿ ಅಂದರೆ ನೀರನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಲಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೊಳೆಯುವದು. ಇದರ ಪ್ರಾಕೃತಸಾಧನವೆಂದರೆ ಎನಿಮಾ ಇರುವದು. ಸೌಲಿ ಎಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಣ ಕರಳುಗಳನ್ನು ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ಎಡಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವದು. ಕಪಾಲಭಾತಿ ಎಂಬದು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ್ದು ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಿರುವದು. ನೇತಿಯೆಂದರೆ ಮೂಗಿನ ಸೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡುವದು.

ಪ್ರಾಹಾಟಕವೆಂದರೆ, ದೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿರಮಾಡುವದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವಲ್ಲದೆ (೨) ಧೃತಿ, ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿ (೩) ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯ; ಇದು ಭೂಚರಿ, ಖೇಚರಿ, ಆಗೋಚರಿ, ಚರಾಚರಿ ಮತ್ತು ಪಣ್ಣುಖಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಮುದ್ರೆಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಆಭ್ಯಾಸಿಸಿ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. (೪) ಧೈರ್ಯ ಇದು ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹದಿಂದ ಬರುವದು. (೫) ಲಘುತ್ವ ಇದು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ್ವಾರಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. (೬) ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಸ್ವಾನುಭವ ಧ್ಯಾನಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವು. (೭) ಅಲಿಪ್ತತೆ (ತಾನು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಗಿರುವೆನೆಂಬ ಅನುಭವವು) ಇದು ಸಮಾಧಿಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ಯವಿದೆ.

ಸರ್ವ ರೋಗಗಳ ಮೂಲ ಕಾರಣವು ಕಫ ತಾತ, ಪಿತ್ತ ಈ ಮೂರರ ಸಾಮ್ಯಾವಸ್ಥೆ ತಪ್ಪುವದು ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಯಾವಾತನ ಶರೀರವು ರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾಗಿರುವದೋ, ಅವನು ಮೊದಲು ಶರೀರ ಶೋಧನದ ಪಟ್ಟಿಮರ್ವಿಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶರೀರ ನಿರೋಗಿಯಾದ ಮೇಲೆ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ಯಾವಾತನ ಶರೀರವು ನಿರೋಗಿಯಾಗಿರುವದೋ ಆತನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ವಿಧಿಯನ್ನು ಆಭ್ಯಾಸಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹತ ಯೋಗದ ಪ್ರಥಮ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವದರಿಂದ ಸ್ವಾಯುಗರ್ಭ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳು ಜ್ಞಾನತಂತು ವ ನಾಡಿಗಳು ಶುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ, ಪಚನ ಶಕ್ತಿಯು ಅಧಿಕವಾಗುವದು, ಮತ್ತು ಕುಂಭಕದ ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಹು ಅವಕಾಶವಾಗುವದು. ಕೆಲವು ಪ್ರಕಾರದ ಆಸನಗಳ ಆಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಶರೀರ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಸಿದ್ಧಾಸನವು ಕುಂಡಲಿನೀ ಜಾಗೃತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವು. ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ಮೂಲಬಂಧ ಉಡ್ಡಿಯಾನ ಬಂಧ, ವ ಜಾಲಂಬರ ಬಂಧ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೂ, ಉನ್ನತಿ ಅವಸ್ಥಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿದೆ. ಶರೀರ ಸ್ಥಿರತೆಯು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಸನಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು. ಮುದ್ರೆಗಳ ಆಭ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಮಾಡುವ ನಿಜವಾದ ಗುರುಕಿಲ್ಲಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶರೀರಶುದ್ಧಿಯ ಕೃತಿಗಳ ಪರಿಣಾಮವು ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಆಗಿ, ಅವರ ವಿಷಯಚಿಂತನದ ಪ್ರೀತಿಯು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಶರೀರ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಒಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಯೋಗಿಯ ಮಾನಸ ಶಕ್ತಿಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮುದ್ರೆಗಳ ಆಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬರುವವು. ಬೆನ್ನೆಲುುವಿನಲ್ಲಿಯ ರಜ್ಜುವಿನ ಸಮೀಪ ಆರು ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಚಕ್ರಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲಾಧಾರ, ಸ್ವಾದಿಸ್ಥಾನ, ಮಣಿಪುರ, ಅನಾಹತ, ವಿಶೂದ್ಧ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾ ಈ ಪ್ರಕಾರ

ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು. ಸಾಧಕನು ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವದೊಂದು ಚಕ್ರದಮೇಲೆ 'ಹಂ' ವ 'ಸ' ಈ ಅಕ್ಷರಗಳ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡಿದನೆಂದರೆ, ಅತನ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಜಾಗೃತವಾಗುವದು. 'ಹಂ' ಈ ಅಕ್ಷರದ ಮಾನಸಿಕ ಜಪದಿಂದ ಉಷ್ಣತೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಕುಂಡಲಿನಿಯ ಮೇಲೆ ಘಟಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು 'ಸ' ಅಕ್ಷರದ ಜಪದ ಪರಿಣಾಮವು ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಮೇಲೆ ಆಗುವದು. ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಣವಾಯು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರಿರುವರು, ಮತ್ತು 'ಹಂಸ' ಇದರ ಅಂತಸ್ತು ಜಪದಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಉತ್ಕಾಫನವಾಗುವದು. ಮತ್ತು 'ಸ'ದ ಜಪವು ಆ ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಸಹಸ್ರ-ದಲದಕಡೆಗೆ ಮೇಲೆ ಏರಿಸುವದು. ಇದರಿಂದ ಸಾಧಕನು ತಾನು ಶಕ್ತಿಮಾನನು ಆದನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜೀವ ಮತ್ತು ಶಿವ ಇವರು ಏಕವಾಗಿದ್ದಾರೆಂತ ತಿಳಿದು ಆ ಸಾಧಕನ ಮನಸ್ಸು ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೊಂದಿ, ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಸುಖವನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಪೂರಕ, ಕುಂಭಕ, ರೇಚಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ವಿಶಿಷ್ಟ ನಾಡಿಯೊಳಗಿಂದ ಆದರ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆನು. ಬೆನ್ನೆಲುಪಿನ ನಳಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡಾ, ಪಿಂಗಲಾ ಮತ್ತು ಸುಷುಮ್ನಾ ಈ ಮೂರು ನಾಡಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಎಡಗಡೆ ನಾಡಿಯು ಇಡಾ ಅಥವಾ ಚಂದ್ರನಾಡಿಯು, ಬಲಗಡೆದು ಪಿಂಗಲಾ ಅಥವಾ ಸೂರ್ಯನಾಡಿಯು. ಬೆನ್ನೆಲುಪಿನ ಮಧ್ಯಪೊಳ್ಳೆ ನೊಳಗಿಂದ ಹಾಯುವಂಥದ್ದು ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿ ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿನಾಡಿ ಎನಿಸುವದು. ಇಡೆಯು ಮೂಗಿನ ಎಡ ಸೊಳ್ಳೆಯಿಂದಲೂ ಪಿಂಗಲೆಯು ಬಲ ಸೊಳ್ಳೆಯಿಂದಲೂ ಸುಷುಮ್ನಾ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದಲೂ ಹಾಯುವವು. ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಎರಲಕ್ಕೆ ನಿಜ್ಜಡಕೆ ಇದ್ದಂತಿರುವದು. ಇಡಾ ನಾಡಿಯು ಅಂಡಕೋಶದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಎಡಗಡೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಲದಿಂದ ಎಡಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾನಕಮಲದೊಳಗಿಂದ ಡೊಂಕುಡೊಂಕಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತ ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿಂದ ಏರಿ, ಕೂರಳಿನ ಹಿಂಭಾಗದ ತನಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆದುಳಿನ ದಂಡೆ ಹಿಡಿದು ಮೂಗಿನ ಎಡಗಡೆ ಸೊಳ್ಳೆಯೊಳಗೆ ಸೇರುವದು. ಹಾಗೆಯೇ ಪಿಂಗಲಾನಾಡಿಯು ಅಂಡಕೋಶದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಗದಿಂದ ಹಾದು ಮೂಗಿನ ಬಲ ಸೊಳ್ಳೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಯಾವದೇ ಸಾಧನದಿಂದ ಜಾಗೃತವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಪರ್ಯಂತ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವದೇ ಹತಯೋಗದ ಅಂತಿಮಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಕುಂಭಕದ ಯೋಗದಿಂದ ಶ್ವಾಸವು ನಿರೋಧಿಸಲ್ಪಡುವದೋ ಆಗ 'ಹಂಸ'ದ ಅಂತರಜಪದಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಸುಷುಮ್ನೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲೆ

ವಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸುಷುಮ್ನಾ ಮಾರ್ಗವು ತೆರೆಯಿತೆಂದರೆ ಯೋಗಿಯು ಬೇಕಾದಾಗ್ಗೆ ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ವೃದು ಇಡುವನು ಅಥವಾ ಕೆಳಗೂ ತರುವನು. ಅನಂತರ ಯೋಗಿಯು ಇಡಾಪಿಂಗಲಾ ನಾಡಿಗಳಿಂದ ಶ್ವಾಸೋಘ್ವಾಸ ಮಾಡದೆ ಬರೇ ಸುಷುಮ್ನೆಯೊಳಗಿಂದಲೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಡಾ, ಪಿಂಗಲಾ ವ ಸುಷುಮ್ನಾ ಈ ಮೂರೂ ನಾಡಿಗಳು ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿ ಮಾತ್ರ ಸಹಸ್ರದಲದ ಕಡೆ ಹೊರಡುತ್ತದೆ.

ಲಯಯೋಗ—ಇದು ಹಠಯೋಗದ ಮೇಲಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿದ್ದುತದೆ. ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದ ನೈಕೆ ಯಮ, ನಿಯಮ, ಅಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧಾರಣೆ, ಧ್ಯಾನ ಈ ಏಳು ಅಂಗಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಪೂರ್ಣವಾದ ಬಳಿಕ ಈ ಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಮಾಡುವವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾನವೀ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪ ಶಿವನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಸಹಿತ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಅನಂತ ಜನ್ಮಗಳ ವಾಸನಾಜಾಲದೊಳಗೆ ತೊಡಕಿರುವದರಿಂದ ಆ ಜೀವಾತ್ಮಗೆ ಸ್ವತಃದ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪದ ಜ್ಞಾನವಾಗಲಾರದು. ಲಯಯೋಗದಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಯು ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷರ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಿಂಡದೊಳಗಿನದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗೆ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿನದು ಪಿಂಡದಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಈ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ನ್ಯಾಯವು ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮಾನವಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯ ಪಂಚತತ್ವಗಳು ವಿಶ್ವದೊಳಗಿನ ಪಂಚತತ್ವಗಳೊಳಗೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಮಂತ್ರಯೋಗ ಹಠಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧಕನು ಕೆಲಕೆಲವು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಲಯಯೋಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲ ಸ್ವಭಾವ, ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮ, ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಾನವೀ ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಅಂತಃಕೃಷ್ಣಿ ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು. ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಷಟ್ ಚಕ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ದೇವತೆಗಳು ವಾಸಮಾಡುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಸಹಿತ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದ ಸುಖದಲ್ಲಿ ರಮಮಾಣನಾಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವನು ವಾಸಿಸಿರುವ ಸ್ಥಾನವೇ ಸಹಸ್ರದಲ ಕಮಲವು, ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೀವನಶಕ್ತಿಯಾದ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿರುವದು. ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಲಯಮಾಡಿ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಈ ಯೋಗದ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಠಯೋಗದೊಳ

ಗಿನ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರಕಾಶದ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ, ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಯೋಗದ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಯು ನಾಮರೂಪಯುಕ್ತವಾದ ಒಂದಾನೊಂದು ದೇವತಾಮೂರ್ತಿಯ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದೇ ಪ್ರಕಾರ ಲಯ ಯೋಗದೊಳಗಿನ ಸಮಾಧಿಯು ಭ್ರೂಮಧ್ಯದೊಳಗಿನ ಅಜ್ಞಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ತೇಜೋ ರೂಪದಿಂದ ಕಾಣಿಸುವ ಕುಂಡಲಿನಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ, (ತೇಜದ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ) ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ತೇಜೋರೂಪ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಯಾವಾತನ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವದೋ ಆತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುವದು.

ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹಠಯೋಗದ ಮತ್ತು ಯಮ ನಿಯಮಾದಿ ಅಷ್ಟಾಂಗಗಳ ಸಾಧನದಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಕುಂಡಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾನವಿ ಶರೀರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಹೊರತು ಯೋಗದ ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೂ ಕುಂಡಲಿನಿಯ ಮುಖ್ಯ ಆಶ್ರಯವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನಾವು ಬೀಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಗಲು ತೆರೆಯುವೆವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಗಿಯು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಮಾಡಿ, ಮೋಕ್ಷ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆಯುವನು. ಮಾನವಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಈ ಕುಂಡಲಿನಿಯೇ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಇತರ ಶಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರೀಭೂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಸ್ಥಿಲಿತ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರೆ, ಈ ಶಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ತಾನೇ ಅಧಃಪಾತ ಮಾಡಿಸುವ ಕಾಮವಿಕಾರ ಅಥವಾ ಕಾಮೋತ್ಪಾದಕ ವೀರ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವ ಬದಲಿಗೆ (ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ) ಹೀಜಸ್ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧಾರದಿಂದ ಶಿವಶಕ್ತಿಗಳ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಸಹಸ್ರದಲ ಪರ್ಯಂತ ಅದು ಮೇಲೇರುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾತನು ಕಾಮವಾಸನೆಯನ್ನು ಜಯಿಸುವನೋ ಅವನು ಸರ್ವ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು.

ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಅಧೋಮುಖಿ ಸರ್ವಾಕೃತಿ ಇದ್ದು, ಮೂಲಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿದ್ರಿಸ್ತು ಇರುತ್ತದೆ. ಸುಮುಮ್ಮಾದ್ವಾರವು ಕುಂಡಲಿನಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾಗಿರುವದು. ಮಾನವಿ ಶರೀರದೊಳಗಿನ ೭೨,೦೦೦ ನಾಡಿಗಳು ಈ ಸ್ಥಾನದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಕುಂಡಲಿನಿಗೆ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮ, ಸಾದಬ್ರಹ್ಮ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿ ಹೀಗೂ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವ ಮಂತ್ರಗಳು ಈ ಕುಂಡಲಿನಿಯ ಪ್ರಕಟೀಕರಣ (ಪ್ರಕಟೆ ಮಾಡುವಂಥವು) ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಇದು ಸರ್ವ ಮಂತ್ರಗಳ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ರಿ ದೇವತೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಕುಂಡಲಿನಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯು ಯಾವಾತನಿಗೆ ಅವಗತವಾಗಿರುವದೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಯೋಗಿಯು. ಅಂಥವನೇ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವನೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುವನು, ಇತರ ಸರ್ವ ಜನರು ಯುಗಾನುಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಜಾಲಿಗೆಯೊಳಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಬುದ್ಧರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಗಳು ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಮುದಾಯಗಳಾಗಿರುವವು, ಅದರಿಂದ ಆ ಮಂತ್ರದ ಉಚ್ಚಾರವು ಕುಂಡಲಿನಿಯ ಪ್ರಗಟೆ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ದ್ವೈತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಹಾ ಕುಂಡಲಿನಿಯ ತೇಜೋರೂಪವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಜಪವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಗಳ ಸಾರವು ಪೂರ್ಣ ಜೀವನವಿದೆ. ಬರೇ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಗಳು ನಿಃಸತ್ವವಾಗಿದ್ದು ಆ ಮಂತ್ರದೊಳಗಿನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಪೂರ್ಣ ಜೀವನಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರುವದು. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಮಾನವೀ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರಿ ಶಕ್ತಿಯು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಈ ಸ್ಥೂಲ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಪರಿಣಾಮ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರುಗಳು ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದ ಅವಲಂಬನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಅವರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾಗುವದು. ಯಾವಾಗ ಸಾಧಕನ ಗ್ರಾಹಕ ಶಕ್ತಿಯು ಮಂತ್ರದ ಮೂಲಭೂತ ಶಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವದೋ ಆಗಲೇ ಅತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಕಾಶ ಅಥವಾ ನಾದರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಜಪದಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸಹಸ್ರದಲತನಕ ವೈಯುವದು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಮಾಡುವದು, ಇದೇ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುಂಡಲಿನಿ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಪಥಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾಗುವದೋ, ಆಗಲೇ ಖರೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆನಿಸುವದು. ಅದರಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಮಾಡುವದು ಮೊದಲಿನ ಮೆಟ್ಟು; ಅದನ್ನು ಮೇಲೆ ಏರಿಸುತ್ತ ವೈದು ಸಹಸ್ರದಲದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಮಾಡುವದು, ಇದು ಮೇಲಿನ ಮೆಟ್ಟು ಮತ್ತು ಇದರ ಅರ್ಥವೇ ಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು.

ರಾಜಯೋಗಿಃ— ಸರ್ವ ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಯೋಗವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರ, ಲಯ, ಹಠಯೋಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತತುದ್ಧಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಸಾಧಕನು ಸವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವಾತನು ಬರೆ ಸವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾನೋ ಅತನಿಗೆ ಜನ್ಮಮರಣಗಳು ತಪ್ಪವು. ಆದರೆ ಯಾವಾತನು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯ ತನಕ ಮುಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಪೂರ್ಣವಾಸನಾಕ್ಷಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ

ತಾನು ತರೀತ ಸಹಿತವಾಗಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಹೊಂದಿ ಜನ್ಮಮರಣಗಳ ತೊಡಕುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಯೋಗಗಳು ರಾಜಯೋಗದ ಭೂಮಿ ಕೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತವೆ. ಮಂತ್ರಯೋಗದಿಂದ ಭಾವ ಸದಾಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹತಯೋಗದೊಳಗಿನ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣದ ಪೂರ್ಣ ಜಯವಾಗಿ, ಸಾಧಕನು ಬಾಹ್ಯ ಜಗದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಲಯಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಧ್ಯಾನವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಅವನು ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪೂರ್ಣ ಅಂದರೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯು ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೇ ಬ್ರಹ್ಮದ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮದ ಮಾತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅರಿವು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಅಥವಾ ಕೈವಲ್ಯಮುಕ್ತಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವೈರಾಗ್ಯದ ಪರ ವ ಅಪರವೆಂಬ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳಿವೆ. ಅಪರ ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ್ದು, (೧) ಹಾವಾಗ ಐಹಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಪ್ರೀತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಕನಿಷ್ಠ ವೈರಾಗ್ಯ; (೨) ವಿಷಯಗಳು ಶಿಕ್ಷರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಸ್ವಸ್ಥತಾ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಷ್ಟು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಸುವಷ್ಟು ಇಚ್ಛೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಇದು ಮಧ್ಯಮ ವೈರಾಗ್ಯ; (೩) ವಿಷಯೋಪಭೋಗಗಳು ಇವು ದುಃಖಪರಿಣಾಮಿಗಳೆಂದು ಮೋಲಿಂದಮೇಲೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ಯಾವ ಹೇಯ ಬುದ್ಧಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವದೋ, ಅದು ಅಧಿಮಾತ್ರ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ವೈರಾಗ್ಯವೆನಿಸುವದು. ಮತ್ತು ಯಾವದರಲ್ಲಿ ಐಹಿಕ ವ ಪಾರಲೌಕಿಕ ವಿಷಯಭೋಗಗಳ ಸಂಬಂಧ ಪೂರ್ಣ ಪರಾಙ್ಮುಖತೆ ಇರುತ್ತದೋ, ಅದು ಪರ ಅಥವಾ ಪೂರ್ಣ ವೈರಾಗ್ಯವು. ಇದೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಮಂತ್ರ, ಹತ ವ ಲಯ ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರ ವೈರಾಗ್ಯದ ಮಾತ್ರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವದು. ಆದರೆ ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ಪರವೈರಾಗ್ಯದ ವಿನಹಾ ಅದು ಸಿದ್ಧಿಸಲಾರದು. ಹೃತಿ ಒಂದು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಮಲಿನ ಅಂಶರೆ ದುಷ್ಟ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಪಡಿಸುವದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಸಾಧನಗಳಿವೆ. (೧) ಇಚ್ಛೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ನಿವೇಶನ ಬಲದಿಂದ, ಅವುಗಳಿಂದ ತನಗಾಗುವ ಹಾನಿಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದು, ಆ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಬಿಡೋಣವು. (೨) ಅಂಥಾ ವಿಷಯಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವವರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಇರದೆ

ಸದ್ವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರೋಣವು. ಒಂದು ನೇಳೆ ಅಂಥಾ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಂಗತಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ, ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿಡ್ದು ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಪಠಣ ಅಥವಾ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದು. ಈ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ರಾಜಯೋಗಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು ಸಿದ್ಧಿಸುವದು.

ನೇದ, ಉಪನಿಷದ ವೆ ಇತರ ತಾತ್ವಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಂದರೆ ಅಭ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ಮನನಪೂರ್ವಕ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಮತ್ತು ವಿಚಾರದಿಂದ; ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ಆತ್ಮಾನಾತ್ಮ, ಶಾಶ್ವತ ಆಶಾಶ್ವತವೆಂದರೇನು ಎಂಬದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ, ಈಶ್ವರನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಅದೇ ಜೈತನ್ಯ ಅದೇ ಆನಂದ ಇವುಗಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು. ಮತ್ತು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವದು ಅಂದರೆ ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವದು. ಇದೇ ರಾಜಯೋಗದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು.

ರಾಜಯೋಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಜನ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯೋಗಿಯು ಮನುಷ್ಯದೇಹದಲ್ಲಿಡ್ದರೂ, ತಾನು ಎಂದೆಂದೂ ಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತನೇ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದೇಹಪಾತನಂತಹ ವಿಕಾರ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವನು.

ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ಯೋಗದ ಸಂಬಂಧ ಕೊಟ್ಟ ವಿವರವು ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಇದ್ದು, ಇದಲ್ಲದೆ ಯೋಗ ವಿಷಯಕ ಬೇರೆಬೇರೆ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸಹಾ ಕೊಟ್ಟು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಪರಿಜ್ಞಾನವು ವಾಚಕರಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಇಷ್ಟೆ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಯೋಗ ವರ್ಣನೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು.

ಮಂತ್ರ, ಲಯ ಮತ್ತು ಹಠ ಈ ಯೋಗಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ, ಬಹಳ ಸವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯು ಸಿದ್ಧವಾಗುವದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವದರಿಂದ, ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟು, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿದರೂ, ಮಾನವ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜೀವನ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯಜ್ಞಾನ, ಮತ್ತು ಅದರ ಪಂಚಾಮವಾದ ಜನ್ಮಮರಣರೂಪ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಇವು ಸಾಧ್ಯವಾಗ ಲಾರವು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತಿ ಶಿಗಬೇಕಾದರೆ ರಾಜಯೋಗವೇ ಕಾರಣವೆಂತ ಅದರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಯೋಗವನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಗೀತೆಯೊಳಗೆ ಅರ್ಜುನ ನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ರಾಜವಿದ್ಯಾ ರಾಜಗುಹ್ಯಂ ಪವಿತ್ರಮಿದಮುತ್ತಮಮ್ ||

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುವಗಮಂ ಧರ್ಮಂ ಸುಸುಖಂ ಕರ್ತುಮವ್ಯಯಂ || ಗಿ. ಅ. ೯-೨ ||

ಅರ್ಥ— ಈ ರಾಜವಿದ್ಯೆಯು ರಾಜಗುಹ್ಯವು (ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಹ್ಯ ಅಥವಾ ಗೂಢ ಉಪದೇಶವು) ಇದು ಪವಿತ್ರವು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದು, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ, ಅಚರಣೆಗೆ ಸುಲಭ ಮತ್ತು ಎಂದೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಶಾಶ್ವತಫಲ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದು.

ಈ ರಾಜವಿದ್ಯೆ ಅಥವಾ ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಸಂಬಂಧ ಏನೂ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ದೇಹದ ರಕ್ಷಣೆ ಮೋಷಣಾದಿಗಳ ಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲ, ದೇಹವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಅದರೊಳಗೆ ಕೂತು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂಥಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಆತನನ್ನೇ ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಇದ್ದರಾಯಿತು. ಉಪಾಸನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸದಾ ಆತನ ನಾಮ ಉಚ್ಚಾರ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆತನ (ಉಪಾಸ್ಯ ಕೃಷ್ಣ, ರಾಮ ಅಥವಾ ಇತರ ದೇವತಾ) ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಶ್ರವಣ ಅಥವಾ ಪಠಣ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಆತನಲ್ಲಿ ದಿನೇದಿನೇ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮವು ವೃದ್ಧಿಂಗತವಾಗುತ್ತ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವದು. ಭಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ ಹೀಗೆ ವಿಷಯ ಮೈರಾಗ್ಯವು ವಿಶೇಷ ಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ಹಾಗೆಯೇ ದುಷ್ಟವಾಸನೆಗಳಾದರೂ, ತಮಗೆ ಹೊರಬೀಳಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ತಿಗದೆ, ನೀರು ತಿಗದ ಮಣ್ಣೊಳಗಿನ ಬೀಜಗಳಂತೆ ಒಳಗೆಯೆ ಕ್ಷಯವಾಗಿ ಹೋಗುವವು. ಹೀಗೆ ವಾಸನಾಕ್ಷಯವು ಸಂಭವಿಸುವದು. ಇದು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು, ಸಹಜವಾಗಿ ವ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಗುಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮರೂಪಾದಿಗಳ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ಸಾಧಕನ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ತುದ್ಧವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ರೂಪ ಆಕೃತಿಗಳು ಸಹಾ ಅವನು ಮರೆಯುವವು. ಇದೆ ಸಾಧನದ ಪೂರ್ಣತ್ವ ಹೊಂದುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ್ಗೆ, ಸಾಧಕನ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮದ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಸರ್ವವನ್ನು ಮರೆತು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ತದಾಕಾರವಾಗಿ ಹೋಗುವದಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಎತ್ತನೋಡಿದರೂ ಅದೇ ರೂಪ ಕಾಣಿಸುವದು. ಪುರುಷ, ಸ್ತ್ರೀ, ಪಶುಗಳು, ವನಸ್ಪತ್ಯಾದಿ ಸಹ ಅವನು ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವಾಗಿ ಕಾಣುವನು, ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಸ್ವಭಾವವೇ ಹೋಗಿರುವದು. ಇದೇ ಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು. ಇದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸಾಧಕನು ಹೊರಗಿನ ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಕಾಣನು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಆತನೇ ದೇಹ

ರೂಪದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಸಾಧಕನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತ್ವ ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿರಂತರದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಪ್ರೇಮ ಧ್ಯಾನ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತನನ್ನೇ ಕಾಣುವದು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಗುಣಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ ಭಗವದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವದು, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿಗಳು ಶೂನ್ಯವಾಗಿ, ಸದ್ವೃತ್ತಿ ಸಮೂಹಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೊಂದಿರಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಭೇದಾಭೇದಗಳು ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಇವನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತ ಶಿಥಿಲವಾಗಿ ಇವನ ಮನಸ್ಸು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಭರದಿಂದ ಏಕಾಗ್ರವಾಗುವದು. ಈ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂದರೆ ಸರ್ವವಾಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನನ್ನು ಸಹಾ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಸಹಾ (ಅಂದರೆ ಸಾಧಕನು ಸಹಾ) ಅಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಕಾಣಿಸುವದು. ಕಟ್ಟಿಕಡೆಗೆ ನಾನೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಅಳಿದುಹೋಗಿ (ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ) ತನ್ನ ಸತ್ (ಅಸ್ತಿತ್ವ) ಮಾತ್ರದ ಅರಿವು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದು ಅದು ಧ್ಯೇಯ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸತ್ ಮಾತ್ರ ಅರಿವಿನೊಳಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗಿ, ನಾನೆಂಬದೂ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬದೂ ಎರಡೂ ಭಾವನೆಗಳು ಹೋಗಿ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಉಳಿಯುವನು. ಇದೇ ರಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಪೂರ್ವ ನಾನೆಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಇವನು ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಎರಡೂ ಅಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾತ್ರ ಧ್ಯೇಯ ಇವುಗಳ ಐಕ್ಯ ಸಂಭವಿಸುವದು. ಇಲ್ಲಿ ಏಕತ್ವದ ಭಾವ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದು, ನಾನು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂಬ ದ್ವೈತ ಭಾವವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಅಥವಾ ಸತ್ ಇದರ ಚಿತ್ ಅಂದರೆ ಅರಿವು ಮಾತ್ರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಇದೇ ಖರೇ ಐಕ್ಯವು. ಇದೇ ಸೋಹಂ ಭಾವವೂ (ಸ ಅಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಹಂ ಅಂದರೆ ನಾನೇ) ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೂ, ಇದು ಒಮ್ಮೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತೆಂದರೆ ಎಂದೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಈ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಮತ್ತು ಅವನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯಾವದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡುವನೋ ಅದನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದು ಎಂಬೆಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನೇ ಆ ರೂಪಭಾವನಾದಿಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಈ ಭಾವನೆಯು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರೂ ಮುಂದೆ ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಆದೇ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇದಂತ ಎನೇನು ಕಾಣುವದೋ ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಆ ರೂಪಗಳಿಂದ ಇದ್ದೇನೆ; ನನ್ನ

ಹೊರ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೇನೂ ಇಲ್ಲ, ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಇರುತ್ತೇನೆ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನುಭವವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯೆಂದು ಯಾತಕ್ಕೆನ್ನುವರೆಂದರೆ, ಈ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೇದರ ಧ್ಯಾನ ಮಾತ್ರವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವದರಿಂದ ವಿಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವೇ ಇಲ್ಲ. ದ್ವೈತ ಭಾವನೆಯು ಎಲ್ಲಿ ತನಕ ವಿರುವದೋ ಅಲ್ಲಿತನಕ ಜನ್ಮಮರಣದ ಬೀಜವಿರುವದು. ದ್ವೈತವು ಈ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಳಿದುಹೋಗಿರುವದರಿಂದ ಸಾಧಕನು ಸಹ ವಿಕರೂಪನಾದ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ತಾನಾಗಿರುವನೆಂಬ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದುವನು.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಗುಣಧ್ಯಾನವು ಈ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸದ್ವಾರಾ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಐಕ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಳಿದು ಹೋಗಿ, ಏಕಾತ್ಮನು ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪನೆಂಬದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಈ ಐಕ್ಯತ್ವವು ಬರಬರುತ್ತಾ ಇಷ್ಟು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಲ್ಲ, ಸಾಧಕನು ಯಾವ ದಾದರೊಂದು ವಿಷಯದಕಡೆಗೆ ಬರೇ ಲಕ್ಷಕೊಟ್ಟಿನೆಂದರೆ, ಅದು ಮತ್ತೇನಲ್ಲದೆ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಕಾಣುವನು. ಐಕ್ಯಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂತ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಈಗ ತಾನೇಆಗಿ ಕಾಣುವನು. ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಧಕನು ಈಗ ಪರಮಾತ್ಮಧ್ಯಾನದ ಅರಂಭಕ್ಕೆ ಧೈಯನೂ ತಾನೇ ಆಗಿ ತನ್ನದೇ ಧ್ಯಾನ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದು. ಅವನಿಗೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇದರ ಧ್ಯಾನವೆಂಬದು ಅಸಾಧ್ಯ ಮಾತು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ತನ್ನನ್ನೆ ಕಾಣುವಂಥವನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಈ ದ್ವೈತ ಲೋಕವು ಕಾಣಿಸದಂತಾಗಿ, ತನ್ನ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೆ ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಅವನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ನಡೆಯುವವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥೂಲ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಲೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ತಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವನೆಂತ ಅವನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಅಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಈ ಐಕ್ಯಭಾವದ ಆಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಲೀನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ತಾನೇ ಆಗಿರುತ್ತೇನೆ, ತನ್ನ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೇನೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಎಂತ ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣ, ಬರೇ ಭಾವನಾರೂಪ (ನಿರಾಕಾರ) ಕಾರಣಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಿ ತಾನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಅಥವಾ ನಿರಾಕಾರವಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು ಇದರಹೊರ್ತು ಮತ್ತೇನೇನೂ ಇಲ್ಲ; ತನ್ನ ದೇಹ ಸಹ ಭಾವನಾಪ್ರಾಪ್ತವೆಂದರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದ್ವೈತವಿರುವದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ದ್ವೈತಭಾವನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಐಕ್ಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ತಾನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳು ಏಕವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಮಹತ್ ಅಥವಾ ಮಹಾಕಾರಣ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು. ಆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇದೆಂಬದು ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ, “ ನಾನೊಬ್ಬನೆ

ಇದ್ದೇನೆ” ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿಯ (ಮಹಾಕಾರಣದ) ನಾನು ಎಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಹಂಭಾವವು ಇರುವಂಥಾದ್ದು ಪೂರ್ಣ ಅತ್ಮಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ಸಾಧಕನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅತೀತನಾಗಿ ಇದಕ್ಕೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಶುದ್ಧ ಅತ್ಮಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಅಂದರೆ ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಕಾರಣ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೈತವಿದ್ದದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ದೀರ್ಘಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ದೃಢವಾಗಿದ್ದು, ಆ ಅಹಂಭಾವವು ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಭಾವನೆಗೆ ಅಶ್ರಯಕೊಡುವಂಥಾ ತುರ್ಯಾವಸ್ಥೆ (ಸಾಷ್ಟರೂಪ) ಆಗಿರುವ ಮಹಾಕಾರಣಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಕಾಲ ಸಾಧಕನನ್ನು (ಪರಮಾತ್ಮೈಕ್ಯ ನಾದ ಜೀವನನ್ನು) ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ದ್ವೈತದ ಪೂರ್ಣ ಅಭಾವದ ಅನುಭವವು ಹ್ಯಾಗೆಹ್ಯಾಗೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಹಾಗೆ ಈ ಮಹಾಕಾರಣದ ಮೂಲ ಶುದ್ಧ ಅಹಂಭಾವವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗಿ, ಬರೇ ಸತ್-ಚಿತ್-ಅನಂದಮಯವಾದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಖರೇ ಮುಕ್ತಿ. ದೇಹವಿದ್ದಾಗ ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ದೇಹಪಾತ ನಂತರ ಪುನರ್ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗದಂಥ ವಿದೇಹ ಕೈವಲ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ಇಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಕ್ತಿ ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಮುಂದೆ ಜನ್ಮವು ತಪ್ಪದು.

ಈಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಐಕ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಐಕ್ಯವೇ ಅತ್ಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂಬದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣವೇನು, ಎಂತ ಕೇಳಿದರೆ, ಕುತಂಜಲಿಯ ಯೋಗ ಸೂತ್ರಗಳೇ ಪ್ರಮಾಣ. ಒಂದನೇ ಪಾದದ ೨ನೇ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಯೋಗ-ಚ್ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಿರೋಧಃ’ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಯೋಗವೆಂದರೆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಿರೋಧವು. ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ವೃತ್ತಿನಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ, ವೃತ್ತಿನಿರೋಧವೇ ಅತ್ಮಸ್ಥಿತಿ. ೩ನೇ ಸೂತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ “ತದಾ ದೃಷ್ಟ್ಯುಕಿ ಸ್ವರೂಪವಸ್ಥಾನಮ್” ಅಗ ದೃಷ್ಟಿ ಅಂದರೆ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಂಥವನು ಅಂದರೆ ಜೀವನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಂದರೆ ಅತ್ಮಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ವೃತ್ತಿನಿರೋಧವು ಆದರಿಂದ ಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ಅತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಎಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳಿಂದಲೇ ದ್ವೈತಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ, ವೃತ್ತಿನಿರೋಧದಿಂದ ಅದ್ವೈತವೇ ಉಳಿಯುವದು. ಈಗ ತಾನು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ದ್ವೈತಭಾವದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರಮಾಡಿದರೆ ಅದ್ವೈತ ಹ್ಯಾಗಾಗುವದು ಎಂದು ಶಂಕಾ ತೆಗೆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ:- ಧ್ಯಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯೇಯ ಒಂದೇ ಅಂದರೆ ಧ್ಯೇಯಾಕಾರ ವೃತ್ತಿ ಒಂದೇ ಇದ್ದು ಇತರ ವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಮುಂದೆ ಐಕ್ಯ-

ರೂಢ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಸವಿಕಲ್ಪಕ ಸಮಾಧಿಯು ಆಗುವದು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಧ್ಯಾನವು ಧ್ಯೇಯದಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಇತರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು, ಕಡೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಹ ಮರೆತಂತೆ ಆಗಿ ಬರೇ ಧ್ಯೇಯಾಕಾರ ಒಂದೇ ವೃತ್ತಿ ಉಳಿಯುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ತದಾಕಾರವೃತ್ತಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 'ನಾನು' ಎಂಬದು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದು ಧ್ಯೇಯ ಒಂದೇ ಸರ್ವತ್ರಾನುಸ್ಥಿತವಾಗಿದ್ದು ಧ್ಯಾತಾ ತಾನು ಸಹ ಅದರ ಆಕಾರನಾಗಿ ತನ್ನ ಮರೆಯುತ್ತಾನೆ, ಇದೇ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗದ ಸಮಾಧಿಯು. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಪ್ತಜ್ಞಾತ ಸಮಾಧಿಯೂ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸ ವ್ಯಥವಾದಮೇಲೆ, ಮುಂದೆ ಆ ಧ್ಯೇಯಾಕಾರವಾಗಿದ್ದ ಒಂದೇಒಂದು ವೃತ್ತಿಯೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಸತ್ ಚಿತ್ ಆನಂದ ರೂಪವೇ ತಾನಾಗಿ ಧ್ಯಾನವು ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವದೂ ಹೋದರೂ ತನ್ನ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪವು ಮರೆಯುವದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಅದೊಂದೆ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಕವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಗೋಚರವಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಈ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿವ್ಯವಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸೋಣ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಿದ್ಧನ ಸಹಜಾಚರಣೆಯೇ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧ ಅಥವಾ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನ ಬಾಹ್ಯವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಇವೆರಡೂ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಅನುಕರಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಿದ್ಧನು ಸದಾ ಅತ್ಯಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾಣುವದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತಾನೇ ಇದ್ದು, ಈ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿಂದ ತಾನೇ ವ್ಯವಹರಿಸುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಉಚ್ಚ-ನೀಚಾದಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಾಣಬೇಕು? ಅವನು ಸರ್ವದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನ ಭಾವ ಇಡುತ್ತಾನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಜ್ಞಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇಹದಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈಗ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವನು. ಆಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ತನ್ನ ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನೆ ಕಂಡು ಯಾವದೊಂದಕ್ಕೂ ಹಾನಿಯಾಗದಂತೆ ನಡೆಯುವನು. ಆತನನ್ನು ಯಾರು ಪೂಜೆ ಮಾಡಲಿ ಅಥವಾ ಹೊಡೆಯಲಿ, ಅವರಿಬ್ಬರ ರೂಪದಿಂದ ತಾನೇ ಲೀಲೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಆ ಸಂಬಂಧ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳು ಅವನಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಹುಟ್ಟಿವು. ಅವನು ಯಾವದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ ಇಚ್ಛಿಸನು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇಚ್ಛಿಸತಕ್ಕವಸ್ತು ತನ್ನೊಳಗಿನ ಬರೇ ಮನೋವಿಕಾರ ಅಂದರೆ ತಾನೇ ಆಗುವಂಥಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಪಡೆಯುವಂಥಾ ಸುಖವು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸಾಗರದೊಳಗಿನದಾದ್ದರಿಂದ, ಅನಿತ್ಯ ಸುಖದ ಲೇಶಮಾತ್ರವಾಗಿರುವ ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯ ಸುಖಗಳನ್ನು ತುಚ್ಛವೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸಲಾರನು.

ಅಂತರದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ಚಿಂತಿಸದೆ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಆತ್ಮ ಚಿಂತನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವನು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೊರ್ತು ಎರಡನೇದೆಂಬದು ಸುಳ್ಳಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವನು ಸದಾ ಅದ್ವೈತ ಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ತಿಸುವನು. ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ ವಸ್ತು ಆಕಾರ ವೃತ್ತಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗ್ಗೆ ತಾನು ಅವುಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಯೂ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಾಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ ಸುಷುಪ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಮಾಧಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡಾತ್ಮನಾಗಿಯೂ ಇರುವನು. ಇತರರಿಗೆ ಈತನು ಕರ್ಮ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂತ ಕಂಡರೂ, ಇವನಿಗೆ ದೇಹದ ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ತಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂತ ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಆರಿವು ಆಗಲಾರದು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ಮವನ್ನು ತಾನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವು ತಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂತ ಹ್ಯಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ಆರಿ-
ವಾಗದೋ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ತನ್ನ ದೇಹದಿಂದ ಆದ ಕರ್ಮಗಳು ತನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿಯದು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ಕರ್ಮಬದ್ಧನಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಮೇಲಿಂದ ಸಾಧಕನು ಸಿದ್ಧನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಹಿಸಿ, ಅವನಂತೆ ಆಚರಣೆ ವ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ನಡೆದನಂದರೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. “ಜ್ಞಾನಾದೇವತುಂ ಕೈವಲ್ಯಂ” ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ ವಾಕ್ಯ ಇರುವದರಿಂದ, ಈ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ವೋಕ್ಷವು ಅಥವಾ ಕೈವಲ್ಯವು (ಏಕತ್ವ) ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗು ವದು. ಈ ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ “ನಾನು ದೇಹಾದಿಗಳಲ್ಲವು. ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಾಕಾರವಾದ ವಸ್ತುವೇ ನಾನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂತ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದೇ.

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಜಾರಾಜರು ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಧ್ಯಾನಯೋಗವು,

ಕಳೆದ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅವನತಿಯು ಅಗುತ್ತ ಬಂದದೆ. ಆದರೂ ಯೋಗದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಬೇಕೆನ್ನುವವರು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಂತೆಯಾದರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದೊಂದು ಸಂಶಯವೇ. ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವರೆಂತೆ ಯಾರು ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಬರೇ ಆಸನ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ್ದೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರು ಯಮ ನಿಯಮಾದಿಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಪಾತಂಜಲಿ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಸಹಿತವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವರು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿರಬಹುದು.

“ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಸರ್ವೇಷು ಕಶ್ಚಿದ್ಭೂತಂ ಸಿದ್ಧಯಃ | ಯತತಾಮಸಿಸಿದ್ಧಾಂತಾಂ ಕಶ್ಚಿನ್ಮಾವೇತ್ತಿ ತತ್ಪತಃ || ” ಗೀತಾ ಅ. ೭. ಅರ್ಥ- “ ಸಾವಿರಾರು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಸಿದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥಾ ಅನೇಕ ಯತ್ನ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ನನ್ನನ್ನು ಖರೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ.” ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗೀತಾವಾಕ್ಯವೂ ಇರುವದು.

“ ನೀನು ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲಿ”, ಎಂದು ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ, ಅವರ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವರ ಲಾಭವಾಗದ್ದರಿಂದ ಯಾವನಾದರೂ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರೆ, ಅವನ ಅಧಿಕಾರ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಶುದ್ಧ ನೈತಿಕ ವರ್ತನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ವಿಷಯವನ್ನಣೆ, ಐಹಿಕ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧ ಹೇಯಬುದ್ಧಿ (ಬೇಸರ), ಈಶ್ವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿತ್ವಬುದ್ಧಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳು ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಸಾಧಕನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದದ್ದಾದರೆ, ಅಂಥವನಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ತನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಮಹಾನ್ ಸಾಧು ಮಂಚ್ಚೇಂದ್ರನಾಥರಿಂದ ಯಾವ ‘ಸೋಹಂ’ ಎಂಬ ಅಜಸಾಜಿಸ ಮಂತ್ರ ಶಿಕ್ಷಿಸುವದೂ, ಅದನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವರು. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಕನು ಬಂದದ್ದಾದರೆ, ಅವನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಣ ಅವರು ಸಾಧಕನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆ ತಿಳಿದು ಅವನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವರು. ನವನಾಥರೆಲ್ಲರದೂ ‘ಸೋಹಂ’ ಇದೊಂದೇ ಮಂತ್ರವಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶ್ವಸನಕ್ರಿಯೆಯು ಇದೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುವದರಿಂದ, ಯಾವಾತನು ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತಗೊಳ್ಳುವನೋ, ಅವನು ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯುವನು.

ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನದು ಏನಾದರೂ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂತ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧಕನ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆ ಎಳೆಯೋಣವು ಕಮ್ಮಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಮತ್ತು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತ ನಡೆದದೆ, ಎಂದು ಹೀಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ ಅವನ ಪರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

ಇತರ ಲೌಕಿಕ ಗುರುಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಪೂರ್ಣ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸ್ಥಿತಿಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅವರ ಚರಿತ್ರದ ಮೇಲಿಂದ ಈ ಸಂಗತಿಯು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರೆಯುವ ಜರೂರಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಲಿಸೋಣವೇನದೆ ಎಂಬದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯ ಕಂಡದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಹಠಯೋಗ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಭೇದಗಳು:-

(೧) ಮನೋಜಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹಠಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಶಾರೀರಿಕ ವ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಬೇಗನೆ ಅವನ ಯತ್ನಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವವು.

(೨) ಹಠಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ ವಾಯುಜಯ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಧ್ಯಾನಯೋಗದಿಂದ ಮನೋಜಯ ಮಾಡುವದು ಸುಲಭ ವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಸಹಾಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ವಾಯುಜಯ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

(೩) ಹಠಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪೂರಕವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಕುಂಭಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಬಲದಿಂದ ಪೂರಕ ಮಾಡದೆ ಕುಂಭಕ ತಾನೇ ಸಾಧಿಸುವದು, ಇದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಕುಂಭಕವೆಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗಾಢ ಏಕಾಗ್ರತೆಯೊಳಗೆ ಅಂದರೆ ಸಮಾಧಿ-ಯೊಳಗೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಇಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಇರುತ್ತದ್ದಲ್ಲಿ, ಯೋಗಿಯ ಮೂಗಿನ ಹತ್ತರ ಅರಳಿ ಚೂರು ಹಿಡಿದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಾಡುವದು ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ವಸನಕ್ರಿಯೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅದು ಕೇವಲ ನಾಮಮಾತ್ರ ಅಂದರೆ ಶರೀರವು ಜೀವಂತ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಕುಂಭಕವೇ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಠಯೋಗದ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವು (ಶ್ವಾಸ ಜಯವು) ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದರೂ ಕೂಡಲಿವಿ ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯೇ. ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಿ, ಸುಷುಮ್ನಾ ದ್ವಾರ ತೆರೆದು, ಶ್ವಸನ ಕ್ರಿಯೆ ಸುಷುಮ್ನಾ ಸಾಧಿ ಯೊಳಗಿಂದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದು ಇದು ಯೋಗಸಾಧನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ

ಮಹತ್ವದ ಕ್ರಿಯೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧಕನು ಪದ್ಧಾಸನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಹಜಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಧ್ಯಾನಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಸನವು ಯಾವದಾದರೂ ನಡೆದೀತು. ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನ ಶರೀರವನ್ನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತನಕ ಸರಳವಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಇಂಥಾದ್ದೇ ಆಸನ ಹಾಕಬೇಕಂತ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಧಕನು 'ಸೋಹಂ'ದೇ ಜಪ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಆತನು ಯಾವದೂ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು, ಅಥವಾ ಸ್ವಸ್ಥ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಜಪಮಾಡುವ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು, ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ, ಮತ್ತು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತನಕ ಇರಲಿಕ್ಕಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯ ಹೇತುವು. ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಮಾನಸಿಕ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಶ್ವಾಸನ ಕ್ರಿಯೆಯು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕನು ಸುಖದಿಂದ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶರೀರದ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ದೇಹದೊಳಗಿನ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದರೆ, ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದಲ್ಲ, ಅಂತಃ ಶರೀರದ ಭಾಗ (ಕೇಂದ್ರ ಅಥವಾ ಕಮಲ) ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಅಂದರೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲ್ಲಿ, ಹಠಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಷಟ್‌ಚಕ್ರಗಳ ಮೈಕಿ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದೇ ಚಕ್ರದ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೂಲಾಧಾರ (ಗುಹದ್ವಾರದ ಹತ್ತರ), ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ (ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ಸಮೀಪ), ಮಣಿಪೂರ (ಹೊಕ್ಕಳದ ಸಮೀಪ), ಅನಾಹತ (ಹೃದಯದಲ್ಲಿ), ವಿಶುದ್ಧ (ಕಂಠದಲ್ಲಿ), ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾ (ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವೆ) ಇವೇ ಷಟ್‌ಚಕ್ರಗಳ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಗಳಿರುವವು. ಮುಂದೆ ಮೆದುಳಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರದಲ ಚಕ್ರವಿರುವದು.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಷಟ್‌ಚಕ್ರಗಳ ಮೈಕಿ ಒಂದು ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರಮಾಡುತ್ತ, ಜಿವ್ವಾ ಚಲನವಾಗದಂತೆ ನೋಡು ಜಪಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರದ ಅಂತರ ಜಪದಿಂದ ಮತ್ತು ಷಟ್‌ಚಕ್ರಗಳ ಮೈಕಿ ಯಾವದಾದರೊಂದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ವಾಸನ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ವಶವಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಕುಂಡಲಿನಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಹರಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅದು ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಶ್ವಾಸವು ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿಯೊಳಗಿಂದ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮನಃಪವನಗಳು ಏಕವಾಗಿ ಅವು ಸಹ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೇರಾದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀಗಣಾನೆನ ಮಹಾರಾಜಕು ಶಿಷ್ಯನ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಅಥವಾ ಈ ಜನ್ಮದ ತಯಾರಿ ಹ್ಯಾಗದೆ ಎಂಬದು ಅಂತರ್ಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಆ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಅಭ್ಯಾಸ ಸ್ಥಿತಿಗನುಸರಿಸಿ, ಬೇಗನೆ ಅಥವಾ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅತ್ಯದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಇದರದೇ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಿಂದ ಪರಾವೃತವಾಗಿ ಅಂತರ್ಘಟನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಆತ್ಮನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಅನುಭವವು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಎಂಟೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾರಿಗೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತಾರಿಗೆ ಆರುತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅಸ್ಯರಿಗೆ ಆರುವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಬರುವದುಂಟು, ಮತ್ತು ಅಂಥವನಿಗೆ ಅಂತರ ಪ್ರಕಾಶ ಹೊಳೆಯುವದು.

ಯಾರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವರಲ್ಲ, ಯಾವದಾದರೊಂದು ವಸ್ತು ಬರೇ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ಅಂತರ ಪ್ರಕಾಶದ ಅರ್ಥವೇನು ? ಯಾರಿಗೆ ಅತ್ಯದರ್ಶನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರವು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕಾಶದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ತರುವದು; ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ಅಥವಾ ಪ್ರಕಾಶಾತ್ಮಕ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕಾಣುವದು, ಇವುಗಳೊಳಗೆ ಮಹದಂ ತರವಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾಶವೆಂಬದು ಕಲ್ಪನೆಯ ಅಟವಲ್ಲ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕಾಣುವಂಥಾದ್ದು. ಚಮಚಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿಂತುಹೋಗಿ, ಯಾವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಈ ಪ್ರಕಾಶವು ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ವ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಕಾಶವಲ್ಲ, ಅದು ಆತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಪ್ರಕಾಶವದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಂದಾರಲ್ಲ; ಶ್ವಾಸ ನಿರೋಧದ ಮೂಲಕ ಮೆದುಳಿನ ಶಿರಗಳ ಮೇಲೆ ತಿಣುಕು ಬಿದ್ದು ಉಷ್ಣತೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಿಸಬಹುದು, ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಉತ್ತರಕೊಡುವೆವು.

ಸಾಧಕನು ಯಾವಾಗ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿವೃತ್ತ ಮಾಡಿ ಒಳಗಿನ ಕೇಂದ್ರ (ಕಮಲ)ದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುವನೋ, ಮತ್ತು ಆತ್ಮಂತ ಶಾಂತನಾಗಿ ಕೂತಿರುವನೋ, ಆಗ ಉಷ್ಣತಾ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂಥಾ ತಿಣುಕು ಮೆದುಳಿನ ಶಿರಗಳ ಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು? ಈ ಸಾಧಕನಾದರೂ ಮೆದುಳಿನ ಶಿರಗಳ ಮೇಲೆ ತಿಣುಕು ಬೀಳುವಂಥಾ ಯಾವದೊಂದು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮೂಲಕ ಶ್ವಾಸವು ಸಹಜವಾಗಿ ವಹವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದ್ದರಿಂದ ಶಿರಗಳಮೇಲೆ ತಿಣುಕು ಬೀಳುವದೆಂಬದು ಸಯುಕ್ತಿಕ

ವಲ್ಲ. ಇದರ ಹೊರ್ತು, ಕೆಲವು ಸಾಧಕರಿಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಲ್ಲವಾದರೂ ಈ ಪ್ರಕಾಶ ಸತತ ಕಾಣುತ್ತಿರುವದು. ಅವರು ಮಾತಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಉಣ್ಣುವಾಗ್ಗೆ, ಕುಡಿಯುವಾಗ್ಗೆ, ನಗುವಾಗ್ಗೆ ಸಹಾ ಪ್ರಕಾಶವು ಒಂದೇಸವನೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವದು. ಈ ಉದಾಹರಣದ ಮೇಲಿಂದ ಮೆದುಳಿನ ಶಿರಗಳ ಮೇಲೆ ತಿಣುಕು ಬೀಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಸಂಭವಿಸಲಾರದು.

ಶ್ರವಣ, ಮನನ, ನಿರ್ದಿಧ್ಯಾಸನ ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ಸತತ ಧ್ಯಾನ ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಈ ಆತ್ಮದರ್ಶನವು ಪ್ರಕಾಶರೂಪವಿರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನು ಬಾಹ್ಯವಸ್ತುಗಳಂತೆ ಜಡವಸ್ತುವಲ್ಲ (ಅಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯ ವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗತಕ್ಕವನಲ್ಲ). ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಮತ್ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ತೋರಿ ಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತನು ಪ್ರಕಾಶರೂಪನಿದ್ದು, ಆ ಪ್ರಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗುವಾಗುತ್ತದೋ, ಆಗ ಮುಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೇಗನೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಾಶ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. “ ನಾನು ಆತ್ಮನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ’ ಎಂದು ಯಾವನೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಅಂದನಂದರೆ, ಆದರ ಮೇಲೆ ಶಂಕಾ ಕಾರನು ಹೀಗಂದಾನಲ್ಲ, ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಆಧಾರ (ವಸ್ತು) ಬೇಕಾಗುವದು, ಅದರೆ ಆತ್ಮನು ನಿರ್ಗುಣನು, ನಿರಾಕಾರನು, ಅಂದ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮನ ಧ್ಯಾನ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು ? ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೀಗದ್ದು:— ಆತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಆತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಕಾಶವಲ್ಲ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಡಸುನಂಧಾದ್ದು. ಮತ್ತು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದೋ ಆಗ ಈ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಲಾಗುವದು.

ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಷುಮ್ನಾದ್ವಾರವು ತೆರೆಯಲ್ಪಡುವದೋ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ವಶ್ಯಾಸಗಳು ಈ ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿಯೊಳಗಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಆಡ ಬಲ್ಲವೋ ಆಗ ಸಾಧಕನು ವಿಶ್ವದೊಳಗಿನ ವಿವಿಧ ನೋಟಗಳನ್ನು ತಾನು ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗುವನು. ಅವನಿಗೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಸುವಾಸಗಳು ಬರುವವು, ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಲ್ಪಡುವವು. ಆರಣ್ಯಗಳು, ನದಿಗಳು, ಸಮುದ್ರ, ಹಡಗಗಳು, ವಿಮಾನಗಳು, ಜಂತ್ರ, ಸೂರ್ಯ, ತಾರೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ನೋಟಗಳು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವವು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳು, ಸಾಧು, ಋಷಿ, ಇವರ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು

ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವನು, ಮತ್ತು (೧) ತನ್ನ ದೇಹ ಬಿಟ್ಟು ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವದು (೨) ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡಿಯುವದು (೩) ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವದು (೪) ಆಳವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುವದು ಇವೇ ಪ್ರಕಾರದ ನಾನಾಶಕ್ತಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವವು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸ ತನಕ ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗುವನು.

ವಿಶಿಷ್ಟಕುಲಗಳ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ, ವಿಶೇಷಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವಗಳು ಬರುವವು ಎಂದು ಹಠಯೋಗ ಪ್ರದೀಪಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಅರ್ಧಾಕ್ಷಂತ ಅಧಿಕ ಶಿಷ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೀಗದೆಯಲ್ಲ, ಅವರು ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರೂ ಯಾವದಾದರೂ ಅನುಭವವು ಬರುವದು (ಅಂದರೆ ಇಂಥಾ ಕಮಲದ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಇಂಥಾದ್ದೇ ನೇಮಕ ಅನುಭವ ಬರುವದೆಂಬ ನೇಮವಿಲ್ಲ). ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವದೊಂದು ಕಮಲದ ಧ್ಯಾನಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ 'ಸೋಹಂ'ದ ಮಾನಸಿಕಜಪವು ತೀವ್ರ ಸಂವೇಗದಿಂದ ಜಪಿಸಿ, ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದದ್ದೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಅವೆ.

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಜಪಾಜಪ ಅನ್ನುವರು. ಅದರ ಮೂಲತತ್ವವಾಯುವು. ಅನ್ನ, ನೀರು, ಪ್ರಕಾಶ ವ ಹವೆ ಇವು ಶರೀರ ಧಾರಣೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ನಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲರುವವಲ್ಲ, ಅವು ನಮಗೆ ಜರೂರ ಬಿದ್ದಾಗ ಶಿಕ್ಕಾವು ಇಲ್ಲವೆ ಅವು ಶಿಗಲಾರವು. ಆದರೆ ಹವೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮೂರರಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವುಕ್ಕಟೆ ಶಿಗಲಹುದು. ಅನ್ನ, ನೀರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶ ಇವು ವಾಯು ತತ್ವದೊಳಗಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಯುತತ್ವದ ಮಹತ್ವವು ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಜಪಾಜಪಕ್ಕೆ ಸುಸಂಗತವಾದ ಯಾವದೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯು ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವ ಪ್ರೇಷ್ಯ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೇಳ ಕೂಡುತ್ತದೆ.

'ಸೋಹಂ'ದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಏನದೆ ಎಂಬದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ವಿಚಾರಿಸುವಾ. ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಮಾಡುವವುಗಳೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ೨೧,೬೦೦ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸಗಳು ನಡಿಯುತ್ತವೆ. ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒಳಗೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಾಗ 'ಸೊ' ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಬಿಡುವಾಗ 'ಹಂ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಈ 'ಸೋಹಂ' ಧ್ವನಿಯು ಪ್ರತಿ ಒಂದೊ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಸತತ ಚಾಲು ಇದ್ದರೂ, ಒಹಳೇ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅದರ ಅರಿವು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ವನಿಯ ಅರಿವು ಇರುವದೆಂಬುದೇ 'ಸೋಹಂ'

ಇದರ ಖರೀದಿ ದರ್ಶನವು. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, “ಅವನು ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ”. ಅದರಿಂದ ‘ಸೋಹಂ’ ಇದು ಜೀವ ಶಿವರ (ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರ) ಏಕೈಕವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಾಗಿದೆ. ಸರ್ವ ಜ್ಞಾನವು ಈ ಸೋಹಂದೋಳಿಗೆ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಲ್ಯು ವೇದಗಳು, ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರವು ಇವೆಲ್ಲಾ ‘ಸೋಹಂ’ ವಿನಹಾ ಮತ್ತೇನೂ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ‘ಸೋಹಂ’ದ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಯಾವ ನೊಬ್ಬನು ಬೇಕಾದ್ದನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸ್ಯಾನು. ವಿಷಯಸುಖದ ಅಸಹ್ಯತೆ, ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ, ಜನ್ಮಮರಣ ಪರಂಪರೆಯೊಳಗಿಂದ ಮುಕ್ತತೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾದನ್ನೂ ಈ ‘ಸೋಹಂ’ದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಅಥವಾ ರಾಜಯೋಗವು.

ಶ್ರೀ ಗಣಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ‘ಸೋಹಂ’ದ ಜಪವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು (ಅದರ ಮರವು ಆಗುವದು) ಮತ್ತು ಸಾಧಕನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಳಗಿರುವ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ನುಸರಿಸಿ ಯೋಗದ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಷ್ಯರು ಈ ವಿಧಾನಗಳ ಸತ್ಯತ್ವವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯೋಗದ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬದು ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಪುನಃ ಆ ಅಭ್ಯಾಸ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಗಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಇದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಾಧನಗಳು ಉಳಿದಿದ್ದವಾದರೆ, ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಅವುಗಳ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವದಾದರೂ ಬಾಹ್ಯನಿಯಮ ಪಾಲಿಸಿದ ವಿನಹಾ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಯಾವದಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ವಿನಹಾ, ಧ್ಯಾನಯೋಗದಿಂದ ಆ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸ ಬಹುದು.

ಶ್ರೀಗಣಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹದ್ದತಿಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡ್ಯಾರು ಎಂಬ ಸಾಧಾರಣ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವನ ಅಧಿಕಾರ ಎಷ್ಟು ಇದ್ದೀತೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಗಣಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ

ಮೊದಲು ಅಂತರ್ಯಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸುಷುಮ್ನಾನಾದಿವ್ಯಾರಾ ಅವನನ್ನು ಸಹಸ್ರದಲದ ಕಡೆಗೆ ವೈಯುಕ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾರ್ಗವು ಬಹು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಯನು ಸದೋದಿತ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಸದ್ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದು ಬಹು ಪರಿಶ್ರಮದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ತೊಂದರೆಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಫಲರೂಪವಾಗಿವೆ. ಮನಸ್ಸು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಚಂಚಲವಾಗಿ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗುರುಗಳ ಮೇಲೆ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ, ಈ ತೊಂದರೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ. ಜೀವಾತ್ಮನು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಜೈತನ್ಯರೂಪನಿದ್ದರೂ, ಹಾಗೆ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಿ ಇದೆ. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾಂಜರ ಶಿಷ್ಯರ ಸುಧಾರಣೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನಕಾರಕವಿದೆ. ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಡ್ಡಿಗಳು ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ, ಎಂತ ಆ ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಭವವದೆ.

ಗಜಾನನ ಮಹಾಂಜರ ಶಿಷ್ಯರ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಹೀಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಅವರವರ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಅಭ್ಯಾಸ, ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಪಾತ್ರತೆ (ಯೋಗ್ಯತೆ) ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ವಿಹಂಗಮ ಮಾರ್ಗದಿಂದ, ಯಾರು ಪಿಪೀಲಿಕಾ ಮಾರ್ಗದಿಂದ, ಯಾರು ಮೂನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ, ಯಾರು ಕಪಿಮಾರ್ಗದಿಂದ, ಮತ್ಯಾರು ಶೇಷಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಮೇಲೆ ತಾವು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗುವೆಂಬದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಆತ್ಮಪ್ರತೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಗುರು ಪ್ರತೀತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವರು. ಅನಂತರ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಪಾತಂಜಲಿಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಧುಸಂತರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯ ಏನು ಬರೆದದೆ ಎಂಬದನ್ನು ನೋಡುವರು. ಈ ಶಿಷ್ಯರು ತಮಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಭವಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಹ್ಯಾಗಿವೆ ಎಂಬದನ್ನು ನಾವು ನೋಡೋಣ. ಅವನ್ನು ನೋಡುವ ಮೊದಲು ವಿಹಂಗಮಾದಿ ಮಾರ್ಗಗಳೆಂತ ಏನು ಹೇಳತೋ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ವಿಹಂಗಮ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಪಕ್ಷಿಮಾರ್ಗ. ಇದು ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದ್ವಿದಲದಿಂದ ಆದರೆ ಅಜ್ಞಾತವಾದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಿಪೀಲಿಕಾ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ- ಇರಿವೆಯ ಮಾರ್ಗ, ಇದು ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದಿಂದ ಆರಂಭ

ವಾಗಿ ಅರೂ ಚಕ್ರಗಳೊಳಗಿಂದ ಹಾಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ಸ್ಯಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ- ತಾನು ಸ್ವತಃ ಮೀನು ಎಂತಲೂ ಬ್ರಹ್ಮವು ಜಲವೆಂತಲೂ ತಿಳಿದು ಅದರಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿರುವದು. ಕಪಿಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ- ಒಂದು ಕಮಲದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಹಾರುವದು, ಅಂದರೆ ನಡುವಿನ ಕಮಲಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಶೇಷಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ- ಮಧ್ಯಸಂಧಿಯ ಮಾರ್ಗ. ಇದರಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಬಂದು ಲಯವಾಯಿತೆಂದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬರುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಧಿ ಕ್ಷಣ ಇರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡುವದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಧ್ಯಾನವೆ ವಿಷಯವು ನಿರ್ಗುಣ ಆತ್ಮವಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಇದು ನಿರ್ಗುಣಧ್ಯಾನವು. ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿಷಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತ ಅದು ಸಗುಣಧ್ಯಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಶಿಷ್ಯನಿದ್ದರೆ, ಮಹಾರಾಜರು ಅವನಿಗೆ ಸೋಹಂ ಜಪವನ್ನು ಸತತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜಪ ಜಾಲೂ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಂತರ್ಯಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪರಮಾರ್ಥದ ಅನುಭವಗಳು ಬರಹತ್ತುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರ ಯಾವ ಕಮಲದಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಘಟಿಸುತ್ತದೋ, ಅದೇ ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಆ ಅನುಭವಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಅಂತ ನೇಮವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ತರದ ಅನುಭವಗಳು ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಮಲಗಳ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಯೋಗಪ್ರದೀಪಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂತ ಹೇಳಲಾಗದು. ಈ ಸಂಬಂಧ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪದ್ಧತಿಗಳಾದರೂ ಅವರ ಸ್ವತಃ ಇರುತ್ತವೆ. ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಅಂತರ್ಯಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೋ ಆಗಲೇ ಅವನು ಸುಷುಮ್ನಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಕಮಲಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುವನು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವತೆಗಳಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಮಲಗಳು ಎಲ್ಲಿ ತನಕ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವವೋ, ಅಲ್ಲಿತನಕ ಅವುಗಳ ಎಸಳುಗಳು ಎಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿರವಾದವೆಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಪರಿಪಕ್ವವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಸಾಧಕನು ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಮಲದಮೇಲಿನ ಮಂತ್ರದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಓದಬಲ್ಲನು. ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಅವನನ್ನು ಒಂದರಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಗೊಡದೆ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹ್ಯಾಗೆ ಗಾಳಿಪಟವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತೆಂದರೆ, ಅದು ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಧಕನು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಆನಂದಾನುಭವವನ್ನು ಲುಟಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವಾಗ ಅವನು ಹಿಂದೆ ನೋಡುವನೋ ಅಂದರೆ ದೇಹಭಾಸಕ್ಕೆ ಬರುವನೋ, ಆಗ ಅವನು ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಪರಮಾನಂದದ ವರ್ಣನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗುವನು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ.

‘ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ನಾದ ಏಕವಾಗುತ್ತವೆ, ಅದೇ ನಿನ್ನ ರೂಪ’; ಅನಂತರ ಹೇಳುವುದಾಗಲಿ ಕೇಳುವುದಾಗಲಿ ಏನೂ ಬಾಕಿ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ದೇನೆಂಬ ಅರಿವು ಸಹ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕುದ್ಧ ಪರಮಾನಂದ ಮಾತ್ರ ಅವಶೇಷವಾಗಿರುವದು.

ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರು ಕೇವಲ ‘ಸೋಹಂ’ದೊಳಗೆ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದು ಪರಮ ಸುಖದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂತರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡು ತಕ್ಕೊಂಡು ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ಗುಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮೊದಲು ದಟ್ಟವಾದ ಅಂಧಕಾರ, ಆ ಮೇಲೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾಶವು ನಾನಾ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಮೂಲಕ ಯಾರಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಗೊಂಚಲು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ, ಯಾರಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕಾಶವು ಸರ್ವಕಾಶ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ, ಯಾರಿಗೆ ಅದು ಹಂಸದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತಾರಿಗೆ ಅದು ಚಕ್ರರೂಪ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ದಂಡಾಕೃತಿ, ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ, ಮತ್ತಾರಿಗೆ ಮಯೂರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ರಂಗಗಳ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಈ ಪ್ರಕಾಶದ ಸತೇಜತೆಯ ಮೇಲಿಂದ ತಾನು ಪರಮಾರ್ಥದ ಯಾವ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನಮೇಲೆ ಇರುತ್ತೇನೆಂಬುದು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾಶರೂಪ ದೃಶ್ಯದಕೂಡ ನಾನಾವಿಧದ ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಧ್ವನಿಗೆ ಅನಾಹತ ನಾದವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಾದವು ಯಾವದೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಆಗದಿರುವಕಾರಣ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅನಾಹತ ಧ್ವನಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮೇಘ ಗರ್ಜನೆ, ಮೃದಂಗ, ಸತಾರ ವಾದನ, ವೀಣೆಯ ಶಂತ ಬಾರಿಸುವದು, ನೃತ್ಯ, ಶಂಖನಾದ, ಕಪ್ಪಗಳ ಕೂಗು, ಜೇನುನೋಣಗಳ ಝೇಂಕಾರ, ನದಿಪ್ರವಾಹಶಬ್ದ, ಮಳೆಯ ಧ್ವನಿ, ತಾಳ ಅಥವಾ ಘಂಟೆ ಬಾರಿಸೋಣ ಇವೇ ಪ್ರಕಾರದ ಧ್ವನಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಇಂಥದೆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಬಂದಿರಲೇಬೇಕೆಂಬ ನೇಮವಿಲ್ಲ. ಸಾಧಕನು ಧ್ಯಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ, ಇವುಗಳಮೈಕೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುವನು ಇಷ್ಟೇ ಆ ಸಂಬಂಧ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸುವದು ಸಾಧಕನ ಅಭ್ಯಾಸಮಾರ್ಗದೊಳಗಿನ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆ ಇರುವದು, ಎಂದು ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಸೋಹಂ ಧ್ವನಿಯಾದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುವದು.

ಈ ಒಳಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ನೋಟಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವೊಳಗಿನವೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣು ತ್ವಿಡ್ವಡಿಸಿ ಇವು ಸ್ಪಷ್ಟಗಳಲ್ಲ. ಇವು ಪ್ರಕಾಶರೂಪವಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟದ್ದು

ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನೆಂದರೆ ಪ್ರಕಾಶ; ಮತ್ತು ಆತನು ಒಳಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, 'ನಾನು ಸರ್ವದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ' ಎಂಬ ಗೀತಾವಚನವು ಇದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾಶರೂಪ ನೋಟಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವೆಂತನ್ನ ಕೂಡದು.

ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಸಾಧಕನು ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆಲ್ಲ, ಜ್ಞಾತಾ, ಜ್ಞೇಯ, ಜ್ಞಾನ (ತಿಳಿಯುವವನು, ತಿಳಿಯತಕ್ಕಂಥದು, ಅದರ ಜ್ಞಾನ) ಅಥವಾ ಧ್ಯಾತಾ, ಧ್ಯೇಯ, ಧ್ಯಾನ (ಧ್ಯಾನಿಸುವವನು, ಧ್ಯೇಯವಸ್ತು ಅದರ ಜ್ಞಾನ) ಇವುಗಳು ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಆತ್ಮನ ಹೊರತು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಈ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ಲಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಾಧಕನು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಲ್ಲಿ ಏಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಧ್ಯಾನದ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವು ಇದೇ. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧು ಸಂತರು ಆತ್ಮನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಇದೇ ಅವರ ಉಪಾಸನೆಯು ಮತ್ತು ಪೂಜೆಯು. ಆದರೆ ಈ ಅವಸ್ಥೆ ಬಹುವಳನಕ, ಇತರ ಉಪಾಸನೆಯುಗಳ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅನಂತರ ಕೈವಲ್ಯವೇ (ಅದ್ವೈತವೆ) ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಶ್ವಸನ ಕ್ರಿಯೆಯು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಿರುಗಿತೋ, ಆಗ್ಗೆ ಅದು ಭೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದ್ವಿಪಲ ಅಜ್ಞಾ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರುವದು, ಮತ್ತು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸದ್ಗುರುವಿನ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯು ಮೆದುಳಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವದು, ಮತ್ತು ಅನಂತರ 'ಸೋಹಂ' ಅಂದರೆ ಅವನು ನಾನಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಅರಿವು ಆ ಜಿನೀರ್ವಾಚ್ಯರೂಪ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ, 'ಸಹಜಸಮಾಧಿ' ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಏಕೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿದ್ದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಿತ್ಯ ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖದ ಅನುಭವವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಈ ಅವಸ್ಥೆಯ ಸಮೀಪ ಸಮೀಪ ಹೋದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಂತರ್ಯಷ್ಟಿಯ ನೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸುವದು ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಸರ್ವದ ಬುಡಕ್ಕೆ (ಅಧಿಷ್ಠಾನವಾಗಿ) ಇರುವ ಒಂದೇ ಮೂಲತತ್ವ 'ಬ್ರಹ್ಮ' ಅದರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ನಿಷಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವರು. ಕೆಲವರು ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಘಸಿಕ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಈಶ್ವರನ ಸಗುಣ ಸ್ವರೂಪದ ಸಹವಾಸ ಜನ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾ

ತಕ್ಕಾರವಾಗಿದ್ದು ' ಇದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ, ಇದೇ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ನೋಡುವೆನು ' ಎಂಬ ಶ್ರೀ ತುಕಾರಾಮರ ಉಕ್ತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಅವರು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವರು.

ನಮ್ಮ ಅಂಬೋಣದ ವಿಪರೀತಾರ್ಥವಾಗಬಾರದೆಂದು 'ಸಹಜಸಮಾಧಿ' ಅಂದರೇನು, ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದು ನಾವು ಸಹಜಸಮಾಧಿ ಎನ್ನುವಂಥಾದ್ದು, ಶ್ರೀರಾಮ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅಥವಾ ಜನಕಾಜ್ಞಾ ಇವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಚರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ 'ಸಹಜಾವಸ್ಥಾ' ಅಥವಾ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ. ಈ ಸಹಜಾವಸ್ಥೆಯೆಂದರೆ ಯೋಗದ ಪೂರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವದು ಅಥವಾ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವದು, ಇದರ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಹಜಾವಸ್ಥೆಯೆಂದರೆ ಸದಾ ಸರ್ವಕಾಲ ಸಮಾಧಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರುಷರು ಕರ್ಮಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತ ಜನರಿಗೆಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅವರ ಹೊರಗೆ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ (ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವಭಾವಾನುಸಾರ) ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಆತ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಸದಾ ಸರ್ವಕಾಲ ಆತ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರ ಇಹಲೋಕದ ಸರ್ವವ್ಯವಹಾರಗಳು ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, 'ನೈವ ಕಿಂಚಿತ್ಕರೋಮೀತಿ ಯುಕ್ತೋಮನ್ಯೇತ ತತ್ಪವಿತ್' ' ನಾನೇನೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬದಾಗಿ ತತ್ತ್ವವೇತ್ತರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ' ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಗೀತಾವಾಕ್ಯವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣವು. ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಸಾಧುಗಳು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರು ಗೀತಾರ್ಥ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಏಕನಾಥ ಮಹಾರಾಜರು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಶ್ರೀಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಉನ್ನತಿಗೋಸ್ಕರ ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರು ಪಂಥರವುರದ ವಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಧುಸಂತರು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದರು, ಆದರೆ ನಾವು ' ಸಹಜಸಮಾಧಿ' ಅನ್ನುವಂಥಾದ್ದು ಇದಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯನು ಜಗತ್ತಿನ ರೀತಿಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವನು ತಾನಾಗಿ ಏನೂ ಯತ್ನಮಾಡದಲೇ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಾಶ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಅವಶನಾಗಿ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತಗೆ ಸ್ವಶರೀರದ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಭಾನವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ' ಸೋಹಂ ' ದ ಜಪವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಗಿ, ಆತನು ತನ್ನ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ತನಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಉಳಿ

ಯುವದೊಂದು ಹೇಳಲಾಗದು, ಕೂಡಲೆ ಆತನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರು ದಿನದೊಳಗೆ ಬಹಳ ಸಾರಿ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವರು. ಶಿಷ್ಯನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಥವಾ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಗ್ರಹಿತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸಮಾಧಿ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವನು ಬುದ್ಧಿ ಪುರಸ್ಕರ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅಂತ ಅವನಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂತಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾನು ಏನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ, ಮತ್ತು ತನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ, ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂತ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ' ಸಹಜಸಮಾಧಿ ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶವೆಂಬ ಮಾತು ಉದ್ಭವಿಸಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು, ನಮ್ಮ ಸರ್ವಥಾ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ; ಇದು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಯಾಕಂದರೆ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದೆಂತ ಮತ್ತು ಯಾವದೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಹೇಳಬಾರದೆಂತ ನಾವು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಖರೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡದಿದ್ದ ದೋಷ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬರಬಹುದು. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರದು ಇಂಥಾದೊಂದು ವಿಶೇಷ ಗುಣ ಇರುವದಲ್ಲ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಂದರೆ ಯೋಗಾಂಗಗಳ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಏಳನೇ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿ, ಅಪರ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಾರಿ—“ ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರೆ, ' ಸೋಹಂ ' ದ ಪ್ರಕಾಶಮಾರ್ಗದ ಮೇಲಿನ ನಾನೊಬ್ಬ ದಾರಕಾರನಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳ ನಾನೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಇದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಸ್ವತಃ ಯಾವ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ, ಅವನ್ನು ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಚ್ಚರಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದ ಗಾಢಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೋಹಂ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ಮಾಡಿರಿ; ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಇಹಲೋಕದ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಆನಂದಮಯವಾದೀತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾದೀತು. ಹೀಗಾಯಿತೆಂದರೆ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ದೈವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲಶಕ್ತವಾದೀತು. ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಪರಪಕ್ಷ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವದೋ ಆಗ ಶತ್ರುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ನಡೆದಾರು. ನೀವು ಅಮೇಲೆ ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಇದ್ದರೆ ಸಂಸಾರ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸುರಳಿತವಾಗಿ ನಡೆಸಿರಿ ಮತ್ತು ಪರಮಾರ್ಥದಂತೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖಿಯಾಗಿರುವಿರಿ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೂ (ಅಂದರೆ, ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಿಸಿ)

ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವದೆಂದರೆ ಹೀಗೆಯೇ. ಇದೇ ಗುರುಕೃಪೆ; ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆ ಎಂಬುವದಾದರೂ ಇದೇ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ದುರ್ಬಲ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವಂಥಾದ್ದು ಎಂದೂ ಅಲ್ಲ. ಉಲಟಿ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಮನಸ್ಸು ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಆತ್ಮಿಕ ವಿಷಯವು ಎಲ್ಲ ಭ್ರಾಮಿಕ ವ ಭಾಸಾತ್ಮಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ ಅಂತ ಅನ್ನುವ ಮೊದಲು ಜನರು ಅದರ ಅನುಭವವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅವು ಭ್ರಾಮಿಕ ಅವೆ ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದ ವಿನಹಾ ಹಾಗನ್ನ ಬಾರದು. ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಅಂದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಅಪಕ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂತ ನಾವು ತಿಳಿಯುವೆವು. ”

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅನಂತರ ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಎರಡುವರೆ ಘಟಿಕಪರ್ಯಂತ ತಮ್ಮ ಸಮಕ್ಷಮ ಆತ ನಿಂದ ಧ್ಯಾನದ ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅವನ ಆಭ್ಯಾಸ ಬರೋಬರಿ ನಡೆದದೆ ಅಂತ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ಆ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲೆಯೇ ಇದ್ದು ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೋದರೆ— ‘ ಹೋಗು, ನಿನಗೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ, ನಿನಗೆ ನಾಕರಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ನೀನು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗುವಿ, ನೀನು ರೋಗದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವಿ ’ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರೂ ಎಂದೂ ಅನ್ನಲಾರರು. ಯಾಕಂದರೆ ಸಂತರ ನಿಜವಾದ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯವು ಇದಲ್ಲ. ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಷ್ಟೆ ಅವರ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯವು. ಸಾಧಕನು ಗುರುಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾನದ ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಖಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೇ ಮಾನವಿ ಜೀವನದ ಖರೆ ಹೇತು ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಸಂತನಿಗೆ ತಾನು ಯಾವದಾದರೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಂತ ಮನಃ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಯ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಶಿಷ್ಯ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಕೂಡಿಸಲಿ. ಆ ಸಂಬಂಧ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರದು ಏನೊಂದೂ ಅಂಬೋಣವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮೀಪ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ ಕಾಣಲಾರರು, ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುವದು. ಆ ಕಾರಣ ಇವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ದರ್ಜೆಯವರು, ಸಾಧುಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೆಲವರು ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರು ಯಾವಾ

ಗಲೂ ಹೇಳುವರು, “ ಮಾನವೀ ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವದರ ದೆಶೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವದಿದ್ದರೆ; ಅವನು ಆತ್ಮಾನುಭವ ಉಳ್ಳವನಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಾನುಭವಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿತಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸತಕ್ಕವನಾಗಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಥವನ ಮೇಲೆ ನಿಸ್ಸಂಕಯ ವಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವನೊಬ್ಬನ ಚಮತ್ಕಾರ ನೋಡಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಕೂತಿರುವದಾದರೆ, ಅವನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರಿಕ ಇಚ್ಛೆಗಳಷ್ಟೇ ಪೂರ್ಣವಾದಾವು. ಆ ಸರೆ ಅಂಥವನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಾನವಜನ್ಮದ ಸಾರ್ಥಕವನ್ನು ಎಂದೂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರಿ. ಸಂತರು ಯಾರೊಬ್ಬರ ದೈವ ವನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾರರು. ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಮನೋನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಎಂದೂ ದೇವರ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಸಂತರ ಕಡೆಗೂ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ, ಇಂಥಾ ಸೇಕಡೋ ಜನರು ಶ್ರೀಮಂತಿಯಲ್ಲಿ ಉರಳುತ್ತಿರುವ ದಿಲ್ಲವೇ? ಅವರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನುಸರಿಸಿ. ಸಂತತಿ ಸಂಪತ್ತಿಯ ಉಪಭೋಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸತ್ಯವಿರುವಾಗ, ನಾವು ಯಾತಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರ ದೈವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಪ್ರೌಢಿಯನ್ನು ಮೆರೆಯಿಸಬೇಕು? ಅಜ್ಞಾನ ರೂಪ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವ ಈ ‘ಸೋಹಂ’ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತರಾಗಿದ್ದು, ಈ ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಭಯರಾಗಿ ದಾಟಿ ಹೋಗಿರಿ. ಈ ಜ್ಯೋತಿಯು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಕಾ ಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವದು. ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದರೆಂದರೆ, ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವಿರಿ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವಿರಿ. ನಿಮಗೆ ನಾನು ಈ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿ ದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಈ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋದರೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವೆಂದರೆ ಏನದೆ ಎಂಬದು ನಿಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟಿತ್ತಾರವಾದೀತು. ಇದರದು ನಿಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯ ವಿರಲಿ. ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಿರಿ, ಎಂತ ನಾನು ಎಂದೂ ಅನ್ನುವ ದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯನ್ನು ‘ಸೋಹಂ’ ಮಂತ್ರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಏನು ಅನುಭವಗಳು ಬಂದಾವು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಡಿರಿ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಅಂತಃಕರಣ ಪೂರ್ವಕ ಹೇಳುವದು ಇರುತ್ತದೆ, ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವ ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಖಂಡ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ನೀವು ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಯತ್ನಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಸರ್ವ ಜಗತ್ತೆಂದರೆ ಮತ್ತೇನು ಅಲ್ಲದೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಇದೆ, ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಅನು ಭವಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಆಮೇಲೆ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ ನೀವು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಏನಾಯಿತು? ಅನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅಲಿಪ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆಂತ ನಿಮ್ಮ ಮನ ಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಖಾತ್ರಿಯಾದೀತು. ನೀವು ಸುಖದುಃಖಾತೀತರಾಗುವಿರಿ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ

ಸಮತಾ ಬುದ್ಧಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವ ಬಂದಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧಕವಸ್ಥೆಯು ಮುಗಿಯುವದು. ಆನಂತರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಶಕ್ತಿಮಾನ ಇಂಥಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಖರೆ ಭಕ್ತರು ಎಂಬ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀವು ಸದಾ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವಿರಿ. ಯಾವಾತನು ಪರಮಾತ್ಮರೂಪನಾಗುವನೋ ಅವನು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸತ್ಯವಾದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಇದು ಖರೇ ಸುಭಾಷಿತವದೆ. "

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಖರೋಖರ ಅಪೂರ್ವ ಸಂತಂದ್ರಾರೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೂ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಸಿದ್ಧರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ವರಾಡದ ಆಕೋಲಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಇದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರ ನಿಜವಾದ ಪರಿಚಯವು ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿತ್ತು. ಆನಂತರ ಅವರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷ ಇದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾದರೂ ಅವರ ಮಹತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಜನರಿಗಷ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪರಿಚಯವು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನಾದರೂ ಅವರ ಖರೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಆದ ಜನರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಅವರು ಸಾಧುಗಳಿದ್ದಾರೆಂತ ಹೇಳಿದ ಹೊರ್ತು ಅವರ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದ ಮತ್ತು ಸಾಧುತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆ ಸಹಾ ಯಾರಿಗೂ ಆಗಲಾರದು. ಅವರ ವೃತ್ತಿಯು ಇಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ನಿರಭಿಮಾನದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇರೋಣವೇ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಸಂತರು ಕ್ವಚಿತ್ ಇರಬಹುದು, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಅಂಥವರು ಶಿಗುವದು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಾನ್ ಸತ್ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಆತ್ಮಪ್ರಕಾಶದ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಚಕರಿಗೆ ನಾವು ಮನಃ ಪೂರ್ವಕ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುವದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಯಾವ ಅನುಭವಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕ ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ನಾವು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಬಂಧ ಯಾವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಅವುಗಳ ಸತ್ಯತೆಯು ಅವರಿಗೆ ಸಹ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಈ ಅನುಭವಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಾಮದಾಸರು ' ಸೋಲಿವ ಸುಖ ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಅನುಭವ, ಹಾಗೆಯೇ ಗೋರಕ್ಷಗೀತಾ ವ ಪ್ರಕಾಶ ದೀಪಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಅನುಭವಗಳು, ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ, ತುಕಾರಾಮ, ಏಕನಾಥ, ಜನಾಬಾಯಿ, ಕಬೀರ ವ ಇತರ ಸಾಧುಸಂತರ ಪದ, ಅಭಂಗ, ಪ ವಚನ

ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅನುಭವಗಳು, ಇವುಗಳ ತುಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಶ್ರೀಗಣಾಪತನ ಮಹಾರಾಜರು ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಮಾರ್ಗವು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಾಧುಸಂತರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮಾರ್ಗವು ಒಂದೇ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿದೀತು. ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಂಶಯವೇನೂ ಉಳಿಯಲಾರದು. ಗಣಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಭವಗಳು ಮತ್ತು ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಾಧುಸಂತರ ಕವಿತಾ ಪದಗಳು ವ ಅಭಂಗಗಳು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ ಅನುಭವಗಳು ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ್ದು ಹೃದಯವು, ಎಂಬುದು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಸಾಧುಸಂತರ ಕವಿತೆ, ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಂಗಗಳು ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಕೆಲವನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ.

(೧) ಅಧಿಕ ಏನು ಹೇಳಲಿ, ಸರ್ವದರ ಮೂಲವನ್ನು ಇದರೊಳಗೆ (ದೇಹದೊಳಗೆ) ಶೋಧಿಸಬೇಕು. ಜನ್ಮಂಗಿ ಕಾಳನಷ್ಟು ಬಿಂದು, ಅದರಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭುವನವೂ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಈ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ತುಕಾರಾಮನನ್ನು ತಾನೆ. ಇದು ಸರ್ವದರ ಮೂಲವು ಈ ಶುದ್ಧ ಅತ್ಮನನ್ನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀತುಕಾರಾಮ

(೨) ಯಾವಾತನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿನ ಜ್ಯೋತಿರೂಪ ಕಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನೋ ಅವನು ನಿಜವಾದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಕರಗಿ ಇದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ನೀಲರೂಪದ ಪ್ರಕಾಶವು. ಬ್ರಹ್ಮಬೀಜದ ಗುರುತೆಂದರೆ, ಜ್ಯೋತಿಯೊಳಗೆ ಜ್ಯೋತಿ, ಪ್ರಕಾಶದ ರಾಶಿಯೇ. ಅತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪುಸ್ತಕ ಪಠ ಸುವದು ವ್ಯರ್ಥ ಕರ್ಕಶ ಶಬ್ದ ಮಾತ್ರವು. ಹಯಬತಿಬುವಾ.

(೩) ಜ್ಯೋತಿ ಮಿಂಚಿತು ಮಿಂಚಿತು, ಇದೇ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಚಾವಿಯು, ಜನರೊಳಗೆ ಮನದೊಳಗೆ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ರೂಪವು ಒಳಹೊರಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ; ಚಿತ್ತದ ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಂದವಾಯಿತು. ದಾಸನನ್ನು ತಾನೆ, ನನ್ನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಜುಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ರಾಮದಾಸ.

(೪) ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿತ್ತು; ಅದು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವಾಯಿತು. ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ, ಚಿತ್ತ ಇವು ಏಕವಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚುತುಂಬಿಸಿಬಿಟ್ಟವು. ಮಹಿಪತಿ.

(೫) ಜ್ಞಾನದೀವಿಗೆಯು ಹಚ್ಚಿತು; ಇಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಯ ಹೊಗೆ, ಮಸಿ ಇಲ್ಲ. ಅನಂದಭರಿತವಾದ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದೇವದತ್ತನ ಮುಂದೆ ಆರತಿ ಬೆಳಗಿದೆ. ಭೇದಾಭೇದಗಳು ಮಾಯವಾದವು. ಸರ್ವ ವಿಕಾರಗಳು ಗಲಿತವಾದವು, ಏಕನಾಥನು ಜನಾರ್ದನನೊಳಗೆ ಕೂಡಿದನು. ತೇಜದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕೂಡಿದನು. ಏಕನಾಥ.

(೬) ಆದರೆ ನಡುವೆ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯು ಅಣುವಿನಂಥಾದ್ದು, ಉರ್ಧ್ವಗತಿ ಯುಳ್ಳದ್ದು, ನೀಲಮೇಘದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವದು, ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿ ಸುವದು, ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಯಕ್ಷಿ (ದೇಹ) ಉಳ್ಳದ್ದು, ಅಣುವಿನಂತಿರುವದು. ಮತ್ತು ಅರಿಸಿನ ವರ್ಣದ್ದು ಅದರ ಶಿಖೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು ವ್ಯವ- ಸ್ಥಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ
ನಾರಾಯಣೋಪನಿಷತ್

(೭) ಮಹಾನ್ ಪ್ರಭುವಾದ ಪುರುಷನು ಇದೆಲ್ಲವುಗಳ ಪ್ರವರ್ತಕನಿ ದ್ದಾನೆ. ನಿರ್ಮಲವಾದ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಈ ಈಶಾನನು ನಾಶರಹಿತ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯನಿರುವನು.

ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರೋಪನಿಷತ್ (ಅ, ೩ ಶ್ಲೋ. ೧೨)

(೮) ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುವ ಮೃದುವಾಗಿಯೂ ಇತುವ ಆ ತೇಜವು, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಆಕಾಶ ಗರ್ಭನಾದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕತ್ತಲು ಹೋಯಿತು, ಹೋಯಿತು, ಎಲ್ಲವೂ ಏಕರೂಪವಾಯಿತು. ಅಖಂಡ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಘನಶಾಮನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು) ಇರುವನು. ಯಾವಾತನು ಸದ್ಗುರು ಕೃಪಾಪಾತ್ರನೊ ಅವನಿಗೆ ಬೋಧವಾಗುವದು. ನಿವೃತ್ತಿ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಎಂದು ಜ್ಞಾನದೇವನನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಅನು ಭವದ ಹೊರತು ಜಗತ್ತು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವದೆಂಬದು ನಾನು ಅರಿಯೆ.

ಜ್ಞಾನದೇವ

(೯) ಇದರ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾದ ಅಂಧ ಕಾರವು, ಇದೇ ಎಂಟು ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಕೃತಿಯು.
ಏಕನಾಥ

(೧೦) ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ರಕ್ತವರ್ಣವು. ಅದರ ಹೆಸರು ಅಧಃ ಶೂನ್ಯ ಉರ್ಧ್ವಶೂನ್ಯವು ಶ್ವೇತವರ್ಣದ್ದು, ಮಧ್ಯದ ಶೂನ್ಯಂ ಕರೇವರ್ಣದ್ದು. ಮಹಾಶೂನ್ಯವು ನೀಲವರ್ಣದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸ್ವರೂಪ,
ಜನಾಬಾಯಿ

(೧೧) ಅತಿತಯ ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು, ಮತ್ತು ಆಷ್ಠಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನವ- ಜ್ಯೋತಿಯು ಯಾವಾತನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಯವಾದ ಲಾಭವಾಗಿದೆ,
ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ

(೧೨) ಆಕಾಶರೂಪವಾದ ಚಕ್ರಗಳೊಳಗೆ ಚಕ್ರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅದರ ಜ್ಯೋತಿಯು ಅದಿ ಮಧ್ಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವದು. ಪ್ರಥಮ ಸಮಾಧಿಯು ಅಖಂಡ ಸರ್ವಕಾರವಾದದ್ದು. ಅದರ ನಡುವೆ ಚಕ್ರದ್ದೆ ಆಕಾರವು, ದಿವ್ಯ

ಮಾಣಕ್ಕ ಇತ್ಯಾದಿ ರತ್ನದ ಖಣಿಯೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವದು. ಈ ಚಿನ್ಮಯದ ದರ್ಶನವು ಅವಿನಾಶವಾದದ್ದು. ಒಂದು ಚಕ್ರ ಬರುವದು ಅಕಾಶದಷ್ಟು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿನ ಆಭರಣಗಳು. ಆ ಮಣಿಗಳ ಜ್ಯೋತಿ ಹ್ಯಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ವಿನಹಾ ದೀಪ ಬೆಳಗುವದೋ ಎಂಬಂತೆ ಜನಾರ್ಥನನ್ನು ತಾನೆ, ಏಕನಾಥನೇ, ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಸೋಹಂದ್ರಾರಾ ಸಮಾಧಿ ಸುಖವನ್ನು ಪಡಕೊ... ಜನಾರ್ಥನ.

(೧೩) ಅಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣರಂಗದ ಕಾಮಿನಿಯರು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಹೊರಡುತ್ತವೆ, ಕಲ್ಪಾಂತವಾಗುವದಾದರೂ ಅಂಜಬೇಡ. ರಾಮದಾಸ.

(೧೪) ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವವೋ ಅದರಂತೆ ಅದೃಶ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕಾಣುವವು. ಸ್ವರೂಪ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮತೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರು. ಅಖಂಡ ಮಂಡಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೃಶ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಭಕ್ತರೆಂಬ ಪ್ರೇಮಗಳ ನವಿಲುಗಳು ಹೊಳೆಯುವ ಗರಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಶ್ಯಾಮವರ್ಣ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೃತ್ಯಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮೇರುಸ್ವಾಮಿ.

(೧೫) ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರು ಮೂಡಿದಂತೆ ಕಾಣುವರು. ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾಶಗಳು ಬೆಳಗಿದವು. ಇಂಥಾ ತೇಜವನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದೆನು. ಯಾವಾತನು ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರಂತೆ ಭಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರ ಮಾಡಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಮತೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ನೋಡು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ನವಿಲುಗರಿ ನೀಲಮಣಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಏಕಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ನೋಡುವಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ (ಲಕ್ಷ) ಊರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಭ್ರಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಅದು ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ಥಿರವಾಗುವದು.

ಏಕನಾಥ.

(೧೬) ಮನಸ್ಸು ಉನ್ನತವಾಯಿತೆಂದರೆ ಬದ್ಧತೆಯು ಬಿಟ್ಟೇಹೋಗುವದು. ಸರ್ವ ಇಚ್ಛೆಗಳು ನಾಶವಾದವು. ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಶಬ್ದತೆ ಬಂತು, ನಿಜರೂಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ತಟಸ್ಥನಾದೆನು. ಆ ಸುಖವನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿ ಅದು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದು. ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ.

(೧೭) ಸರ್ವ ಘಟಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಆತ್ಮನು ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿವೃತ್ತಿನಾಥ.

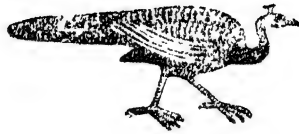
(೧೮) ಝಗಿಝಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ನಿರ್ಮಲ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವದು. ಎಣ್ಣೆ ಬತ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಜಾಗೃತ ಅಥವಾ ನಿದ್ರಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೂ ಆರುವದಿಲ್ಲ. ಕಬೀರನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ ಸಾಧುಬಂಧುಗಳೇ ಕೇಳಿ, ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಕಬೀರ.

(೧೯) ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಳಕು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಮವರ್ಣ. ಇವನೇ ಕಬೀರನ ರಾಮನು. ಕಬೀರ.

(೨೦) ಸಂತರೇ, ಗುರುಸ್ಥಾನದ ವಿನೋದವು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಮೋಡ ಪಿಲ್ಲದೆ ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಂಪು, ಗುಲಾಬರಂಗಗಳು ಮಿಂಚುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಮುತ್ತಗಳ ಪ್ರವಾಹವೇ ನಡದದೆ. ಟಿಕಮಾಸ

(೨೧) ಗುರುಭಜನೆಯ ಹೊರ್ತು ವೃಥಾ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಬೇಡ. ಸರ್ಪ ದಂತೆ ಕಾಣುವ ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದಂತೆ ಈ ಭವ (ಸಂಸಾರ) ಕ್ಕೆ ಹೆದರಬೇಡ, ಜೀವಶಿವನಿಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಅಂತರದೊಳಗಿನ ಜ್ಞಾನದೀಪವನ್ನು ನಂದಿಸಬೇಡ, ಸೋಹಿರೋಬಾ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಪೂರ್ಣ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ದಿನರಾತ್ರಿ ಅಂತ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಚಲಿಸಬೇಡ.

ಸೋಹಿರೋಬಾನಾಥ

ಮೂರನೇ ಪ್ರಕರಣ.

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಚರಿತ್ರವು

“ ಜ್ಞಾನಾತನಂ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವನೋ, ಮತ್ತು
ಶಾಶ್ವತ ಅಶಾಶ್ವತಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವನೋ,
ಅವನಿಗೆ ಸಂತನೆನ್ನಬೇಕು ”

—ರಾಮದಾಸ.

(೧) ಪೂರ್ವಜರು ಮತ್ತು ವಾಸಸ್ಥಾನ — ಈ ಅಲ್ಪ ಚರಿತ್ರ ಗ್ರಂಥ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮದಾಸರು ವರ್ಣಿಸಿದ ಮಹಾನ್ ಪುರುಷರ ಮೈಕಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕ ಅತಿಮಾನುಷ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರದೊಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮೀಕರಿಸಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಎಂಥವನ ಮುಖದಿಂದಾದರೂ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉದ್ಗಾರಗಳು ಹೊರಬೀಳುವವು.

“ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳು ಎಷ್ಟು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಸಂಭವಗಳಿಂದ ಒದಗಿ ಬಂದವು ! ಸತ್ಯವಾಗಿ ಈಶ್ವರೀ ಇಚ್ಛೆಯು ಅದ್ಭುತ ಮತ್ತು ದುರ್ಜ್ಞೇಯವಾಗಿದೆ: ”

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮುರಲೀಧರ ಗುಪ್ತೆ. ಇವರ ತಂದೆಯವರು ಮುರಲೀಧರರಾವ ಗುಪ್ತೆ; ಇವರು ಮೊದಲು ಕೊಲಾಬಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪೇಣದ ರಹಿವಾಸಿ ಇದ್ದು, ಇವರ ಮೂಲ ಮನೆತನವು ಪೇಣವಾಸಿ ವಗೈರೆ ಅರುವಿಳು ಊರುಗಳ ವತನದಾರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿತ್ತು. ಅವರು ಯಾವದಾದರೊಂದು ದೈವಿಕ ಅಪತ್ತಿಮೂಲಕ ವಠ್ಠಾಡಕ್ಕೆ ಸನ್ ೧೮೫೧ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದರು, ಮತ್ತು ಬುಲಢಾಣದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು, ಕೆಲವು ದಿನ ನೌಕರಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಚರಿತಾರ್ಥವನ್ನು ನಡೆಸುವದು ಅಶಕ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದೊಂಡು, ಅವರು ಆ ಕಾಲದ ಅಲ್ಪಯು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸರಿಸಿ ಮರಾಠಿಯಲ್ಲೇ ವಕೀಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಉತ್ತಮರೀತಿಯಿಂದ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದರು.

(೨) ಕುಟುಂಬ—ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಜೆನ್ ಶನ್ ತಕ್ಕೊಂಡರು, ಮತ್ತು ಯುವತಮಾಳ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಕೀಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರೇ ವಕೀಲರಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಇವರ ವಕೀಲಿಯೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆದು, ಅವರು ಉತ್ತಮಪ್ರತಿಯ ವಕೀಲರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಪತ್ನಿಯ ತವರ ಮನೆಯ ಹೆಸರು ರಾಜುಬಾಯಿಯಂತಲೂ, ಮಾವನ ಮನೆಯ ಹೆಸರು ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿಯಂತಲೂ ಇತ್ತು. ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಐದು ಗಂಡು ಮತ್ತು ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ಪೈಕಿ ಹಿರೇ ಮಗ ನಾರಾಯಣನು, ಎರಡನೇ ರಾಮ-ಚಂದ್ರನು, ಮೂರನೇ ಕೇಶವ, ನಾಲ್ಕನೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತು ಐದನೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಿರಿಯವನು ಗಜಾನನ; ಇವನೇ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರ ನಾಯಕನು.

ಹಿರಿಯವನಾದ ನಾರಾಯಣನ ಜನ್ಮವು ಸನ್ ೧೮೭೨ ನೇ ಇಸವಿಯ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಕಾಪುರ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಇವರು ಮಹಾನ್ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿದ್ದು, ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಸಾತ್ವಿಕ ವೃತ್ತಿಯವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಮೂಲದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಉಪರಾಜತೆಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಶಿಷ್ಯ-ವೃತ್ತಿಯೂ ಶಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ವತ್ತೆ ಮೂಲಕ ಅವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ 'ಬೀ' (Bee) ಕವಿ ಈ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಎಂದೂ ಸೇರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಂದರ್ಭಿಕದಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುವ ಕಲೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ರೀತಿಯಿಂದ ಇರುವ ಕಾರಣ ಸುಂದರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಜೈದಯಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಭಾವಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯು ಇವರ ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಸಾತ್ಮಕ ವರ್ಣನೆಗೆ ಹದಲಾಲಿತ್ಯವ ಜೋಡಿಕೆ ಇರುವ ದುರ್ಲಭವಾದ ಕಾವ್ಯ ಗುಣವು ಇವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮೂಲಕ, 'ಕೇಸರಿ' ಕಾರರು ಇವರಿಗೆ 'ಬೇದಂಬರ ಪುಷ್ಪ'ವೆಂದು ಏನು ಉಪಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರೋ ಅದು ಕೇವಲ ಯಥಾರ್ಥವಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾವ್ಯ ರಸಿಕರು ಅವರ 'ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಲಾರರು.

ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಮೊದಲು ಕಾರಕೂನರೆಂದು ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಶೇರಿದರು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಿಗಳಾಗುತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಇವರು ಆಕೋಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಆ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ನಾಯಬ ತಹಶೀಲ್ದಾರರ ಹುದ್ದೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಮೂರ್ತಿ ಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬದಲಿ ಆದ ನಂತರ ತಿರುಗಿ ಆಕೋಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಸೇವಾನಿವೃತ್ತರಾದರು.

ಮುರಲಿಧರಪಂತರ ಎರಡನೇ ಮಗ ರಾಮಭಾವು ಇವರು 'ರಾಲಿ ಬ್ರದರ್ಸ್' ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸಬ-ಎಜಂಟರಿದ್ದರು. ಮೂರನೇ ಮಗ ಕೇಶವ ಎಂಬವನಿಗೆ ಆತನ ಚಿಗಪ್ಪನಿಗೆ ದತ್ತಕ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಸಾಲ್ಕನೇ ಮಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರು ತಮ್ಮ ವಿವಾಹಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

ಮುರಲಿಧರಪಂತರ ಐವನೇ ವ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಚಿಕ್ಕವರಾದ ಗಜಾನನ ಉರ್ಫ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರು ಸನ್ ೧೮೯೨ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಮೈಲಿ ಬೇನೆ ಬಂದು ಅದರ ಮೂಲಕ ಬಲಗಾಲು ನಿರುಪಯೋಗವಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಉಮರಾವತಿಗೆ ತಂದು ಡಾಕ್ಟರ ವೈದ್ಯರ ಆನೇಕ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಾಗೇ ಕುಂಟರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದರು.

(೨) ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳವರ ನಿಧನ— ಮುಂದೆ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳ ಅಂತರದಿಂದ ಉಮರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದರು. ಗಜಾನನನ ಮಹಾರಾಜರ ತಾಯಿಯಾದ ರಾಜುಬಾಯಿ ಇವರು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳುವಾಗ್ಗೆ, ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಬಾಳುಬಾಯಿ ಇವರಿಗೆ ಸಮೀಪ ಕರೆಸಿ, ಗಜಾನನರ ಕೈ ಆಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಂದರು, “ ನನ್ನ ದೇನೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಈ ಗಜಾನನನು ಕುಂಟನಿದ್ದಾನೆ, ಇದನ್ನು ನೀನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀ. ಅವನ ತಾಯಿಯು ಇನ್ನು ನೀನೇ ಆಗು. ನನ್ನ ನೆನಪು ಅವನಿಗೆ ಆಗಬಾರದು, ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಆತನ ಲಾಲನೆಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡು. ಯಾವನಾದರೂ ಸತ್ಪುರುಷನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಹಾಕಿ ಆತನ ಕೃಪೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ಅವರ ಕೃಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿಯಿಂದಲೂ ಆಶೀರ್ವಾದ ದಿಂದಲೂ ಮುಂದೆ ಆತನ ಕಲ್ಯಾಣವಾದೀತು.” ಹೀಗಂದು ಆ ಸಾಧ್ವಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದಳು. ಅಶ್ವರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಏನಂದರೆ, ಆಕೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆಯೇ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆದವು.

(೪) ಸೋದರತ್ತೆ:- ಗಜಾನನರ ಸೋದರತ್ತೆ ಬಾಳುಬಾಯಿ ಈಕೆಯು ಬಾಲವಿಧವೆ ಇದ್ದಳು. ಆಕೆಗೆ ಮತ್ತಾರೂ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಕೂಡೆಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಜಾನನರ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಸಮಸ್ತ ಜನರು ಆಕೆಯಕೂಡ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಜಾನನರ ಪರಮರಿಕ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಕಡೆತನಕ ಎಂದೂ ಅಲಸ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವರ ತಾಯಿಯ ಕಡೇ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವ ಸಂಧಿ ಶಿಕ್ಕಕೂಡಲೇ ಅದರ ಫಾಯಿದೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಆಕೆಯು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಅಂತರದಿಂದ ಗಜಾನನರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಮೃತ್ಯು ಮೂಲಕ, ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದುರ್ಧರ ಆಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಇದರಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಅವರ ಹಿರೇ ಅಣ್ಣ ನಾರಾಯಣ ರಾವ ಮತ್ತು ಸೋದರತ್ತೆ ಬಾಳೂಬಾಯಿ ಇವರಮೇಲೆ ಸಾಹಜೀಕವಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರ ಸಂಸಾರದ ಸರ್ವಭಾರವನ್ನು ಈತ್ತರನೇ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕೊಂಡಿರುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಿಷ್ಣುವಿಯ ಗಾಢ ಅಂಧಕಾರದೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಲಾಗಂಭಿಸಿತು. ಮೂರು ಅಕ್ಕಂದಿರ ಲಗ್ನಗಳು ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬರದಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಗಜಾನನರ ಉಪನಯನವಾದರೂ ಅವರ ಒಂಭತ್ತನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಆಯಿತು, ಇವೆಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳು ಸನ್ ೧೯೦೧ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿದವು.

(೫) ಸಾಧುದರ್ಶನ:— ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬುಲಘಾಣಾ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿನ ಚಿಖಲಿ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ 'ರಾಲಿ ಬ್ರದರ್ಸ್' ರ ಸಬ್ ವಿಜಂಟರಾಗಿದ್ದ ರಾಮಚಂದ್ರಪಂತ (ಅದರ ಗಜಾನನರ ಎರಡನೇ ಹಿರೇ ಅಣ್ಣಂದಿರು) ಇವರು ನಾರಾಯಣರಾಯರಿಗೆ ಬರೆದರು, ' ಚಿಖಲಿಯಿಂದ ಆರು ವಿಳು ಮೈಲು ದೂರ ಅಂತ್ರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಇದೆ. ಅದರ ಸಮೀಪ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗುಡ್ಡಗಳಿದ್ದು ದಟ್ಟವಾದ ಅಡವಿಯು ಇದೆ. ಈ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಂಬೋರಿ ಊರ ಸಮೀಪ ಯೆಲೋಬಾ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನ ಸಮಾಧಿ ಇದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಒಳಗೆ ಗವಿಗಳು ಅವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಯೋಗಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಸರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ದಿಲ್ಲಿ, ಪಂಜಾಬ, ಬಂಗಾಲ ವಗೈರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಮಂಡಳಿಯು ಈ ಮಹಾನ್ ಪರಮಹಂಸಯೋಗಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನೀವಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮಂದಿ ಎಲ್ಲ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಆ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಕುಟುಂಬದ ಮಂದಿ ಎಲ್ಲ ಕರಕೊಂಡು ಚಿಖಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಜಾನನರು ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದವರಿರಬಹುದು. ಆ ಮೇಲೆ ಗಜಾನನರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಆ ಎಲ್ಲ ಮಂದಿ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಅಂತ್ರಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು.

(೬) ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ:— ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ವಸತಿಸ್ಥಾನವು ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚೌಕು. ಅದರ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪುರಾತನ ಸಾಧು ಯೆಲೋಬಾ ಈತನ ಸಮಾಧಿಯು, ಆ ಚೌಕದ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಕೊತಡೆಗಳು ಇದ್ದು, ಗಚ್ಚಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಇಟ್ಟಿಂಗಿಯ ಕೆಲವು ಗವಿಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರಕಾಶ

ಬೀಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದು, ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಹತ್ತುಹದಿನೈದು ಮಂದಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಕೂಡುವಷ್ಟು ಜಾಗೆ ಇತ್ತು. ಚೌಕದ ಸಮೀಪದ ದಟ್ಟವಾದ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿ ಇತ್ತು. ಅದರ ನೀರು ಬಹಳ ರುಚಿಕರವಿತ್ತು. ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಊಟವನ್ನೂ ಮಾಡುವರು, ಚೌಕದೊಳಗಿನ ಸಮಾಧಿಯ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಜಿ ಮಹಾರಾಜರ ಗಾಡಿ ಹಾಸಿದ್ದು ಇದ್ದು, ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲೇ ಕೂತಿರುವರು.

(೭) ಜಾಂಬೋರಿತುಲ್ಲಿಯ ಪೂಜಾವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ:- ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಕಡಾರತಿ; ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಪೂಜಾ, ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪುನಃ ಆರತಿ, ಅನಂತರ ಭಜನ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು, ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡರು; ಆ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಗಜಾನನರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಅವರ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಒಬ್ಬ ಕೆಯೇ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಗಜಾನನರನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಸಹಜ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ವಾದಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮುಕ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾಳುಬಾಯಿ ಹೀಗಂದಳು— “ ಮಹಾರಾಜಶೇ, ಈ ಕುಂಟೆ ಹುಡುಗನ ಮೇಲೆ ದಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ಇವನ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ತೀರಿ ಕೊಂಡು ಈತನು ಅನಾಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನ ಮುಂದಿನ ಗತಿ ಏನಾದೀತೆಂತ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನವನು ಇವನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮಹಾನ್ ಸಾಧುರೂಪ ಈಶ್ವರಂದ್ವೀರಿ, ಈಶ್ವರನ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೂಸನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇವನ ತಾಯಿ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಬಹಳ ಸಾಧ್ವಿ ಇದ್ದಳು. ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈತನನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ‘ನೀನು ಇವನನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ಸಾಧುವಿನ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕು; ಅಂದರೆ ಆತನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಈತನ ಮುಂದಿನ ಜೀವನವು ಸುಖದಿಂದ ಸಾಗುವದು’. ಆಕೆಯ ಸದಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಇವತ್ತಿನ ಈ ಸುಸಂಧಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ”.

(೮) ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದವು:- ಆ ಬಾಳುಬಾಯಿಯ ಕರುಣ ವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಅಂದರು— “ತಾಯಿ, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಅಕ್ಕತಂಗ್ಯಂದಿರು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಗಳಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಈಹೊತ್ತಿನ ಈ ಯೋಗ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಈ ಗಜಾನನನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯೋಗಿ ಇದ್ದನು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ

ಇವನು ಮಹಾಸಾಧು ಎಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದುವನು. ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳೇ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಇವನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗುವನು. ಇವನ ಕಣ್ಣೊಳಗಿನ ಗೊಂಬೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಇವನು ಸಾಧವಂಥ ಯೋಗಿ ಇರಬೇಕು. ಇವನ ಸಮ್ಮಂಥ ನೀವು ಎಷ್ಟೊಂದೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ತಾಯಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಈತನ ಉಜ್ವಲ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಇರಲಾರರಿ. ಆದರೂ ಈತನ ಬೆಳೆಯುವ ಕೀರ್ತಿಯು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವರೂ ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿ ಯಲ್ಲಿ ಬಿಳುವದೋ, ಆಗ ಇವನ ಸಮ್ಮಂಥ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತೆಯು ದೂರವಾದೀತು " ಮುಂದೆ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಸೋದರತ್ತಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿ ಎಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಡಿಗೆ ಊಟ ವಗೈರೆ ತೀರಿಸಿಕೊ ಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಊಟ ಆದಮೇಲೆ ಸರ್ವರೂ ನಿದ್ರೆಹೋದರು. ಮುಂಜಾನೆ ಕಾಂಕಡಾರತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಬೇಕಂತ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಕಾಂಕಡಾರತಿಗೆ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಗಜಾನನರು ಮಾತ್ರ ನಿದ್ರೆಹೋಗದೆ ಸರ್ವರೂ ಆರತಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಿರುಗಿ ಬರುವತನಕ ಅರ್ಧ ಎಚ್ಚರವಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಿಹತ್ತಿ. ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆದರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಯಿತು.

(೯) ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಾಂತ:— ಎಲ್ಲ ಕಡೆಮುಖ್ಯವೂ ಹಟ್ಟಿಪಾದೆ ಅಂಥಾಕಾರ ಬಿದ್ದಿರುವದು. ಆದರೂಳಗಿಂದಲೆ ತಾನು ವಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆ ಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂತ ಗಜಾನನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಂತು. ನಡನಡುವೆ ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಕತ್ತಲು. ಮಳೆಯೂ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು; ಮೇಘ ಗಜಾನೆಯೂ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವದು ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಶುಂಭಾ ಹಾವುಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಕೆಲವು ಬೆಳ್ಳನವು, ಕೆಲವು ಕರ್ರ- ನವು, ಕೆಲವು ಹೆಸರು, ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂಗೈಯಷ್ಟು, ಕೆಲವು ಹಾವುಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಇದ್ದವು. ಹಾವುಗಳು ಗಜಾನನರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಟೊಂಕಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡವು. ಅವುಗಳಪೈಕಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ಹಾವು ಬಂದು ಗಜಾನನರ ಕೊರಳನ್ನೇ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಮತ್ತು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿತು. ಗಜಾನನರೊಂದರೂ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ನಡೆ ಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಶರೀರವು ಪುಷ್ಟವೂ ಉನ್ನತವೂ ಆಯಿತು. ಮತ್ತು ಹಾವುಗಳನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಭೀತಿಯೂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಅನನುಭೂತ ಅನಂದವೂ ಆಗು ತಿತ್ತು. ತಾವು ಎಷ್ಟು ನಡೆದೇವೆಂಬದು ಅವರಿಗೆ ಅನುಮಾನಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇಗನೆ ತಮ್ಮ ಶರೀರವು ಹಗುರವಾಗುತ್ತ ನಡೆದದೆ ಎಂಬದು ತಿಳಿಯಬಂತು.

ಹಾವುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಈ ಕತ್ತಲು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕಡೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಪ್ರಕಾಶವು ಸಸಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅದು ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದ ಶೋಭಿಸುವ ಹೂವುಗಳಿಂದ ತೃಂಗುಸಲ್ಲುಟ್ಟಿದ್ದು ಇದ್ದು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ ಸುವಾಸು ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದೀವಿ ಗೆಯು ಉದಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಪೂರವು ಹಚ್ಚಿತ್ತು. ಸಮೀ ಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಬೊಂಕಕ್ಕೆ ಬಂಗಾರದ ನಡುಕಟ್ಟು ಇದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಖಲಖಿತವಾದ ಖಡ್ಗವು ಶಿಗಿಸಿತ್ತು. ಗಜಾ ನನರು ಆಕೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕೆಯು ಅದೃಶ್ಯವಾದಳು. ಗಜಾನನರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಆಯಿತು. ಅನಂದವೂ ಆಯಿತು. ಇದು ಯಾರ ಸಮಾಧಿ ಇರಬಹುದು, ಎಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರ ಇಚ್ಛೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಸಮಾಧಿಯು ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವಂಥ ತೇಜವಂತ ಪುರುಷಾಕೃತಿ ಹೊರಗೆ ಬಂತು ವ “ಆದೇಶ ಓಂ ಹಂಸಃ ಸೋಹಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಾಯಿತು. ಗಜಾ- ನನರಿಗಾದರೂ ಆ ಧ್ವನಿಯು ಸ್ವಶರೀರದೊಳಗಿಂದಲೇ ಹೊರಟಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಉದ್ಭವಾದ ಗಡ್ಡವೂ ಇದ್ದು, ಅತನು ಕೇಶರೀ ಬಣ್ಣದ ಕಫನಿ (ನಿಲುವಂಗಿ) ಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಕೊರಳೊಳಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆ ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಜಡೆಗಳ ಒಂದು ಮುಕುಟವಿತ್ತು. ಅದರ ತೇಜದಿಂದ ಗಜಾನನರ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿದವು. ಮತ್ತು “ ಹಂಸಃ ಸೋಹಂ” ಈ ಧ್ವನಿಯು ಆ ಮೂರ್ತಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೂ ಅದು ತನ್ನ ಮುಖದಿಂದಲೇ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತೆಂಬಂತೆ ಗಜಾನನರಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸೌಮ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿತು. ಮತ್ತು “ ಮಚ್ಛೇಂದ್ರ ಆದೇಶ” ಈ ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ನೋಟವು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು.

(೧೦) ದೃಷ್ಟಾಂತದ ನಂತರ:— ಆ ಮೇಲೆ ಗಜಾನನರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಚ್ಚರವಾದರು. ಆಗ ಅವರ ಶರೀರವು ಬೆವರಿನಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆನೆದಿತ್ತು. ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ನೆನೆದಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ಅವರ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳಗಿಂದ ಸುವಾಸವು ಹೊರಗೆ ಸಸಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಿತ್ತು ಎಲ್ಲಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶವಾಯಿತು. ಅದರ ಗಜಾನನರ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆಯೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಘಾಬರ ಯಾದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವತ ಒದ್ದೆಯಾದ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಗಜಾನನರೂ ಇತರರೂ ತಿಕೊಂಡರಲ್ಲ, ಹಾಸಿಗೆಯ ಸಮೀಪ ಇಟ್ಟ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆಯು ಮಲಗಿದ್ದಾಗ

ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ತಾಗಿ ಉರುಳಿರಬಹುದು. ಗಜಾನನರ ಘಾಬರಿಯಾದಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಸೋದರತ್ತೆಯು ಭಯಚಿಂತಾವಶವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಹಾರಾಜರ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಳು. ಮಹಾರಾಜರು ಸೋದರತ್ತೆಯಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಅಂದದ್ದೇನಂದರೆ, “ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಿತೇನು? ಅವನು ನಿಜವಾದ ಯೋಗಿಯು, ನೀವು ಅವನ ಸಲುವಾಗಿ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

ಆಗ ಅವರು ಗಜಾನನರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಂತ್ರವು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಮೃತುಂಬ ಆಕ್ರಮಿಸಿತ್ತು. “ಅದೇಶ ಓಂ ಹಂಸಃ ಸೋಹಂ” ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೆಯವು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ, ಬರೇ ‘ಸೋಹಂ’ ಸೋಹಂ’ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಅಂತ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಮುಂದೆ ‘ಸೋಹಂ, ಸೋಹಂ’ ಎಂದು ಅಂದು ತೋರಿಸಿದರು. “ಹಾಗಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿನಗೆ ದೇವಿಯ ವ ಮತ್ತೇಂದ್ರನಾಥರ ದರ್ಶನವಾಯಿತಲ್ಲ, ಮಗುವೇ!” ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಹೇಳಿದರು.

(೧೧) ಪ್ರವಾದವು:— ಅನಂತರ ಗಜಾನನರು ಸರ್ವ ಸ್ವಪ್ನದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅವರು ಗಜಾನನರನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಅವಳ ಮುಖದಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊರಟವು — “ಜಗತ್ತಿ ನೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯಾದೀತು. ಮತ್ತು ನಿನ್ನಿಂದ ಅನೇಕ ಮುಮುಕ್ಷುಜನರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವದು. ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅತ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನನಾಗಿರುವಿ” ಹೀಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಅಂದರು— “ನಿನ್ನ ಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸದಾ ನನ್ನ ದರ್ಶನವಾದೀತು.” ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದರು.

(೧೨) ಸಮಾಧಿಯ ಜರ್ಶನ ತಗೊಳ್ಳುವ ಹುಲಿಯು- ಒಂದು ದಿನ ಸರ್ವ ಗುಪ್ತೆಯವರ ಮಂದಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ ಮಹಾರಾಜರಂದರು— “ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಯು ಸಮಾಧಿಯ ದರ್ಶನದ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಬರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯನಂತರ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಎಚ್ಚರವಿರಬಾರದು. ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಘಾಬರಿಯಾದಾರು”. ಆ ರಾತ್ರಿ ದಿನದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರೆ ಹೋದರು, ಆದರೆ ಗಜಾನನರು ಮಾತ್ರ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವವರೆಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಎಚ್ಚರವಿದ್ದರು. ಜಪವಾಗುತ್ತಿ

ರುವದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಅವರು ಆನಂದವಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇಂಥಾವೇಳೆಗೆ ಹುಲಿಯು ದಿನದಂತೆ ಬಂತು. ಅದು ಸಮಾಧಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿತು. ಮತ್ತು ಬಂದ ದಾರಿಯಿಂದಲೇ ತಿಂಗೆ ಹೋಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರು ಸಹಜವಾಗಿ ಗಜಾನನರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಎಚ್ಚರ ಇರುವದನ್ನು ಕಂಡು, “ಮಗುವೇ ಇನ್ನೂ ನೀನು ಎಚ್ಚರ ಇದ್ದೀಯೇ ! ನಿನಗೆ ಅಂಜಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ” ಅಂದರು. ಆಗ ಗಜಾನನರು, ನನಗೆ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದೂ ಅಂಜಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದಂದರು.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯು ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಅನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ, “ ಗಜಾನನರು ಎಚ್ಚರವಿದ್ದರೆ, ಆ ಸಮಯ ನಮಗೆ ಯಾಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಲಿಲ್ಲ ? ” “ನಿಮಗೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು ಆದರೆ ನೀವು ಭಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ” ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಅಂದರು.

(೧೩) ಬೋರಗಾಂವಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಗುರುಕುಲ — ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರ ಗುರುಗಳ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯ ದಿವಸವು ಬಂತು. ಅವರ ಗುರುಗಳ ಸಮಾಧಿಯು ಬೋರಗಾಂವ ದೊಳಗೆ, ಅದೆ. ಅಂತ್ರಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ ಬೋರಗಾಂವಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಾಬಾ ಮಗನನ ಬೋರಗಾಂವ ಅಂತಲೂ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಿಜವು ಹೃದಿನೋಗಿನ ಔರಂಗಾಬಾದ ಊರಿನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಸಾಲ್ವತ್ತು ಮೈಲಿನ ಮೇಲೆ ಇರುವದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವು ಕಾಡಿನೊಳಗಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು ಬಹಳ ದುಸ್ತರವಾಗಿದೆ. ಈ ರಸ್ತೆಯಿಂದಲೇ ನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ೨೦೦-೩೦೦ ಶಿಷ್ಯರು ವ ೧೫೦ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಏಳು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಬೋರಗಾಂವಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದರು. ಬೋರಗಾಂವ ಎಂಬದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯು, ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದರು. ಪ್ರತಿದಿನ, ಭಜನ, ಪೂಜನ ಆರತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸವಗಳು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅನ್ನ ಸಂತಪಃಣೆಯೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

(೧೪) ಗುರುಗಳ ಆದೇಶಃ — ಬೋರಗಾಂವದ ಸಮೀಪ ಒಂದು ನದಿ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಏಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದರು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ವಚನಗಳ ನೆನಪು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರಂದರು “ನನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಹೆಸರು ಪರಮಾನಂದ ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಹೆಸರು ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ, ತಮ್ಮ ಅಂತ್ಯಕಾಲವು ಸಮೀಪ ಬಂದದಂತೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ

ತಿಳಿಯಿತು, ಅವರದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿ ಇದ್ದ ಮೂಲಕ, ನನ್ನನ್ನು ಅವರು ಸಮೀಪ ಕರೆದು, ಅಂದರು- “ಪರಮಾನಂದಾ ನಾನು ಬೇಗನೆ ಈ ಇಹಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವದಂತೆ ನಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ನಿನಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಯೋಗ್ಯರು ನನಗೆ ಮಕ್ಕಾರೂ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ನಂತರ ನೀನು ನಿನ್ನ ಪರಮಾನಂದ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಚಾಲು ಇಡು. ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ಯಶೀಲ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಇಂದ್ರಿಯ ದಮನ ಮಾಡುವವನು ಅಲ್ಲದಾದರೆ, ಅಂಥವನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಡ. ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಯಾರೊಬ್ಬನು ಅವಿಚಾರದಿಂದ ಅಚರಿಸಿದನೆಂದರೆ, ನೀನು ಅಂಥವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿರಿಗಿ ತಕ್ಕೊ” ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಶ್ವರ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು.

(೧೫) ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದರೋಡೆಖೋರರು:- ಪುಣ್ಯಶ್ರಿಯ ಉತ್ಸವವು ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಅವರ ಕೂಡ ಯಾವ ಜನರು ಬೋರಗಾಂವಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು, ಅವರ ಕೂಡ ಅವರು ಅಂತ್ರಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನೊಳಗಿನ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಸ್ಥಾನವು ಗಂಟುಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಕಳ್ಳರು ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ, ನಗುತ್ತ ಹಾಳ ಹರಟೆ ಮಾತಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೂಡ ಬಂದೂಕುಗಳಿದ್ದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಹಾರಾಜರ ಮಂದಿಯ ಹತ್ತಿರವೂ ಇದ್ದವು. ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರ ಪರಮಾನಗಿ ಕೇಳಿಬಂದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಪರಮಾನಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಂದು ಮೈಲು ಮುಂದೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಕಳ್ಳರ ಉಪದ್ರವವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

(೧೬) ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಸರಸ್ವತಿ ಸಮ್ಮಂಧ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿ:- ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಸರಸ್ವತಿ (ಪರಮಾನಂದ) ಇವರು ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಸಾಧುಗಳಿದ್ದರು. ಗಜಾನನರು ಹಾಗೂ ಅವರ ಇತರ ಭಕ್ತಜನರು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಘೋಟೊ ತೆಗೆಯಗೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಕೋಲಾ-ವರಾಹ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪೆಂಠಾರಕರ ಎಂಬವರು ಡ್ರಾಯಿಂಗ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಘೋಟೊಗ್ರಾಫರರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಘೋಟೊ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದ ಒಂದು ಘೋಟೊ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಘೋಟೊ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಕೃಪಾ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸವಿನಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ಪರಮಾನಗಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಆ ಮೇಲೆ ಅವರ ಘೋಟೋ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ರಾ. ಘಂಧಾರಕರ ಇವರ ಪತ್ನಿಯು ಸನ್ ೧೯೪೦ನೇ ಇಸವಿಯ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಆಗ ಆಕೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಮೇಲಿನ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದವು. ಆಕೆಯ ಗಂಡನು ಆಗ ಅರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಕೆಯು ಅಂದಳು, ಒಮ್ಮೆ ಬಹಳ ಭಕ್ತನವರು ಕೂಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರಲ್ಲ, “ತಮ್ಮ ಭಕ್ತ ಮಂಡಲಿಯವರು ದೂರ ದೂರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಘೋಟೊ ಹೊರಡುವಂತೆ ತಾವು ಮಾಡಿದರೆ, ತಮ್ಮ ಘೋಟೋದ ಫೂಜಾ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವೂ ಆದಂತಾಗುವದು. ಅದರಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿರಿ ” ಎಂದು ಬಹಳ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಘೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾದರು, ಅನಂತರ ಅವರ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂಥಾ ಉತ್ತಮ ಘೋಟೊ ಹೊರಟಿತು.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಅವರ ದರ್ಶನದ ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರ ಇಚ್ಛೆ ಆಗಿದ್ದಾದರೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ನಿಂತು, ನೀನು ಯಾಕೆ ನನಗೆ ಕರೆಸಿದಿ, ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವರು; ಅದರಿಂದ ಆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಪರಮಾನಂದ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ಅವರು ಅಂತ್ರಿ ಅಥವಾ ಜಾಂಬೋರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವದಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆಗ ಸಾವಿರಾರು ಯಾತ್ರಿಕರು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವರು ಗಿಡದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಕೂತಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವರು ಬಾವಿ ದಂಡೆ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಲವರಿಗೆ ಅವರು ತರುಣರೆಂದೂ ಇತರರಿಗೆ ವೃದ್ಧರೆಂತಲೂ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಒಂದು ಗಿಡದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬಹಳ ಕೃಶವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅತ್ಯಂತ ಪುಷ್ಟಕಾಯನಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರ ವಿವಿಧಸ್ವಕಾರ ಲೀಲಾ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಯೋಗಜನರ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ತನ್ನನ್ನಕ್ಕೆ ಘಟಿಸುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಇಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ ಕೊಡಬಾರದೆಂತ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ (ಪರಮಾನಂದ) ಕಾರ್ತಿಕ ವದ್ಯ ೧೨ ದ್ವಾದಶೀ ಶಕ ೧೮೩೨ ತಾರೀಖು ೧೪ ನೇ ನವಂಬರ ೧೯೧೦ನೇ ದಿವಸ ಇಹಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಅವರ ವಯಸ್ಸು ೧೧೭ ಇರಬಹುದು. ಅವರ ಜನ್ಮವು ವೈಶಾಖ ದಿಂದ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕತ್ತು ಮೈಲಿ ಮೇಲೆ ಗೋದಾವರಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲರೂ ಹರಿ-

ಕೆಣ ಎಂಬ ಊರಲ್ಲಿ ಆಗಿತ್ತು, ಅವರ ನಂಶಪರಂಪರೆಯ ವೃತ್ತಿಯು ಸರಾಫೀದು ಇತ್ತು ಪರಮಾನಂದರು ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕವರಿರುವಾಗ್ಗೆ ಅವರ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಲಾಲನೆಪಾಲನೆನ್ನು ಅವರ ತಾಯಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಮುಂಜಿಯಾದರು ತಾಯಿಯೇ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಪರಮಾನಂದರು ಹನ್ನೆರಡು ವಯಸ್ಸಿನವರಾದಾಗ್ಗೆ ಅವರ ತಾಯಿ ತೀರಿಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯ ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಗೋದಾವರಿ ನದಿಯ ರಾಮಕುಂಡದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ತಿರಿಗಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಪಂಜಾಬ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಗುರುಮುಖಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ಬಹಳ ಕಾಲ ಪರ್ಯಂತ ಪಂಜಾಬದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ನೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿವರವು ಈಗಲೇ ಅವರ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಇವರು ಈಗ ಬಹಳ ವೃದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ-ಸರಸ್ವತಿ ಇವರು ಬೇರೆಬೇರೆ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವರ್ಷ ಇದ್ದರೆಂಬ ವಿಷಯದ ಒಂದು ಯಾದಿಯನ್ನು ಇವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲ ಕೂಡಿಸಿದರೆ ೧೧೪ ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬುತ್ತವೆ.

೧೨ ವರ್ಷ ಬಾಲ್ಯತ್ವ ದಹಿರಣದಲ್ಲಿ,

೧೬ ವರ್ಷ ಪಂಜಾಬ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ರಾಜಾ ರಾಯಚಂದ ದಪ್ತರದಾಳ ಇವರ ಕೂಡ ದಕ್ಷಿಣ ಹೈದರಾಬಾದದಲ್ಲಿ ಹೋದವು.

೬ ವರ್ಷ ನಾಲ್ಕು ಧಾವತಿಗಳ ಯಾತ್ರೆ,

೭ ವರ್ಷ ಕರತವಾಡಿ; ೬ ತಿಂಗಳು ನೇತನಶಾ; ೬ ವರ್ಷ ಜಾಫರಾಬಾದ

೬ ವರ್ಷ ವರೂಡ; ೪ ವರ್ಷ ಸಾತೆಗಾಂವ ಸಾವಂಗಿ,

೭ ವರ್ಷ ಕಸಬಾಖೇಡ; ೧ ವರ್ಷ ಅನಾಸರಿ; ೭ ವರ್ಷ ಜಳಗಾಂವ,

೧೨ ವರ್ಷ ಸಾಲಖೇಡ; ೧೩ ವರ್ಷ ಬೇರಾತಿ; ೩|| ವರ್ಷ ಅಂಬಾತಿ

೧೩ ವರ್ಷ ಅಂತ್ರಿ, ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ೧೧೪ ವರ್ಷ.

(೧೭) ಅಕೋಲೆಗೆ ಪುನರಾಗಮನ:- ಗಜಾನನ, ಅವರ ಅಣ್ಣ, ಸೋದ-ರತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬದ ಜನರು, ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳತನಕ ಅಂತ್ರಿಯೊಳಗೆ ನಿಂತರು. ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡಕೊಂಡು ರಾಮಭಾವು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಚಿಖಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಐದು ದಿನ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಮಂದಿ ಅಕೋಲೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದರು. ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಜಾನನರ ಅಭ್ಯಾಸವು ಮರಾಠಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಇಯತ್ತಿ ವರೆಗೆ ಆಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಗಜಾನನರ ಹಿರೇ ಅಣ್ಣ ನಾರಾಯಣರಾಯರಿಗೆ ವಾತಿಮ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬದಲಿ ಆಯಿತು, ಆಗ ಗಜಾನನರು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಕೂಡ ವಾತಿಮಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅದರ ತಿಂಗಳು ಎರಡು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ವಾತಿಮಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಾಧುಸಂತರು

ಬಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಹರಿಹರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾರಾಜರು ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿನಸ ತನಕ ಅಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀ ಕರುಣೇಶ್ವರ ವೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮೌನಿಗಳಿದ್ದರು. ಮಾತಾಡುವದೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಂಗೆ ಬುವಾ (ನಗ್ನ ಸಾಧು) ಎಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ಸಾಧುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಘಟಕೆ ತಳೆಂ (ಒಡಕು ಕೆರೆ) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಕೆರೆಯು ಅಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಮಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಪರ್ಣಕುಟಿಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆ ಸಾಧುಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದನ್ನು ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತಾನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಅವರಕೂಡ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ದರೂ ಅವರ ಕೂಡೆಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು.

(೧೮) ನಂಗೆ ಮಾರಾಜರ ದರ್ಶನ:- ನಂಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಸದೋದಿತ ಹಾಸ್ಯ ಮುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಖಾಲೀ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಲಾರದಂಥಾ ಅಂಕುಡೊಂಕು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಹರಿದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಜಾನನರು ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಅರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಆ ಸಾಧುಗಳ ಸಮೀಪ ಹೋಗಿ ಕೂತಿರುವರು. ಈ ಮೂಲಕ ಸಾಧುಸಂಗತಿಯು ಲಾಭವು ಸುದೈವದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು ನಂಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೋದರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವರು ಮಾಂಸ ತಂದು ಕೊಡು ಎಂತ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಹಸಿ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ಶೆರಿಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಇತರ ಯಾವ ಅನ್ನಕ್ಕೂ ಸ್ಪರ್ಶವಹ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪರ್ಣಕುಟಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಇಷ್ಟು ತ್ವರೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ, ಅವರ ಕಾಲು ಭೂಮಿಗೆ ತಾಗಿದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ದೂರ ವರ್ಯಂತ ಹೋಗುವರು, ಅದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಖರೇ ಅನಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಪರ್ಣಕುಟಿಯೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನು ಅವರಿಗೆ ಸೆರೆ ಬಾಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು. ಅಗ ಗಜಾನನರು ಸಮೀಪ ಕೂತಿದ್ದರು. “ಈ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ” ಎಂದು ಅವರು ಗಜಾನನರಿಗೆ ಅರ್ಧ ಬಾಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಇವರು ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಅದು ಹಾಲಿನಂತಲ್ಲ ಹಾಲಿನಗಿಂತಲೂ ಸವಿ ಅನಿಸಿತು, ಯಾವಾಗ ನಂಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣವಾಯಿತು; ಅಗ ವಾಸಿಮದ ಹಿಂದು ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ದಂಗೆಯಾಗುತ್ತಿತು. ಹಿಂದುಗಳು ಈತನು ಹಿಂದು ಸಾಧು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು, ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಈತನು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧು ಆಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಂತೆ ಅವನ ಪ್ರೇತವನ್ನು

ದಹನ ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆವು ಎಂದು ಹಿಂದುಗಳು ಅನ್ನುವರು, ಅದರ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಅಂದರಲ್ಲ, ತಾವು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಪ್ರೇತದ ದಹನ ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಬರ ಕಟ್ಟುವೆವು. ಸರಕಾರದವರು ಪೋಲಿಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯನ್ನು ತಂದು ಜಗಳ ಶಾಂತ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಿಂಗ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದನು, ಅವನು ಎರಡೂ ತಂಡದವರೂ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಎರಡೂ ಸಮಾಜದವರೂ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಎಂತ ಹುಕುಮು ಮಾಡಿದನು. ಈ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಗಜಾನನರು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದು. ಕೆಲಕೆಲವು ವೇಳೆಗೆ ಸಾಧು ಜನರ ವರ್ತನೆಯು ಹೀಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಿತ್ತದೆ.

(೧೯) ತೇಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಖಟಿಯಾ ಮಹಾರಾಜರು; ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಪುನಃ ಅಕೋಲೆಗೆ ಬದ್ಲಿ ಆಯಿತು, ಅವರು ಸೇವಾಸಿಸೃತ್ತರಾಗುವತನಕ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಗಜಾನನರಾದರೂ ನಾರಾಯಣರಾಯರಕೊಡ ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧು ದರ್ಶನದ ಮತ್ತು ಸಂಗತಿಯ ತೀವ್ರ ಇಚ್ಛೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಯವತಮಾಳ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾರವ್ವಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಮಹಾರಾಜರೆಂಬವರಿದ್ದಾರೆಂತ ಕೇಳಿ, ಗಜಾನನರು ದಾರವ್ವಾ ಊರಿಗೆ ಹೋದರು. ಮತ್ತು ಏಳು ಎಂಟು ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಪ್ರತಿದಿವಸ ಅವರು ತೇಲಿ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅವರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಯವತಮಾಳದಲ್ಲಿ ಖಟಿಯಾ ಮಹಾರಾಜರೆಂಬವರು ಯಾರೋ ಇದ್ದಾರೆಂತ ಅವರ ಕಿವಿಮೇಲೆ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಆಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅವರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದರು.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಂತರ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಗಜಾನನರು ತಕ್ಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಅವರ ಸತ್ಸಂಗತಿಯ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಲಾಭವಾಯಿತು. ಪಂಥರವುರದ ತಪಕೀರಿ ಬುವಾನ ದರ್ಶನಸಹ ಗಜಾನನರು ತಕ್ಕೊಂಡರು. ಅವರ ಸದ್ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಸರಸ್ವತಿ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮ್ಮಂಧ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪೂಜ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತೋ, ಅಷ್ಟೇ ಅದರವು ಆ ಇತರ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮ್ಮಂಧ ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂತರ ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಅವರ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಮೇಲಿನ ನಿಷ್ಠೆ ಇವುಗಳ ಯೋಗ್ಯ ಫಲವು ಗಜಾನನರಿಗೆ ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಆ ಫಲವೆಂದರೆ ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಪರಮಾನಂದದ ಪೂರ್ಣ ಅನುಭವವೇ ಅವರಿಗೆ ಬಂತು.

(೨೦) ೞಿ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು:— ಅನಂತರ ಗಜಾನನರದೂ ೞಿ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರದೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟ ಸಮ್ಮಂಧವಾ

ಯಿತು. ಶ್ರೀ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ತಾನು ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರ ಕನ್ಯೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಒಬ್ಬ ಜೀವಲಗ ಗೋಪಿ ಎಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ, ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಗಜಾನನನಿಗೆ ತನ್ನ ಗುರು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಸರಸ್ವತಿ ಇವರ ಸ್ಮರಣದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಭೂತಿಗಳು ಆತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದೇ ಇರುವದು ಎಂಬದಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪ್ರಚೀತಿ ಅವರಿಗೆ ಆಯಿತು. ಮತ್ತು ಅದರ ಸತ್ಯತ್ವವು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಸ್ವತಃದ ಗುರುಗಳು ಅಂದರೆ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಆದರೂ ಗಜಾನನನಿಗೆ ಪುನಃ ಅದೇ ಅನುಭವ ಬಂತು.

(೨೧) ಧ್ಯಾನ ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿ:— ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಬೀಳಲಿಕ್ಕೆ ಅದಂಥ ಒಂದು ಕಿಲ್ಲೆ ಇದೆ. ಗಜಾನನರು ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಆ ಕಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿನ ಏಕಾಂತ ಶಿಗಬೇಕೆಂತ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಮೂ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಇದು ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ನರಿಗಳು ಕೂಡಿ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಗಜಾನನನಿಗೆ ಅವುಗಳ ಬಹಳ ಅಂಜಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೆಡೆ ಸಾರಿ ಅವರು ಘಾಬರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಈ ನರಿಗಳ ಕೂಗುಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಂತವು, ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವದೊಂದು ಅಡಚಣೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಹೋಗಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

(೨೨) ಶಿವರಾಮಭಾವೂ ಗುಪ್ತೆ:— ಶಿವರಾಮ ಭಾವೂ ಗುಪ್ತೆ ಅಂತ ಗಜಾನನರ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರ ನಿಧನ. ಅವನು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಕೋಲೆಯ ಗೌಳಿ ಪುರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಜಾಗೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಬರೋದು ಇದು ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ಯಾರಿಗೂ ಆ ಸಮ್ಮಂಥ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ರಾತ್ರಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ತಿರಿಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದರು.

(೨೩) ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ:— ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆ ಮಿತ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಶಿವರಾಮಭಾವು ಗುಪ್ತೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದವರಿದ್ದರು. ಅವರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮ್ಮಂಧಿಕರಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಾಮಲೆದಾರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೇಮ

ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯು ಇತ್ತು. ಶಿವರಾಮ ಭಾವು ತೀರಿಕೊಂಡು ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ತಾನು ಕಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಅನುಭವದ ಸ್ಥಿತಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ, 'ಹುಡುಗನೇ ನೀನು ರಾತ್ರಿ ನೇಳೆ ಕಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಬೇಡ.' ಎಂತ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು, ಆಗ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅಂದರು, " ನಾನು ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಆನಂದದ ಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರೀ ಶಕ್ತಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ವೈಯುಕ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ನನ್ನನ್ನು ಪುನಃ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ತಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸದ್ಗುಣ ಬಹಳ ದಯಾಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ ' ಸೋಹಂ ಸೋಹಂ ' ಎಂದು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ಏನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಶಿವರಾಮ ಭಾವು ಗುಪ್ತೆ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಸಮೀಪ ಕರ್ಣಿಕ ಹೆಸರಿನ ಹಳೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತ ನಕೀಲರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕರ್ಣಿಕರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ದೇವಿಯ ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆಗ ದೇವೀ ಸಮೀಪ ಎಲ್ಲ ಪೂಜಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಮದ್ಯದ ಬಾಟಲೆಯೂ ಇತ್ತು.

(೨೪) ಶ್ರೀ ಕರ್ಣಿಕ:-ಕರ್ಣಿಕರು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖಾಸರ್ಡೆ ನಕೀಲರ ಹಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅವರು ದೇವಿಯ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಆ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮಹಾರಾಜರ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳು. ಆಕೆಯು, 'ನೀನು ಅದನ್ನು ತಗೋಬೇಡ ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೂ ಮಹಾರಾಜರು ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು, ಮನೆಗೆ ಓಡುತ್ತ ಹೋದರು. ಮದ್ಯದ ಅಮಲೇರಲು, ಅವರ ' ಸೋಹಂ ' ಜಪವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರ ಅತ್ತೆಯು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಬೈದಳು ಮತ್ತು ಶಿವರಾಮ ಭಾವುಗೆಸಹ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು. "ನೀನು ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದಿ" ಎಂದು ಶಿವರಾಮ ಭಾವು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, " ಒಮ್ಮೆ ನಂಗೆ ಮಹಾರಾಜರುಸಹ ನನಗೆ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಮದ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ತಕ್ಕೊಂಡೆ. ಆಗ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರದ್ದು ಈ ಕರ್ಣಿಕರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಾದವೂ ಇದ್ದೀತು ಎಂದು

ಅದನ್ನು ನಾನು ತಕ್ಕೊಂಡೆ. ಅದನ್ನು ತಗೋಬೇಡವೆಂತ ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆ ಹೇಳಿದಳು, ಆದರೆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಬೇಡವೆಂಬುದಂತ ನಾನು ತಕ್ಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಯಾವದೊಂದು ದುಷ್ಟರಿಣಾಮವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಬಹಳ ಅನಂದವೂ ಆಯಿತು, ಹುಶಾರಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಇವರು ಜಾತಿಯಿಂದ ಕಾಯಸ್ಥಪ್ರಭು ವೈಕಿ ಇದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರ ಕೆಲವು ಜಾತಿ ಬಂಧುಗಳಂತೆ ಅವರ ಮನೆತನ ದಲ್ಲಿ ಸುರಾಪಾನ ವ ಮೌಂಸ ಭಕ್ಷಣವು ಸಂಪೂರ್ಣ ವರ್ಜವಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಈಗಲೂ ಇದೆ.

(೨೫) ಚಮತ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಆ ಸಮ್ಮಂಧ ಚಿಂತೆ:— ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಕೆಂತ ಮಾಡದೆ, ಅವರಿಂದ ಅವು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಘಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ಮಾತ್ರ ಅವರ ಮಿತ್ರರೊಳಗೆ ಸಂಭವಿಸಿ, ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಯತ್ನವನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ಗಜಾನನನೇದರೆ, ಮೋರೆಸಹ ತೋಳಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕುಂಟೆ ಹುಡುಗನು. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಈ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಅತನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಕಿಂತ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದೀತು, ಅಥವಾ ಅವು ದೆವ್ವ ಪಿತಾಚಿಗಳ ಜೇಷ್ಟಿಗಳಿದ್ದಾವು ಎಂದು ಜನರು ಅನ್ನುವರು. ಆದರೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂದೆ ಯಾವನಾದರೂ ವಕೀಲನ ಅಥವಾ ಮತ್ಯಾರಾದರೂ ಗುರ್ತಿನವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ವಕೀಲ ಅಥವಾ ಇತರ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ನೀವು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವಿರೇತು, ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು, 'ಈ ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ಸಮ್ಮಂಧ ನಮಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು, ಅವುಗಳ ಅರಿವುಸಹ ನನಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅಂದಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಸಮ್ಮಂಧ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಈ ಚಮತ್ಕಾರವೆಂದರೇನು, ಅವು ಯಾಕೆ ಆಗುತ್ತವೆ; ಎಂಬುದು ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಸಮ್ಮಂಧ ನನಗಿಂತ ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವದು. ನಾನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕೂತು ಬರೇ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ?

ಮಹಾರಾಜರ ಕುಟುಂಬದ ಜನರೊಳಗೆಸಹ ಈ ಚಮತ್ಕಾರ ಸಮ್ಮಂಧ ಎಷ್ಟೊಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ವಿಷಯ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಇತರ ಜನರಿಂದ ಇವರು ಕೇಳಿದರು, ಆಗ ಒಂದು

ವೇಳೆ ಇವನಿಗೆ ಭೂತ-ಪಿಶಾಚಾದಿ ಅಥವಾ ಆಘೋರಿ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಜನರು ತಿಳಿದು ತಮಗೆ ದೋಷ ಕೊಡುವರು. ಮತ್ತು ಏನಾದರೂ ವಿರುದ್ಧಗ್ರಹವಾಗಿ ಕೂತೀತು, ಎಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಭೀತಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಿಂತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು, ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಯಸ್ಸೆಂದರೆ ೧೨-೧೯ ವರ್ಷ ಆಗಿರಬಹುದು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಧ್ಯಾನ್ಯರಾಗಿ ಕೂತಿರುವಾಗ, ಅವರ ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಈ ಮುಂದಿನ ಶಬ್ದಗಳು ಬಿದ್ದವು; “ ಯೋಗಿ ಜನರ ಸಂಬಂಧ ಇಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಆಗುತ್ತವೆಂದರೆ, ಅವರು ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ, ಅಥವಾ ಅವರಾಗಿ ಏನೊಂದೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ, ಅವು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಎಂತ ಆ ಸಂಬಂಧ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.” ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತರೂಪ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣದಿಂದ ಅವರ ಚಿಂತೆ ಎಲ್ಲ ದೂರವಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು.

(೨೬) ಅನುಕರಣ ಮತ್ತು ಅನುಭವ:— ಕರ್ಣಿಕ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ದೇವಿಯ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಗಜಾನನರಿಗೆ ತನ್ನ ಹುಡುಗ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ, ತಾನೂ ಶಕ್ತಿ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕೆಂತ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಬಂತು. ಕರ್ಣಿಕರು ಎಲ್ಲ ಪೂಜಾವಿಧಿ ಆದ ಮೇಲೆ ದೇವಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಮದ್ಯವನ್ನು ದೇವಿ ಪ್ರಕಟಳಾಗಿ ತಾನೇ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮದ್ಯದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು ಹ್ಯಾಗೆ ಅವರು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಹಾಗೆಯೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಗಜಾನನರು ಎಲ್ಲ ಪೂಜಾ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಶಿವರಾಮ ಭಾವು ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಗುಟ್ಟಿ ಹೋದರು, ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲ ವಿಧಗಳನ್ನು ಕರ್ಣಿಕರು ಮಾಡಿದಂತೆಯೆ ಮಾಡಿದರು. ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ದೇವಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರು. ಆದರೆ ಏನೊಂದು ಸಂಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎರಡನೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಪುನಃ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪರಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನರಾದರು; ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲೇ ಈ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತಾನು ದೇವಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಅದು ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲಿ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಲೇ, ಮದ್ಯದ್ದು ಹಾಲು ಆಯಿತು, ದೂರ್ವಾಸನೆದು ಗುಲಾಬಿ ಹೂವು ಆದವು ಮತ್ತು ದೇವಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪುಷ್ಪ ಹಾರವು ತನ್ನದೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಮಾತು ಹೀಗಾಯಿತಲ್ಲ, ಗಜಾನನರು ದೇಹಭಾನದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಲೇ

ಮೊದಲು ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಂತೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದ ಭೇದವು ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡು ಬಂತು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿವರಾಮಭಾವು ಇವರು ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಬಾಗಿಲಿನ ಸಂದಿನೊಳಗಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಣ ಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಬಾಂಗಣವನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ, 'ನೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟರು.

(೭೭) ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನಃ— ಆ ಮೇಲೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ರಿದ್ಧಿಸಿದ್ಧಿಗಳ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಇವು ಸಿದ್ಧಿಗಳ ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಸಾಧುಸಂತರ ದರ್ಶನಗಳಾದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಅಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಅಂದದ್ದೇನೆಂದರೆ:— 'ನಿನ್ನ ಯೋಗವು ಈಗ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀನು ಈಗ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಿ. ನೀನು ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಯಾವ ಮಂತ್ರ ಕೊಟ್ಟದ್ದಾದರೂ ಆ ಮಂತ್ರವು ಸಿದ್ಧಿಸುವದು. ನೀನು ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಬರೇ ಸ್ವರ್ಶ ಮಾಡಿದಿ ಅಂದರೆ, ಅವನು ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಹೊಂದುವನು.' ನಂತರ ಆ ಸಾಧುಗಳು ಅಂತರ್ಧಾನ ಹೊಂದಿದರು.

(೭೮) ಸದ್ಗುರುಗಳ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯು:—ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ, ಅವರ ಗುರುಗಳು ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಟರಾದರು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ನೈವೇದ್ಯ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಹಾಸ್ಯ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಅಂದರು— " ಈ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಚಾರಗಳದ್ದೇನೂ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಖರೆ ತತ್ತ್ವವೆಂದರೆ ನೀನೇ ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರದ್ಧಾ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀನು ಸ್ವತಃ ಅನಂದರೂಪನಿದ್ದೀ, ತದ್ರೂಪನಾಗು. " ಹೀಗೆಂದು ಸದ್ಗುರುಗಳು ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ಆ ಕಾಲದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ಧ್ಯಾನದ ವೇಳೆಗೆ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮೀಪ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯ, ಫಲ, ತಾಂಬೂಲ ಹಾರ ವಗೈರೆ ಪೂಜಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯಾವ್ಯಾವದು ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸುವರೋ, ಅವೆಲ್ಲ ಈ ವ್ಯತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಯೊಳಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಮುಂದೆ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅವರ ಕೊಠಳೊಳಗೆ ಹಾಕ ಹಾಕದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಕೊಠಳಲ್ಲಿ ಹಾರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

(29) ಮೂರ್ತಿಯು ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವದು :- ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಅನೇಕ ಅಘಟಿತ ಸಂಗತಿಗಳು ಘಟಿಸಿದವು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಅವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ ಜನರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಈಗ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಅಕೋಲೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಚಮತ್ಕಾರವು ಸಂಭವಿಸಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರ ವಯಸ್ಸು ಬರೇ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷದಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಘಟಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ೩೪ ವರ್ಷಗಳಾದನಂತರ ಮುಂಬಯಿ ದೊಳಗೆ ಖಾರ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಂಡಿತ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಸದ್ಭಕ್ತನು, ಈ ಚರಿತ್ರ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಪತ್ರದ್ವಾರದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಏನಂದರೆ:- “ ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧಸ್ತ್ರೀಯು, ರಾಮಭಾವು ಹೆಸರಿನ ಗೃಹಸ್ಥನ ಚಿಗವ್ವ, ತನ್ನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕೂತು, ಕಂಚಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಿತ್ಯದಂತೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕೆಲವು ಗೆಳೆಯರ ಕೂಡೆ ಅಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಹಜವಾಗಿ ಆ ವೃದ್ಧಳ ಸಮೀಪ ಹೋಗಿ ಅಂದರು, “ ಅಜ್ಜೀ, ನೀವು ಈ ಮೂರ್ತಿದು ಯಾಕೆ ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ದೇವತೆ ಈ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೇನು ಕೊಡುವಿರಿ? ” ಆಕೆಯು ಈತನ ತಿಳಿಗೇಡಿ ಮಾತುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಗಜಾನನನು “ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗು ” ಎಂದು ಮೂರ್ತಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಅಂದನು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ಗುಪ್ತವಾಯಿತು, ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. ಈ ಗಾರುಡಿ ನಿವ್ಯಾಸೋಡಿ ಆ ಅಜ್ಜಿಯು ಘಾಬರಿಯಾದಳು. ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಅದೃಶ್ಯನಾದ್ದು, ಕಂಡು, ಆಕೆಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. “ ನನ್ನ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ತಿರಿಗಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅನ್ನಗ್ರಹಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ” ಎಂದು ಆಕೆಯು ಅಂದಳು. ಕಡೆಗೆ ಗಜಾನನನಿಗೆ ದಯಾ ಹುಟ್ಟಿ ಅವನಂದದ್ದು, “ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಚಾಚಿರಿ ” ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕರೆದಂತೆ, “ ಕೃಷ್ಣಾ ಬಾರೋ ಬಾ, ” ಹೀಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಲೆ ಅಜ್ಜಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಚಮತ್ಕಾರ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕೈಯಿಂದ ಹದಿಮೂರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಮೊದಲನೇ ಅದ್ಭುತ ಸಂಗತಿಯು ಘಟಿಸಿತು.”

(೩೦) ಸಾ, ದಿಫೆ ಎಂಬಾಕೆಯ ಸಮಾಚಾರ :- ಅಕೋಲೆಯ ದಿಫೆ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಂತ ಸನ್ ೧೯೪೦ ಇಸವಿಯ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ (ಸಾಸಿಕ) ಬಂದಿದ್ದಳು, ಅವರು

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಗಡಿಗಿದ್ದರು.

(೧) ಮೇ ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು, ಗಜಾನನರು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದವರಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಗುಪ್ತೆ ವಕೀಲರ ಕಾರಕೂನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದರು. ಆ ಮನೆಯು ವಕೀಲರ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತೆಯವರ ಮನೆಮಂದಿ ಎಲ್ಲ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಗಜಾಢನರಿಗೆ ಕರ್ಣಪಿಶಾಚಿಯ ಸಹಾಯ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ನೆರವಿನಿಂದ ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. 'ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲವು ಗುಲಾಬಿ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಿರಿ.' ಎಂದು ಒಬ್ಬತು ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಗಜಾನನರು ಅಂದರು- "ದುಷ್ಟ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಾನು ಸಾಯಬೇಕೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ಏನು? ನನಗೆ ಕರ್ಣ ಪಿಶಾಚಿಯ ಸಹಾಯವಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನುವದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹುಚ್ಚು ಇದೆ. ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ ಅಂತ ಏನು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನ್ನು ನಾನು ಬೇಕಂತ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಘಟಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬದೂ ಸಹ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಜ್ಞಾತ ಶಕ್ತಿಕಡೆಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ನನಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ಛಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶವಲಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾಶವು ನನ್ನ ಸದ್ಗುರು ರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ನೀವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಚಮತ್ಕಾರಕ ಸಂಗತಿಗಳು ನನ್ನ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ಚಮತ್ಕಾರದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ ಅಂತ ಕರ್ಣ ಪಿಶಾಚಿಯ ಕೆಲಸವಿರಬೇಕೆಂದು ಜನರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

"ಅದೇನೂ ಇರಲಿ, ನೀವು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಿ, ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತರಿಸಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು," ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ಗಜಾನನರು ಆಗ ಕೋಣೆಯ ಹೊರಗೆ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಒಂದೆರಡು ಮಿನಿಟುಗಳೊಳಗೆ ತಿರುಗಿಬಂದರು. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬದರ ಕಡೆಗೆ ಜನರ ಲಕ್ಷ್ಯವಿತ್ತು; ಆದರೆ ಏನೊಂದೂ ಮಾಡದೆ, ಅವರು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬಂದರು ಮತ್ತು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ೨೫-೩೦ ಹೂವುಗಳನ್ನು ನೆಲಪ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದರು.

ಗುಪ್ತೆ ವಕೀಲರ ತಂದೆ ಮಾತೃಕಾಂಡರಾವ ಗುಪ್ತೆ ಇವರಾದರೂ ವಕೀಲರಿದ್ದರು. ಇದೇನು ಚಮತ್ಕಾರ ಎಂದು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಹೂವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅವರು ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೀಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟರು. ಅದರೂ ಅವು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಮೈಕಿ ಒಂದಾದರೂ ಹೂವು

ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಇವು ಕರ್ಣ ಸಿಶಾಚಿಯ ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿಂತ ಅವರ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು.

(೨) ಗಜಾನನರು ಬಹುತೇಕ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲರು ಅವರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕಂತ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ಅವರೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಮಾತು ಹೀಗಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೈಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದ ನೀರಿನಿಂದ ಆತ್ತರಿನಂತೆ ಸುವಾಸ ಹೊರಟಿತು.

(೩೧) ಸಂತುರಾಮ ಗುಪ್ತೆ:— ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತುರಾಮ ಗುಪ್ತೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಜಜ್ಜುಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿರಸ್ತೆದಾರರಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ವಿಷಮಜ್ಜರ ಮತ್ತು ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾ ಇವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣಾಂತ ಸಮಯ ಎಪ್ಪತ್ತುವಾಗಿತ್ತು. ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ಮನೆ ಮಂದಿಗೆ ಆಕೆಯ ಸಮೀಪ ಕರ್ಪೂರ ಹಚ್ಚುಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಆಕೆಗೆ ನೆಟ್ಟುಗಾಯಿತು.

(೩೨) ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು:— ಬಹಳ ದಿವಸ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಪರೇಳ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣರಾವ ಸಮರ್ಥ ಇವರ ಕಡೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಸಮರ್ಥ ಇವರು ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಿದ್ದು ಪರೇಳ ಮಿಲ್ಲದೊಳಗೆ ನೋಕರಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಮೋರೇಶ್ವರರಾವ ಮಠುರೆ ಈ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥರು ಒಂದು ದಿನ ಸಮರ್ಥರ ಕಡೆ ಬಂದರು. ಇವರಾದರೂ ಪರೇಳ ಮಿಲ್ಲದೊಳಗೆ ನೋಕರಿದ್ದರು. ಮಠುರೆ ಇವರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತ ವಕೀಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು, ಆಗ ನಾರಾಯಣರಾವ ಗುಪ್ತ ಅಂದರೆ 'ಬೀ'ಕವಿ, ಇವರಾದರೂ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಸೋದರತ್ತೆ ಇವರ ಕೂಡ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಸರಕಾರಿ ಚಾಕರಿ ಇತ್ತು.

(೩೩) ರಾ. ಮಠುರೇ:— ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ ಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಮಠುರೆ ಇವರು ಸಹಪಾಠಿಗಳಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆಗ ಮೂರನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮೂಲಕ ಮಠುರಗೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಗುರ್ತವಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಮಠುರೆ ಇವರು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಇದೇ ಮೊದಲು ಕಂಡಿದ್ದು, ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು

ಸಾಧುಗಳ ಸೇವೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮುಖದಿಂದ ಮಾತ್ರ ವೇದಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಹಟಾತ್ತಾಗಿ ಹೊಲಸು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಹೊರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರ ಮೈಮೇಲೆ ಹಳೇ ಚಿಂದಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರು ನಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧಕರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪಂಚಾಮಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ಯುಕ್ತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. “ಬರೇ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಉದ್ಧಾರದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಈಶ್ವರನು ನನ್ನನ್ನು ಬೇಕೆಂತ ಕಳುಹಿಸಿರುವನು. ನಾವು ಬಹಳ ಪುತ್ರಮ ಮಾಡಿರುವೆವು. ಶಂಕರನು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡೆಂತ ವತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.” ಆದರೆ ಇದು ಭಸ್ಮಾಸುರಗೆ ಕೊಟ್ಟವರಂತೆ ಇರುವದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಮಹಾರಾಜ :- ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಸಾಧುಗಳಿದ್ದರೋ ಆಗ್ಗೆ ಸಹ ಇಂಥ ಡಾಂಭಿಕ ವ ನಕಲಿ ಸಾಧುಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸುಧಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೆಂತ ಅನ್ನುತ್ತರೋ ಅಂಥವರು ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇರಲಿ, ಇಂಥ ರೀತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವದೇ. ತಾನು ಇದರಿಂದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೋಸ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂಬುದಿಷ್ಟೇ ಕಲಿಯತಕ್ಕದ್ದು; ಶುಕಾರಾಮರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. “ಇಂಥ ಸಂತರನ್ನು ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಜೀವಂತ ಹುಗಿಯಬೇಕು.” “ಇಂಥ ಗುರುಗಳು ದುಡ್ಡಿಗೆ ನೂರು ಶಿಗುತ್ತಾರೆ.” ಎಂತ ರಾಮದಾಸ ಸಮರ್ಥರಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕೋಲೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಾಗ್ಗೆ ನಾನಾದರೂ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಶ್ವರನೇ ಇಂಥವರ ತಂತ್ರದೊಳಗಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ನಾನಾದರೂ ಇಪ್ಪತ್ತಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಂದಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ತಂದೆ. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಈ ಸಾಧುಗಳಾದರೂ ಲೋಕಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನೆಂದು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾದೆವು.

ಮಠುರೇ :- ನೀವು ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು ಸತ್ಯವು. ಯಾರು ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳ ತಂತ್ರದೊಳಗೆ ಶಿಕ್ತಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೋ, ಮತ್ತು ಅವರ ವರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರಮಾರ್ಥ ಎರಡಕ್ಕೂ ಎರವಾಗುವರು. ಇದು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ವ್ಯಸನಿ ಎಂದು ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಡಗಿಸುವ ಯುಕ್ತಿಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಹತ್ತರ ಜನಸಂದಣಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತರ ದೇವತೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲ, ಭಜನೆ ಇಲ್ಲ, ಪೂಜೆ ಆಚಾರದಿಗಳಿಲ್ಲ, ಫಲ, ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳೂ

ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರಂತೆ ನೀವಾದರೂ ನಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಯಾರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಈ ಮಧ್ಯಪಾನ ಮತ್ತು ಬೈಯುವ ಚಾಳಿ ನೋಡಿ, ನಿಜವಾಗಿ ಮೋಸ ಹೊಂದುವರು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಬರುವದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರು. ಆದರೆ ಇತ್ತೊಂದು ಸತ್ಯವು, ಅವರ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗಲಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವಾತನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೂಡ ಪೂರ್ವಜನ್ನದ ಸಂಬಂಧವಿರುವದೋ ಅಂಥವನು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿರುವನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು

ಮಥುರೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ ಮಹಾರಾಜರೇ ನಾನು ಈಗ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ಮಂದಿ ನಾಸ್ತಿಕರೆದ್ದು ಅಥವಾ ನಾಸ್ತಿಕತ್ವದ ತೋರಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈಶ್ವರನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನಿದ್ದರೆ, ಆತನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ತೋರಿಸಿ, ಎಂದನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಈಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಧೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾನು ನಿರುತ್ತರನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಅದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮಾತಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕಾಗುವದು, ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರ ಎನದೆ ಎಂಬದು ನೀವು ನನಗೆ ಹೇಳುವಿರೋ? ಈಶ್ವರನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ವಾದ ವಿವಾದದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದೀತೇನು?

ಮಹಾರಾಜ:— ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸುಲಭವಾದ ಉತ್ತರವು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆದೀತು. ಆಕ್ಷೇಪನ ವ ಹಾಯಡ್ರೊಜನ ಇವೆರಡು ವಾಯುಗಳ ರಾಸಾಯನಿಕ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಜಲ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವದೆಂದು ರಸಾಯನಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಿಶ್ರಣದ ಪ್ರಮಾಣ ಯಾವದೆಂತ ಆ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೇ ಹೇಳಬಲ್ಲನು; ಅಂದರೆ ಯಾವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವದೋ ಅವನೇ ಹೇಳಬಲ್ಲನು. ಆದರೆ ಈ ತಿಳಿಯುವಂಥ ಶಕ್ತಿಯು ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಸರಂಪಾರ ನೀರು ಅದೆ. ಅದರ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಒರಾಯಿಸಿ ಯಾವನು ನೀರನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದನೆೋ ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ಮರ್ಯಾದಿತ ಮಾನವೀ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ. ಅದು ಸಮಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯವು; ಸಮಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿಯೆಂದರೆ ವಿಶ್ವಶಕ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ. ಈ ಸಮಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ, ಈಶ್ವರನ ಅಸ್ತಿತ್ವ. ನಿನಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವಂಥವನು, ಜಡ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ (ಅರಿವು) ಇದೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನಾದರೆ, ಅದು ವೇದಾಂತ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಬ್ರಹ್ಮವು ಚಿತ್ ಸ್ವರೂಪವಿದ್ದು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಕೋರಿಸತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಇಷ್ಟೇ.

ಜಡ ಮತ್ತು ಚಿತ್ ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಭೇದವು ಹೋಯಿತು, ಅಂದರೆ ಯಾವ ಬದಿ ಚಿತ್ ಸ್ವರೂಪ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವದೋ ಅದೇ ಈಶ್ವರ.

ಒಬ್ಬರೆ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಧರ್ಮಗೃಹ್ಣಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಗೃಹ್ಣಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಈಶ್ವರನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ವಿಷಯದ ಶಂಕೆಯು ಉಳಿಯುವದೇ ಇಲ್ಲ.

ಮಥುರೇ: — “ ನಾನು ಅಜ್ಞಾನಿ ಇದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬರೆ ಮರಾಠಿ, ಅದು ಸಹ ನಾಲ್ಕೇ ಇಯತ್ತಿಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ” ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರವಾದರೂ ಎಷ್ಟೊಂದೂ ಕಲಿತುಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಅದರೆ ಇಂಥ ಗಹನವಾದ ಪಶ್ಚಿಮನ್ನು ನೀವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಡಿಸುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ಬಹಳ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ, ಅದರೂ ನಾನು ಸಹ ಗಲಿಬಿಲಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಿಂದ ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಿಡಿಸಲಾಗದು.

ಮಹಾರಾಜ: — ವಿದ್ವಾನ್ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ವಾದ ನಿವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ವ.ತ್ತ ಅಮರ ಪುಸ್ತಕದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅನಂತರ ಆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಮನನ ಮಾಡಿದೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳು ನನಗೆ ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬಲ್ಲೆನು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಏನು ಅನ್ನುತ್ತೇನೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಅನ್ನದೆ ನನ್ನ ಗುರುವು ನನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ, ಎಂಬದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಥೆ ಪುರಾಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಯಾವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನನಗೆ ಶಿಕ್ತವೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಓದಿದೆ, ಕೆಲವು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಪತಂಜಲಿಯ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮೈಕಿ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವುಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಎರಡನೆಯವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ, ಕೆಲವು ಸಾಧನಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳಾದರೂ ನಾನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಂದ ನಾನು ಏನೇನು ಓದಿದನೋ ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ವ ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರಿಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಸದ್ಯ ನಾನು ಏನೇನೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ, ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ ಅಂತ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂತ ಜಿಗಣೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂತ ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಗುಣ (ಒಳ್ಳೆ) ತೋರಿಸುವ ದೇದರೆ ಇತರರಿಗೂ ತನಗೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದಂತಾಗುವದು, ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲ

ದಲ್ಲಿ ಸಹ ಋಷಿಜನರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೋಷಗಳನ್ನೆ, ಅಂತ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಥುರೇ:—ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆತ್ಮನು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸ್ಕೊಳ್ಳುವನು ? ಜೀವಾತ್ಮಾ ಅಂದರೆ ಅವನೇ ಶಿವಾತ್ಮಾ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಾರಾಜ:— ಈ ವೇದಾಂತ ಈಗ ಸಾಕು. ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮನು ಕಾಣುವನು ಹೀಗನ್ನುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನನಗೆ ಸ್ವತಃ ಆ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ನನ್ನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮಾತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ಈ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವದೆ, ಹೀಗೆ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಿಹ ಈ ನಮ್ಮ ಭಿಟ್ಟಿಯು ದೈವಯೋಗದಿಂದಲೇ ಠರಾಯಿಸಿತ್ತೆಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸಂಧಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೂಡಲೇ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ನಾನಾ ಸಮರ್ಥತೆ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮಾಂತ ಪ್ರೇಮವಿದೆ. ನನ್ನಿಂದ ಘಟಿಸಿದ ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಅವರು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಕೂಡಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆಕೋಲಿಯ ಗುಪ್ತ ಇವರೂ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಆದ ಚಮತ್ಕಾರದ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಶಂಕಾ ಕುಶಂಕೆಗಳು ಓಡಿ ಹೋದವು ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುವ ಕಲಸ ಬಿತ್ತು. ಈಗ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಡು, ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಸಕಲವ ಪುಪೂರ್ಣವಾದೀತು ಆಗ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪವೇಳೆ ಮಿಂಚಿನ ಗೆರೆಯಂತೆ ಸುಷುಮ್ನೆಯೊಳಗೆ ಹಾಗೆ ಏರುವನು ಎಂಬದನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವಿ. ಆದರೆ ಅವನು ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನಲ್ಲ, ಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದು ತಿಳಿಯುವದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಈ ಗುರ್ತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಕೃಷ್ಣಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿನಗೆ ಅವನು ಕಾಣಿಸುವನು, ಆಕೋಲೆ ಮುಲ್ಲರುವಾಗ ಶಿವರಾಮಭಾವ ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಮಥುರೇ:— ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ಸಂಬಂಧ ನಿಮ್ಮ ಮತವೇನೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾರಾಜ:— ಕೆಲವು ಮಹಾತ್ಮರ ಕಡೆಯಿಂದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮಹನ್ ಸಾಧುಗಳು ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಲಕ್ಷ ಹಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮಹಿಮಾ ಸಾಧುಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಉಂಟಾಗುವದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮೂಲಕ ಅವರು ಸಾಧುಗಳಲ್ಲವೆಂತ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುವುದು. ಇತರ ಧರ್ಮಗಳೊಳಗಿನ ಸಾಧುಗಳು ಸಹ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಾಧುಗಳ ಮುಖದಿಂದ ಯಾವ್ಯಾವ ಪುಂತ್ರಗಳು ಹೊರ

ಖೇಳಾತ್ಮನೋ ಅವನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಜಪಿಸಿದರೆ, ಅವು ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು. ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಾಧಕನು ಯಾವದೇ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಧರ್ಮದವನಿರಲಿ, ಆತನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ ನಡೆದದ್ದಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಕ್ಕಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು.

ಮಥುರೆ, ಈಗ ಈ ಚರ್ಚೆ ಸಾಕಾಯಿತು. ನಾನು ಸಮರ್ಥನು ನನ್ನ ಖಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಾನು ಪುನಃ ಬಂದೇನು. ನೀನು ಈಗ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಮಾಡು. ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿನಗೆ ಮನಃಶಾಂತಿ ಹೃದ್ರವಾದೀತು.

ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ಮಥುರೆಯವರ ತಜ್ಞ ತಕ್ಕೊಂಡರು, ಮಥುರೆಯವರು ಇತ್ತಲಾಗಿ ತಮ್ಮ ಐವತ್ತೆಂಟನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಸಮಾಧಿ ಅವಸ್ಥೆ ತನಕ ಮುಟ್ಟಿದ್ದರು.

(೩೪) ಕಲ್ಯಾಣದ ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜರು :— ಶ್ರೀಗಣಾನವ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಸಹಜ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಮ ಮಾರುತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸಾಧುಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಗದ್ದಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಿಿದ್ದರು, ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು, “ ನಿಮ್ಮ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವು ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆದದೆ, ಎಲ್ಲಿ ತನಕ ಮುಂದರಿಸಿದ್ದೀರಿ ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜರು (ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು) ಅಂದರು, “ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೆ ಪಾವಟಿಗೆಗೆ ಮೇಲೆ ಇರುವಾಗ ನೀನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬಹುದೋ ? ” ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅಶ್ಚರ್ಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜರು ಮೌನವ್ರತ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಏನೇನು ಮಾತಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಸ್ಲೇಟಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. “ ನಾನೂ ನೀನೂ ಜೌರಂಗಿನಾಥರ ಅವತಾರಗಳಿದ್ದೇವೆ,” ಹೀಗೆ ಅವರು ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂದರು.

ಇದರ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜರು ಎರಡೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಹಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೂ, ಮಹಾರಾಜರು ಪರೀಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾರುತಿಯವರ ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದರು. ಅವರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹ್ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ವಗೈರೆ ಅವರಿಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರು ಕೂಳುಕೊಂಡ ಬೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಂದರು, ಮತ್ತು ಇವರೇ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿದ್ದಾರೆಂತ ಗುರ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕೂಡೇ ಮಾತಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸಹ ಈ ಮಂದಿ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆಂಬದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರು ಹತ್ತು ದಿನೈದು ವರ್ಷ ಪರೀಳದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಮಂದಿಯ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವದು ಅಪರೂಪ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರ ಮಿತ್ರರು ವಸರಾ, ಕೋಜಾಗರಿ, ಪೂರ್ಣಿಮೆ ಇಂಥ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇಟ ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಎಂದೂ ಯಾರ ಕಡೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರ ಮಿತ್ರರು ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರ ಮನೆಯಲ್ಲೆಯೇ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಈ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ದಾದರ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು, ಕೆಲವರು ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಎಲ್ಲ ಪುರುಷರು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಆ ಬಂದ ಮಂದಿವೈಕಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಗುಪ್ತ ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ಈ ಗುಪ್ತ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಯಿತು.

ಮಹಾರಾಜ:— ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯವೇನು?

ಗುಪ್ತ:— ಈ ಜಾಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ತಾಸು ಹತ್ತಿತು. ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದನು, ಅವನಿಗೆ ಸಮರ್ಥರು ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂತ ನಾವು ಕೇಳಿದೆವು. ನಮಗೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು.

ಮಹಾರಾಜ:— ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವೇನು?

ಗುಪ್ತ:— ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡ ಏನೂ ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಮರ್ಥರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ.

ಮಹಾರಾಜ:— ಅವರ ವಿಷಯ ಯಾರು ನಿಮಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಟ್ಟರೆಂತ ನನಗೆ ಹೇಳುವಿರಾ? ನೀವು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿ ಬಾಡರೆ, ನಾನಾಡರೂ ಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು.

ಅದರಿಂದ ನೀವು ಮೋಸ ಹೋಗಲಾರಿರಿ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವು ಯೋಗ್ಯ ನಿರೀತಿಯಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದೀತು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀವು ವಿಪರೀತ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಡಕಿ ಬೀಳುವಿರಿ, ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವದು ನನಗೆ ಇಚ್ಛಾ ಅದೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಮುಂದೆ ಸಮಾಧಾನವಾದೀತು.

ಗುಪ್ತೆ:— ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿಯವರು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಉರಣದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕರಿ ಆಗಿರುವ ನನ್ನ ಅಪ್ಪರೊಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕರೂ ನಿಷ್ಕಪಟ ಸ್ವಭಾವದವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮರೆಂಬದರ ಮೇಲಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನು ಅವರು ಶಿಫಾರಸ ಮಾಡದೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಅನುಭವದ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಯಾವನನ್ನಾದರೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಹೇಳುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬರೆ ಹೊರಗಿನ ನೋಟದ ಮೇಲಿಂದ ಮೋಸ ಹೊಂದುವವರಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ— “ನಮ್ಮ ಕಾಯಸ್ಥ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿಯವರ ಗಾಂಧಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾದವರು ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರೊಬ್ಬರೇ, ಅವರು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಮರ್ಥರ ಕೂಡ ಇರುತ್ತಾರೆ.” ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ.

ಮಹಾರಾಜರು:— ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಈಗ ನಾನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ವಿಡಿರಿ, ಅಥವಾ ಬಿಡಿರಿ, ಅದನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನು. ಮಹಾಲಕರಿ, ರಾಮಸಾಹೇಬ ಶುಕೇಯವರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ದೇಹದ ನ್ಯೂನತ್ವವೇನಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿರುವರೋ ?

ಗುಪ್ತೆ:— ಇಲ್ಲ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಮಹಾರಾಜರು:— ಒಳ್ಳೇದು, ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಸಂಬಂಧ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮದ್ಯಪಾನದ ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿ ಎಳೆದಿದ್ದರು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಸುದ್ದಿವದಿಂದಲೇ ನಾನು ಆದರೊಳಗಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಅವನು ಏನೇನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದಾನೆ, ಪಕ್ಕಾ ಸೆರೆಕೂಡಕನೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಮಾವಳಿಯಂತೆ ಅವನು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಸಹ ಬೈಯುತ್ತಾನೆ. ಲೋಕದ ಅಥವಾ ಇತರ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅವನು ಕವಡಿ ಕಿಮ್ಮತು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅನ್ನ ಸೇವನೆ ಮಾಡುವದು ಅಪರೂಪ, ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನು ಇತರರನ್ನು ಅವರ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೊಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅಸಹ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಗಾಡೆಗಳನ್ನು

ಉಚ್ಚರಿಸುವನು; ಮತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ದೋಷ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಚಿಹ್ನೆ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂತ ಕೆಲವರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಅಘೋರಪಂಥದ ವ (ದುಷ್ಟ ತಂತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವ) ನಿಂದಾನೊ, ಅಥವಾ ಕರ್ಣಪಿಶಾಚಿಯ ಉಪಾಸಕನಿಂದಾನೊ, ಅಥವಾ ಅವೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟಿನ (Hypnotism) ಕಾರ್ಯವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನಂಥವನು ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರಾಗಿ ಅವನ ವಿಷಯ ಹ್ಯಾಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಮೊದಲನೇ ಮಾತೇನೆಂದರೆ, ಅವನು ಹೇಳುವನಿದ್ದಾನೆ. ಎರಡನೇದೇನೆಂದರೆ ಅವನು ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರ ಸಂಬಂಧಿಕನಿದ್ದಾನೆ, ಮೂರನೇ ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಗುರು ಎಂತ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಕ್ಕ ವರೂ ದೊಡ್ಡವರೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಳ್ಳವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಮತ ಕೇಳದೆ ವಿನಹ ಅವರು ಏನೊಂದೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಮೀರುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗನ್ನುವದರಿಂದ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ನಡಿಸುತ್ತಾರೆಂತ ನನ್ನ ಅಂಬೊಣವಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಒಟ್ಟಾರೆ ಮೇಲಿಂದ ನಿಜವಾಗಿರುವದು. ಅವನಿಗೆ 'ದೇವ ಮಾವಾ' ಅಂತ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಅವನ ಅಚರಣೆಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಎಂತ ನಾನು ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಲಿ? ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಮೂಲಸ್ಥಾನವಾದ ಅಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ರಹಿವಾಸಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜರಂಥ ಸತ್ಪುರುಷರ ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸುವದೆಂದರೆ, ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡುವದಾ ಗುವದು. ಇಂಥಾದ್ದೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ ಆ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳ ಶಿಷ್ಯರು ಲೋಕಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಪರಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಗಜಾನನನು ಹೇಳುವನಿರುವದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವನೋ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಚ್ಚಕ್ರಿಯಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರು ಎದುಂಗಿದ್ದರೂ ಅನುಮಾನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರ ಬಾಹ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲ ಲೌಕಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೋಷಾಪ್ತವಾಗುವೆ. ಅವನ ಅಂತರ ವೃತ್ತಿ ಹ್ಯಾಗಿರುವದೆಂದು ನಾನೇನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಪರಲೋಕ ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬರುವನು. ನೀವು ಅವನನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿ ಅವನ ಸಂಬಂಧ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಹೋಗುವೆನು. ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಕಾರಣ ನಿಮಿತ್ತ ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವು ಮುಂದೆ ರಿಸಿದ್ದಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮಕ್ಷಮ ಕೂಡುವೆವು. ಅವರ ಸಮಕ್ಷಮ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ

ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈಗ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿರಿ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರ ಕಡೆಯಿಂದ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀವು ಕೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು ಖರೀದಿ ಸತ್ಪುರುಷನ ಪದವಿಗೆ ಏರಿಸಿರುವಿರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಹೋಗಿರಿ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಫಾವು ಭಿಟ್ಟಿಯಾದಾಗ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕ ಅವನ ವಿಷಯ ನಿಮ್ಮ ಮತವೇನೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜರು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದಾಗಲೆ, ಆ ನಾಲ್ಕೈದು ಶಿಷ್ಯರನ್ನೆ ಕೇಶಲ ಮತ್ತು ಚತುರ ಬುದ್ಧಿಯವನೊಬ್ಬನು, ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮಹಾರಾಜರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಅವನ್ನು ಬಿಡದೆ, “ ನೀವೇ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು. ” ಎಂದು ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅಂದದ್ದೇನಂದರೆ, — “ ನಾನು ಖರೆಯಾಗಿ ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲ; ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಹಾಗನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೇದು, ನೀವು ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರೆಂತ ತಿಳಿಕೊಂಡಿರಿ. ನೀವು ಹೇಳುವದೇನು ? ”

ಆ ಗೃಹಸ್ಥರೆಲ್ಲರೂ—ಹೆಚ್ಚಿಗೆಲ್ಲ, ನೀವೇ ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜರ ಗಾದಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಿದ್ದೀರಿ.

ಮಹಾರಾಜ— ನಾನು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾ ಏನು ಅಂದಿದ್ದೇನೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ, ಹೆಚ್ಚೂ ಇಲ್ಲ, ಕಡಿಮೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು. ಅವರಿಗೆ ಚಹಾಪಾನವು ಕೊಡಲಾಯಿತು, ಆ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗಂದರು, “ ಖರೆಯಾಗಿ ನಾನು ಅಂಥ ಮರ್ಯಾದಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಪಾತ್ರನಲ್ಲ. ನನ್ನ ವ್ಯಸನಗಳೆಲ್ಲ ನಾನು ಬಿಡುವೆನೆಂದರೂ, ಇನ್ನೂ ನಾನು ಸಾಧಕದೇಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವಾದರೂ ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನೇನು ಬಲ್ಲೆನೆಂತ ತೋರುವದೋ ಅದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗುರುವು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಮಹಾತ್ಮರ ಹೇಳಿಕೆ ಮೇರೆಗೆ ಮಂದಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಜಪವನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ‘ಸೋಹಂ’ ಜಪವನ್ನು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನೊಳಗಿನ ಕಲ್ಮಷಗಳೆಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಜಾಡಿಸಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಯಾವದಾದರೂ ಕಸಬರಾಗಿಯಿಂದ ಅವು ಜಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಂದರೆ, ನಾನು ಯಾವ

ನಾದರೂ ಸತ್ಪುರುಷನ ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡ್ರಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನಿಸಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ, ಆಗ್ಗೆ ನಾನು ಯಾವದೊಂದು ಗಾದಿಯ ಮೇಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅನುಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಯಾರಾದರೂ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು.

ಒಳ್ಳೇದು, ಈಗ ಘಂಟೆ ಐದು ಹೊಡೆದವು; ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗಾದಿಯನ್ನು ಹತ್ತ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಾನು ರಾಮ ಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜರ ಗಾದಿಯ ನ್ನೇರಬೇಕೆಂತ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುವದಾದರೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಾರ ಅವಸ್ಥೆ ತಿರಿಗಿ ಬನ್ನಿ, ಆ ಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ.

ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಸಾಲ್ವೈದು ಮಂದಿ ಹೋದರು. ಅನಂತರ ಈ ವರೆಗೆ ಅವರ ಮೈಕಿ ಯಾರೂ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ರಾಮ ಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜರ ವರ್ಷಾಪುತಿ ನಡಿಯುವ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಮಹಾರಾಜರು ಒಂದೆರಡುಸಾರ ತಮ್ಮ ಸ್ವಕ್ಕೆ ಆ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು.

ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಾಗ, ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಈ ನಿವೇದನೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂತ ಕೇಳಿದರು. ಸಮರ್ಥರೆಂದರು, ಇದೊಂದು ಉತ್ತಮ ದೇಣಿಗೆ ಇದ್ದು, ಕಾರ್ಯಸ್ಥ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಕೀರ್ತಿ ಕಾರಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರೆಂದರು, “ ಸ್ವತಃಕ್ಕೆ ರಾಮಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜರ ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡ್ರಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಹಾಪುರುಷರಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಜರಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಒಂದೇ ಆಕ್ಷೇಪವೇನಂದರೆ,- ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಸಂಗತಿಯ ಸುಖದಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಿ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಜನ ನಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಶ್ರೀಮಂತ ಜನರು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ, ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ನನಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಗರ್ವ ಬರುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಂಥವರ ಕೂಡ ಗೆಳೆತನದಿಂದ ನಡಿಯುವದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪಮಾನವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಿನಗೆ ಇದು ಸೇರುತ್ತಿತ್ತೋ? ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡು”.

ನಾನಾಸಮರ್ಥರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅಂದರು, “ ನೀವು ಇದ್ದಹಾಗೆ ದಯಮಾಡಿ ಇರಿ, ನಮ್ಮೊಳಗಿಂತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳಕೊಂಡರೆ, ಮತ್ತೇನೇನೂ ಆ ಲುಕ್ಕಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ.”

ಈ ಸಂಗತಿ ೧೯೧೮ ನೇ ಇಸವಿಯ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಇತ್ತಲಾಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಸ್ವತಃ ಇದನ್ನು ಈ ಚರಿತ್ರಕಾರರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಅವರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಅದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅಂದರು. “ ಅದು ಹ್ಯಾಗಾಗಬೇಕೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಸಾಸಾದರೂ ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅಪಾತ್ರ ನಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಆತ್ಮವನ್ನು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ, ಅಗ ನನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಈಗ ನಾನು ಮತಣವೆಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅದು ತಿಳಿಯಿತೆಂದರೆ, ದೇವತೆನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನಿಂದಾಗುವದು. ಆ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಆನಂದವು ಭೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಿಗುವದು, ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ತಾವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವವು.

(೩೭) ಅನುಗ್ರಹ ಹೊಂದಿದವರು— ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಗ್ರಹಸ್ಥರು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಶ್ರೀ. ಪಾಟಣಕರ, ಬಾಳಾಸಾಹೇಬ ಗಡಕರಿ ಮತ್ತು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪಂತ ಗಡಕರಿ, ಅವರ ಅನುಭವಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಿರುತ್ತವೆ ಹಾಗೆಯೇ ರೋಹದ ರಾಜೆ ಮತ್ತು ರಣದಿವೆ ಇವರೂ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು.

(೩೮) ವಾಮನರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ— ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವರ ಅಣ್ಣ ಸಾಯಾಣರಾಯರು ಪೇಣ ವ ಇತರ ಸ್ಥಳ-ಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರ ಮನೆತನದ ಸುಮಾರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಐನೂರು-ಎಂಟನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುವ ಅಸ್ತಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ವಸೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸರ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಪೈಕಿ ಒಮ್ಮೆ ಪೇಣಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ೧೯೨೦-೨೧ ರಲ್ಲಿ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನರೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ತ್ರಿಂಬಕ ಶಿಕ್ಷೇಕರ ಎಂಬ ಗಜಾನನರ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಮಹಾರಾಜತ ಕಡೆ ಬಂದು, ರೋಹದ ದಾರಿಯಿಂದ ನಾತೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅವರಂದರು, ತನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಕೇರಾಬಾಯಿಯನ್ನು ರೋಹಾದಿಂದ ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ಮನೆಯಿಂದ ಕರಕೊಂಡು ಬರುವದದೆ. ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ರೋಹಾದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕೂಡ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ತ್ರಿಂಬಕರಾಯರು ಬಹಳ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮಹಾರಾಜರು ಕಡೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಮರುದಿನ ತ್ರಿಂಬಕರಾಯರು, ಅವರ ಮಿತ್ರರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರು ಒಂದು ಚಕ್ಕಡಿಗಾಡಿ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಮುಂಜಾನೆ ಹೊರಟು, ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೋಹಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದರು.

ಮಹಾರಾಜರು ಆಗ ಮಲಿನ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು; ಅವರು ತ್ರಿಂಬಕ ರಾಯರಿಗೆ ತಾನು ಅವರ ಆಳೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಹೇಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ತ್ರಿಂಬಕ ರಾಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಸಂಗ ಇಂಥಾದ್ದಿತ್ತಲ್ಲ, ಮಹಾರಾಜರು ಅಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವದು ಜರೂರ ಬಿತ್ತು.

ರೋಹಾಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತ್ರಿಂಬಕರಾಯರು ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂತ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಮಹಾತ್ಮರಿದ್ದಾರೆಂಬದನ್ನು ಆಕೆಯು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಈ ಮಾತು ಸರಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ; ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಗಂಡನ ಮನೆಯವರೂ ಕಬೂಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಕೇರೂಬಾಯಿ ಗಂಡ ವಾಮನರಾವ ಇವರು ಮಾಮಲೇದಾರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರಕೂನರು, ಅವರ ತಂದೆ ನಾರಾಯಣರಾವ, ಮತ್ತು ತಾಯಿ, ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಆಪ್ತರು ಇದ್ದರು. ಕೇರೂಬಾಯಿ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವಳನ್ನು ತಿದ್ದರಲ್ಲ, ಆಕೆಗೆ ಮೈಯೊಳಗೆ ದೆವ್ವ ಪ್ರವೇಶಿಸಿಯದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಈ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದಿರುವಾಗ್ಗೆ ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು, ಅವರು ಈ ಅಭ್ಯಾಗತರ ಯೋಗ್ಯ ಆದರ ಸತ್ಕಾತ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಮಹಾ ರಾಜರು ಅವರ ಗುರ್ತದವರೆಲ್ಲದರಿಂದ ಅವಳು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

ನಾರಾಯಣರಾವಃ— ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿ ಯಾವದು ?

ಮಹಾರಾಜಃ— ನಮಗೆ ಜಾತಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ನಾರಾಯಣರಾವಃ— ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಹೆಸರೇನು ?

ಮಹಾರಾಜಃ— ಮುರಲೀಧರ.

ನಾರಾಯಣರಾವಃ— ನಿಮ್ಮ ಅಡ್ಡಹೆಸರೇನು ?

ಮಹಾರಾಜಃ—... ಗುಪ್ತೆ,

ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ವಾಮನರಾಯರು ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು, ಅವರು ಅತಿಥಿಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡದಲೇ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕರು. ಆಗ ಈ ಮಂದಿ ಕೇರು ಬಾಯಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆ ಮನೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂತ ತಿಳಿಯಿತು. ಸಂಜೆ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಬಂದವರ ಗಾಡಿ

ಹೊಡಿಯುವವನೆಂತ ತಿಳಿದು, ಅವರ ಉಟಕ್ಕೆ ಎಲೆಯು ಹೊರಗೆ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿತ್ತು. ಭೋಜನಾನಂತರ ಇವರು ಮಲಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ದಾಯಿತು. ಮಳೆದಿನ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೂಡ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ತ್ರಿಂಬಕರಾಯರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಕಳುಹಿಸುವವಾದರೆ ಸಾವು ನಸುಕಿನ ವೇಳೆಗೆ ಹೊರಡೋಣ ಎಂದು ಅವರಂದರು, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾರಾಜರು ವಾಮನರಾಯರ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎತ್ತಿದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಏನೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕೇರೂಬಾಯಿಯು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಕೂಡ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಸರವಾನಿಗೆ ಬೇಡಿದಾಗ ವಾಮನರಾಯರು ಇಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ಆಕೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರು ಅವರನ್ನು ಶಾಂತ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು; ಆದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುಂದೆ ಮಹಾರಾಜರು ತ್ರಿಂಬಕರಾಯರಿಗೆ ಅಂದರು, “ ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ಏನದು ನೋಡೇನು, ನಾವು ಹತ್ತು ಹೊಡಿಯುವವನಕ ಗಾಡಿ ಹೂಡಬಾರದು,”

ಎರಡನೇ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ, “ ನಾನು ವಾಮನರಾಯರ ಕೂಡ ಪುನಃ ಈ ಸಂಗತಿ ಮಾತಾಡುವೆನು, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರರ ಕೂಡ ಸಭೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿರಿ,” ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ತ್ರಿಂಬಕರಾಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ವಾಮನರಾಯರ ಮುದುಕ ತಂದೆ ಶೇಗಡಿ (ಒಲೆ) ಹತ್ತರ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರು ಹೋದರು, ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಳಗಿಂದ ವಾಮನರಾಯರೂ ಬಂದರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ವಾಮನರಾಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, “ ಏನು ಕೇರೂಬಾಯಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡ ಕಳುಹಿಸುವಿರಲ್ಲ? ಆಕೆಯು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಯವರನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆಕೆಯ ತಂದೆಯವರು ಬಹಳ ರೋಗ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆಕೆಯನ್ನು ಎಂಟೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಾನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವೆನು, ಆಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೂಡ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನೀವು ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವದು.”

ವಾಮನರಾವ ಪುನಃ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಅಂದರು, “ ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಕಳುಹಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀವು ಬಂದಹಾಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಿ,” ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ ಹೀಗೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳೆದಿರಿ. ನಾನು ಅವರ ಆಳಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದರ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಪಟ್ಟೆ.” ವಾಮನರಾವ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತರಾಗಿ ಅಂದರು, “ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಈಕೆಯನ್ನು ತೊರಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೋ ಅವಾಗ್ಲೂ ಈಕೆಗೆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. ಎಂತ ಆದ್ದೆಯವರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಕೆಯನ್ನು ತೊರಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ.”

ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ, “ ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತೀರೇನು ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ವಾಮನರಾವ್ :— ಹೌದು, ನಾನು ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಜ್ಯೋತಿಷಿ (ಜೋಯಿಸರು) ಬಂದಿದ್ದರು, ಅವರ ಶಾಸ್ತ್ರ ನೈಪುಣ್ಯ ಕಂಡು, ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ, ಅವರು ನನಗೆ ಮೂವತ್ತಾರು ಮಂಗಳವಾರ (ಉಪವಾಸ) ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತೇ ಮೂರನೇ ಮಂಗಳವಾರ.

ಮಹಾರಾಜ :— ನಿಮಗೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ ಏನು ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ವಾಮನರಾಯರಿಗೆ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವ ಆಳುಮುಷ್ಯನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಶಾಂತ ವ ಗಂಭೀರ ರೀತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಯುಕ್ತನಾಗಿ ಕೇಳುವದೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು, ಅವರೂ ನಿಚಾರ ಮಾಡುವವರಾದರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ಪುನಃ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು, ವ ಮುಂದೆ ಅಂದರು, “ ನಿಮ್ಮದು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಏದ್ದರೆ, ನಾನೇನು ಹೇಳುವೆನೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವದೋ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿಲ್ಲಕ್ಕೆ “ ನೀವು ಏನು ಹೇಳುವಿರೋ ಅದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಗುವದರ ಮೇಲೆ ಇವೆಲ್ಲ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವದು. ” ಎಂದು ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು.

ವಾಮನರಾಯರು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಪಂಚಾಂಗ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ವಾಮನರಾಯರು ಒಳಗೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಶಾಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ ಆಳು ಮನುಷ್ಯನು ಇಷ್ಟು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಂಡು ಬಂತು.

ಪಂಚಾಂಗದಕಡೆ ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜರಂದರು; “ ನನಗೆ ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನೀವು ಕೇಳುವ ವವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳದೆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಇಡಿರಿ. ” ನಂತರ ಕೈಬಿರಳುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದನ್ನೆ ಮಡಿಚಿ, ಏನೋ ಗಣಿತ ಮಾಡುವವನಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಹಾರಾಜರು ಆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎನೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವಾಮನರಾಯರು ಚಕಿತರಾದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೇ ಭಾವನೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರು ಇವರು ಆಳಲ್ಲಾ. ಜ್ಯೋತಿಷಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಮಹಾನ್ ಸಾಧು

ಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬ ರೀತಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಯಿತು, ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಅಂದರು, “ ಮಹಾರಾಜರೇ ನೀವು ಸಾಧುಗಳಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುತು ಹತ್ತಿತು. ನೀವು ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ವಿನಃ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ” ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಅವರು ವಾಮನರಾಯರಿಗೆ “ ಸೋಹಂ ” ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಂತಃಕೃಷ್ಣಿಯನ್ನೂ ಇತ್ತರು, ಮಹಾರಾಜರು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಅರ್ಧ ತಾಸು ತನಕ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ‘ಸೋಹಂ’ ದ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ವಾಮನರಾಯರಿಗೆ ತೇಜಃಪುಂಜ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಹತ್ತರ ಸುಂದರ ವ ತೇಜಸ್ವಿ ಒಂದು ಆಕಳು ಕಾಡಿಸಿತು.

“ ತಾವು ಆಳು ಮನುಷ್ಯನೆಂತ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ; ಆಡರೆ ನೀವು ಆಳು ಎಂದೂ ಅಲ್ಲ, ನೀವು ಖರೆಯಾಗಿ ಯಾರಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ, ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅದಿನ ಕೂಗಲಿಕ್ಕಂತು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ; ಅದಲ್ಲದೆ ಆ ದಿವಸದ ರಜಾತಕೊಂಡು, ಅವರ ಅತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಮಾಡುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯವನ್ನೇಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ತಾನು ಯಾರು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ತಿಳಿಸಿರು. ಅವರಂದರು “ ನಾನೊಬ್ಬ ಕುಂಟನು, ಹೆಳವನು, ದೇವರ ಕೂಸು ಇದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಜನರಿಗೆ ಅತ್ಯುಪಕಾರದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಸಮರ್ಥನಿದ್ದೇನೆ, ”

ಸರ್ವರಿಗೂ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ತಾವು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಆಳು ಮನುಷ್ಯನೆಂತೆ ನಡೆಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಅಂದರು, “ ನೀವು ನನ್ನ ಕೂಡ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿಂದ ನಡಿಯುತ್ತೀರಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಮಾಧಾನವಿದೆ. ಮಾನ ಅಪಮಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮಾನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ”

ಎರಡನೇ ದಿವಸ ಈ ಅತಿಥಿಗಳು ಕೇರೂಬಾಯಿಕೂಡ ಹೊರಟರು, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಚಲೋದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಆಕೆಗೆ ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವದು ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಆಶ್ವಾಸನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾರಾಜರ ವಚನವು ಮುಂದೆ ಸತ್ಯವಾಯಿತು, ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಈಗ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವಾಮನರಾಯರಿಗೆ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೇ ಸುಧಾರಣೆ ಆಯಿತು, ಮಹಾರಾಜರು ಪರಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

(೩೭) ಮಹಾಡದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಂಗತಿ :— ಹೊಲದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಮಹಾಡದಲ್ಲಿ ಅವರದು ಒಂದು ದಿನ ವಸ್ತಿ ಆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರಣದಿವೆ ಅಂತ ಅವರ ಮಿತ್ರ ರೊಬ್ಬರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರಿದ್ದರು. ರೋಹದ ವಾಮ ನರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ಇವರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಸರಿಚೆಯ ನೊದಲೇ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ರಣದಿವೆ ಇವರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಶಿರಸ್ತೇ ವಾರರಿದ್ದರು. ಆಗ್ಗೆ ಅವರು ಪರ್ಯಟೆಗೆ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದು, ಮಹಾಡದಿಂದ ಮೂರು ಮೈಲಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಬಂದಿದ್ದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ತನ್ನ ಕ್ಯಾಂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂತ ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದರು. ಮಹಾರಾಜರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಿತ್ರರು, ವಾಮನಾವ ಮಧುರೆ ಎಂಬವರು ಡಾಕ್ಟರರಿದ್ದರು ಅವರು ರಾಮ ಭಕ್ತರಿದ್ದರು, ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕೂಡ ರಣದಿವೆಯ ವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಡಾಕ್ಟರಸಾಹೇಬರ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ಮಹಾಡ ಸಮೀಪದ ಗಾಂಧಾರೀ ನದಿಗೆ ಪ್ರವಾಹ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರೂ ಸುಖರೂಪದಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದರು. ಕ್ಯಾಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಾಯಸ್ಥ ಪ್ರಭು ಜಾತಿಯವರೂ ಇದ್ದರು. ಭೋಜನದ ತಯಾರಿ ಆಯಿತು. ಕಾಯಸ್ಥ ಪ್ರಭು ಜನರಿಗೆ ಮಾಂಸಾನ್ನ ನಡಿಯುವದೆಂದು ಅವರ ಎಲೆಗಳು ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. 'ಇಂಥಾ ಅನ್ನದ ನಮಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಶಾಕಾಹಾರಿ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರಿ." ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರೂ ಡಾಕ್ಟರ ಸಾಹೇಬರೂ ಇತರರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದರು. " ನಮ್ಮಂಥ ಕಾಯಸ್ಥರಿಗೆ ಇದೇನೂ ಅಪರಿಚಿತವಲ್ಲ." ಅಂತ ಕೆಲವರಂದರು, ಕೆಲವರು "ನೀವು ವಿನಾಕಾರಣ ಡೌಲು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ" ಎಂದಂದರು, ಮತ್ತೆ ಜೇಷ್ಠ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. " ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆಗ್ರಹವಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಹೇಳುವದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಹೇಳುವ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ಕೂಡುವೆನು." ಎಂದು ಅಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಕಾಯಸ್ಥರ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಕೂತರು, ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಮಾಂಸಾನ್ನವಿದ್ದ ಎಲೆಯನ್ನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ತೋರಿಸಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ಏನು ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ! ಆ ಎಲ್ಲ ಮಾಂಸನ್ನದ್ದು ಏಡೆಯ ಹುಳಿಸಲ್ಯವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಒಬ್ಬರು ಅಂದರು, " ಇದು ಗಾರುಡೀ ವಿದ್ಯೆಯು." ಮತ್ತೊಬ್ಬರು " ಇದು ಹಿನ್ನೊಟಿಸಮ್ " ಎಂದು ಒದಲಿದರು,

(೩೮) ೩೯. ರಣದಿವೆ :—ರಣದಿವೆ ಇವರು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಅವರೇ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕ್ಯಾಂಪಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಸಾಧು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಅವರು ಆ ಸಾರನ್ನು ಅರಿಬಾಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದನೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ,

ಎಂಟು ದಿನಗಳತನಕ ಆ ಸಾರು ಏನೂ ಕೆಡದೆ ಹ್ಯಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯಿತು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ರಣದಿನೆಯವರು ಕ್ವಾಲಿಫಾಯಿಂಗ್ (Qualifying) ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತರು. ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರಿಯುವ ಮೊದಲು ಮಹಾರಾಜರ ನೆನಪು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರೀತಿಯಿಂದ ಉತ್ತರಣರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಅವರು ಮಾಮಲೇದಾರರಾದರು. ಮಹಾರಾಜರ ಮಹತ್ವದ ಸಂಬಂಧ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಬಲ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಸನೀಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪುರಾವೆಯು ಶಿಕ್ಷಿತ; ಆದರೂ ಮಹಾರಾಜರು “ ಇವರು ದೊಡ್ಡ ಜಾಡೂಗಾರರರಬೇಕು, ಅಥವಾ ಅಘೋರಪಂಥದವರರಬೇಕು, ” ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಇತರರ ಹೇಳಿಕೆ ಮೇರೆಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅತ್ಯಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಎರವಾದರು, ಎಂತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ.

(೩೯) ಧುಳೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ರಾ. ರಾಜೆ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ :— ಸನ್ ೧೯೨೪ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ಭಸೆ ಎಂಬವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ದಾಮೋದರ ಮಾರ್ತಂಡ ಚಿಟಣೀಸ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಕೂನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋದರು, ಆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಚಿಟಣೀಸರು ನಾಂದಗಾಂವ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬದಲಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ಮುದ್ದಾಂ ನಾಂದಗಾಂವಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಮೂರು ದಿನಗಳತನಕ ಇದ್ದರು. ಚಿಟಣೀಸರು ತಮ್ಮ ಮೈದುನರಾದ ರಾಜೆ ಇವರಿಗೆ ನಾಂದಗಾಂವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜೆಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವರೊಳಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಸಂಬಂಧ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು.

ಎರಡನೇ ದಿವಸ ರಾಜೆಯವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಧುಳೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂತ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಪರಂದರು, “ ನನಗೆ ಈ ಸಾಧು ಜನರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ಅವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯವು ನಮಗೇನೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲ, ಎಂತ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಾಧುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಬಹಳ. ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಬಹಳ ಇಚ್ಛೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅಕೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ತಾವು ಧುಳೆಗೆ ಬಂದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಅನಂದವಾದೀತು. ” ಮಹಾರಾಜರು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ರಾಜೆಯವರಕೂಡ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜೆಯವರು ಧುಳಿಗೆ ಹೋದನಂತರ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಟಣಿಸರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಧುಳಿದ ತಿಕ್ಕೇಟು ತೆಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ನಾಂದಗಾಂವ ಸ್ವೇಶನದಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದರು, ಅದರ ಮುಂದೆ ಎರಡೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ “ಮಹಾರಾಜರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.” ಎಂಬದಾಗಿ ಚಿಟಣಿಸರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬಂತು.

ಸನ್ ೧೯೨೬ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ನಾಶಿ ಕಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಾಶಿಕದಿಂದ ಧುಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. “ಮಹಾರಾಜರು ಧುಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ನೀವು ಧುಳಿಗೆ ಬರಬೇಕು,” ಎಂತ ರಾಜೆಯವರ ಪತ್ರ ಚಿಟಣಿಸರಿಗೆ ಬಂತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಚಿಟಣಿಸರು ಧುಳಿಗೆ ಹೋದರು, ಅಲ್ಲಿ ಸಾಸವಡಕರ ಮಾಧವರಾವ ವೈದ್ಯ ರಾವಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತೆ ಮುಂತಾದ ಮಂದಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅವರು ತಿರುಗಿ ನಾಂದಗಾಂವಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಈ ಸಮಯ ಮಹಾರಾಜರು ರಾಜೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಉಳಿದರು. ರಾಜೆ ಕುಟುಂಬದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಅಸರ ಕೂಡ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟೇಲ್ಲಾ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಸಾಧು ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಯಾರಿಗೂ ಆಗಗೊಡಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವರಾದರೂ ಮಹಾರಾಜರು ಸಾಧುಗಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಾಯಿಯು ಶ್ರೀ, ಮಾಧವನಾಥ ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಬರೋಣದಿಂದ ಆಕೆಯ ಆನಂದವು ವಿಶೇಷವಾದೀತು ಎಂತ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ರಾಜೆಯವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು, ಮಾತಾಡುತ್ತ ಮಾತಾಡುತ್ತ ರಾಜೆಯವರ ತಾಯಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರ ಸೋದರತ್ತಿಯವರಿಗೆ ನಿಕಟ ಪರಿಚಯವಿರುವದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ, ಮಹಾರಾಜರು ಎನೇನೋ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ರಾಜೆಯವರು ಯಾವನಾದರೂ ಸಾಧು ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರಲ್ಲ. ಅದರೂ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಮಧುರ ಸ್ವಭಾವ, ಶುದ್ಧ ವರ್ತನಾಕ, ಮತ್ತು ಅವರ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಪಾಠಮಾರ್ಥಿಕ ಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ರಾಜೆಯವರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಆದರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಂಧುವಿನಂತೆ ಪ್ರೇಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

(೪೦) ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿ ದಿನಃ—ಆ ವರ್ಷ ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿ ದಿವಸ ರಾಜೆ ವ ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ಹೊಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ರಾಜೆಯವರು ಶೌಚಕೂಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನೂರಾರು ಊದಿನ ಕಡ್ಡಿ ಸುಟ್ಟಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸುವಾಸ ಬಂತು. ಮಹಾರಾಜರು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರಾಧನಾ ಖರ್ಚು ಮೇಲೆ ಕೂಡಿದ್ದರು. ರಾಜೆಯವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೀತಿ ಕಂಡಿತು ಅಂತ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಕೈಕಾಲು ಒಣಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ

ವಾಸ ಬಡುತ್ತದೆಂತ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಮನೆಯಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದಳು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಆ ವಾಸನೆಯು ಬರುತ್ತದೆಂತ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ವಾಸ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಮಹಾರಾಜರು ಆರಾಮ ಮುರ್ಚೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಅವರು ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ಬಹಳ ಸಪ್ಪಳ ದಿಂದ ನಕ್ಕರು. ಮತ್ತು ಅಂದರು, “ನಾನಾದರೂ ಅನಂದದಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದೆ, ನನ್ನಿಂದ ಏನೂ ಹೇಳಲಾಗದು.” ಅನಂತರ ರಾಜೆಯವರ ಮನೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದರು, ಮತ್ತು ಅಶ್ವರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ರಾಜೆಯವರು ಇತ್ತಲಾಗೆ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ್ಗೆ, ಮಹಾರಾಜ ಮತ್ತು ಇತರ ಮಂದಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರು; ಅವರು ಬೇರೆ ಸಹ ಕೆಲವು ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು, ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಮಂಜಾನೆ ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಘಂಟೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರುಸಲ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆಯು ಬರಹತ್ತಿತು, ಏನೇನೂ ದೃಶ್ಯ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಮಹಾರಾಜರ ಸರ್ವ ದೇಹ ಭಸ್ಮದಿಂದ ತುಂಬಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಚಂದನೀ ಗಂಧ ಹಚ್ಚಿದಂತೆ, ರಾಜೆಯವರು ಕೆಲವು ನೇಳೆ ಕಂಡರು. ಆ ಸಂಬಂಧಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜೆ ಇವರು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸಾಧು ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧವಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಈ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ರಾಜೆಯವರು ಸಾಸವಡ ಕರ ಹೆಸರಿನ ಸಬ್‌ರಜಿಸ್ವಾರಿಗೂ ಗಾಂಡೇಕರ ಎಂಬ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದರು ರಾಜೆಯವರು ಜ್ಯೋತಿಷಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯ ಎಷ್ಟೋ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಜನರು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೊರಗೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಒಂದು ದಿನ ಅವರೊಳಗೊಬ್ಬರು “ಈ ಕುಂಟ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರು?” ಎಂದು ರಾಜೆಯವರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಏನು ಖುಶ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಪೈಕಿ ಕೆಲವರು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು “ಮಹಾರಾಜರೇ ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವುದು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು, ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗಂದದ್ದು “ನಾನು ಸಾಧುವೂ ಅಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜನೂ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ರಾಜೆ ಇವರ ಕುಟುಂಬ ದವರಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಅಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ದೀನ ಪ್ರಾಣಿ ಇದ್ದೇನೆ, ಯಾರಾದರೂ ನನಗೆ ಮಹಾರಾಜ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಈ ಹೆಸರು ಎರಡನೇಯವರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಗಜಾನನ. ನಾನು ಅಕೋಲೆಯ

ರಹುವಾಸಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ನಾನಾಸಮರ್ಥ ಇವಳೆ ಕಡೆ ಇರುತ್ತೇನೆ, ಅವರು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ ಸಂಬಂಧಿಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವೆನು.”

ಅದರೂ ಮಹಾರಾಜರು ಹಾಗೆ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡುವ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆಂತ ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತು ಮತ್ತು “ ತಾವು ಸಾಧುಗಳಿದ್ದೀರಿಂತ ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವುದು, ” ಎಂದು ಅವರಂದರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು, “ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿ ಯಾರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನಗೆ ಗುರುಗಳು ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರಡನೇಯವರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಆ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಕನಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಹೊರ್ತು ಯಾರೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಒಂದೇಸಮನ ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ ಗವೇನು ? ” ಈ ಬುದ್ಧಿವಾದದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಉಪದೇಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂತ ಬಹಳ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ “ ಸೋಹಂ ” ದ ಮಂತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು,

ರಾವಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತೆ ಮತ್ತು ಜಹಗೀರದಾರ ಸಾಸಾಸಾಹೇಬ ಗಾಂಡೇಕರ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಗೃಹಸ್ಥರು. ರಾಜೀಯವರ ಭಿಟ್ಟಿಸಲುವಾಗಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಸಾಸಾಸಾಹೇಬ ಜಹಗೀರದಾರರು ಈ ಕುಂಟೆ ಗೃಹಸ್ಥರು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ರಾಜೀಯವರು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಕೂಡ ಅಡ್ಡಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಮಹಾರಾಜರು ಯಾರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

(೪೧) ಬುಕ್ಕಾ + ಸಂಬಂಧ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ:— ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಾಜೆ ಮತ್ತು ಸಾಸವಡಕರ ಇವರು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಹಾರಾಜರು ಧುಳೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಬುಕ್ಕಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಾಸವಡಕರರು ಪೇಶ ಮುಕ್ಕಾಮಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಕೂನರಾಗಿದ್ದ ದಾಮೋದರ ಮಾರ್ಕಂಡ ಚಟೀಣೀಸ ಇವರಿಗೆ ಪತ್ರ ವ ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಡ್ ವ ಪತ್ರ ವಿಶ್ವನಾಥ ಗೋಪಾಳ ವೈದ್ಯ ಇವರು ಓದಿದ್ದರು, ಎಂಥು ಬುಕ್ಕಾದ

+ ಇದು ವಾರಕರಿ ಪಂಥದವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಭಜನೆ ನೇಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಸುವಾಸಿತ ಕರೆ ಪುಡಿ.

ಚಮತ್ಕಾರ “ ಗುರುಶಿಷ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ದೀಪಿಕಾ”† ಇದರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದರು. ಈ ಚಮತ್ಕಾರದ ವಿಷಯ ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ವರ್ಣನೆಯು ಆ ವೋಸ್ಕ ಕಾರ್ಡ ನ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ರಾಜೆ ವ ಸಾಸವಡಕರ ಇವರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಅವರು ಆ ಸಂಗತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅದನ್ನು ಸಾಸವಡಕರರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದಲೇ ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

ಭಾದ್ರಪದ ತಿಂಗಳು ಗಣಪತಿಯ ಉತ್ಸವದ ಕಡೇ ದಿವಸ ಅಂದರೆ ಅನಂತ ಚತುರ್ದಶಿ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಆರು ಹೊಡಿಯುವಾಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸುಳಿ ವಕೀಲರ ಮನೆಗೆ ಉತ್ಸವ ಮೇಳಗಳು ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಗಣಪತಿ ಮತ್ತು ಮೇಳಗಳು ನೋಡಿ ಆದ ಮೇಲೆ ರಾಜೆ, ಮಾಧವರಾವ ವೈದ್ಯ, ಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ನಾನು ಪ್ರಧಾನರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಮಾತಾಡುತ್ತ ಇದ್ದೆವು. ತಾವು ಸಾಧು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ವಿಷಯ ಅನೇಕ ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಕೆಲವುಕಾಲದ ನಂತರ ಅವೇ ಸಾಧುಗಳು ದಾಂಭಿಕ ವ ಕಪಟಿ ಎಂದು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಶ್ರದ್ಧಾಳೂ ಜನರು, ಈ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಮೋಸ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಕಟ್ಟಿಕಡೆ ಆ ಚಮತ್ಕಾರಗಳೂ ಸುಳ್ಳೆಂತ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಖಾನದೇಶ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಂದುರಬಾರ ಸಮೀಪ ‘ಪ್ರಕಾಶೆ’ ಅಂತ ಒಂದು ಊರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಆತನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಆ ಸಾಧುವು ಮುಂದೆ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶೆ ಊರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಕುವ ಬದಲಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಹಾಕಿದನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈಗಿನ ಸಾಧುಗಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ವೇಳೆ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ‘ನೀವು ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲ.’ ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ. ಅವರೊಂದರು, “ ನಾನು ಏನು ಮಾತಾಡಲಿ?” ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಹ್ಯಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧುಗಳ ಕೃತಿ ಅವರು ನೋಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಆಜ್ಞಾನಿ ಇದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಏನೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಮೊದಾಂತ ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿನ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಜ್ಞಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರೂ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಅತ್ತಲಾಗೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿ (ಮಹತ್ ಬ್ರಹ್ಮ) ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ತುಕಾರಾಮ, ರಾಮದಾಸ ವ ಏಕನಾಥ ಇವರು ಪೂರ್ವದ ಸಾಧುಗಳು, ಮತ್ತು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜ ಮತ್ತರಾಮಮಾರುತಿ

† ಈ ಓವಿಬಡ್ಡ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರ ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಭವಗಳೂ ಇವು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಇತ್ತ ಲಾಗಿ ನ ಸಾಧುಗಳು ಆ ಮಹತ್ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸದ್ಗುಣ ಮಾತೆಯು ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನನಗೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಳೆ, ಮತ್ತು “ ಸೋಹಂ ” ಮಂತ್ರವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಬಂಧ ನನಗೇನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ಹೇಳ ಬಲ್ಲೆನು. ನೀವು ಮನಃಕಲ್ಪಿತ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂತರೂ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು. ಎಲ್ಲ ಸಾಧು ಗಳು ಕಪಟ, ಅವರ ಚಮತ್ಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು, ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ?

ಸಾಸವಡಕರ:— ಎಲ್ಲ ಸಾಧುಗಳು ಕಪಟ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಚಮತ್ಕಾರ ಗಳು ಸುಳ್ಳು, ಎಂದು ಅನ್ನುವದು ನನ್ನ ತಾತ್ಪರ್ಯವಲ್ಲ. ಇತ್ತಲಾಗಿ ತೋರಿಕೆ ಸಾಧುಗಳ ಮಹತ್ವವೇ ಬಹಳ, ಇಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಅಂಬೋಣವು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ಹಾಗಿರಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೇನು ಉಪಾಯವು ? ಖರೇ ಸಾಧುಗಳು ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಇದ್ದರೆ, ಕಪಟ ಸಾಧುಗಳು ನೂರಾರು ಇವೆ, ಅವರು ಖರೇ ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಅನುಕರಣ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ತಾವೂ ಖರೇ ಸಾಧುಗಳೆಂತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆಂತಲೇ ಜನರು ಮೋಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬನ ಲಗ್ನದ ಹೆಂಡತಿ ಎರಡನೇ ಯವನ ಕೂಡ ಹೋದಳೆಂತ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಬಿಡು ತ್ತಾರೇನು? ರೈಲಗಾಡಿ, ಮೋಟಾರ್, ವಿಮಾನ ಇವುಗಳ ಅಪಘಾತಗಳು ಎಂದಾ ದರೂ ಅಗುತ್ತವೆಂತ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ಯಾರಾದರೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾ ರೇನು ? ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧಕತು ಖರೇ ರದ್ದು ರುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದೆಂತ ಅದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಡಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಅಂಬೋಣವು.”

ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾನು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅವರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅವರ ಮುಖದ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ತೇಜದ ವರ್ತುಲ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತು ನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಹಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಖದ ಮೇಲೆ, ಕೋಟು ಗಳ ಮೇಲೆ ಸತರಂಜಿ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಬುಕ್ಕಾದ ಮಳೆ ಸುರಿದಂತಾಯಿತು. ಮಹಾರಾ ಜರೂ ಅದರೊಳಗೆ ಸೇರಿದ್ದರು. “ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತೀಕೇ ಜಯ, ಗಣಪತಿ ಮಹಾರಾಜಕೇ ಜಯ ” ಹೀಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರ್ವರಿಗೂ ಅನಂದವಾಯಿತು. ಪ್ರಧಾನರು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ

ಕಡಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆಗ ಪ್ರಧಾನರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲ ಬುಕ್ಕಾ ಸುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅನಂತರ ಮನೆ ಮಂದಿ ಎಲ್ಲ ಆ ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ, ಚಹಾ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಸರ್ವರೂ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡರು, ರಾವಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತೆ ಅವರೊಳಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಆದರೊಳಗಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುಕ್ಕಾ ತಕ್ಕೊಂಡು. ಡಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟರು. ಕೆಲವರ ಕಡೆ ಅದು ಈಗ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ತನಕ ಇತ್ತು, ಆ ಮೇಲೆ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಈ ಚಮತ್ಕಾರವು ಧುಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ಇದರ ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ಬೇಗನೆ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು, ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ಧುಳೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. “ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಜನರೊಳಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಡಿ” ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಎರಡನೇ ದಿವಸ ಸಾಸವಡಕರ ಮತ್ತು ಮಾಧವರಾವ ವೈದ್ಯ ಇವರು ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅವರೊಳಗೆ ಈ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು.

ವೈದ್ಯ:— ನಾನು ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರಂದರು, “ನಾವು ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಪರಮಾರ್ಥದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಮರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮೃತ್ಯು ನಂತರ ಅವರು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮಂತೆ ಸಾಧು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಈಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅವರ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೇಕು, ಅವರು ನಮ್ಮ ಸೇವಾ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲವು ಅಂಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಾವು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.” ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ಕಬೂಲಾದೆವು. ಒಬ್ಬರಂದರು “ರಾಮನಾಮವನ್ನು ಕಾಗದದ ತುಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಇಂಥ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಗೋದಿ ಹಿಟ್ಟು ಕಲಿಸಿ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ನೀರೊಳಗಿನ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ದರ್ಶನವಾಗುವದು.” ಮತ್ತೊಬ್ಬನಂದನು, “ಮರಣ ನಂತರ ನಾವು ಶಿಷ್ಯನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ,

ಈಶ್ವರನ ಸತತ ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿರಿ.” ಮೂರನೆಯವನೊಬ್ಬನು ಅಂದನು, “ಸ್ತ್ರೀಯರ ಉದ್ಧಾರದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮವು.”

ಮಹಾರಾಜರು. ಈ ಕಡೆ ಮಾತು ಹೇಳಿದ ಸಾಧುವಿನ ಹೆಸರು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಅಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ವೈದ್ಯರೆಂದರು, ಆ ಸಾಧುವಿನ ಹೆಸರು ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವದೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಕಪಟ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುವದೆ.” ‘ಒಳ್ಳೇದು, ಇರಲಿ, ನನಗೆ ಅವರ ಹೆಸರಿನ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.’ ಹೀಗೆಂದು ಅವರು ಮುಂದೆ ಅಂದರು, “ನನ್ನ ಮನೆ ಸ್ವಚ್ಛವಿರುವದೋ ಎಂಬದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯವೆಂಬದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ಬೇಕು; ಸುಮ್ಮನೆ ನಿರಾಧಾರ ಶಂಕಾ ಅಥವಾ ಸಂಶಯ ತೆಗೆಯುವ ಬುದ್ಧಿ ಇರಬಾರದು, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಏನು ಇರಬೇಕಾಗುವದೋ ಅದು ಇದೆ. ಪರಮಾರ್ಥ ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತರ ಖರೀ ಚಾತುರ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಎಂದೂ ಮೋಸ ಹೋಗಲಾರನು. ನೀವು ನನ್ನ ಬಾಂಧವರೆಂದಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧ ನನಗೆ ಏನು ತೋರುವದೋ ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಹ ಬಹಳ ದುರ್ಗುಣಗಳು ಅವೆ. ಒಂದೂ ಒಳ್ಳೇಚಾಳಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಯಾವದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಯಾವದು ಇದರ ಪರೀಕ್ಷೆ ನೀವೇ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.”

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆನೇಕ ಸಾಧುಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು, ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಮುಂದೆಯೂ ಆದಾರು, ಖರೆ ಆನೆಂದದ ಉಗಮವು ತನ್ನ ಸಮೀಪವೇ ಇದೆ, ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಸಾಧುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆತ್ಮಾನಂದದ ಅನುಭವವು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೊಂದಬೇಕು ಎಂತ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರು ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅವರ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವದೇ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಈ ಆತ್ಮಾನುಭವದ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾದರೆ, ಸರ್ವ ಐಹಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಯಾದರೂ ಈ ಆತ್ಮಾನಂದವು ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದೀತು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವದೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಯಾವನಾದರೂ ಸಾಧು ಅಂದದ್ದಾದರೆ, ಅವನು ಅವರೊಳಗೆ ‘ಸ್ಪೆಶಲಿಸ್ಟ್’ (Specialist) ಎಂತ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತನು ಎನೇನೂ ಆತಗೆ ಬೇಡುತ್ತಾನೋ ಅದನೆಲ್ಲಾ ಈಶ್ವರನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಈ ಸಾಧು ಇಂಥ ವರವನ್ನು ಈಶ್ವರನಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು, ಅದರೂ ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ, ಶುಕಾರಾಮ, ಏಕನಾಥ ಇವರಂಥಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಧುಗಳು ತಾವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವೀ ಜೀವದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು.

ಮೀರಾಬಾಯಿ, ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿ, ಜಸಾಬಾಯಿ, ಬಹಿಣಾಬಾಯಿ ಇವರಂಥಾ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂತರಾದರೂ ತಾವು ಪುರುಷರ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬಂದಿರುವೆವು ಎಂತ ಎಲ್ಲೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನ ಋಷಿಗಳು, ಉಪನಿಷದ್ ಅಥವಾ ಯೋಗ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಅವಾಚೀನ ಸಾಧುಗಳ ಮೈಕಿ ಮಾತ್ರ ಈ 'ಸ್ವೇಶಲ್' ತಜ್ಞರನ್ನು ಈಶ್ವರನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದನು ಎಂಬಂತೆ ಇವರ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರದ ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡಬೇಕು ಅಂದರೆ ಮೋಸವಾಗಲಾರದು.

ನನ್ನ ವಿಷಯ ಕೇಳುವದಾದರೆ, ನಾನು ಈ ಭವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡು ಇದ್ದಂತೆ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಈ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಪ್ರಕಾರ ನಡಿಯುವದೇ ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯ. ನೀವು ನನಗೆ ಸಾಧು ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಸ್ತಬ್ಧ ಮಾಡಲಿ? ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಲ್ಲ, ನಾನು ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲ. ಆದರೂ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಮುದ್ದಾಂ ಸಾಧು ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಶೇಂದೂರ ಹಚ್ಚಿ ದೇವ ಅಂತ ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ.

ವೈದ್ಯ:- ಮಹಾರಾಜರೇ, ಬಂಗಾರಕ್ಕೆ ಮಲಾಮು ಮಾಡಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವೇನು? ನಿಜವಾದ ರತ್ನವು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಡಗುವದೇನು? ಗುಲಾಬಿಯು, ಸಂಪಿಗೆಯು, ಅಥವಾ ಕಸ್ತೂರಿಯ ವಾಸನೆಯು ಅಡಗಿತೋ?

ಮಹಾರಾಜರು:- ಇಂಥಾ ನಿರರ್ಥಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ನಾಟಾಘಾಟಿ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನು? ಅವರವರ ಕರ್ಮಫಲ ಅವರವರೇ ಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧುಗಳ ದೋಷವನ್ನೆತ್ತುವದನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಂದೂ ಮಾಡಬೇಡರಿ. ಅವರೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಖರೇ ಸಾಧುಗಳೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಸಾಧುಗಳ ಕೂಡ ಇಂಥವರಿಗೂ ದೋಷ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವದು, ಇದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲ.

ಮಾಧವರಾವ:- ಅಜ್ಞಾನಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕಲಿಸುವದು ಹಿರಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಇದೇ ನನ್ನ ಕಡೆ ಪ್ರಶ್ನೆ,

ಮಹಾರಾಜರು:- ಜನರು, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಭೇದ ಮಾಡಬಾರದು, ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮಾಧವರಾಯರೊಂದು- "ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿತವರಿಗೆ ಈ ತತ್ವ ಹತ್ತಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ." "ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಮೋಸ ಹೊಂದಿರುವಿರೋ?" ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಮಾಧವರಾಯರು ಉತ್ತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. "ಈಗ ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳಾದವು, ನಾನು ಸಾಧುಗಳ

ಪ್ರಶ್ನೆ:— ನೀವು ಧುಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡೀರಿ? ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕಡೆಬಿಂದು ಉಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಂಡೀರಿ? ನನ್ನ ಉಪದೇಶದ ನಂತರ ನೀವು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿರಿ, ಮತ್ತು ಅವರ ಉಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಿರಿ? ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವದು ಮತ್ತು ಅವರ ಉಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ಈ ನಿಮ್ಮ ಚಟಾ ನಿರಂತರ ಹೀಗೇ ಇದ್ದೀತೇನು?

ಉತ್ತರ:—ಎಲ್ಲಿ ತನಕ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗುವದು, ಮತ್ತು ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿತನಕ ನಾನು ಮತ್ತೊಂದೇನು ಮಾಡಲಿ? ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವ ತನಕ ನನ್ನ ಸಾಧು ತೋಧನ ನಡಿಯ ಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ:— ನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜರು ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಎಂದಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರೇನು? ಮತ್ತು ಯಾರು ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರೇ ನಿಮಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಉತ್ತರ:— ನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜರು ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಭಾವಿಯೊಳಗಿಂದ ಮಿಠಾಯಿ ತುಂಬಿರುವ ತಾಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ನಮಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಅಂಗೈಯಿಂದ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:— ಉಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ನೀವು ನನ್ನ ಯಾವ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದಿರಿ?

ಉತ್ತರ:— ರಾಜೆಯವರು ನನಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕಳೆದ ಏಳೆಂಟು ದಿನ ನಾನು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಸಹಾ ಇಲ್ಲಿ ಸುವಾಸ ಬರುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮದ್ಯದ ವಾಸ ಬರುತ್ತದೆ. ತತ್ವಗಳನ್ನೆ, ಧೂಪದವಾಸ ಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಚಮೇಲಿ ಹೂವಿನ ಗಂಧ ಬರುವದು. ಹೀಗಿದ್ದು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತದಲ್ಲ, ನೀವು ಅತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಾಧುಗಳಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲ ಇದ್ದೀರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:— ಭಾವಿಯೊಳಗಿಂದ ವೇಢೆ, ಬರ್ಫಿ ಇವುಗಳ ತಾಟುಗಳು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವದು ಮತ್ತು ಸುವಾಸ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವದು, ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ

ಮಹದಂತರವಿದೆ. ಪೇಡೆ ಬಫಿಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಾದರೂ ತುಂಬುವದು, ಅದರೆ ಬರೇ ಸುವಾಸದಿಂದ ಏನು ಉಪಯೋಗವಾದೀತು ?

ಉತ್ತರ:— ಮಹಾರಾಜರೇ, ನೀವು ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಬೇಡಿರಿ. ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಆದಕೂ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ ಲಾಗಾಯಿತು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ತಿಗಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಯಾವದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಸ್ಥಿಕೆಯು ನಿಶ್ಚಯವಾದೀತೋ ಅದೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ಅದೇನೆಂದರೆ— ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು-ಐದು ವಿತ್ತರ ಕೂಡ ನಾನು ಪಂಥರ ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಆಗ ಚಂದ್ರಭಾಗೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ “ತಪಕೀರಿ ಬುವಾ” ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಶರೀರದವರು, ಧನ್ಯ-ಪುಷ್ಪ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಅಜಾನುಬಾಹುಗಳಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಉದ್ದವಾದ ಗಡ್ಡವಿತ್ತು. ಟೊಂಕಕ್ಕೆ ಗೋಣಿ ಚೀಲದ ತುಂಡು ಸುತ್ತಿದ್ದಿದ್ದು, ಮತ್ತೇನೂ ವಸ್ತ್ರ ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಕಂಕುಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೋಳಿಗೆ ಇತ್ತು, ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಪದ ಡಬ್ಬಿ ಇತ್ತು. ಅವರು ಮೌನ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾರೊಬ್ಬರ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು ಆಗ ಅವರಂದರು, ನಿಮ್ಮ ಊರಾದ ಧುಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಬಂದಾನು. ಆದರೂ ನೀನು, ಅವನು ಸಾಧು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾರೆ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ಸಾಧು ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆನು, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನ ಆಶೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಖರೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು. ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಮೂಕನಾದೆನು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಆತ್ಮಾನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು.

(೪೩) **ಶ್ರೀ ತಪಕೀರಿ ಮಹಾರಾಜ:**— ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅನಂದವಾಯಿತು. ಅವರಂದರು,— ನೀವು ನೋಡುವ ಮೊದಲೇ ನಾನು ತಪಕೀರಿ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ನಾನು ಅಕೋಲೆಯ ಗುಪ್ತೆಯವರ ಕೂಡ ಪಂಥರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಹುಡುಗ ಹುಟ್ಟಿದನೆಂತ ಅವರು ಕುಟುಂಬ ಸಹಿತ ಅಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಅಳಿಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಈ ಅಳಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಅಬಕಾರಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ ಇದ್ದರು, ಗುಪ್ತೆ ವಕೀಲರಿಗೆ ನಾನು ಅಣ್ಣನೆಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮರುದಿನ ನಾನು ಚಂದ್ರಭಾಗೆಯ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಂದು ಬೀಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ದೇವಾಲಯವಿತ್ತು. ಅದರ ಹತ್ತರ ಒಂದು ಆರಳಿ ಗಿಡವಿತ್ತು. ತಪಕೀರಿ ಬುವಾ ಅಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದರು. ನಾನು ಬರಿಗಾಲಿಲೇ ನಡೆಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಗ್ಗೆ ಮೇತಿಗಳು ಇದ್ದದರಿಂದ ಕಾಲು ಸುಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಬಕಾರಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ ರಾಜಿ ಇವರು

ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಎಂದೂ ಮೋಸ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ಮೋಸಪಟ್ಟೇನೆಂತೆ ಅನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಇದರದು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಿದೆ,” ಮುಂದೆ ಅವರಂದರು, “ ಜನರಿಗೆ ಸತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುವದು, ಇದು ಖರೀ ಸಾಧುವಿನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಅಜ್ಞಾನಿ ಜನರು ಮೋಸಗೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಒಕಾರಾಮ, ರಾಮದಾಸ ಎಕನಾಥ ವ ಗುಲಾಬಿ ರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ನಗೈರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಧುಗಳು ಸಹ ಕಪಟಿ ವ ನಕಲಿ ಸಾಧು ಗಳನ್ನು ತೀವ್ರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಸತ್ಪುರುಷರು ಅಲ್ಲವೇನು? ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಯಾಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ದೋಷ ತೆಗೆದರು? ಅವರು ಎಲ್ಲಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಇದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ.

ಮಹಾರಾಜರೇ:— ಮೂಢವರಾವ, ನಿಮ್ಮ ಅಂಬೋಣ ತಪ್ಪಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜನರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಈ ಮಹಾನ್ ವಿಭೂತಿ ಗಳಿಗೆ ಸರ್ವ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಸತ್ತಾ ನಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಅವರಂತೆ ಆಚರಿ ಸುವದು ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಶೋಭಿಸೀತೇನು? ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವು ನನಗೆ “ಸೋಹಂ” ದ ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ನಾನು, ಸಂಧ್ಯಾ, ಜಪ, ತಪ ಇವೆಲ್ಲ ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಜನರೊಳಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅವರೊಳಗೆ ಅವರಂತೆಯೇ ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ, ಸಾಧು ಅಥವಾ ವಿದ್ವಾನ್ ಸದ್ವಿಶ್ವಾಸಿ ಜನರೊಳಗಿಂದ ಖುತ್ಮವರನ್ನು ಆರಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಮತ್ತು ಅವರ ಗುಣಗಳನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ದುರ್ಗುಣಗಳಿದ್ದಾವು ಅವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ತೆಗೆಯುವ ಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಮರ್ವಾಸನೆಯು ಇನ್ನು ಎಂದೂ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಬರಬಾರದು. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹೀಗೆ ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಆದರೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಯಾಕೆ ಘಟಿಸು ತ್ತವೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಘಟಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವದೆ. ರಾಜೆಯವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿವ ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವು ದ್ರಾಘಾಗುತ್ತವೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಆದರೆ ಅವು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆಗ್ನಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಪರಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸುವದು. ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರು ಮೂರ್ತಿ ತೋರು ತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ಎರಡನೇ

ಯವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಅವಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವ ದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವು ಪುನಃ ಆಗಬಾರದೆಂದು, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

‘ ಈಗ ನೀವು ಹೋಗಿರಿ, ನಾನು ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಭಿಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವದಾದರೆ ನೀವು ಪರೀಳ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ಆಗ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡೋಣ.

(೪೨) ರಾ. ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಗಾಂಡೇಕರ:—ಮರುದಿನದಿಂದ ನಾನಾ ಸಾಹೇಬರು ನಿತ್ಯ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ತನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಎಂಟು ನಿನಗಳು ಹೋದವು, ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದರು, ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಾರೆಂತ ನೋಡಿ, ಅನುಗ್ರಹದ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಲವಲವಿಕೆ, ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಚ್ಚೀಲತ್ವ ಲಕ್ಷ ದೊಳಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟರು. ಧ್ಯಾನ ಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಉಪದೇಶದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವ ಅನಂತರ ನಾನಾಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಯಾವಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೇಳು ವವರಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಮತ್ತು ಅವರೊಳಗೆ ಆದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುವೆನು.

ಪ್ರಶ್ನೆ:—ನಿಮಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ಗುರುವು ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟಾನೇನು ?

ಉತ್ತರ:— ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಬೀಲಾಪೂರಕರ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:— ಅವರು ನಿಮಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ ?

ಉತ್ತರ:— ನಾನು ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರದ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ; ಬಹಳ ಕಾಲತನಕ ಅವರ ಸಹವಾಸದ ಲಾಭ ನನಗೆ ಶಿಕ್ಕಿರುವದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ:—ಆ ನಂತರ ಮತ್ತಾವದಾದರೂ ಸಾಧುಕಡೆ ಉಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೀರೇನು ?

ಉತ್ತರ:—ಇದರ ನಂತರ ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಾನು ಕೇಡಗಾಂವದ ನಾರಾ ಯಣ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಅವರ ಪೋಟೋದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರದ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲೇ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ, “ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಚ್ಚು ಮನುಷ್ಯನಿರುತ್ತಾನೆ ಅವನಿಗೆ ನಾಶೀ ಪುಡಿವು ದೊಡ್ಡ ವೆಸನವಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಾಶೀ ಪುಡಿ ಬೇಡುತ್ತಾ ಉರೋಳಗೆಲ್ಲ ಆಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.” ಅದರೆ ಇವನು ಸಾಧು ಇರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅವನಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವುದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಇತ್ತು. ಈ ಮೂರ್ತಿಯು ಅರಳಿ ಗಿಡದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಕೂತದ್ದು ನೋಡಿದಾಗಲೇ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಆ ಮೇಳೆಗೆ ನನಗೆ ನೀರಡಿಕೆ ಆಗಿತ್ತು, ಅದರಿಂದ ನಾನು ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. “ ತಪಕೀರಿ ಬುವಾ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎದ್ದು ನದಿ ಕಡೆಗೆ ಓಡುತ್ತ ಹೋದರು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಡಬ್ಬಿಯೊಳಗೆ ಹೊಲಸು ನೀರು ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು, ‘ ಮಗನೇ ಕುಡಿ’; ಎಂದರು. ಅದರೆ ಆ ನೀರು ಹೊಲಸದೆ ಅಂತ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ತಪಕೀರಿ ಬುವಾ ಸ್ವತಃ ಆ ನೀರು ಕುಡಿದರು. ಅವರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಅವರ ಗಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಹಾಲಿನ ಹನಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು: ಮತ್ತೇನು ಕೇಳುವುದು ನಾನು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತ ನಾದೆನು. ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪ್ರಕಾಶವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಆ ನೀರು ಕುಡಿಯದೆ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸಿತು; ತಪಕೀರಿ ಬುವಾ ಇವರು ಪುನಃ ಅದೇ ನೀರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಕುಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಆ ಪೂಜ್ಯ ಸಾಧುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೆನು. ಅವರು ನನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ತನಕ ತಿಕ್ಕಿದರು, ಮತ್ತು “ ಬಾಲಕನೇ ನೀನು ಈಗ ಹೋಗು” ಅಂತ ಹೇಳಿದರು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಏನಂದರೆ ಕಾಲು ಸುಟ್ಟು ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ದುಃಖವು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹೋಯಿತು.

ಅನಂತರ ಅವರು ಓಡಿ ಹೋದರು. ಅವರು ಪುನಃ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ದಿನ ಗಂಪೆಯವರು ಅಕೋಲೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವವರಿದ್ದರು. ಗುಪ್ತೆಯವರ ಅಳಿಯ ರಾಜೆ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದನು. ಆಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡು ಹೊಡೆದಿದ್ದವು. ನನಗೆ ಮನೆ ದಾರಿ ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂತ ಒಂದು ಟಾಂಗಾ ಮಾಡ ಬೇಕಾಯಿತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತ ಕೇಳುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದನು. ಅದರ ನಾನು ಮುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಗುಪ್ತೆಯವರು ಸ್ವೇಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂತ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅನಂತರ ನಾನು ಅದೇ ಟಾಂಗೆಯಿಂದ ಸ್ವೇಶನಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಮತ್ತು ಗುಪ್ತೆಯವರ ಕಡೆ ರೊಕ್ಕ ತಕ್ಕೊಂಡು ಟಾಂಗಿಯವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ.

ನಾನು ಗುಪ್ತೆಯವರ ಖರ್ಚಿನಿಂದಲೇ ಪಂಥರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇದು ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆ ದಿನ ಗಾಡಿಯು ತಡವಾಗಿ ಬಂತೆಂತ ಒಕ್ಕೇ ದೇಯಿತು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗುಪ್ತೆಯವರು ನನಗೆ ಸ್ವೇಶನ ಮೇಲೆ ಸಹ ಶಿಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಆ ದಿವಸ ನನಗೆ ಉಟವಿಲ್ಲ; ಹಸವೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ತಪಕೀರಿ ಬುವಾನು ನನಗೆ ಆ ದಿನ ಅಮೃತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಆ ದಿನ ಗಾಡಿಗೂ ತಡವಾಯಿತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಗುಪ್ತೆಯವರು ನನಗೆ ಸ್ವೇಶನ ಮೇಲೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದರು. ಏನು ಜಹಗೀರದಾರರೇ, ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಬಿಟ್ಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ?

ಜಹಗೀರದಾರ :— ಅಲಬಕ್, ತಪಕೀರಿ ಮಹಾರಾಜರು ಸಾಧು ಇರಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು.

ಮಹಾರಾಜ :— ಆದರೆ ನಾನು ತಪಕೀರಿ ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲ. ನಾನು ಸರ್ವ ಸಂತ ಚರಣಗಳ ಮತ್ತೂ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ದಾಸನಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಸರ್ವರನ್ನು ನನ್ನ ಸದ್ಗುರು ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಯಾವ ನಾದರೂ ಸಾಧುಗೆ ನೋಡಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಅವನು ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವಿನಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಅವನನ್ನು ಸಾಧು ಅಂತ ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ರಾಮ ದಾಸರು ಹೀಗನ್ನುತ್ತಾರೆಲ್ಲ; ಸಾಧುಗಳು ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದರೂ ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಏಕರೂಪರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರ ಸಾಧುಗಳು ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಜಪಿಸಿರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಾರ್ಗ ಅಥವಾ ಪದ್ಧತಿ ಬೇರೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಗಳು ಕೂಡಿ ಕಡೆಗೆ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ನಾನು ಅಪಾತ್ರನಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನನಗೆ “ಸೋಹಂ” ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದೇ “ಸೋಹಂ” ಮಂತ್ರದ ಜಪವನ್ನು ನೀವಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಅಂತರ್ಧೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದೀತು. ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವತೆ ಅದೇಯೋ, ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಾಧುಗೆ ನೀವು ಗುರು ಎಂದು ಮನ್ನಿಸಿದ್ದೀರೋ, ಅವರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀವು ಆರಂಭಿಸಿರಿ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೀವು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬನ್ನಿ; ಆಗ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಧ್ಯಾನದ (ಧ್ಯಾನಯೋಗದ) ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು. ಆ ಮಾರ್ಗವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಹೇತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದೀತು.

ಧುಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಕೊಂಡವರವೈಕಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಾಸವಡಕರ ಎಂಬ ಸದ್ಗುಹಸ್ತರಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಸಬ್‌ರಾಜಸ್ವರ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೂ ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು, ಈ ಸಂಬಂಧ ಆ ಗೃಹಸ್ಥರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ವಿವರ ಕೇಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

(೪೪) **ಶ್ರೀ ಸಾಸವಡಕರ:**— ಸನ್ ೧೯೨೬ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಧುಳಿಗೆ ಬದಲಿ ಆಯಿತು. ಅನಂತರ ಬೇಗನೇ “ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಈ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳು ಕುಂಟಿರಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿಯ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಸ್ಟರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ನನಗೆ ವರ್ತಮಾನ ತಿಳಿಯಿತು; ಮತ್ತು ಹೀಗೂ ತಿಳಿಯಬಂತಲ್ಲ. ಅವರು ಧುಳಿಗೆ ಬಂದ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳ ಮೇಲೆ ಇತರರಿಗೆ ಇವರು ಸಾಧು ಪುರುಷರೆಂತ ತಿಳಿಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇವರು ತಾವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಇತರರು ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ನೇರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಉಡಿಗೆ ಸಹ ಇವರು ಸಾಧುಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಪರಕೀಯರು ರಾಜೀಯವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ, ಇವರು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ದಾದೋದರ ಮಾತೆಂಡ ಚಿಟಣೀಸ ಇವರು ನಾಂದಗಾಂವೆ (ನಾಸಿಕ) ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾಮಲೇದಾರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರಕೂನರು, ಇವರು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಸ್ಟರ ರಾಜೆ ಇವರ ಮೈದುನರಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಇವರ ಭಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು, ಅವರ ಕೂಡ ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಅಡ್ಡಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ರೇಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನಿನ ರಸ್ತೆ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಅಗ ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಬಂಧ ಏನಾದರೂ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದೆ, ಅದರ ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲೆಂಬಂತ ನನಗೆ ತೋರಿತು, ಅವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಂತೋಷಪಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಮಹಾರಾಜರ ಬಾಹ್ಯ ಅಚರಣೆ, ಅವರ ಉಡಿಗೆ ಬೈಯುವ ಚಟ ಇತ್ಯಾದಿ ಇರಬೇಕೆಂತ ನಾನು ತಿಳಿಕೊಂಡೆ, ನಿಜವಾದ ಸಮಾಜಾದಿವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಿಗಲಾರದು ಎಂದು ನೋಡಿ, ಚಿಟಣೀಸರಿಗೆ ಸುಳ್ಳೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ; “ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ನಿನ್ನೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಏನೆಂದರೆ, ನನ್ನ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಚಿಟಣೀಸರು ಬಲ್ಲರು. ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವರು.”

ಚಿಟಣೀಸರು ಆ ಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಂಕೋಚ ಮಾಡದೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. “ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ೧೯೨೪ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದೆ. ಅಗ ಅವರು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ಭಿಸೇ ಎಂಬ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿನವರನ್ನು ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿಕ್ಕೆ ಮುಂಬೈಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು. ಭಿಸೇಯವರ ಕಡೆ ನಾನೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾಸಮರ್ಥರ ಕೂಡ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಿಸೇಯವರ ಸೋದರ ಮಾವ ಮಧುರೆ ಇವರು ಮಹಾರಾಜರ

ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಪರೀಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು; ಅವರ ಗುರ್ತದ ವೇಲಿಂದ ಮಹಾರಾಜರು ಭಿಸೇಯವರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಭಿಸೇಯವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ, ನೊದಲು ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ವ್ಯವಹಾರದೊಳಗಿನ ಮತ್ತು ಮನೆತನದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಸೌಖ್ಯವೆಂದರೇನು ಎಂಬದರ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕನುಸರಿಸಿ, ನಾನು ಅವರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು, ನನಗೆ ಬಂದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವಗಳನ್ನೆ ಕೆಲವುಸಾರಿ ವಿವಿಧ ನೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಿಸಿತು, ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಧುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಬಹು ಪ್ರಕಾರದ ಸುವಾಸಗಳು ಬಂದವು. ಘಂಟೆ, ಮೇಘನಾದ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾದಗಳು ಕೇಳಿಸಿದವು. ಧ್ಯಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರು ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆಂದರೆ ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ನೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸದಂತಾದವು. ಮತ್ತು ಪರಮಾನಂದದ ಅನುಭವವು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನನ್ನ ದೇಹದ ಮರವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಸಿನಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆ ನನಗೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾಗುವದು. ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಅದೆ.

ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಘಂಟೆಗೆ ನಾವು ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದೆವು. ಚಿಟಣೀಸರು ರಾಜೇಯವರಲ್ಲಿ ಹೋದರು. ಮತ್ತು ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ, ನಾನು ಎಲ್ಲ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಜಿಕೆ ಇತ್ತು. ಮರುದಿನ ಅದಿತ್ಯವಾರ ಇತ್ತು, ಮುಂಜಾನೆ ಚಿಟಣೀಸರು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ನನ್ನೆಂದರು, “ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ದೋಷ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಪುನಃ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದರು.” ಆಗ ಚಿಟಣೀಸರಿಗೆ ಅತಿ ಕಷ್ಟವಾಯಿತೆಂಬಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಮತ್ತು ಅವರು ಅಂದರು “ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂತ ನೀವು ಅಂದಿರಿ ಅಂತ ನಾನು ಎಲ್ಲ

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು. ಆದರೆ ನೀವು ಇವನ್ನು ಸುಳ್ಳೇ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆನು. ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯನ್ನಾದರೂ, ನಾವು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರ ಇಚ್ಛೆ ಇರುವದರಿಂದ, ನಿಮಗೆ ಅವರ ವಿಷಯ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಮಿತಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹ್ಯಾಗಾಗಬೇಕು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗತಕ್ಕದ್ದೆಂತ ಅವರ ಇಚ್ಛೆ ಇರುವದು. ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖವೇ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಾಧುಗಳು ಇದು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅಂಥವರೇ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವದೆಂಬದು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅಪವ್ಯಯ ಮಾಡುವದು, ಇದು ಮುಂದೆ ಬರುವ ವಿಸತ್ತಿ ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ, ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸಂತತಿ, ಸಂಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ವೈಭವ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಾಧುಗಳೇ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅಂಥವರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಅವರು ಉರಳಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸುಖ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದು ಕಾಲ್ಪನಿಕವೆಂತ ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖವೇ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಂತಲೇ ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಬಂಧ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದದೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖವು ನಾಶವಂತ ಮತ್ತು ದುಃಖ ಸರಿಣಾಮ ಉಳ್ಳದ್ದೆಂತ ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುವದೋ ಅವರೇ ಖರೇ ಸಾಧುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವರು; ಮತ್ತು ಅವಿನಾಶಿ ಸುಖವನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಾರು. ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಶ್ರೀಮಂತಗೂ ಬಡವನಿಗೂ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುಸಾಹಸಿ ತ್ಯಾರಿ ಸಾಧುವಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳದು ಯಾರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ?”

ಅನಂತರ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, “ ಚಿಟಣೀಸರೇ, ದಯಮಾಡಿ, ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳಬೇಡರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೂ, ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರತ್ವದ ಸಂಬಂಧ ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೇನೂ ಕೆಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಕಲಿ ಸಾಧುಗಳೇ ವೈಭವಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಕುಶಲರೂ ಅಂಥವರ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಾವು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಸಾಧುವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ಖರೇ ಸಾಧು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲೆಂತ ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು ನನ್ನ ತಾತ್ಪರ್ಯವಲ್ಲ. ಅವರು ಇದ್ದರೂ ಬಹಳೇ ಕಡಿಮೆ. ವರ್ತಮಾನಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಾಸಿಕಗಳಲ್ಲಿ ನಕಲಿ ಸಾಧುಗಳ ಪರ್ವವೇ ಬಹಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಂಥವರಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಅವು ಹೇಳುವವು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಜನರು ಸಹ ಈ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕು

ಒದ್ದಾಡುವದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಥ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನಪತ್ರ ಮತ್ತು ನಾಸಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಧುಗಳ ವಿಷಯ ಬರೆದವರ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ, “ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತದೆ, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಅವರು ಮನ್ನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರು ಸಾಧುಗಳಿಗೇನು ಮನ್ನಿಸ್ಸಾರು? ಅವರಿಗೆ ದೇವರು ಬೇಡ, ಧರ್ಮ ಬೇಡ, ಭಕ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಸಹ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಸಾಧು ನಿಂದೆ ಪಸರಿಸಿ, ವರ್ಗಣೆದಾರರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದು, ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಗತಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ.” ಹೀಗೆ ಸಾಧುನಿವಶ ಮತ್ತು ಪಾಪಿಂಡಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.”

“ ನಾನು ಮೋಸ ಹೋಗಬಾರದೆಂತ ನಿಮಗೆ ಅವರ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹಿಪ್ಪಾಟಿರುಮ್ (ಮೋಹ ಶಕ್ತಿ) ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರು ಎರಡನೆಯವರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸತ್ತ ಕೂದ್ರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪೇಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ನಾಣ್ಯಗಳು ಕೂಡಿರುತ್ತವೆಂತ, ನಾವು ಯಾವದಾದರೂ ನಾಣ್ಯ ಬಂದರೆ ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಎಂತ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇಷ್ಟೇ ತಿಳಿಸುವದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪುನಃ ವಿನಂತಿ ಮಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಲ್ಲ. ನೀವು ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳಬೇಡಿರಿ. ಮಹಾರಾಜರು ಖರೇ ಸಾಧುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದ್ದಾದರೆ, ಸಿಟ್ಟಾಗುವ ಕಾರಣವೇನು? ನೀವು ಏನು ಅವರ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಅದರೆ ಇದು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿರಲಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಶಬ್ದಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿರಲಿ- ಕೈಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಖರೇ ಏನದೆ ಎಂಬದು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಯತ್ನ ಮಾಡುವೆನು. ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡುವೆನೋ ಅದನ್ನು ದೋಷ ದೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡದೆ ಸತ್ಯ ಶೋಧನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವೆನು.

ಅನಂತರ ಚಿಟಣೀಸರು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವೆಂದರೆ- ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾರಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಎಂದೂ ಪೂಜೆ ಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕವ, ದೊಡ್ಡವ, ಬಡವ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರು ಸಮಾನರೆನಿಸಿ, ಅವರ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ “ಸೋಹಂ” ಮಂತ್ರವು ಜಪಿಸುವ ಮಂತ್ರವಲ್ಲ; ಶ್ವಾಸ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವದು ಒಳಗೆ ಬರುವದು ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅಂತರ್ವ್ಯಷ್ಟಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ನಾನು ಸಹಸ್ರದಲದ ತನಕ ಸಹಜ ಹೋದೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಕೆಲವು ದಿವಸ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮೀಪ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅನಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ, ಪುನಃ ತನ್ನ ಕಡೆ ಬರುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾರೂ ಉಪದೇಶವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿರುವರೋ ಅವರಿಂದ ಬೇರೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಅಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಬೇಕಂತ ಹೇಳಿದ ವಿನಃ ಯಾರೂ ಅವರು ಸಾಧು ಅಥವಾ ಮಹಾರಾಜರಿಂತ ಅಳಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಇಂಥ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸಾಧು ತ್ಯಾಗಿ ಸಾಧುಗಳು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸಾಧುತ್ವದ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಸಾಧುಗಳ ಮೈಕಿ ಇವರೊಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾನೇನೂ ಹೇಳುವ ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಅವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೋ, ಅದರ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅವರು ಆ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪುರಾವೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು! ನಮ್ಮ ಕಾಯಸ್ಥಪ್ರಭು ಜಾತಿಯೊಳಗಿನ ಶಿಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಅವರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶಿಷ್ಯರು ಅಧಿಕರಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅನುಭವಗಳಾದರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತರದ್ದು ಅವೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಚಿಟಣೀಸರಿಗೆ ನಾನು ಚಹಾ ಕೊಟ್ಟೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಕೂಡ ರಾಜೀಯವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ, ಚಿಟಣೀಸರು ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ನಾಂದಗಾಂವಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಮುಂದೆ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಪೋಸ್ಟಮಾಸ್ಟರ ರಾಜೆ ಇವರಿಗೆ, ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದೆನು. ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವದನ್ನೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರಂದರು:— ಅವಾಚೀನ ಸಾಧುಗಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಏಷ್ಯೊಂದೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರಿಗೆ ಸರಮಾರ್ಥದ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕರಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಸರಳ ಶುದ್ಧ ಸ್ವಭಾವದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಬಹಳ ವಿನೋದಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರ ಕೂಡೆಯೂ ಅವರು ಏಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಗುಪ್ತ ಅಥವಾ ಭೀತಿಜನಕ ಇಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಎಂದೂ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಹೊರ್ತು ಯಾರೊಬ್ಬರ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುವದೂ ಅಪರೂಪ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಸಮಾಚಾರಗಳು ಸಿಕ್ಕಮೇಲೆ, ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಲಿನ್ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಹಳ ತೆಳ್ಳನೆಯದ್ದಿದ್ದು ಕಂಡೆ. ಅವರ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಬಹು ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದು ಸೊರಗಿದವರಂತೆ ಇದ್ದರು. ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡೆ ನಾನು

ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಹಾರಿಸಿ ಹಾರಿಸಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು.

ಮಹಾರಾಜರೊಂದರು:— “ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಬಡ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವಾತನು ನನಗೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಸಂಬಂಧಿಕರಂತೆ ನನಗೆ ಆದರ ಸತ್ಕಾರ, ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅಂಥವರ ಕಡೆ ನಾನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನೊಬ್ಬ ಫಕೀರನಿದ್ದು, ಮಾನವೀ ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬದೊಳಗೆ ನಾನೊಬ್ಬ ನಮ್ಮ ದಾಸನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವಾತನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕರಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅತನ ಕಡೆ ನಾನು ಹೋಗುವೆನು. ಮತ್ತು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದಿವಸ ಇರುವೆನು ”

ಅನಂತರ ನಾನು ಎಳೆಂಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ದಿನಾಲು ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ಅನಂದ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಕಡೆ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅಂದೆ:— “ ಮಹಾರಾಜರೇ ಸಿಟ್ಟಾಗಬೇಡಿರಿ, ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಾವು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಕೂತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿವಿಧ ಸುವಾಸನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಿದೆ ? ಎಂಟುಪ್ರಕಾರದ ಸಿದ್ಧಿಗಳು (ಶಕ್ತಿಗಳು) ಇವೆ ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಆಪ್ತ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಯೋಗಿಗೆ ನೋಡುಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನಕಾರಕಗಳೆ. ಯಾರು ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನರರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರೇ ಅವುಗಳ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇವುಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪರಮಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನೀವು ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಹೀಗಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಯೋಗವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ಅನ್ನಬಹುದು ? ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಸುಗಂಧಿ ಅತ್ತರಗಳು, ಮೇವಾ ಮಿಠಾಯಿ ವ ಇಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಹ ವೇಟೆಯಿಂದ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಒಬ್ಬರು ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಯೋಗ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಉಂಟುಮಾಡ್ಯಾರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೆಂದು ದ್ರವ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಉಂಟುಮಾಡ್ಯಾರು, ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರದೂ ಫಲ ಒಂದೇ, ನಾನು ಇಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಮಹತ್ವ ಕೊಡಲಾರೆ. ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಯೋಗಿಯು ವರ್ಷಗಟ್ಟಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಅಥವಾ ಅನ್ಯಪ್ರಕಾರದ ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಮಾಡಿ ಇಂಥ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾದರೆ, ನಾನು ಅಂಥವನಿಗೆ ಒಂದು ಕವಡಿ ಕಿಮ್ಮತು ಕೊಡಲಾರೆ, ಇಂಥ ಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವತಃದ ಘಾತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನೂ

ಮುಳುಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಈ ವಿಷಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಮಾಫಿ ಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಇದು ಆಜ್ಞಾನಿ ಜನರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಅಲ್ಲೇನು ? ನಾನು ತಪ್ಪಿದ್ದಾದರೆ ನನನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ನನಗೆ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗುವಂತೆ ಇದರ ವಿವರವನ್ನು ಹೇಳಿ. ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಯೋಗ ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮದ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು “ ಏಕಭವ ” ಇದೇ. ನಾನು ಬಹಳ ತಾತ್ವಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳು, ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ಪರಮಹಂಸರಂತೆ ಆನೇಕ ಸಾಧುಗಳ ವಚನಗಳು, ವಿವೇಕಾನಂದರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ, ಯೋಗವಾಸಿಷ್ಠ ಇವೆ ಎಲ್ಲ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಧುಸಂತರು ಸಹ ಸದ್ಗುಣಗಳ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿದ ಯೋಗಿಗೆ ದೋಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇಂಥ ಚಮತ್ಕಾರ ಸಾಧುಗೆ ಭುಲೈಸಿ ಹೋಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಇತರ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಗೂಢವು ಗುಪ್ತವೆಂಬದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಾರದಂಥ ಗೂಢವಾದದ್ದು ಏನಾದರೂ ಅದೆ ಎಂದು ಯಾವಾತನೂ ಅಂದರೆ ಆತನ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ನಾನು ಎಂದೂ ಇಡಲಾರೆನು. ಖರೇ ಸಾಧುವು ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸ್ವಾನುಭವವು ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದವನು; ಅಂಥ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬಹಳೇ ತ್ರಾಸ ಕೊಟ್ಟೆ. ರಾವ ಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಮಾಧವರಾವ ವೈದ್ಯ ಇವರು ಆ ಸಮಯ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಯುಕ್ತರಾಗಿ ಮುಗುಳ ನಗೆಯಿಂದ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೂರು ಮಂದಿಯ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವಸ್ಥವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಬಂಧ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ನಾವು ಬಹಳ ಚಿಂತಾತುರರಾಗಿದ್ದೆವು.

ಮರುದಿನ ನಾವು ಮೂರೂ ಮಂದಿ ಬೇಗನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆವು. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅನಂದವಾದದ್ದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಅವರಂದರು- “ ಪ್ರಿಯ ಬಂಧುಗಳೇ, ನೀವು ನಿನ್ನೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ವೇದಾಂತ ಹೇಳಿದಿರಿ; ಆದರೆ ನಾನೊಬ್ಬ ಅತಿ ಪ್ರೀತ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ವೇದಾಂತ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಎರಡು ಮೂರು ಇಯತ್ತೆ ಮರಾಠಿ ಕಲಿತಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಂಥ ಶಂಕೆಗಳನ್ನು ಉಪಸ್ಥಿತ ಮಾಡಿ, ವಾದ-ವಿವಾದ ಕುಟ್ಟಿಸಿ,

ನನ್ನನ್ನು ನಿರುತ್ತರ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಲಾಭವೇನು? ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ತಾನು ಸಾಧು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ, ಅಥವಾ ಅಜ್ಞಾನಿಸ್ತೀ ವುರುಷರನ್ನು ವೋಸಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಿಂದಾದರೂ ತರುವಂಥವುಗಳಲ್ಲ. ನೀವು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ನೀವಾದರೂ ಇಂಥ ಸುವಾಸಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವಿರಿ. ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಇಂಥ ಸುವಾಸಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತವೆ. ಯೋಗದ ಕೇಳಿಗಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳು ಬರುವವು. ಅವು ಮಾರ್ಗ ಬರೋಬರಿ ಅದೇಯೋ ಎಂಬದಷ್ಟೇ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

“ ರಾಜೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಸ್ತರ ಇವರ ಪರಿಚಯವು ಪ್ರಸಂಗವಶದಿಂದ ನನಗಾಯಿತು, ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆ ಮತ್ತು ರಾಜೆಯವರ ತಾಯಿ, ಇವರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಗುರ್ತವರಿದ್ದರು. ಇದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ರಾಜೆಯವರ ತಾಯಂದಿರು ಬಹಳ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಯಾಕೆ ತ್ರಾಸ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆಗುವ ಲಾಭವಾದರೂ ಏನಿದ್ದೀತು? ಎರಡನೇ ಸಂಗತಿ ಹೀಗಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಗಿಳಿಯನ್ನು ಸಾಕಿದನು, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತು ಕಲಿಸಿದನು; ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಗಿಳಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ, ಅದರ ಚತುರತೆ ಸಾಕಿದವನದೋ ಗಿಳಿದೋ? ಸಾಕಿದವನಿಗೆ ಆ ಕುಶಲತೆ ಒಪ್ಪುವದೆಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವ ದೇನಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಆ ಗಿಳಿಯ ಮಾತುಗಳಂತಿವೆ. ನೀವು ಬಹಳ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿರಿ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಿ. ಅದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಲಾಭವೇನು? ವುಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಗಿಳಿ ಅಂದ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಗಿಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದು, ಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ಏನು ಅನ್ನುವಿರೋ ಅದರ ನಿಜವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೇ, ಇವೆಲ್ಲ ಶಾಬ್ದಿಕ ಮಾತುಗಳವೆ ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಜಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ಹೀಗೆ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಆಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನೂ ಅನುಭವ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಆಗ ನಾನಂದ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಸುಳ್ಳದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿರಿ. ಖರೇ ಸಾಧುಗಳು ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ಅಂತ ಹೇಳುವರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮಾನವೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಷ್ಕಪಟಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. “ ಈ ಜನರು ಮುಳುಗುವದು ನೋಡುವದಾಗುವದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಬಹಳ

ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.” ಹೀಗೆ ಶುಕಾರಾಮನ ವಚನವಿದೆ. ಈ ಉದ್ಗಾರದೊಳಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾರ್ಥ ನೋಡಿದರೆ, ಖರೇ ಸಾಧುವಿನ ಅಂತಃಕರಣವು ಮಾನವೀ ಜೀವಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟು ತಳಮಳಸುವವೆಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಉಂಟಾದೀತು.

ಕೆಲವು ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೀವೀಗ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ, ಮತ್ತು ಕೆಲವದರ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ; ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಅನುಭವ ಇದೆ ಏನು? ಎಷ್ಟೊಂದೂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ! ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪುನಃ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅದ್ವೈತ ಬಂತೆಂದರೆ, ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸಾಧಿಸಿತೆಂದರೆ, ಯಾವನಾದರೂ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಇಂಥ ಸೌಗಂಧಿಕ ವಾಸನೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಬರುವವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವರ್ಯಪಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ.”

ಈ ಭಾಷಣದ ನಂತರ ಸಾವೆಲ್ಲರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋದವು. ಮರುದಿನ ಮತ್ತು ಮೂರು ಸಾಲು ಜನರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆನು, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸೌಗಂಧಿಕ ಆತ್ಮರವನ್ನು ನಾನು ಕೈಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೂ ತಿಕ್ಕಿದ್ದೆ; ಮತ್ತು ಅರಳಿಯ ಒಂದು ಉಂಡೆಯನ್ನು ಆತ್ಮರದೊಳಗೆ ಎದ್ದಿ, ಅದನ್ನು ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಮಹಾರಾಜರ ಹತ್ತರ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನು ನನಗಂದನು, “ಏನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಸಾಹೇಬರೇ, — ಈ ಹೊತ್ತು ನೀವು ಆತ್ಮರ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದೀರಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ? ನೀವು ಈ ಹೊತ್ತೇ ದೀಪಾವಳಿ ಮಾಡಿದೀರೇನು?” ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಂದೆ, “ ವಿವಿಧ ಸೌಗಂಧಿಕ ವಾಸನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಬರೇ ಆತ್ಮರ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನನಗನಿಸಿತು.”

ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರಂದರು :— “ ನನಗಂತೂ ಆತ್ಮರದ ಸುಗಂಧ ಬರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾವದಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಎಣ್ಣೆಯ ಕೆಟ್ಟ ವಾಸ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳಿದರೆ ಮೇಲಿಂದ ಆ ಮಂದಿಯು ನನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮೂಸಿ ನೋಡಿದರು; ಮತ್ತು ಅವರಿಗಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಎಣ್ಣೆಯ ವಾಸ ಬಂತು. ಅಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ನಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ನನಗಂದರು, “ ನಿಮಗೆ ಸಾಧುವಿನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವದಿದ್ದರೆ, ಏನಾದರೂ ನಮ್ರತೆ ಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಂಥ ದುಸ್ತರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಂದೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಇದೇ ಉತ್ತಮ. ತನಗೆ ಸಾಧುವಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಕೂಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ನಮ-

ಸ್ವಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು, ಆದರೆ ಅವರ ದೋಷ ಎತ್ತುತ್ತ ಕೊಡಬಾರದು. ಮಹಾರಾಜರು, ಈಗ ಎಂಟು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ; ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನರಿಗೆ ಅವರ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದೂ ವಿಹಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಆಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದರೂ ಏನು ಆಗಿ ಹೋಯಿತು, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಆಯಿತು.” ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

(೪೫) ಅತ್ತರಗಾರನ ಸಂಗತಿಯು:-ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಜಾನೆ ಸುಮಾರು ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ, ನಾನು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಮತ್ತು ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ಕನೋಜದಿಂದ ಧುಕೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಅತ್ತರಗಾರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಊರೊಳಗಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಠಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಂದಿಗೆ ಅತ್ತರವನ್ನು ಮಾರಿದ್ದನು. ಅವರೊಂದು ಯಾವಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅವನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅಂದನು, “ ನಮ್ಮ ಬೆಸರು ಕೇಳಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡು ಮೂರು ತೇಲೆ ಅತ್ತರ ನೀವು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ” ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, “ ನಾನು ಅತ್ತರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಲ್ಲ, ” ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೋಗಿಂತ ಹೇಳುವವನಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ, ನಾನು ಎರಡು ಮೂರು ಡೋಸಾಯಿಗಳ ಅತ್ತರ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅನಂತರ ನಾನು ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋದೆ. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ ಅತ್ತರಗಾರನಿಗೂ ಏನೋ ಮಾತು ನಡೆದಿದ್ದವು. ಎಂಬಂತೆ ನನಗೆ ಕೇಳಿತು. ಅತ್ತರಗಾರನಂದನು, “ ನಾನು ನಮೂನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ರೊಕ್ಕ ಕೊಡಿರಿ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅತ್ತರದಲ್ಲ ಎದ್ದಿ ಅರಳಿ ಗುಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೇನು. ನನ್ನ ಅತ್ತರ ಏನು ಎಂಟು ಹತ್ತು ಅಣೆ ಕೆನ್ನುತ್ತೀನ ಹಲಕೀ ತಂದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅರಳಿ ಗುಳಿಗೆಯ ಅತ್ತರಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಅಣೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.” ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ ನಾನು ಗಣಿಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅತ್ತರ ಹಚ್ಚಿರಿ. ನನಗೆ ಅರಳಿ ಗುಳಿಗೆ ಹತ್ತಿವ ಅತ್ತರ ಬೇಡಾ ನನಗೆ “ ಹೀನಾ ಮುತ್ತು ಮಲ್ಲಿಗೆ ” ಇವನ್ನು ತೋರಿಸಿರಿ.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅತ್ತರದವನು ನಮೂನೆ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನಮೂನೆ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಏನಾದರೂ ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾಡುವರೆಂತ ನನ್ನ ತರ್ಕವಿತ್ತು. ಅಂತ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಪುನಃ ಅಗ್ರಹ ಮಾಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಹೇಳಿದೆ, “ ಅವರಿಗೆ ನಮೂನೆ ತೋರಿಸಿ, ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತರ ತಕ್ಕೊಂಡಾರು.”

ಆದರೆ ಅತ್ತರಗಾರನೂ ದೊಡ್ಡ ಹಣವಾದಿ ಇದ್ದನು. ಮತ್ತು ಅಂದನು “ ನನ್ನ ಅತ್ತರಗಳು ಭಾರೀ ಕೆನ್ನುತ್ತಿರುವ ಇದ್ದಾವೆ, ಅವರು ಅವನ್ನೇನು

ತಗೊಂಡಾರು?" ಅದರೂ ಅವನು ಎರಡು ನಮೂನೆಯ ಅತ್ತರಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೈಗೆ ಹಚ್ಚಿದನು. ಮಹಾರಾಜರು, ಆ ಅತ್ತರಗಳ ಕ್ರಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರು; ಆಗ ಅವನೊಂದನು, "ನನ್ನ ಅತ್ತರಗಳು ತೊಲಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿವು ಅವೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿಗೆ ತೊಲಿಯಂತೆ ಕೊಟ್ಟೀನು. ಮಹಾರಾಜರು ಅನಂತರ ಅತ್ತರದ ವಾಸ ತಕ್ಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಅಂದರು, "ಇದರ ಗಂಧವಾದರೂ, ನಾವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಗೆ ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕುವ ಎಣ್ಣೆಯಂಥಾದ್ದದೆ," ಅತ್ತರಗಾರನು ತಿಟ್ಟಿಗಿದ್ದನು, ಅವನು ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಬೈಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ನಾನಂದೆ. "ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಅತ್ತರದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ನಿನಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲ."

ಆ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಅಂದರು, "ಭಾವೂಸಾ ಹೇಬ, ಅವನಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿರಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಅತ್ತರದ ನಮೂನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರಿ," ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಅತ್ತರಗಾರನು ತನ್ನ ಹತ್ತರ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲ ಅತ್ತರಗಳ ನಮೂನೆ ತೋರಿಸಿದನು. ತೋರಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಅತ್ತರಗಳ ವಾಸವು ಸಾದಾ ಎಣ್ಣೆಯ ವಾಸದಂತೆ ಇತ್ತು, ಭಾರೀ ಕಿಮ್ಮತಿನ ಅತ್ತರದ್ದು ಸಹ ಅದೆ ಆಯಿತು. ಅತ್ತರಗಾರನು ಸ್ವತಃ ಮತ್ತು ನಾನು ಸಹ ವಾಸ ತಕ್ಕೊಂಡು ನೋಡಿದೆ; ಮಹಾರಾಜರು ಅನ್ನುವದೇ ಖರೀ ಎಂಬದಾಗಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರದೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಅತ್ತರಗಾರನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಭೀತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ಮಲಿನ ಕೋಟಿನ ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಧು ಇರಬೇಕೆಂತ ಅವನು ಊಹಿಸಿದನು, ನಂತರ ಅವನು ಮಹಾರಾಜರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾರಾಜರ ಕ್ಷಮಾ ಬೇಡಿದನು. ನಮಗಂತೂ ದೊಡ್ಡ ನಗೆ ಬಂತು. ಮಹಾರಾಜರು ಅತ್ತರಗಾರನಿಗಂದರು, "ನಾನಿದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅತ್ತರಗಳಿಗೂ ಸಾದಾ ಎಣ್ಣೆಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ನೀವಾದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅತ್ತರಗಳು ಮೊದಲಿನ ಸಾದಾ ಎಣ್ಣೆಯಂತೆ ಆಗಿದ್ದಾವೆ, ಆದರದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ?" ಅದರೂ ಮಹಾರಾಜರು ಪುನಃ ಅವನ ಅತ್ತರಗಳು ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ ಸಂಗಂಧಿಕ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಅತ್ತರಗಾರನು, ಧುಳೆಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ನಾನಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಬರೆಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮುಸಲ್ಮಾನನಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಉಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಂದುಗಳಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದನು.

ಆ ಕಾಲದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕು ಅಂತ ನಾನು ಬಹಳ ಚಿಂತಾತುರನಾದೆನು. ಅನಂತರ ರುವಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತ, ಮೌಢವರಾವ ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು ನಾನು, ಹೀಗೆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಸರಸ್ವರ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದೇವೆ; ಇಂಥ ಸಾಧುವಿನ ಅನುಗ್ರಹ ತಕ್ಕೊಳ್ಳದಿರುವೆವು ಕೇವಲ ಮೂರ್ಖತ್ವವಾಗುವದು, ಹೀಗೆಂದು ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ

ಮುಂದಿನ ಗುರುವಾರವೆಂತ ನೇಮಿಸಿದೆವು, ಮಹಾರಾಜರು. ಬಹಳ ವಿನೋದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮಗೂ ಅವರ ಕೂಡ ಸಲಿಗೆ ಬಹಳ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಅವರ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೀತಿ ಇತ್ತು, ಅದು ಬಹು ದಿನದ ಸಹನಾಸದಿಂದ ಅಳಿದು ಹೋಯಿತು, ಪುನಃ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ವೈದ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಧುಳೆ ಶಕ್ರನಿಂದ ನಾಲ್ಕೈದು ಮೈಲು ದೂರ ಅವರ ಹೊಲಗಳಿದ್ದವು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ಅವರು ಅಬಕಾರಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ ಇದ್ದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ಏನೋ ವ್ಯಾಪಾರ ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜರ ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಭಾಗ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಾರಣ ಅವರು ಮೊದಲು ಮಹಾರಾಜರ ಕ್ಷಮಾ ಬೇಡಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರ ಕೊಠಳಿಗೆ ಪುಷ್ಪಾಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆ-
ಕೊಂಡರು, ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಂತಃಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರ್ಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹಾಚಕ್ರಗಳಂಥ ಅಶ್ವರ್ಯಕಾರಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನಾಹತ ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಅವರಿಗೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಬಹಳೇ ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು, ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು, ಮೂಲಾಧಾರದ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಹಾಗೆಯೇ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಗ್ರಹಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಮೇಘ ಗರ್ಜನೆ, ಘಂಟಾ ನಾದ, ಶಿವತಾಂಡವ ನೃತ್ಯದ ಧ್ವನಿ, ಮುರಲಿ (ವೇಣಿ) ಯ ಮಂಜುಳ ಸ್ವರ, ಶಂಖ ನಾದ ವಗೈರೆ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ನಾದಗಳು ಕೇಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅವರು ನನಗೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದರು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಯಾವ್ಯಾವ ಸಂಶಯಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದವೋ, ಅವೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋದವು. ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರದ ಮಹಾನ್ ಸಾಧು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಶಂಕೆಗಳನ್ನು ಬರಗೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಯಿತು. ಮಾಧವರಾವ ವೈದ್ಯ ನನಗಂದರು, "ಭಾವುಸಾಹೇಬರೇ, ನಾನು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿರ ಬೇಕು, ಅಂತೇ ಇಂಥ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳ ಕೃಪಾ ಸಂಪಾದನ ಮಾಡುವ ಸುದ್ದಿವ ಲಭಿಸಿತು. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಇರಬೇಕು, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಪರರಿಗೆ ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಇದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿ. ಇಂಥ

ಸಾಧುಗಳು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅಗದಿ ನಿರಭಿಮಾನಿಗಳಿದ್ದಾರೈ. ಅವರ ಆಹಾರವು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಂತೆ ಇರುವದು. ಭೋಜನದಂತೂ ನೋಟವೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪುಣೆಯ ಅಣ್ಣಾಸಾಹೇಬ ಪಟವರ್ಧನ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು, “ನಿನಗೆ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುವಿನ ಉಪದೇಶವಾದೀತು, ಏನೂ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಬೇಡ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯ ಕಥನವು ಈಗ ಸತ್ಯವಾಯಿತು. ಭಂಗಾರದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆದರೂ, ಮತ್ತೂ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಭಂಗಾರವನ್ನು ಒರೆ-ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಿಕ್ಕುತ್ತ ಹೋದರೆ, ಎಲ್ಲ ಭಂಗಾರ ಕಡೆಗೆ ಇಲ್ಲದಂತಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಸಂಶಯಗಳು ಬರಗೊಡದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಿರಬೇಕು.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವರೋ ಆಗ್ಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂತ ಅವರು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಆದರ ಅನುಭವ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಇವುಗಳ ಅನಂದವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ ಗುರು ಹೇಳಿದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವದೇ ಶಿಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಈ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಅವರಂದರು, “ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬೇಡ, ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು.”

ಅನಂತರ ಎರಡು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ರಾವಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಬ್ಬರೂ ಮಹಾರಾಜರ ಉಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಂಡೆವು. ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ “ನೋಹಂ” ದ ಮಂತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ನೋಟಗಳು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ನನಗೆ ವೇಳೆ ತಿಕ್ಕಿದಾಗ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದೆನು. ಆ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. “ನೋಹಂ” ಮಂತ್ರದ ಜಪ ನನ್ನ ಶರೀರದ ಸರ್ವ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. “ತ ನನಗೆ ಅನಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಜಪವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೈಯೊಳಗಿದ್ದಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಅಗಳಾಡಿಸಿ, ಜಪ ಚಾಲೂ ಇಡು ಎಂದು ಅಳಿದಂತೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳ ನಂತರ, ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ್ಗೆ, ನಾನು ಅವರಿಗೆ, ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಂತೆ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪತ್ರ ಪಡೆದ ತಿಳಿಸಿದೆ, “ಒಂದು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಜ್ಯೋತಿಯು ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿ

ಯೋಗಗಂಧ ಸುಖವಾಗಿ ಸಹಿಸಿದರೆ ಕೆಲವರಾದ ತನಿಕರ ಹೋಯಿತು, ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ ಕುಳಿತು ಸಹಿಸಿ ಸೋಯಕರ ತೇಜವು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನದಿಗಳು, ಪರ್ವತಗಳು, ಮಂಜು, ಜಿಂದ್ರವಳಾಳ, ಜಿಂದ್ರ-ಸೋಯ, ಅಗ್ನಿ ಜಲ, ಸಾಧುಗಳು ಮತ್ತು ದೇವ ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಧೋಲ, ವೇಣಿ ಝಂಜ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಕಂಪದ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಗೊಂದಲಾಯಿದೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಲೆಯು ಮೆಕಗಟ್ಟುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಹಾವಳಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಕಂಪದ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. ಅದು ದಿವರನಂದ ಪೂರಾ ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಕೈವಜ್ರದಿಂದ ಒರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇತರ ಕೆಲವು ಜನರಿದ್ದರು, ಅವರ ಸಮಕ್ಷಮದಾರಾ ಜಂಗೆ ಮೇಲಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು. ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಬರಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅವಂತರ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ನೋಟಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯವು, ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಭೇದವೇನು?

ಮಹಾರಾಜರು:— ಸ್ವಪ್ನದ ನೋಟಗಳಲ್ಲಿಯ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ತೇಜವಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ಅವುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ತೇಜವಿರುತ್ತದೆ. ಅವು ಪ್ರಕಾಶಮಯವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಪಾರ್ಶ್ವಭೂಮಿ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ನೋಟಗಳು ಅದೃಶ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಶುದ್ಧ ಅಕ್ಷಂದವೇ ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ನೋಟಗಳು ಸತ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವು ಸತ್ಯ ವಸ್ತುವಿನ ಭಾಷ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕರಣ, ಅಂದರೆ ದೃಶ್ಯ ಸ್ವರೂಪವೆಂತ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ತುಕಾರಾಮ, ರಾಮದಾಸ ಇವರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಋಷಿಗಳಾದರೂ ಇದೇ ಮಾರ್ಗವೇ ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಿತ್ತರು. ಸದ್ಗುರುಗಳು ನನಗೆ ಇದೇ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನೇ ನಿನ್ನಗೂ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ನೋಟಗಳು ಬ್ರಹ್ಮದ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದೊಳಗಿನ (ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವ) ಪಾಟಿಗಳು. ಈ ಪಾಟಿಗಳು ಕಾಡೆಸು ಸುಡದು ಏಕಂತೆಂದರೆ ಧ್ಯಾನಾಭಿವ್ಯಾಸಿಯು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ವಲೀನನಾಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಖರೀ ಅನುಭವವಿರುವದು. ಪೂಜಕರು ಸಾಧುಗಳು ಮಾಯಾಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಹುಚ್ಚರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಎಂದು ತಿಳಿಯುವಿ ಅದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಹ ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಜಿಜ್ಞಾಸಂತ ತಿಳಿ. ಅದರೂ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಸಾಧಕನಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನನಗೆ ಸಿದ್ಧ ಅಂದಕೂ ಅದರಿಂದೇನೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾರಾಜರು ವನ್ನ ಸಂಕಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಳುವ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ಕೂಟು ವರ್ಷದಲ್ಲೂ ನೋಟಿಗಳು ಕಾಣಿಸದಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾತಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಜವರದ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದೂ ವಿಚಾರ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಿನೆಗಳು ಬಾಡದೆ ಕೇವಲ ಕುದ್ಧ ಆನಂದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾನು ಒಂದು ಒಂದೊಂದರೆ ತಾಸು ತವಕ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ವನ್ನ ಮನೆಂದನ್ನ ಕ್ತಿ ಬದಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಪೂರ್ಣ ಇರುವಂತೆ ಆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರಾತ್ಮತು "ಸೋಹಂ" ಮುಕ್ತದ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರು ತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಸಾನು ಕೇಳುವವನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮಪ್ರಚೀತಿ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಚೀತಿ ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ವತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ನನ್ನದು ವವಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು ಆ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಜಯಜಯಕಾರವಿರಲಿ.

ಓಂ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ

(೪೬) ಮಹಾರಾಜರ ಜ್ವರ:- ಸನ್ ೧೯೩೧-೩೨ರೇ ಇಸವಿ ಮಧ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಸಾಕವದಕಕರು ನಿಫಾಹದಲ್ಲಿ ಸಬ್ ರಿಟ್ರಾಕ್ಟರ ಇರುವಾಗ, ಮಹಾರಾಜರು ಅತರ ಭೆಟ್ಟಿ ಸಲುವಾಗಿ ಅಡ್ಡಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ೧೯೩೩ ನೇ ಸಾಂನಿಂದ ಮಹಾ- ರಾಜರು ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ಭಸೆಯವರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅವರು ನಿಫಾಹಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಸರಕಾರಿ ಡಾಕ್ಟರ ಮಿ. ಕರ್ಡೆಕ ಇವರು ಫಿರ್ ಮೋಲೆ ಇದ್ದಾಗ, ಒಂದು ದಿನ ಸಾಸವದಕರಾರಕಲ್ಲಿ ಖಂಡರು. ಆ ದಿನ ಮಹಾ ರಾಜರಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದದ್ದು ನೋಡಿ, ಅವರು ಫೆರ್ನಾಂಡಿಸ್‌ಟರ್ ಹೆಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರು. ಆಗ ೧೧೦ ಡಿಗ್ರಿ ಮೇಲೆ ಜ್ವರ ಇರುವಂತೆ ಕೋರಿತು! ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟ ರರು ಗಾಬರಿಯಾದರೂ ಅದರೂ 'ಹೆದರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಮಹಾ ರಾಜರು ಅಂದರು. ಅದರ ಡಾಕ್ಟರರು ಕೂಡಲೇ ಪೊರಟು ಹೋದರು. ಮಹಾ ರಾಜರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ವಸ್ಥರಾದರು. ರಾತ್ರಿ ೧೦ ಘಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವ ವೇಳೆಗೆ, ಸಾಸವದಕರ ಮತ್ತು ಡಾಕ್ಟರರು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಡಾಕ್ಟರರೂ ಮತ್ತೆ ಅವರದು ನಿಜು ಮಾತುಗಳಾದವು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಸಾಸವದ ಕರರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅಂದರು, "ಡಾಕ್ಟರಿ ಸಾಹೇಬರ ಕುಟು ಸುಗಮೆಟ್ಟಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನೀವು ರಿಸಾದರೂ ಕರಾಹುತ ಮಾಡಿಲಿರೋರು." ಮಹಾರಾಜ ಕಂದರು. "ದಿನಾಯಿತು ಬಂದದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನೀವು ಎದು ತಿರ್ಪ್ಪತ್ತೇರಿ, ಇದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು." ಡಾಕ್ಟರಿ-ಅರ್ಜಿಕ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಯಾಲ್ ಇರುತ್ತಾರೆ.

(೪೭) ಭಕ್ತ ತೆಗೆಯುವವನು ಮತ್ತೆ ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರು:- ಸನ್ ೧೯೩೩ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ ಸಾಸವದಕರ ಇವರು ತಲೆಗಾಂವ ಧಮಧೇರೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸರ್ವನಿಷ್ಠರ ಅಗಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಕೂಡಾ

ಸಮರ್ಥ ಮತ್ತು ರಾಮಶೇಷದ ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜ ಇವರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಅವರ ಭಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ತಳೇಗಾಂವದಿಂದ ಹತ್ತು ಮೈಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಹಲ ವಾಡಿ ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಈ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಸಾಸವಡಕರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರು ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರು ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀರೊಳಗೆ ಒಗೆದು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಒಣಗಲಿಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಅದರೊಳಗಿನ ಭಸ್ಮವೆ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲ ನದಿಯೊಳಗೆ ಹರಿದು ಹೋದವು. ಭಸ್ಮ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸಿತು. ಯಾಕಂದರೆ ಸ್ನಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಭಸ್ಮವನ್ನು ತನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರು:— ಮಹಾರಾಜರೇ, ಇದೇನು? ಇವರಿಬ್ಬರು ಜೋಳಿಗೆಯೊಳಗಿನ ಸಾಮಾನು ಸಹಿತ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿದರು. ಇತರ ವಸ್ತುಗಳದೇನು ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಭಸ್ಮ ಹೋಯಿತು ಎಂಬದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಹಾರಾಜರು:—ಏನೂ ತ್ರಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ಈ ಜನರಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆಲ್ಲ, ನೀವು ಇಷ್ಟು ದುಃಖ ಯಾಗಬೇಕು? ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮದ ಶ್ರೀ ಗುರುದತ್ತ ದೇವರಿಗೆ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಾರಿರಿ? ಆ ರಾಮಶೇಷದ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಆತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಆತನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ದಯೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲೇನು? ಇದಲ್ಲದೆ ನೀವು ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುತ್ತೀರಿ. ಶಂಕರನಿಗೆ ಅಂತು ಭಸ್ಮದ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ಒಳ್ಳೆದು ಇರಲಿ; ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಭಸ್ಮ ಬೇಕು ಚೀಲ ತುಂಬ ಅಥವಾ ಜೋಳಿಗೆ ತುಂಬ ಬೇಕು? ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಆಪ್ತ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ತನಕ ಸಾಕಾದೀತು. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸಾಸವಡಕರ ಮತ್ತು ನಾನಾ ಸಮರ್ಥರು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಮೇಲಿನ ಸಂವಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಸರಾಸರಿ ಒಂದು ಹೊಡೆದಿರಬಹುದು. ಮಹಾರಾಜರು ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂದರು, “ಅಡ್ಡೊ, ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಯಾಕೆ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ. ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ನೀವು ನದಿಯೊಳಗೆ ಒಗೆದು ಬಿಟ್ಟಿರಿ.” ಸಾಸವಡಕರ ವ ನಾನಾ ಸಮರ್ಥ ಇವರು ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆಂದರು, “ಇದರಲ್ಲೇನು ಅರ್ಥವದೆ? ನನಗೆ ಭಸ್ಮ ಬೇಕು, ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅಯಿತು.” ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ

ಪುನಃ ಕೇಳಿದರು: “ನಿಮಗೆ ಭಸ್ಮ ಎಷ್ಟು ಬೇಕು, ಜೀಲ ತುಂಬ ಅಥವಾ ಹೋಲಿಗೆ ತುಂಬ? ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರು ತುಸು ಶಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಅಂದರು, “ನಿಮ್ಮದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಡಬಡ ನಡೆದಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪದರೂ ಭಸ್ಮ ಉತ್ತನ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬರೇ ಹೇವ ಮತ್ತು ಭಕ್ತ ಈ ವಿಷಯದ ಚರ್ಚೆಯಷ್ಟೇ ನಡೆಸಿರಿ. ನನ್ನ ತಪಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಬಂಧವೂ ನೀವು ಒಂದು ಹೊಡಕ ಕೊಟ್ಟಿರಿ, ಪುಕ್ಕಾ ದೇವತೆಗೆ ಯಾಕೆ ಕರಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಎಂತಲೂ ಕೇಳಿದಿರಿ.” ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು. ಆ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಗುಣಾನಂದ ಮಹಾರಾಜ ರಂದರು, “ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರೇ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಶಿಟ್ಟಿಗೆಳೆಬೇಡಿರಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತರ ತಪಶ್ಚರ್ಯದ ಪುಣ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಆತ್ಮ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಐಹಿಕ ವ ಸಾರಮಾರ್ಗಿಕ ಇವೆರಡರದೂ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಂತರ ಮನೆಯ ಕೇವಲ ಕಸಬರಿಕೆ ಇದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಸತೆಗಿಯುವದೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ. ನಾನು ‘ಸೋಹಂ’ ಒಂದು ಗುಟಕು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ನನಗೆ ಸಾರಾಗುತ್ತದೆ. ದತ್ತಮಹಾರಾಜರೆ, ಓಡಿ ಬನ್ನಿರಿ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಿರಿ.” ಹೀಗಂದು ಮಹಾರಾಜರು, ಲಿಂಗದ ಹಿಂದೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ತುಂಬ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜ, ಸಾಸವಡಕರ, ಸಮರ್ಥ ಇವರ ವ ತನ್ನ ಮೈಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಒರಸಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಅಂದರು, “ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೂಸು ಇದ್ದೇನೆ. ಆಗಿಹೋದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ನನಗೆ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ” ಹೀಗಂದು ಮಹಾರಾಜರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಆಲಿಂಗನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇದರ ನಂತರ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎರಡು ಘಂಟೆಗೆ ಎಲ್ಲರು ತಿರುಗಿದರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟ ಹತ್ತಿತು. ಕೆಲವು ಕಿತ್ತಳೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡರು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾವಿ ಇತ್ತು. ಕಿತ್ತಳೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ತಣ್ಣಗೆ ನೀರು ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ದ್ರವ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಒಬ್ಬರ ನಾಶಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಾರಣೀಭೂತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬದು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು: ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ, ಅಶ್ವರಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮೈರಾಗ್ಯ ಇವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿಬರೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣ ಯಾವದು ಮತ್ತು ದುರ್ಗುಣ ಯಾವದು ಎಂಬದು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವಾದೀತು. ದೈವ ವಿಧರೆ ದುರ್ಗುಣ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಐಹಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾದರೂ ಸದ್ಗುಣಿಯಾದಾನು, ಮತ್ತು ದೈವ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಸದ್ಗುಣ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತಯಿತ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಲ್ಪಡುವನು. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನಿಜವೆಂತ ತೋರುತ್ತದೆ, ಭಂಗಾರವು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ

ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿ ಎಂದು ನಂಬುವುದು ನಂಬಿಕೆಯು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೇಳುವ ನಂಬಿಕೆಯು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಮಾಡಿ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು. (ಮಾಡುವುದು ಈ ಉದಾಹರಣೆ. ಈ ವರ್ಷ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವು. ಅಧಿಕಾರವು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವು, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವು ಅಧಿಕಾರವು.)

ಆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸರಳ ಕೇಳಿಗಾಂವ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತುಕ್ಕೆ ಬಂದೂ ಮುಟ್ಟಿದರು. ಶ್ರೀಗಣಾನನ ಮಹಾರಾಜರು, ಸಮರ್ಥರು, ನೆ ಬಾಳಾ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂದೆ "ರಾಮಶೇಖ"ಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ರಾಮಶೇಖ ಈ ಗುಡ್ಡವು ಪಾತಿರದಿಂದ ಎಳೆಂಟು ಮೈಲು ದೂರದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಭು ರಾಮಚಂದ್ರ ಇವರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಇದ್ದರೊಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

(೪೮) ರಾ. ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ:—ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿ ನಿಭಾದದಲ್ಲಿ ೨೨ನೇ ವರ್ಷದ ೧೯೨೨ ನೇ ದಿನ ಸಂಭವಿಸಿತು. ರಾ. ಗಣಪತರಾಜ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ ಈ ಹೆಸರಿನ ೨೨ ವರ್ಷ ಪಯಸ್ಸಿನ ಗೃಹಸ್ಥರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರು ೨೫ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಯವಕಮಾಳದ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುಕಡೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹ (ಉಪದೇಶ) ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ವಜ್ಞಾಪ್ತ ಸಾಸವಡಕರ ಇವರಕಡೆ ಮಹಾರಾಜರು ೧೯೨೨ ರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಗಣಪತರಾಯರು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ತಮಗೆ ಯವಕಮಾಳದ ಸಾಧುಕಡೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶ ಪಡೆದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿ, ಮುಂದೆ ಅಂದರು "ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಠಿಸುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಇನ್ನೂ ತಲೆಕೆತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ವಸ್ತುವು ತಮ್ಮ ಕೈಪಾಳೆತ್ತದೆಯಾಗಿ ತಕ್ಕೊಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ."

ಮಹಾರಾಜರು ಮೊದಲು ಅವರ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತುಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿ ನಡೆದರು. ಆದರೆ ಸಾಸವಡಕರರು ಅವರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ಬೈದು, ಇಂಥ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಬಾರದೆಂತ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜರು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ತುಟ್ಟು ಗುರುತು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಠಿಸಿ ನೋಡಿ ಅವರಮಾತನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ಅವರ ಮಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು. ತನ್ನ ಕಡೆ

ಕಾರಖಾನೀಸರು ಸತ್ಕಾರಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡರು. ಮತ್ತು ಒಂದು ತಾಸು ತನಕ ನಿಶ್ಚಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಆಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಹೊಡತ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅವರು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದರು. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಶ್ರುಪಾತ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರೊಂದರು, ಸ್ವಾತ್ಮ ಸುಖವೆಂದರೆ ಎನೆಂಬುವದು ನನಗೆ ಇವತ್ತು ತಿಳಿಯಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯ ಹುಳಿ ಬೀಳಬೇಕು. “ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಪುನಃ ಹತ್ತು ಮಿನಿಟು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿ ರಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮೊದಲಿನ ಗುರುವಿನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಹೀಗೆಯೇ ಚಾಲು ಇಡಬೇಕಾಗಿ ಮಹಾ ರಾಜರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಕಾರಖಾನೀಸರು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಮುಂಬ- ಯಿಯ ರಾ. ಗಡಕರಿ ಮತ್ತು ರಾ. ಪಾಟೀಣಕರ ವಕೀಲ ಇವರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಮರುದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ರಾ. ಸಾಸವಡಕರರು ತಾನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

(೪೯) ಮಹ್ಯವಿಷಯಕ ಸಂದರ್ಭ:— ಮಹ್ಯಪಾತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ ಮಥುರೆ ಇವರಿಗೂ ಅದ ಸಂಭಾಷಣವು ವಾಚಕರಿಗೆ ನೆನಪಿರ ಬಹುದು. ಅನಂತರ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಸನ್ ೧೯೩೦-೩೧ರ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಸಂದರ್ಭ ಘಟಿಸಿತು. ಮಹಾರಾಜರು ಆಗ ಪರೇಳ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಒಂದು ದಿನ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮಹ್ಯದ ಬಾಟ್ಲಿಯನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತಂದು, ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು, ಮುಂಜಾನೆ ಹದಿಮೂರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಬಾಟ್ಲಿ ತೀರಿಸಿದರು, ಆ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಅರ್ಧ ಬಾಟ್ಲಿಯನ್ನೂ ತೀರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಾಟ್ಲಿ ತಂದು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು, ಮತ್ತು ಅದರ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ ಬೈಗಳ ಮಳೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬೈದುಕೊ-ಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಮನೆ ಮಂದಿಗೆ ಅನಿಸಿತು, ಅದರೆ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗು ವದೋ ಎಂದು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದರು. ಎನಾದರೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದರೆ ಅವರ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದರು. ನೆರೆ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಡಿದ್ದರು. ಮನೆ ಮಂದಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಸಲುವಾಗಿ ತಮಗೆ ಆಪಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವದೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಮಂದಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಹದಿನೈದು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಸಹವಾಸ ವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾತನ್ನೇ ಸಂಬಂಧ ನೂರಾರು ಅನುಭವಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಹೀಗಿದ್ದು ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಇಷ್ಟು ದುಷ್ಟವಿಚಾರಗಳು ಬರುವದು ಅಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನದ ಮಹಾರಾಜರ ವರ್ತನೆ ವಿಚಿತ್ರವೆಂಬದು ನಿಜ, ಮನೆಯವರು ಮಹಾರಾಜರಿದ್ದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕೊಂಡಿ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಸಂದಿಯೊಳಗಿಂದ ಒಳಗೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡುವಂತೆ ಪಲಂಗದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಕೂತಿದ್ದರು. ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನ ಬಾಟ್ಲಿಕಡೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಲ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬೈಗಳು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದು, ಅವರು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕ್ಷುಬ್ಧರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು, ಇದರ ಹೊತುಕ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ಐದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಅನ್ನದ ಒಂದು ಕಾಳುಸಹ ಹೋಗಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಎದ್ದು, ಬಾಟಲಿಕಡೆ ಹೋದರು; ಮತ್ತು ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜೋರಿನಿಂದ ಒಗೆದರು. ಬಾಟಲಿಯ ಚೂರು ಚೂರುಗಳಾದವು ವ ಮಧ್ಯೆಲ್ಲ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಸರಿಸಿತು. ಬಾಟಲಿಯ ಕೆಲವು ತುಣುಕುಗಳು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತಾಗಿದವು. ಮತ್ತು ಬಹಳಕಡೆ ಅವರಿಗೆ ಜಖಮವಾಯಿತು. ಹೊರಗಿನ ಮಂದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಯಾದರು. ಅವರು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಅಂದರು, “ ದೇವಮಾಮಾ, ದೇವಮಾಮಾ, ಇದೇನು ನಡಿಸಿದ್ದೀರಿ?” (ಮನೆ ಮಂದಿ ಅವರಿಗೆ ಇವೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.) ಅವರು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಪಲಂಗದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅಗ ಅತ್ಯಾನಂದಲ್ಲದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ನಕ್ಕರು ಮತ್ತು ಅಂದರು, “ ಮಿತ್ರರೇ, ನಾನು ಇವತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು. ಆಕೆಯನ್ನು ಜಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅದರೆ ಆಕೆಯು ನನಗೆ ಭ್ರಮೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ತೃಪ್ತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿ ನಾನು ಮುಂದೆ ಹೋದೆನು. ಈಗ ನನಗೆ ಜಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇವತ್ತು ನನಗೆ ಅವಿನಾಶಿ ಸುಖ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ.

ಯಾವ ಆ ಕೋಣೆಯು ಮಧ್ಯದ ಕಮರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತೋ ಅದೇ ಈಗ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸುವಾಸಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಗಂಧದ್ದು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಧೂಪದ್ದು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಲವ್ಗೆಂಡರದ್ದು. ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸುವಾಸಿಕ ಊದಬತ್ತಿಗಳ ಸುವಾಸ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸುವಾಸಗಳು ಬರಹತ್ತಿದವು. ಒಂದು ಬಾಟ್ಲಿ ತುಂಡಿನಿಂದ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನ ಹತ್ತರ ಜಖಮವಾಗಿ ಕೆದರೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗು

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ಕಾಜಿನ ಜೊರುಗಳು ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಘಾಯಗಳು ಮಾಯವಾದವು.

ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಾರಾಜರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ನಕ್ಕರು. ಸರ್ವರಿಗೂ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಆ ದಿನದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರು ಮದ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಾತ್ಮ ಸುಖದ ಅನುಭವವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನಿಗೂ ಮುಮುಕ್ಷು ಜನಗಳಿಗೂ, ಸಂಸಾರ ಬಿಡದೆ, ಶರೀರಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡದೆ, ತನ್ನ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬದು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ದಿವಸಗಳನ್ನು ಶಾಂತಿ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಶಾಂತರೂ, ರಸಿಕರೂ, ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಇದ್ದು, ಎಲ್ಲರ ಕೂಡೆ ಮಿತ್ರರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವದ ಕುರುಹು ಲೇಖಮಾತ್ರವೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಗರ್ವ ಎನೇನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಬಡವರಾಗಲಿ, ಸ್ತ್ರೀಮಂತರಾಗಲಿ, ಉಚ್ಚ ಜಾತಿಯವರಲಿ, ನೀಚ ಜಾತಿಯವರಲಿ, ಕಿರಿಯವರಲಿ, ಹಿರಿಯರಲಿ, ಸರ್ವರನ್ನು ಸಮಾನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪಿವರೆ, ಅವರ ಕೂಡ ಜಗಳಾಡುವರು, ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಆ ಮನುಷ್ಯನದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಹ್ಯಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಹಾಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಕಡೆಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯಂತಿರುವರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಮನೋಭಾವಗಳೆಲ್ಲ ಇವರಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದವು, ಬಹಳ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಹಾರಾಜರು ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಖರೀದಿ ಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆ ಅದೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಹಾರಾಜರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, “ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದಲಿಗಾಗ್ಯಾತು ಯಾರನ್ನೂ ಶತ್ರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಖರೀದಿಯಾಗಿ ತಾನೇ ತನ್ನ ಶತ್ರು. ನನಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಆಗಿದ್ದಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮಾಡುವ ಬದಲಿಗೆ, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಸಮೀಪ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ, ಒಬ್ಬರ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶತ್ರುಗಳು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಶತ್ರುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ನನ್ನಂತೆ ನಡೆದರೆ ಮತ್ತು ಖರೀದಿ ಅನುಭವ ಪಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ಅವರಾದರೂ ನನ್ನಂತೆ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು.”

ಸಂತ ಸಾಮದೇವರ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಪೂರ್ವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ದರೋಡೆಖೋರರಿದ್ದರು, ಪಂಥರವುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಯಾತ್ರಿಕರನ್ನೇ ಸುಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕೋಳಿಯಂಬವನೂ ದರೋಡೆ, ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ಕೊಲೆಯಾದಾಕ್ಷಣ ಅವನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೂಡೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕುವನು. ಹೀಗೆ ಏಳು ದೊಡ್ಡ ಹೂಡೆಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದನು, ಆದರೆ ತಾನು ಮಾಡುವದು ಪಾಪವೆಂತ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಜೀವನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲ, ಗುರುವು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಮಹಾನ್ ಪುಷಿ ವಾಲ್ಮೀಕನಾದನು.

ಆದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಗಜಾನನರ ಗುರುಗಳು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಗಜಾನನರ ಮೇಲೆ ವರ್ಷಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು, ಆ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರೆಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ, ಅನೇಕ ಜನರು ಅವರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವರ ಮಹತ್ವದ ಸಂಬಂಧ ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಮುಂದೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಮಹತ್ವದ ಖ್ಯಾತಿಯು ಎಲ್ಲಕಡೆಗೆ ವಿಸರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವರು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ, ಮದ್ಯವನ್ನು ಬೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಹೀಗೆ ತೋರುವದಲ್ಲ, ಖರೇ ಯೋಗಿಯು ಜನರಿಗೆ ಎಂದೂ ಡಂಭಾಚಾರ ಮಾಡಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಅಂದರು, ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಹಾನಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಪರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಇದ್ದಾಗ, ಮಹಾರಾಜರು ಜನರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಯಥೇಷ್ಟ ಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಬಂಗಲೆಗಳೂ ಇವಾರತಿಗಳೂ ಕಟ್ಟಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಎಂದೂ ಮಂದಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳು ನೆವಗಳಿಂದ ಹಣ ಯಾರಿಂದಲೂ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅತಿ ನಿಷ್ಕರ ಶತ್ರುವಾದರೂ ಅವರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರೆಂತ ಆರೋಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಂಥವನು ಹೆಚ್ಚಿನದು ಹೇಳಿದನಂದರೆ ಮಹಾರಾಜರು ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಂದಿಗೆ ಬಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾನು. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಯಾವಾದರೂ ಶತ್ರುಗಳು ಇದ್ದಾರೇನು? ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಹ್ಯಾಗಿರಬೇಕು? ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅವಕ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿದ್ದರೆ, ಅವರನ್ನು ತ್ತಾರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತಾನೇ ದುಃಖಪಡುವನು; ಸಾಧುಸಂತರು

ಯಾರೊಬ್ಬರ ಹಗೆಗಳು ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಶರೀರಧಾರಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಆತ್ಮಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಾರಾಜರನ್ನುತ್ತಾರೆ, “ ನಾನು ಎಂದೂ ಸಾಧುವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿರಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ನಾನು ಮಂದಿಗೆ ಕರೆದ ಹೊರ್ತು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬರಬೇಡಿರಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ “ಸೋಹಂ” ದ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ನಾನು ಕಟ್ಟಿನು. ನೀವು ನನ್ನಂತೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ಯಾವನಾದರೂ ನನ್ನಹಾಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂತ ಇಚ್ಛಿಸುವನಾದರೆ, ಅವನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು, ತನ್ನದು ತನಗೆ ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ “ಸೋಹಂ”ದ ಗುಟ್ಟು ತಕ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಆತ್ಮನ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ನಾನು ಸದ್ಯ:ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನಂತೆ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಏನದೆ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಈಗಿನಂತೆ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಆಚರಣೆ ಶುದ್ಧ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ನಾನು ಈ ವರೆಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧ ಕಟ್ಟಿ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀವು ಖರೀದಿಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾನಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮಾಂತವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವೆನು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯು ಎಂದೂ ಬದಲಾಗಲಾರದು. ದೇರೆ ಗುರುವಿನ ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದರೆ; ಅವನು ನನ್ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದುವನೆಂದು ನಾನು ಎಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಮೋಸಪಡಿಸುವ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಂದಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಸರಿ. ಹೀಗೆ ಈಗ ನನ್ನ ಆಚರಣೆ ಇದ್ದರೂ, ಅದು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದೀತೆಂತ ನಾನು ಭರವಸೆ ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಈಗಿನ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಬಾರದೆಂತ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ; ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವದು ಕೊಡದಿರುವದು ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನನ್ನ ಕಳೆದು ಹೋದ ಧನವು ನನ್ನ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ತಿರಿಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂತ ದೇವಸಾಧುರು ರಚಿಸಿದ ಪದವು ಹೀಗಿದೆ:—

ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಅಂಜನ (ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿ) ಶಿಕ್ಕಿದೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತದೆ.

“ಅಮೃತದ ಬಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಮೃತವ ಕುಡಿದಿದ್ದೇನೆಂತ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು, ನನ್ನ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಆಕೃತಿಗಳು ಲೀನವಾಗಿದೆಯಂತ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು, ನಾನೇ ಗುರು ನಾನೇ ಶಿಷ್ಯನು ಎಂಬದು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.”

(೫೦) ಮೇನಿನ ಜಾಯಟಿಸ ರೋಗದ ಪೀಡಿತನಾದವನು :-

ಸನ್ನ ೧೯೪೪ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಭಿಸೆ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾ ಸಾಹೇಬ ವೈದ್ಯ, ವಾಲಾವಲಕರ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ, “ ಆ ರೋಗಿಯು ಸನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು.” ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉದ್ಗಾರ ಮಹಾರಾಜರ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಡಿತು. ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಅಸ್ವಸ್ಥವಿದ್ದದರ ಕುರಿತು, ಪರೀಕ್ಷದಿಂದ ಪತ್ರ ಅಥವಾ ತಾರ ಬಾರದೆ, ಮಹಾರಾಜರ ಈ ಉದ್ಗಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಮಂದಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸಮರ್ಥರ ಮಗ ಶಂಕರ ಇವನು ಅಸ್ವಸ್ಥನಿದ್ದಾನೆ, ಮಹಾರಾಜರು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಬರಬೇಕೆಂದು ತಾರ ಬಂತು. ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶ್ಚರ್ಯ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಮಹಾರಾಜರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೊದಲನೆ ಗಾಡಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಮತ್ತು ಸಂಜೆಹೊತ್ತಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದರು. ಮಹಾರಾಜರ ಮೊಟಾರಗಾಡಿ ಬಾಗಲ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಕೂಡಲೆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ “ ದೇವ ಮಾನಾ ಬಂದರು.” ಎಂದು ಒದರಿದರು. ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ರೋಗದ ಸಂಬಂಧ ಕೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಎರಡನೆ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋದರು ಶಂಕರಗೆ ಸ್ತುತಿಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮೊದಲು ಮಹಾರಾಜರ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿದನು. ಡಾಕ್ಟರ ದಾಖಲೆಗಳಕರ ಇವರು ಸಮರ್ಥರ ನೇಮಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ ಡಾಕ್ಟರರಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಹಳ ಪರೋಪಕಾರಿ ಇದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕುಶಲರೂ, ಯಶಸ್ವಿಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಮೇನಿನಜಾಯಟಿಸ ರೋಗದ್ದು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲನೆ ಪೀಡೆ (Case) ಇದ್ದದ್ದುಂದ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಬರೋಬರಿತಿಳುವಳಿಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ವಾತದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣಬಂದವು, ಆಗ ರೋಗದ ಬರೋಬರಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಆಯಿತು. ಭರೂಚಾ, ಮೂಳಗಾಂವಕರ, ಮಿಸ್ತ್ರಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಮೀಟಿಯಾಗಿ ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಶಂಕರನ ರೋಗದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸಂಬಂಧಿಕರೂ, ನೆರೆಯವರೂ ಅವನ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಂಕರನು ಟ್ರಾವನ್ಸ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆಫೀಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೋರಕೀಪರನಿದ್ದನು. ಅವರ ಆಫೀಸಿನ ಮಂದಿ ಸಹ ಸಮಾಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಡಾಕ್ಟರರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಜಪ ವಗೈರೆ ದೈವಿಕ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೊದಲು ಒಂದೆ

ಎಂದು ಹೊರಗಿನ ಮಂದಿ ಸಮರ್ಥರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ “ಮಹಾರಾಜರು ನಮಗೆ ಒಂದೆಸಮನೆ ಬೈಯುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಈಗ ಅವರ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುವದೇ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪೆಯಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ, ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ಮನೆ ಮಂದಿ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಇನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ ಏನೂ ಸುಧಾರಿಸುವ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಾತಿದ್ದವು, ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳುವ ಸೋರುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಉರ್ದು, ಗುಜರಾತಿ ಈ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಏನಾದರೂ ಅಸಂಬಂಧ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಜ್ವರವು ಮೂರುನಾಲ್ಕು ಡಿಗ್ರಿ ತನಕ ಒಂದೆಸಮನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಶಂಕರನ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅವನ ರೋಗದ ಸಂಬಂಧ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೇಳಬೇಕಂತ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಕಾರಕೂನನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಹಾಗೂ ಅವನು ಶಂಕರನಿಗೆ ದವಾಖಾನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವನ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಚಿಗಪ್ಪನಾದ ನಾನಾ ಸಮರ್ಥನಿಗೂ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಅವನೂ ಪತ್ನಿ ಸಹಿತ ಶಂಕರನಿಗೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಶಂಕರನಿಗೆ ಅವನ ಗುರ್ತು ಹತ್ತುಲಿಲ್ಲ. ಶಂಕರನನ್ನು ನೋಡಿ ಇನ್ನು ಇವನು ನಾಲ್ಕೈದು ದಿವಸಗಳ ಸಂಗತಿಯು ವನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು, ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸಿತು. ಈಗ ಅವನನ್ನು ದವಾಖಾನೆಗೆ ವೈಯ್ಯವದು ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

(೫೧) ನಿರ್ವಾಣದ ಸ್ಥಿತಿ :— ಮರುದಿನ ಶಂಕರನು ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡನು. ಅದನ್ನು ಅವನು ಎಚ್ಚರವಾದ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. “ನನ್ನ ಕೊರಳ ಸುತ್ತಲು ಪಾಶ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಕರೇ ಯಮುದೂತನನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಮೀಪ ಒಂದು ಪ್ರೇತವು ಸುಡುತ್ತಿತ್ತು ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯು ಒಂದೇ ಸವನೇ ಅಕ್ರೋಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಮತ್ತು “ದೇವ ಮಾಮಾ, ದೇವ ಮಾಮಾ, ನನಗೆ ಬದುಕಿಸಿರಿ, ಬದುಕಿಸಿರಿ” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಾನು ಒದರುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅನಂತರ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಹೋಗಿ, ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದನು. ನಾನು ಅಳುವದು ಮಹಾರಾಜರು ಕಂಡು, ಅಂದರು “ಅಳಬೇಡ, ಅಳಬೇಡ, ನಾಳಂದಿನ ನಿನಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಅದೀತು.” ಆದರೂ ನನಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ‘ಸೋಹಂ’ದ ಬಿಡದೆ ಜಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಜಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ.”

ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಹತ್ತರ ನಾಲ್ಕುವದು ಮಂದಿಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ಅವರು ತಲೆಯಕಡೆ ಕರ್ಪೂರ ಹಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕರ್ಪೂರ ಸುಟ್ಟಿರು. ಆ ಮೇಲೆ ಶಂಕರನು ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು, ಮತ್ತು ಅಂದನು, ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದರೇನು? ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಾವು, ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅದರಮೇಲಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪುಬಿಟ್ಟಿತು. ನೋಡಿರಿ, ಅವರು ಹೋದರು.’’ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನಂದವಾಯಿತು, ಆ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಶಂಕರನ ಜ್ವರವು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನೆಟ್ಟಗಾದನು. ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಶಕ್ತಿಬಂತು ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದನು.

(೫೨) ಉಪಾಧ್ಯೈ :— ವಿಹಲ ಪಾಂಡುರಂಗ ಉಪಾಧ್ಯೈ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ನಾಶಿಕದೊಳಗಿನ ಒಬ್ಬ ವಕೀಲರು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳತನಕ ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ಮಿತ್ರತ್ವದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಪಾಧ್ಯೈ ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದವರಿದ್ದು ಎಲ್ಲರ ಕೂಡ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿದ್ದರು. ವೇದಾಂತದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಶುಲಭ ರೀತಿಯಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಕುಶಲತೆ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಓದುವ ಚಟ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡುಮೂರುವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದಿನಾಳಿಯ ಎರಡನೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಬರಜಿಸ್ವಾಮಿ ಸಾಸವಡಕರ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಹರಬೆಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಸಾಸವಡಕರರು ಆ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಉಪಾಧ್ಯೈ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅಂದರು, “ ಮಹಾರಾಜರೇ; ನೀವು ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ದಿನಾಲು ನಿಮ್ಮ ಸಮೀಪ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಾ-ಸಾತಪುತಕರ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡುವ ಬಹಳ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ, ಹಾಗಿದ್ದು ನೀವು ಅವರನ್ನು ಯಾಕೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ದಾರಿನೋಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ ವಕೀಲಸಾಹೇಬರೇ ನೀವೂ ಸಹ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೀ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆ ಆಗಿದೆ, ಹೀಗಿದ್ದು, ನೀವು ನನ್ನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಇದ್ದೀರಿ, ಅದರೂ ನಾನು ತಪ್ಪಿ ನಿಮಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳೇನೇನು? ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ನಾನು ಎಂದೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಮಾತ್ರ ಸಂಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇಯವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವ ಬದಲಿಗೆ ನೀವೇ ಯಾಕೆ ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಬಾರದು?

ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೆ ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯವರು ಎದ್ದು ಮಹಾರಾಜರ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊತರು. ಅಶ್ವರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ, ಅವರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ತಾಸುತನಕ ಅವರಿಗೆ ದೇಹದ ಸ್ಪೃಶಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಜನರು ಅವರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕರೆದರು, ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವ ಬಹಳ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ದೇಹವೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಬಿರುಸಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಒಂದೂವರೆ ತಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಅವರು ಎಚ್ಚರಾದರು. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಎರಡು ತಂಬಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿದರು, ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಸಮಾಧಿಯಂಥ ಅನಂದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತಬ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಿನಿಟು ತನಕ ಅವರು ಮಾತಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರು ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಒದರಿ ಕರೆದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಶಬ್ದ ಸಹ ಉಚ್ಚರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಡೆಯಿರಿ ಎಂಬಂತೆ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೈಯಿಂದ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ಹದಿನೈದು ಮಿನಿಟಿನ ಮೇಲೆ ಅವರು ಎದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಮಲಗಿದ್ದು ನಿद्रಾಗ್ರಸ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಜನರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯವರಿಗೆ ಅನುಭವ ಸಂಬಂಧ ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಹಳ ಅನಂದದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರಿಸಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿದರು; “ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯು ಹಿಂತಿರುಗಿತು, ಮತ್ತು ಕಂಠದೊಳಗಿನ ಕಿರಿ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ ಕೂತು, ಶ್ವಾಸ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯಿತು, ಮತ್ತು ಲಕ್ಷವು ಒಳಗಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಯಿತು. ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ದುಂಡಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಜ್ಯೋತಿ ಅಥವಾ ಮಿಂಚಿನಂಥ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮೂಲಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸರ್ವ ಶರೀರವು ತಪ್ಪವಾಯಿತು. ನಾನು ಮೇಲೆ ಬರುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ, ಆದರೂ ಅದರದೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪುನಃ ಕೆಳಗೆ ಹೋದೆನು, ಅನಂತರ ನನಗೆ ಶೀತಲತೆಯ ಭಾಸವಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಪುನಃ ಉಷ್ಣತೆಯೂ ಭಾಸವಾಯಿತು; ಆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಏರಹತ್ತಿದೆ. ಹ್ಯಾಗೆ ಹತ್ತಿದೆ ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತ ಬಂತು, ಮತ್ತು ಕಂಠದೊಳಗಿನ ಕಿರಿನಾಲಿಗೆಯೊಳಗಿಂದ ಅವ್ಯತ ಬಿಂದುಗಳು ಸ್ಪವಿಸುವದೂ ಅವನ್ನು ನಾನು ಕುಡಿಯುವದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಬಂತು. ಆ ಅವ್ಯತದ ರುಚಿಯು ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದು. ಅದು ಬೇರೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥದಂತಿದೆ ಎಂಬದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಯೋಗಿಗಳು ಈ ಅವ್ಯತವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಎಂದು ಹೀಗೆ ಯೋಗ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನನಗೆ ಅದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ ಬಂತು, ಎಂದು ನನಗೆ ಅತ್ಯಾಪಾದವಾಯಿತು.”

ಉಪಾಧ್ಯೈ ಇದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಮೂಗಿದ್ದರು, ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದರು, ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯೈಯವರಿಗಂದರು, “ಅಹೋ ವಿಠಲಾ, ಅಹೋ ಪಾಂಡುರಂಗಾ, ನೀವು ಏನು ನೋಡಿದಿರಿ, ನನಗೂ ಹೇಳಿರಿ? ಅಂದರೆ ನಾನು ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಅನಂದದಲ್ಲಿ ಭಾಗ ತಕ್ಕೊಂಡೇನು, ಯಾರೂ ಇಂಥ ಅನುಭವ ಇತರಿಗೆ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಈ ಅನಂದವೂ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಶಿಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅದರ ಅನುಭವ ವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪೂರ್ವಜನಿಂದ ಸುಕೃತದಿಂದ ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ತನ್ನ ಗುರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ನಡಿಸುತ್ತ ಇದ್ದರೆ, ಪರಮಾರ್ಥದ ಕಡೆ ಧೈಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಅವನು ಯೋಗ್ಯನಾದಾನು, ಆ ಮೇಲೆ ಅವನು ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆ ತೊಡಕಿದ್ದರೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನೊಳಗಿನ ಅನಂದಮಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ನಿಮಗ್ನನಾಗುವನು.

ಅನಂತರ ಉಪಾಧ್ಯೈಯವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಅಂದರು, “ಮಹಾರಾಜರೇ, ನೀವು ಮಲಗಿದ್ದಿಲ್ಲವಾದರೆ, ನಾನು ಬೇಗನೆ ದೇಹಭಾನದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ,” ಆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಗೋದಾವರೀ ತೀರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಮರುದಿನ ಉಪಾಧ್ಯೈ ಇವರು ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಬಂದು ಅಂದರು, “ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಿನ್ನೆ ಸಾನು ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದೆನು. ಅನಂದದ ಲಹರಿಗಳು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ನಡೆಯುವಾಗ್ಗೆ, ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬೀಳುವೆನೇನೊ ಎಂದು ಅಂಜಿಕೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.” ಇತರ ಮಂದಿ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಅವರು ಹಿಂದಿನ ದಿವಸದ್ದೇ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಹೇಳಿದರು. ಉಪಾಧ್ಯೈಯವರು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಸಂಬಂಧ ಉತ್ತಮ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಈ ಸ್ವಂತದ ಅನುಭವಗಳು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಸಾಧಾರಣ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಚಲೋ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

(೫೩) ಸೌ. ಗುಪ್ತೆ ಇವರ ಅರ್ಥಾಂಗವಾಯು :— ರಾವಸಾಹೇಬ ಶಂಕರ ಸೀತಾರಾಮ ಗುಪ್ತೆ ಪೆನ್ನೆನರ ಇಂಜಿನಿಯರ ಇವರು ಸನ್ ೧೯೨೬ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು. ಧುಳೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸೌ. ಅನಂದಿಬಾಯಿ ಅರೇಳು ತಿಂಗಳ ಲಾಗ್ಯತು ಅರ್ಥಾಂಗವಾಯು ಆಗಿ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದರು. ಗುಪ್ತೆಯವರು ೧೯೨೭ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ಸಹವಾಸದ ಲಾಭ ಶಿಗಬೇ

ಕೆಂದು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವೇ ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತ್ವರ ಕೊಡುವದು ನೆಟ್ಟಗಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ತನ್ನ ತಾನೇ ಸಹಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು, ಎಂದು ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ ಮಾವೂಸ ಕರ ಇವರ ಔಷಧೋಪಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಗುಪ್ತೆಯವರು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂದರು, “ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರರ ಔಷಧೋಪಚಾರ ಮಾಡಿ ಬೇಸತ್ತು ಹೋದೆನು. ನೀವು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆಕೆಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾದೀತು.” ಮಹಾರಾಜರಂದರು—“ರೋಗ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡುವದು ಡಾಕ್ಟರ-ವೈದ್ಯರ ಕೆಲಸವು ನೀವು ಅಜ್ಞಾನಿ ಜನರು ಸಾಧುವಿನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ರೋಗ ಗುಣವಾಗಬೇಕೆಂತ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರಿ. ಸಾಧುವಿನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ರೋಗ ನೆಟ್ಟಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅಂಥಪ್ರಕಾರದ ಸಾಧು ಅಲ್ಲ; ನಾನು ರೋಗ ಗುಣ ಮಾಡುವದಾದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವತಃದ ರೋಗ ಗುಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲೇನು? ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತದೆ ಅಲ್ಲ; ನಾನು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ವಯಸ್ಸು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ೬೦ ವರ್ಷ ಇರುವದರಿಂದ, ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರದ ರೋಗ ಬರುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾಗಿದೆ.” ಮಹಾರಾಜರ ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುಪ್ತೆಯವರು ಈ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಕು ಅಂತ ತಿಳಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು, ನೇಮಿಸಿದಂತೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ, ಮಹಾರಾಜರು ಸ್ವ. ಗುಪ್ತೆಯವರನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಿಂದಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅಂದರು, “ಯಾತರ ಮೇಲೆ ಕೂತು ನೀವು ನಿತ್ಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಂತಿರುವಾಗ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿರಿ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಕಡೆ ಮನಸ್ಸು ಹಚ್ಚಿ ಜಪ ಸುರು ಮಾಡಿರಿ.” ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನಂದಿಬಾಯಿಯವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾಶಂಕೆಯಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರು ಊರೊಳಗೆ ಇದ್ದರೂ ಆರು ತಿಂಗಳ ತನಕ ಅವರ ದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ ಈಗ ದರ್ಶನದ ಯೋಗವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ತಂದನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಖಾತ್ರಿ ಯಾಯಿತು. ಅವರು ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ತಾಸು ಅವ ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಅವರು ಮನೆ ಯೊಳಗೆ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ನೆಟ್ಟಗಾಯಿತು, ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಧಾಂಗವಾಯು ಎಂದೂ ಅಗಲಿಲ್ಲ

ವೆಂಬಂತೆ ಕೊಣಹತ್ತಿತು. ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರರ ಔಷಧ ನಡೆದಿತ್ತೋ, ಅವರಿಗೆ ಇದು ಕೇಳಿದಾಗ ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

(೫೪) ೫೪ ಭಾವೆ ೧:— ಶ್ರೀ ಭಾವೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರರು ವೆಸ್ಟೆರ್ನ್ ತೆಕ್ಸಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ವಂತದ ಮನೆ ಇದೆ. ಇವರು ಕುಲೀನ ಮನೆತನದ ಕೊಂಕಣಸ್ಥ ಪ್ರಾಕೃತಜನರು; ಇವರು ತಂತಿ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲಸದ ಸಂಬಂಧ ಅವರು ಫಿರಕಿ ಮೇಲೆ ಇರುವಾಗ, ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಾಧುಸಂತರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಈ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಸ್ವಾನ ಸಂಘ್ಯಾಪೂಜಾ ವೈರಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಶೇಷ ಕರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಂದು ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಪ ದೈವ ವಿಶಾಸವಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ವೇದಾಂತದ್ದು ಒಳ್ಳೇ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಸಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಒಳ್ಳೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ವಿನೋದಿ ಇದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಡಿಬಿಡಿಸುವೆರಾದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತ್ವವು ಬಹು ಬೇಗನೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗುಣದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಅಧಿಕವಾದ್ದರಿಂದ ಇತರ ನ್ಯೂನತೆಗಳೆಲ್ಲ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಎರಡನೇಯವರ ಅಂಬೋಣವೇನು ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಆಹಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ; ಅದನ್ನು ಕಬ್ಬಾಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ವೇದಾಂತಿಗಳಂತೆ ತನ್ನದೆ ಖರೀ ಅಂತ ಹುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಭಾವೆಯವರದು ಶ್ರೀ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ತನಕ ಸಮೀಪದ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು. ಈ ವಿಭೂತಿಯ (ಮಹಾರಾಜರ) ಸಹ ವಾಸದ ಲಾಭದ್ವಿತಿಯಿಂದ ಅವರ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೋದ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳು ಅವರು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಮಠದಲ್ಲಿ ಭಾಡಿಗೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ವಿಷಯದ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದವರಿಂದ ರಾ. ಭಾಗವತ ಇವರ ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಕೋರಿಯು ಶ್ರೀ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾ. ಭಾಗವತರೂ ಈಗ ಹಳು, ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಕೋರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೨-೩ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇವರೂ ವೆಸ್ಟೆರ್ನ್ ತೆಕ್ಸಾಂಡ್‌ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಅವರು ಮುಂಬೈಯ ಕಾರ ಖಾತೆಯೊಳಗೆ ಸುಸಂಯೋಜಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಭಾವೆಯವರು ಭಾಗವತರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಬರೆದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹ ತೆಕ್ಸಾಂಡರು ಭಾವೆಯವರು ಇದಕ್ಕೂ ೩ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲೇ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತೆಕ್ಸಾಂಡಿರೂ.

ಭಾವೆಯವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಉಪಾಸನೀ ಮಹಾರಾಜರ ಸಹಸಾಸವಾಗಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಸತ್ಸನ-ಸಂಭಾಷಣೆ, ಭಜನ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಮನಸಿನ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ದೊರಕಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಸನ್ ೧೯೩೩ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವೆಯವರಿಗೆ ಅವರೊಬ್ಬ ಮಿತ್ರನ ಕಡೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವರ ಆ ಮಿತ್ರರು ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದು, ಅವರಿಂದ ಭಾವೆಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು “ ನೀತಿ ನಾಶಿಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಹ್ಯಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪುಕಟ ಮಾಡಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಕೊಂಡು ಅವರಕಡೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕ ಬರೆದಿತ್ತು. ಇದೇ ಮಿತ್ರನ ಕಡೆಯಿಂದ ಭಾವೆಯವರಿಗೆ ೨-೩ ಪತ್ರಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಹೋಗುವ ವಿಚಾರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಮನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೆ ತೆಗೆದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ವೇಳೆಗೆ ಹೋದರು.

ಭಾವೆಯವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ “ ನೀವು ಯಾರು ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂದಿರಿ ? ” ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಭಾವೆಯವರು ಸರಳತನದಿಂದ ಇವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು; ಮತ್ತು ಅಂದರು:— ಮಹಾರಾಜರೇ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ನನಗೆ ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿರಿ.” ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡುವ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಭಾವೆಯವರು ದಿನಾಲು ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟರು.

ಭಾವೆಯವರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ಶ್ರೀ ಉಪಾಸನೀ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಹೊರಟಾಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಜರಂದರು: “ ಉಪಾಸನೀ ಮಹಾರಾಜರು ನಿನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಸಹ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಸಂತರಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಸಂತನಲ್ಲ. ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ಎರಡನೇಯವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮಗೆ ಮಿತ್ರತ್ವದ ಸಂಬಂಧ ದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹ್ಯಾಗೆ ಆನಂದದ ಉಪಭೋಗ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿವಾದರೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ನೀವು ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂತರು ನನಗೆ ಪೂಜ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಧೋರಗಿ ಸಾಧುಗಳೇ ಭರಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಈ ನೆಕಲೀ ಸಾಧುಗಳು

ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಧುಗಳ ವಚನಗಳ ಆಧಾರ ಮೇಲಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳು-
ತ್ತಾರೆ. ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕಿಮ್ಮತಿಲ್ಲ. ಖರೇ ಸಾಧುಗಳು ಎಂದೂ ಚಮ-
ತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಖರೇ ಸಾಧುಗಳು, ಚಮತ್ಕಾರಗಳ
ಆಚರಣೆಯವರಿದ್ದೇವೆ. ಖರೇ ಸಾಧುಗಳು ಚಮತ್ಕಾರದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಎಂದೂ
ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ” ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮೋಹಿಸಿ, ತಮ್ಮ ದಾಂಭಿ-
ಕತ್ವ ಮತ್ತು ಅಪಾತ್ರತೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಖರೇ ಸಂಗತಿ ಹೀಗಿದೆ, ಖರೇ
ಸಾಧುಗಳು ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಿರರ್ಥಕವೆಂತ ತಿಳಿದರೂ, ಯೋಗ್ಯ ಸಂಧಿ
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿ-
ಸುತ್ತವೆ. ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಮಾರ್ಗದೊಳಗಿನ ಮೊದಲಿನ
ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಮುಮುಕ್ಷುವು ಮೋಹಿಸಬಾರದು, ಮತ್ತು ಪಾರ-
ಮಾರ್ಥಿಕಮಾರ್ಗದಿಂದ ತನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಅಗಲಾಡಗೊಡಬಾರದು. ಇಷ್ಟೇ ಖರೇ
ಸಂತರು ಹೇಳುವದಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಾತು ಆದಮೇಲೆ, ಮಹಾರಾಜರು ಭಾವನೆಯವರಿಗೆ ಕೇಳಿದರು,
“ ನೀವು ಪರಮಾರ್ಥ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ? ” ಭಾವೆ-
ಗುವರಂದರು, ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರ ಅಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನಾನು ಸ್ನಾನ
ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾಡಿ, ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮ ಗೀತೆಯ ೧೫ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ, ಗಣಪತಿ
ಆಧರ್ವಶಿರ್ಷ ವ ಸೂರ್ಯ ಸೂಕ್ತ ಅನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಗಣಪತಿಯ
ಆಧರ್ವಶಿರ್ಷದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಅವರ್ತನೆಮಾಡಿ ಗಣಪತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡು-
ತ್ತೇನೆ ಅಂಥ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ಗಣಪತಿಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನ
ವಾದೀತು ಎಂದು ಉಪಾಸನೀ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅನಂತರ ದತ್ತ ಜಯಂತಿಯ ದಿವಸ ಭಾವನೆಯವರು ಮೇಢೆ ವ ಪುಷ್ಪಾ-
ಹಾರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿ-
ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಂದರು, “ ಇವತ್ತು ಶ್ರೀ ದತ್ತಜಯಂತಿ ದಿವಸವದೆ, ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ
ಇದು ಶುಭದಿನವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ನನಗೆ ಉಪದೇಶ
ಕೊಟ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥ ಮಾಡಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜರು:— ನೀವು ಹೇಳುವದು ಶಾಸ್ತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖರೇ
ಯದೆ. ಆದರೆ ಸಂತರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳೂ ಶುಭವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಶುಭಾ-
ಶುಭ ದಿನಗಳು ಅಥವಾ ವೇಳೆ ನೋಡುವದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗಲ್ಲವಲ್ಲ; ನಾನು
ದೊಡ್ಡ ಸಂತನಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಂತೆ ಇದ್ದೀರಿ. ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ
ಕಡೆಯಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡೇನು. ಖರೇ ಜ್ಞಾನವು ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಇರುವದು.

ಅದರೆ ಅದರ ತಿಳುವಳಿಕೆ ತನಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ವಾದೀತು. ಆ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ. "

ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ಗುರುವಾರ ದಿನ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಗುರು ತನಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವೆನೆಂತ ಅಭಿವಚನ ಕೊಟ್ಟರು.

ಮರುದಿನವ ಮಹಾರಾಜರು ಭಾವೆಯವರಿಗೆ ತನ್ನಾ ಎದುರಿಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಕೂತು ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಮಿನಿಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಗಳು ನಿಂತವು. ಇದನ್ನು ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು "ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದಂದಳು. ಆ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಅವರ ನಿತ್ಯದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗಹತ್ತಿತು.

ಗುರುವಾರ ದಿನ ಅವರು ಪುನಃ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಬಂದರು. ಅವರ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ "ಸೋಹಂ" ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹೇಳಿದರು, ಭಾವೆ ಯವರು ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಸುರು ಮಾಡಿದರು; ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಮ್ಮೆಗೇ ನಿಮಗ್ನರಾದರು. ಅವರು ಮಾನಸ ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಕಾಣಿಸಿ ದರು. ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲ ಶಂಕೆಕುಶಂಕೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪುರಾವೆ ಸಹಿತ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು.

ಇತರ ಶಿಷ್ಯರಂತೆ ನನಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಅವರ ನಿತ್ಯದ ತಕರಾರು ಇತ್ತು, ಮಹಾರಾಜರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು, "ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗ ದಿಂದ ನಡೆಯಿರಿ. ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಭವಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಅವನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ನೀವು ಇತರರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೋಡುವದಾದರೆ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ ದಲ್ಲಿ ಏನದೆ ಎಂಬದರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದಾದರೆ, ತೊಂದರೆ ಯೊಳಗೆ ಬೀಳುವಿರಿ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅನುಭವಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ನಾನಾ ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ. ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಾರ್ಗದ ಗುಟ್ಟು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಶಿಗಲಾ ರದು. ಅದು ಬಹಳ ಗಹನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ನಾನಾತರದ ಸುವಾಸ ಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಾಯು ವಿನ ಆಕುಂಚನ ಪ್ರಸರಣಾದಿಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಪಟ್ಟಕ್ಕು ಭೇದನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅನುಭವಗಳು

ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಭಾಷಣದನಂತರ ಭಾವೆಯವರು ನಿಕರಂಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸುರು ಮಾಡಿದರು.

ಈಗಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಾವೆಯವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಒಂದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿದವು, ಮತ್ತು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಸಮೀಪ ನಿಂತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡರು; ಇದು ಏನೂ ಭ್ರಮೆ ಅಲ್ಲ. ಹೃತ್ಯಕ್ಷ ಸಂಭವಿಸಿದ ವಿಸಯವಾಗಿದೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರೇ ಮಹಾರಾಜರ ಆಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ ರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡರು. ಭಾವೆಯವರು ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಡೆಸಿದರು. ಆ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಅಶ್ವರ್ಯಕಾರಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು ಕಾಣಬಂದವು. ತನ್ನ ಶರೀರವು ಹೂವಿನಂತೆ ಹಗುರಾಗಿ, ಹನೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲುವದೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಶಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತ ನಡೆದದೆ ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಕೂತಾಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತನಕ ಅಧಿಕಾಧಿಕ ವಿಸ್ತಾರತೆಯಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪದ್ಧಾಸನ ಹಾಕಿ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಕೂತ ಮೇಲೆ ದೇಹಭಾಸ ಕಮ್ಮಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಗುತ್ತಾ, ಅವರ ಅವಯವಗಳು ಆಕುಂಚನ ಆಪಂತೆ ಜನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಶರೀರ ಅರಳಿಯಂತೆ ಹಗುರಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಗಾಳಿ ಬಂತೆಂದರೆ ತಾನು ಹಾರಿ ಹೋಗುವೆನೇನೋ ಎಂಬವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಭೀತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸಯುಕ್ತ ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ಇವುಗಳದೇಶಿಯಿಂದ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಪೂಣ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗುರುಕೃಪೆಯ ವಿನಃ ಕೇವಲ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅಸಹಾಯನಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂತ ಅಂದರೆ, ಅದು ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು.

(೫೫) ಘಾಣೇಕರ ಕೂಸು:— ಸಾತಿಕದ ದತ್ತೋಪಂತ ಘಾಣೇಕರ ಇವರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಲಾಗ್ಯಾತು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವರು ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪೊಮ್ಮೆ ಬೈಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಘಾಣೇಕರರ ಮೇಲೆ ಏನೊಂದೂ ಪರಿಣಾಮ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದೂ ಅವರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಮೇಲೆ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ, ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಅವರು ಎಂದೂ ಏಕುಕ ಸುಖದ ಬೇಡಿಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮುಂದಾದರೂ ಅವರು ಎಂದೂ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಪಶ್ಚಿಮದೂ ತಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗನಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ರೀತಿ ಪ್ರಕಾರ ಬೈಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಘಣೇಕರರು ಅಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, “ ಈ ಬೈಗಳೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಅಲ್ಲ; ಅವರದು ಅದು ಸ್ವಭಾವವೇ, ಅದರಿಂದ ಯಾರದೇನು ಲುಕಸಾನ ಆಗುವದಿಲ್ಲ ” ಅನಂತರ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರಹತ್ತಿದಳು. ಈ ಹುಡುಗನು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದನೆಂಬಂತೆ ಕಂಡು ಬಂತು. ಯಾಕಾದರೆ ಅವನು ಮಹಾರಾಜರ ಹತ್ತಿರ ಕೂತನಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಹತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಅಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ್ಗೆ ತನಗೆ ಕಾಣುವ ನೋಟಗಳನ್ನು ಅವನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. “ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನವಾದವು, ಅವರು ನನಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟರು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು.”

ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಇವನು ಮಹಾನ್ ಸಾಧುವಾದಾನು. ಆದರೆ ಇವನು ಬಹಳ ದಿವಸ ಬದುಕಾನು ಅಂತ ಮತ್ತೆ ನೀವು ತಿಳಿಯಬೇಡೆಂ” ಆ ಹುಡುಗನು ಅವನ ವಯಸ್ಸಿನ ಅದನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದೇವಧೇನನಾದನು. ಘಣೇಕರರು ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಗರುವಾರ ದಿವಸ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

(೫೬) ಸಾಯಗಾಂವಕರ ನಿಲಯದ ಅನುಭವ— ಮಹಾರಾಜರ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನ ಅನುಭವಗಳು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಇರುತ್ತವೆ: ಅವು ಇಷ್ಟು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಅನೆಯಲ್ಲಿ; ಅವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಶಿಷ್ಯನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ, ಈ ಚರಿತ್ರ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನುಭವಗಳು ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ಅನುಭವಗಳೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವಗಳು ಈ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವಾದ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕು ಈ ಸಂಬಂಧ ಮಹಾರಾಜರ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವೂ ಕಾಣಿಸುವ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಶಿಷ್ಯನ ಹೆಸರು ಸಾಯಗಾಂವಕರ. ಇವರು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ಗ್ರಾಫರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿನೇಶಾನಂದ, ರಾಮತೀರ್ಥ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ ಆ ಇತರ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಾರ್ಥ ವಿಷಯ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಬಂದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದರು, ಹೋದವರ್ಷ ಅವರು ಯೋಗದ ಅನುಭವವನ್ನು ತಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ಮೈಕೆ ಕೆಲವನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ರಾ. ತ್ರೈಲೋಕ ಭಾಸ್ಕರ ಖರೆ ಇವರು ಇತ್ತಲಾಗೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಖರೆ ಎಂಬವರು ಮಧ್ಯಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದ ಡಾ. ಖರೆ ಎಂಬವರ ಅಣ್ಣಂದಿರಾಗಬೇಕು. ಅವರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಬರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ರಾ. ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಗೃಹಸ್ಥರಕೂಡ ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಇವರ ಕಡೆ ಒಂದು ದಿನ ಬಂದರು, ಮತ್ತು ಅಂದರು, “ ನೀವು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಇದ್ದಿರಿಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಫೋಟೊ ನಮಗೆ ಸಿಗುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಮಗೆ ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಗುರುವಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೂತಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅವರದು ಬಾಬರಿ ಚಿತ್ರ ತಯಾರಿಸಿರಿ.”

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೀಗದಲ್ಲ, ಖರೆ ಇವರು ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಯೋಗ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಇವರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಇವರಿಂದ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಅವರು ಫೋಟೊ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯಗಾಂವಕಾರರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಆಗ ಇವರು ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿ, “ ಒಳ್ಳೆದು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಏನು ಆಗುತ್ತದೆ ನೋಡೋಣ,” ಎಂದಂದರು.

ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಇವರು ಗುರುಗಳ ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೂ, ಮತ್ತು ಗುರುಗಳ ಅಜ್ಞೆ ಮೇಲಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಂತಃ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯಾದರೂ, ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೇ ಏನಾದರೂ ಆಧಾರವಿತ್ತು, ಆ ಆಧಾರ ವಿಷಯ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನಾನು ಕೆಳಗೆ ವರ್ಣಿಸುವೆನು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲ; ಈ ಸಾಧನ ಶಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ, ಸಾಯಗಾಂವಕರನಂತೆ ನಾನೂ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡೇನು ಅಂತ ಮತ್ಯಾರಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಹೇಳಿದ್ದಾದರೆ ಅವರಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಲಾರದು. ಹೀಗೆ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗವಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಪರಪಕ್ಷ ಆದ ಅವಸ್ಥೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಖರೆಯವರಿಗೆ ಅವರ ತಂದೆಯವರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಆಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪ ಪೂರ್ಣ ಕುಲಂಕುಶ ವಾಗಿ ವರ್ಣನ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಖರೆಯವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ವರ್ಣಿಸಿದಂತೆ ಆ ಮೂರ್ತಿಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರು ಸ್ವತಃ ಗುರುವಿಗೆ (ಅಂದರೆ ತಂದೆಯ ಗುರುವಿಗೆ) ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರ ಫೋಟೊ ತನ್ನ

ಹತ್ತರ ಇರಬೇಕು. ಎಂದು ಖರೀದಿಯವರಿಗೆ ಉತ್ಕಟ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಾನು ತಯಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಧಾರವಿತ್ತು. ಅವರ ಸಂಗಡಿಗರಾದ ನಾಶಿಕದ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಇವರು ಪ್ಲಾಂಚೆಟದ ಆಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರು. ತಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ಗುರು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ, ಅದು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಆಕೃತಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಖರೀದಿಯವರು ರಾ. ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಇವರಕಡೆಯಿಂದ ಪ್ಲಾಂಚೆಟದ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಖರೀದಿಯವರು ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಇವರಿಗೆ ಕುಲಂಕುಶವಾಗಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾದೃಶ್ಯವಾದ ೧ ಫೋಟೊ ತಯಾರಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದರು.

ಅನಂತರ ಖರೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರೆದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತರು. ಧ್ಯಾನ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಇವರು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಖರೀದಿಯವರ ಗುರುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಂಡಿದ್ದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬರಾಬರಿ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ವಿಶೇಷ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಇದಲ್ಲ, ಖರೀದಿಯವರು ಹ್ಯಾಗೆ ತಾವು ಗುರುಗಳ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಚಿತ್ರವಾದರೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಖರೀದಿಯವರು ಈ ಸಂಬಂಧ ಸಾಯಗಾಂವಕರರ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಕಾರ ಮನ್ನಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ಒಂದು ಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು.

ಖರೆ ಇವರು ಮುಂಬೈಯಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಏಳೆಂಟು ದಿನ ತಿರುಗಿ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿದಮೇಲೆ, ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಇವರು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಈ ಏಳೆಂಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಗತಿ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಅದು ಸಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕವಾಗಿದೆ. ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಇವರಿಗೆ ಶಿವಗೀತಾ ಪ್ರತಿದಿನ ಓದಬೇಕೆಂದು ಒಳಗಿನಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಯಿತು. ಈ ಸಂಬಂಧ ವಿಶೇಷ ಚಾಕಸಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಸಾಯಗಾಂವಕರರಿಗೆ ಖರೀದಿಯವರಿಂದ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯ ಬಂತಲ್ಲ; ಅವರ ಗುರು ಹಂಸರಾಜಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದು, ಅವರು ಶಿವಗೀತೆಯ ಮೇಲೆ ಓವಿ ಭಂದದಿಂದ, “ವೇದೇಶ್ವರಿ” ಈ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಟೀಕೆನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಸಾಯಗಾಂವಕರರಿಗೆ ಶಿವಗೀತಾ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಒಳಗಿಂದ ಅಗ್ರಹ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಅವರ ಹತ್ತರ ನಿಂತು, ಈ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲ್ಲೆ ಅಂತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ ನೋಟಗಳು ಹ್ಯಾಗಿದ್ದವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ

ಜಹಃ ಸ್ವಪ್ನಿಯಾಶ್ಚಿ ಬಂದಿತು ತ್ತವೇ. ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಆರ್ವಾಚೀನ ತತ್ವವೆತ್ಯದೇ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಿಡಿಸುವುದು ಜಹಃ ಕಂಡವಾದೀತು. ಯಾವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಾಂಡುತ್ವರೂ ಈ ಪಶ್ಚರ ಜಡದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಿ ಆಶ್ರಯ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಏಕದೂಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ಯಾವ ನೊಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವದಕದಕೂ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಆಗಿದ್ದು ಅದು ಸತ್ಯಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ಇರಬೇಕು. ಸಾಯಗಾಂವಕರರು ಈ ಅನುಭವವು ಅಂದರೆ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತತ್ವವು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಇಕುತ್ವದೆ.

ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಇವರು ಅನಂತರ ಖರೆಯವರ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ತಯಾರಿಸಿದರು. ಅದು ಖರೆಯವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು.

ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಯಗಾಂವಕರರು ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಕೂತು ಖರೆಯವರ ತಂದೆಯವರ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ತಯಾರ ಮಾಡಿದರು. ಖರೆ ಇವರ ಸಂಬಂಧ ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಭವವನ್ನು ಸಾಯಗಾಂವಕರರು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಅವರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದಲೇ ಈ ಗೆಳೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

“೨೧ ೫೪೦ ನೇ ದಿವಸ ಖರೆಯವರು ತನ್ನ ಸಾಪತ್ಯ ತಾಯಿಯ ಬೈರ್ಧ್ವದೇಹಿಕ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮುಂಬೈಯಿಂದ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ತಾಯಿಯವರ ಫೋಟೊ ತೆಗೆದು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಇಹಲೋಕ ಬಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರ ಫೋಟೊ ಶಿಗುವಂತೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಡೀ ವಾರ ಪೂರಾ ನಾನು ಮಲೇರಿಯಾ ಜ್ವರದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವಾಗುವದು ಅಶಕ್ಯವದೆ. ನೀವು ಈ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಬುದು, ಎಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅನ್ನುವದು ನನ್ನ ಜೀವದ ಮೇಲೆ ಬಂತು. ಕಡೆಗೆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಕಬೂಲಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಆಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದೂ ಎಣಗುತ್ತೆ ಮಾಡುವದೂ ನನಗೆ ಶಕ್ಯವಾಗದೆಂದು ಅನಿಸಿತು. ಹೀಗೆಂದು ನಾನು ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂತುಕೊಂಡೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತ ಸುಂದರವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾರೊಬ್ಬಳೂ ಕೂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಜಾಲಿ ಯಾಕಿರಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನ

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಒಂಭಡ್ತೊಡಕ್ಕೆ, ಆ ಸೀಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡೆ, ಮತ್ತು ' ಕೆಲಸ ಮಾಡು ' ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ನನ್ನ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದವು. " ನಾನು ಈಗ ಕೆಲಸ ಸುರು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ " ಎಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ಆಗ ನೋಟವು ಮುಗಿಯಿತು, ಖರೆಯವರು ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಕೂತರು ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಾಯಿಯವರ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಸುರು ಮಾಡಿದರು. ನನಗೆ ಸಹ ಅವರ ತಾಯಿಯು ಧ್ಯಾನವಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಆತರ ತಾಯಿಯವರ ಚಿತ್ರ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದೆ. ಖರೆಯವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅಂದರು ನಾನು ಯಾವಾಕೆಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದೆನೋ ಆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಚಿತ್ರವೇ ಇದು, " ಇದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಫಲ " ಎಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆನು.

ಇದೆಲ್ಲ ಸಂಭವಿಸಿದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ, ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಮಾನವೀ ಶರೀರವನ್ನು ಕಂಡೆ, ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಬೇರೆ ಮೂರು ಸಾಲ್ಕು ಶರೀರಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿರುವದನ್ನೂ ನೋಡಿದೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಶರೀರವು ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ' ನಾನೇ ಪ್ರಾಣಮಯವೆಂಬ ನಿಜವಾದ ಶರೀರ ಇದ್ದೇನೆ, ' ಎಂಬ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ನನ್ನ ಕಿವಿಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವು. ಅದರ ಮೇಲಿಂದ ಇತರ ದೇಹಗಳು ಬರೇ ಸಂಚಿತತ್ವಗಳಿಂದ ಆಗಿರಬೇಕಂತ ನಾನು ತಿಳಿದೆ. ಅನಂತರ ಆ ಇತರ ಶರೀರಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪನಾದವು, ಮತ್ತು ಆ ದೇಹವಾದರೂ ಚೈತನ್ಯಮಯವಾಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ನಾನು ದೇಹಭಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಆಗ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತುವರೆ ಗಂಟೆಯ ವೇಳೆ ಇತ್ತು.

ಈ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸದ ಅನುಭವವನ್ನು ನಾನು ಖರೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆನು. ಅವರು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿ ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆ ಭಾವವನ್ನು ನನಗೆ ಓದಿ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.'

(೫೭) ಸ್ಮಾರ್ತೋಪ :— ಯಾರು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಅಥವಾ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೋ, ಅವರು ಒಂದುವೇಳೆ ಮಹಾರಾಜರ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯವದೆಯಲ್ಲ, ಮಹಾರಾಜರು ಯಾರ ಕಡಿಯಿಂದಾದರೂ ಒಂದು ದುಡ್ಡು ಸಹ ತಳ್ಳೊಂಡಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಎಂದೂ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರು ಕೀರ್ತಿ

ಬಯಸುವವರೂ ಅಲ್ಲದರಿಂದ ಕೀರ್ತಿಯ ಹೇತುವಾದರೂ ಸಂಭವಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳು ಅನ್ನುವವರು ಈ ಚಮತ್ಕಾರದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮಹಾರಾಜರು ಬಹಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ರೊಕ್ಕ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬರೂ ಅನ್ನುವದಿಲ್ಲ: ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಂದಿಗೆ ಬೈಯುತ್ತಾರೆ. ಪಂಗುವ ಮತ್ತು ರೋಗ ಇವುಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ ಅವರು ಸ್ನಾನವೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ವೇದಾಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪುಷ್ಪಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ದೇವಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನೇನೂ ಮಾತಾಡುವರೊ ಅದೇ ಅವರ ವೇದಾಂತ; ಆದರೆ ಆ ವೇದಾಂತವನ್ನು ಅವರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಕಲಿತಿದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವವೇ ಇದೆ. ಈ ವೇದಾಂತವಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಸಹ ತಿಳಿಯುವಂಥಾದ್ದದೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಅದರ ನಿಜವಾದ ಕಿಮ್ಮತು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಅವರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ ವಾಚಾಸ್ಪದ್ಧಿ ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಎಂದೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ್ದಾದರೂ ಬಹಳೇ, ಪುಣ್ಯ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ವಾನ್ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯವಾನ್ ಸಾಧುಗಳು ಬಹಳ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಜನರು ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬದಕ್ಕೆ ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಜನರು ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಜನರು ಶಿಫಾರಸು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಜನರ ರೋಗಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಇಂಥಾದ್ದೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮಂತೆ ಸಾದಾ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡನೇಯವರಲ್ಲಿ ಏನು ಒಳ್ಳೇದು ಕಾಣಸುವದೋ ಅದನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ನಾನೊಬ್ಬ ಅಜ್ಞಾನಿ ಕೂಸು ಇದ್ದೇನೆ. ನೀರೊಳಗೆ ಯಾವ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವರೊ ಅದರಂತೆ ನೀರು ಆಗುವದು. ಹಾಗೆ ನಾನು ನೀರಿನಂತಿದ್ದೇನೆ. ”

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅನಂದವೃತ್ತಿಯಿಂದಿರುವಾಗ ಧ್ಯಾನಾಭ್ಯಾಸದ ಸಂಬಂಧ ಸಂಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರದೊಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅವರಂದರು, “ ದೇಹವೆ ಇದು ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ಅತ್ಮನೇ ಪಾಂಡುರಂಗನು, ಹೀಗೆ ವಾರಕರಿಯವರು ಅನ್ನುತ್ತಿರು

ತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಅಂತರಾತ್ಮನ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯವು ನಿಶ್ಚಯವಾದೀತು. ಈ ಸಂಬಂಧ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ಯಾವುದರೂ ಕೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಹೇಳುವೆನು, “ ನಾನೇನೂ ಬರೇ ಸಂತರ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ- ಸಂತರ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದು ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಕೆಲಸವು, ತಮಗೆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆ ವಚನಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿ ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಈ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದದ್ದಾದರೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಾ, ಅಂದರೆ ಅವನು ಗರ್ವಿವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳಲಾಗದು. ಇಂಥ ಸಾತ್ವಿಕ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ದೋಷಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಲಕ್ಷಾಧೀನನಾದನೆಂತ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಮತ್ತು ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಗರಜಿನ ವೇಳೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟನು, ಮತ್ತು ಅವನು ಇಂಥವನಿಗೆ ತಾನು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂತ ಹೇಳಿದನು, ಅಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ದ್ರವ್ಯದ ಗರ್ವ ಬಂದದೆಯಂತ ನೀವು ದೋಷ ಕೊಡುವೀನು? ಇಲ್ಲ; ಆದರೆ ತನ್ನ ಹತ್ತರ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಾನು ಇಂಥವನಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟನು ಎಂತ ಹೇಳಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ದೋಷ ಕೊಡುವದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಸರಿ, ಅದೇ ಸ್ವಕಾರ ನಾನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ, ಅಂತ ಹೇಳುವವನಿಗಿಂತ ಯಾವನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ, ಅವನೇ ಸರ್ವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗುವನು. ‘ ಸೋಹಂ ’ ದ ತತ್ವವನ್ನು ಯಾವಾತನು ಅನುಭವಿಸಿರುವನೋ ಅವನೇ ಖರೆ ಸಾಧು ಇದ್ದಾನೆ. (‘ ಸೋಹಂ ’ ಅಂದರೆ ‘ ಅವನು ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ ’) ಆತನ ಮನಬುದ್ಧಿ, ಅವನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಮತ್ತು ಅವನ ಶರೀರದ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು ಸ್ಪರ್ಶ ಸರ್ವ ಸೋಹಂ ರೂಪವೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವನು ಬಾಹ್ಯವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲಿ ಅಥವಾ ಬಿಡಲಿ, ಅವನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ಅವನು ಅಲಿಪ್ತನೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಜನಕನಂತೆ ವಿರೋಧಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಐಹಿಕ ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಸುಖದುಃಖಾತೀತನಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬರೆ ಒಂದು ಸತ್ಯಪರವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಅಪರಿಮಿತ ಅನಂದಸ್ಥಿತಿಯ ಉಪಭೋಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಬಾಹ್ಯ ವಸ್ತುಕಿಂತ ಆದರೊಳಗಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಇದೇ ಧ್ಯಾನದ ವಿಷಯವಾಗಬೇಕಂತ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಿರಾಕಾರದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದು ಕಠಿಣ ಇರುವದು. ನನ್ನ ಮತವೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭವದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ತೀರಾ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ”

ನಿರಾಕಾರದ ಧ್ಯಾನವನ್ನಾಡಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ ಸಹಜ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಈ ಮಾರ್ಗವು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಗುಹ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಒಮ್ಮೆ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತಂದರೆ, ಆ ಮೇಲೆ ಹೊರಗೆ ಕಾಣುವಾಗ ನೀವು ನಗುತ್ತಾ, ಅಡುತ್ತಾ, ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಅಥವಾ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ, ನೀವು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾದೀತು. ಈ ಶಕ್ತಿ ಸರಸ್ವತಿ ನದಿಯಂತೆ ಗುಹ್ಯವಿದೆ. ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಈ ಗುಹ್ಯ ಮಾರ್ಗದ್ದು ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಈ ಮಾರ್ಗ ಕಠಿಣವದೆಯಂತ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಯತ್ನಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ, ಅಂತ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸದಿರುವದೇ ಎಕಾಗ್ರತೆಯಾದ್ದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಕಾಣುವಂಥಾದ್ದು ಕಾಣಿಸದಂತಾಗುವದೋ ಅದೇ ಖರೀ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯು; ಪೂರ್ಣ ಸಮಾಧಿಯು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರಣದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಯು ಜೀವಂತನಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ನಿದ್ರೆಯೆಂದರೆ ಸಮಾಧಿ ವಿವಹಾ ಮತ್ತೇನೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವನಿಗೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಗಾಢ್ಯ ಸಂಯಾಗಿ ತಿಳಿದದೆ. ”

“ ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅನ್ನುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ಧ್ಯಾನ ಯೋಗವನ್ನು ಕಡಿತಿ ದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವಾದೀತು. ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲವಾದರೆ ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ವಾದ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಬೀಳಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆ ಕಲಿತು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಆನೇಕ ಜನ್ಮಗಳು ಹಾಕಬೇಕಾದಾವು, ಒಂದುವೇಳೆ, ವಿದ್ವತ್ತಿಯ, ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವಿರಿ. ಆದರೆ ಆ ಮೂಲಕ ನೀವು ತಮಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಮೋಸ ಮಾಡುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಕಿಮ್ಮತು ಏನದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದೀತು: ಮತ್ತು ಜನ್ಮಮರಣದ ತಿರಗೋಣದಲ್ಲಿ ನೀವು ಬೀಳಬೇಕಾದೀತು. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಈಶ್ವರನೆಂದರೆ ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮನೇ ಈಶ್ವರನಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ‘ ಸೋಹಂ ’ ದ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಸತಕ್ಕದ್ದು, ಮತ್ತು ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಸಂತರನ್ನುತ್ತಾರೆ, ‘ ಯಾರಿಗೆ ಅಂತರದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣುವವೋ ಅವರು ಉದ್ಧೃತರಾಗುವರು, ಮತ್ತು ಯಾರು ಬಾಹ್ಯದೃಶ್ಯಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವರೋ ಅವರು ಮುಳುಗುವರು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಅಥವಾ ದೇವತೆಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಅಂಬೋಣವಿಲ್ಲ ನೀವು ಬರೇ ಆತ್ಮತೆಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವ ಶಕ್ತಿ

ಇರುವದೊ ಅದರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ; ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯಾಕೃತಿಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ; ನೀವು ಒಳಗೆ ಶೇರಿದಿರಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಗುರುವು ಒಳಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಿಮಗೆ ನಿಜ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವನು. ನಿಮಗೆ ಯಾವಾತನು ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬದು ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಕಬೀರರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ :— ' ನಿಮಗೆ ಆತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಬೇಕಂತ ಇದರೆ, ಆತನು ವೇದ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣ ದೇವಾಲಯ ಅಥವಾ ಮಠಾದಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಗಲಾರನು. ಹಾಗೆಯೇ ತಪಸ್ಸು, ಯಾತ್ರೆ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ನೀವು ಅವನ ಕಡೆ ಹೋಗಲಾರರಿ. ಅವನು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕುವನು. ಅಂದರೆ ' ಸೋಹಂ ' ದೊಳಗೆ ಶಿಗುವನು. ' ಸೊ ' ಅಂದರೆ ಶ್ವಾಸ ಒಳಗೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆಗುವ ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ಹಮ್ ಅಂದರೆ ಶ್ವಾಸ ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವಾಗ ಆಗುವ ಧ್ವನಿ ').

ಸ್ವಾಧ್ಯಾಸ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ಮಗುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಖರೆಯಾಗಿ ದೇವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ತನ್ನನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ, ಅವರೇ ಸುಖ ವ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ, ' ಯಾವಾತನಿಗೆ ನೀವು ಈಶ್ವರನ ಅವತಾರವೆನ್ನುವಿರೋ, ಅವನೇ ಆ ಅವತಾರ ' ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಿದ್ದಾರೆ. ಡಾಂಭಿಕ ಸಾಧುಗಳು ತಾವು ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ದತ್ತ ಅಥವಾ ದೇವಿ ಅವತಾರವೆಂದು ಅಜ್ಞಾನ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೋಸಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಕಷ್ಟ ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸುವದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸಾಬೂನು ಏನು ಮಾಡೀತು ? ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಒಳಗೆ ಪರಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರಬೇಕು. ಕ್ಯಾವಿ ಬಂಜದ ನಿಲುವಂಗಿ ಹಾಕಿ, ಮೇಲೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸಾಧುವಿನ ಉಡಿಗೆ ಧರಿಸಿ, ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಮೋಸಗೊಳಿಸಬೇಡಿರಿ. ಕುರ್ವಾನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರಗೊಡಬೇಡಿರಿ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವೆಂದರೆ ಅವನ್ನು ಅಲ್ಲಿದಲ್ಲೇ ' ಸೋಹಂ ' ಭಾವದ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಒತ್ತಿಬಿಡಿರಿ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಚಾರಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವವು. ಆದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಹಳ ಜಾಗೃತರಾಗಿರಬೇಕಾಗುವದು ಯಾಕಂದರೆ, ಸಿದ್ಧಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುವವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಬೀಳಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಧೈಯದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡಿರಿ.

ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪರಾಗಿರಿ, ಅಂದರೆ ದೈತವು ನಷ್ಟವಾಗುವದು ಮತ್ತು ಖರೇ ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದೀತು. ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಅಂತರ್ಮುಖ

ವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಆಜ್ಞಾನಿ ಜನರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸುವುದೇ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳ ಇಹ ಲೋಕದೊಳಗಿನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಮಾನವೀ ಆತ್ಮಮು ಹ್ವಂಶಕವಾಗಿರದೆ, ಈಶ್ವರನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಾಹಕನಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವರು ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವಾರ್ಜೀನ ಪೆದ್ವಾವ ಜನರಿಗೆ ಇದರ ನಿಜತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆ ಬರಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೂ ರಾಮದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧು ಸಂತರು ಈಶ್ವರನ ಸದೋದಿತ ಕೀರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೇ ವಿಶದಮಾಡಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸಂಗತಿಗಳು ವಿದ್ವಾನ್ ಇರಲಿ ಅವಿದ್ವಾನ್‌ನಿರಲಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗುವಂಥವು ಇವೆ. ”

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಪ್ರಸ್ತುತ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪರ ಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೈಕಿ ಈ ಕೆಳಗಿನವರಿಗೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

- ೧) ದಾಮೋದರ ಮಾರ್ತಂಡ ಚಿಟಣೀಶ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗ ಮಧು.
- ೨) ವಿಶ್ವನಾಥ ಗೋಪಾಳ ವೈದ್ಯ ' ಶ್ರೀಗುರುಕೃಪಾಧ್ಯಾಯ ' ಇದನ್ನು ಬರೆದವರು.
- ೩) ಗಂಗಾಧರಪಂತ ವಾಲಾವಲಕರ
- ೪) ವಿಷ್ಣುಪಂತ ಜಾಫೇಕರ
- ೫) ವಾಮನ ಕೇಶವ ಮಾಹೆಗಾಂವಕರ “ ಗುರುಶಿಷ್ಯ ವಿಚ್ಛಾನ ದೀಪಿಕಾ ” ಇದರ ಲೇಖಕ
- ೬) ಶಂಕರ ಮಲ್ಲಾರ ಸಂತ
- ೭) ಭಾರ್ಗವ ವಾಮನ ಪರಜುರೆ
- ೮) ಸಾಂಡುರಂಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭಾಗವತ
- ೯) ಡಿ. ಡಿ. ಭಾವೆ
- ೧೦) ಮೈಥೇಸರ ಕೆ. ಆರ್. ಕರಂದಿಕರ, ರಾಯಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಟಿಟ್ಯೂಟ ಆಫ್ ಸಾಯೆನ್ಸ್, ಮುಂಬಯಿ
- ೧೧) ಕಾಣೆ, ಪೆನ್‌ಶನರ ವೋಸ್ತಲ ಸುಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್
- ೧೨) ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕೇಶವ ಭಟ್ಟ
- ೧೩) ಪಿ. ಎಲ್. ಇಸಾಮದಾರ
- ೧೪) ವಸಂತ ಸಾರಾಯಣ ನಿರೋಪಕರ
- ೧೫) ಅಂಬಾದಾಸ ಗೋಪಾಳ ಮೈಥಣಕರ

೧೬) ಗೋವಿಂದ ದಾದಾಜಿ ಮಾಂಡವಗಣಿ

೧೭) ಶಂಕರ ಕೇಶವ ಫಣಸಳಕರ

೧೮) ಕೃಷ್ಣಾಜಿ ಗೋವಿಂದ ಕುಡೂಕರ

ಯಾರಿಗೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಗಳು ಶಿಕ್ಷಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅವರು ಈ ಚರಿತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮೈಕಿ ಬಹು ತೇಕ ಜನರಿಗೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ಹೋದ ಏಳು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಧವಿಶ್ವಾಸವಿಡದೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ ಶಿಕ್ಷಿದಿದ್ದು, ಅವರು ಮಾನಸಿಕ ಸುಖ ವ ಶಾಂತಿ ಇವುಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ: ಯಾರಿಗೆ ೩೦ರ ಸದ್ಗುಣ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ೩೪ಮಳ ಹತ್ತಿರುತ್ತದೋ, ಅವರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಲಾಭ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇದರೊಳಗಿನ ಯಾವದಾದರೂ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವದಾದರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ ಶಿಕ್ಷಿದರೆ ಅವರು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ದೃಢವಾಗಿ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವರು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ ಅಥವಾ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಕೊಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರ ಶ್ರೀಷ್ಠತ್ವ ಪೂರ್ಣಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕೂಡ ಯಾರಿಗೆ ಸಹವಾಸ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಅಂಥವರ ಕೂಡ ಅವರು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರು ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಸಾಧಕರಿಗೆ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶೇಷದ ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಅಲ್ಪ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಮುಗಿಸುವೆನ್ನು. ಅವರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಸರಮಾರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ದರೂ ಬಹಳ ಬಡಬಡಿಸುವಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳು ಕೃತವಾಗಿ ಶಿಗುವರು ಅವರು ಬೀಗಾಲಿನಿಂದ ಕುಂಟರೂ ಪಂಗುಗಳೂ, ಶರೀರದಿಂದ ಬಹಳ ಸ್ತೇಣರು ಆಗಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ಥಿತಿಯವರೆಂತ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಜಗರಹಾಟಿಯೊಳಗೆ ಅಥವಾ ಜನರ ಕೂಡ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ದುರ್ಮುಖಯುಕ್ತರೂ, ಮಿನ್ನವದನರೂ ಎಂಬಂತೆ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಲಾರರು.

(೫೮) ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವ:- ಅವರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ವಿನೋದ ಭಾವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಅದು ನಿಷ್ಕಪಟಿಯಾಗಿಯೂ ಹಿತಕರವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಕ್ಷರಶಃ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆಲ್ಲ ತಾಯಿ ಹಾಗಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸ್ವತಃ ವ್ಯವಹಾರಿ ಜನರಂತೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಉತ್ತಮ ಉಡಿಗೆ

ಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸ್ವಚ್ಛ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬಿರುಸಾದ ಕಾಲರ ಸೋನೇರಿಪಿಸ್ ಬಳೇ ನೆಕಟಾಯಿ ಇವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣು ಅರ್ಕಷಿಸತಕ್ಕವಿರುವವು. ಅವರ ಭೋಜನಪಾನಗಳು ಸಾದಾ ಪ್ರಕಾರದ್ದಿರುವವು. ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಲ ಅನ್ನಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಚಪಾತಿಯ ಸಾಲ್ವನೆ ಅಂಶ ವ ಮಸಾಲೆ ಇಲ್ಲದ ಯಾವದಾದರೂ ಪಲ್ಟೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಐದು ಆರು ಸಲ ಚಹಾ ತಗೊಳ್ಳುವರು. ಅವರು ಚಹಾದ ಬಹಳ ಚಟ ಉಳ್ಳವರು. ಅವರು ಒಂದೇಸಮನೇ ಸಿಗಾರೇಟ್ಸ್ ಶೇಖರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಿಗಾರೇಟ್ಸ್ ಶೇಖರವದರೊಳಗೆ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಸಂಗತಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಭವಿಸುವದು. ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯರು ವ ಮಿತ್ರರು, ಮಹಾರಾಜರು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಕಾರದ ಸಿಗಾರೇಟ್ ಸೇಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಸುತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಉದಿನಕಡ್ಡಿಗಳ ವಾಸದಿಂದ ತುಂಬಿದಂತೆ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರುವರು. ಅವರು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಪರಮಾನಂದ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನ ಮಾಡುವಗೂ ಆಗ ಈ ಸಂಗತಿಯು ವಿಶೇಷ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಬರುವದು.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಮೇಲೆ ಅವರ ಬಾಹ್ಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಚರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಳಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಅವರ ಸಾಧುತ್ವವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕಾಣಿಸಲಾಗದು. ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಬರುವ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆಂಬದಾಗಿ ಭಾವನೆಯಾಗುವದು. ಅತಿ ನಿಕಟ ಸಹವ ಸರ ನಂತರವೇ ಈ ಸಾಜಾಕ ವ ರೋಗಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ವಿಭೂತಿಯು ವಾಸಮಾಡಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬದು ನಿಶ್ಚಯವಾದೀತು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನಿರಭಿಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವದೇ ಅವರ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ, ಈ ಅವರ ಸ್ವಭಾವದ ಮೂಲಕ ಅವರ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರು ಅವರು ಬಂಗಾಲದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರಂತೆ ಇರುವರೆಂದು ಒಳಕೊಳ್ಳುವ ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗ್ಗೆಲ್ಲ ಇವರು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗಲ್ಲ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಸಬರಿಕೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಹಾಗೆಯೇ ಸಹಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಯದೊಳಗಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯದೆ. ' ಕಸಬರಿಕೆ ' (ಕೇರಸುಣೆ ಮರಾಠಿ) ಈ ಶಬ್ದವು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದದೆ. ಈ ಶಬ್ದವೇ ಇವರ ಆಯುಷ್ಯದೊಳಗಿನ ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಇವರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡುವ ಕೆಲಸವು ಇವರ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮಾನವೀ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಳ್ಳು ವ ಮೋಸದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಲಿನತ್ವದಿಂದ ಆಚ್ಛದಿತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಒಳಗಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾದ ಅತ್ಮ ತೇಜವನ್ನು

ನೋಡಲಾರದು. ಆ ಮೂಲಕ ಅದು ದುಃಖ, ನಿರಾಶ ಮತ್ತು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆರ್ವಾಚೀನ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ಶಾರೀರಿಕ ವೈಗುಣ್ಯವನ್ನೂ ಶಾರೀರಿಕ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿರೋಗಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಇದೊಂದೇ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ.

ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಣಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ “ ಇನ್ನು ಬಹಳ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಏರುವದಿಲ್ಲ, ” ಹೀಗೆ ಅವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಏನು ಕಲಿತಿರುವರೋ, ಅವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಎರಡನೇಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮಾನವಿ ಪ್ರಾಜಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಯಾವ ಆತ್ಮಪ್ರಕಾಶವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾನವೀ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಲಿನತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಚೆಲ್ಲಿ, ಅದು ಆತ್ಮಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಗ್ರಹಣಮಾಡುವಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುವದು. ಮತ್ತು ಜೀವಶಿವರೊಳಗೆ ಸಾಮ್ಯತಾ ಅಥವಾ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡುವದು, ಇದೇ ಇವರ ಇಹಲೋಕದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಅಪಶ್ಯವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಿ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅವರ ಕಾರ್ಯದ್ದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ನೇಮಿಸಿದಂತಿದೆ, ಆದರೂ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವಭಾವವೇ ಅಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಇತರ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಧುಗಳಂತೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಕಾಲಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಇಂಬುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸತ್ಯಲೋಧಕನಿಗೆ ಮೊದಲು ಒಪ್ಪಿಸಿರುವದು. ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವನು ಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅಭಿಮಾನ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವದು ಮತ್ತು ನಿರಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರುವದು ಅವರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವೃತ್ತಿ ಇರುವದು. ಈ ಸಂಬಂಧ ಒಂದು ಲೇಖನದೊಳಗಿಂದ ಉತರವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಲೇಖನವು ಶ್ರೀ. ನಾಗೇಶ ವಾಸುದೇವ ಗುಣಾಚಾರ್ಯ ಇವರು “ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ-ವಿಜ್ಞಾನ-ದೀಪಿಕಾ ” ಎಂಬ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದು ಇದ್ದು, ಅದು ಪರೀಕ್ಷಣವೆಂತ ಗೋರಕ್ಷಣ ಈ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರದ

ಕಾರ್ತಿಕ ಶು|| ೧೧ನೇ ಶಕೆ ೧೮೬೦ ಈ ಅಂಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮಹಾರಾಜರ ನಿರಹಂಕಾರ ವೃತ್ತಿ ಸಂಬಂಧ ವಾಚಕರು ಅವಶ್ಯ ಓದಬೇಕು.

“ ಅವಿಷಾಶಿ ಈಶ್ವರನೆಂದರೆ ಗುರುದೇವನೆ ಇದ್ದಾನೆ, ಇತರೆ ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳು ಮಾಯಿಕರಿರುವರು. ” ಶ್ರೀಸಾಯಿ ಸ. ಚರಿತ್ರೆ (೧೦೪)

ನಾನು ಸಂತ ಚರಿತ್ರದೊಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ಕೇಳಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಬಹಳ ಲಾಭವಾಗುವದು. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಸಂತರ ಗೊತ್ತು ಹ್ಯಾಗೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ? ಅವರ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣ ಏನು ಇರುತ್ತದೆಂಬದು ಅನೇಕ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಸವಿಶ್ವರ ವರ್ಣನವು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪರೀಕ್ಷಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇದ್ದಾವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ನಮ್ಮ ಮೈಕಿ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ ಜನರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದೇ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳುವೆವು. ಅದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವದ್ದು ಇದ್ದು, ಅದು ಯಾರೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಂತೆಂದರೆ ಅವನು ಸಾಧು ಎಂತ ತಿಳಿಕೊಂಡರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಯಾವಾತನಲ್ಲಿ ಈ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣುವದೋ ಅವನು ಸದ್ಗುರು ಎಂತ ಅವನ ಮೇಲೆ ನಿಸ್ಶಂಕೆಯಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬಹುದು. ಅಂಥವನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟರು ಮೋಸ ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಹಂ-ತೆಯು ನಾಶವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ತುಕಾರಾಮ.

ಈ ಅಹಂಕಾರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. “ ಈ ಅಹಂಕಾರದ ಅಟ ಚಮತ್ಕಾರ ವಿದೆ. ಇದು ನಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಸಜ್ಜಾನಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾನಾ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಕುಣಿಸುತ್ತದೆ. ” ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರ ಈ ವಿಚಾರವು ಎಷ್ಟು ಸಮತೋಲವಾಗಿದೆ ನೋಡಿರಿ. ಈ ಅಹಂಕಾರ ವನ್ನು ಜಯಿಸುವದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವದೆ. ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಇಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಕುಯುಕ್ತಿ ಉಳ್ಳದ್ದದೆ ಅಲ್ಲ, ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾ ತಾವು ಅದರ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಶಿಕ್ಕೇವೆ ಅಂತ ಅದು ತಿಳಿಯಗೊಡುವದಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಮರಣ ನಾನು ನೋಡಿದೆನು. ಆ ಸುಖವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗದು. ತುಕಾರಾಮ.

ಇದರ ಅರ್ಥ ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರು ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರದ ಮರಣ ತಾನು ನೋಡಿದೆ ಅಂತ ಇರುತ್ತದೆ.

ಏಕನಾಥ ಮಹಾರಾಜರು ಸಹ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಮಾನಮಾನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಶೆಯು ನಷ್ಟವಾಗಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

“ ಅಹಂಕಾರದ ಘಳಿಯು ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಭಾವಿಕರಾದ ವಿಷ್ಣುವಾಸರಿಗೆ ಹತ್ತದಿರಲಿ, ” ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾಮದೇವರಾದರೂ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದರು.

ಯಾರ ಅಹಂಕಾರವು ಸಮೂಲ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮರಸವಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅತಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಶರಣುಹೋಗಿ, ಅವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದು, ಅವರ ಅಜ್ಞಾನಾಲಿಸುವದು ಇದೇ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ.

ಶೇರಡಿಯ ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ವ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಇವರು ಈ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಸಮೂಲ ನಷ್ಟಮಾಡಿದ್ದರು.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನ ಸಂಗತಿ ಸಹಾ ನಾವು ಕಲಿಯತಕ್ಕದ್ದದೆ. ಅವನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ವಚನಗಳನ್ನು ಬಂಗಾಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ್ಕೈದು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ವಿಷಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಬಂಗಾಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆದಿತ್ತು. ಇವನು ಬರೆದ ಈ ವುಶ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ— ಈ ‘ ಎಮ್ ’ ವಾಚಕರನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಕಡೆಗೆ ವೈಯುಕ್ತಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಸಂವಾದವು ವಾಚಕ ಮತ್ತು ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಇವರೊಳಗೆ ನಡೆದು, ಲೇಖಕನು ಮೂರನೇ ಯೆಂಬವನಂತೆ ಅಲ್ಲಿರುವನು. ವಾಚಕನ ಮನಸ್ಸು ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಬೋಧಾವೃತ್ತವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪೂರಾ ತೃಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ; ಆಗ್ಗೆ ಗುರುಗಳ ಆಗಾಧ ಜ್ಞಾನವ ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ‘ ಎಮ್ ’ ನಲೀನತಾ ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವದರ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ವಾಚಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಧುಗಳು ಇವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ತಂದು ಅವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ‘ ಎಮ್ ’ ನ ಉಪಕಾರ ಮನ್ನಿಸಬೇಕೆಂತ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಗಲಾರನು. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸವನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಸರ್ವರೂ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಲೀನತೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ‘ ಎಮ್ ’ ನಿಂದ ಕಲಿಯತಕ್ಕದ್ದು. (ಅವನ ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು ಮಹೇಂದ್ರನಾಥ ಗುಪ್ತ,)

ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ' ಕೇರಮಡೆ ' (ಕಸಬರಿಕೆ) ಎಂದು ಯಾಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು, ಎಂಬದಾಗಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಅದರೊಳಗಿನ ಖುಬರಿ ಸಂಸತಿ ಎನಿಸಿದೆ ಎಂಬದು ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ' ಹನ್ನೆರಡು ಅಕ್ಷರದ ಕೇರಮಡೆ ಮಂತ್ರ ' ಈ ಹೆಸರಿನ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆದು ' ಗುರುಶಿಷ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ದೀಪಿಕೆ ' ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಪ್ರತಿವಂದು ಪಂಕ್ತಿಯ ಅಧ್ಯಾಕ್ಷರವು ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ಒಟ್ಟು " ಕೇರಮಡೆಲಾ ನಮನ ಆಸೊ " (ಕಸಬರಿಕೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಿರಲಿ) ಮತ್ತು ಕಡೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ " ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜಕಿ ಜಯ " ಹೀಗೆ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ.

ತಮ್ಮ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಬಹಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಮೈಕಿ ಕೆಲವರು ಆರ್ತರಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿದ್ದರು, ಅವರು ಹ್ಯಾಗೂ ಇರಲಿ, ಯಾರು ಉಕ್ಕಟ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ದೃಢಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಅವರ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅನಿವಾರ ಸುಖ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅಭ್ಯಾಸಿ ಸಾಧಕರ ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳು ಈ ನಿರಭಮಾನಿ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುವಿನ ಚರಿತ್ರದ ಅಪೊಂಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಅನುಭವಗಳು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಕನ ಮನೋ ಭೂಮಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ಯಶೋಧನ ಮಾಡುವವರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಹೆಳ್ಳೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಸಮಾಧಾನ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾರಣಭೂತವಾಗುವವು.

ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಕರಣ ಮಹತ್ವದ ಸಂವಾದಗಳು.

೧

ಒಂದು ದಿನ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನೆಂತ ತಿಳಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನು ಮಹಾರಾಜಕಡೆ ಬಂದು ಅಂದನು, " ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ನಾನು ಇಷ್ಟೆಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿಹ ನನ್ನ ಯಾವ

ಶಂಕೆಗಳವೆಯೊ ಅವನ್ನು ನೀವು ಸ್ವಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡುವಿರಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಂಶಯಗಳನ್ನೂ ದೂರ ಮಾಡುವಿರಿ ಎಂಬ ಈ ಆಶೆಯಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ” ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜರು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದರು, ಮತ್ತೂ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ನನಗೆ ನಗಬೇಕಾಗಿ ಈಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಬೇಕು, ಎಂದು ಅವರ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಮತ್ತು ಅಂದನು, “ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ನೀವು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿದ್ದಿದ್ದು ಕೇಳಿ ತಿರಿಗಿ ಹೋದೆ. ಇವತ್ತು ತಿರಿಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತೀನೆ. ”

ಮಹಾರಾಜ :- ಆದರೆ ನಾನು ಮಹಾರಾಜನಿದ್ದೇನೆಂತ ನಿನಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು? ನಾನು ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲ, ನನಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಷಯ ವಿವರಣೆ ನನಗೆ ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಇದು ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿದದೆ, ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ದೂರ ಮಾಡಲಿ? ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ವಿಶ್ವಾಸವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು? ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಅದ ಯಾವದೊಂದು ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿರುವಿರೇನು? ನಿಮ್ಮದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಕೂಡ್ರಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತೇನು? ನೀವು ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅಥವಾ ಸಾಲೆಯ ಸಂಗಡಿಗರು ಇದ್ದೀರೇನು? ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀವು ನನ್ನ ಪರಮ ಮಿತ್ರರಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತವಾಗಿರುವದೋ? ನೀವು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಮೃತ್ಯು ಅಂದರೇನು ಅಂತ ನಾನು ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಮೃತ್ಯು ಏನದೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯಿತೆಂದರೆ, ‘ ಸೋಹಂ ’ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನಾನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದೇನು. ಆ ನಂತರ ನಾನು ಯಾರು ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದದ ಉಪಭೋಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡುವೆನು, ನಂತರ ಸರ್ವಜಗತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದ ಹೊರತು ಮತ್ತೇ ನೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಅಂತ ನನಗೆ ಕಾಣಹತ್ತಿತು, ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಂಕೆಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾದೇನು. ಆ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವತನಕ ನಿಮ್ಮಂಥ ವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ನನ್ನಂಥ ಅಜ್ಞಾನಿ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು

ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಶಕ್ತನಾದಾನು ? ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಓಗನಿಸುತ್ತದಲ್ಲ, ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಅವನು ಶಿಕ್ಷಿತನಿರಲಿ ಅಶಿಕ್ಷಿತನಿರಲಿ, ಅವನಿಗೆ ಐಹಿಕ ವಿಸಯ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಯಶ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕು ಅಂತ ಅಥವಾ ಪರಮಾರ್ಥಿಕ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನು ಶಿಕ್ಷಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬ ಸಾಧುಕಡೆ ಹೋಗುವದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಧುವಿನ ಆಚರಣೆ ಹ್ಯಾಗಿದೆ, ಎಂಬ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತನ ವರ್ತನವು ಶುದ್ಧ ಅದೆ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಕಡೆ ಹೋಗ ಬಹುದು. ಆತನ ಪರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಂಬಂಧ ಬರೇ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಬಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ ಆತನು (ಆ ಮನುಷ್ಯನು) ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳ ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ಓದಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ದೀರ್ಘ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ತಾನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸತ್ಯ ಅಸತ್ಯಗಳ ಭಾಗ ಯಾವವೆಂದು ಶರಾಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ತನ್ನ ಸರ್ವ ಶಂಕೋಪಶಂಕೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ, ಬಹಳ ನೆಪುಭಾವದಿಂದ ಸಂತರ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕು; ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಮಾಡಿದ ನಂದರೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಮಾನನಾದ ಸಿಪ್ಪಿವಿನಾಯಕನು ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವ ಐಹಿಕ ವ ಪರಮಾರ್ಥಿಕ ಸುಖಸಂಪತ್ತಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾನು, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನು ?

ಸ್ವತಃದ ವಿಚಾರದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪಾಪು ಸಾದದಿಂದ ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಒಳ್ಳೆ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಖ ಅಥವಾ ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂತ ಮಹಂತರಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಕರ್ತುಮಕರ್ತುಮ (ಮಾಡುವದು ಮಾಡದಿರುವದು) ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ, ಪ್ರತಿಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿಯೇ ತೀರಿಸಬೇಕು, ಎಂತ ಏನು ನಿಯಮವದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಂದೂ ಟೆಚ್ಚುಕಡೆಮೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಈ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ, ಅವರ ಕಡೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಿನಾಶಿಯಾದ ಆಶ್ವಯ ಸುಖದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವದು, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಲುವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಡುವದು, ಇದೇ ಇರುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಐಹಿಕ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಆಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರು ಅವುಗಳ ಕಡೆ ಲಕ್ಷಕೊಡುವದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಈಶ್ವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಯಾದ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಸಂತ ಗಾದ ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರು, ಅಜ್ಞಾನ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ತಳಮಳಪಟ್ಟು, ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಉದ್ಗಾರಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿವೆ, ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮದ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

“ ಈ ಜನರು ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ, ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಲಾರೆನು; ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಬಹಳ ಕರುಣೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ”

ಮಹಾರಾಜರೆ, ನೀವು ವಿದ್ವಾಂಸರಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಲ್ಲ, ನೀವು ಈಗ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಣ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂಡಬೇಡಿರಿ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಾಧುಸಂತರಿಗೆ ನಗಚೇಷ್ಟೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವಂಥ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಧುಸಂತರಕಡೆ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅತಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೋಗಬೇಕು. ನೀವು ಈಗ ಸುಮಾರು ೬೦ ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಸಂಧ್ಯಾ, ದೇವಪೂಜೆ, ಗೋಪಿಚಂದನದಂತಹ ಇವುಗಳು ಅಪತ್ಯಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುವದಿಲ್ಲ. ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಖರೀ ಈಶ್ವರಭಕ್ತಿಬೇಕು. ಸರ್ವನಸ್ತು ಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ತುಂಬಿರುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಯಬೇಕು. ನೀವು ಖರೀ ಸಾಧುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರಿ, ಮತ್ತು ಅವರ ಚರಣಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಭಕ್ತಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಕೂತೀತು ಎಂಬದನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ. ”

ಮಹಾರಾಜರ ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತು. ಅವನಿಂದನು “ ಮಹಾರಾಜರೆ, ನಿಮ್ಮ “ ಸೋಹಂ ” ಕಸಬರಿಕೆಯಿಂದಲೇ ನೀವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಹೊಲಸು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟೀರಿ. ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಬುದ್ಧಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಬಂದಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆ, ಅದರ ಮೇಲಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ನನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಗ್ರಹವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಮಾಡಬೇಕಂತ ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಕೊಂಡು, ನೀವು ಏನು ಮನಃಪೂರ್ವಕ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ ವ ಆತ್ಮೈಕ್ಯಮವಾದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಶಿರಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಿರಿಯನಿದ್ದ ಉಪಯೋಗವೇನು. ನೀವೇ ಖರೆ ಗುರುಗಳೆಂದು ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ನನ್ನಂಥ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ನೀವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ ನೀವು ವಿದ್ವಾಂಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದು ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಗುರುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಹೇಳುವೆನು, ಅದರ ಕಡೆ ಲಕ್ಷಕೊಡಿರಿ, ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜನು

ಇದ್ದನು, ಅವನು, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ಯಾವಾತನು ಬಲ್ಲವನಿದ್ದಾನೋ, ಅವನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರಬೇಕು, ಎಂದು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗೆ ಜಾಹೀರ ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಾರು ನಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಅಂಥ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಪಂಡಿತರು ಆ ಅರಸನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬರೆಂದರು, “ ನಾವು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾರಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ, ” ಮತ್ತೊಬ್ಬರೆಂದರು, “ ನಾವು ಐವತ್ತು ಸಾರಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ” ಕೆಲವರು, “ ನಾವು ನೂರು ವೇಳೆ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ” ಅಂದರು. ರಾಜನು ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಕೊಡಲೊಳಗೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಹುಕುಮು ಕೊಟ್ಟನು. ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಈ ರಾಜನ ಜಾಹೀರಾತು ತಿಳಿಯಿತು, ಮತ್ತು ಯಾವ ವಿಧ್ವಾಸನು ರಾಜನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದನೋ ಅವನು ತಿರಿಗಿಬರಲಿಲ್ಲ, ಎಂಬದನ್ನೂ ಅವನು ಕೇಳಿದನು. ಅದರ ಮೇಲಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಜನ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ, ಚಲೋ ಉಟ ಉಂಡು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಎಂದು ಅವನ ಕಲ್ಪನೆಯಾಯಿತು. ತಾನೂ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಭಸ್ತು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ತಕ್ಕೊಂಡು ರಾಜನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ತಿರಿಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬದರ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಅವನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಯಿತು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಜನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದನು. ಇತರರಂತೆ ಅವನೂ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯ್ಕೆ ಶೇರಿದನು. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪತ್ನಿಯು ಬಹಳ ಸಾಧ್ವಿ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿವಂತಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯು ಅಂತರಾತ್ಮನು ‘ಸೋಹಂ’ಕ್ಕೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಕೊಂದಿದವನಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಪತಿಯೇ ತನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನೆಂದು ಆಕೆಯು ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಇಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮಹತ್ವ ಏನು ವರ್ಣನ ಮಾಡಲಿ? ಆಕೆಯು ಆನ್ನ ನೀರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ದಿನ ಉಪವಾಸ ಇದ್ದಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ರಾಜನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಆಕೆಯು ಹೋದಳು. ಈ ವರೆಗೆ ಅವರ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಾರೂ ಸ್ತ್ರೀ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ರಾಣಿಗೆ ಈಕೆಯ ಒಳ್ಳೆ ಆದರಾತಿಥ್ಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದನು. ರಾಣಿಯು ಆಕೆಯ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಮೊಲ್ಕುವಾನ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ನಂತರ ರಾಜನು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ತಿಳಿದ ಜನರ ಸಂಬಂಧ ತಾನು ಡಂಗುರ ಹೊಡಿಸಿದ್ದೆಂಬದನ್ನು ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. “ ನೀವು ಯಾವ ಹೇತುವಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ” ಎಂತ ಕೇಳಿದನು. ಆಕೆಯಿಂದಳು, “ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಕೂಡ ಏನೂ ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪತಿ ಫಿಮ್ಮಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಾದವು.

ಇವತ್ತಿ ಕೆಲಸವೇ ಅವರ ದಾರಿ ನೋಡಿದೆ. ಈ ಮೂಳೆ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅನ್ನ ನೀರಿನ ಸ್ವರ್ಣಸಹ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.”

ರಾಜನಂದನು, “ಅವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬದು ನನಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವ ದಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ ಹೇಳಿದಂಥ ಎಲ್ಲ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ. ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡನೂ ಇದ್ದಾನು.”

ಆಕೆಯಂದಳು, “ಹೇ ರಾಜನೆ, ನೀವು ಸ್ವತಃ ಅದರೂ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ಸಂಬಂಧಿ ಏಕಾದರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದುಂಟೋ? ಯಾವಾತನೂ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ನಿಜ ವಾದ ಆರ್ಥ ತಿಳಿದಿರುವನೋ ಅವನು ನಿಮ್ಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾದಾನೇನು? ಅವನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅಥವಾ ದೂರವಾಗಿದ್ದಾನು. ಅವನು ಸತತ ಅನಾಸಕ್ತನಿದ್ದಾನು. ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಯಾಕೆ ಬಂದಾನು? ಇಷ್ಟು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದೇನು?”

ಆಕೆಯು ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ರಾಜನು ಆಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಆಕೆಯ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದನು, ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಪಂಡಿತ ರನ್ನು ಮುಕ್ತಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹುಕುಮು ಕೊಟ್ಟನು. ನಂತರ ಎಲ್ಲ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಅಂದನು, “ಈ ಮಹಾನ್ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನೇ ಶ್ವರಿಯ ಸತ್ಯಾರ್ಥವು ತಿಳಿದದೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ನೀವು ಗುರು ಎಂದು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಅಡ್ಡಿಯಿದೆ? ರಾಜನು ಸರ್ವರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ವಗೈರೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.”

ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಕಥೆಯು ಮುಗಿಯಿತು. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ನೀವು ಯಾವ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ತಗೋಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೂ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತು ಒಂದುಕಡೆ ಸಂಗತಿ ಹೇಳುವೆನು. ತ್ರೀ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾ ರಾಜರ ಪತ್ರಗಳು ಏ ಜರಿತು ಈಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಅವನ್ನು ನೀವು ಓದಿರಿ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರಿ. ಅವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಲಾಭವಾಗಿದೆ, ಅಂತ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ದಂದಿನಿರತಿ, ತ್ರೀಮಂಥನಿರಲಿ, ಪುರುಷನಿರಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀ ಇರಲಿ, ಆತಗೆ ಯಾವಾಗ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಿಷಯದ ಜರೂರಿ ತೋರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅವನು ಈಶ್ವರನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ; ಅಲ್ಲಿ ದೇವರೆಂಬದೂ ಕಲ್ಲಿನದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಆ ಮೂರ್ತಿಗೆ ತ್ರೀರಾಮನು ಅಥವಾ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಎಂದು ತಿಳಿಯು

ತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆ ಮೂರ್ತಿಯ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಫಲವು ಇವತ್ತು ನಾಳೆ ಯಾವಾಗ ಲಾದರೂ ಶಿಗುವದೇ. ಸರ್ವರೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಖರೆ ಅದೆ. ಯಾವಾಗ್ಗೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವದಾದರೂ ಐಹಿಕ ವಿಷಯ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವನೋ ಅಥವಾ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುವನೋ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಫಲ ಸಿಗುವದೋ ಅದು ಈ ಜನ್ಮದ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮದ ಫಲವಾಗಿರುವದು, ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ದೈವ ಅನ್ನಿರಿ, ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಅನ್ನಿರಿ, ಸ್ವಯಂತ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಅನ್ನಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿಸಿ, ಸಾಧು ಅಥವಾ ಈಶ್ವರ ಇವರದು ಜರೂರಿ ಇಲ್ಲ. ಅದರೂ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಸಫಲವಾಗಬೇಕೆಂದು ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಪುರುಷರೂ ಸಾಧು ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಾಧು ಖರೆ ಇರಲಿ ಸುಳ್ಳು ಇರಲಿ. ಕೇವಲ ಉದ್ಯೋಗದಸಲುವಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಸಂತತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿ, ಕೆಲವರು ರೋಗ ಗುಣವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಆತ್ಮಾನಂದ ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಈಶ್ವರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅಂತಲೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆನು, ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬನು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ 'ಸೋಹಂ' ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಾತ್ರ ಖರೆಯದೆ, ತಾನು ತನ್ನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧವಿಡಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ವೈರಾಗ್ಯವಿರಬೇಕು. 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರವು ಸರ್ವ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದೆಂದು ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೇಕು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಅವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಂಪಾದಿಸುವನು, ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಖರೆ ಗುರುವೂ ಶಿಗುವನು. ಅನಂತರ ಕುರಿಚಾರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವದು ನಿಂತೀತು. ಆದರೆ ಈ ಜಪದ ಸಂಬಂಧ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದ್ಯಾವದೆಂದರೆ, "ಸೋಹಂ" ಜಪವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಜಪಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ನೀವು ಜಪಿಸುತ್ತೀರೆಂಬದು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಗೊಡಬಾರದು. ಈ ಜಪವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಅಖಂಡ ವ ನಿರಂತರ ಜಪಿಸಬೇಕಲ್ಲ, ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಿರತೆ ತನಗೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಈ ಜಪವು ಮನದಲ್ಲೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಹೋಗುವದೋ, ಅಗ್ಗಿ ಪಟ ಚಕ್ರಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೋ, ಅಗ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಾಗಸಹ "ಏಳು, ಜಪ ಸುರುವು ಮಾಡು," ಎಂದು ಒಳಗಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರ ಕೊಡಲ್ಪಡುವದು. ಇಂಥಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಳಗಿನ ಪ್ರಕಾಶರೂಪ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು

ನಿಃಸಂಶಯವಾಗಿ ಸಫಲವಾದೀತು, ಇದು ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯವೆಂತ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಹೊರಗಿನ ಈಶ್ವರನ ಕೃಪಾಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಿಂತ, ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪದ್ಧತಿಯು ನೂರುಪಾಲಷ್ಟು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಿರುವದು, ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಸಫಲವಾಗುವವು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ, ಅಥವಾ ಈ ಜನ್ಮದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನು ಆತ್ಮನ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು, ಅವರೂ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರು ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ನನ್ನ ಬಂಧುಭಗಿನಿಯರು ಈಗ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಖರೀ ಸುಖದ ಅನುಭವ ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾದಾರೆ, ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುವಿನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಬೀಳಲಾರರು. ಒಳ್ಳೇದು ಈಗ ನೀವು ಹೋಗಿರಿ, ಮತ್ತು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಇತರರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿರಿ, ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಜೀವರು ಸುಖ ವ ಸಮಾಧಾನ ಯಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರಿ. ನೀವು ವಿದ್ವಾನ್ಮನರಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೀವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ.

೨

ಹೀಗೆಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನು ಮಹಾರಾಜರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಉತ್ತಮ ಬಹುಶ್ರುತನಿದ್ದು ಅನೇಕ ಸಾಧನಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೂ ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ ಯಾವ ಸಂವಾದ ಸಂಭವಿಸಿತೋ, ಅದು ಬಹಳ ಉದ್ದವಾದದ್ದಿದ್ದರೂ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾರ ಬೀಳುವಂಥಾದ್ದಿರುವದರಿಂದ, ಹ್ಯಾಗದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಮಹಾರಾಜ:— ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ಮಾತುಡುತ್ತೀರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಧರ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಯಾವ್ಯಾವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿರುತ್ತೀರಿ, ಎಂಬದು ನನಗೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವಿರೋ ?

ಗೃಹಸ್ಥ:— ಎಲ್ಲ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಯೋಗವಾಸಿಷ್ಠ, ಪಂಚದಶ, ಭಗವದ್ಗೀತಾ ವ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ವಗೈರೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದಿರುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾರಾಜ: — ಇವುಗಳ ಮೈಕಿ ನಾನು ಒಂದೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, “ ನಿಮಗೆ ಅವು ತಿಳಿದಿರುತ್ತವೇನು? ಅಂದರೆ ಅವುಗಳ ವಾಚನದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವ ಸಂಶಯಗಳು ದೂರವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಶಂಕೆಗಳ ನಿರಸನವಾಯಿತೇನು ?

ಗೃಹಸ್ಥ:- ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲದೆ ಪನ್ನೆ ಹೀಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಸದ್ಗುರು ಇದ್ದವನಹಾ ಈ ಎಲ್ಲ ನಾಚನ ವೃಥಾವಾಗಿದೆ. ಅಂದದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬದಿಗೊತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮಹಾರಾಜ:- ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ನೀವು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕವಿತೆ ಕಲಿತಿದ್ದೆ. ಅದು “ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಹಳ ಅಪಾರ, ಆದರೆ ಮಾನವನೇ ನಿನ್ನ ಜೀವಿತ ಆತ್ಮವೇ.” ವೇದಾಂತ ಕಲಿಯುವುದು ವ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದು ಎನೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ; ಆದರೆ ಮೊದಲು ನೀವು ಸದ್ಗುರು ಕಡೆಯಿಂದ ಅದರ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾರೆ, ಅದು ನೀಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೀತು. ಅನುಭವದ ಜ್ಞಾನವು ಬೇರೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇರಲಿ. ನೀವು ವೇದಾಂತದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿರಿ, ಒಳ್ಳೆದಾಯಿತು. ಆದರೆ ನೀವು ಯಾವದಾದರೂ ಸಂತ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೀರೇನು ?

ಗೃಹಸ್ಥ:- ಹೌದು ಶ್ರೀಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸ, ಅಕ್ಕಲಕೋಟದ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾರಾಜ. ಶ್ರೀ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜ, ಇವರ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯದ್ದು ಇರುತ್ತವೆ.

ಮಹಾರಾಜರು:- ಶ್ರೀ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು, “ ದೋಷ-ದೃಷ್ಟಿ ವ ಅಡರ ಪ್ರಕಾರ ” ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಚಾರಗಳು ಪ್ರಕಟಮಾಡಿರುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಅವು ನಿಮಗೆ ನೆನಪು ಅವೆ ಏನು ?

ಗೃಹಸ್ಥ:- ಇಲ್ಲ, ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ.

ಮಹಾರಾಜರು:- ಹಾಗಾದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಹೇಳುವೆನು. ದೋಷ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳು ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. (೧) ಮೈಯ್ಯಕ್ತಿಕ (೨) ಸಾಮಾಜಿಕ, (೩) ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ. ಅವರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, “ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗನ ಲಗ್ನ ಮಾಡುವೆನು, ” ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಲೆ ಮಗನಿಗೆ ಅನಂದವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಇಲ್ಲ; ಆದರೆ ಈ ಅನಂದವು ಮತ್ತೂ ಪಕ್ಕಿಯ ಸಹವಾಸದ ಅನಂದವು ತೀರಾ ಭಿನ್ನ ಅವೆ. ಅದೇ ಭೇದವು ಜ್ಞಾನಿ (ಅಂದರೆ ಯಾವಾತನಿಗೆ ಪ್ರಕೃತ್ಯಕ್ಷ ಬ್ರಹ್ಮದರ್ಶನ ಆಗಿದೆಯೋ ಅವನು) ವ ವಾದಿ (ಯಾವನು ಬರೇ ಶಾಬ್ದಿಕ ವೇದಾಂತ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವದರೊಳಗೆ ಹುಲಾರ. ಇದ್ದಾನೆ, ಅವನು) ಇವರೊಳಗೆ ಅದೆ. ಕೆಂಪು, ನೀರಿ, ಹಸುರು ವಗೈರೆ ರಂಗಗಳ ವಿಷಯ ಅಂಥನು ನೂರಾರು ವಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ, ಹ್ಯಾಗೆ ರಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣತಕ್ಕವನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದೆಲ್ಲ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಾನು

ಭಜಿತ ಹೊಲಿತು ಮೇದಾಂತ ಜರ್ಜಿ ಮಾಡುವದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಯಾವನು ಸ್ವಾನುಭವದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವನೊಬ್ಬನೇ ನಿಜವಾದ ಗುರುವು. ಬಹಳ ಪುನಃಪುನಃ, “ನಿಮಗೆ ಮುಂದೆ ಅತ್ಯಸಾಧ್ಯ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾದೀತು” ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅತಿ ತೋರಿಸಿದ ಮೂಲಕ, ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳ ಬಲಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಕಡೆಗೆ ನಿರಾಶರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಂತರ ಅವರು ಮೇದಾಂತ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಸಾಮಾನ್ಯ ನೇತೃತ್ವಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದರಿಂದಾಗಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಜನರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೋಡುವ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಪೂರ್ಣ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ದೋಷ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವದು ಈ ವೃತ್ತಿ ನನ್ನ ಪುತರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಆದೆ, ಪುತ್ರೋದಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಹಿರಿದೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ವೃತ್ತಿಯು ದಾಂಭಿಕ ಪ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳ ಬಲಿಯೊಳಗೆ ಬೀಳಗೊಡದಿರುವದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆದು ಆದೆ. ಅದೇ ಅದೇ ಶಿವ ಮಹಾತ್ಮನ ಸಹ ದೋಷ ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ದೋಷಾಸ್ಪದವಾಗುವದು. ಅನ್ನಸಹ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಉಣ್ಣದಿದ್ದರೆ ವಿಷತುಲ್ಯವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ವಿರುದ್ಧಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಷಸಹ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ರೋಗ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವ ಶರೀರವುಷ್ಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾಗುತ್ತದೆ. ದೋಷದೃಷ್ಟಿ ಇರುವ ಮೊದಲು, ದೋಷ ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕುಪಾಂಗಬುದ್ಧಿ ವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಇವುಗಳು ತನ್ನಹತ್ತರ ಎವೆ ಎಂಬದರ ತನಗೆ ಮೊದಲು ನಿಶ್ಚಯ ಬೇಕು; ಮತ್ತು ಮೇಲಿನಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವ ದೋಷಗಳೆಂದರೆ ಅವು ಖರೆ ದೋಷಗಳೆಂಬ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬದರದು ನಿರ್ಣಯವು ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಕ್ಕಿ ಹಸನ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಅದರೊಳಗಿನ ಕಲ್ಲುಗಳು ಆರಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ಚೆಲ್ಲಿದಂತಾಗುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಜಾಣನೆನ್ನಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮನುಷ್ಯನು ಮೊದಲು ಸ್ವಚ್ಛ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೋಷ ಶೋಧಿಸುವಾಗ ಗುಣವನ್ನೇ ದೋಷವೆಂತ ತಿಳಿದು ಗುಣಗಳೆ ತತ್ವಜ್ಞವೆಂತ ನಿರ್ಣಯವಾದೀತು. ತನ್ನ ತಳುವಳಿಕೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಿರುವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಸಂಗತಿ ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವದು, ಇದು ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ದೋಷದೃಷ್ಟಿ ಮಾಡು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ

ಕಾಟುಂಬಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಧಾಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತರದಿಂದ ಕೆಡಿಸುವ ದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ದೈವವಾನ ವರ್ಧಾಗೃಶಾಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸದ್ಗುಣ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾದರೂ ತುಚ್ಛಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಆ ದೈವವಾನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸರ್ವದೋಷ ಮತ್ತು ದುರ್ಗುಣಗಳೇ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯ ದೊಡ್ಡ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವು ಆಗಿದೆ.

ನಕಲೀ ಸಾಧುವು ಸುಳ್ಳು ಆಡಂಬರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರಿಂದ ಬಹಳ ದ್ರವ್ಯಸಂಪಾದನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ಆಮೇಲೆ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿಗೆ ಉಣಿಸಿ, ತನ್ನ ದಾನಧರ್ಮದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡುವನು; ಮತ್ತು ಜನಸಂದಣಿ ಯೊಳಗಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದು ಆತ್ಮ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತ ನಿಧ್ರು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವ ಖರೆ ಸಾಧುವಿಗೆ ನ್ಯೂನತೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನು ಹೀನನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣಿಸುವ ದಲ್ಲಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯ ಈ ಸ್ವಭಾವವು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದ್ದದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಾಣ ಮನುಷ್ಯನು ಆದರ ಗೊಂದಲದೊಳಗೆ ಬೀಳದೆ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಿರಬೇಕು, ಇದೇ ಉತ್ತಮ.

ಎರಡನೇ ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯೆಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ದೋಷದೃಷ್ಟಿ. ಇದು ಶಿಷ್ಯ ಮರ್ಯಾದೆಯ ತನಕ ಒಳ್ಳೆದದೆ; ಆದರೆ ಇದರೊಳಗೂ ಒಟ್ಟಾರೆ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಯಾರ್ಯಾರು ಸಮಾಜದ ಅಥವಾ ಜಾತಿಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಇರುವರೋ ಅವರು ಆ ಸಮಾಜದ ಅಥವಾ ಜಾತಿಯವರಿಂದ ಸದೋಷಿಗಳೆಂತ ಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಘಟನೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಸಮಾಜದಿಂದ ಭಿನ್ನವಿದ್ದರೆ ಅದು ಆ ಬೇರೆ ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ದೂಷಣಾಸ್ಪದವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವದೆ. ಕೆಲವು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು ಸಮಾಜದ ಸರ್ವ ಮಾಲಸತ್ತಾ, ಆ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಜನರೊಳಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ಈ ತತ್ತ್ವದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವತನವಿಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ ಅವನ ಕುಟುಂಬದ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅವನು ದೋಷಿ ಎಂದು ಠರಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆದು ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದ ಕಡೆಗೆ ಆಯುಕ್ತವಾಗಿ ಲಕ್ಷಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ, ಸಮಾಜವು ಅವನಿಗೆ ದೋಷಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ದೋಷ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವದು ಬಹಳ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಇದ್ದು, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂಶಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಂಥಾದ್ದದೆ, ಇದಲ್ಲದೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇದು

ಮಾಡಲೋ, ಅದು ಮಾಡಲೋ, ಎಂಬ ಸೊಂದಲದೊಳಗೆ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಈ ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವದು ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಕರೋಪಕಾರಿ ವಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಸಂಧಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೇ ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರವು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಥವಾ ದಾರ್ವಿಕ ಸಂಬಂಧದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರ್ವದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಿದ್ದು ಪೂರವಾರ್ಥಕ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಖರೇ ಕಲ್ಯಾಣಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ್ಯಾವದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧ ಇದ್ದೀತು ಅದೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟದಂತ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿದೆ. ಯಾವಾತನಿಗೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ಅವನು ಡಾಂಭಿಕ ವಮೋಽಗಾರನಾದ ಸಾಧುಗಳ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಲುಕಲಾರನು. ಅವರ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಅವನು ಅವರ ಕೈಯೊಳಗೆ ಶಿಲುಕಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ತಾನು ಮಾನವೀ ಜೀವನದ ಧೈಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಯಾವ ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇರುವದೋ, ಆ ಸಮಾಜದ ನೈತಿಕ ವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ನೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವನು ಯತ್ನಮಾಡುವನು. ಆದರೆ ಈ ಅಂತರ್ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸದ್ಗುಣ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬರೇ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಓದಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲಿಂದ, ಯಾವದೊಂದು ಸಂಗತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಅದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಠರಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವಾತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆ ತನ್ನ ವಿಚಾರ ಸರಣಿ ವ ತರ್ಕದ ಮೇಲಿಂದ ಓದ್ಯಾನು, ಅವನು ತನ್ನ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸ್ಯಾನು, ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತನ್ನ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಗೆ ಪೋಷಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡ್ಯಾನು. |

ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿರಿ, ಒಬ್ಬ ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯು, ಭಾಗವತಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಗೋಪಿಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಥಾನಕದ ಅಧಾರದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಹರಕತ್ತು ಇಲ್ಲ. ಅಂತ ಅನುಮಾನ ತೆಗೆದರೆ, ಭಾಗವತದ ಇಂಥ ವಚನದಿಂದ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯ ವರ್ತನಾಕ ಎಂದಾದರೂ ಸುಧಾರಿಸುವ ಆಶೆ ಅದೆ ಏನು? ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ವಾಚಕಕ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬದಲು ಮಾಡಲಾರವಾದರೆ, ಅವು ಏನಾದರೂ ಮಹತ್ವದ್ದೆ ಕಲಿಸುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂದೀತು? ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೊಸವೇನಾದರೂ ಉತ್ತಮ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸದಿದ್ದರೆ, ತಂಗಳನ್ನಿಂದ ಅತಿಥಿಯ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವದು.

ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿರುವದೋ, ಅದನ್ನು ಸದ್ಗುಣ ಪ್ರಾದದಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಸದ್ಗುಣ ಯಾರಿಂತ ತಿಳಿದು

ಕೊಳ್ಳುವದೇ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಸಹ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧುಗಳಾದ ನಕಲಿ ಸಾಧುಗಳ ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸರಿತೆರಾಗ ಖರೆ ಮಹಿಮಾ ಸಾಧುಗಳಿಗಿರುವರೂ ಖಾಣ್ಣೆ ಅಚರಣಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಹೇರೆ ಬೇರಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ, ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಖರೆ ಸಾಧುವಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವದು ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವು ಜನರು ವೇದಾಂತ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿದ್ದು ಯಾರ ಮನಸ್ಸಿಗಾದರೂ ಉತ್ತಮರೀತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳುವದರಲ್ಲಿ ಜಾಣರಿರುತ್ತಾರೆ; ಅದರೆ ಒಳಗೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ವೋಸಕ್ಕೊಳಗಾಗುವ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ವೋಸಗೊಳಿಸುವ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಖರೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಾಧಕರು ಕಡೆಗೆ ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ನಿರಾಶರಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಾನು ರೊಟ್ಟಿ ಬೇಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಶಿಕ್ಕಿತು ಎಂಬಂತೆ ಆಗುವದು. ಅವರಿಗೆ ಖರೇ ವೇದಾಂತದ ಅನುಭವದ ಜರೂರಿ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಬರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚರ್ಚೆಯಷ್ಟೆ ಅವರ ಕಿವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಈಶ್ವರೀ ಕೃಪೆಮು ವಿನಯಾ ಖರೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗುವದು ತಕ್ಕವಿಲ್ಲವೆಂತ ಯೋಗವಾಸಿಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ: ಪ್ರೇಮದ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಶಿಗುವದಾದರೂ ಸರ್ವಸ್ವ ಸುಬೈವದ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಮದ್ಯಪಾನದ ಸಲುವಾಗಿ ರೊಕ್ಕ ಶಿಗಿಬೇಲೆಂತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾರುವ ತಾಯಂದಿರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಈ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಇರುತ್ತವೆ. ಸದ್ಗುರುವು ಅಧಿಕಾರಿ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ಯೋಗವು ಕೇವಲ ಶಾಬ್ದಿಕ ಇರದೆ, ಸ್ವಾನುಭವದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ವೈಯ್ಯವಂಥಾದ್ದು ಇರಬೇಕು. ಶಿಷ್ಯನಿಗಾದರೂ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಹ್ಯಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂಬದು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಷ್ಫಲವಾದೀತು.

ಶ್ರೀ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಸಮ್ಮತಿ ಇದೆ. ಮಹಾನ್ ಪುರುಷರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವದೆ, ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಕವಿಯು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಜ್ರಕ್ಕಂತ ಕಠಿಣವಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೂವಿನಗಂತ ಮೃದು ಇರುತ್ತವೆ. ನನ್ನೆದಾದರೂ ಹೀಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವದೆಯಲ್ಲ, ಈಶ್ವರನು ನಿರಾಕಾರ ಇದ್ದಾಸೊದರೂ, ಸಾಧಕನು ಯಾವೆದಾದರೊಂದು ಆಕಾರದ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಯಬೇಕು, ಕಡೆಗೆ ನರಾಕಾರ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈಗ ನಾನು ನಮಗೆ ಗೊಲೊಹರಾಪ ಮಹಾರಾಜರು, ರೊದಯೋಗ, ಚಮತ್ಕಾರ ನ ಪ್ರೇಮಸಂಪಾದಿ ಈ ಸಂಬಂಧ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದಿಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ

ದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೇಳಿರಿ, ನಾನು ಎರಡನೇ ಸಾಧುಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ನನ್ನದೆಂತ ಏನೂ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಹೌದು ಈ ಸಂಗತಿ ನಿಜವಾಗಿದೆ. ವೇದಾಂತ ವ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ತತ್ತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಆ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ನನಗೆ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನಗೆ ಬರೇ 'ಸೋಹಂ' ದ ಮಂತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಸರ್ವ ವೇದಾಂತ ವ ಅದರೊಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳು ಇವುಗಳ ಆಚೆಗೆ ಯಾವ ಬ್ರಹ್ಮ ಅದೆಯೋ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. 'ತತ್ತ್ವಮಸಿ' (ಅವನು ನೀನೇ ಇದ್ದಿ) ಈ ಮಹಾವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಏನದೆ ಎಂಬದನ್ನು ನನಗೆ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಇದರ ವಿನಹಾ ಬೇರೆ ಏನೂ ಹೇಳುವದು ಬಾಕಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಅಂತ ಹೇಳಿದರು; ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಸಾಧುಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳುವೆನಲ್ಲ, ನನ್ನ ಗುರು ನನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನನ್ನ ಅಂಬೋಣದ ಕಡೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡಿರಿ. ಈ ಶ್ರಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರ್ಯಾರೂ ಮಾತಾಡುವರೋ, ಅದು ವ್ಯಾಸೋಚ್ಚಿಷ್ಟವದೆ ಅಂತ ಹೀಗೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇರುವದಾದರೆ ನನ್ನಂಥಾ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಜಡಬುದ್ಧಿಯ ಮನುಷ್ಯನು. ಎರಡನೇ ಸಾಧುಗಳು ಏನನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂಬದನ್ನು ಕಡ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೇಳುವದರೊಳಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯವೇನು? ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳೊಳಗಿಂದ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಶಾಬ್ದಿಕ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಖರೇ ಶಕ್ತಿಯು ಆ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಬರಾಬರಿ ಅರ್ಥ ಏನದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಅದೆ. ತುಕಾರಾಮ, ಏಕನಾಥ ರಂಥ ಸಾಧುಗಳಾದರೂ ಶಾಬ್ದಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ; ಅದರೆ ಶಬ್ದಗಳ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯು ಅಗಾಧವಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರೇಮಸಮಾಧಿ ಸಂಬಂಧ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ- ನಮ್ಮ ಸರ್ವ ಭಕ್ತಿಯು ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಂದ್ರೀಭೂತ (ಏಕತ್ರಿತ) ಆಗಿದ್ದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲ ನಿರರ್ಥಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಪರಾವೃತ್ತವಾಗುವದು; ಅದರೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯದೊಳಗಿಡಬೇಕಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಅನ್ನಪಾನ ಮತ್ತು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಬಂಧ ಜಾಗರೂಕನಿದ್ದು, ಬೇರೆ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನನಿದ್ದರೂ ಅವನ ಪ್ರೀತಿ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಭೂತವಾಗಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಲಾಗದು. ನಾವು ಕೆಲವು ಇಂಥ ಈಶ್ವರಭಕ್ತರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಪಾನದ ವಿಷಯ ವ ಇತರ

ಶಾರೀರಿಕ ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಂಬಲಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಜನರ ಕೂಡವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳ ವಿಷಯ ಅವರು ಉದಾಸೀನತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಖರೀದಿ ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತರಲ್ಲ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಶಂಕೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಲು, “ ಖರೀದಿ ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತರು ಅನ್ನಪಾನಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವದಿಲ್ಲವೇನು ? ” ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿದೆ. ಅವರು ಅನ್ನಪಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಅವರು ಪ್ರೇಮಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳತನಕ ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳ ವಿನಹಾ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ದೇಹಭಾನದ ಮೇಲೆ (ನಿತ್ಯದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ) ಬರುವರೂ ಅವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅನ್ನಪಾನಗಳ ವಿಷಯ ದಕ್ಷತೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ ಹೀಗಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸರ್ವ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ದಕ್ಷರರುತ್ತಾರೆ. ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಅವರು ಪ್ರೇಮಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾಧಿಕ ಮಗ್ನರಾಗುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ಅವರ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಹಂಬಲ ಕಮ್ಮಿಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಈಶ್ವರಭಕ್ತರು ಚಮತ್ಕಾರ ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರ ಪ್ರೇಮದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಆ ಮೂಲಕ ತಾವು ಉಪದ್ರವ ಕೊಡುವದಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಾದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಚಮತ್ಕಾರ ತೋರಿಸುವದೇನು ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆ ಎಂದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂದಾರು. ಈ ಶಂಕೆಯು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಕಾಣಿಸುವದು, ಆದರೆ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಪರಮ ಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದನಾದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಉಪದ್ರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದು ಅವರ ಜೀವದಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದ ಮನುಷ್ಯನು ಈಶ್ವರನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕಂತ ಅಂದಾನು; ಆದರೆ ಇದರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಭಕ್ತನು ಈಶ್ವರನ ಸೇವೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು, ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಇವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವನು, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ಯಾವದರದೂ ಆಶೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತನು ಯಾವಾಗ ಈಶ್ವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯನಾಗುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಸಂಕಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಕರೆದಾನು ? ಅವನಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಭಾನ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ದೇಹಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಕಟವಾದರೂ ಇದಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ.

ಪ್ರೇಮ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಸಂಬಂಧ ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಅವಧಿ ಅಭಿಮತಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ರುಕ್ಕಿಣಿ ಪತಿಯೆ, ಪ್ರಿಯ ಬಂಧುವೇ, ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯು ಸದಾ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರಲಿ. ನಿನ್ನ ರೂಪ ಸವಿ, ನಿನ್ನ ತಾಮ ಸವಿ; ನನಗೆ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕೊಡು. ವಿರುತಾಯಿಯೆ, ಇಡೀ ಪಳೆ ಕೊಡು, ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೆ ವಾಸಮಾಡು. ತುಕಾರಾಮನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ ಎರಡನೇದೇನೂ ನಾನು ಬೇಡುವದಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನನ್ನ ಸುಖವಿದೆ.

ಈಗ ನನಗೆ ಮತ್ತೇನೂ ಬೇಡ, ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಂಗ, ಮನದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಂಗ, ಜಾಗೃತ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಂಡುರಂಗನೇ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಇದೇ ಕರಿಪಾಠ, ಎರಡನೇ ಭಾವವೇ ಇರುವಂತಿಲ್ಲ. ತುಕಾರಾಮನನ್ನು ತಾನೆ, ನನ್ನ ನೇತ್ರಗಳು ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ತಟಸ್ಥ ನಾಗಿರುವವನ ಧ್ಯಾನವೇ ಬಲ್ಲವು.

ಈ ಎರಡು ಅಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರು ಪ್ರೇಮ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಬಾಹ್ಯಸ್ಥಿತಿ ಹ್ಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಶದವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಬಂಧ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿರುತ್ತದ್ದಲ್ಲ, ಸಾಧುವು ತೀರಾ ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತನಾಗಿರಬೇಕು. ಮೇಲಿನ ಎರಡನೇ ಅಭಂಗದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಜಾಗೃತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಂಗನು ಹಾಜರ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಈಶ್ವರನು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಮೀಪ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಜಾಗೃತ ಸಮಾಧಿ ಅನ್ನಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಭಕ್ತನು ಯಾವಾಗ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಪ್ನಸಮಾಧಿ ಅನ್ನತಕ್ಕದ್ದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಮೇಲೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗದ್ದಲ್ಲ, ಭಕ್ತನು ಯಾವಾಗ ಜಾಗೃತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವನೋ ಆಗ ಅವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಈಶ್ವರನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವನು, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಿರುವನೋ ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಈಶ್ವರನದೆ ಸ್ವಪ್ನ ಬೀಳುವದು ಅಂದರೆ ಅವನು ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಈಶ್ವರನ ಸಮೀಪವೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀತುಕಾರಾಮರು ಭಕ್ತನು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾವು ವಿಷ್ಣುವಾಸರು ಮೇಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೃದು ಇದ್ದೇವೆ, ಕಠಿಣವೆಂದರೆ ವಜ್ರವನ್ನೂ ಭೇದಿಸುವೆವು.

ಎರಡನೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ. “ ಏಳು ಸೂಳೆ ಮಗನೇ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗು, ನಮ್ಮ ಕೀರ್ತನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಬೇಡ ” ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಇಂಥ ಮಾತು

ಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಿಡುತ್ತಾರೆ (ದೊಡ್ಡಪುತ್ರಾರಿ:) ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲ, ಯಾವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರಿರುತ್ತಾರೋ ಆ ಸಮಾಜದ ಘಟಕಗಳಾಗಿ ಜನರು ಹ್ಯಾಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಅಭಂಗ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭಂಗವು ಭಕ್ತನು ಪ್ರೇಮಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರದೆ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ದೇಹದ ಮೇಲಿರುವಾಗ, ಅವನ ಮನೋಭಾವನೆ ಹ್ಯಾಗಿರುವದೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

“ ವಿಷ್ಣು ದಾಸರಾದ ನಾವು ಮೇಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೃದು, ಕಠಿಣವೆಂದರೆ ವಜ್ರವನ್ನು ಭೇದಿಸುವೆವು ” ಈ ಅಭಂಗವು ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತನು ಪ್ರೇಮಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅಂದರೆ ದೇಹಭಾನದ ಮೇಲೆ ಇರುವಾಗ್ಗೆ, ಲೋಕವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಠಿಣ ಮತ್ತು ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಿಚಾರದವರಿರುತ್ತಾರೆಂಬದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಕವಿಶ್ರೀಷ್ಠರಾದ ಭವಭೂತಿ ಇವರು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಸ್ವಭಾವ ವರ್ಣನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಒಂದು ಕವಿತೆಯೊಳಗೆ “ದೊಡ್ಡವರ ಮನಸ್ಸು ಹೂವಿನಕಿಂತ ಮೆತ್ತಗೆ, ಮತ್ತು ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣ” ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಜ್ರಾದಪಿ ಕಠೋರಾಣಿ ಮೃದೂನಿ ಕುಸುಮಾದಪಿ |

ಲೋಕೋತ್ತರಾಣಾಂ ಚೇತಾಂಸಿ ಕೋಹಿ ವಿಜ್ಞಾತುಮರ್ಹತಿ ||

ರಾಜಯೋಗದ ಸಂಬಂಧ ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ— ಸರ್ವಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಯೋಗವು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಮಹಾನ್ ಯೋಗಿ ಗೋರಖನಾಥರನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಯೋಗವು ಅಚಲಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಶಕ್ಯವಲ್ಲ, ಅದರ ಹಠಯೋಗದ ವಿನಹಾ ಅದರೊಳಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು ಕಠಿಣವದೆ. ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಸತ್ತಾನಡಿಸುವ ತಮೋಗುಣಾತ್ಮಕ ದ್ರವ್ಯಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಡಿಸುವ ರಜೋಗುಣಾತ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಇವು ಹಠಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಸಾಧಕನ ಸ್ವಾಧೀನ ಬರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ರಾಜಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬರೇ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಪೂರಾ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲ ದಮನ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ವೈರಾಗ್ಯದ ಹೊರ್ತು ಬರೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾತ್ರ ನಡಿಸುವನೋ ಅವನು ಕಡೆ ತನಕ ಮುಟ್ಟಲಾರನು, ಮತ್ತು ಅವನು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕಾರಣ ವಿಷಯಗಳು ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ

ಕಡೆಗೆ ಎಳಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಪುನಃಪುನಃ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಅವನು ದಡೆದು ಹೋಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಭ್ಯಾಸದ ವಿನಹಾ ಬರೇ ಮೈರಾಗ್ಯ ಇರುವದು ಸಹಾ ಕಡೆಗೆ ಅದೇ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬದು ತಿಳಿಯುವದು ಶಕ್ತವಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಅವನು ಸಾಯುವತನಕ ಆಸಮಾಧಾನಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುವನು. ಅದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸತ್ತಾ ನಡಿ ಸಬೇಕಾದರೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಮೈರಾಗ್ಯ ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ಶಕ್ಯವಿದೆ. ("ಅಭ್ಯಾಸ ಮೈರಾಗ್ಯಾಭ್ಯಾಂತನ್ನಿರೋಧಂ") ಈ ಪತಂಜಲಿ ಯೋಗಸೂತ್ರವು ಅರ್ಥವಿದೆ.

ವೇದಾಂತದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ಓದಿ, ಆದರೆ ಮೇಲೆ ದೀರ್ಘ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತನೋಗುಣವನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರವಣವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅದು ನಿಯಮದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ, ರಜೋಗುಣವೆಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು; ಇವು ಯಮ ಮತ್ತು ನಿಯಮ ಇವುಗಳ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಸನಗಳ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಶಾರೀರಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯು ವಿಧೇಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕನು ಈ ಮೆಟ್ಟಿಲುತನಕ ಮುಟ್ಟಿದನಾದರೆ ಮೂಢಾವಸ್ಥೆಯು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲ ಸ್ವಭಾವವು ಧಾರಣೆ, ಧ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಅಳಿದುಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸಂಪ್ರಜ್ಞಾತ (ಸವಿಶಲ್ಪ) ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಇದೇ ಅನಸ್ಥಿ ಮುಂದೆ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಸಾಧಕನಿಗೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾರ್ಗದ ಇದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರ್ಣನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಶೇಷ ತಯಾರಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರ ವಿಷಯದ ಕಡೆ ಎಳೆದಾಟ ತಪ್ಪಿರುವದೋ, ಅವರೇ ಈ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ವಿಷಯವಾಸನೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಿರುವರೋ ಅವರೇ ಆದರೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಬಲ್ಲರು. ಶಾಸ್ತ್ರಮರ್ಯಾದೆಗಳ ನುಸರಿಸಿ ವಿಷಯೋಪಭೋಗ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ; ಕಡೆಗೆ ಸುಖೋಪಭೋಗದ ಎಲ್ಲ ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಯೋಗಶಿಖರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾತನು ತನ್ನ ಆಸನದಿಂದ ಚಲಿಸದೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಸಂಕಲ್ಪ-ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋ, ಅಂದರೆ ತನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಯಾವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಲ್ಲನೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಉದ್ಭವಿಸುವ ಮಧ್ಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅದರೊಳಗಿನ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನಾಗಬೇಕೆಂತ ತಿಳಿ

ಯುವನೋ, ಅವನೇ ಯೋಗದ ಕಡೆ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನೇ ಜಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭೀತಿದೇಶಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಜನರು ಯೋಗಕ್ಕಿಂತ ಭಕ್ತಿ ಸುಲಭವೆಂತ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯೋಗಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾದದ್ದು ಮತ್ತೇನದೆ? ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನನಗಾದರೂ ಹೀಗೆ ಅನಿ ಸುತ್ತದಲ್ಲ, ಭಕ್ತಿಯು ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯೋಗವು ತನ್ನ ಸ್ವತಃದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋಗ ದಷ್ಟು ಭಕ್ತಿ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ದೀರ್ಘ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸ್ವಕ್ಕೆ ಅದರ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಾದರೆ, ಮತ್ತು ಬಂಧಕಾರಕ ವಿಷ ಯದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅದರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಚಿತ್ತನ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು ಸರ್ವ ದುಃಖಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ, ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸುಖದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾನು. ಸಾಂಖ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ಸರ್ವ ತತ್ವಗಳ ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಸರ್ವ ದೃತ್ಯಾದೃಶ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ಆತ್ಮನ ಕಡೆಗೆ ಬಿಕ್ಷುವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಯೋಗ ಸಾಧನ ಗಳಿಂದ ಆತನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಬಂಧು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗುರು ಬೇಕು. ಯಾಕಾದರೆ ಗುರುವು ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದ ವಿನಹಾ ಅದರೊಳಗಿನ ಖರೆ ರಹಸ್ಯವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಯತ್ನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಶಿಗಲಾರದು.

ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವು ಬೇಕಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಎಂಬದರಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞಿಸು ಆ ದುಃಖದ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂತ ಇಚ್ಛಿಸು ತ್ತಾನೆ. ಯಾವದೊಂದು ಇತರ ವಿಷಯಕ್ಕಿಂತ ತಾನೇ ತನಗೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಿಯ ನಿರುವನು. ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳು ಬರುವವೋ ಅವು ತನಗೆ ಅಪ್ರಿಯವಾಗುವವು. ಹಾಗೆಯೇ ತಾನೇ ತನಗೆ ಎಂದೂ ಅಪ್ರಿಯನಲ್ಲ ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುವದಲ್ಲ, ಖರೇ ಸುಖವು ಬೇರೆ ಯಾವ ಬಾಹ್ಯವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರದೆ, ಅದು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಜಯಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ಅದರ ನಾಶವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಪತಿವ್ರತೆಯನಿಗಳು ಮನೋನಾಶಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದನೇದು, ಯೋಗಸಾಧನದಿಂದ ಮನ ಸ್ಸಿನ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು; ಎರಡನೇದು, ತನ್ನನ್ನು ತ್ರಯಸ್ಥ ಅಂದರೆ ಸಾಕ್ಷಿರೂಪದಿಂದ ನೋಡುವದು. ಈ ಎರಡನೇ ಸಾಧನವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಠಿಣವದೆ. ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು (ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು) ಯೋಗಸಾಧನ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ವ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ

ವನ್ನೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವದು ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ದೋಷ ಮತ್ತು ಕ್ಲೇಶಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆಂತ ತಿಳಿಯುವದು; ಇವುಗಳಿಂದ ಮೈರಾಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವದೆ. ಈಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಘಟಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮರೂಪ ಇರುವಂಥ ಸಗುಣ ಈಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನ, ಮತ್ತು ಸಾಮರೂಪಾತೀತನಾದ ಈಶ್ವರನ (ನಿರ್ಗುಣ) ಧ್ಯಾನ, ಹೀಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳು ಆವೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಸುಂದರನು ಎಂದು ಸಾಧಕನು ಮೊದಲು ಕೃಷ್ಣನಂಥ ಯಾವದಾದರೂ ಸಗುಣ ಈಶ್ವರಸ್ವರೂಪದ್ದು ಧ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಆತನ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಸೇವಾ ಮಾಡಬೇಕು, ಪೂರ್ವದ ಅನಂತ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ನೈಷಯಿಕ ಸುಖಭೋಗದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಸರ್ವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಧ್ಯಾನವು ಒಳ್ಳೇ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುವದು.

ಅನಂತರ ಬಹಳ ಧ್ಯಾನಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಧ್ಯಾತಾ (ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವವನು) ಧ್ಯೇಯದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ನಿರ್ವಾಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅದರೂ ಅವನು ಯಾವಾಗ ದೇಹಭಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೋ, ಅಗ ಅವನಿಗೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಸತ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿರಿ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಗ್ಗ ನೋಡಿದನು ಅಗ ಅದು ಹಾವು ಅಂತ ತಿಳಿದು ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋದನು, ಹೀಗೆ ಅವನು ಆ ಹಾವನ್ನು ನೋಡಲಾರನು; ಅದರಿ ತಾನು ಹಾವು ನೋಡಿದ್ದನೆಂಬ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವದು ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವಾಗಿ, ಅವನು ಓಡಿಹೋಗದೆ, ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ದೀಪ ತಂದು ಇದು ಹಾವಲ್ಲ ಹೆಗ್ಗವದೆ ಎಂದು ತನ್ನ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಾದರೆ, ಅವನ ಭೀತಿಯು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು, ಮತ್ತು ಭೀತಿಯ ಸಂಸ್ಕಾರವೂ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಇರಲಾರದು.

ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಆಸ್ತಿತ್ವದ ಭೀತಿಯು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರ ಸಮರ್ಥವದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಗುರುಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಅದರ ವಿಷಯ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿನ ತತ್ವಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಕಾರಕವಾಗಿ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವವೋ, ಅಗ ಅವುಗಳ ಚಿಂತನವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಮಾಡಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಮೇಲೆ ಕಂಕಾಕಾಶನು ಹೀಗನ್ನುವನು, ಇದು ಪ್ರತಿಒಬ್ಬನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಅದೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ತ್ತಾರೆ,

ಹೀಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಸತ್ಯವಾದರೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಅದನ್ನೇ ನಿರಂತರ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕು, ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು ಅಂದರೆ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀವಶಿಷ್ಠರು ರಾಮನಿಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ— ‘ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ನಿಷಯವನ್ನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿ ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು, ಇದು ಗುರುವಿನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಶಿಷ್ಯನ ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ’

ಬಹಳ ವೇದಾಂತಿಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಲ್ಲ, ಸದ್ಗುರುವೇ ನಿರಂತರ ಶಿಷ್ಯನ ಶೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗುಲಾಬಿ ರಾಮ ಮಹಾರಾಜರನ್ನುತ್ತಾರೆ, — ವೇದ ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಣಸ್ಥರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, “ಜನರು ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಸಾಧು ಸಹವಾಸ ಘಟಿಸುವಂತೆ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ” ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಸಾಧುವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ, ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನಾದರೂ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಸದ್ಗುರುವು ಸಚ್ಚಿಷ್ಯನನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಮಾತು ನಿಜವಲ್ಲ. ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವಾತನು ಸಾಧನ ಚತುಷ್ಟಯ ಸಂಪನ್ನನಿದ್ದಾನೋ ಅವನೇ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕಡೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನು ಎಂತ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವದು. ಆದರೆ ಸದ್ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಈಶ್ವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಸದ್ಗುರುವು ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುವನು, ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಗುರುವಿನ ಸಹಾಯದ ವಿನಹಾ ಯಾರಿಗೂ ಈಶ್ವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಾಗದು. ಸದ್ಗುರುವು ಶಿಗಬೇಕಾದರೆ, ಈಶ್ವರ ಕೃಪೆಯು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆಯೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಒಪ್ಪುವದಾದರೆ, ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದಲ್ಲ, ಈಶ್ವರೀ ಕೃಪೆಯು ನಾವು ಎನೇನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ ವಿನಹಾ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದೇನು ? ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನದ ವಿನಹಾ ಅದು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂತ ಅನ್ನುವದು ವೇದಾಂತ ಮತಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ವಿರುದ್ಧವದೆ, ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನದ ಜರೂರಿ ಅದೆ ಅಂತ ಕಬಲಲು ಮಾಡಿದರೆ, ಸದ್ಗುರುಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅವಶ್ಯ

ಮೆಂಪು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾಧು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರೇ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮದ ಪರಂಪರಾ ಮುರಿದುಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದರಂದಮೇಲೆ, ಅವರ ಅನುಕರಣೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಮಾಡುವರು, ಮತ್ತು ಜಗದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಈಶ್ವರನು ಅವತಾರ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಅವನು ಈ ಸುಳ್ಳು ಕಲಿಸೋಣದಿಂದ ಅದ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಡಿ, ಶ್ರಮಶ್ರಮದಿಂದ ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ವೈಯ್ಯವಂಥ ಈ ಪುರಾತನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಪತನವರೆಯನ್ನು ಪುನರೂ ಸುರು ಮಾಡುವನು. ಹೋಗಿದ ಮೇಲೆ ಈನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ ಕೂಡುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಯಾವನ ದರೂ ಹೇಳದರೆ, ನೀತಿಯ ಮೇಲೆ ನೀವು ವಿಶ್ವಾಸ ಯಾಕೆ ಇಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ಅದರ ಫಲ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಾರದೆ, ಅದು ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಗುವದಿರುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಅದು ಸಾರಲಾಗಿ ಕವಿರುತ್ತದೆ.

ಚಂಚಲ ಪ್ರಭಾವದ ಸಾಧಕರು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದವರಿರುತ್ತಾರೆ. (೧) ಮನಸ್ಸಿನ ಸಿದ್ಧತೆ-ಆಧಾರಾ ಪಾತ್ರತೆ ಇದ್ದು ವಿನಯ ಸಾಧುಗಳ ಉಪದೇಶವನ್ನು ತಪ್ಪೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ವೈಕಾಗ್ಯದ ಅಭಾವದ ಮೂಲಕ ವಿಷ್ಣುಯೋಗಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಬಿದ್ದು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. (೨) ಶ್ವಲ್ಪ ಪಾತ್ರತೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಿದ್ಧತೆ ಇದ್ದು ನಿಜವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಸುರು ಶಿಗದಿಡದರಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಸುರುವಿನಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದಿ ಪಶ್ಚತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರು. (೩) ಸಾಧನ ಚತುಷ್ಪತ್ಯ ಸಂಪನ್ನ ರಿದ್ದರೂ, ನಕಲಿ ವಡಾಂಭಿಕ ಗುರುವಿನ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮೋಕ್ಷಪಡೊಂದಿದವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ದುರಾರು ಸುರು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಂಶಯಪಡುತ್ತಾರೆ ಎವರು. ಇಷ್ಟರ ವೈಕಿ ವೇಷದ ಅನೇಯವರು ಉಪದೇಶ ತಿಳಿದು ಅಡುವದಲ್ಲ. ಏರಡನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಧಕರು ಜಾಲೋ ಇರೆ ತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಶಂಕಾಪೋಲ ಪ್ರಭಾವದ ದೆಶಿಯಿಂದ ಅವರು ಜಾಲೆ ಗುರಿವಿಗಾಣದೊ ಶಿಷ್ಯರಿಸುವ ಸಂಭವ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮನೆಯೊಡೆಯೇ ಇದ್ದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು; ಅಂದರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಗುರು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾನು. ಅದರೆ ಮಾಡನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಧಕರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೆ ಪತಂಜಲಿ ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಯೋಗ-ಅಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ (ಪದ ೩ ಸೂತ್ರ ೪೨) "ಮಾರ್ಗಾಂತರಾಂತಿ ಸಿದ್ಧದರ್ಶನಮ್" (ಇತರರ ಕ ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವು ಮಾಡಿದರೆ ಸಿದ್ಧದರ್ಶನವಾಗುವದು) ಅಡಕಲ್ಲ, ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪರಣೆ ಎಂದು ಈ ಪದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಧಕನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮದರಳಿ ಪದ್ಧತಿಗಳ

ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪೃಥ್ವಿ, ಸ್ವರ್ಗ ವ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ ಏನಂದರೆ, ಸಾಧಕನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸದ್ಗುರು ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಸದ್ಗುರುವು ಅವನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸದ್ಗುರು ಶೋಧನೆಗೆ ಇದು ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಸಮೀಪದ ಮಾರ್ಗವಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇಂಥಾ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿರುತ್ತವಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸದ್ಗುರು ಶೋಧನದ ಏನೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಲೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಅಪವಾದಗಳಿಂದಲೇ ನಿಯಮವು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಸದ್ಗುರು ಶೋಧನದ ಯತ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದು ಹಿತಪ್ರದವಾಗಲಾರದು.

ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹುಗಿದ ಗುಪ್ತ ದ್ರವ್ಯವು ಶಿಕ್ಕಿದೆ ಅಂತ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಇನ್ನು ತಾನು ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜರೂರಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಮೂರ್ಖತ್ವವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಾನು ಮೋಸ ಹೊಂದುವೆನು ಎಂತ ಅನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಾಧುಶೋಧನದಲ್ಲಿ ವೇಳೆ ಕಳೆಯುವದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಅನಿಸುವ ದಲ್ಲ, ಖರೆ ಸಾಧಕನು ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುವಿನಿಂದ ಎಂದೂ ಮೋಸ ಹೋಗಲಾರನು. ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಸಾಧು ಶೋಧನದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪುನಃಪುನಃ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗಾದರೂ ಅದು ಮಾನ್ಯವದೆ. ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಅಭಂಗದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಗ್ನಿಯು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ? ಯಾವಾತನು ಚಳಿಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿರುವನೋ ಅವನೇ ಅಗ್ನಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಚಳಿಯನ್ನು ಕಳೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನೀರು, ಜನರಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ ನನ್ನನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತದೇನು? ಶೃಷಿತನಾದವನು ತಾನೇ ನೀರಿನ ಕಡೆ ಓಡುತ್ತಾನೆ. ವಸ್ತ್ರವೇನು ನನ್ನನ್ನು ಧರಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವದೋ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಜನರು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತುಕಾರಾಮನ ಸ್ವಾಮಿಯು “ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರಿ” ಅನ್ನುತ್ತಾನೋ?

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ಮುಮುಕ್ಷುವು ಯಾವ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವಿ ಸಾಧು ಇದ್ದಾನು, ಮತ್ತು ಪರಮಾರ್ಥದ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಿದ್ದಾನು, ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಸಮಿತಾಪಾಣಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಅವನಿಗವ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಒಳ್ಳೇದು ಇರಲಿ, ನೀವು ನನ್ನ ಸ್ವಂತದ ವಿಷಯ ಕೇಳುತ್ತೀರಾದರೆ, ನಾನು ಶಿಕ್ಷಿತನೂ ಅಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನ್ಯೂನತೆಯು ಉಳ್ಳವನಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರ ಸಾಧುಗಳ ವಚನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನನಗಿಂತ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ವಿದ್ವತ್ತೆಯಿಂದಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರ ವಚನಗಳನ್ನು ನಾನು ಆಧಾರವಾಗಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ನನ್ನ ಗುರುವು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಜನರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಲಾರರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರರು ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಓದಿದ್ದೇನೋ ಅದರ ಆಧಾರದಿಂದ ನಾನು ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವದು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಮಹತ್ವಕೊಡುವದು ಇದು ಜನರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಏನು ಹೇಳಿರುವರೋ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಏಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದದೋ ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಆಳವಾದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಇತ್ತಲಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕು. ನಾನೂ ಮಹಾರಾಜನೂ ಅಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇಂಥ ಗೂಢ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂಬಂಧ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಏನು ಹೇಳಿರುವರೋ ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಅವರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಅಜ್ಞಾನಿ ಹುಚ್ಚನಿದ್ದೇನೆ.

ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ಸಂಬಂಧ ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ:— ಒಂದೊಂದು ಸಂಗತಿಯು ಇತರ ಜನರು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕಿಂತ ತೀರಾ ಭಿನ್ನವದೆ ಅಂತ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಚಮತ್ಕಾರವೆನಿಸುವದು. ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪೂರ್ವಕರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಬಹಳ ಸಾರಿ ಇಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸರ್ವ ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರ ಕೃತಿಯಾಗಿ ಘಟಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರೆ ಅದು ಸರ್ವರಿಗೂ ಚಮತ್ಕಾರವೆನಿಸುವದೆಂಬ ನೇಮವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ದೇವ ಮತ್ತು ಧೈಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿಯನ್ನು ನುಂಗಿದ್ದನೆಂಬದು ಖರೆಯಾದರೆ, ಅವನು ಕಾಲಯವನನ ಭೀತಿಯಿಂದ ಯಾಕೆ ಓಡಿದನು, ಎಂದು ಹೀಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಶಂಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಾರು. ಇಂಥದಲ್ಲ ನನ್ನಂಥವನ ಗತಿವನು? ಕೆಲವು ಜನರು ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯ ಸಂಬಂಧ ಹೀಗನ್ನುವರಲ್ಲ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಅಸಂಖ್ಯ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ತನ್ನಂಥ ವೇಷ ಕೊಟ್ಟು ತಂದನು ಮತ್ತು ಅವರು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಒಡ್ಡೊಬ್ಬ ಗೋಪಿ ಕೂಡ ಕುಡಿದಿರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಹುಡುಗಹುಡುಗಿಯರೊಳಗೆ ಶೃಂಗಾರವಿಷಯಕ ಈ ಆಟ ನಡೆಯಿತು

ಅಂತ ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯು ನೀತಿಬಾಹ್ಯವೆಂದು ಖುಸಾರಾದರೂ ಅನ್ನುವರು.

ಆದರೆ ಇಂಥ ಶಂಕೆಗಳನ್ನು ತೆಳ್ಳೊಡರೆ, ನಾನಾಗಲಿ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಅಥವಾ ಅಜ್ಜನಾಗಲಿ, ಪ್ರಶ್ಯಕ್ಷ ವ್ಯಾಸನಾದರೂ ಸಮಾಧಾನಕಾರಕ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರರು. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ವಿಸಯಕ ಸಂವಾದವನ್ನು ಯಾವಾಗ ರಾಮನು ವಶಿಷ್ಠರ ಕಡೆಯಿಂದ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದನು ಆಗ ನಿಜವಾಗಿ ರಾಮನು ವೈರಾಗ್ಯ ಶೀಲನಾದರೆ ಆರಣ್ಯದೊಳಗಣ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಪತ್ತಿವರಹದ ದುಃಖದಿಂದ ಆಲಿಂಗಿಸುವ ಕಾರಣವೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು, ಆ ವೃಕ್ಷಗಳು ಮುಷಿಗ ಕಿಡ್ಡು ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮನು ಆಲಿಂಗಿಸಿದನು, ಆದರೆ ನಶ್ವಯುತವಾದ ಹೀಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳಲಕ್ಕೆ ಬರುವದಲ್ಲ, ಅವುಗಳನ್ನು (ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು) ಮಾತು ಎಂದು ಆಲಿಂಗಿಸಲಕ್ಕೆ ಏನು ಅಡ್ಡಿ ಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸಾಧ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪತವ್ಯತೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕಲಂಕ ಎಂದು ರಾಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದದ್ದಾದರೆ, ಯಾವದೇ ಲೋಕವರ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ವಶ್ಯಾ ಸವಿಟ್ಟು ಅವನು ಆಕೆಯು ತ್ಯಾಗವ್ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದನು? ಮತ್ತು ಆಕೆಯನ್ನು ಹೆಸಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು? ನೂರದನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಕೇಳಿ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಲಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು, ಇದು ಒರೆಯಾದರೆ ಸ್ವತಃ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಾವಿರಾರು ಗೆಳೆಯರು ಕೂಡಿ ಸಂವಿ ರಾರು ಪರಸ್ಪರಿಯರನ್ನು ಕಡೆಸುವಾಗ್ಗೆ ಈ ನೀತಿತತ್ವ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿತ್ತು? ತ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ನಿಜವಾಗಿ ಶಂಕರನ ಅವತಾರವಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ್ಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎರಡನೇ ರುವರ ಶರಣರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಆ ಅನುಭವ ಪಡುವ ಕಾರಣವೇನಿತ್ತು? ಯಾವಾಗ ಅವರು ಪ್ರಶ್ಯಕ್ಷ ಶಂಕರರಿದ್ದರು, ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಉಪಾಯ ಕೂಡ ಕಾಮವಿಷಯದ ಅನುಭವ ಶಿಕ್ಷೆ ದಿಲ್ಲಿನು? ಶ್ರೀಶಂಕರನು ಯಾವಾಗ ಶರಭದ ಕೂಪ ಭರಿಸಿ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಬಂದನು, ಆಗ ಶಂಕರ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಉತ್ತರ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಿಂತ ಹೊಗೆ ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಬರುವದು? ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಬ್ಬ ರಿಗೊಬ್ಬರು ಇಷ್ಟು ಯಾಕೆ ನಿಸ್ಕರದಾದರು? ಕಾಶಿ-ಖಂಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ, ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಯಾವದೋ ಕರ್ಮದ ದಿವಿಹಿಂದೆ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಕತ್ತೆಯ ಜನ್ಮ ಬಂತು. ಹೀಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಲೋಕದ ಜನರ ಟಿಪ್ಪಣಿಯೆಂದರೆ, ವ್ಯಾಸರಗೆ ದ್ವೈಪದೇಶಾತ್ ತೀರ ಇಂಥ ತಪ್ಪು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾಯಿತು ಅಂತ ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ಅನ್ನು ಬಾರಿದು? ಹಾಲು ಇಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ವೃದ್ಧರಿಗೂ ವೀರ್ಯೋತ್ಪಾದಕವಿರುವದು ಎಂದು ಚರಕ ಬ ಹೇರ ವೈದ್ಯ ಕಾಸ್ತಿಕರರು ಕಮ್ಮಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಇದು ಅಂತು ಸರ್ವ ಪುತ್ರತವದೆಯಲ್ಲ, ಯುಲೋದಿಯು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ದಾಹವಿದೊಳಗೆ ಅಹರ ಸಾರ

ಹಾಲು ಮತ್ತು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ಅವನಾ ದರೂ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರ ಕೂಡ ಕದ್ದು ಬೆಣ್ಣೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದ್ದರಿಂದ ಆಗ್ಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಕೃಷ್ಣನು ಕಾಮವಾಸನಾಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು ಅಂತ ಹೇಳುವದು ಹುಚ್ಚುತನದ ಮಾತಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವಪೂಜನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವತಾರ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ ಅವನು ಇಂದ್ರನ ಪುಜೆಗೆ ಯಾಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದನು ? ಮತ್ತು ನಡುವೆ ಬಿಡಿಸಿ ನಿಷ್ಫಲ ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದನು ?

ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತ ಎತ್ತಿದ ಸಾಹಸವನ್ನು ಬಹಳ ವರ್ಣನ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ಆ ಪರ್ವತದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಯಾವದೊಂದು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಿಂಗ್ ಮಾಡಲೇ ಇಟ್ಟಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಯೆಂಬದು ಯಾತರ ಮೇಲಿಂದ ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೋಪೀಪ್ರಿಯರ ಪ್ರೇಮವು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದದ್ದು ಖರೆಯಾದರೆ ಅವರು ಗೋಕುಲಬಿಟ್ಟು ಅವನಕೂಡ ಮಧುರಗೆ ಯಾಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ? ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರು ವಿನಾಹಿತರಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಸ್ವಶ್ರೀ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬಾಕಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪತಿಯಾಗಬೇಕಂತ ಕಾತ್ಯಾ ಣಿನಿ ವೃತ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಅವರಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಈ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮುಂದೆ ಇತರರಿಗೆ ಲಗ್ನವಾದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೃತಿಯು ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಮತ್ತು ಅಪವಿತ್ರವೆಂತ ಅನ್ನಬಾರದೇನು ? ಮತ್ತು ಈ ನಡೆವ ಸಂಗತಿಯು ಅವರ ಭಕ್ತಿಯ ಸಂಬಂಧ ಎಷ್ಟು ಗಾಯನ ಮಾಡಿದರೂ ಮುಚ್ಚಲಿಕ್ಕಾಗದೀತೇನು ? ಯಾವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಆತನ ಗೆಳೆಯರ ಅನ್ನಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು ಅವರು ಅಶ್ವಾಘ್ಯರೆನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದನೀಯ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದು ಅಶ್ವರ್ಯವಲ್ಲವೆ ?

ಇಂಥ ಸಂಗತಿಗಳು ನಕಲಿ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀ ತಿಷ್ಠರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಆಕರ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ನೋಸಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಚಲೋದಾಗಿ ಕೆಲ ಸಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಈಶ್ವರನ ಆಟ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ದಾದರೆ, ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ಜನರ ಶೃಂಗಾರಚೇಷ್ಟೆಗಳಾದರೂ ಆಟಗಳೆಂತ ತಿಳಿಯ ಬಹುದು. ವೇದಾಂತ ತತ್ವಗಳಬಗ್ಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಗತಿ ಅಥವಾ ವಿಸಂಗತಿ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಹೆಣ್ಣುಗಂಡು ನಾಯಿಗಳ ಸಂಗವಿಷಯವೂ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡ ಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಆ ಮೇಲೆ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯ ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರ ವರ್ಣನ ಮಾಡುವ ಕಾರಣವೇನು ?

ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾವಿರಾರು ಶಂಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖಂಡಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತರ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀವಾಸುದೇವಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ, ಇವರಂತೆ ನೀವು ಯಾಕೆ ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ

ತೋರಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅಂತ ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವಕೀಲರು ಕೇಳಿದರು. ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ನನಗೂ ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಂತಿದೆ.

ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ವಿಷಯ ಮಾಡುವವರು ಅನೇಕ ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವೈದಿಕ ಧರ್ಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಶ್ರೀವಾಸುದೇವಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ ಇವರು ಮಾಡಿದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲ ಮುಸಲ್ಮಾನಿ ಫಕೀರರು ಮಾಡುವ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಂತೆ ತೋರುತ್ತವೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನ ಫಕೀರರ ಧರ್ಮದ ಪದ್ಧತಿಗಳಂತು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಪೂರ್ಣ ವಿರುದ್ಧವೆ. ಈ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಾದರೂ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವರ ಸಮಕ್ಷಮ ಆದ್ದೆಂಬದು ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಚಮತ್ಕಾರಗಳೂ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಿರುವದಾದರೆ, ಕೆಲವು ಜನರು ಅಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಾವೂ ಮಾಡೇವಂತ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಾಸುದೇವಾನಂದರು ಮಾಡಿದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಸರ್ವಜನರಿಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಗುವಂತಿದ್ದವು ಅಥವಾ ಸರ್ವಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿದರಂತೂ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನಿಂದ ಘಟಿಸಿದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳೂ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರದ್ದು ಅವೆ. ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ಏನೇನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಎಂತ ನನ್ನ ಅಂಬೋಣವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮತ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಮಾಡಿದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ಸಂಬಂಧ ಗರ್ವ ಹಿಡಿಯಬಾರದು. ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಅವರ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅಂಥ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂತ ಹಿಂಯಾಳಿಸಬಾರದು. ಮುಸಲ್ಮಾನರು ತಮ್ಮ ರೋಗ ನೆಟ್ಟಗಾಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಿಂದು ದೇವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ 'ತುರಬತ್ತಿ' ಮೇಲೆಯೇ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದು ಜನರು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧು ಕಟಕರವನಿದ್ದರೂ ಅವನಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ನಾವು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮವು ಏನೂ ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧುವಿನಕಡೆ ಓಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇನು ?

“ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಘಟಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಘಟಿಸುವವು. ಶ್ರೀವಾಸುದೇವಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ ಇವರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆದರವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಶೇರ್ಡಿಯ ಶ್ರೀಸಾಯೀಬಾಬಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ಪೂಜ್ಯ

ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಶ್ರೀವಾಣುದೇವಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ವಿಷಯ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ನನ್ನ ವಿಷಯ ಅನಾದರಭಾವವನ್ನು ಯಾಕೆ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಬೇಕು, ಇದು ತಿಳಿಯದು.'

ಈಗ ನನ್ನ (ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ) ಸಂಬಂಧ ನೀವು ಹೇಳುವದಾದರೆ ಬಹಳೇ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ; ಅದರೂ ಬಹಳ ಜನರು ನಾನು ಪುರುಷರಿಗೂ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಬೈಯುತ್ತೇನೆಂತ ಮತ್ತು ನಾನು ಅಘೋರಿ ಮಂತ್ರ ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಟೀಕಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ನನಗೆ ದೂಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮದ್ಯದ ಹಾಲು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲ ಮದ್ಯವನ್ನೇ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನಿಂದ್ಯಾಕಾಗದು ? ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನಾನು ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇತರ ಸಾಧುಗಳ ದೋಷ ತೋರಿಸುವದು ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವದು ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯಕಾಣಿಸುವದೆಂದು ಕೆಲವರು ನನ್ನ ದೋಷ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಟೀಕಾಕಾರರಿಗೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರವೇನೆಂದರೆ— ನೊದಲು ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗ ದೂಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮುಂದೆಯೂ ದೋಷ ಕೊಡುತ್ತಿರುವರು, ಇದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಬಾಹ್ಯ ವರ್ತನವಾದರೂ ಹೀಗದಲ್ಲ, ಅವರು ನನಗೆ ದೋಷ ಕೊಡುವದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಸಂಗತಿಯು ಮಾತಾಡತಕ್ಕಂಥದ್ದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾಕೆಂತ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂತ ನನಗೆ ಅನಿಸುವದು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ನನಗೆ ದೋಷ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ದುಃಖವಾದೀತೆಂಬದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಹ್ಯಾಗೆ ತಂದೆಗೆ ದೋಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಮಗನಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗುವದೊ ಹಾಗೆಯೇ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದೋಷದಿಂದ ತಂದೆಗೂ ಅಪ್ರೀತಿಯಾಗುವದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೂ, ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರಿಗೂ, ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುವದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಆ ಸಂಬಂಧ ವ್ಯಸನಪಡಬಾರದು. 'ಅಮಾನಿತ್ವಂ, ಅದಂಭಿತ್ವಂ' ಮೊದಲಾದ (ಗೀತಾ ೧೩-೭) ವಚನಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ, ಸ್ವಸ್ತುತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯತೆ ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಜನರು ನನಗೆ ದೂಷಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ. " ತುಲ್ಯನಿಂದಾ ಸ್ತುತಿಮೋನೀ ಸಂತುಷಃ, ಏನಕೇನಚಿತ್ | ಅನಿಕೇತಃ ಸ್ಥಿರಮತಿರ್ಭಕ್ತಃ ಮೌನಮೇ ಪ್ರಿಯೋ ನರಃ || " * (ಗೀತಾ ೧೩-೧೯) ಈ ಗೀತಾ ವಚನವು ಭಂಗಾರದ ಅಕ್ಷರ

* ನಿಂದಾ ಸ್ತುತಿ ಸಮಾನವಾಗಿಯೂ, ಮೌನಿಯಾಗಿಯೂ, ಎಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪದಿಂದಾರೂ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವನಾಗಿಯೂ, ಮನೆ ಇಲ್ಲದವನೂ, ಸ್ಥಿರಮತಿಯೂ ಯಾವನಿದ್ದಾನೋ ಅವನೇ ಭಕ್ತಿಕಂಠನು, ನನಗೆ ಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವನು.

ಗಳಿಂದ ಬರೆದಿರುವಂಥ ಮಹತ್ವದ್ದಿದೆ. ಒನ್ನೊಮ್ಮೆ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಸಂಭವಿಸುವವು ಅವುಗಳ ಹೇಳು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅವುಗಳ ಏನೊಂದೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:— ' ಕಲ್ಪನ ಸರ್ವತಃ ಭಂಗಾರದ್ದು ಮಾಡಬಹುದು, ಮಂತ್ರತಂತ್ರ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಬಹುದು, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ವೈಯ್ಯಬಹುದು, ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಿವ ಇವರನ್ನು ಚಾಕರರಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರನ್ನು ನಿತ್ಯ ದಾಸರೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು; ಆದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಗಳು ದುರ್ಲಭವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ನಡೆಯದು. ತುಕಾರಾಮನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ, ನನ್ನ ಇದೇ ನಿಶ್ಚಯ, ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸದೋದಿತ ಸ್ಮರಿಸುವೆನು.'

ಈ ಅಭಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾಗಿ ಚಮತ್ಕಾರಗಳ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ನಿಂದೆ ವಿಷಯ ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ತ್ತಾರೆ.

‘ ನಿಂದಕನ ಮನೆ ನೆರೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಗುಣದೋಷಗಳು ಹೊರಬೀಳುವವು, ನಿಂದಕನು ನನ್ನ ಕೂರಳಿನ ತಾಯಿತಿ, ಅವನೇ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡಿದನು,

ಯಾವಾತನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠನಿರುವನೋ ಅವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವವರು ಅವನ ಪುಣ್ಯಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವನ ನಿಂದಕರು ಅವನ ಪಾಪವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವರು. ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಅವನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಶಾಶ್ವತ ನಿರಂಜನಪದವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಕಾಷೀತಕಿ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ತಸ್ಯತಃ ಗೃಣ್ಣಂತಿ ಸುಹೃದಃ ಸಾಧುಕೃತ್ಯಾನ್, ದ್ವಿಷತಃ ಪಾಪಕೃತ್ಯಾನ್,
ಪುತ್ರಾದಯೋ ಧನಾನ್ ಸವೈ ಪಾಪಪುಣ್ಯ ವಿಧಾಯಂ ನಿರಂಜನಂ
ಶಾಶ್ವತಂ ಉಪೈತಿ ದಿವ್ಯಮ್ |

ಈಗ ನೀವೇ ಹೇಳಿರಿ, ನಾನು ಗುರು ಆಜ್ಞಾ ಮತ್ತು ಸಂತರ ಆಜ್ಞೆ ಇವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡಿಯಬೇಕೋ, ಜನರಿಗೆ ಮುಷಿಯಾಗಬೇಕೆಂತ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೋ? ಕಬೀರದಾಸರನ್ನು ತ್ತಾರೆ.-

ದೋಹಾ:- ನಿಂದಕ ಹಮಾರೆ ಇಷ್ಟ ಹೈ ಮಾಬಾಪಸೆ ಪಾರ |

ಆಪ ಡುಬೆ ಸಂಝರನೇ ಹಮೆ ಉತರತ ಪಾರ || ೧ ||

ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳ ಇವೆಲ್ಲ ವಚನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾದರೆ, ನನಗೆ ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾಡುವದು ಅಥವಾ ಜನರಿಂದ ಸಾಧು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಏನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಸಮಕ್ಷ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ನಿವು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಖ ಪಡಬಾರದು. ತುಕಾರಾಮನ ಸಂಬಂಧ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯು ಬಸುರಾದಳು; ಆಗ, ತ.ಕಾರಾಮನು, ಆಕೆಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಕೂಸಿನ ತಂದೆಯೆಂದು ಜನರು ಸುದ್ದಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು; ಮತ್ತು ಅವನ ಫಜೀತಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಜನರು ಅವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಚ್ಚಿಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಊರೊಳಗಿನ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯಿಸಿದರು. ಅವನ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿ, ಯಥೇಷ್ಟ ಬೈದರು. ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಇನ್ನೂ ತನಕ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಶ್ವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನ್ನದೂ ಹಾಗೆಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಇಚ್ಛಿತ ಸಂಗತಿಯು ಯಾವಾಗ ಘಟಿಸೀತು ಇದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು, ಆದರೆ ನಾನು ಅದರ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಗೃಹಸ್ಥ :— ಸಂತರಿಗೆ ಯಾವದೊಂದು ಇಚ್ಛೆ ಇರಲಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಾಧು ಜನರ ಕಡೆಯಿಂದ ಕುಕರ್ಮಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ಇಂಥಾದ್ದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಿಮ್ಮದು ಈ ಸಂಬಂಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಮಹಾರಾಜ:- ಭಂಗಾರವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅದು ಖರೆ ಅದೆ ಅಂತ ಒಮ್ಮೆ ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಸಂಶಯ ಮಾಡಬಾರದು. ಭಂಗಾರದ ಉಂಗುರದಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಕೂಡಿಸುವದಾದರೆ ಆ ಭಂಗಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೀನ ಧಾತು ಕೂಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಭಂಗಾರದ ಕ್ರಯ ವೇನಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದೇನು? ಅದರಂತೆ ಖರೆ ಮಹಾತ್ಮನಾದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಯಾವದೊಂದು ಅಜ್ಞಾತ ಸಂಬಂಧದ ಮೂಲಕ, ಸಾಮಾನ್ಯ ನೀತಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಮೂಲಕ ಅವನ ಸಾಧುತ್ವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅತ್ಯುನ್ನತತ್ವಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ನ್ಯೂನತೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು 'ಬ್ರಹ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಲಾ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿದ್ದಾದರೆ, ಈ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದೀತು. ಆದರೆ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳು ಈ ಸಂಗತಿಯ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾರು, ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ತಮ್ಮ ನೀತಿಬಾಹ್ಯ ವರ್ತನದ ಸಮರ್ಥನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನ ಮಾಡ್ಯಾರು, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂಗತಿಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವೇ.

ಗೃಹಸ್ಥ :— ಒಬ್ಬ ಸಾಧಕನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಯಾವ ದೊಂದು ರೋಗದ ಬೀಜವಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಯಶವನ್ನು ಹೊಂದ್ಯಾನೇನು ?

ಮಹಾರಾಜ :— ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವದಾದರೆ ಖರೆ ಸಾಧುವು ಮೊದಲು ಅಂಶದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನ ಶರೀರದ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಚಕ್ರವು ನಿರೋಗಿ ಇರುವದೋ ಅದೇ ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಸಾಧಕನು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವನು. ಈ ಮುಂಜಾಗೃತೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಯಾವಾತನು ಅವನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವನೋ ಅವನೇ ಆ ರೋಗದ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಬೇಕಾದೀತು, ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವವಿದೆ. ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಯಾವ ಯೋಗಿಯು ಇತರರಿಗೆ ಯೋಗಮಾರ್ಗದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅವನಿಗೂ ಅಂಥ ಅನುಭವ ಇರಬೇಕು. ಈ ಉದಾಹರಣೆ ಮೂಲಕ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳು ಯಾವಾಗ ರೋಗಪೀಡಿತರಾಗುವರೋ, ಆಗ ತಾವು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ರೋಗವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂತ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಹೇಳುವರು.

— ೩ —

ನಾಶಿಕದ ರಾ. ಅಂಬಾದಾಸ ಗೋಪಾಳ ಪ್ರೆರಣಕರ ಇವರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ವಾಗುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೂ ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ ಆದ ಸಂಭಾಷಣವು ಪ್ರೆರಣಕರ ಇವರೇ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಗತಿ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರ ಕೂಡ ಮನೆಯವರಂತೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವು ಬೆಳೆಯಿತು. ಆಗ ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯ ವರ್ಣನೆಯು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ವೋಂ ಸಾಲಿನ ಎಪ್ಪಿಲ ತಿಂಗಳ ಕಡೇವಾರ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ದಿವಸ ನಾನು ನನ್ನ ಪರಮ ಮಿತ್ರ ಡಿ. ಕೆ. ಭಟ್ಟಿ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆನು. ಅವರು ನನಗೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಶಿಕ್ಷಿದ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅನುಭವಗಳ ವಿಷಯ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೆಲ್ಲ ಕೇಳುವದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಗ್ನನಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಅನಂತರ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ವೇದಾಂತದ ಗೂಢ ತತ್ವಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ನನಗೆ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ,

ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ, ಆತ್ಮಪ್ರಚೀತಿ, ಗುರುಪ್ರಚೀತಿ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಚೀತಿ, ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬರೇ ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರೇ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಭಟ ಇವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಅರ್ಥದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡದೆ, ಅವರ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ವೇದಲು ಸುಮಾರು ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಅವರ ವಿಷಯದ ಚಲೋ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೀರ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅವರ ಕಡೆ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ಆ ದಿನ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಭಟ ಇವರು ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ವಿಷಯ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಪೂರಾ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಹೋದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಅವರ ವಿಷಯದ ನನ್ನ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬುದ್ಧಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೋಗಿ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ನನ್ನ ಮತ ಚಲೋದಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಅನಂತರ ಯಾವ ಈ ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿ ಸಂಭವಿಸಿತು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಚಮತ್ಕಾರದ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನು ಹೇಳಲಾರೆ.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಭಟ ಇವರು ಆತ್ಮಪ್ರಚೀತಿ ವಿಷಯ ವರ್ಣನಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಶಬ್ದಮಾತ್ರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಹು ಖೋಲ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತ್ತು. ಆ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯದ್ದೇ. ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳೂ ಕಲ್ಪನೆಗಳೂ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಮುಳಗಿದವೋ ಎಂಬಂತಿದ್ದು ಮತ್ತು ಖೋಲಿ ತುಂಬ ಗಾಢಾಂಧಕಾರ ತುಂಬಿಹೋಗಿತ್ತು. ನಾನು ತೀರ ಘಾಬರಿಯಾಗಿ ಹೋದೆ. ಭಟ ಸಹಾ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತತ್ಕಾಲವೇ ಅಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಉದ್ದ ವರ್ತುಲಾಕೃತಿಯ ಮುಖ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಂತರ ಆ ಮುಖವು ಕಾಣದಂತಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಕುಕ್ಕುವಂಥ ಒಂದು ವೃದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ಆಕಾರ ಕಾಣಿಸಿತು. ನನಗೆ ಆಗ ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ಅನಂದದ ಆಸ್ವಾದವು ಶಿಕ್ಕಿತು. ಆ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯು ಇಷ್ಟು ಅಶ್ಚರ್ಯಜನಕವಾಗಿತ್ತಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನಿಂದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ವರ್ಣನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎಲ್ಲ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಟ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವತಃ ನನಗಂದರು, “ಏನು ಅಂಬಾಡಾಸರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ಸ್ಥಬ್ಧವಾದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ? ನಾನು ನಿಮಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿ

ಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಹುಚ್ಚರೆಂತೆ ಯಾವದೇ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಯಾರ ಕಡೆ ಧ್ಯಾನ ಹಚ್ಚಿದ್ದೀರಿ? ನಾನಂದೆ, “ ನಾನು ಯಾರದೂ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನೀವು ಏನು ನಿಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆ ಮಹಾನುಭಾವ ಪುರುಷರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮಗ್ನವಾಗಿತ್ತು. ” ಅನಂತರ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಭಟಿ ಇವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರೇ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೆಂಬದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರು ಎಂದು ಅಂದರು.

ಆದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣ ನಾನು ಸ್ವತಃ ನಾಸ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಕ್ತಾ ಇದ್ದೆನೋ ಆ ಕಾರಣ ನಾನು ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡದೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿನಹಾ ಮಹಾರಾಜರ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂತ ನಾನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ಆ ದಿನ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಮೂರ್ತಿಯು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ಪೂರ್ವ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅನುಭವಿಸದಂಥ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ನಾನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅನಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಿತ್ರರಾದ ಸಾಯಗಾಂವಕರ ಫೋಬೋಗ್ರಾಫರ ಇವರ ಕಡೆ ಹೋದೆ. ಅವರೂ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂಬದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅಂದೆ, “ ಕಳೆದ ಹನ್ನೆರಡು ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಿಮ್ಮ ಸಮೀಪವೇ ಇದ್ದರು, ಮತ್ತು ಬಹಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಕೆಲವು ವಯಸ್ಕ ವೆಂಕನರ ಜನರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಜನರು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ನಾಶಿಕದ ಬಹಳ ಜನರ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವರು ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಧ್ಯಾನಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ನಿಮ್ಮ ಮತವೇನೆಂಬದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ. ” ಸಾಯಗಾಂವಕರರು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಬದಲಿಗೆ, ನಾನು ಎಂದಾದರೂ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಎಂದು ನನಗೇ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದರು. ಆಗ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅಂದೆನು “ ಐದು ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ”

ಸಾಯಗಾಂವಕರ:- ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕ ರಾಗಿದ್ದೀರೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವ

ಸಂಗತಿ ಘಟಿಸಿತು ? ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವವು ಬಂದದೇನು ? ಅವರ ಕಡೆ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿರುವದಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಉತ್ತರಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದೆ; ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ವಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದೆ, ಸಾಧುಕಡೆ ಹೋಗ ಬೇಕಾದರೆ ಎರಡನೆಯವರ ದಲಾಲಿ ಯಾತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ? ನಾನು ಸ್ವತಃ ಹೋಗಿ ಅವರ ಭೆಟ್ಟಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಹರಕತ್ತು ಅದೆ ? ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಮಾರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಹೊಡಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ಹೋದೆನು. ಆಗ ಅವರು ಅಸ್ವಸ್ಥರಿದ್ದರಿಂದ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ, “ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಬೇಕು” ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಆಗ “ನೀವೇ” ಅಂತ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆ.

ಮಹಾರಾಜ :— ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು ? ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯ ಏನಾದರೂ ಸಮಾಚಾರ ನನಗೆ ಹೇಳುವಿರೇನು ?

ನಾನು :— ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅಂಬಾದಾಸ, ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಗೋಪಾಳ ಮತ್ತು ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಪೈರಣಕರ, ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಒಳ್ಳೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರಿದ್ದು ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಪರ್ಯಂತ ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಬರುವ ಭಟಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದೇ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವರು ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸ ಆದರು, ನಾನು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾರಾಜ :— ಯಾವನೊಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನೀವು ಎಂದಾ ದರೂ ಹೋಗಿದ್ದಿರೇನು ?

ನಾನು :— ಹೌದು, ಸಾಕೋರಿಯ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜ ಮತ್ತು ಕೇಡಗ್ರಾಂವದ ನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ.

ಮಹಾರಾಜ :— ನೀವು ಯಾವದಾದರೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ದೇವತೆಯ ಪೂಜೆ ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರೇನು ?

ನಾನು :— ನಾನು ಯಾವದಾದರೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ದೇವತೆಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಗಣಪತಿಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಮತ್ತು ದೇವೀ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಾಡಿದೆ. ಕೆಲವು ದಿನ ನಾನು ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲೆ

ದ್ಯಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಏನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಮುಂದೆ ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ.

ಮಹಾರಾಜ :- ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಉತ್ತಮ ಸಂಗತಿ ಶಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣ ನಿಮಗೆ ಭಕ್ತಿಪರ ಪದಗಳು ಹಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ ಹೀಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮದು ಪರಮಾರ್ಥ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ತಯಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ದೇವತೆಯ ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಎರಡನೇ ಸರ್ತಿ ಬೇರೊಂದು, ಮೂರನೇ ಸಾರಿ ಮೂರನೇ ದೇವತೆಯದು ಹಿಗ್ಗಾಕೆ? ಅಂತ್ಯಕಾಲ ಪರ್ಯಂತ ನೀವು ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರೇನು? ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರೇನು?

ನಾನು :- ನನ್ನ ಲಕ್ಷ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಿರವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಇವುಗಳಕಡೆ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನದು ಭಿಕ್ಷುಕೀ ವೃತ್ತಿಯೂ ಅದೆ. ಅಂತ ನನ್ನ ಲಕ್ಷವು ಯಾವದೊಂದು ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆ ಅಥವಾ ದೇವರ ಕಡೆ ನಿಂತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮಂಥ ಸಂತರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾರಾಜರೇ ನನ್ನದೀಗ ಪೂರ್ಣನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೇನಂದರೆ; ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಮಗೆ ನಿರರ್ಥಕ ವಾದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಸುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಅಂತ ತುಕೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಖರೇ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ದು ಅದು ಗುರುಕೃಪೆಯ ಹೊರತು ಎಂದೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರೆ, ನನಗೆ ನೀವು ಈಶ್ವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಡುವಿರೇನು?

ಮಹಾರಾಜರು :- ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂದೀಲು ಹಚ್ಚಿದೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡೋಣ. ಅದರ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿರಿ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ನನಗೆ ತೋರಿಸುವಿರೇನು?

ನಾನು :- ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಕಾಶವು ಇಲ್ಲಿ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮಹಾರಾಜ :- ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ನನಗೆ ಹೇಳುವಿರಲ್ಲ, “ ಪ್ರಕಾಶ ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಸಾಧನಗಳು ಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವ ಕೃತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು. ನೀವು ಕಂದೀಲು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಬತ್ತಿಹಾಕಬೇಕು, ಕಲ್ಲಿಣ್ಣ ಒಳಗೆ ಹಾಕಬೇಕು, ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಿ ಕೆರೆದು

ಹೆಚ್ಚುಬೇಕು, ಆ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗುವದು. ” ಅದರಂತೆ ಈಶ್ವರನನ್ನು ತೋರಿ
ಸುವದು ಇದು ಸುಲಭ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯಕ್ರಮ ಹ್ಯಾಗೆ
ನಡೆಸಬೇಕು ಇಷ್ಟೇ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು. ಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ಯಾವಾಗ
ಸಾಧನಚತುಷ್ಪಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗುವಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ವಾಸನಾಕ್ಷಯ ಯಾವಾಗ
ಆದೀತು, ನೀವು ಯಾವಾಗ ಪೂರ್ಣ ಈಶ್ವರಭಕ್ತರಾಗುವಿರಿ, ವೈರಾಗ್ಯಶೀಲ
ರಾಗುವಿರಿ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದೀತು, ಆಗ ನೀವು ಈಶ್ವರನನ್ನು
ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗುವಿರಿ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳ
ಬಲ್ಲೆನು. ಅನಂತರ ನೀವು ಆತ್ಮಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗುವಿರಿ.
ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾನೋ ಅವನಲ್ಲಿ ನೀವು
ಏಕರೂಪರಾಗುವಿರಿ. ಈಶ್ವರನು ಬೊಟ್ಟಿನಿಂದ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವಂಥ
ಬಾಹ್ಯಪದಾರ್ಥದಂತಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ಗುರುಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಗುರುವಿನ
ಕಡೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗ
ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದೀತು, ಆಗಲೇ ಸ್ಥೂಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷು
ವಿನಿಂದ ಅವನು ನೋಡಬಲ್ಲನು. ಅವನ ಅಹಂಕಾರವು ಗಲಿತವಾಗಬೇಕು,
ವಾಸನೆಗಳ ಕ್ಷಯವಾಗಬೇಕು, ಅವನು ವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಬೇಕು, ಈಶ್ವರ
ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಏಕರೂಪನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು, ಅನಂತರ
ಅವನಿಗೆ ಅಕ್ಷಯ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಇವುಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅವನ
ಐಹಿಕ ಜೀವನವು ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಇರದೆ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವೆ ಇರುತ್ತದೆ.
ಮತ್ತು ಅವನು ಸುಖದುಃಖಾತೀತನಾಗುವನು. ನಾನು ನಿಮಗೆ ದಿನಾಲು ಅನು
ಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯಿರಿ,
ನಿಮಗೆ ಒಂದುದಿನ ‘ಒಳ್ಳೇ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿತು’ ಮರುದಿನ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೆ ನೀವು
ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೇಳುವಿರಿ, “ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯಿತು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ನಿದ್ರೆಯೇ
ಇದ್ದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನನಗೆ ಇಂಥಾ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಾಯಿತಲ್ಲ, ನನಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದ
ವಾಯಿತು. ” ಈಗ ನೋಡಿರಿ, ನೀವು ಗಾಢನಿದ್ರೆಯೊಳಗಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಗಾಢ
ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿತೆಂದು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳುವಿರಿ? ಆಗ ಎಚ್ಚರ ಯಾವನಿದ್ದನು? ಯಾವನು
ಎಚ್ಚರ ಇದ್ದನು ಅವನನ್ನು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನೋಡಿದಿರೇನು? ಈ ನಿದ್ರೆಯೊಳ
ಗಿನ ಸುಖವನ್ನು ಯಾರು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು? ಮತ್ತು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗಿನ ಆ ಸುಖ
ವನ್ನು ಯಾರು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ? ಹೇಳಿರಿ ನೋಡೋಣ.

ನಾನು :— ನಾನೇ ಸ್ವತಃ.

ಮಹಾರಾಜ :— ಈ ‘ನಾನು’ ಪ್ರತಿಒಂದು ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು
ಧೂಳಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಪರಮಾಣುವಿನಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಹಾಜರೆ ಇರುತ್ತಾನೆ.
ಇವನೇ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ‘ಸೋಹಂ’ (ಅದು ನಾನು) ಇದರ

ಸಹಿತ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾಗಿರಿ. ಅವನೇ ಸ್ವತಃ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ಹೊರತು ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೇನೂ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆನು. ಆ ಈಶ್ವರನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಮತ್ತು 'ಸೋಹಂ'ದ ಜಪದಿಂದ ಯಾವಾಗ ನೀವು ಅಂತರ್ಧೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಆಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀವು ಸಮರ್ಥರಾಗುವಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜರು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಟಿ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೋಟ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೆನೋ, ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತೆ "ಮಹಾರಾಜರೆ, ಯಾವದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ."

ಮಹಾರಾಜ :- ನೀವು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ ನಿಜವಾದದ್ದು. ಭೀತಿಯ ಪರದೆಯನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಶಂಕೆ ಮತ್ತು ಅವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ವಿದ್ವಾನ್ ಮತ್ತು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಇವರ ಸಂಗತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವದೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಮತ್ತು ಕೋಟಿಕ್ರಮ ಇವುಗಳ ಜಗಳ ಸುರು ಇರುವದರಿಂದ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೇಕು. ಇದು ಸತ್ಯವೋ ಅದು ಸತ್ಯವೋ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಶಯವಿರುತ್ತದೆ, ಅಂತ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಅಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಗುರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಅವನು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಷಯ ಸುಖವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಈ ಭೇದವು ಇರಲಾರದು. ಶಂಕೆ ಮತ್ತು ಕೋಟಿಕ್ರಮ ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ತನಕ ಈ ಎಲ್ಲ ಭೇದವಿರುವದು.

ನಾನು :- ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಉತ್ಕಟ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ. ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಭಿಶ್ರದೊಳಗೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜ :- ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನಗೆ "ಸೋಹಂ"ದ ಮಂತ್ರ ಶಿಕ್ಷಿದೆ, ನಾನು ಇನ್ನೂ ಸಾಧಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಗುರು ನನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಯಾವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವೆನೋ ಅವು ಸತ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗುರುವು ನನಗೆ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದನು, ಮತ್ತು 'ಸೋಹಂ'ದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರತ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವನಾಧರೂ ನನ್ನ

ಕಡಿ ಬಂದರೆ, ಅಂಥವನಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗುರು ನನಗೆ ಅಜ್ಞಾ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ.

ನನಗೇನು ಗೊತ್ತಿರುವದೋ ಅದನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಬರುವವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಗುರುವಿನ ಅಜ್ಞಾ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸಾಧಕನು ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ ಪೂರ್ಣತ್ವಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವನು, ಎಂಬದು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವದೆ.

ಅನಂತರ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಉಪದೇಶಮಾಡಿದರು. ಆ ದಿನ ಲಾಗಾಯಶು ಬಹುಶಾ ಪ್ರತಿದಿವಸ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವುಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ಅವರು ಉತ್ತಮ ಸುಬೋಧ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಂಭಾಷಣದ ಮೈಕಿ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಬೋಧಪ್ರದವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು :— ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಹಳ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಮೈಕಿ ಯಾವದರ ವಾಚನವು ಪ್ರತಿಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾದೀತೋ ಇಂಥ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳುವಿರೋ?

ಮಹಾರಾಜ :— ಮಹೇಂದ್ರಕೃತ 'ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿ' ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರ, 'ಸಾಂಪ್ರದಾಯ ಸುರತರು' ನೋಹಿರೋಬಾ ಇವರ 'ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಂಹಿತಾ' ಡಾಕ್ಟರ ವೈದ್ಯ ಇಸ್ಲಾಮಪುರ ಇವರ, 'ದೇವ ಯಾನ ಪಂಥ' 'ಷಟ್ಪ್ರಕ್ರಭೇದನ' ಮತ್ತು 'ಪ್ರಣವೋಪಾಸನಾ' ಈ ಮೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಮತ್ತು ಬಾಬಾಗರ್ದೆಯವರ 'ಬ್ರಹ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಲಾ' ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಶಿಫಾರಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಕೂಡ ಮೊದಲೇ ಓದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅಜ್ಞಾನಿ, ಸಜ್ಜನಿ ವ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗದ ಅಧಿಕಾರಿ ವ ಭಕ್ತ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಓದತಕ್ಕದ್ದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಯಾವನೊಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಇತರರ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ

ಜನರು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರೆ, ಅವನು ಖರೆ ಸಾಧು ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವನಿಂದ ಅವರು ಮೋಸ ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಇವರು ಸ್ವತಃ ಅನುಭವವೆ ಪ್ರಕಾರ ನಡಿಯುವವರಾದ್ದರಿಂದ, ಆ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧು ಅವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳುವನೋ, ಅದರೊಳಗಿನ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಮರ್ಥರಾದಾರು.

ಸಾನು :- ಸಾನು ಇತ್ತಲಾಗಿ, “ಪ್ರಣವೋಪಾಸನಾ” ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಎರಡನೇ ಅವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಓದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವೆ. ಅದರೂ ಈ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧ ನನಗೆ ಒಂದು ಸಂಶಯವದೆ, ಮಹಾರಾಜರೆ, ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯರಿ, ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಸುಳ್ಳುಸಾಧುವು ಈ ‘ಪ್ರಣವೋಪಾಸನಾ’ ಗ್ರಂಥ ಓದಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಜಜ್ಜಾನಿ ಜನರಿಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದನು, ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು. ಆಗ ಆ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುವು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅನುಭವಗಳ ಪುರಾವೆ ಕೊಟ್ಟು, ಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಿತ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲೇನು? ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುವು ವೇದಾಂತ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ಓದಿ, ಜನರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾದದ್ದಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವ ಇಲ್ಲವೆಂತ ನಾವು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ವೇದಾಂತವನ್ನು ಮಿಶ್ರರಿಗೆ ಅವನ ಜಾಲದೊಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು ?

ಮಹಾರಾಜ :- ಪುರಣಕರ, ನೀವು ಈ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರವು ಯಾವನು ಸ್ವಾತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದಿರುವನೋ ಅವನೇ ಕೊಡಬಲ್ಲನು. ಸಾನು ಸಾಧುಗಳ ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ‘ದೇವಯಾನ ಪಂಥ’ ಮತ್ತು ‘ಪ್ರಣವೋಪಾಸನಾ’ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಪೂರ್ವಕ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಖರೆ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಭವಗಳು ಬರುತ್ತವೋ ಅವನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಯಾವಾಗ ತನ್ನ ಸದ್ಗುರು ಕಡೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶ ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವನೋ, ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ನಾನಾವಿಧದ ನೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ, ಅವು ಸ್ವಾತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲಿನ ಗುರ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪಾಟಿಗಳೆಂಬಂತೆ ಇವೆ. ಅವನು ಯಾವಾಗ ಮುಂದರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ಈ ನೋಟಗಳ ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವನು, ಮತ್ತು ಆಗ ಅವನು ಈ ನೋಟಗಳ ಬುಡಕ್ಕೆರುವ (ಕಾರಣವಾಗಿರುವ) ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುವು ಬರೇ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಎರಡನೆಯವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ

೦೯೩ ಶೋಧಿಸುವನು. ಮತ್ತು ಸಾಧಕನು ಅದರ ಮೇಲಿನ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಯಾವದಾದರೂ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವನು; ಹೀಗಾದರೆ ಅವನು (ಸಾಧಕನು) ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅನುಭವಗಳಿಗೂ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿಕೆ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾಗುವನು. ಯಾಕಂದರೆ ಆತ್ಮಾನುಭವ ಇದ್ದ ಅನೇಕ ಸಾಧುಸಂತರು ಇತರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಆ ಅನುಭವಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾವನೊಬ್ಬ ಸಾಧು ಖರೆ ಇದ್ದಾನೋ ಸುಳ್ಳು ಇದ್ದಾನೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರಿಸುವ ಆಡತಣ ಬರಲಾರದು, ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವದೆ. ಸಾಧಕರಿಗೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಪಶೀಲವಾದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಸೂಚನೆಯು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಅನುಭವಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧು, ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಯಾವ ಅನುಭವಗಳಿರುತ್ತವೋ, ಮತ್ತು ಅದರ ಹೊರತು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಯಾವವು ಬರುತ್ತವೋ ಅವುಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳ ವಿಷಯದ ಅವನ ಅಜ್ಞಾನವು ಆ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುವಿಗೆ ಬೈಲಿಗೆ ತರುವದು.

ಇದರ ಹೊರತು ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುವಿನ ಮಠಮೊಳಗಿನ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಭಕ್ತರ ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹ ವರ್ತನವೂ ಕಾಣಬರುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸುಳ್ಳು ಸಾಧುಗಳು ತಾವು ರಾಜಯೋಗಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಆ ಸಂಬಂಧಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ದಿವಾಣಿ ಘಾಜಿದಾರಿ ಖಟ್ಟಿಗಳೂ ಚಾಲೂ ಇರುತ್ತವೆ. ತುಕಾರಾಮ, ರಾಮದಾಸ, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಇವರು ಎಂದಾದರೂ ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಮಾಡಿದ್ದರೇನು? ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಅವರು ದ್ರವ್ಯದಾರಾ ನರಕದ ಸಮಾನವೆಂತ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಜನರು ಸಾಧುಗಳ ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರಾದ ಜನರಿಗೆ ಸಾಧುಚರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುವದರಿಂದ, ತಮಗೆ ನ್ಯಾಯತೆ ಜರುಗುವದು ಎಂಥ ಒಂದುವೇಳೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅದರ ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಕ ಮನುಷ್ಯನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹುಡುಗನ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹೊಸ ಸಂಗತಿ ಅಥವಾ ಹೊಸ ವಿಷಯ ಇದೆಯೋ ಅಂತ ನೋಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಕ್ಕೊಂಡರೆ ಅವನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ನ್ಯಾಯತೆ ಬಂದೀತೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ನಾನು:— ನಾವು ಬಹಳಸಾರಿ ತಮಗೆ ರಾಜಯೋಗಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೀಗೆ ಆದ್ದು,

ರಾಜಯೋಗಿ ಅಂದರೆ ಅವನು ಅಂತರ್ನಿಷ್ಠನಿದ್ದು ಬಾಹ್ಯ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಯಾವದಾದರೂ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಅನಂದಮಯನಿರುವನು, ನಿಮ್ಮದು ಈ ಸಂಬಂಧ ಏನು ಮತವಿದೆ ಅದನ್ನು ಕೈಪಿಡಮಾಡಿ ಹೇಳಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜ:-ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಪೂರ್ಣ ನಿಜವಾದ್ದು, ಆದರೆ ರಂಗನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯವರೆಂಥ ಕೆಲವು ಸಾಧುಗಳು ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರಿದ್ದರೂ, ಬಾಹ್ಯಾತ್ಮಾರದಲ್ಲಿ ಐಹಿಕ ವೈಭವದ ಉಪಭೋಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಅವರು ರಾಜನೆಂತೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ನಂದವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮದ ಪರಿಪಾಕವೆಂತೆ ಅಥವಾ ಸುಖೈವವೆಂತೆ, ಐಹಿಕ ವೈಭವವು ಅವರ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಅವರ ಕಡೆ ಬರುತ್ತದೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಸಂಬಂಧ ಅವರು ಉದಾಸೀನರೂತ್ತಾರೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರ:- ಮಹಾರಾಜರೆ, ತಮ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣದಿಂದ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು, ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಸಂಬಂಧ ನನ್ನದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಆಧವಾ ದೇವತೆಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನಃಚಕ್ಷುವಿನ ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಾನೋ, ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವನೋ, ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೂ ಕಾಣಿಸೀತು; ಹಾಗೆಯೇ ನದಿಗಳು ಪರ್ವತಗಳು ಸಹಾ ಮನಃಚಕ್ಷುವಿನ ಮುಂದೆ ತರಬಹುದು, ಆದರೆ ಇಂಥ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು, ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ, ಅಭ್ಯಾಸ ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಮನಃಚಕ್ಷುವಿನ ಮುಂದೆ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನದು, ಹಿಂಕಾರದ್ದು ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ಬಿಂದುವಿನ ಆಕೃತಿ ತರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅದರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನದೆ?

ಮಹಾರಾಜ:-ನೀವು ಹೇಳುವದು ಸತ್ಯವು. ಮಹಾನ್ ಸಾಧುಗಳು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಅರೆಂಥದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವತೆ, ಮೂರ್ತಿ ವಗೈರೆ ಆಕೃತಿ ಮನಃಚಕ್ಷುವಿನ ಮುಂದೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಆ ಆಕೃತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಸೂಚನೆಯು ಬರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿಯುವವರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿತನಕ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಖರೆ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿದೆಯಲ್ಲ, ಮನಃಕಲ್ಪಿತ ದೇವತಾ, ಮೂರ್ತಿ ನಾಶವಂತವಾಗಿದೆ. ಇದರೊಳಗೇನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆವು ಕೆಲವು ಕಾಲವ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವವು.

ವನು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ತೆರೆದಿ ತ್ತೆಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಅವೇ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗಿ ಕಾಣುವವು. ಈ ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರು ಬೇಕು. ಸದ್ಗುರುವು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ಗುರುಕೃಪಾಂಜನ ಹಚ್ಚುವನೋ ಆಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ಇವೆಲ್ಲ ನೋಟಗಳು ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದವಾ ದರೂ ಅವು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯ ಆಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಕಾಣದಂ ತಾಗುವವು ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮದ ಪ್ರಕಾಶ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಮುಮುಕ್ಷುವು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವವು, ಮತ್ತು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತವೋ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು. ಎಲ್ಲ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತವೆ ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮದ ಅನುಭವವು ಬರುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ಗಳೇನೂ ಮಾಡುವದು ಅಪ್ರಾಪ್ಯವಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು.

ಮುಂದಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂಬ ದರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೀತು. ಎಲ್ಲಿ ತನಕ ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಸ್ತೂರಿಯದೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿ ತನಕ ಆ ವಾಸವನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಇತ್ತ ಅತ್ತ ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ನಾಭಿಕ ಮಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ವಾಸದ ಉಗಮವದೆ, ಎಂದು ಹೇಳುವ ಗುರುವು ಆ ಮೃಗಕ್ಕೆ ತಿಕ್ಕಿದ್ದಾದರೆ, ಆ ಮೃಗವು ಅಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಅತಿ ತ್ತು ಓಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದೀತು ? ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಧುವು ಮೊದಲು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಗಳ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಮೇಲೆ ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಆ ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ನೋಟಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವವೋ ಆಗ ಸಾಧಕನಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಬ್ರಹ್ಮದ್ದೇನೆ ಈ ಅನುಭವವು ಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖದಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಜ್ಞಾನಿ ಮಾನವಿ ಆತ್ಮನು (ಜೀವಾತ್ಮನು) ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ತಾನು ಯಾರೆಂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಾನವಿ ಆತ್ಮನು ಮೂಲದಿಂದಲೆ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಿ ಇದ್ದು, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಏಕರೂಪನಾಗಿರುವನು. ಸದ್ಗುರುವು ' ನಾನು ಯಾರು ಇದ್ದೇನೆ' ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ' ಸೋಹಂ 'ದ (ಅವನು ನೀನು ಇದ್ದಿ) ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಉತ್ತರಕೊಡು ತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ' ಅವನೇ ನಾನಿದ್ದೇನೆ ' (ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಾನಿ ದ್ದೇನೆ) ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ಸದ್ಗುರುವು ಆತ ನನ್ನು ಮೂಲ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವೈದು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಈ ಬಾಹ್ಯದರ್ಶನದ ಉಪಯೋಗವಾಗದು. ಈ ಎಲ್ಲ ನೋಡತಕ್ಕಂಥವುಗಳು ಮೃಗಜಲದಂತೆ ಭ್ರಾಮಕ ಇರುತ್ತವೆ. ಸದ್ಗುರು ಕಡೆಯಿಂದ ಅನುಭವ ಶಿಕ್ಷೆದ ವಿವರ ಈ ಎಲ್ಲ ನೋಟಗಳು ನಿರುಪಯೋಗಿ ಆವೆ. ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗ ಇವರು ನಾಮದೇವರ ಕೂಡ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ವಿಸೋಬಾ ಖೇಚರನಿಂದ ಯಾವಾಗ ನಾಮದೇವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಶಿಕ್ಷಿತು, ಆಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಅನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿತನಕ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಕೂಡ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದರ ಉಪಯೋಗವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದೇ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅಥವಾ ಮತ್ಯಾವದಾದರೂ ದೇವತೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವಾದರೂ ಆ ದರ್ಶನದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಾರದು.

ನಾನು :— ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರೇನು ?

ಮಹಾರಾಜ :- ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮವೆನ್ನುವಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಶಬ್ದವು ಬ್ರಹ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ವೈಯುಕ್ತದೆ, ಅಂತ ಆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂತ ತಿಳಿಯುವದು ಹಿತವಾದದ್ದು. ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಭಾವನೆ ಅಥವಾ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಇರುವದು. ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಹಾ ಹೀಗೆಯೇ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. “ಓಕಾರದ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದೆ, ಅದು ಅದರ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಅದು ನಿಜವಾದ್ದು ಎಂಬದರ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮದ ಸಹಾ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆಂಬದಾಗಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರದು ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಒಂದು, ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಇದೆ ಅಂತ, ಮತ್ತೊಂದು ಅದರಿಂದ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂಬದು,” ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸಹಾ ತಮ್ಮ ಶಂಕರ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಷಯದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಅಥವಾ ಓದಿದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಗಲೇ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಯೊಳಗೆ ಇರುವ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾವದು ಕೇವಲ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಅಜ್ಞಾತವದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ‘ಸ್ಫೋಟ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ಫೋಟವು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಏಕತ್ರಮಾಡಿ, ಆ ಏಕೀಕರಣದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಕಡೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಬಿಂದು ಇದು ಹ್ಯಾಗೆ ಗೃಹಿತವಾದ ಸಂಗತಿ ಇರುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಇದು, ಈ ಸ್ಫೋಟವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಶಬ್ದದ ಕಡೆ ಅಕ್ಷರವು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಕೂಡಲೆ ಆ ಶಬ್ದದ ಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಫೋಟದ್ದು ಅವಾಚೀನ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ಧ್ವನಿಗೆ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವದೆಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಶಬ್ದವು ಮುನ್ನಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪೈಠನಕರ, ‘ಸೇಹಂ’ದ ಜಪ ನಡೆಯಲಿ, ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆದೆ.

ನಾನು :— ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಾನು ಸತ್, ಚಿತ್ ಮತ್ತು ಅನಂದ ಇದರ ಸಂಬಂಧಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ ಈ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನಿಮ್ಮಂಥ ಸಾಧುಗಳ ಮುಖದಿಂದ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಬಲ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ.

ಮಹಾರಾಜ:— ಸತ್ ಅಂದರೆ, ಯಾವದು ಎಂದೂ ನಾಶ ಹೊಂದದು, ಮತ್ತು ಯಾವದರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ನಿರಂತರವದೆ, ಅದು, ಮತ್ಯಾವದು ಅಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮವೇ. ಚಿತ್ ಅಂದರೆ ಯಾವದು ಜಾಗೃತ ಸ್ವಪ್ನ ವ ಸುಷುಪ್ತಿ ಈ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿರುವದೋ ಅದು. ಮತ್ತು ಅನಂದವೆಂದರೆ ಸುಖ, ಯಾವದಾದರೊಂದು ವಸ್ತು ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವದೋ, ಅದು (ಆ ಪ್ರೀತಿಯು) ಆ ವಸ್ತು ಸಲುವಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಆ ಆತ್ಮನೇ ಎಲ್ಲವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ವಿಷಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನ ಅಸ್ತಿತ್ವವೆ ನಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆತ್ಮನೇ ಅನಂದನಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಆತ್ಮನಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನೇ ಬ್ರಹ್ಮವು. ಈ ತತ್ವವು ನೇದಗಳ ಅಧಾರದಿಂದ ವಾದವಿವಾದ ಮಾಡಿ ವೊದಲು ಉತ್ಪಮ ರೀತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಆ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮಾನುಭವದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕೆಲವು ವೇದಾಂತಿಗಳು: ' ನಾನು ' (ಆತ್ಮ) ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವು ಇಲ್ಲದಾಗ್ಯೂ ಹಾಜರೆ ಇರುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ' ನಾನು ' ಈ ಮಾಲತತ್ವವು ಮನೋವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಪೂರಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ' ನಾನು ' ನಿಜವಾಗಿ ಬದ್ಧನಲ್ಲ, ಮುಕ್ತನಿದ್ದಾನೆ. ಜೈನರು ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯರು ಇವರು ಈಶ್ವರನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ಈ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ ತತ್ವವೇತ್ತರಿಗೆ, ನನ್ನ ಅಂದೋಣ ಹೀಗದಲ್ಲ ಅವರ ಈ ಮತವು ಅವರ ಸ್ವತಃ ಅಂತ ಅನಿಸಿದರೆ, ಅದರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ವ ಪುರಸ್ಕಾರ ಅವರೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಖರೇ ಹೇದಾಂತದ ತತ್ವವು ಹೀಗದೆಯಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮಂದ ಅಥವಾ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಗುತ್ತವೆ. ಕಲ್ಪನೆಗಳು ವಿಲೀನವಾಗುವ ಈ ಪ್ರಕಾರವು ಕೇವಲ ಸ್ವತಃದ ನಿರೋಧದಿಂದ ಘಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಮನೋವೃತ್ತಿ ಚಾಲು ಇರುವಾಗ ಈ ' ನಾನು ' ಸ್ವತಂತ್ರನಲ್ಲ, ಸರ್ವ ವೃತ್ತಿಗಳ ಭಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ ಅಭಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ ' ನಾನು ' ಸಾಮಾನ್ಯನಿದ್ದೇನೆ, ಇಷ್ಟ ರಿಂದ ವೃತ್ತಿಗೆ ಆತ್ಮರೇಷತಾ ಹ್ಯಾಗಿ ಬಂದೀತು? ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ವಿವೇಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತ ಭಾಸವೇ ದೃಢವಾದೀತು. ಆದರೆ ಜಾಗೃತ ಸ್ವಪ್ನ ವ ಸುಷುಪ್ತಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವ ಇವುಗಳ ಆತ್ಮಕಡೆ ಸಾಕ್ಷೀಕೂಪದಿಂದಿರುವ ಈ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

ಅತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ಅತ್ಮ ತತ್ತ್ವ ಯೋಗಮಾರ್ಗದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಆದೆ. ಶೇಷ ಮಾರ್ಗದ ಅಂದರೆ ಮಧ್ಯಸಂಧಿಯ ಮಾರ್ಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಾಧಕನು ಜಾಗೃತ, ಸ್ವಪ್ನ ವ ಸುಷುಪ್ತಿ ಈ ಮೂರೂ ಅವಸ್ಥೆಗಳ ದೃಷ್ಟಾ ಆಗಬಲ್ಲನು. ಯಾಕಂದೆ ಜಾಗೃತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಅತ್ಮಾ ದೃಷ್ಟಾ ಈ ರೂಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಜಾಗೃತಿಯೊಳಗಣ ದಶಂದ್ರಿಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವು ನಿಂತುಹೋದಾಗ, ಮನೋರಾಜ್ಯವು ಸುರುವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಜಾಗೃತಿಯೊಳಗಿನ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ವ ಮನೋರಾಜ್ಯ ನಿಂತಿರುವಾಗ ಯಾವ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುವದೋ, ಅದೇ ಜಾಗೃತಿಯೊಳಗಿನ ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯು, ಆದ್ದರಿಂದ ಹ್ಯಾಗೆ ಜಾಗೃತಿಯೊಳಗೆ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳ ಅನುಭವವು ಬರುವದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಮಾನುಭವ (ತುರ್ಯಾವಸ್ಥಾ) ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಆಗಲೇ ಅತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಆಚಾರ್ಯರು ' ಲಘು ವಾಕ್ಯವೃತ್ತಿ ' ಇದು ಒಂದು ಶೇಷ ಮಾರ್ಗದ್ದೇ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲತತ್ತ್ವವೆಂದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಮುಗಿದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ (ಕಲ್ಪನೆ) ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಮಧ್ಯಸಂಧಿ ಯಾವದಿರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಆಕಲನ ಮಾಡಿ ತದ್ರೂಪವಾಗುವದೆ ಇರುವದು. ಆದರೆ ಈ ಮಧ್ಯಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ' ನನಗೆ ಮಧ್ಯಸಂಧಿ ಶಿಕ್ಷಿತೆಂದು ' ತಿಳಿದರೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಭಾವನಾ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತೆಂದರೆ ದ್ವೈತ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ವೇದಾಂತದ ತತ್ತ್ವವು ಇಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವದು ಅಲ್ಲ ಸದ್ಗುಣ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅತ್ಮಾನುಭವವಾಯಿತೆಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಅದು ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವದಿಂದ ದೃಢಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು.

ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲಾಗದಂಥ ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಮಾತಾಡುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆಂದರೆ, ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಪಟುಗಳಾದ ವೇದಾಂತಿ ಮತ್ತು ಜೈನ ಮೊದಲಾದವರು ಯಾವ ಈ ಮತದ ಪುರಸ್ಕರ್ತರಿದ್ದಾರೋ, ಅವರ ಮತವು ಆಭಾಸಾತ್ಮಕ ಅಂದರೆ ಸುಳ್ಳು ಎಂಬದು ಹ್ಯಾಗೆಂತ ತಿಳಿದು ಬಂದೀತು. " ನಾನು " (ಅತ್ಮ) ವೃತ್ತಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಜರ ಇರುತ್ತಾನೆ; ಇದು ಖರೆಯಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ವೃತ್ತಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರದಿರುವಾಗ) ಅವನು ಸತ್‌ರೂಪದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾನೆ, ' ನಾನು ' ಈ ರೂಪದಿಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸತ್‌ರೂಪದಿಂದ ಅವನು ಇದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವೇದಾಂತಿಗಳು (ವಾಕ್ಪಟುಗಳು) ಅವನು ಹಾಜರ ಇರುತ್ತಾನೆಂತ ತಿಳಿದು, ಅದೇ ನಾನಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು

ಮಾಡುತ್ತವೆಂತಲೂ ತಾವು ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಲಿಪ್ತರಿಂದೆಂತಲೂ ಸಾಧು ಅನಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಜೈನ ಮೊದಲಾದ ಅಮತದ ಪುರಸ್ಕಾರರು, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರ ವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಏನು ಅವಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುವದೋ ಅದೇ ತಾನು ವ ಅದೇ ನೋಕ್ಷ ಹೀಗಂದು ಸರ್ವಸ್ವದ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಶೂನ್ಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀಮತ್ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂತ ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬೀಳಬೇಡ, ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂತ ಯಾವನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋ ಅವನೇ ನೀನು ಇದ್ದಿ ಎಂದು ಮಾತಾಡುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಕೊ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದರ ದೃಷ್ಟಿ ನಾನಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊ, ಮತ್ತು ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಇದರ ಅನುಭವವು ಶಿಕ್ಷಿತೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಮತ ಮತಾಂತರ ವ ವಾದವಿವಾದಗಳು ನಿಂತುಹೋಗುವವು.

ನಾನು :— ಭೂತಗಳು ಇದ್ದಾವೇನು? ಅವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಾವೇನು? ಅಥವಾ ಅವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮೈಯೊಳಗೆ ಬರುತ್ತವೇನು?

ಮಹಾರಾಜ :— ಭೂತಗಳು ಕೆಲವು ದೇವತೆಗಳ ಅನುಚರರಾಗಿರುತ್ತವೆ. ದೇವತೆಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮೈಮೇಲೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭೂತಗಳು ಮೈಮೇಲೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಭೂತಗಳ ಹದಿನೆಂಟು ಪ್ರಕಾರಗಳಿವೆ. ಅವು ಯಾವ ದೇವತೆಗಳ ಅನುಚರರುತ್ತವೋ ಅವರ ಹೆಸರಿಂದ ಅವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅವು ಭಯಂಕರವಿದ್ದು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ರಕ್ತ ಕುಡಿಯುತ್ತವೆ. ಯಾವದಾದರೂ ಮಾನಸಿಕ ದೋಷ ಮತ್ತು ಪಾಪವು ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದರೆ ಅವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೈಮೇಲೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವು ಭೀಷ್ಮನಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯನ ಮೈಯೊಳಗೆ ಒಂದೆಂದು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ದ್ರೌಪದಿ ವಸ್ತ್ರಹರಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ನೋಡಿದರು, ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನಿವಾರಣ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ರೋಗಗ್ರಸ್ತನಿಗೆ ಭೂತಬಾಧೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪಾಪದ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಭೂತ ಸಂಚಾರವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಆತನ ಯಾವದೊಂದು ಅಸುಖಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಭೂತಗಳು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಶೇರುತ್ತವೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಾಗ್ಬಿರು ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

(೧) ಮನುಷ್ಯನು ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವಾಗ, (೨) ಅವನು ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇರುವಾಗ, (೩) ಎರಡು ರಸ್ತೆಗಳು ಕೂಡುವಲ್ಲಿ ಅವನು

ಹೊಗುತ್ತಿರುವಾಗ, (೪) ಸಂಜೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, (೫) ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವು ಅಮಂಗಳ ಇರುವಾಗ, (೬) ಹುಣ್ಣಿನೆ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ.

ಈಗ ನಾನು ಭೂತಗಳು ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಶೇರುತ್ತವೆಂಬುದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇವ ಅಥವಾ ಅಸುರ ಭೂತಗಳು ಮಾನವೀ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆ ಅವನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿ, ಆ ದ್ವಾರದಿಂದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆ. ಗಂಧರ್ವ ಭೂತವು ಮಾನವೀ ಶರೀರವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಯಕ್ಷ ಎಂಬ ಭೂತವು ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಸುವಾಸ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಆ ಸುವಾಸವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಶ್ವಾಸದ ಕೂಡ ಒಳಗೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಆ ಸುವಾಸದ ಕೂಡ ಅದು ಒಳಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ರಾಕ್ಷಸ ಭೂತವು ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೂಡುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇಡೆತ್ತ ಕಾಡಿಸುವದೂ ಆಗ ಅದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಪಿಶಾಚವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅವನು ನಿಶ್ಚೀಷ್ಟನಾಗುವನು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಳಗೆ ಶೇರುವದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭೂತಗಳು ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿದಾಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ದೇವಭೂತ ಹತ್ತಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಸದ್ಗುಣದಿಂದ ನಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಾತನಾಡುವನು. ಗಂಧರ್ವಭೂತ ಪ್ರವೇಶನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಗಾಯನ ಪ್ರಿಯನಾಗುವನು, ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪ್ರೀಸಂಗದ ಇಚ್ಛೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತ್ರಿಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಭಹಳ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಷಯದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು:— ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಾಗ್ರತೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಿ ಅದೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತದೆ. ಸಾಧಕನು ವಿಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಪಾತವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿ.

ಮಹಾರಾಜ:— ಧ್ಯಾನ ವಿಷಯದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳೆಡೆ ಹಿಡುವದು ಇದು ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಪುನಹಾ ಧ್ಯಾನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಂದು ಹಚ್ಚುವದು ಒಂದೇ ಉಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಗಿಡದ ಟೊಂಗಿಯನ್ನು ನಾವು ಡೊಂಕು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದರೆ, ಕೈ ಬಿಟ್ಟಕೂಡಲೆ ಅದು ಮೊದಲು ಇದ್ದಂತೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗುವದು, ಅದರ ನಾಥ ಪುನಃ ಪುನಃ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಆ ಭಾಗವನ್ನು

ಹೆಗ್ಗಡ್ಡೆ ಒಗ್ಗಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿಸಿಡುವ ಯತ್ನಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವವು. ಹಾಗೆಯೇ ಒಟ್ಟಿನೊಟ್ಟು ಕುನುಷ್ಯನು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನ್ಯಾಯಕಜೀರಿಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾದರೂ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹಿಂದೆ ತಂದು ಜಪಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವದು ಒಂದೇ ಉಪಾಯವು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳತನಕ ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶಪಡಿಸುವದು ಬರೇ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೇ ಸಾಧಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನೈರಾಗ್ಯದ್ದೂ ಜೋಡಿ ಬೇಕು. ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವದೋ ಅದರ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸು ಓಡುವದು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವದೆ. ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆಯನ್ನು ಮುರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು; ಆದರೆ ಅದರ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವಂಥ ಗುಣವು ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೇ ಹೋಗಲಾಗದು. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ಮೆಸ್ಮೆರಿಯಮ್' (ಮೋಹನಿ ವಿದ್ಯೆ) ದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಶೀಘ್ರಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡುವಂಥ ಕಾಯಿದೆಯು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. 'ಮೆಸ್ಮೆರಿಯಮ್' ಇದು ಮಾನಸಿಕ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಆಧರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವು ಏಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಿರುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವದೆ. ಅದು ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಷಯದ ಕಡೆ ಆಕರ್ಷಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾರದು. "ಎಷ್ಟರವರೆಗೆ ಶ್ವಾಸೋಶ್ವಾಸಗಳು ಚಾಲು ಅಥವಾ ಅಸ್ಥಿರ ಇರುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಮನವೂ ಅಸ್ಥಿರ ಇರುವದೆ" ಈ ವಚನವು ಪೂರಾ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಮನವು ಅಸ್ಥಿರವಾಗುವದೋ ಅಗ್ಗೆ ಶ್ವಾಸವೂ ಅಸ್ಥಿರವಾಗುವದು. ದುಃಖ ಅಥವಾ ಕ್ರೋಧ ಬಂತೆಂದರೆ ಶ್ವಾಸೋಶ್ವಾಸಗಳು ಬೇಗ ಬೇಗ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಶ್ವಾಸವು ವಶಪಡಿಕೊಂಡರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಮನೋಜಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಜಯ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಭಗವಂತನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ "ಚಂಚಲವ ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಮನಸ್ಸು ಅತಿಶ್ಚ ಓಡ್ಯಾಡುತ್ತದೆ; ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಅತ್ಮವಶಪಡಬೇಕು," ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಗೀತಾ ೬-೨೬)

ನಾನು: — ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಬಂದದ್ದು ಕೇವಲ ಅಂಥವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಪ್ತವಾದ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿ ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಾನು ನಿಮಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಬರೆದದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಗುರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಇರಬೇಕೇನು? ಈ ಸಂಬಂಧ ನಿಮ್ಮ ಮತವೇನು? ನೀವು ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಾಧು ಇದ್ದೀರಿ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನಂಥ ಅಜ್ಞಾನಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತ ವಾಣಿಯಿಂದ ನೀವೇ ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜ :— ನನ್ನಂಥ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಮನುಷ್ಯ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತ ವಾಣಿಯಿಂದ ಮತಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಲ್ಲದನಾಗುವನು ? ಇದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಖರೆ ಅದೆಯಲ್ಲ, ಯಾವ ಶಬ್ದಗಳು ನನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುತ್ತವೋ, ಅವು ಸತ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನವಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವೇ ತನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡುವವನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮುಖದ್ವಾರಾ ಅವರೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರಾಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟಜಿಯವರು ಗುರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಮ ದಾಸರು ಅವರದ್ದಲ್ಲಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರು ತುಕಾರಾಮರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಗುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ? ಅನೇಕ ಸನಾತನೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಚಾರ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿರುವಾಗ್ಗೆ ಅವರು ದಾದು ಹಿಂಜಾರಿ ಇವನನ್ನು ಯಾಕೆ ಗುರುಮಾಡಿಕೊಂಡರು ? ತೀರಾ ಇತ್ತಲಾಗಿನ ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡಿದರೆ ಕಾಕಾ ಪುರಾಣಿಕರೆದು ಅದೆ. ಅವರು ಸಾತ್ವಿಕ ವೃತ್ತಿಯವರಿದ್ದರು. ಅವರು ಪೀರವಾಡಿ-ಸಾತಾರಾ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರೇತ ಮರಾಠಾ ಜಾತಿಯ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಇದ್ದನು, ಅವನನ್ನು ಗುರುಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಬಂದೀತು. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಪರೀಕ್ಷಾಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದನಂದರೆ, ಅವನು ಜಾತಿ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಜಾತಿ ವ ಸಂಧ ಇವುಗಳ ಅತ್ಯಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ಇಂಥವರಿಗೆ ಗುರುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆನಲ್ಲ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಷಯಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು ವರ್ಜಮಾಡಬೇಕು.

(೧) ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಸಾಧುಗಳ ನಂದೆ ಮಾಡುವದು.

(೨) ಸದ್ಗುರು ಶಿಕ್ಷಿದ ಮೇಲೆ ಸದ್ಗುರು (ತನ್ನ ಆತ್ಮಾ) ವಿನಹಾ ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳೆಂದು ಭಕ್ತಿಮಾಡುವದು.

(೩) ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ದೋಷ ನೋಡುವದು.

- (೪) ವೇದ, ಕುರಾಣ ಅಥವಾ ಬಾಯಬಲ್ ಇಂಥ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ದೋಷ ಕೊಡುವದು.
- (೫) ಸಾಮಾಜಿಕ ವ (ಈಶ್ವರ ಭಜನ) ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ವೃಥಾ ಅಥವಾ ನೋಸದ್ದು ಎಂತ ತಿಳಿಯುವದು.
- (೬) ಈಶ್ವರನ ಹೆಸರಿನ ಜಪ ಮಾಡುವದೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ಹೊಗಳಿಸಲಿಕ್ಕೆಂಬಂತೆ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದು.
- (೭) ಈಶ್ವರನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳು ತೊಳೆಯಲ್ಪಡುವವು ಎಂಬ ಈ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಾಸನೆ ತೃಪ್ತಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು.
- (೮) ಐಹಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಲಾಭವಾಗಬೇಕೆಂತ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದು ಈಶ್ವರ ಭಜನ ಮಾಡುವದು.
- (೯) ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಐಹಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅಂಥವನಿಗೆ ಈಶ್ವರ ನಾಮ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡುವದು.
- (೧೦) ಈಶ್ವರನ ಹೆಸರು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯನ ಪರಮಭಕ್ತಿ ಕಡೆಗೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಹುಚ್ಚೆ ಅಥವಾ ಮೂರ್ಖನೆಂತ ತಿಳಿಯುವದು, ಮತ್ತು ತಾನು ಜಾಣನೆನಿಸುವದು.

ಇವೆಲ್ಲ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಪಾಲಿಸಿದನಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಆತ್ಮಾನಂದದ ಕಡೇ ಅನುಭವವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದೊರಕುವದು, ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವನು ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುವನು. ಈ ಶಬ್ದಗಳು ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಷಯಕ ಜೀವನವು ಅಲ್ಲ, ಅವು ನನ್ನ ಆತ್ಮನವು ಇದ್ದವೆ.

ಸಾಧು :— ಸಾಧು, ಪಂಡಿತ ವ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣ ಜನರು ಕನಕ ವ ಕಾಂತಾ ಇವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಸಾಧಕನ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಭೂತವಾಗುತ್ತವೆಂತ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ದಾದತೂ ಹೀಗೆಯೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವದೆ. ಆದರೂ ಈ ಸಂಬಂಧ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ.

ಮಹಾರಾಜ :— ಇಲ್ಲ. ಅವು ಅಡ್ಡಿಗಳಲ್ಲ. ಇದರ ಬದಲಿಗೆ ಅವು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವು ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಈ ವಿಷಯಗಳ

ನೀವು ಹ್ಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವಿರಿ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವಿರಿ ಎಂಬದರ ಮೇಲೆ ಈ ಸಂಗತಿಯು ಅಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿಚಾರ ಪ ನಿರ್ವಹಣೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸತ್ತಿಯಾದರೆ, ಈ ವಿಷಯಗಳು (ಕನಕ ವ ಕಾಂತಾ) ಚಲೋ ಉಪಯೋಗ ಉಳ್ಳವುಗಳಾಗುವವು. ಒಂದುವೇಳೆ ವಿಚಾರದ್ದು ಅಂದರೆ ಅವಿಚಾರದ್ದು ಸತ್ತಿಯಾದರೆ ಇವುಗಳು ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವವು. ಸಾಧುಗಳ ಮಾತಿನ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವು, ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಧು ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದ ವಿನಹಾ ಅಥವಾ ಸಾಧುಗಳೇ ಆ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ ವಿನಹಾ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಂತೆ ನನಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಾನು ವಿನು ಹೇಳುವದದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮ ನನಗೆ ಹ್ಯಾಗಿ ಸೂಚಿಸ್ತಾನು ಹಾಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವೆನು; ಮತ್ತು ಸಾಧುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬಹುದು. ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪತ್ನಿ ವಿನಹಾ ಇತರ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ತಾಯಿಯಂತೆ ತಿಳಿದು, ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಶಿಕ್ಲಿದ್ದಾದರೆ, ಅವನು ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು ಎಂಬದು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅವನ ಸ್ಥೂಲ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಹಾ, ದೇವತೆಗಳಿದ್ದಾರೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವನು ನೋಡುವನು. ಆದರೂ ಈ ವೃತ್ತಿಯು ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ದೃಢಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಅತ್ಯುಸಾಹ್ಯತ್ವಾರದಿಂದಲೇ ಹೊಂದುವದು ಶಕ್ಯವದೆ. ಯಾವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದೋ ಅದೇ ವಿಚಾರಿ ಮನಸ್ಸಂತೆ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಪತ್ತಿಯು ಇತರರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಸಾಧಕನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹಿತಪ್ರದವಾದೀತು. ದುಃಖ ಮತ್ತು ಅಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಜನರ ದುಃಖ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಅತ್ಮನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಆನಂದದಾಯಕವಾದೀತು. ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರಿ. ಅಗ್ನಿಯು ಉಪಯೋಗ ಒಳ್ಳೇದೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಪಾಕಾದಿಕ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾಗುವದು; ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಅದೇ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಇತರರ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ, ಮನೆಸುಟ್ಟು ಹೋದೀತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ನಾಶ ವ, ದುಃಖ, ಇದು ನಿಶ್ಚಯವಾದದ್ದೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಕನಕ ವ ಕಾಂತಾ ಇವು ಮೂಲತಃ ಕೆಟ್ಟವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗ ಹ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ ವ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಾನು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲವಾದರೆ ಸಾಧಕನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅಥವಾ ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹೀಗಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ಪರಸ್ತ್ರೀವಿಷಯದಲ್ಲಿ

ದುಷ್ಟವಾಸನೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಬರಗೊಡಬಾರದು. ಅವರು ತನ್ನ ತಾಯಿ, ಅಕ್ಕಂದಿರು ಎಂಬ ಭಾವದಿಂದಲೇ ಅವರ ಕಡೆ ನೋಡಬೇಕು.

ನಾನು :— ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಫಲಭೋಕ್ತೃತ್ವದಿಂದ ಯಾವನಾದರೂ ಸಾಧಕನ ಕೈಯಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾಪಕರ್ಮ ಘಟಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾದೀತು ?

ಮಹಾರಾಜ :— ಒಬ್ಬ ಸಾಧಕನ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪಾಪಕರ್ಮವು ಸಂಭವಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಕರ್ಮಭೋಕ್ತೃತ್ವ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಯಾ ಸಂಚಿತ ಇದ್ದೀತು ಅಂತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಅವನು ಇಂಥಾದ್ದೇ ಪಾಪಕರ್ಮವನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನಂದರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಭೋಗ ಅದೇ ಹೀಗಂದು ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಸಾರಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಪರಾವೃತ್ತನಾಗನು ಆದರೆ, ಅವನು ನೀಚ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಯ ತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಸಂಬಂಧ ನಾವು ಒಂದು ಮನೆತನದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯಿರಿ, ಒಂದು ಕೆಂಪು ಕೆಂಪು ಬಿದ್ದದ್ದು. ನಾವು ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ; ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಕೊಡಬೇಡಂತ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರನೂ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ನಾವು ಗರ್ವದಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕಾಲು ಇಟ್ಟರೆ, ಅದರ ದುಃಖವನ್ನು ಭೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರನು ಪುನಃ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಉಪಾಯವ ಕಂಡದ ಮೇಲೆ ಕಾಲುಕೊಟ್ಟೀರೇನು ? ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಇದರ ಅರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪಶ್ಚತ್ತಾಪವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದೇ ಅವನು ಎಂದೂ ಪಾಪಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಪಾಪದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಂಚಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಇವುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಸಮರ್ಥನ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಕೂಡುವದಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧಕನು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ತರ್ಕಶಕ್ತಿ ವ ವಿವೇಕಶಕ್ತಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಅವನು ಧ್ಯಾನಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಾದರೆ, ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿಂದ ಅವನ ಸರ್ವ ಬಂಧನಗಳು ಶಿಥಿಲವಾಗುವವು. ಈ ಸಂಬಂಧ ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಏನು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು.

“ ನಮ್ಮ ಅವಾಚೀನ ಸಾಧುಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿರಿ ! ತಮ್ಮ ಚರಿತಾರ್ಥದ ಸಲುವಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡದಿರುವದೇ ಅವರ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಚರಿತಾರ್ಥ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೆಳಸರು ಅಂಥ ಅತಿ ನಿಂದ್ಯ ವ ನೀಚ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇವರು ಜನರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳು ಸರ್ವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯರು ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ವ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಅಂಥವನ ವಿಷಯ ಲಜ್ಜಾಸ್ವದ ವ ನಿಂದ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವೆನು. ಈ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ, ಅಕ್ಷಯ ಶಾಂತಿಸುಖದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರುವ ನಾವು ಚರ್ಚನೆಯುಕ್ತಿವಾದದ ಅತ್ಯಕಡೆ ಇರುವೆವು ಎಂಬಂಥ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳ ಪರದೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವರು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಮಜಾತಿ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಲ್ಲ, ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ವಿಕೃತ ಸ್ವರೂಪದ ಶಠರು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂತ ನನಗೆ ಅನಿಸುವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ಸಾಧುಗಳು ತಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಘಾಯಿದೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಾಧುಗಳು ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪಾಪಕರ್ಮ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದರೆ ಆ ಕರ್ಮದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅವರು ದೈವದ ಕಡೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ತಾವು ಕಡೆಗೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ಬಹಳ ಸರ್ತಿ ಅವರ ಉತ್ತಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಗುವೆಂತ ಹೇಳಲಾಗದು. ಅಂದರೆ ಈ ಜನ್ಮಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಈಶ್ವರನ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿಕ್ಕೀತೋ ಅದು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಪ್ರಾರಬ್ಧದ ಈ ಕೋಟಿಕ್ರಮವು ವೇದಾಂತದ ಎಂದೂ ಮುಗಿಯದ ರಾಶಿಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಧುಗಳು ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳಿಂದ ಅಲಿಪ್ತರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತತ್ವದ ಆಧಾರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿದಂಥ ನೀತಿ ತತ್ವದ ಅತ್ಯಕಡೆ ಇರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೀಗೆ ತಿಳಿದು ಚಾರ್ವಾಕನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಅಶ್ವರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ, ಈ ಸಾಧುಗಳು ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಿಯಂಥ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವರು ಅವುಗಳೊಳಗಿಂದ ನಿಜವಾದ ಬೋಧನನ್ನು ತಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ವೇದಾಂತಕ್ಕೆ ದೋಷ ಕೊಡುವದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಕೆಲವು ಸಮಾಜಸುಧಾರಕರು ತಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಕೆಲವು ದುಃಖದಾಯಕ ರೂಢಿಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವೇದಾಂತದ ಅಪಕಾರಕ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿ ವೇದಾಂತದ ಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗೆ ದೂಷಣೆ ಕೊಟ್ಟರೋ, ಅಂಥಾದ್ದರೊಳಗಿನ ಈ ಪ್ರಕಾರವಿದೆ ಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಮಾಜಸುಧಾರಕ ವರ್ಗದವರ ಪೈಕಿಯೆ ನಾನೊಬ್ಬನು ಎಂಬ ದಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು.

“ ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದದೆ ಅದು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಧನ ಸಂಪನ್ನತೆ ಇವುಗಳ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿದ ವಿನಹಾ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಲೆಯ ಹುಡುಗನಂತೆ ವೇದಾಂತದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ವೇದಾಂತದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಡಬಡ ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿದನೆಂದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಗಿಳಿಯ ಮಾತಿನಂತಾಗುವದು, ಇದರ ಉಪಯೋಗವೇನು? ನಾನು ಒಂದು ವೇಳೆ ತಪ್ಪಿರಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಸಾಧಕನು ಸಾಧನಚತುಷ್ಟಯ ಸಂಪಾದನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೇದಾಂತದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದನೆಂದರೆ ಅದರೊಳಗಿನ ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಾದರೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವವು. ಹಾಗಾದರೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥದ ಉಪಯೋಗವೇನಾಗಬಹುದು? ಯಾರು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದ್ಯಾರು ಮತ್ತು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾರು? ಅಂದರೆ ಯಾರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಕೇಳಲಾರರು. ಅದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಓದಿರುವರು ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೇಯ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು. ಹಾಗೂ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅವರು ಅರ್ಥದಷ್ಟೇ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಸ್ತುತದ ಬಹಳೇ ಸಾಧುಗಳು ವೇದಾಂತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಂಶತಃ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾರೆ.

“ ಈಗ ನಾವು ಸಮತೆಯ ತತ್ವದ ಕಡೆ ನೋಡೋಣ. ಧೂಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿ ಸಮತೆ ತೋರಿಸುವದೆಂದು ಒಂದು ಕತ್ತಿಗೆ ಸಹ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರಿಗೆ ಕೂಡ ಸಹ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತದಂತ ಒಂದು ನಾಯಿಗೆ ಸಹ ಸಮತೆಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಸ್ಥೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಸಮತೆಯ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಗಣಿ ಮತ್ತು ಅನ್ನ ತಿಂದು ಸಮಾನವಾಗಿ ಅನಂದದಿಂದ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೊಣದ್ದಾದರೂ ಧನ್ಯವಾದ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಹ ವೇದಾಂತ ತತ್ವದ ಅರ್ಥವರ್ಧ ಸಾಲನ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ತಾನು ಸಾಧು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸ್ತುತದ ಸಾಧುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರ ಕೆಲವು ಬಾಕ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಸೇರುವರು. ರಾಜನ ಮಗಳನ್ನು ಬೇಡಿದ ಒಬ್ಬ ಮುಷಿಯ ಸುದ್ದಿಯು ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡಂದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮುಷಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ವೇದಾಂತ ಮತ್ತು ಮುಷಿಗಳು ಸಹ ಪಾರ ಬೃದಿಂದ ಬರ್ಧರಾಗಿರುವರು ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ತಾವು ವಿಷಯ ವಾಸನೆಗೆ ಬಲಿ ಬಿದ್ದವಂತ ಈ ಮುಷಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಬೂ

ಲಿಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡದೆ ಬಹಳ ಜನರು ಮುಷಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಸಾಧುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾಮು ಮಾಸನೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಹೆಂಡದಿರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅವರ ಕಾಮಮಾಸನೆಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂತೆಂದರೆ, ಅವರು ಆ ಸಂಬಂಧ ವಿನಾದರೂ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ದ ನೆವ ಕೊಟ್ಟು ಅದು ತಮ್ಮ ಸದ್ಗುಣವೆಂತ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ವೇದಾಂತದ ಖರೀ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ವಶಾತ್ ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ಪಾಪಕರ್ಮವು ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದರೆ ಅವರು ಆ ಕಾರಣ ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಾರಬ್ಧದಿಂದ ಯಾವದೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮವು ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಆಗುವ ಮೊದಲೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಆ ಮನೋವಿಕಾರದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದು ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನೋವಿಕಾರದ ಸ್ವಾಧೀನರಾದ ಜನರ ದೋಷವನ್ನು ಅವರು ಎಂದೂ ಉಚ್ಚರಿಸಲಾರರು. ಹಾಗೂ ಅವರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಇತರರಿಗೆ ದೋಷ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ತಮಗೂ ದೋಷ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧು ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ನ ಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಶಬ್ದದಿಂದ ವಿವರಿಸುವದು ಅತಿ ಕಠಿಣವದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲ. ಯಾವಾತನು ತಾನು ಗುರು ಅಂತ ಮುಂದೆ ಬರುವನೋ, ಅವನು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ನೀತಿ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಪಾಲಿಸುವಂಥವನಾಗಬೇಕು.

“ ಸಾಧುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದವರಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಬಾಹ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಸಹ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಜನರು ಆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಧುಗಳ ಕೂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ ಯಾವ ನೊಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನ ಬಾಹ್ಯ ಆಚರಣೆಯು ನಿತೀದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಟ್ಟದ್ದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಜನರು ಅವನಿಗೆ ದೋಷ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅವನ ಅಪಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸುವದು ಅಥವಾ ದುಃಖಪಡುವದು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತದ ಸಾಧುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯತನಕ ತಮ್ಮ ಮನೋವಿಕಾರಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ತಾವು ಶುಕಾಚಾರ್ಯರಂತಿದ್ದೇವಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಅವರ ಕಾಮುಕ ಮನೋವಿಕಾರಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುವವೋ ಆಗ ತಾವು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೆ ಸರ್ವ ನೀತಿಬಂಧನದ ಅತ್ಯಕಡೆ ಹೋದವರು ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಭೋಗಗಳಿಂದ ಅಲಿಪ್ತರಾದವರೆಂತ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ” ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧ ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರ ಅಂಬೋಣವೇನಿದೆ ಎಂದು ಅವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು:— ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಾನು ಯಾವ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೋ ಅದರ ಸಂಬಂಧ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೇಳುವೆನು. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ತೇಜೋವಲಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಶ್ರೀ ಭಟಿ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆಕೃತಿಯು ತೇಜೋವಲಯದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾಶವೇನಿರುವದು? ಯಾವಾತನಿಗೆ ಗುರುಕೃಪೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಲಾದೀತೋ?

ಮಹಾರಾಜ :— ಪ್ರತಿಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಅವನ ಶರೀರದ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶ ವರ್ತುಲವಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 'ಒರಾ' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಬಣ್ಣವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆಕೃತಿಯಿಂದ ಅದು ಕಾಲಿನ ಕಡೆಗಿಂತ ತಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗಲವಾಗಿರುವದು. ಯಾವಾಗ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕೃತಿ ಅರೋಗ್ಯಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿಯೂ ಇರುವದೋ ಆಗ ಈ ವರ್ತುಲವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀಲವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುವದು. ಮಿಂಚು ಅಥವಾ ಲೋಹಚುಂಬಕವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಲಾರವು. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಅದು ಜಡ ಪದಾರ್ಥದ್ದು ಎಂತ ಹೇಳಲಾಗದು. ಆ ಪ್ರಕಾಶದ ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಸತೇಜತೆಯು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಸೈತಿಕ, ವ ಬಾಂಧವಿಕ ವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ತೇಜೋವಲಯದ ಬಣ್ಣವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಡಾ. ಕೆಲನೇರೆನ ಶಿಷ್ಯ ಬಾಗಸಾಲ ಇವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾಶವಲಯ ಅಥವಾ 'ಒರಾ' ಇದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ವೃಥಮ ಶಂಕೆ ಇತ್ತು; ಆದರೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ್ದು ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು, ಅವರು ಹೀಗೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರಲ್ಲ, ಮಾನವೀ ಶರೀರದ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಈ ಪ್ರಕಾಶವಲಯಗಳು ಭಾಸಾತ್ಮಕವಲ್ಲ ಅಥವಾ ಫಾಸ್ಫರೆಸ್ ದ್ರವ್ಯದ್ದು ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗದು. ಅವರು ಈ ಪ್ರಕಾಶವಲಯಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ಏನೂ ಗೊಳಿಸಲಾರದ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತ್ವವು ಇರುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿದರು. ಅವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಾರದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಅವು ಅಲ್ಪ-ವ್ಯಾಯಾಲಿಟೆ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದವುಗಳು ಎಂಬದಾಗಿ ಅವರು ವಿವರಿಸಿದರು, ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರಲ್ಲ, ನೇತ್ರದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಜ್ಞಾನತಂತುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬೇರೆ ಕೆಲವುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದರೆ ಈ ತೇಜೋವಲಯಗಳು ಕಾಣುವವು, ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಹ ಹೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಕೂಡ ಕಡೆಕಡೆಗೆ

ಇಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಗುರು ಕಿಲನೇರ ಇವರಿಗೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಇದ್ದು ಅವರು ಯಾವ ಜ್ಞಾನತಂತ್ರಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವದರ ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸದೆ, ಈ ಪ್ರಕಾಶವಲಯಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಕಾಶವಲಯಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಿದ್ದರೂ, ಅವು ಮಿಂಚಿನಂಥ ಜಡ ದ್ರವ್ಯದ್ದೂ ಆಲ್ಲ. ಯಾವ ಮಹಾನ್ ಸತ್ಪುರುಷ ಮಹಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಈ ಅಲೌಕಿಕ ತೇಜವು ಬಹಳ ಇರುತ್ತದೋ ಅವರಿಗೆ ಅದರಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕವಿ, ಇದ್ದವರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಅಂಥವರ ಶಾರೀರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಬರುವದು.

ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಹೀಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆದದೆ ಅಂತಲೆ ಪ್ರಕಾಶವಲಯವನ್ನು ನೀವು ನೋಡಬಿಡಿರಿ. ಅದರೂ ಈ ಪ್ರಕಾಶದ್ದು ಬೇರೆ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಿರುತ್ತದೆ, ಈ ಪ್ರಕಾಶವು ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಸಾಧಕನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣುವನು. ಅದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವನು. ಅದು ಆತ್ಮಪ್ರಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕನಿಗೆ ಆತನ ಸದ್ಗುರುವು ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟ ವಿನಹಾ ಅವನು ಇದನ್ನು ನೋಡಲಾರನು.

ನಾನು:— ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಾಗ ಶರೀರದಿಂದ ಅಪವಿತ್ರನಿರುವನೋ ಆಗ ಗುರುಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಜನರದು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆ ಸ್ವರ್ಥ ವಿರುವಾಗ ಆಕೆಯು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬಾರದು. ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಸತ್ಯವಾದದ್ದೇನು ?

ಮಹಾರಾಜ: - ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಯಾವದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾಗಲಿ ಈಶ್ವರನಾಮ ಉಚ್ಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸದ್ಗುರುಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವಾಗ ಮಂತ್ರವು ಸಿಗುವದೋ ಆಗ ಅದು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಜಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದಲ್ಲ, ಸಾಧಕನ ಮನಸ್ಸು ಅದರ ಮೇಲಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಆ ಮಂತ್ರವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಜಪಿಸಲ್ಪಡುವದು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಿಂದಿಸುವದು ಇವನ ಕೈಲಾಗುವ ಮಾತು. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಹೇಳಿದ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಪಾಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು? ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಾಗ ಶರೀರದಿಂದ ಅಪವಿತ್ರನಿರುವನೋ ಆಗ ಅವನು ಬೇಕಂತ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡುವನೆಂತ ತಿಳಿಯುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವನೊಬ್ಬ ಈಶ್ವರಭಕ್ತನೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರನು, ಅದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನಾಮವನ್ನೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳ, ಕಾಲಗಳ ವ ಇತರ ಯಾವದರದಾದರೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

— ೪ —

(ಟೀಕೆ :— ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ— ೧ ಗುರುಕೃಪೆ ಅಂದರೇನು?

೨ ಶಿಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಆಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಯಬೇಕು ?
 ೩ ದೈತ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸುವದು ಇದು ಸುಧಾರಿಸುವ ಚಿಹ್ನೆ ಅದೆಯೋ ಹೃದಯ ? ಈ
 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಒಮ್ಮೆ ಸವಿಸ್ತರ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು
 ಹೇಳಿದ್ದರ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಅವಸ್ಥಾಚುಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದಲೇ ಕೆಳಗೆ
 ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.)

ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಬಂಧು-ಭಗಿನಿಯರೇ,

ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ತಿಳಿದುಬರುವದು, ಗುರುವಿಗೆ ಅವರ ಭಕ್ತಿ ವ
 ಇತರ ಶಿಷ್ಯಮಂಡಳಿಯವರು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ. ಸದ್ಗುರುವರಾ, ನನ್ನ
 ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕು, ಹಿಂದರಿ ನನ್ನ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳು ತನ್ನ
 ಪ್ರಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಗೊಡುವವು. ಆದರೆ ಗುರುಕೃಪೆ ಅಂದರೇನು ವ ಈಶಕೃಪೆ ಅಥವಾ
 ಆತ್ಮಕೃಪೆ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಪ್ರೀತಿ ಅಂದರೇನು, ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಭೇದವು ಅವರ
 ಪೈಕಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮಂದಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ವಿಚಾರ
 ಮಾಡದೆ, ಏನಾದರೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂಬದು ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತ್ಯ ಅನುಭ
 ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಸ್ವಾನುಭವದ ಮೇಲಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಲ್ಲ. ಗುರುಕೃಪೆ
 ಅಂದರೆ, ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಗುರುವು ಮುಮುಕ್ಷುವಿನ ಮೇಲೆ ಅನು
 ಗ್ರಹ ಮಾಡುವನೋ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆತನ ಕೃಪೆಯಾಗುವದು. ಮುಂದೆ
 ಸ್ವಾನುಭವಿ ಗುರುವು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಮಂತ್ರದ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ರಹಿತನಾಗಿ ದೀರ್ಘ
 ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಸಂಸಾರವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಗೆ ನಡಿಸುತ್ತಿ
 ರುವಾಗ್ಗೆ ಸಹ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಮನಃಶಾಂತಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗುರು
 ಕೃಪೆ ಆಯಿತೆಂದರೆ ಏನು ಉಳಿಯಿತು ಅಂದರೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ-ಅಭ್ಯಾಸ
 ದೃಢವಾಯಿತು, ವ ಶಾಂತಿಸುಖ ಶಿಗಲಾರಂಭಿಸಿತು, ಚಿತ್ತದ ಸಮಾಧಾನತೆಯು
 ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು, “ ವಸುಧೈವ ಕುಟುಂಬಕಮ್ ” ಈ ವೃತ್ತಿಯು ದೃಢವಾ
 ಗುತ್ತಾ ಬಂತು ಅಂದರೆ ಆತ್ಮಕೃಪೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಗುರುಕೃಪೆಯ
 ನಂತರ ಈಶ-ಆತ್ಮಪ್ರೀತಿ ಪೂರ್ಣ ಬಂತೆಂದರೆ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಶಾಂತಿಲಾಭ
 ವಾಗುವದು. ಈ ಆತ್ಮಕೃಪೆಯು ತಾರಿಸುವಂಥಾದ್ದದೆ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದ-
 ವನು ಸಿದ್ಧನೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು ಸಂಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪರಹಿತ, ಕರ್ಮ-
 ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಆತ್ಮಕಡೆಗೆ ಹೋದವನಾಗಿ, ಅಖಂಡ ಶಾಂತಿಸುಖವನ್ನು
 ಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಅವನ ಕಡೆಯಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗುತ್ತವೆ.
 ಅನಂತರ ಅವನು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೇನು ಮಾಡದಿದ್ದರೇನು; ಅವನು
 ಆದರಿಂದ ಅಲಿಪ್ತನಾಗಿರುವನು

ಹೀಗೆಯೇ ಸಂಸಾರದೊಳಗಿದ್ದು ಯಾಕು ಪರಮಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ದರೋ, ಅಂಥವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಭಕ್ತಿವಿಜಯದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀವಿಠಲನಾಥ ನಾಮದೇವಾದಿ ಸಂತಮಂಡಳಿ, ಶ್ರೀಮಜ್ಜೇಂದ್ರನಾಥ ಮತ್ತು ಇತ್ತಲಾಗಿ ನ ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಸಂತರು ಸಂಸಾರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿದ್ದರು. ಯಾರು ಸಂಸಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಇಂಥ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ರಾಮದಾಸರು ಸಹ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾದೀತು ಎಂಬಂತೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ವಾಙ್ಮಯವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಶಂಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡಾರಲ್ಲ, ರಾಮದಾಸ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ಇಂಥ ವಾಙ್ಮಯವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರೆದಾರು? ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುವರು, ಅವರು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಕ ಶೃದ್ಧಾವಂತರು ಹೀಗೆ ಅಂದಾರು ಅವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ವೆ ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮಹಾತ್ಮರಿದ್ದರು, ಆ ಮೂಲಕ ಅವರು ಇಂಥ ಅಂತಃಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರು ಅವನ್ನು ಬರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಜರೂರಿ ಏನು? ಅದರೆ ನಮ್ಮಂಥವರು ಸಹಜ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳುವರು, ರಾಮದಾಸರು ಯಾವದಾದರೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಸಂಸಾರ ವ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಉತ್ತಮರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಮೃತಿ ಇರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನುಭವದ್ದೆ ಮಾತುಗಳಿರುವದರಿಂದ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇಷ್ಟು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದವು. ಸಂತ ತುಕಾರಾಮ ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯಳು ಕವಿ ಬಹಿಷಾಬಾಯಿ ಇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹದಿಮೂರು ಜನ್ಮಗಳ ನೆನಪು ಇತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಆಕೆಯು ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಸುಂದರೆ ಅಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಸಂತರಿಗೆ ಹೀಗೆ ನೆನಪಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವದೆ. ನನಗೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಆತ್ಮರಾಮರೂಪಿ 'ಸೋಹಂ' ದ ತಂದ್ರಿ ಹತ್ತುತ್ತದೆ; ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರವೂ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನ್ಮಗಳ ನೆನಪು ಆಗುವಂತೆ ಅನಿಸುವದು. ಸ್ವಯಂ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಜನಿಜನಾರ್ಥನನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಅದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ವೈಯಕ್ತಿಕ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ವಾಗಿರುವದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸೀತು ಅಂತ ಹೇಳಲಾಗದು.

ಪೂರ್ವ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವದಿದೆ ಪ್ರಥಮ ಗುರುಕೃಪಾ— ಸ್ವಾನುಭವಿಗುರುವು ಮಂತ್ರಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವದು. ಅನಂತರ ಆತ್ಮಕೃಪಾ— ದೃಢ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದು

ಇದರ ನಂತರವೆ ಆತ್ಮಾನಂದದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಯಾತರಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ತ್ತದಂದರೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಗುರುವಿನ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಠೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಭಾವನಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶೃದ್ಧಾ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಶೃದ್ಧಿಯು ಪೂರ್ಣ ಸಂಕಲ್ಪವಿಕ್ಲವರಹಿತವಿತ್ತೆಂದರೆ ನಿಷ್ಠೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಕೃಪೆಯಾಗುವದು ಮತ್ತು ಅದು ಅಖಂಡವಿರುವದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಕಂಡು ಬರುವದಲ್ಲ, ನಿಷ್ಠೆಯ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಅಧಿಕವಾದದ್ದು. ಯಾಕಂದರೆ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮೂಲಕವೆ ಆತ್ಮಕೃಪಾ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮಪ್ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಕೃಪೆಯಾಗುವ ಅವಧಿಯು ಬಹಳವೆಂದರೆ ಅವರೆವರ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ಸಂಚಿತದ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿಕಡಿನೆ ಅದೀತು, ನಿಷ್ಠೆಯ ಫಲವು ಅಧಿಕವಾದದ್ದೆಂತ ನಾನು ಯಾಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ವಾಲ್ಯಾ ಕೋಳಿಗೆ ನಾರೆದನು ' ರಾಮರಾಮ ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಮಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಠೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮಕೃಪೆಯಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆತ್ಮಪ್ರೀತಿ ಬಂತು ಮತ್ತು ಆ ಅನಂದದ ಭರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂಬದರ ಭಾವ ಅವನಿಗೆ ಉಳಿಯದೆ ಅವನು ' ಮರಾ ಮರಾ ' (ಸಾಯಿರಿ ಸಾಯಿರಿ) ಎಂದನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು, ಅದರೂ ಈ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲೆ ಅವನು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುಷಿಯಾದನು. ಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ತೀವ್ರ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಟಾಂತ್ರಿಬ್ರಹ್ಮವನು, ಹೊಂದುವಿರಿ, ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸುಖದುಃಖಗಳ ತ್ರಾಸವಾಗಲಾರದು. ' ಅವಘಾಟಿ ಸಂಸಾರ ಸುಖಾಚಾ ಕರೀನ, ' (ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲ ಸುಖದ್ದು ಮಾಡುವೆನು), ' ಸುಖಮಯ ರೂಪಂ ಹೊ ಸಂಸಾರೀ ' (ಸಂಸಾರದಲೆಲ್ಲ ಸುಖಮಯವಾಯಿತು) ಹೀಗೆಯೆ ನನ್ನ ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರಿಗೆ ಅನಿಸೀತು ಅಲ್ಲ ಅನಿಸಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ' ಸರ್ವ ವಿಶ್ವಚಿ ಮಾರ್ಯುಂ ಘರ | ಐಸಿ ಮತಿ ಜಯಾಚೆ ಥೋರ ' (ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮನೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಯಾವನ ಬುದ್ಧಿ ಆಗುವದೋ), ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರ ಉಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಭವ ಬಂದೀತು.

ಇದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಿರಿ, ಪ್ರಯತ್ನವು ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಾಮಬಾಣ ಉಪಾಯವಾಗಿದೆ. ನಿಷ್ಠೆಯು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಕಾರಣೀಭೂತವಿರುವದು. ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವದು, ಯಶಾಸಯಶದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡದಿರುವದು ಇದೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಅಭ್ಯಾಸವು ಇಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಬೇಕಲ್ಲ, ತಾನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಹ್ಯಾಗೆ ಮನೋಮಯ ಜಪ ಮಾಡಬಹುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮನೋಮಯ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಅದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಭಾಗ ಅಗೇ ಆಯಿತು. ನೋಡಿರಿ, ಯಾವದಾದರೊಂದು ವಿಷಯದ ತೀವ್ರ ಭಾವನೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ, ಅದು ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗೆ ಬಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗು

ವದು, ಮತ್ತು ಅದರದೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಮರುದಿನ ಪ್ರಗಟೆ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವನೆಯ ಮಹತ್ವ ಎಷ್ಟದೆ ಎಂಬದು ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಾನುಭವದ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಹೇಳುವೆನು.

ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ, “ಯಾಕೋ ನಿನಗೆ ಇಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ರೋಗಗಳು ಯಾಕಾಗುತ್ತಿವೆ?” ಅವನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು, “ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೂರ್ಖತ್ವದಿಂದ, ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಇಂಥ ರೋಗಗಳಾದವು. ನನಗೆ ಈಗ ಈ ದಶೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ವನಾಪಧಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ತಕ್ಕೊಂಡೆನು. ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಔಷಧವನ್ನು ಚಿಲಮಿಡಿಯಲಾಗಿದ್ದ ಸೇದಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನು, ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಈಗ ಏಳೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಾದವು, ಆ ರೋಗಗಳು ಪುನಹಾ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಇವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ಚೇರಿದೀತು, ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಮುಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀನು ತಕ್ಕೊಂಡಿ ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜವಾದ್ದಂತೆ ನಾನು ತಿಳಿದೊಡೆನು. ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ನನ್ನ ದೇಹದ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕು.” ಹೀಗೆ ಅವನು ನನಗಂದನು, “ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು ನಕ್ಕಾರು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ನಿಂದೆ ಮಾಡಿ ನಿನಗೆ ದೋಷ ಕೊಡುವರು. ಇದರ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಮಾಡು” ಎಂದು ಹೀಗೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂತಃ ಸಂಸ್ಥಿತಿ ಬಂದು ನಾನಂದೆ, “ಜನರು ಬೇಕಾದ್ದು ಅನ್ನಲಿ, ನಾನು ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧನಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಜಗದ ಏನು ಗೊಡವೆ? ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪವಿತ್ರನಿದ್ದೇನೆ ಇಲ್ಲ? ಅಜ್ಞಾನ ಹುಡುಗನ ಕೈಲಿಂದ ಅಪರಾಧವಾಯಿತೆಂದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಅದು ಅವನ ಮೂದಲನೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರವೇ ಇಷ್ಟು ದಯಾಕರವಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ಸದ್ಗುರು ಸರಕಾರವು ನೂರು ಅಪರಾಧಗಳಾದರೂ ಅಜ್ಞಾನ ಮೂಲಕ ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಹೀಗಿದ್ದು ಸರಮಾರ್ಥದೊಳಗಿನ ಗುರುತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಳು ಎಂಬದು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವದೆ.” ಆ ಮೇಲೆ ಆ ರೋಗವನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಳೆಕೊಂಡೆನು. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಗೆ ಭಯಂಕರ ಗಜ್ಜೆ ಅದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಉರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬನು ನನಗೆ ರಸಾಯನವನ್ನು ಕುಡಿಸಿದನು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೋಗಗ್ರಸ್ತನಾದೆನು. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂಲಕ, ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ ರೋಗಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುತ್ತವೆ, ವೇದನೆಗಳು ಹ್ಯಾಗಾಗು

ತ್ತವೆ, ಯಾತರಿಂದ ಆಗುತ್ತವೆ, ಸಂಸರ್ಗದಿಂದ ಬೋಗಗಳು ಹ್ಯಾಗಾಗುತ್ತವೆ, ಇವುಗಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನನಗೆ ಅನುಭವ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಒಬ್ಬರೊಂದರು ಮೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಬಂದದೆ. ಒಬ್ಬರೊಂದು ಒಬ್ಬತೊಂದು ಹೀಗೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ರೋಗಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ರೋಗವಾಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ಅತಿಶಯ ಸಶ್ಚಾತ್ಪ್ರವಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಕೂತು ಕೊಂಡೆನು. “ ಗುರುವೇ ಓಡಿ ಬಾ ” ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದೆ. ಅನಂತರ ಸದ್ಗುರು ತಾಯಿಯು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದಳು, ಮತ್ತು ಅಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿ ದ್ದೇನೆಂದರೆ “ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗ ಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾಗುವದು. ” ಆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಪೂರಾ ನೆಟ್ಟಗಾದೆ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹಾಯಿಕೆ ಮಾತ್ರ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಒಬ್ಬರ ರೋಗ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ಸಹಾ ಬುದ್ಧಿ ಕರ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವದು, ಆ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ನಂತರ ‘ ಸೋಹಂ ’ ದ ಅನುಗ್ರಹ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದನು. ಸಾಯುವಾಗ್ಗೆ ಸಂಸಾರ ದೊಳಗಿನ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಅವನು ತನ್ನ ಹತ್ತರ ಕರಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ‘ ಮಹಾರಾಜರೆ, ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಕೃಪೆ ಇರಬೇಕು ’ ‘ ಸೋಹಂ ಸೋಹಂ ಸೋಹಂ ’ ಹೇಗೆ ಮೂರು ವೇಳೆ ಅಂದು ಪಲಂಗದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದವು.

ಈಶ್ವರಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಪರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜನಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಯಾರೊ ಒಬ್ಬರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, “ ಮಹಾರಾಜರೆ, ಜನರ ರೋಗವನ್ನು ನೀವು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರನ್ನತ್ತೀರಿ, ಹ್ಯಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ರೋಗ ಯಾಕೆ ಕಳಕೊಳ್ಳಲಾರಿ ? ” ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಲ್ಲ, ಅಪ್ಪಾ, ಸಂತ ಜನರು ರೋಗವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ಪರರ ಮೇಲಿನ ದಯೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅದರೆ ಸ್ವತಃದ್ದು ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಆಗುವ ರೋಗಗಳನ್ನು ಅವರು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಇಷ್ಟರ ಸಲುವಾಗಿ (ಆ ಉಳಿದ ಕರ್ಮಭೋಗವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ) ಪುನಹಾ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುವದು, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ದೇಹಪ್ರಾರಬ್ಧವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ ಅಲಿಪ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ರೋಗಗಳು ಮೊದಲು ಬಂದು ಹೋಗುವವೋ ಅವುಗಳಿಂದಲೇ ಕಡೆಗೆ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ, ಜ್ಞಾನಿ ಇರಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿ ಇರಲಿ ಸರ್ವರ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯು ಒಂದೇ. ಯಾಕೆಂದರೆ ರೋಗಗಳು ಹೋದರೂ ಅವು ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿಂದ ಇರುವವು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸಂತನಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೋಸ್ಕರ ಸಹಜವಾಗಿ ಗುರುಮಹಾರಾಜರು ಗುಣ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಕೇವಲ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಅವನದೇ ಇರುತ್ತದೆ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಇದರ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಠೆ ಇದ್ದರೆ, ನರನು ನಾರಾಯಣ ಯಾಕಾಗಲಾರನು? ಏಕನಾಥಿ ಬಾಗವತ ದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ತನಗೆ ಹಾವು ಕಡಿಯಿತೆಂದು ಭಾವನೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು; ಅವನು ಆ ಭಾವನೆ ಮೇಲಿಂದಲೆ ಹಾವು ಕಡಿಯದಿದ್ದರೂ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವಗಳು ಐಹಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವದಾದ ಮೇಲೆ ಪರಮೇಶ್ವರಶ್ರಾಪ್ತಿ ವ ಮನಃಶಾಂತಿ ಉತ್ಕಟ ಭಾವನೆ ಯಿಂದ ಯಾಕೆ ತಿಗಲಾರವು? ತಿಗಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು.

ಹಾಗಾದರೆ ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರೇ, ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಮ ತೀವ್ರ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆ ಇವುಗಳನ್ನು 'ಸೋಹಂ' ದ ಅನುಸಂಧಾನದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಭಾಗ ಆಗಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು.

ಕೆಲವು ಸಾಧಕರು ತಮ್ಮ ಸುಧಾರಣೆ ಸಂಬಂಧ ನನಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ, “ಮಹಾರಾಜರೇ, ನನ್ನ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಆಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲ ಎಂಬದು ತಿಳಿಯುವ ದಿಲ್ಲ. ಇತರರಿಗೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ ನನಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು; ಆದರೆ ಈಗ ಏನೂ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಮುಂದರಿಸುತ್ತ ನಡದೇ ನೆಂಬದು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು?

ಈ ಶಂಕೆಯ ಉತ್ತರವು ಇದೇ, ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಗೆ ಗುರುವು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದ ಮಂತ್ರದ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಭಾವಿಕತ್ವದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಾದಿ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅನುಭವಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಇಂಥಾ ಸ್ತ್ರೀ ಅಥವಾ ಪುರುಷರು ನನ್ನ ಕಡೆ ತೀರಾ ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಗುರುಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಂಡವರು ಬರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕೇ ಮಂದಿ ಈ ಐವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ನಾನು ಗುರುಮುಖದಿಂದ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಇಂಥಾ ಸಹೋದರಿಯರು ನಾಲ್ಕು ಐದು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಇವತ್ತಿನ ತನಕ ಯಾರೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಎರಡು-ನಾಲ್ಕು ಸ್ತ್ರೀಯರು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಗುರುಗಳು ಜಪವನ್ನು ಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಈ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ನಾನು ಬರೇ ಸ್ಥಳ ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೂತು ಅವರ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಜಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆನು. ಪೂರ್ವದ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದದರಿಂದ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಲೆ, ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಯಾವ ನೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತೋ ಅವು ಈಗ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಹತ್ತಿದವು. ಬೇರೆ ಜನರ ಎದುರಿಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನುಭವಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರ ಅಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಗಂಡಂದಿ ಎಂದುಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿದೆ. “ ‘ ಸೋಹಂ ’ ಮಂತ್ರದ ಜಪವನ್ನು ಇಂಥಾ ಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಮಾಡಿರಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಲೆ ಬಹಳ ಸಾದಗಳು ಕೇಳಬಂದವು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನಾನಾ ನೋಟಗಳೂ ಕಾಣಹತ್ತಿದವು. ಇರಲಿ.

ತಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಎಷ್ಟಾಗಿರುವುದೂ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಬೇಕು, ಅದ್ಯಾಕೆ ಆಗವಲ್ಲವು ವಗೈರೆ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಯಾರು ‘ ಸೋಹಂ ’ ಮಂತ್ರ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಇಂಥಾ ಹೊಸ ವ ಹಳೆ ಮಂದಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರಗತಿ ಎಂದು ಯಾವದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು.

ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ವಗೈರೆ ವಾಸನೆಗಳು, ಅವು ಐಹಿಕ ಸುಖದ್ದು ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಯಾತರದೂ ಇರಲಿ ಅವು ಮೂಲದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲವು ಗಳ ಮೇಲೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಮಂತ್ರಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಜಯಹೊಂದಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ವಭೂತಾತ್ಮವೃತ್ತಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅವುಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಸಮೂಲ ನಾಶವಾಗಬೇಕು, ಅಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಗುರುವಿಗೆ ಕೇಳುವದು ಅವಶ್ಯ ವಿಲ್ಲ. ಅದು ತನಗೆ ಸ್ವತಃ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಜೇರಿ ಬೇರಿ ಪ್ರಕಾರದ ನೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ ಅದರೆ ಆ ನೋಟಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಯಾವ ಸಂತರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ; ನಾನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಅಭ್ಯಾಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ‘ ಗುತು ಹಮಾರಾ ಜಪ ಕರೆ ಹಮ ಜೈತಿ ಆರಾಮ ’ (ನನ್ನ ಗುರುವು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ನಾನು ಆರಾಮ ಕೂಡುತ್ತೇನೆ), ನಾನು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನಾದರೂ ಎಂದೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಶಾಸ್ತ್ರವಾದರೂ ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮರಾಠಿ ಮೂರನೇ ಇಯತ್ತೆಯ ವರೆಗೆ ಆಗಿಯದೆ, ನಾನು ಏನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು? ಅದರೊಳಗೂ ಕಿಡಿಗೇಡಿತನದಿಂದ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ದೊಡ್ಡದೆಂತ ಗುರುವು ನನಗೆ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಗುರುವಿನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಯಾರು ಬರುವರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಬೆಲೆ. ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ನನ್ನ ಗುರುಕಡೆಗೆ ಹವಾಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದೇಂದರೆ, ‘ ಸೋಹಂ ’ ದ ಜಪ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ನೋಟಗಳು ಎಂದೂ ಕಾಣಿಸದೆ ಇದ್ದರೂ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ

ಅವರು ಎಂದೂ ಅನುಭವಿಸದಂಥ ಸಮಾಧಾನವೆ ಆನಂದವು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು. ಅವರಿಗೆ ನಾದ ಕೇಳಬರಲಿ, ಬರದೆ ಇರಲಿ; ನೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸಲಿ ಅಥವಾ ಕಾಣಿಸದೆ ಇರಲಿ ಆನಂದವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪ್ರಗತಿ ನೆಟ್ಟುಗಾಯಿತು, ಅಥವಾ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು, ಮತ್ತು ಸಂಶಯರಹಿತ ಸರಳವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ನಾದ ಕೇಳಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ನೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸಿದರೆ, ಅವುಗಳ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡದೆ ಬ್ರಹ್ಮವು ಮುಂದೆ ಅದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮೇಲಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮತ್ತೊಂದು ಏನಂದರೆ, ತಿಳಿಯಿರಿ, ಎರಡನೇಯವರೆಂತೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ನಾದಗಳು ತನಗೆ ಕೇಳಿಸದಿದ್ದರೆ, ಗುರು ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಸಂಶಯರಹಿತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಬಾಲವೃದ್ಧರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೇಳೋಣವದೆ. ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನೀವು ನಡೆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವು ಸಫಲವಾಯಿತು ಮತ್ತು ನೀವು ಕೃತಾರ್ಥರಾದಿರಿ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರಗತಿ ಇಲ್ಲ, ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಸಂಶಯ ತಕ್ಕೊಂಡು ಒಣಗಿ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸಿದರೂ, ಐಹಿಕ ಸುಖೇಚ್ಛೆ ವಾಸನೆಯು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು? ದೃಶ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ವಾಸನಾಕ್ಷಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಕ ಬೆಲೆ ಇರುವದು. ನರಜನ್ಮವು ಪುನಃ ಪುನಃ ಬರುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಸಾಧುಸಂತರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾನಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವಲ್ಲ, ಇವು ಆತ್ಮನ ಮಾತುಗಳವೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಮೂಲತಃ ಜ್ಞಾನಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಭ್ರಮೆಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯ, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ, ತುಕಾರಾಮ, ಏಕನಾಥ ಇವರಂಥಾ ಸಂತರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಯೀ, ಮಹಾರಾಜ (ಶಿರಡಿ), ಗುಲಾಬಿ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ, ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ (ಅಂತ್ರಿ) ವಗೈರೆ ಸಂತ ಜನರು ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಮುಂದೆಯೂ ಬರುವರು, ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರೆ ಜಾಗೃತೆ ಹೊಂದಿರಿ.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಎಂದಾದರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯ ಸಂಬಂಧ ಕೇಳುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನದು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಉತ್ತರವಿದೆ.

ಯಾವ ಸಂತರು ನನಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಅವರದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. (೧) ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಶೇಗಂವ (೨) ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಮಹಾರಾಜ (ಅಂತ್ರಿ), (೩) ಶ್ರೀಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜ, (೪) ನಂಗೆ ಮಹಾರಾಜ ವಾತಿಮ, (೫) ಶ್ರೀಸಾಯಿಬಾಬಾ ಇವರದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕಾಮ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು, (೬) ಶ್ರೀರಾಮಮಾರುತಿ ಮಹಾರಾಜ, ಇವರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಅವರ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ತೋರಿಸಿದರು. (೭) ಶ್ರೀಹರಿಹರ ಮಹಾರಾಜರು ನಾನು ವಾತಿಮದ ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವಾಗ ಇವರು ಕರುಣೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದರು. ಅವರು ಮೌನಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನಾಲ್ಕೈದು ಜನರು ಮಾತ್ರ ಅವರ ಕೂಡ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಮುಕ್ಕಾಮ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಏಳೆಂಟು ದಿನತನಕವಿತ್ತು. ಅವರೂ ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ವರ್ಣದಿಂದ ಕಟ್ಟು ಇದ್ದರೂ ಅವರ ಕಾಂತಿಯು ಸತೇಜವಾಗಿತ್ತು. ಚಿತ್ರದೊಳಗಿನ ರಾಮದಾಸನಂತೆ ಅವರ ಮೈಕಟ್ಟು ಇತ್ತು. ಅವರು ಲಂಗೋಟಿ ಉಟ್ಟಿದ್ದರು, ಆಗ್ಗೆ ಅವರು ನನಗೆ ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ ಎಲ್ಲಿತನಕ ನಂಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ವಾತಿಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿತನಕ ವಾತಿಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಏರಡೂ ಕೃಪೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದೆ. ನಿನ್ನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಮುನ್ನುಡು ಎ ಭಾವಿಕ ಜನರು ಸಂಸಾರವನ್ನು ದಾಟಿವರು. ” ಆಗ್ಗೆ ನಾನು ಚಿಕ್ಕವ ಅಂದರೆ ೧೫-೧೬ ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಇದ್ದದರಿಂದ ನನಗೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ತಿಳಿಯದು. ಗುರುವಿನ ಮೇಲೆ ಎ ಅತ್ಯಂತ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಠೆಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸವು ನಾನು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಆಗುತ್ತ ಇದೆ, ಇಷ್ಟಮಾತ್ರ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಹೊಡಿಯುವ ವೇಳೆ, ಜಾಗೃತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಜಪವು ನಡೆದದೆ, ಅಜಪದ-ಅನುಸಂಧಾನ ಇದೆ, ಇಂಥ ವೇಳೆಗೆ ‘ ಸಾಧಕನ ದಶೆಯಿಂದ ನೀನು ಸಿದ್ಧ ಆಗಿದ್ದಿ, ಮಾಡುವದು ಮಾಡದಿರು ವದು ಸಮಾನವದೆ, ’ ಹೀಗೆ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯಾಯಿತು. ನಾನು ಎದ್ದು ಕೂತು ಏಳೆನ್ನ. ಅದರೂ ಇಲ್ಲಿತನಕ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾದೆನೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುವ ದಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧನ ಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೆನು. ನಾನು ಯಾರು ಎಂಬದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಶೋಧಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನೀರಿನ ದಂಡೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇನಾದರೂ ಒಳಗೆ ಹಾರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸಿ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬಂತೆ ಅನಿಸುವದು, ‘ ದಿಲ್ಲಿಕರ’ ಪಹುಂಜಿ ಪರ ದಿಲ್ಲಿ ತೊ ಬಹೋತ ದೂಂಹೈ ’ ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರು ತ್ತದೆ. ಇರಲಿ. ಅದರಿಂದ ‘ ರಾಮ ಹಮಾರಾ ಜಪಕರೆ, ಹಮೆ ಬೈಲೆ ಆರಾಮ

ಇಷ್ಟೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ' ಸರ್ವ ವಿಶ್ವವೇ ನನ್ನ ಮನೆ ' ಇಷ್ಟು ಅನುಭವ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಗಳೆಷ್ಟು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ ಯಾಂಗಿ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ನಿಸ್ಸೆ ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ಇರಬೇಕಲ್ಲ, ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅನುಭವವು ಬರಬೇಕು. ಯಾರೂ ಹೇಳ್ಕಾರು, ನಾನು ಆ ಅನುಭವವನ್ನು ಈಗಲೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರ ಬಹುದು. ನಾನು ಅಜ್ಞಾನಿ ಇರುವದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ್ದೂ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೇವು ಮತ್ತು ಸತ್ಯಮಾತುಗಳು ಗುರುಗಳದೆ ಅವೆ, ಮತ್ತು ಹುಚ್ಚು ಮಾತುಗಳು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು ಅವೆಲ್ಲ ನನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಜನರೊಳಗಿನ ಜನಾರ್ಥನನು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು.

ನನ್ನ ಕಡೇ ಹೇಳುವಿಕೆ ಇಷ್ಟೇಅಲ್ಲ, ನಿಷ್ಕಾಮಂತ ಸಾಧಕನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಅನುಭವಿ ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣುಹೋಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಆ ಗುರುವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪರಾವೃತ್ತಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಗುರುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು ದಾಸಬೋಧದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನನ್ನ ಮತದಿಂದ ಗುರುಗಳು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಮುಂಜಿ ಮಾಡುವವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಸುವವನು, ಮುಂಜಿ ಮಾಡುವವನೆಂದರೆ ಬರೆ ಕರ್ಮಮಾತ್ರ ಅಜರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವವನು, ದೂರ ದಿಂದಲೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವವನು. ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಸುವವನೆಂದರೆ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಜೀವಶಿವರ ಐಕ್ಯದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುವ ಸ್ವಾನುಭವಿ ಗುರು. ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಾನುಭವಿ ಗುರು ಬೇಕು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಇದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೂರುಮಂದಿ ವೈದ್ಯಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವೈದ್ಯರು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದವರಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬನ ವೈದ್ಯನ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ದೂರದಿಂದಲೇ ರೋಗಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡುವವನು; ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ರೋಗಿಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ತಕ್ಕೊ ಹಾಗೆ ತಕ್ಕೊ ಎಂದು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವವನು ಮತ್ತು ಮೂರನೇಯವನು ರೋಗಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿ ಔಷಧವನ್ನು ಅವನ ಬಾಯೊಳಗೆ ಸುರಿಯುವವನು, ಹೀಗೆ ಆ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರ ವೈದ್ಯರವರು. ಸ್ವಾನುಭಾವಿ ಗುರು ಇವನು ಮೂರನೇ ಪ್ರಕಾರದವನು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅನುಭವದ ಮಜಲುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸು; ಜೀವಶಿವರ ಐಕ್ಯದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುವವನೇ ಸದ್ಗುರು. ಇಂ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣುಹೋಗಿ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಸ್ತೆಇಟ್ಟು ಪ್ರಿಯ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರೆ, ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿ ಬಂದ ವಿನಹಾ ಇರಲಾರದು.

ಐದನೇ ಪ್ರಕರಣ.

ಶಿಷ್ಯರ ಪರಮಾರ್ಥದೊಳಗಿನ ಅನುಭವಗಳು.

— ೦ —

ಶ್ರೀ. ಎಸ್. ಎಮ್. ಗಡಕರಿ, ಕಾರಕೂನ, ಜ. ಪೊ. ಅ. ಮುಂಬಯಿ.

ಸಪ್ನುರುಭೇಟಿ, ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಅನುಭವ.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅತಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತೀರಾ ಉದಾಸನಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಾನು ದತ್ತಭಕ್ತನಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಗಾಣಗಾಪುರ, ನರಸೋಬನವಾಡಿ ಮತ್ತು ಔದುಂಬರ ಈ ಮೂರು ದತ್ತಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ್ಗೆ, ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬದಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಳಗಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾಡುವದಾದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಗುರು ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಡಪಡಿಸಹತ್ತಿದವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಾಕೋರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರು ಬಹಳ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲೆಯ ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೇ ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತು. ಮನಸ್ಸು ಅಲ್ಲಿ ರಮಿಸಹತ್ತಿತು. ನನ್ನ ರಜೆಯು ತೀರುವತನಕ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅನಂತರ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದೆನು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಡನಡುವೆ ಸಾಕೋರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೋಗೋದು ಬರೋದು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೆಯ ಉಪಾಸನಾಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಾನು ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೊ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡಿಸಿದೆ. ಅದರಕೂಡ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿಯೂ ತೊಡಕಬಾರದೆಂದು, ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಕೂತೆನು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದತ್ತನ ಒಂದು ಫೋಟೋ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಕಡೆಯಿಂದ ಅದರ ಬಹಳ ಸೇವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಣ ಆ ಫೋಟೋ ಬಹಳ ತೇಜಃಪುಂಜ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲಕೆಲವು ವೇಳೆ ಫೋಟೋ ಎದುರಿಗೆ ಕೂತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಹೀಗನಿಸುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ; ಇಷ್ಟು ದೇಹ ಕಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದರೂ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಪೂರ್ವಕಮುವು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿರಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಅನಿಸಿ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಫೋಟೋದೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ತೇಜಃಪುಂಜ ಕೈ ಮೇಲೆ ಬಂದು “ ನಿಲ್ಲು, ನಿಲ್ಲು ” ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ಮೂಲಕ ನಾನು ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಈಶ್ವರ ಸೇವೆಯು ಈಶ್ವರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರುಜು ಆಗುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಭಾಗವು ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲ ನಾಳೆಯಾದರೂ ಸಫಲವಾದೀತು ಈ ಅಲೆಯಿಂದ ಇದ್ದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗವು ಏನು ಕಾಣಿಸಲಾರದು. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಇಂಥಾ ಜೋರಿನ ವೃತ್ತಿ ಎದ್ದಿತಲ್ಲ, ನೌಕರ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಮಾರು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ತಿರಿಗಿ ಮನೆಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಬಾರದು. ಇಂಥಾ ನಿಶ್ಚಯ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಸಾಕೊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಈ ನನ್ನ ವಿಚಾರವು ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣ, ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಮತ್ತು ಹಿರಿ ಇಬ್ಬರು ಆಣ್ಡಂದಿರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, “ನಾವು ನಿನ್ನ ಕೂಡ ಸಾಕೊರಿ ತನಕ ಬರುವೆವು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ತಿರಿಗಿ ಬರುತ್ತೇವೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿಮಗೆ ದೇವರು ಹ್ಯಾಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡುವನೋ ಹಾಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿರಿ.” ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನನ್ನ ಕೂಡ ಹೊರಟರು. ನಾವು ಸಾಕೊರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ನನ್ನ ಆಣ್ಡಂದಿರು ಮಹಾರಾಜರ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ನನಗೆ ಅಂದರು “ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು ಅಂದರೆ, ಈ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಡಲೆ ರಹಿತ ಮಾಡಿರಿ. ಮತ್ತು ನೌಕರಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿರಿ.” ಇಷ್ಟಾದಮೇಲೆ ಅವರ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮಾನ ಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನಾನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ನೌಕರ ಮೇಲೆ ಹಾಜರಾದೆ. ನನ್ನ ಈ ವಿಚಾರವು ಕಡಕೋಡು ಬಿದ್ದದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಕಟ್ಟು ಅನಿಸಿತು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅಡಚಣೆಗಳು ಯಾಕೆ ಬರಬೇಕು ಇದು ತಿಳಿಯದರಿಂದ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು “ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಈ ಮೂಲಕ ಆಯುಷ್ಯ, ದ್ರವ್ಯ, ಕಾಲ ವ ಪ್ರಕೃತಿ ಇವುಗಳ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ.” ಇವರ ಕೂಡ ಅನುರೂಪ ಸತ್ಪುರುಷನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದರೇ ಮತ್ತು ಅವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸುಖವು ತಿಕ್ಕಿತೆಂದಿ, ಆತನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಅಧಿಕ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಹೀಗನಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಅವರು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮುಳುಗಿದ್ದರೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅವರ್ಣನೀಯ ಶಾಂತಿಯು ವಸ್ತಿ ಮಾಡಿದೆ,

ಅಂದಮೇಲೆ, ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅಥಳ ಶಾಂತಿಸುಖದ ಮಾರ್ಗವು ಶಿಕ್ಷಿರಬೇಕು.

ಒಂದು ದಿನ ಈ ಸತ್ಪುರುಷರಾದ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಾಶಿಕ ದಿಂದ ದಾದರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಾಗ್ಗೆ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಬಹಳ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವ ಗೃಹಸ್ಥನಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದರು, ಅವರು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ, ಒಬ್ಬ ಗುರ್ತ ಇಲ್ಲದ ಗೃಹಸ್ಥನು, ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಉಟ್ಟವನಿದ್ದು ಕೂತು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಗೃಹಸ್ಥನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳು ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರ ಮೇಲಿಂದ, ಅವರೇ ಮಹಾರಾಜರಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಾನು ಅವರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಕೂತುಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ, “ ಇವರು ನಮ್ಮ ತಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಕೂತು, ನಂತರ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆನು.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಮೂರುವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತ ಬಂದವು. ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಡೆಸಡುವೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚಾಫೆಕರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯರು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂದಿರುವಾಗ್ಗೆ, ದಾದರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಬಂದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳು ನನಗೆ ಅವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಶ್ರೀ. ಚಾಫೆಕರ ನನಗೆ ಅಂದರು, “ ನಿಮಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ತಳಮಳ ಹತ್ತಿದೆ, ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಹೇಳ ಬೇಕೆಂತ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರತ್ನವು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದದಿದ್ದು, ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಆತ್ಮಇತ್ಯ ವ್ಯರ್ಥ ಯಾತಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತೀರಿ ? ನಾವು ಸ್ವತಃ ಆನಂದದ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬಹಳ ಸಾಧುಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ಕೆಲವು ಸಾಧುಗಳು ಆತ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಾವು ಯಾವ ಸತ್ಪುರುಷನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಕೊಂಡು ಆತ್ಮಾನಂದವನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೋ, ಆ ವಿಭೂತಿ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿದೆ, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಪರಳದಲ್ಲರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯದೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಶರಣಾ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಮುಂದೆ ತಾನು ಯಾರು ಎಂಬದು ನಿಮ್ಮದು ನಿಮಗೇ ತಿಳಿದೀತು. ”

ಅನಂತರ ಸಾನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದನಲ್ಲ, ಈ ಗೃಹಸ್ಥರು ಇಷ್ಟು ಕಾಕುಲತೆಪಟ್ಟು ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸತ್ಯವಿರಬೇಕು, ನಂತರ ಒಂದುದಿನ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಪರಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಾಗ್ಗೆ ಬಂಧುಗಳ ಕೂಡ ಸಾನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದ. ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳು ನನ್ನ ಮನೋದಯವನ್ನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡು, “ಗುರುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬನ್ನಿ ಅಂದರೆ ನೋಡೋಣ” ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರಾವಣ ವದ್ಯ ೩ (ಸಂಕಷ್ಟಿ ಚತುರ್ಥಿ) ತಾ. ೨೭-೮-೩೪ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೯ ಘಂಟೆ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ, ಹೂವಿನಮಾಲೆ, ಕರ್ಪೂರ, ಉದಿನಕಡ್ಡಿ, ಪೇಢೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ತಕ್ಕೊಂಡು ಸಾನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದನು. ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳೂ ಇದ್ದರು: ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಯವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕೃಪೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಸವಿನಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು, ಮತ್ತು ಎದುರಿಗೆ ಕೂಡಲೆಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟರು; ಮತ್ತು ‘ಓಂ’ದ ಜಪಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಈ ಮಾರ್ಗ ಯಾವದು ಎಂದು ಸಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು; ಅದಕ್ಕವರು ಅದು ಸರಸ್ವತಿ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಉಪದೇಶಪರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು, ಅವು ಹೀಗವೆ:—

ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ವೃತ್ತಿ ಏಳುವದೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಸಾಕ್ಷಿರೂಪದಿಂದಿರುತ್ತಿರು: ಆ ವೃತ್ತಿಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಬೀಳಬೇಡ. ಇಂದ್ರಿಯ ಜನ್ಯ ಸುಖದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಸಂತಸಮಾಗಮ ವರೆಗೆ ಮಾಡುವದೇ ಪಥ್ಯ ಪಾಲಿಸಿದರೆ, ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಹೋಗಲಿಕ್ಕಾದೀತು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹಠಯೋಗದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆ ಯೋಗದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಯಾವನಾದರೂ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು, ಇಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಾಯಿತೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹಠಯೋಗದ ಜರೂರಿ ಅದೆ, ಅದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎರಡು ಮೂರು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥನತೆಯನ್ನು ಇಡುವದು, ಇಷ್ಟರದಿತಿೆಯಿಂದ ಅದೆ.

ಮೊದಲನೇ ದಿವಸವೇ ‘ಓಂ’ಕಾರದ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಕಿವಿಯೆಳಗೆ ಕೊಳವೆಯಿಂದ ಉದಿದಂತೆ ಆಗಿ, ಕಿವಿಯು ಮುಚ್ಚಳ ತೆರೆದಂತೆ ಆ ಜಪವು ಬಹಳ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ಆಗ ಹತ್ತಿತು. ಕೊರಳಿನ ಶಿರಗಳು ಸಡಿಲಾದವು.

ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ನೋವು ನಿಂತಿತು. ಕಣ್ಣುರೆವೈಗಳು ಕೆಳಗೆ ಎಳೆದಂತಾಗಿ, ದೃಷ್ಟಿಯು ಸಹಜವಾಗಿ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಲ್ಲಿ ಜಪವಾಗಹತ್ತಿತು. ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತ ವೋಡಗಳು ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ನನಗೆ ಶಾಂತತ್ವವು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಗಣಪತಿ ದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಪತಾಕೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು, ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ವೀಣೆಯನ್ನು ಕಂಡೆ, ಕ್ಷಿತಿಜದ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ದೇವಾಲಯದ ಕಲಶ, ನಂತರ ಗುಮಟ ಮತ್ತು ಒಳಗೆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡೆ. ಒಳಗಿನಿಂದ ಯಾಕದೋ ಒಂದು ಕೈ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನನಗೆ ಗಂಧ ಹಚ್ಚಿತು, ಪುನಹಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈ ಬಂದು ನನಗೆ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿತು. ನನ್ನ ತಂದೆ ವ ತಾಯಿಯವರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅತಿಶಯ ಅನಂದವಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಂದು ನನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಬಿಳೀ ಹೂವಿನ ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಭಕ್ತಿ, ಅನೇ, ವಗೈರೆ ಇಂಥ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಂಡು ಬಂದವು. ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲು ಕಾಣಿಸಿತು, ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದೂ ರಸ್ತೆಯು ತೋರಿತು, ಅದು ಇಷ್ಟು ತೇಜಃಪುಂಜವಿತ್ತಲ್ಲ, ಅದು ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರದ ರಸದ ಕಾಲುನೆಯೆ ಹರಿದದೆ ಏನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅನೇಕ ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಂಡೆ, ಮತ್ತು ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಬಿಳೀ ಚಕ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ದರ್ಶನವೂ ಆಯಿತು.

ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಮಾನಸಪೂಜೆಯನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಹಾರಾಜರ ಅತಿಶಯ ತೇಜಃಪುಂಜ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಸೋನೇರಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಹೊಳವು ಕಂಡುಬಂತು. ಅನಂತರ ದೇವರ ದೊಡ್ಡ ಸಿಂಹಾಸನ, ಪಾಲಕಿ ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗೆ ಯಾರೋ ಕೂತಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಂದು ಪಾಲಕಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮ-ಮಾರುತಿ ಇವರನ್ನು ಕಂಡೆ, ಮತ್ತು ಕಾಮಧೇನುವಿನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಮುದ್ರ, ಗಿಡದ ಮೇಲೆ ಮಂಗಳಗಳು, ಶಿವಲಿಂಗ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು.

ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜಪಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಏನೋ ಗಡಿಬಿಡಿ ಸುರು ಆಯಿತು. ಬೆನ್ನೆಲುಬಿಗೆ ಹೊಡತಗಳು ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದ ತನಕ ಮಾರ್ಗವೆಲ್ಲ ಸರಳವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜಪವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಜಪವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕಮಲ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಆ ಮೂರ್ತಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುಗಳ ತೇಜಃಪುಂಜ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಬಂದು ನನಗೆ ಮಾಲೆ

ಹಾಕಿನಳು. ಮಹಾರಾಜರು, ನಡನಡುನೆ ' ನಡಿಯಲಿ, ನಡಿಯಲಿ ' ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾಭಿಕುಲದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾರಂಜಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶದ ತುಂತುರ ಹನಿಗಳು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅನಂತರ ಮೂಲಾಧಾರ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರಂದ್ರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಸವಾಗಹತ್ತಿತು. ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಆನಂದವಾಗುವಂಥ ವಿವಿಧ ವರ್ಣಗಳ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಕುಕ್ಕುವಂಥ ತೇಜಃಪುಂಜ ಪ್ರಕಾಶಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು, ಒಮ್ಮೆ ದೂಡ್ಡ ಮಹಾರಾಜರ (ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರ) ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೆ ನೀಲ ಬಿಂದು ಯಾವ ಗುಣ ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವದು. ಗರೂಡ ದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀವಿಠಲ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಿಸಿತು, ನಡಿಯುವಾಗ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಓದುವಾಗ ಸಹಾ ಮುತ್ತುಗಳ ಪಂಕ್ತಿಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ತಾರೀಖು 1-1-18 ಈ ದಿನ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಸುಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯಲ್ಲಯೇ ನಿತ್ಯದಂತೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೀರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಗಾದಿಗೆ ಒರಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ಯಾವ ದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯು ಗದದ್ವಾರದಿಂದ ಒಳಗೆ ಸೇರಿತು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಶರೀರವು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ' ಧಡ್ ಧಡ್ ' ಹಾರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಎಲ್ಲ ನಾಡಿಗಳು ಹರಿದವೆಂಬಂತೆ ಅನಿಸಿತು, ನಾಲಿಗೆ ಒಳಗೆ ಎಳದಂತಾಗಿ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರದಂತಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಬದುಕುವದಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೂರುಮಂದಿ ಅಣ್ಣನ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಘಾಬರಿಯಾದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, "ನಾನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಬದುಕುವೆನೆಂದು ನನಗನಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಸಂತುರಾಮ ಕರ್ಣಿಕ ಈತನನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಅವರು ಬಂದರು. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಈಗ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೊತ್ತಿನ ಸಂಗಡಿಗನೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಕೊಂಡರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ತೀರಾ ಪ್ರೇತವತ್ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆನು; ಆದರೂ ಒಳಗೆ ನನಗೆ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊರಗಿನಿಂದಾದರೂ ನನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಮಂಡಳಿಯ ಹೇಳುವಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅನಂತರ ನಾನು ಪಾಟಣಕರ ವಕೀಲ ಇವರಿಗೆ ಕರೆಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಕೂಡ ಅವರ ಅಣ್ಣನ ಮಗನಾದ ಡಾಕ್ಟರನಿದ್ದವನನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಹೊಡೆಯುವ ವೇಳೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಡಾಕ್ಟರು ನನಗೆ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿ ನಿದ್ದೆ ಬೀಳುವ ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು,

ಮತ್ತು ಸ್ವಸ್ಥ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಪಾಟೀಣಕರ ಇವರು ಅಂಜುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಂತುರಾಮ ಕರ್ಣಿಕ ಇವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತಾರು ಮಾಡಲೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, “ ತಾರು ಕೊಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ, ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಹತ್ತರವೇ ಇದ್ದಾರೆ ” ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಪಾಟೀಣಕರರು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಯಾರೊ ಒಬ್ಬ ತೇಜಃಪುಂಜ ಪುರುಷ, ರುನಾಲು ಸುತ್ತಿದವನಿದ್ದು, ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ನಾಗಾಲೋಟಾ ಓಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬರುವವನ್ನು ಕಂಡೆ. ಸಮೀಪ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದಾಗ ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡೆ. ಅನಂತರ ಒಳಗಿನ ಗಲಿಬಿಲಿಯು ಶಾಂತವಾಗುತ್ತ ಬಂತು, ಮತ್ತು ನನಗೆ ನಿದ್ರೆಹತ್ತಿತು. ಮರುದಿನ ನಾನು ಎದ್ದಾಗ ನನ್ನ ನಡುವಿನ ಕಳಭಾಗವು ತೀರಾ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ, ನನಗೆ ನಡಿಯಲಾಗದಂತೆ ಆಯಿತು. ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಗೆ ಹಿಡಿದು ನಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ, ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಳುವೆನೆಂಬಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ವೇಳೆಗೆ ಪುನಃ ಮಹಾರಾಜರು ಕಾಣಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳು ಹೋದವು. ಆದರೆ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಸುಧರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹೋದ ವಿನದಾ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂತ ನಾನು ತಿಳಿದೆನು. ಆದರೂ ಪಾಟೀಣಕರರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದರು; ಅದರ ಉತ್ತರದ ಎರಡು ಮೂರುದಿನ ದಾರಿ ನೋಡಿ, ಒಂದುದಿನ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡೆ, ಮತ್ತು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರೆಂದರು, “ ಇಷ್ಟುದಿನ ತಡಮಾಡುವ ಕಾರಣವಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಕೂಡಲೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ” ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿಯೆ ಮಹಾರಾಜರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಅಂದರೆ ರಜೆಯು ತೀರುವ ತನಕ ಇದ್ದೆನು; ಮತ್ತು ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶರೀರವ ಅಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ತೆ ಪುರಾ ಹೋಗಿ ಪೂರ್ವದಂತೆ ನಾನು ಆರೋಗ್ಯ ಉಳ್ಳವನಾದೆನು.

ಅಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಏನು ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಅವೆಲ್ಲ ಕಾಣಿಸದಂತಾದವು. ಹಾಗೂ ‘ಓಂ’ಕಾರದ ಬದಲಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ‘ ಸೋಹಂ ಸೋಹಂ ’ ಹೀಗೆ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತಿತು, ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದು ಅಳವಾದ ಕಂದರದೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು; ಮತ್ತು ಆ ಪೊಳ್ಳು ಜಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಯು ಸುರುನಾಯಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಗಾಢಾಂಧಕಾರವಿತ್ತು. ಅಂತ ನನಗೆ ಬಹಳ ಭಯವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಂಗವು ಕಂಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಆಷ್ಟರೊಳಗೆ ಎಲ್ಲ ಭೀತಿಯು ಪರದೆಯು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತು

ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕಾಶ ಬಿದ್ದು ಶರೀರದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶವೇ ಪ್ರಕಾಶವಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೇನು ಅವರ್ಣನೀಯ ಆನಂದ ವಾಯಿತು, ಅದರ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ಕೂತರೂ, ಎದ್ದರೂ, ಮಲಗಿದರೂ ಜಪ ವ ಪ್ರಕಾಶ ಏಕವಾಗಿ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವದೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಜಪಾಜಪ ಅಂದರೆ 'ಸೋಹಂ' ದ ಜಪ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವದು. ಆ ನಾದವು ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವದು, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸ್ವಸ್ಥ ಕೂತಿದ್ದರೆ, ಹೊರಗಿನ 'ಸೋಹಂ' ದ ಜಪ ಕೇಳುತ್ತ ಕೇಳುತ್ತ ಧ್ಯಾನಹತ್ತಿ ಒಳಗಾದರೂ ಆ ನಾದವು ಕೇಳಿಸುವದು, ಮತ್ತು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ವ ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಘಳಿಗೆ ಘಳಿಗೆಗೆ ಸ್ವಾನಂದ ಲಾಭ ಶಿಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಜಗ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಇದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಏಕಾಂತ ಶಿಕ್ಷಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಸದ್ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ವ ಅನುಭವದಿಂದ ಆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನಷ್ಟವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅತ್ಯಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಲೆಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗ ಬೇಕಾಗದೆ, ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಆನಂದ ಉಪಭೋಗ ಮಾಡಲೆಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ವಾನುಭವಬಂದದ್ದರಿಂದ, ಸಂತರು ' ನಜಾಯೆ ಗಯೇಸಿ, ನಜಾಯೆ ತಪಾಸಿ, ' ಎಂದು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಸತ್ಯವೆಂಬದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಮುಮುಕ್ಷುವು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತಗೋಬೇಕು, ಅವು ಹೀಗವೆ. ಅವನದು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮೇಲೆ ವಿವೇಕಯುಕ್ತ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅಂಧವಿಶ್ವಾಸ ವಿರಬಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಐಹಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಅಸಹ್ಯತೆ ಅನಿಸಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬ ಸಾಧು ವಿನ ಕೃಪೆ ಸಂಪಾದನ ಮಾಡಲೆಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ತಾ. ೧೭-೮-೨೮

(ಸಹಿ) ಎಸ್. ಎಮ್. ಗಡಕರಿ

— ೨ —

ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವ ಖಂಡೇರಾವ ಗರುಡೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಂಬಯಿ: -

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರದು ನಮ್ಮ ಕೂಡ ಪ್ರಥಮ ಪರಿಚಯ ಹಾಗಾಯಿತು ಇದರ ಸ್ಮರಣೆ.

ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯ ಮಗ ಕೈ. ಮೋರೆ-ಪ್ಪರ ರಾಮಚಂದ್ರ, ಮಧುರೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಕೆಳಗಿನ ಪರಕ ಇಲ್ಲಿ ವಾರ್ಡನ್ ವಕೀಲರ ಚಾಲಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಮಹಾರಾಜರು ಸ್ವಂತದ ರೊಕ್ಕ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಮೊಟಾರ ಮೇಲೆ ರಾ|| ಮಧುರೆ ಇವರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರದು ನಮ್ಮದು ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಅವರ ಮೇಲ್ದರದ ಬುಡಿಗೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿದ್ದಾರೆಂತ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಮಹಾರಾಜರಿದ್ದರೂ ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತರ ಮದ್ಯರೂಪ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದರು, ಇದು ಸಂಜೆಪೊತ್ತಿಗೆ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ನಾನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮದ್ಯದ ಮೂಲಕ ನನ್ನದು ಅವರ ಮೇಲಿನ ಅದರ ಭಾವವು ನಮ್ಮವಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹತ್ತರ ರೊಕ್ಕವಿತ್ತು ಆದರೆ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಮದ್ಯವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ತಿಗಲಿಲ್ಲ; ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಎಂದೂ ಅಂಥ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಮಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಶೂಲೆಯ ನೆನಪನ್ನಾಡಿ ನೆರೆಯವರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ರೆಂಡಿ ತರಿಸಿದಳು. ಅದು ಬಾಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ದೇವರ ಹತ್ತರ ಮೈದು ಇಟ್ಟಿತ್ತು. ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುವ ಗೃಹಸ್ಥ (ಮಹಾರಾಜರು) ನಮಗೆ ಏನು ಸನ್ಮಾನ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸ್ಕಾರು ಹೀಗೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರ ನಡೆಯಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿ, ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ನಿತ್ಯದಂತೆ ಮುಂಜಾನೆ ನಮ್ಮ ನೆರೆಯ ಮಧುರೆಯವರ ಖೋಲಿಗೆ ಸಹ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತುವರೆ ಘಂಟೆಗೆ, ಅವರು, ' ಎಷ್ಟರ ಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು, ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಲಕ್ಷವಿಡಬೇಕು' ಹೀಗೆ ನ್ನುತ್ತಾ ಬಡಿಗೆ ಉರುತ್ತ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಬಂದರು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ದೇವಪೂಜೆ ಆಗಿ ಉಟದ ತಾಟು ಒಡಿಸಿತ್ತು, ಅವರು ಬಂದು ತಾಟನೊಳಗಿನ ಹಸ್ತಕ ತಿಸ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುಮಾಡಿದರು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಮದ್ಯರೂಪ ಪ್ರಸಾದ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದಳು, ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜರು ಆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನನಗೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಈ ಪ್ರಸಾದ! ' ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು ' ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ಆ ಮದ್ಯವನ್ನು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಸುರುವಿದಳು. ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅದು ಪ್ರಸಾದವೆಂತ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಅಶ್ವರ್ಯ ಇದಲ್ಲ, ಬಟ್ಟಲದೊಳಗಿನ ಆ ಪ್ರಸಾದವು ಹಾಲು ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ತಕ್ಕೊಂಡೆವು, ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ಮದ್ಯದ ಸಂಬಂಧ ನಾವು ಅವರ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆವು.

ಶ್ರೀನಾರಾಯಣರಾವ ಸಮರ್ಥ ಇವರು ಪರಕ ಗವ್ವನ-ಮೇಟೆ ಗೇಟಿನ ಸಮೀಪ ಇರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಮ್ಮೆ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ದವಸ ನನ್ನ

ಅಣ್ಣನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ, ಖಂಡೇರಾವ ಗರುಡೆ, ಚಿವ್ವನ ಮಗ ಮಥಲಿ, ನಾನು ವ ಚಾಲಿನೊಳಗಿನ ಇತರು ಜನರು ಅವರ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಸಾಯಂಕಾಲವಾದ್ದರಿಂದ ದೀಪಗಳು ಹಚ್ಚಿದ್ದವು. ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಸವಿಸಂಪನ್ನ ಇದ್ದ ದೀಪದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ವ ಇತರ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳು ಅಂದರೆ ಒಂದು ಸೂರ್ಯನಂಥ ಗೋಲಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧತಾಸು ಆದಮೇಲೆ, ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಕೂಡಲೆ, ಹಾಗೆ ಕಾಣುವದು ನಿಂತಿತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ನನಗೆ ಪೂರ್ವವತ ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನಾವು ಮನೆಗೆ ಬಂದೆವು.

ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ರಾ. ಗರುಡೆ (ರಾಮಚಂದ್ರ) ಇವರು ಪರಳಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಹಾರಾಜರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಶರೀರವು ಬಹಳ ಕ್ಷೀಣವಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರು ಅವರನ್ನು ಸಹಜ ಎತ್ತಿದರು; ಆದರೆ ಅವರು ಪುನಹಾ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಎತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಅವರು ಭಾರವಾದದ್ದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಹೀಗೆ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಬಹಳ ಶಿಟ್ಟಿ ಗೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಧುಳೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬೀಗತಿಯ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಊಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನರಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಎಲೆಗಳ ಹತ್ತರ ಊದಿನಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಮರೆತರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಸಿಗರೇಟ ಹಚ್ಚಿದರು; ಕೂಡಲೆ ಊದಿನಕಡ್ಡಿಯಂಥ ಸುಗಂಧವು ಸಸರಿಸಿತು. ಅವರಿಗೆ ಲಹರಿ ಬಂತೆಂದರೆ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಕೈ. ಬಾಳಕೃಷ್ಣ ಗಣೇಶ ದಿಕ್ಷೀತ ಇವರು ಮತ್ತು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮಹಾರಾಜರು ಬಹಳ ಬೈಂಡಿ ತಗೊಂಡಿದ್ದರು. “ಮಹಾರಾಜರೇ ನೀವು ಬಹಳ ತಗೊಂಡಿರಿ, ಇಷ್ಟು ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ದಕ್ಕಿತು? ” ಎಂದು ನಾವು ಅಂದಾಗ ಮಹಾರಾಜರು ಎಲ್ಲ ಮದ್ಯದ ಹಾಲು ಮಾಡಿದರು; ಆಗ ನಾವು ಸುಖ ನಾದೆವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಒಂದೆರಡಲ್ಲ ಅನೇಕ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಮಹಾರಾಜತ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಇದ್ದರೂ ನಿಮಗೆ ಬೇಸರ ಬರುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವನಾದರೂ ಯಾವದಾದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಮಹಾರಾಜರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದನಂದರೆ ಅವನು ಅನಂದದಿಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ವೇಳೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬದು ತಿಳಿಯುವದೇ ಇಲ್ಲ.

ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ರಾ. ಬಾಳಕೃಷ್ಣ ಗಜೇಶ ದೀಕ್ಷಿತ ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಮೂರು ಸಾಲ್ಕು ಸಂತರ ಕಡೆ ಗಾಡಿನೇಲೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವದೂ ಶಂಕೆ ಬಾರದೆ, ಅವರು ಮಹಾರಾಜರ ಆದರ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮಹಾರಾಜರು ಮದ್ಯ ಪಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂತ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ದೀಕ್ಷಿತರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಇರತ್ತಿರುವಾಗ, ಚಹಾ ಮತ್ತು ಎಂದಾದರೂ ತಯಾರಿ ಅವಲಕ್ಕೆ ಹೊರತು ಏನೇನೂ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಅವರು ಉಣ್ಣುವದಿಲ್ಲ ಎಂತ ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಆದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ನನಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಮುಂದೆ ನಿವೇದಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಸಹಿ) ಸದಾಶಿವ ಖಂಡೇರಾವ ಗರುಡೆ

— ೩ —

ಶ್ರೀ. ವಿನಾಯಕ ಕಾಶೀನಾಥ ಖಳೆ, ದಾದರೆ, ಮುಂಬಯಿ

ಇವರ ಪತ್ರದೊಳಗಿನಿಂದ ಆರಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು.

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು. ಮಹಾರಾಜರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಪ್ರ ಸಾ. ನ. ವಿ. ವಿ,

ನಾನು ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿ ಜೀವನಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಹಿರಿಯರ ಪುಣ್ಯಪ್ರಕಾಶ ದಿಂದ ಮಹಾರಾಜತ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಅವರ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದ ತಿಕ್ಕಿದೆ, ಆದರ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ನಾನು ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥನಿದ್ದೇನೆ.

ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ಜಪ ಚಾಲು ಆದೆ. ನಿಕೃದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಅಂದರೆ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ತಾಸು ಜಪ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಸಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದನಂತರ ಮೂರನೇ ದಿವಸ ನಸಿಕೆಗೆ ನಾನು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಒಂದ ಶಬ್ದವಾದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು, ಆ ಶಬ್ದವಾದ ಕೂಡಲೆ

ಒಂದು ಶುಭ್ರವರ್ಣದ ಜ್ಯೋತಿ ಕಾಣಿಸಿತು, ವ ನಂತರ ಅದರ ಕೆಂಪು ಚಂಡು ಅದ್ದು ತೋರಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯು ಚಲನವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಅತ್ಯಾನ್ಂದವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಮೇಲೆ ನೀಲ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ವರ್ಣದ ಚಾಕಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು; ಅವು ಇನ್ನೂ ಅಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದುದಿನ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮೂರ್ತಿಯು ಕಂಭದೊಳಗಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು ಜಪಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರುವಾಗ ಅಂತಃಚಕ್ಷು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂತಲ್ಲ; ಆದರೆ ಜಪ ಸುರು ಆಯಿತೆಂದರೆ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಆಗುವದು.

ಇತ್ತೀತ್ತಲಾಗಿ ನನಗೆ ತೇಜಃಪುಂಜವಾದ ಒಂದು ರೂಪ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ರೂಪವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅತಿಶಯ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದು. ತೇಜವು ಮಿಂಚಿನ ಸ್ವಕಾಶದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆ ತೇಜವು ಸಹನವಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಆಗ ನಾನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತೇನೆ, ಜಪಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತಲೆಯು ಭಾರವಾದಂತೆ ತೋರುವದು ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶೀನುಗಳೂ ಬರುವವು.

ಸದ್ಗುರುಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಮೇಲಿನ ಅನುಭವಗಳು ನನಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತವೋ ಅವನ್ನು ಗುರುತಾಯಿ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಅಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಇಟ್ಟಿರುವೆನು. ನಾನು ಅಜ್ಞಾನಿದ್ದೇನೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನವು ನನಗೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬರಿಯಲಿಕ್ಕೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಸದ್ಗುರು ಸರ್ವತ್ರ ವ ನನ್ನ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟಸ್ಪಷ್ಟ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತಿದೆ ನನ್ನ ಉದ್ವಿಗ್ನವಾದ ಚಿತ್ತವು ಈಗ ಶಾಂತವಾಗಿದೆ, ಇದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪಾಪತ್ರದ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರು ಕ್ಷೇಮದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾರಾಜರ ನಮ್ರ ಸೇವಕ
(ಸಹಿ) ವಿಸ್ತಾರಕ ಕಾಶಿನಾಥ ಖಳೆ

— ೪ —

ಪಿ. ಟಿ. ಪಾಟೀಣಕರ ಬಿ. ಎ., ಎಲ್., ಎಲ್. ಬಿ. ವಕೀಲ, ದಾ
ಮುಂಬಯಿ.

ಇವರ ಸರಮಾರ್ಥಿಕ ಅನುಭವಗಳು. ಕೆಲವು ಅವರು ಸ್ವತಃ
ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬರೆದದ್ದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬರೆದ
ಪ್ರತ್ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿರುವವು ಕರುಣ್ಯವೆ.

ತಾ|| ೧—೧೧—೩೧

ನಾಲ್ಕು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯ
ವನ್ನು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಅಲ್ಪ ಇತ್ಯಾದಿ ಸನ್ನಿಹಿತ ನೀತಿಯಿಂದ ಕಳೆದೆ, ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ
ಆಸ್ತಿತ್ವದ್ದೇ ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಅತಿಶಯ
ಆಸ್ವಸ್ಥದಾಗಿ ಬಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ಈ ಆಸ್ವಸ್ಥತೆ ಸತತ ಎಂದು ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಡೆ
ಯಿತು. ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಗಿತ್ತು.
ಕಾವಂಬರಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಚನದಿಂದ ಓದಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ರಂಜನೆಯಾಗುವ ಎಂದು
ನಾನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ
ಪರಮಹಂಸರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಓದಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಸದಾದ ತೋರಿತು.
ಮತ್ತು ನನಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರೀತಿಕರವಾದವು. ಅನಂತರ ನಾನು
ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದಿದೆ, ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆ ಪರಿ-
ಣಾಮವಾಯಿತು. ಈ ಮೇಲೆಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ರೋಗವು ಅಧಿಕವಾಯಿತು.
ಏನೂ ಗ್ರಹಿಸದಾ ಇದ್ದಿತಾದರೆ, ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಧಾರ್ಮಿಕ
ಅಧಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸಿದರು. ಅದರ ಈಶ್ವರ ಕೃಪೆವಿನಹಾ ನನ್ನ
ಪತ್ನಿಯು ನೆಟ್ಟಗಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು.

ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನಾನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ
ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ದಿನಾಲೂ ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಒಂದು ತಿಂಗಳ
ತನಕ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗದಿದ್ದರೂ
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತವಾಗಿ ಚಿಂತೆಯು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ
ಬಂತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯು ಪೂರಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾ-
ಗಿಯೇ ಅದನ್ನು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಸದ್ಗುರು ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದ
ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಯೇ ಎಂಬಂತೆ ಆಯಿತು. ಸನ್ ೧೯೩೧ನೇ
ಇಸವಿಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಡಕರಿ ವಕೀಲ ಇವರ ಕೂಡ ನಾನು
ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು ಮತ್ತು ಏನೇನು ಮಾಡು-
ತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂಬುದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಅಗ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆ
ಹುಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ನನಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು
ಧ್ಯಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಮುಂದೆಯೇ ಕೂತಿ-
ಕೂತರೆ ಎಂಬಂತೆ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಹಾರಾಜರು ನಂತರ ನನಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಹೀಗೆ ಆಯಿತು, ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿಯು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕಾಣುತ್ತಿತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ತನ್ನ ಪದಕಮಲದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ನಾನು ಆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮುಂದೆ ಕೂತು ' ಓಂ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ' ಹೀಗೆ ಜಪ ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. ನಂತರ ನಾನು ಆತನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಪತ್ನಿ ಸಹಿತ ಮಾಡಿದೆ. (ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನಾನು ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ನೋಡಿದೆ) ಆಕೆಯನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಧವ್ಯಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ಕಂಡೆ.

ಯಾವ ಜಪವನ್ನು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನೋ, ಅದೇ ಜಪವು ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಕೇಳಹತ್ತಿತು. ಗೀತೆಯ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಬಂಧ ಹೀಗೆಯೇ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇಲಿಂದ ನಾತಿಕ ವ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ ನಾನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಹತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಈ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರುವಳೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದೆ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯು ಬಹಳ ತೀವ್ರ ಆಯಿತು ಮತ್ತು ಪ್ರತೀದಿನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬೀಳಬೇಕೆಂದು ನನಗನಿಸಿತು.

ನನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪಲಂಗದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಶಾಲಜೋಡಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದುದಿನ ಶಾಲು ತೆಗೆದಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬದಲಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಕಂಡೆ ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯೂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ನಂತರ ' ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ ' (ಇದೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮವೇ) ಈ ಶಬ್ದಗಳೊಳಗಿನ ಒರೇ ಕತ್ತವು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು.

ಈ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಾರಿ ನನಗೆ, ಉದಿಸಕಡ್ಡಿ, ಅತ್ತರ, ಕೇದಗಿ ಮುಂತಾದ್ದರ ಸುನಾಸ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು, ರಾಮದಾಸ, ಶಿವಾಜಿ ಮತ್ತು ತುಕಾರಾಮ ಇವರೂ ನನಗೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎದೆಯೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಜ್ಯೋತಿ ಹೊರಟು ಅದು ಕಂಠದ ಕಡೆ ಹೋಗುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾರಾಜರು ಗಡಕರಿಯವರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಗೆ ಅವರು ನನಗೆ ' ಓಂ ' ದ ಧ್ಯಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಹೊಳೆಯುವ ತೇಜದ ಸಂಪೂರ್ಣ ' ಓಂ ' ಕಾರವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆನು.

ಅನಂತರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಂಕರರು ಕಾಣಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರದು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯವಾಯಿತು. ಶಂಕರರು ಗುಪ್ತರಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ನಾನು ಒಂದು ಮಿನಿಟು ತನಕ ಗಡಬಡಿಸಿದೆ; ಆದರೆ ಅನಂತರ ನನ್ನ ತಲೆ ಕಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಕರೆದೆ ಅವನು ನನ್ನ ಶಿರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಅದು ಹತ್ತುಹನ್ನೆರಡು ಮೊಳ ದೂರ ಬಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮತ್ತೂ ರಾಕ್ಷಸನ ನಡುವೆ ಒಂದು ಚೌಕೋನಿ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡವಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶಿರಸ್ಸು ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಶರೀರದ ಭಾಗವಾದರೂ ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟದ ನಾನು ೬೬ಗೆ ಅರ್ಧ ನೂಡಿದನು, ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾ (ಅಜ್ಞಾನ) ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಮತ್ತು ನಾನು ವಿದ್ಯಾ (ಜ್ಞಾನ) ಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದೆ.

ಚಂದ್ರಗ್ರಹಣದ ದಿವಸ ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಶಂಕರ ವ ಅವರ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಕುತಿರುವದು ನಾನು ಕಂಡೆನು, ಕೋಣದ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದ ಯಮನೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅವನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಪಾಶವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದನು, ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು, ಶಂಕರನು ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಯಮನು ಆ ಪಾಶವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ಎರಡು ಸುೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಕಂಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಪತ್ರ ಬಂತು ಏನಂದರೆ, ಗ್ರಹಣದ ದಿವಸ ಪ್ರಕೃತಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಗಣಪತಿಯು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಮೈಮೇಲಿನಿಂದ ತನ್ನ ನೋಡಿಯನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಹೀಗೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈಗ ಏನೂ ಭಯಪಟ್ಟಿರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ೬೬ಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು.

ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ ದಿನ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆನು.

ಅತ್ತಿನ ತಿಂಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಮೈಯೊಳಗೆ ಹೊಡತಗಳು ಬಿದ್ದಂತೆ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಮೈ ಎಲ್ಲ ಕಂಪಾ ಯಮಾನವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ಹತ್ತದಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಸರ್ವ ಶರೀರ ಇಷ್ಟು ಜೋರಿನಂತೆ ಅಲ್ಲಾಡ ಹತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ, ನನಗೆ ಯಾವದಾದರೂ ಭೂತವು ಮೈಮೇಲೆ ಬಂತೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು. ನನ್ನ ಕುಂಡಲಿನಿ ಜಾಗ್ರತ

ವಾಯಿಶೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಂಶಯವಾಯಿತು. ಈ ಸವಿರ್ಧರ ಸಮಾಚಾರ ವನ್ನು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಪತ್ರದ್ವಾರ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಂಜುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ, ಅಭ್ಯಾಸ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಅನರ ಉತ್ತರ ಬಂತು.

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂದೆಯಾಗಿ ಬಂದರು, ಮತ್ತು ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ನಾನು ಕುಂಡಲಿನಿ ಕುಂದರೆ ಹುಡುಗನು ಕರೀ ಹೆಣ್ಣು ಹಾವು ನನ್ನ ಬೆನ್ನೆಲುವಿನೊಳಗಿಂದ ಮೇಲೆ ಗೂರಲಿನ ಸರ್ಪಾಂತ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಗುಪ್ತವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪುನಹಾ ಕಾಣಿಸಿತು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಮತ್ತೆಕಡಲಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ದ್ವಿಪಲ ಚಕ್ರದಮೇಲೆ ಲಂದರೆ ಭ್ರೂವರ್ಧದ್ವ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಯೋಕ್ಷು ಕಡೆ ಮೇಲೆ ಮಾಹಿ ಸುರಳಿಹಾಕಿ ಕೂವಿತು. ಮತ್ತು ಪುನಹಾ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ನಾನು ಪುನಹಾ ಬನ್ನೆ ಕಂಡೆ. ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅದು ಬೆಳಗುರದ ಮಾಹಿಧ್ವಂಶ ತೋರಿತು, ಆ ಮೇಲೆ ಭಾಗ-ರಸಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು, ಅದು ಗುಪ್ತವಾದ ರಿಂದ ಎದೆ ಪರ್ಯಂತ ಬಂತು, ಅನಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ಅದರ ಕಣ್ಣಿನ ಕುರಿಗೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು; ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ತಾನು ಇಲ್ಲರಾಗಿದ್ದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು "ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದಿಂದ ನಾನು ಎಷ್ಟು ದೂರ ವಿದ್ದರೂ ನಿರಂತರ ನಾನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುತ್ತೇನೆ," ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನನಗೆ ಪುನಹಾ ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಮಾಣ ಸುಂದರಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಅಕೆಯು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂತರದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕು ವಂಥ ಒಂದು ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು.

ಮಹಾರಾಜರು ಒಂದಾನೊಂದು ನನಗೆ ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ನಿ ಕುಂದ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದವು, ಅವು ನನ್ನ ಎದೆಗೆ ತಾಗು ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ನನಗೆ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಕುಂಡಲಿನಿಯ ವಿಶ್ವರೂಪ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಪುನಹಾ ನನಗೆ ಅಗ್ನಿ ಕುಂದ ಕಾಣಿಸಿ, ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹೊರಡುವ ಜ್ವಾಲೆಗಳೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಅಕೆಯು ಸರ್ಪರೂಪ ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಆಕೆಗೆ ಅನಂತ ಮುಖಗಳಿದ್ದು ಅನಂತ ನಾಲಿಗೆಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಸರ್ಪ ಶರೀರ ಕಂಪಾಯಮಾನವಾಯಿತು, ಅದರೂ ನಾನು ಒಳ್ಳೆ ಎಚ್ಚರ ಇದ್ದೆ.

ನನ್ನ ಮುಖದಷ್ಟಿ ಹಾಸ್ಯ ಮುದ್ರೆ ಇತ್ತು, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಯ
ವಿರ್ದಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನ
ಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಣಿಸಿತು. ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಒಮ್ಮೆ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯ ಧ್ಯಾನ
ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ನಾವಿವರು ಗೋಪಿಪ್ಪಿಯರು
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಂಗಡ ಆಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡೆನು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಅತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ
ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದು
ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿತು; ಅದು ನೀಲವರ್ಣದ್ದಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ನನಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವೇಣುಸಾದವನ್ನು ಕೇಳುವ ಇಚ್ಛೆ
ಹುಟ್ಟಿತು. ಊದಲಿಕ್ಕೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಳಲನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಮಾನ್ಯ
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮ್ಯಕ್ಕಂತೆ ಹಟಹಿಡಿದು ಕೂತ ಮತ್ತು ಅಳಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು
ಮಾಡಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅನಂತರ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟನು, ಮತ್ತು
ಆ ಸಾದವನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಮರ್ಥನಾಗುವಿ ಎಂದು ಅಂದನು. ಈ
ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ, ಆಗ ಅವರು ನನಗೆ ಧ್ಯಾನ
ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ವೇಣು ಬಾರಿಸುತ್ತಾನೆಂತ
ನನಗೆ ತೋರಿತು ಮತ್ತು ಅದರ ಧ್ವನಿಯು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆಂಬದಾಗಿ ಭಾಸ
ಮಾನವಾಯಿತು.

ತಾ ೧—೧೧—೩೧

ಸಹಿ ವಿಶ್ವನಾಥ

ದಾದರದಿಂದ ತಾ- ೨೭-೧೧-೩೧ ತಾರೀಖಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದ ಮಜಕೂರು.

ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಕರ್ವಾಡಕ್ಕೆ ಹೋದೆ.
ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಜ್ವರವು ೧೦೩° ಪರ್ಯಂತವಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಅದರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ೯೮°
ಡಿಗ್ರಿ ತನಕ ಇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು
ಆಕೆಯ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ್ತಿ
ಸುತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು.
ನನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಕೂತಿರುವಿರಿ ಎಂಬಂತೆ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು

ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾ ಗ್ಯಾದರೂ ಜ್ವರವು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಕಡೆಗೆ ತಾನು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವೆನೆಂದು ಅನಿಸಹತ್ತಿತು.

ನಾನು ಕೆರ್ಟಡದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ದರ್ಶನ ವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ನಾನು ಆತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಅಂದೆ, 'ನನ್ನ ಗೃಹಸ್ಥ ಶ್ರಮ ನಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದರೆ, ಆಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಡಿರಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದಂತೆ ಮಾಡಿರಿ; ಆದರೆ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ.' ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ದೇವರು ಮೊದಲು, "ಅಂಜಬೇಡಾ" ಎಂದು ಆಮೇಲೆ 'ತಥಾಸ್ತು' ಅಂದರು.

ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಹಳ ಸಾರಿ ನೀವು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವು ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾಗಿ ತಿರುಗುವದು ಎಂದು ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವು ಶೇಷನ ಮೇಲೆ ತಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅವರ ಪಾದ ಸಂವಾಹನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ, ಅಂಥಾ ಸ್ಥಿರಸಮದ್ರದಲ್ಲಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಸಹ-ತಪಮಾನ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬದು ನೋಡಿದೆ. ನನಗೆ ಏನು ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಿರಿಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆವು, ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಾನು ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಬೇಡಿದೆನು. ನಂತರ ಅವರು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟರು.

ದಾದರದಿಂದ ತಾ. ೧೫ ಮಾರ್ಚ್ ಸನ್ ೧೯೩೨ ಈದಿನ ಬರೆದ ಪತ್ರದ ಮಜಕೂರು.

ತಾವು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಾತೆಯು (ಕುಂಡಲಿನಿಯು) ಜೋರಿನಿಂದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಅನಾಹತ ಚಕ್ರದಪರ್ಯಂತ ಬಂದಳು, ಮತ್ತು ಹೆಡೆಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು, ಎರಡು ನೂರು ಧಾರೆಗಳಿಂದ ಅಮೃತವು ಹೊರಬಿದ್ದು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಂಡಲಿನಿಯ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಹುಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನ

ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಅದರ ತುದಿಯಿಂದ ತಾಲುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರೇ ಆ ಅವ್ಯುತದ ಒಂದು ಬಿಂದು ಸಹಾ ನನಗೆ ಶಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆವಿರುದ್ಧವಾಗುವದೆಂದು ಆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೆ.

ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿನ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ದಶಮದ್ವಾರ ಅಂದರೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯ ಪರ್ಯಂತ ಏರಿದಳು, ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಸಹಸ್ರದಲದ ತನಕ ಹೋಗಿ ಸುರಳಿ ಸುತ್ತಿ ಕೂತಳು. ನನಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಶಿವಪಾರ್ವತಿಯ ದರ್ಶನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು; ಅಂತ ನಾನು ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅನಾಹತ ಚಕ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಹಚ್ಚಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯವರದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡೆ, ಮತ್ತು ಶಂಕರನ ಜಡೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರ ಬೀಳುವ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದೆ.

ನಾನು ಬಹಳಸಾರಿ ನೀಲಿಭಾಯಿಯ ವರ್ಣವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

ದಾದರದಿಂದ ತಾ. ೮ ಮೇ ೧೯೩೨ ದಿನ ಒರೆದ ಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಮಜಕೂರು.

ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಏರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಸದ್ವಾಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂಡುತ್ತೇನೆ. ಜನನೇಂದ್ರಿಯದೊಳಗಿಂದ ವಾಯುವನ್ನು ಮೇಲೆ ತಕ್ಕೊಂಡನಂತರ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರದಪರ್ಯಂತ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವಳು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಆರು ಎಸಳಿನ ಕೆಂಪು ವರ್ಣದ ಕಮಲವು ಕಾಣಿಸುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಕೂತಿರುವದು ತೋರುತ್ತದೆ ಅವನು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಒಂದು ಕಮಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಮಲವನ್ನು ನಾನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಕೊಂಡು ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವರ್ಣದ ನಾಲ್ಕು ಎಸಳುಗಳುಳ್ಳ ಕಮಲವು ಕಾಣಿಸುವದು. ಆ ನಾಲ್ಕು ಎಸಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಂ, ರಂ, ಲಂ, ವಂ ಹೀಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮಣಿಪುರ ಚಕ್ರದ ಪರ್ಯಂತ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹತ್ತು ಎಸಳುಳ್ಳ ಕಮಲವು ಕಾಣಿಸುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಅವನ ಪಾದ ಸಂವಾಹನ ಮಾಡುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇವರಿಬ್ಬರ ದರ್ಶನವನ್ನು ನಾನು ತಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ನನಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲಿನ ಅನಾಹತ ಚಕ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳು

ತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪಾರ್ವತಿಯು ನನಗೆ ಬಿಳೇ ಕಮಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿದ್ದಾರದಿಂದ ಭ್ರಮರ ಗುಂಫೆಯದ್ವಾರದ ಪರ್ಯಂತ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾಚಕ್ರಗಳು ನನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಆ ಚಕ್ರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಅಗ್ನಿಕುಂಡದೊಳಗಿನ ಜ್ವಾಲೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅತಿ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪದಿಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ನಂತರ ನಾನು ಕರೀ ವರ್ಣದ ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ; ಕಮಂಡಲುದೊಳಗೆ ಆಕೆಯ ಹಾಲು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಾನು ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಆಕೆಯು ಅಂಬರಿಸಿ, ನನ್ನ ಮೈಯನ್ನೆಲ್ಲ ನೆಕ್ಕುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ನಾನು ಆ ಆಕಳನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ನನಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಗುವದು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಮೂರು ಶಿರಗಳು ಮತ್ತು ಆರು ಕೈಗಳುಳ್ಳ ಪತ್ತನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಆತನು ಒಮ್ಮೆ 'ಸೋಹಂ' ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ 'ಓಂ ತತ್ಸತ್' ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ (ಭ್ರಮರ ಗುಂಫೆಯಲ್ಲಿ) 'ಸೋಹಂ'ದ ಅಥವಾ, 'ಓಂ ತತ್ಸತ್' ಇವರ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೂತಿರುತ್ತೇನೆ.

ದಾದರ ಮುಂಬಯಿ ತಾರೀಖು ೪-೭-೨೨ ಬಂದ ಪತ್ರದ ಮಜಕೂರು

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪದಿಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಮಲವನ್ನು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲಿಟ್ಟು, 'ನಾನು ನಿನಗೆ ಅತ್ಯಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನು' ಹೀಗೆ ಅಭಿವಚನ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ನನಗೆ ಅತ್ಯಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದೆಂಬ ಅಕೆಯು ಶುದ್ಧಸತ್ಯಗುಣ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸುವಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀದತ್ತರು ಬಂದರು, ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಒಡೆದರು. ಅದರಿಂದ ಜಖಮ ಆಯಿತು ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತದ ಧಾರೆ ಹರಿದವು. ಅವರು ಆ ಜಖಮಿನಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕಮಂಡಲುದೊಳಗಿನ ನೀರನ್ನು ಸಿಂಹಡಿಸಿದರು. ಆ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಅಂಜಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದಮೇಲಿಟ್ಟು, 'ಓಂ ತತ್ಸತ್' ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಒಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಮುದ್ದಿಟ್ಟರು.

ದಾದರ-ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ತಾರೀಖು ೪ನೇ ನವಂಬರ್ ೧೯೩೨ ನೇ ದಿನ
ಬರೆದ ಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಮಜಕೂರು

ಇತ್ತೀತ್ತಲಾಗಿ ಬಹಳ ಸಾರಿ ಹೀಗೆ ಆಗುವದಲ್ಲ, ನಾನು ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಭ್ರಮರಗುಂಫೆಯೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ನೀಲ ಪರ್ಣವು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅಕರ್ಷಿತವಾಗಿ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಆದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ನಿರ್ಮನಸ್ಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳಹೊತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಬಹಳ ಆದಿ.

ದಾದರ-ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ತಾರೀಖು ೨೪-೨-೩೪ ರ ಪತ್ರ:-

ಮನಸ್ಸು ನಾಸಿಕಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಭ್ರಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ದಿವ್ಯ ಚಕ್ಷುವನ್ನು ಕಂಡೆನು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಶೇಷದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದು ಶಕ್ತಿಯು ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಅನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ನಾನು ಸ್ವತಃ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ನೋಡಿದೆ. ಈಗ ನಾನು ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಯಾವಾಗ ನಾನು ಈ ಭ್ರಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಡಿದೆನೋ ಆಗ ನನ್ನ ಮೈದುಳು ಪೂರ್ಣ ಕೆವಡು ಅದಂತೆ ತೋರಿತು, ಮತ್ತು ಮೈದುಳಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಈಗ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಈ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನಾನು ಯಾವಾಗ ಮೇಲೆ ನೋಡುವೆನೋ ಆಗ ಜಪವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವದು, ಮತ್ತು ನಾನು ನಿರ್ಮನಸ್ಕನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳಹೊತ್ತು ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಕೂಡಲೆ ಮನಸ್ಸು ಆಡ್ಡಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಡುತ್ತದೆ. ನಂತರ ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಭರ್ತ್ಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸು ನನಗೆ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ ನಾನು ತಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ತಾವು ನನ್ನ ಸವಿೂಪ ಇದ್ದದ್ದರ ನಿಜವಾದ ಉಪಯೋಗವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ತಾವು ನಿರಂತರ ನನ್ನ ಸವಿೂಪವಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ದಾದರ-ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ತಾರೀಖು ೫ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೩೪ ರಲ್ಲಿ
ಬರೆದ ಪತ್ರ:-

ಶ್ರೀಗಣಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಶಿರಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ-

ನನ್ನ ಪರಿಚಯದ ಮಂದಿ ಬಂದು ನನ್ನ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವವನ್ನು ಅವರು ನನಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗುವಾಗ ನಾನು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ತೀರಾ ಅಪಾತ್ರನಿರುವಾಗ ನಾನು ಇಂಥಾ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ನೋಡಬೇಕು, ಇದೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ನಾನು ಅನನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದರೆ, ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಾಧೀನಲ್ಲೆರುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳು ಜರಬೆರಂಭಿ ಸುತ್ತವೆ; ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ನಿಂತಿತು ಎಂಬದಾಗಿ ತೋರುವದು.

ಹೋದ ಎರಡುಮೂರು ದಿನ ಸರ್ವಲಾಯಿಟಿನಂಥಾ ಪ್ರಕಾಶವು ನನ್ನ ಭ್ರಾಮಧ್ಯರೂಪಿಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವದೆಂಬದಾಗಿ ತೋರುವದು, ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾಶದೊಳಗೆ ನನ್ನ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಸಾಗರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಮೃತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅಸಹ ಹಾಕಿ ಕೂತಿರುವಾಗ, ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನು ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ, ಕಿರಣ ಅಥವಾ ಯಾತರಿಂದ ಅದಾಗದೊ ಅಂಥಾ ಒರ್ಬದಂಥಾ ಪದಾರ್ಥ, ನನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗುವದು. ಅನಂತರ ನಾನು ಏನೂ ನೋಡಲಾರೆ, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಆ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿ ನಾನು ನೋಡಬೇಕೆಂತ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಗ ನನ್ನ ದೇಹದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಅಥವಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಪಶೀಲವಾರ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿರುವೆನು.

ತಮ್ಮ ಚರಣಾಶ್ರಿತ

(ಸಹ) ವಿಶ್ವನಾಥ

— ೫ —

ಕಲಕತ್ತೆಯ ರಹಿವಾಸಿ ಭವಾನಿಚರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು:—

ನಾನು ಬಂಗಾಲದೊಳಗಿನ ಕಲಕತ್ತಾ ಶಹರಿನ ರಹಿವಾಸಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ೧೪೦ ರೂಪಾಯಿ ಪಗಾರದ ನೌಕರಿ ಇತ್ತು. ನನಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮೂರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕಾಲಿದೇವಿಯ

ಭಕ್ತನಿದ್ದೇನೆ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ವ ಜಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಆ ರೇವಿಯ ನಾಮವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಯ ಭಕ್ತರು ಅಥವಾ ಮಹಾನ್ ಯೋಗಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅವರವರ ಬೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬಹಳ ಪಂಥಗಳು ಅಥವಾ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ ಮಂಡಳಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆ ಎಲ್ಲ ಮಂಡಳಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಒಳ್ಳೇ ನೀತಿತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದದೆ. ಅಶ್ವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮಾರ್ಗ ಶಿಕ್ಷೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡೆ; ಆದರೆ ನನ್ನ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಸಾದಾ ಗೃಹಸ್ಥಶ್ರಮಿ ಪುರುಷನಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯವರಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು.

ಹೋದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವದಿಶೆಯಿಂದ ಗುರುಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅತ್ಯುತ್ಕಟ ಇಚ್ಛೆ ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದುದಿನ ಅರ್ಧಜಾಗೃತಿ ಇದ್ದು ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಗೆ ಭ್ರೂವಂಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶಕಿರಣ ಕಂಡೆನು. ಅದು ಹತ್ತು ಮಿನಿಟುತನಕ ಇತ್ತು, ಆಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ ದಂತಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾಶಕಿರಣ ಕಾಣಿಸಿದರಿಂದ ಮನೆಯವರು ಬಿಟ್ಟು ನೌಕರಿಗೆ ರಾಜಿನಾಮೆಕೊಟ್ಟು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಶೋಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಉಮೇದ ಬಂತು.

ಮೊದಲು ನಾನು ಕಮಲಾಕ್ಷಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ನಾನು ಬೃಹ ಯೋಗಿಯನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಅವನ ಹುಸ್ತುಕದ ಮೇಲೆ ಉದ್ಭವ ಜಡೆ ಇದ್ದು ಅವನು ಮೂರು ಅಪೋರಾತ್ರಿ ಆಸನ ಹಾಕಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಕೂತಿದ್ದನು. ಈ ಯೋಗಿಯು ಈಶ್ವರನ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸುವನು ಎಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಅನ್ನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳದೆ ಅವನು ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಬರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕೂತೆನು. ಅವನು ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಯಾರು ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಎಂದು ಅವರು ನನಗೆ ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಬಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನು. ಆಗ, 'ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದು ನನ್ನ ಹತ್ತರ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಧನಿ ಇತ್ತು, ಅದರೊಳಗಿಂದ ಅವರು ನನಗೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು, ಮತ್ತು 'ಇದರೊಳಗಿಂದ ನಿಮಗೆ ನಿಷ್ಕದ ಚರ ತಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಸುಪರ್ಣ ಸಿಕ್ಕೇತು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಆ ಭಸ್ಮ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ

ಮಾಡಿದ ಮಿಷನ್ ಭೋಜನವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಮತ್ತು ಅಮೃತದಂಥ ಸವಿಯಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆ. ಅಮೇಲೆ ನಾನು ಪೈಜನಾಥಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಬಂಗಾಲದೊಳಗಿನ ಇದು ತೀರ್ಥಸ್ಥಾನವಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಯನಾಮದ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆರುತಿಂಗಳು ಕಳದೆ. ನಾನು ವೇಳೆ ಎಲ್ಲ ಜಪ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ 'ವೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಹೋಗು' ಎಂಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ನಾನು ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ, ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಇದ್ದೆನು, ಅದರೆ ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಒಬ್ಬನೂ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನ ಉಪದೇಶ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೂ ನನಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಶಿವ ಇವರ ದರ್ಶನಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟದ ಲ್ಲಾಭವು, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಒಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವರು. ಎಚ್ಚರವಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಕಾಲಿಯ ಬದಲಿಗೆ 'ಹರಿ ಹರಿ' ಅನ್ನಬೇಕೆಂತ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದೆನು. ನಾನು ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದೆ, ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂತಿರುವಾಗ ಪುನಹ "ವೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಹೋಗು" ಎಂಬದಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಪುನಹ ವೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಮತ್ತು 'ಹರಿ ಹರಿ' ಎಂದನ್ನುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಗುರು ಶಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆರುತಿಂಗಳನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ದ್ರವ್ಯವು ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಹತ್ತರ ಒಂದು ದುಡ್ಡು ಸಹ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ವೃಂದಾವನದಿಂದ ನಾಶಿಕದತನಕ ನಾನು ನಡಕೊಂಡೆ ಬಂದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಚತುಃಸಾಂಪ್ರದಾಯ ಆಖ್ಯಾತನ ಮಹಂತನಲ್ಲಿ ಇಳಿದೆನು. ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಯೋಗಿ ಇದ್ದಾನೇನು ಎಂದು ಆ ಮಹಂತನ ಹತ್ತರ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಅವರ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದನು. ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಕ್ರೂರವಾದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡಂತೆ ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಗುರುಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಇಡೀ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು.

ತಾರೀಖು ೧೫ ಅಕ್ಟೋಬರ ೧೯೩೮ ನೇ ದಿವಸ ಶನಿವಾರವಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ಒಂಭತ್ತುಹೊಡಿಯುವಾಗ ನಾನು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆ ಮಾಡಿದರು, ಮತ್ತು 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರವನ್ನು

ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತವನ್ನು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ 'ಸೋಹಂ'ದ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಾಯಿತು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಯಿತು; ಮತ್ತು ನಿರ್ಮನಸ್ಕನಾಗಿ, ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲೌಕಿಕ ಅನಂದದ ಲಹರಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಈ ಅನಂದವೃತ್ತಿಯು ಮುಂದಿನ ದಿನ ಅದಿತ್ಯವಾರತನಕ ಇತ್ತು. ಆ ದಿನ ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ನಾನು ಪುನಃ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆಗೆ ಹೋದೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಮುಂದೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಳುಕೊಂಡೆನು. ಅಗ ದೊಡ್ಡದಾಗಿವೆ 'ಸೋಹಂ'ದ ಧ್ವನಿಯು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗುತ್ತ ಬಂತು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಸಹಸ್ರದಲದ ದರ್ಶನವಾಯಿತು.

ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವರ ಅಜ್ಞಾತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪುನಹಾ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಪುನಹಾ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಸುರುಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಐಹಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ, ನನಗೆ ಖರೇ ಅನಂದದ ಅನುಭವ ಶಿಕ್ಕೇತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಇಳಿದಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ, ಪರಮಾನಂದದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರನಾಹ ಬಂದಂತೆ ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನೋಡಿದೆನು.

ಸೋಮವಾರ ತಾರೀಖು ೧೭ ಅಕ್ಟೋಬರ ೧೯೩೮ ನೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ನಾಶಿಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆನು.

(ಸಹಿ) ಭವಾನಿ ಚರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ

— ೬ —

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶ ರಾಮಚಂದ್ರ ಭಿಡೆ ಖೋತಿಗಲ್ಲಿ, ಧುಳಿ, ಇವರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ, ಪರಳೆ ಮುಂಬಯಿ ಇವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಮಜಕೂರು.

ಧುಳಿ ತಾರೀಖು ಇಲ್ಲ.

(೧)

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ಸಾ ನ. ತಮ್ಮ ತಾ. ೧೯-೧೨-೨೨ರ ಕೃಪಾಪತ್ರ ನನಗೆ ಇವತ್ತು ಮುಟ್ಟಿತು. ಬಿಂದು

ದರ್ಶನವು ನನಗೆ ದುರ್ಲಭವಾಗಿದ್ದರೂ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂಜಾನೆ ಆರು ಹೊಡಿಯುವಾಗ ನಾನು ಅರ್ಧಮಾತ್ರ ಎಚ್ಚರವಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪೂರಾ ದಿವಸವು ಬಹಳ ಅನಂದದಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು.

ಪೂರ್ವಜನಾದ ಸಂಕೃತವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು, ಎಂದು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವು ನನಗಾಗುವ ಸುದೈವವು ನನಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನು ಶಿಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪಂಥರೆಪುರದತನಕ ವ್ಯರ್ಥ ಚಡಪಡಿಸಿದೆ; ಅದರದೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕವು ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿಯೇ ಆಯಿತು.

(ಸಹಿ) ತಮ್ಮ ನಮ್ರ ಶಿಷ್ಯ

ಗಣೇಶ ಭಿಡೆ.

ಪತ್ರ (೨)

ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್

ತಾರೀಖು ೨೯-೪-೨೭

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಉರ್ಫ್ ಸಹಜಾನಂದ ಮಹಾರಾಜ ಇವರಿಗೆ, ನನ್ನ ನಮ್ರತಾಪೂರ್ವಕ ಅನೇಕ ಸಾ. ನ. ವಿ. ವಿ. ಅಭ್ಯಾಶ್ಚ ವಿಷಯದ ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವು ಬರೆ ಶಾಬ್ದಿಕ ಆವೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ವವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅವತಾರವೆಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ವಮುಖದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವು ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಅದ್ವೈತ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೀತೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೇ ಶಾಬ್ದಿಕ ಜ್ಞಾನವು ಹ್ಯಾಗೆ ಶೇರೀತು, ಇದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನನ್ನ ಖರೇ ಅಡಚಣೆ ಆದೆ.

ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮ ದೈವಿಕ ಶಿಕ್ಷೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಆತುರತೆಯಿಂದ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ವಿನಹಾ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸವು ವ್ಯರ್ಥವು. ತಮ್ಮ ಸಹಾಯದ ವಿನಹಾ ಅದರ ಕಿಮ್ಮತು ನಿರರ್ಥಕವದೆ. ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಧಾರವು ನಿನ್ನುಮೇಲೆ ಆದೆ.

ತಮ್ಮ ಆತಿ ನಮ್ರ ಶಿಷ್ಯ

(ಸಹಿ) ಗಣೇಶ ಭಿಡೆ.

ತಾರೀಖು ೮-೭-೨೭

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರಿಗೆ ಶಿರಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ. ನನಗೆ ತಮ್ಮ ತಾರೀಖು ೨೧-೨-೨೭ ನೆಯ ಪತ್ರ ಮುಟ್ಟಿತು ಅದು ಬಹಳ ಸವಿ ಇದೆ. ತಮಗೆ ಸ್ವತಃ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಬೀಳುವಂಥ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾಲ ಇದ್ದರೂ, ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಬಹಳ ಸ್ನೇಹಿಯಿಂದ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಇಷ್ಟೇ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುವೆನಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಮರ್ಥನಾಗಬೇಕು. 'ಹಿಂ' ಇದು ಸದಾಶಿವನ (ಪರಮಾತ್ಮನ) ಪ್ರತಿಮೆ ಆಗಿದೆ, ಆತನ ಶಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಬಿಂದುವಿನ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ಮತ್ತೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ನನಗೆ ಆಜ್ಞಾ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಎರಡು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಯಾವ ಬಿಂದುವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳಸಾರಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಈಗ ಕಾಣಲಾರೆ. ಈಗ ನಾನು ಅದನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಕಣ್ಣಿನ ಆಕಾರದ ಒಂದು ನೀಲ ಬಿಂದು ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ನೋಡಿದೆನು. ನನ್ನ ಆಭ್ಯಾಸವು ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸೇವಕ
(ಸಹಿ) ಗಣೇಶ ಭಿಡೆ,

ಶ್ರೀಮಾಧವರಾವ ವೈದ್ಯ ಧುಳೆ ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ, ತಾ. ೨೨-೧೧-೨೬ ದಿನ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಪಾಠಮಾಫಿಕ ಅನುಭವಗಳು :—

ಧುಳೆ, ತಾ. ೨೨-೧೧-೨೬

ಮಹಾರಾಜರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾ. ನ. ವಿ. ವಿ. ತಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಯುಕ್ತ ಪತ್ರವು ಬಂತು, ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು, ತಮಗೆ ಮೊದಲಿನ ಪತ್ರ ಬರೆದಿತ್ತು ಅದರ ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಯಾವದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವಬಂತು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಉತ್ತಮವದೆ. ತಾವು ಅಂತರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ; ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಶನಿವಾರ ರಾತ್ರಿ ತಾವು ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಿ, ಮತ್ತು ತಾವು ಹೊರಟು ಹೋಗುವಾಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಶಕ್ಯವಾಯಿತು.

ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಮೀಪ ಇದ್ದರೇನು, ಅಥವಾ ಪರೀಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರೇನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳವೇನು ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಭೇದವು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ. ತಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯವು ಅಥವಾ ಮಾತಾಡುವದು ನನಗೆ ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೋದ ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಮೇಲೆ ನಾನು ಪ್ರಧಾನ ಇವರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೆನು. ಈ ಮನೆಯಿಂದರೆ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಪೋಷ್ಠ ಮಾಸ್ತರ ರಾಜೆ ಇವರಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ಅದೇ ಮನೆಯು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲು ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಆ ಮೊದಲನೇ ದಿನದ್ದು ನನಗೆ ಸ್ಮರಣೆಯಾಯಿತು. ಮತ್ತು ನಾನು ನಿತ್ಯದಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಬರೆ ಮಸ್ತಕದ ಭಾಗವಷ್ಟೇ ಕಾಣಿಸಿತು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂದಲು ಹೇಲಿನಂತೆ ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದವು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇತಲವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಎಡಗಡೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಓಲೆಯಂಥಾದೊಂದು ಭಂಗಾರದ ಆಭರಣವು ಇತ್ತು. ರೂಪ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಮಸ್ತಕವು ತಮ್ಮದಷ್ಟೆ ದೊಡ್ಡದಿತ್ತು. ಇವರು ಗುಲಾಬರಾವ ಮಹಾರಾಜರೆಂತ ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು ಬಹಳ ಆನಂದದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾದಾ ರಾಜೆ ಇವರು ಮೂರು ವೇಳೆ ಕರೆದರು, ಅದರೆ 'ಓ' ಅನ್ನು ಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಚಿ. ಬಾಪು ಇವರು ಎರಡುಸಾರಿ ಕರೆದದ್ದು ಕೇಳಿ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕರೆದಿರಬಹುದೆಂತ ತಿಳಿದು ನಾನು ಎದ್ದು ಕೆಳಗೆ ಹೊದೆನು. ರಾವಸಾಹೆಬ ಗುಪ್ತೆ ಇವರು ಬಂದಿದ್ದರು. ನಂತರ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ರಾ. ಸಾಸವಡಕರ ಇವರಲ್ಲಿ ಹೋದೆವು, ಮತ್ತು ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ಕೂತು ತಿರಿಗಿ ಬಂದೆವು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಗ್ರಸ್ವರೂಪಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ ಆದರೆ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಯಾರೂ ಇಬ್ಬರು ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಈಗ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಅಂತಃಕರಣದೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಹತ್ತಿದೆ. ಸರ್ವತ್ರ ಆನಂದವದೆ, ಇದು ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯ ಫಲವೇ ಆದೆ. ಇತರ ಕಿರುಕುಳ ಸಂಗತಿಗಳು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದಾಗ್ಗೆ ನಿವೇದಿಸುವೆನು.

ತಮ್ಮ ನಮ್ರ ಶಿಷ್ಯ
(ಸಹಿ) ಮಾಧವ.

ಮಾಧರಾವ ವೈದ್ಯ ಇವರ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವಗಳು ' ಗುರುಶಿಷ್ಯ
ವಿಜ್ಞಾನ ದೀಪಿಕಾ ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಸಾರಾಂಶ
ವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಧುಳೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಿ ಪೋಷ್ಣ
ಮಾಸ್ತರರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಧುಳೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ರಾ. ಮಾಧನ ಆತ್ಮಾರಾಮ
ವೈದ್ಯ ಇವರಿಗೆ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಕೃಪಾಸಂಪಾದನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ
ಬಹಳ ಇಚ್ಛೆ ಇತ್ತು. ಏಳು ತಿಂಗಳುಕಾರ್ಯಂತ ಕಹಿಬೇವಿನ ಸಪ್ಪು ತಿಂದು
ಅವರು ನಿತ್ಯದ ನಿಯಮಿತ ಧರ್ಮಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ
ಸದ್ಗುರುಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಉತ್ಕಟ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದು, ತನಗೆ ಅಂಥ
ಗುರು ಶಿಕ್ಷೆಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಈಶ್ವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುಣೆಯ ಅಣ್ಣಾಸಾಹೇಬ ಪಟವರ್ಧನ ಇವರು ಧುಳೆಗೆ ಸಹಜ
ವಾಗಿ ಬಂದಿರುವಾಗ ಅವರು (ವೈದ್ಯ) ಅವರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು, ಮತ್ತು ತನಗೆ
ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅವರು ಇವರಿಗೆ ಆಶೀ
ರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಗುರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವನೆಂದು
ಪೋಳಿದರು. ಈ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಬೆಂಗಳೆ ಫಲಿಸಿತು, ಮತ್ತು ರಾ. ವೈದ್ಯರಿಗೆ
ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ವೈದ್ಯರು ಅವರ ಮೇಲೆ ದೃಢ
ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಮಹಾರಾಜರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಹ್ಯಾಗೆ
ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ
ದರು, ಮತ್ತು ಒಹ್ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸಹಜ ಪಡೆಕೊಂಡರು. ಮೂಲಾಧಾ
ರದ ಚಕ್ರದ ತೆಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿಂತ ಒಂದು ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಕಂಡರು,
ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಕಾಶವಾದ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಅದರಮೇಲೆ ತಿರುಗುವದನ್ನು ಅವರು
ನೋಡಿದರು. ಆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅವರು ಭ್ರಮಿಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮಧ್ಯಬಿಂದು
ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹೋದರು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅವಿನಾಶಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತನ
ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಅನುಭವಗಳು ಅವರಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಬರುತ್ತವೆ.

ಡಿ. ಡಿ. ಭಾವೆ, ನಾಶಿಕ ಇವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು :-

(೧) ತಾ. ೧೦-೧೨-೨೭ ನೇ ದಿನ ಅಂದರೆ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ವದ್ಯ ೪
ತಕೆ ೧೮೫೯ ಈ ದಿವಸ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರು 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ

ಗುರೂಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಸನ್ನಸ್ಥನಾಗಿ ಕೂತು ಮುಂಜಾನೆ ಆರ್ಧ ತಾಸು ಸಂಜೆಕ್ಕೆ ಆರ್ಧ ತಾಸು ಜಪಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಜಪಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಏಕಾಗ್ರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು; ಆದರೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿಚಾರ ಪ್ರವಾಹವು ಆರಂಭವಾಗಿ ನಡೆನಡುವೆ ಅಡ್ಡಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದ್ದರಿಂದ ಮುಖದಿಂದ ಮಂತ್ರ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಖಂಡ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು.

(೨) ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಹೋದವು. ನಂತರ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತವಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಸರ್ವವಿಚಾರಗಳ ಓಘವನ್ನು ಹೀಗೆ ನಿಂದಿರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರಲ್ಲ, ಫೋಟೋದೂಳಗಿನ ಯಾವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಮನಃಚಕ್ಷುರ್ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೆನೋ, ಅದು ನಹಾ ಬರುವದು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ನಿರ್ಮನಸ್ತನಾದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಯಾವಾಗ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ ಆಗ ಅವರಂದರು, 'ನಿಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ನಾನು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಅದೆ.' ಅದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಂದಿರಿಸುವದು ನನಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಯಿತು. ನೀವು ಈಗ ಬರೇ 'ಸೋಹ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು, ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು.

(೩) ಆದರೆ ನಂತರ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಅಡಚಣೆಗಳದೆಶೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅಸ್ವಸ್ಥತೆದಶೆಯಿಂದ ಮೊದಲಿನಿಂದ ನಾನು ಸಾಕೋಂಯ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಸಾರಿಯೂ ಬಹಳ ದಿವಸ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳುತನಕ ಎಷ್ಟೊಂದೂ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬರೆ 'ಸೋಹ'ದ ಜಪಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಮುಂದೆ ಸಾಕೋರಿಯಿಂದ ತಿರಿಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ ೧೯೩೮ ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಅವರ ಗುರುಗಳ ಅಂದರೆ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಇವರ ಮಾತನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರ ಮಾನಸಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ಮತ್ತು ಆ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೇಲಿಂದ ಸರ್ವಕಾರ್ಜೋಪಚಾರಸಹಿತವಾಗಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಮಹಾರಾಜರ ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಮಾನಸಪೂಜೆಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದೆನು. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಪೂಜಾ ನೈವೇದ್ಯ ಆರತಿ ವಗೈರೆ ಅದಮೇಲೆ, ಅವರನ್ನು ಕಲಂಗದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಅವರ ಪಾದ ಸಂವಾಹನ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ನಿಧ್ರೆಬಿತ್ತು ಎಂಬದನ್ನು ಕಂಡು ನಂತರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾರಾಜರ ಅಜ್ಞೆಯಾಗಯಿತು. ಆ

ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ವೇದಲನೇ ದಿವಸವೇ ಸರ್ವಪೂಜೆ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನಿಷ್ಕಹತ್ತಿತೊ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಂದರೆ ಅವರ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಮಲಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿ ಅವರದೂ ನಾನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದೆನು. ಈಗ ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಕೂಡ ಭಾಷಣವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಅನುಭವಗಳು ನಮೂದಿಸತಕ್ಕವವೆ. (ಅ) ವೃತ್ತಿಶೂನ್ಯತ್ವ (ಬ) ದೊಡ್ಡ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಮಲಗಿದ್ದು ಕಾಣಿಸುವಂಥಾದ್ದು.

(೪) ಮುಂದೆ ಒಂದುದಿನ ಮಹಾರಾಜರು ಯೋಗಿಯ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿಗಿತ್ತುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಎರಡನೇದು ಕತ್ತಲು ಮಾರ್ಗ. ಭೈಯಹೊಂದುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎರಡರದು ಸ್ಥಾನ ಒಂದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ವರುದಿನ ಲಾಗಾಯತು ನಾನು ಅಂಧಕಾರ ದಲ್ಲೊಂದು ತೋರಿತು ಮತ್ತು ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಜಪವಾಗುವದೆಂದು ನನಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

(೫) ಇದರ ಮುಂದೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೆಳೆದು ಮುಂದೆ ಆದು ಎರಡು ಮೂರು ತಾಸುತನಕ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತರ ಅನುಗ್ರಹ ಹೊಂದಿದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ನನಗೆ ಯಾವ ದೃಶ್ಯವೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒರೆ ಗಾಢಾಂದ ಕಾರವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಈ ಸುಬಂಧ ಮಹಾರಾಜರಕೂಡ ಪ್ರೇಮಭಾವ ದಿಂದ ಬಹಳ ವಾದ ಮಾಡಿದೆ; ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅಶ್ವಾಸನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಇಲ್ಲವೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.

(೬) ಈ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಸ್ಲಾಂಪುರಕರ ವೈದ್ಯ ಇವರ 'ಪಟ್ ಚಕ್ರದರ್ಶನ ವ ಭೇದನ' ಈ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದೇ ಗ್ರಂಥಕಾರನ 'ದೇವಯಾನ ಪಂಥ' ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಓದಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಹೀಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಆಯಿತು. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಹೋಗಬೇಕು, ಎಂಬದಿಂದ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಬರೇ ಅಶ್ವಾಸನದಹೊರತು ಅವರು ಮತ್ತೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

(೭) ಮುಂದೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಪಂಚತತ್ವಗಳ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹೀಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು.

ಪೃಥ್ವಿತತ್ವವೆಂದರೆ ಗುಡದ್ವಾರದಲ್ಲರುವಂಥಾದ್ದು, ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಆಪ ಅಂದರೆ ನೀರು, ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೇಜ, ಹೊಕ್ಕಳಿವಲ್ಲಿ ಮಾಯ, ವ ಆಕಾಶವು ಮಸ್ಕಕ ವ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರ ಇಲ್ಲ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲೆ, ಅನಂತರ ಹೀಗೆಯೇ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಪೃಥ್ವಿತತ್ವದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಜಡತ್ವ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಪ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಾಗ್ಗೆ ಸಮುದ್ರ ವ ನದಿ ಸ್ನಾನವು ಆದಂತೆ ತೋರುವದು. ತೇಜದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಸಾಧನ ಅಂದರೆ ನಾನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಧ್ರು ಸುತ್ತಲೂ ಐದು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಸುಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ವಾಯುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ದೇಹವು ಆಕಾಂಕ್ಷನ ಪ್ರಸರಣವಾಗಿ, ನಾನು ಅತಿಶಯ ಹಗುರ ಆದೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು ಆಕಾಶ ತತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹವೆಯೊಳಗೆ ಹಾರಿದಂತಾಗಿ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳುತ್ತವೆ, ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವಗಳು ಬರಲಿಕ್ಕೆಹತ್ತಿದವು. ಅದರೂ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಣುವ ಇಚ್ಛೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅಂತ ಆ ಸಂಬಂಧ ಮಹಾರಾಜರ ವಾದವಿವಾದಗಳು ನಡೆಯುತ್ತ ಇದ್ದವು.

(೮) ಮುಂದೆ ಮಹಾರಾಜರು ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ ಸ್ತೋತ್ರದ ಪಾಠ, ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಹೊಡೆದ ಲಾಗಾಯತು ವೆಂಕಟೇಶ ಸ್ತೋತ್ರದ ಐದು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

(೯) ಈ ಪಾಠ ಸುರು ಆದಂದಿನಿಂದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತ ಬಂತು. ಕಾರಣ ಅಂದಿನಿಂದ ನಿಜವಾದ ಅನುಭವದ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನಮೇಲೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಆಗಿರಬೇಕು, ಅದರ ವರ್ಣನೆಯು ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

(೧೦) ಸುವಾಸ— ಯಾವದೊಂದೂ ಸುವಾಸಿಕ ವಸ್ತು ಸವಿಸುವ ಎಲ್ಲದೆ, ಧೂಪ, ಊದಿನಕಡ್ಡಿ, ಕರ್ಪೂರ, ಬುಕ್ಕಾ, ಗುಲಾಬಿ ಆತ್ತರ, ಹೀನಾ, ಕೆವಡಾ ವಗೈರೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಸುವಾಸಗಳು ಯಾವದಾದರೂ ವೇಳೆಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮನೆಮಂದಿಗೆಲ್ಲ ಹುಡುಗರು ಕೂಸುಗಳಿಗೆ ಸಹಾ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂಬವನು ಬಿ ಕೋಮದ ಪರಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ನಾಗಪುರದಿಂದ ಬಂದನು. ಅವನು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ನಾಸಾ ಆಗಿದ್ದನು, ಮತ್ತು ನಾಗಪುರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಹೋಗುವ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತೋರಿದನು, ಮಹಾರಾಜ

ಸಂಬಂಧ ಸಂಕ್ರಿಸ್ತ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಘಾಣೇಕರ ಇವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ನಿದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ಏನಂದರೆ- ಮಹಾರಾಜರು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವಾಗ ಸುವಾಸ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಬೇಕೆಂತ ಅವನು ನನ್ನ ಕೂಡ ಬಂದನು. ಅದರೆ ತನ್ನ ಅಂತಸ್ತು ಹೇತು ಅವನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ಹೊತ್ತು ಸುವಾಸ ವ್ಯಕ್ತಿ ಏನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ, ವ ನನಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆವು. ಮರುದಿನ ಅವನು ನನಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ ಮಹಾರಾಜರ ದರಬಾರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತ ಅನ್ನತ್ತಾರೆ, ಅದರೆ ನನಗೆ ಸುಗಂಧ ವ್ಯಕ್ತಿ ಏನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ” “ ಬಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅದರೆ ನವೀನ ತಲಾಂತರದ ಮಂದಿಗೆ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದೋಗಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ‘ ಸಬ್ ರೂಟ ಹೈ ’ ಹೀಗನ್ನುವರು. ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು, ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಪಲಂಗದ ಮೇಲೆ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತ ಕೂತಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಕಲ್ಪನೆಯೊಳಗೆ ನಿಮಗ್ನ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗಣ ಎಲ್ಲ ಆರುಬೋಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದಿನಕಡ್ಡಿಗಳ ಸುವಾಸ ಪಸರಿಸಿತು. ಆಗ ಅದೇ ಹುಡುಗನು ಮನೆ ಎಲ್ಲ ಒಡ್ಡಿದ್ದಿ, ಸುವಾಸ ಎಲ್ಲಿಂದಬರುವದೆಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ‘ ಮಹಾರಾಜರೆ, ಈ ಪ್ರಚೀತಿ ನಿನಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ’ ಎಂದು ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಐದುವಿನಿಟುತನಕ ಆ ಸುವಾಸ ಬರಹತ್ತಿ ಆ ಮೇಲೆ ಅದು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ತರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾನಸಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ನನ್ನ ಹತ್ತರ ಬಂದು ‘ ತಾವು ಗುಲಾಬಿ ಅತ್ತರ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನು ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು, ಮತ್ತು ‘ ಅತ್ತರದ್ದು ಮನೆತುಂಬ ಸುವಾಸ ಬರುತ್ತದಂತೆ ’ ಆಕೆಯಿಂದಳು. “ಅದರೆ ನನಗೆ ವಾಸ ಬರುವದಿಲ್ಲ ಎಂತ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕೆಯು ನನ್ನ ಶಾಲನ್ನು ಮೂಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಅದರೆ ಶಾಲಿಗೆ ವಾಸ ಇದ್ದಿಲ್ಲ, ಮನೆತುಂಬ ಮಾತ್ರ ವಾಸಬರುತ್ತಿತ್ತು.”

(೧೧) ಶರೀರಕ್ಕೆ ಲಘುತ್ವ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಯಾವನಾದರೂ ಆಸನ ಹಾಕಿದರೆ, ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಮಲಗಿರುವಾಗ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರುವ ಬೊಂಕದ ಒಂದೇ ಎಲೆ-ಬಿನ ಆಧಾರವಿದ್ದು ಕಾಲಕಡೆ ಮತ್ತು ತಲೆಕಡೆಯ ಭಾಗವೆಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಏಳುವದು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಯವಗಳ ಅಂದರೆ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಆಕೃತಿ ಚನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೂತೀರುವಾಗಸಹ ಬರೆ ಬೊಂಕದ ಭಾಗ ಜಮೀನಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಅಂಕವು ಮೇಲೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಹಾರಿಹಾರಿ ನಡೆದಂತೆ ತೋರುವದು.

(೧೨) ಹೃದಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರು ಮೂರ್ತಿಯು ಪ್ರಗಟವಾಯಿ ತೆಂದರೆ ಸರ್ವಶರೀರವು ಪ್ರಸರಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

(೧೩) ಸರ್ವಶರೀರದ ರೋಮರೋಮದಲ್ಲಿ 'ಸೋಹಂ'ದ ಸ್ಪಂದನ ವಾಗುತ್ತದೆ.

(೧೪) ದಿನವೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ 'ಸೋಹಂ' ದ ಗುಂಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವು ಒಂದೆರಡು ತಾಸಿನಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಬರುವದಿಲ್ಲ.

(೧೫) ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ನೈವೇ ದ್ಯವು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುವವೆಂಬಂತೆ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ ಯಾಕಂದರೆ, ಸದ್ಗುರುಗಳು ನನ್ನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿರದೆ, ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಅಂತ- ಭಾಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಂತ ಆ ನೈವೇದ್ಯದೊಳಗಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳ ನನಗೆ ತೇಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೂ ತುಂಬಿದಂತೆ ಆಗಿ ನಿಶ್ಯದ ಊಟವು ಒಂದು ಮತ್ತು ಉಂಡಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಊಟವನ್ನು ನಾನು ಒಮ್ಮೆಯೇ ಮಾತುತೇನೆ, ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ, ಊಟ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ಆದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ

(೧೬) ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುರಳಿಸುತ್ತ ಕೂತಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

(೧೭) ಸ್ತ್ರೀ-ಭಾವಗಳು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೂಡ ಅಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

(ಈ ಮುಂದಿನ ಅನುಭವಗಳು ಅಂದರೆ ೧೮ ರಿಂದ ೨೨ತನಕ ಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕೂತು ಅಂತರಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ.)

(೧೮) ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಮಾಡುವಾಗ ಸೂರ್ಯ-ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದು, ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕೂತು, ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಳದಸರ್ಯಂತ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತು

ಗಾಯಾತ್ರಿ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆನು; ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ಇದೇ ನಿಸ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮತೆಯ ಸುವರ್ಣರತ್ನಾದಿಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಮನೆಯಿದ್ದು, ಆ ಮನೆಯ ಪ್ರಕಾಶವೇ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡತುಂಬ ಹಸ-
ರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಒಳಗಿನ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣನೂ ಬಹಳ ದೈವೀಪ್ರಮಾನನಿರು-
ವನು. ಆದರೆ ಅವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಉಷ್ಣತೆಯ ಏನೂ ತೋಂದರೆ
ಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಬರು-
ವಾಗ ಪ್ರಬಲ ಉಷ್ಣತೆಯು ದೇಹಕ್ಕೆ ತಾಗುತ್ತದೆ, ಮೇಲೆ ಹೋಗುವಾಗ
ಅಥವಾ ಕೆಳಗೆ ಬರುವಾಗ, ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರತನಕ ಉಷ್ಣ-
ತೆಯು ಭಾಸಿಸುವದು.

(೧೯) ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳು, ದ್ವಾರಗಳು, ರಸ್ತೆಗಳು, ತೋಟಗಳು ಮತ್ತು ವನಸ್ಪತಿ ಇವುಗಳ ಕಾಡುಗಳು ವಗೈರೆ ನಮ್ಮ ವೃದ್ಧಿಮೋಲಿನ ರಚನೆಯಂತೆಯೇ ಇರು-
ವದು. ಅಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ರಾಜವಾಡೆ ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಅಲಾಂಕೃತ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೋಸ್ಕರ ೧೨ ಮಹಾಲಿಂಗವೇ. ಅವೆಲ್ಲ ರೋಹಿಣಿ ಮುಂತಾದ ಚಂದ್ರನ ರಾಣಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕಟ್ಟಿಸಿವೆ; ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ಬೆತ್ತಹಿಡಿದ ವನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳು ಬಳಿ ವರ್ಣದ ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಗಳಿದ್ದವು; ಹಂಚಿನವಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ತಾಸೂ ಅಂದರೆ ಅಖಂಡ ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶವಿರುವದು. ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ದಿವಸ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಗಳಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ದೀಪದ ಜರೂರಿಯು ಇಲ್ಲ. ವನಸ್ಪತಿಗಳು ವಗೈರೆ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದ ವಿನಹಾ ಹ್ಯಾಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದರ ಉತ್ತರ ಹೀಗೆ ಬಂತಲ್ಲ, 'ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಭೆ ಇರುವದೋ ಅದು ಸೂರ್ಯನಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅಷ್ಟು ವನಸ್ಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಜನಾಪರಗಳು ವಗೈರೆ ದಷ್ಟವುಷ್ಪ, ತೇಜಸ್ವಿ ವ ಬಲವಾನ್ ಇರುತ್ತವೆ. ಸರೋ-
ವರಗಳೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕಮಲಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು, ಕವಲಗಳೂ ಅಖಂಡ ಅರಳಿದ್ದು ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ಸುಗಂಧವು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

(೨೦) ನಾವು ಒಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಅಂತರಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲು ಕೆಲವು ವುರುಷರು, ಸ್ತ್ರೀಯರು ವ ಮಕ್ಕಳು ಅಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆವು. ಆಗ 'ಇವರು ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತಾರೆ'ತ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವರಂದರು, " ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಪವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಜೀವಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅನಂತ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ನೆನಪಾಗಿ ಅವರು ಆಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ” ಆಗ ನಾನು ಪುನಹಾ ಕೇಳಿದೆ, “ ನೀಗಿದ್ದರೆ, ಅವರನ್ನು ಪುನಹಾ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ಅವರ ಉದ್ಧಾರ ಯಾಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ? ” ಅದಕ್ಕನಂದರು, “ ಅವರನ್ನು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾಕುವದು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಒಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಯಾವ ಇವರನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯಮೇಲೆ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾಕುವನು, ಆಗ ನೀನು ನಿನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡು. ”

(೨) ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕೂತು ಕೊಂಡು ನಾನು ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಹೋದೆನು. ಸಾಧಾರಣ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀತು. ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ನಿಂತು ತನ್ನ ಕೊಳಲನ್ನು ಉದಿದನು, ಮತ್ತು “ ಈ ಕೊಳಲಿನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ನಾನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಅಮಂತ್ರಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ‘ ನೀವು ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರಾಗಿ ಬನ್ನಿ ’ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ ‘ ತಯಾರಾಗುವದು ಹ್ಯಾಗೆ ? ’ ಅದಕ್ಕನಂದರು, ‘ ಆ ಆತ್ಮಕಡೆ ಲತಾಗೃಹದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತಯಾರಿ ಇದೆ, ’ ಅಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೋದೆವು (ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕುಂಟುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ) ನಾವು ಇಬ್ಬರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲತಾಗೃಹದೊಳಗೆ ಹೋದೆವು. ನನ್ನ ಕುಂಞದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಕು ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪವು ಇಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಂದು ಹೊಡೆ ಕನ್ನಡಿ ಇತ್ತು. ಹಗ್ಗದ ಮೇಲೆ ನಾನಾತರದ ಸುಂದರವಾದ ಶೀರೆಗಳು ಮತ್ತು ಕುಪ್ಪಸಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಒಳಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ನಾನು ಮೈಮಲಿನ ಎಲ್ಲ ಪಪ್ಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟೆ, ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದರೆ, ನನ್ನ ಉರೋಭಾಗವು ಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ಉಬ್ಬಿದ್ದು ಸ್ತ್ರೀಸ್ತನಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ನನ್ನದು ನನಗೆ ಚಮತ್ಕಾರಕ ಕಂಡು ಬೇಗನೆ ಒಂದು ಕುಪ್ಪಸವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡೆ; ಅದು ನನ್ನ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇತ್ತು. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಜರಿಯ ಶೀರೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಾನು ಉಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಅವಯವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂಬದಾಗಿ ತೋರಿತು, ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಸರ್ವಶರೀರದ ಘಟನೆಯಾಯಿತು. ನನಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ಉತ್ತಮ ಶೀರೆಯನ್ನು ಉಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮೈಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆನು. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ವಯಾತೀತ ಶರೀರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷವಯಸ್ಸಿನ ತರುಣಿಯಂತೆ ನನ್ನ ಶರೀರ ಅದಿದ್ದು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ನಾನು ಆ ಲತಾಮಂಟಪದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಷ್ಟೆ. ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ

ಮತ್ತೊಂದು ಮಂಟಪದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರು ಒಬ್ಬ ಹೀಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ ರೂಪುಳ್ಳ ವರಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭಗವಂತನ ಚರಣದ ಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಇಟ್ಟಿವು, ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸುಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗುಂಪು ಕೂಡ ಹತ್ತಿತು. ಸಾವಿರಾರು ಆಕಳುಗಳೂ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರು ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭಗವಂತನು ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು, ರಾಸಮಂಡಳ ರಚನೆ ಮಾಡಿದನು, ಮತ್ತು 'ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ, ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ' ಈ ನಾದದ ಮೇಲೆ, ಕೋಲಾಟ ಆಡಿದರು ಮತ್ತು ಕುಣಿಯುತ್ತಲಿದ್ದರು. ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ತಿರುಗಾಟಗಳನ್ನಾಡಿದರು. ಈ ಕ್ರಮವು ಎರಡು ಮೂರು ತಾಸುಗಳ ತನಕ ನಡೆದ ಮೇಲೆ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವ ಗೋಪಿಯರು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ನಾನು ವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ಒಂದು ಶಿಲಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂತ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದ ಬೆವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಅವರು ಒರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನನಗೆ ಅಪ್ಪಿ-ಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಆಗ ಹೇಳಿದರು, "ನಿನ್ನ ವಾಸನೆಗಳು ನಡನಡುವೆ ಜಾಗೃತ ವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ನನ್ನ ಈ ಆಲಿಂಗನದಿಂದ ಸರ್ವವೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗು ವವು," ಹೀಗೆಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಲಿನ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ನನಗೆ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ನಾವಿಬ್ಬರು ಲತಾಗೃಹದ ಹೊರಬಿದ್ದೆವು. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಹಾರಾಜರೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂ ಬಂದರು, ಅನಂತರ ನಾವು ಅಂದರೆ ನಾನು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು.

(೨೨) ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ವೃತ್ತಿ ಹೊರಟೆಲ್ಲ, ಸರ್ವ ಯೋಗಮಾರ್ಗದ ಜ್ಞಾನ ಆಗುವ ದೆಶೆಯಿಂದ ನಾನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹ ರಾಜರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಬೀಡಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಲಿಂಗ ದೇಹದಿಂದ ಹೋದೆನು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನೋಡುವಾಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮೀಪ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಕೂತಿದ್ದನು. ಅದರೂ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಂದರು, "ನಾನು ರೋಗಪೀಡಿತನಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬೇಡ." ಹೀಗೆಂದು ಮತ್ತು ದುರುತ್ತರಗಳನ್ನು ಆಡಿ ಅವರು ನನ್ನ ನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿದರು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ದೂರ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋದೆ, ಆ ಸ್ಥಾನವು ನಾಥಸಂಘದವರು ಒಟ್ಟುಕೂಡಿ ಕೂಡುವ ಜಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತವಾದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಅದಿನಾಥರು (ಶಂಕರರು) ಕೂತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಎರಡೂ ಕಡೆಗೆ ಅಂದರೆ ಎಡಗಡೆಗೂ ಬಲಗಡೆಗೂ ನವನಾಥರು (ಗೋರಕ್ಷ ಜಲಂದರಾದಿ) ಕಲ್ಲಿನ

ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದರು. ನಡುವೆ ಜಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂತರದ ಮೇಲೆ ಭೈರವ ಝೋಳಿವಾಲೆ ಗೋಸಾವಿ ಇವರ ಸಮೂಹವಿತ್ತು. ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, “ ಈ ಮಂದಿ ಯಾರು ? ” ಅವನಂದನು, “ ಅತ್ತಲಾಗಿ ಕೂತವರು ಎಲ್ಲ ನಾಥಪಂಥದ ಅಧಿಕಾರಿ ಪುರುಷರಿದ್ದಾರೆ. ” ಅನಂತರ ನಾನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಸಭೆಯವರದು ನಾಥಪಂಥದ ಮೇಲೆ ವಿವರಣೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಅದು ಇಷ್ಟು ಅವಸರದಿಂದ ನಡೆದಿತ್ತು, ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಭಾಷಣದ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಇಷ್ಟೇ ಇತ್ತ, ‘ ಸೋಹಂ ’ ಮಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸ ಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದ ಅನುಭವ ಬಂದು ಜೀವನು ಶಿವನಾಗುವನು. ಪರಕಾಯಾಪ್ರವೇಶದ ಜರೂರಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆ ವಾಕ್ಯವು ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಬಹುದೆಂತ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋರಬಿದ್ದೆ.

(೨೩) ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾರಾಜರು ನಿತ್ಯದ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿನ ಭಿಟ್ಟಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರು, ‘ ಶಕ್ತಿಯ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಂತಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಮತ್ತು ಯೋಗಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವದೊಂದು ಸಂಗತಿಯಾದರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂತ ಇರಬಾರದು. ’ ಅನಂತರ ಮರುದಿನ ನನಗಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೂಡಿರುವಾಗ, ಮೊದಲು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ ಷಟ್‌ಭುಜಗಳುಳ್ಳ ದೇವಿಯು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು, “ ನಮೋ ದೇವ್ಯೈ ಮಹಾದೇವ್ಯೈ ಶಿವಾಯ ಸತತಂ ನಮಃ | ನಮಃ ಪ್ರಕೃತ್ಯೈ ಭದ್ರಾಯೈ ನಿಯತಾಃ ಪ್ರಣತಾಃ ಸಾತಾಮ್ || ” ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನನಗೆ ಜಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದಳು. “ ಈ ಮಂತ್ರದ ಯೋಗದಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಶಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದೀತು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೇವಿಯು ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು. ಮುಂದೆ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ತನಕ ಜಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಪುನಹಾ ಆ ದೇವಿಯು ಪ್ರಗಟಳಾಗಿ ಅಂದಳು, “ ನನಗೆ ಷಟ್‌ಭುಜಗಳಿಲ್ಲ, ನಾನು ದ್ವಿಭುಜಾ ಇದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಷಟ್‌ಭುಜಗಳು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಷಡ್ರಿಪುಗಳನ್ನು ದಮನ ಮಾಡುವದಿತ್ತು, ಎಂದು ನಾನು ಆರು ಭುಜಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಈಗ ನಿನ್ನ ಷಡ್ರಿಪು ದಮನಮಾಡುವ ಜರೂರಿ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ‘ ಸೋಹಂ ’ ಮಂತ್ರದ ಜಪದಿಂದ ದಮನವಾಗಿದ್ದಾವೆ. ನಾನು ಮೂಲದಿಂದ ದ್ವಿ-ಭುಜಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನೀನು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡು. ಯಾಕೆಂದರೆ ದ್ವಿ-ಭುಜಾ ಇದು ದ್ವೈತವದೆ, ಆದರೊಳಗಿಂದ ನಿನಗೆ ಅದ್ವೈತದೊಳಗೆ ಹೋಗುವದೆ.”

ಈಗ ಇದೇ ಅನುಭವದ ಸರಪಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಂಗತಿಯು ಸ್ಥೂಲ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸುಭವಿಸಿತು ಅದು ನೀಗದೆ, ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನ ಪತ್ನಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಾನಮಹಾತ್ಮ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ದೇವಿಯ ಸಂಚಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಶುಕ್ರವಾರ ನಾನು ಆ ಜಗದಂಬೆ ಕಡೆ ಅಂದರೆ ಯಾವ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಕುಟುಂಬದ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುವ ದೇವಿ ಇದ್ದಳೋ ಆ ದೇವಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲವೇನಾದೀತೆಂತ ಕೇಳಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ವೀಕೃತೆಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಪಾಸಾದನು. ಅದರ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಆಕೆಯು ಅಸನ ಬದಲಿಸಿ, ತನ್ನ ಕೊಠಳಿನ ಹೂವಿನಹಾರ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಹೇಳಿದಳು, ' ನೀನು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ದೇವಿಯ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವಿ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಒಂದು ಡಬ್ಬೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹ ಇಟ್ಟುಕೊ, ಅಂದರೆ ನಿನಗೆ ಜಗದಂಬೆಯ ಸುಖಶುಖಗಳು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಕಾವು. ' ಅನಂತರ ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂತೆನು. ಅಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ದೇವಿಗೆ ಕೇಳಿದರು, ' ನಿರ್ಭಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಎರಡೆ ಸಾರೆ ಅಸನ ಬದಲಿಸಿ, ಎರಡೇ ಸ್ಥಾನಗಳ ಸಂಚಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅದರ ಇವತ್ತು ಮೂರನೇ ಸಾರಿ ಅಸನ ಯಾಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿತ್ತು ? ಇವಕ್ಕೆ ದೇವಿಯು ಅಂದಳು, ' ಆ ಭಕ್ತನು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದನು, ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ಶಕ್ತಿಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ' ಮರುದಿನ ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರಂದರು, ' ನಿನ್ನ ಶರಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಬಂದದೆಯಲ್ಲ, ದೇವಿಯು ನಿನಗೆ ತಾನಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಬೇಡದೆ, ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಈ ಯೋಗಶಕ್ತಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ' ಸೋಹಂ ' ಶಕ್ತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ.

ಈ ಶಕ್ತಿಗಳು ದೇವಿಯು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಂದರೆ ಒಮ್ಮೆ ದೇವಿಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದು ಅನಂತರ ' ಸೋಹಂ ' ದ ಜಪವು ನಡೆಸಿದರೆ, ದೇವಿಯು ಅಂತರ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅತಿ ಉಚ್ಚಾಸನದ ಮೇಲೆ, ಎರಡನೇ ಅಸನದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಮಹಾರಾಜರು ವ ಅವರ ಪಾದದ ಹತ್ತರ ಮೂರನೇ ಅಸನದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಇವರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

(೨೪) ನನಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸುವರು ಎಂದು, ಕೇಳು, ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಹಳದಿ ಈ ಮೂರೂ ಬಣಗಳ ಮಿಶ್ರಣವು.

(೨೫) ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಂದೆ, “ ನಾನು ಸಾಕೋರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಇರುವಾಗ, ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವರ ಬದಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸಾಯೀಮಹಾರಾಜರ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರು ಅಂಚುಕರಣದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಾರೆ. ” ಇದರ ಮೇಲೆ ಅವರಂದರು, “ ನಾಳಿನಿಂದ ಇನ್ನು ಏನೇನು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ” ಅಂದಿನಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ತನ್ಮಯಾ ವಸ್ಥೆಯು ಬಹಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು.

ನಾನು ಯಾವದಾದರೂ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೊಳಗೆ ಸೇರಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಏನೊಂದೂ ಮಾತನಾಡದೆ, ಒಂದು ಬೈದು ಕೆಲಸ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆದರೆ ನಾನು ಶರೀರದ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಾಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅದರ ವರ್ಣನವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂತ, ಅವೇ ಅವೇ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಪುನಃ ಪುನಹಾ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲೆ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದರೂ, ನಾನು ಯಾವದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅದೆ, ತಾವಾಗಿ ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು ಏನೂ ಮಾಡದೆ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಇತರ ಜೀವರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು.

(ಸಹಿ) ಡಿ. ಡಿ. ಭಾವೆ

ಡಿ. ಡಿ. ಭಾವೆ ನಾಶಿಕ ಇವರ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳು—

ಸನ್ ೧೯೩೯ ನೇ ಮೇ ತಿಂಗಳ ಒಂದನೇ ಅಥವಾ ಎರಡನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮಹಾರಾಜರು ಇನ್ನಷ್ಟು ಯಂಜಾದಿಂದ ರೋಗಗ್ರೀಡಿತರಾದರು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ‘ಬ್ರಾಂಕೊ ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾ’ ಅಂದರೆ ಕಫವ ಕೂಡ ಜ್ವರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಈ ರೋಗವು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗುವದು. ಅದೇ ತಿಂಗಳ ೮ ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಭಾಗವತ ಇವರ ಕೂಡ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಗಡಕರಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಾಗಲಿನ ಸಮೀಪ ಬಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ‘ ಮಹಾರಾಜರ

ಸ್ಥಿತಿಯು ಚಿಂತೆಗೆ ಆಸ್ಪದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದಲೆ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ” ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಂದೆ, “ ನಾವು ಬರೆ ಅವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಏನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಹೊರಗೆ ಬರುವೆವು.” ನಂತರ ನಾವು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟೆವು. ಆಗ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಣ್ಣ ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪವಿತ್ತು, ಅದರೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಣೆತುಂಬ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವಂಥಾ ಭಯಂಕರ ಪ್ರಕಾಶವು (ತೇಜ) ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವ ಸೀತಾ ಇವರು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದು, ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ ಆ ಪ್ರಕಾಶದ ಕಿರಣ ತುಂತುರುಗಳನ್ನು ಹಾರಿ ಸುತ್ತಿದ್ದರು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ನನಗೇನೂ ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳು ಆ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಕುಕ್ಕುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆನು. ಆ ದೃಶ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮರುದಿನತನಕ ಇತ್ತು.

ತಾರೀಖು ೨೫-೩-೩೯ ರವ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಪ್ರೇತಯಾತ್ರೆ ಕೂಡ ಸ್ಮಶಾನ ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಮಂಡಳಿಯು ಚಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ, ಮಾನವಿ ಶರೀರ ಪಂಚತತ್ತ್ವಗಳಿಂದ ಹ್ಯಾಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವದು, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ ಸಿನೆಮಾ ಫಿಲ್ಮಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆ ಯೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ:— ಪುರುಷ ವ ಸ್ತ್ರೀ ಇವರ ಸಂಭೋಗದಿಂದ ತಯಾರಾದ ಬಿಂದುವಿನ ಪ್ರಸರಣವಾಗಿ ಅದರ ತ್ವಚಾ ಅಂದರೆ ಶರೀರವು ಆಯಿತು, ಇದು ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶವು. ಅದರ ಕೂಡ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಾಂಸವು ತಯಾರಾಯಿತು. ನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರವ ನಲಿಕಾ (ಶಿರಗಳು ಮತ್ತು ನರಗಳು) ತಯಾರಾದವು. ಇದು ಪ್ರಾಣ ಮಯ ಕೋಶವು.

ವಾಸನಾ, ಇಚ್ಛಾ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು ಯಾವ ಇವುಗಳಿಂದ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುವದೋ ಅವುಗಳ ಪ್ರವೇಶವು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಈ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಎದ್ದು ಏನೂ ತಿಂದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಹೀಗೆ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಿದೆನು, ತಿನ್ನುವ ಇಚ್ಛೆಯು ಸಾಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದದರಿಂದ ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಕೂಡಲೇ ಎರಡನೇ ಜನ್ಮ ಶಿಕ್ಕಿರಬೇಕು. ಇದರ ಹೊರ್ತು ನಂ. ೯೮೯ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯಿತು, ಮರಣದ ಮೊದಲು ಎರಡು ಮೂರು ಘಂಟೆ ಹಿಂದೆ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಝಣಕ ಮತ್ತು ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕಡೆಗೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರು ಆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೈತನ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಮಾನವರೂಪ ಸ್ವಾಪ್ತವಾಯಿತು.

ಇದರ ನಂತರ ದೃಶ್ಯದೊಳಗಿನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿರುದ್ವಂದೀತಿಯಿಂದ ಸುರು ಆದವು. ಅನಂದಮಯ ಕೋಶದ ದ್ವಾರವು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು, ನಾನು ವಾಸನಾ ದೇಹಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಬಂದೆನು. ಯಾವಾಕೆಯ ಪ್ರೇತಯಾತ್ರೆಗೆ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೆನೋ, ಅ ವ್ಯಗ್ರಸ್ಥಿಯು ಪನದಾ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆ. ಅನಂತರ ಆ ದ್ವಾರವು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು, ವ ಪ್ರಾಣಮಯ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಎಲುವು, ನಾಡಿಗಳು ವ ನರಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು, ಕಡೆಗೆ ಸ್ಥೂಲಶರೀರದ ಚರ್ಮಕಾಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಅಂದರೆ ಮೊದಲನೇ ವಾರ್ಧಿವ (ವೃದ್ಧಿ ಸಂಬಂಧದ) ಶರೀರದಿಂದ ಅಂದರೆ ಅನ್ನಮಯ ವಗೈರೆ ಕೋರಗಲಿಂದ ಅನಂದ ಮಯಕೋಶದವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಿರುಗಿ ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶದೊಳಗೆ ಬಂದೆನು.

(ಸುಖ) ಡಿ. ಡಿ. ಭಾವೆ

(೯)

ಶ್ರೀನಿಷ್ಕುಂತ ಚಾರ್ಫಕರ, ಸೇವಾಸಿನ್ಯತ್ಯ, ಯೆಲಿಫ್, ನಾಶಿಕ ಕೋರ್ಟ್, ಇವರ ಅನುಭವ :—

ನಾನು ವೈದಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಕರ್ಮ-ನಿಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದೆನೆ. ಇತರ ವ್ಯವಹಾರಿ ಜನರಂತೆ ನಾನು ಕೀರ್ತನ, ಪುರಾಣ, ವೇದಾಂತಶ್ರವಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಗಾಯತ್ರಿಮಂತ್ರದ ಜಪ ವ ದ್ವಾದ ಶಾಕ್ಷರಿ ವಾಸುದೇವ ಮಂತ್ರದ ಜಪ ಇಸ್ತತ್ಯೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚಾಲು ಇದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಖರೆ ಸಂತರು ಭಿಟ್ಟಿಯಾದರೆ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗಿ ನರದೇಹದ ಸಾರ್ಥಕವಾದೀತು. ಮುಂದೆ ನಾನು ಸಿನ್ನರ ಎಂಬಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕೋಪರಗಾಂವದ ಅಮೃತನಾಥ ಉರ್ಫ ಬಾಬಾಮಹಾರಾಜರ ನನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಅವರು ನನಗೆ ಪರಮಾರ್ಥದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನ್ನು ನಡಿ ಸುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ತಳವಳ ನಿಂತು ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗಲಾರದು, ಮತ್ತು ಅನುಭವವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದುದಿನ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆನು. “ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷತನಕ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆ ಮೇರೆಗೆ ನಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿತನಕ ಏನೂ ಅನುಭವ ತಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದ ರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ಇಡಿರಿ.” ಅವರು ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನಿನ್ನ ಭೂಮಿಕೆಯು ತಯಾರಾಗಿದೆ, ನಿನಗೆ ಬೇಗನೆ ಅನುಭವ ಸಂತನು ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ದೇಹದ ಸಾರ್ಥಕವಾ

ದೀತು. ಇದರ ಹೊರ್ತು ನನ್ನ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನದೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಾಲವೇನೂ ಕೊಡುವದು ಬಾಕಿ ಇಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಯಾವ ಸದ್ಗುರು ಶಿಷ್ಯನು ಅವನು ಸ್ವಾನುಭವಿ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಶಿಗುವನು. ಆತನ ಬಾಹ್ಯವರ್ತನದ ವಿಕಾರ ಮಾಡಿ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಲುಕಸಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ವ ಅವನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಜನರು ನಿಂದಿಸಿದರೂ ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಆ ಉಪದೇಶವು ನನ್ನದೇ ಎಂದು ತಿಳಿಮು ವರ್ತಿಸು !

ಅವರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಆ ಗುರು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದಾನು ಎಂಬ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಕ್ಷಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ನಿತ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಾನು ಚಾಲು ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ನಡೆದು ಈ ವರ್ಷಗಳಾದವು ಇದರ ನಂತರ ನಾನು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬದಲಿಯಾಗಿ ಬಂದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು, ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಗ.ವ. ಈ ಹೆಸರನ ಒಬ್ಬ ಧ್ಯಾನಯೋಗಿಗಳು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ನಾಲ್ಕೈದುಸಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆನು. ಅದರೆ ಅವರು ನನಗೆ ಬೈದು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ಮುದ್ರೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಅವರು ಉನ್ನಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂತ ನಾನು ತಿಳುಕೊಂಡೆ. ಮುಂದೆ ೧೯೩೩ ಸಾಲಿನ ಮಾರ್ಗಶಿರ್ಷ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಡಕ್ಟರಿಯಂತಿ ದಿವಸ ನಾನು ಹೋಗಿ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡೆ, ಮತ್ತು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದನಲ್ಲ, ‘ನಾನು ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯದ ಅಸ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಅಂತ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ.ಬಲ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ನನಗೆ ‘ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ ಅಥವಾ ನಾಶಿಸಿರಿ’ ಹೀಗಂದಮೇಲೆ ಅವರು ನೇಮದಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ ನನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ನಿತ್ಯಹೋಗಿ ತಾಸು ಎರಡು ತಾಸು ಅವರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮುಂದೆ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, ‘ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತಮಾಡುವ ಯತ್ನಮಾಡು’ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಏಳೆಂಟು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ ಅವರು ನನಗೆ ಸಮೀಪ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ‘ಸೋಹಂ’ ದ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಬೊಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ಹೊರ್ತು ನನ್ನ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಖದಿಂದ ಶಬ್ದಉಚ್ಚರಿಸದೆ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಘಟ್ಟ ಹಿಂದೆ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯುವಾಗಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚಿದವು, ಕಡೆಗೆ ಸಜ್ಜಿದಾ ನಂಪನು, ಟೈತನ್ಯ ಉಪ್ಪನ್ನವನು.

ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಯ ಮುಂದೆ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸಿತು, ಮುಂದೆ ನಾನು ದೇಹಭಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕವರಂದರು, 'ನಿತ್ಯದ ನಿನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮವು ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೆದಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಡಿಯಲಿ ಬಿಡಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಗುರು ಕೋಪರಗಾಂವಕರ ಇವರದು ನನಗೆ ಗುರ್ತು ಆದೆ. ಅವರು ನಿನಗೆ ಮಂತ್ರಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಡ. ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳು ತೀರಿದ ಮೇಲೆ 'ಸೋಹಂ' ದ ಜಪ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡು' ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ತಲೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆನು. ಅದೇ ಮಹಾರಾಜರು ಪುನಃ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಕೂತಕೂಡಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಆಯಿತು, ಮತ್ತು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಂಡುವಿನಂಥ ಗೋಲವಸ್ತು ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಅದು ಒಡೆದು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹನ್ನೆರಡುಸಲ ತೋರಿಸಿ ಶಬ್ದದಂತೆ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಗುಡಾಗಿಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ದೇವೀಪ್ರಮಾನ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಿಸಲಾರಂಭವಾಯಿತು. " ನೀನು ಅಂಜಬೇಡ " ಎಂದು ಯಾರೊ ಒಳಗಿನಿಂದ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನಾನು ದೇಹಭಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ತಳ ಮಳವು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹವಾದಮೇಲೆ 'ಸೋಹಂ' ಜಪವು ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನಸ್ವಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಆಗಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಒಂದು ತಿಂಗಳಾದಮೇಲೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ತೇಜೋವಲಯದೊಳಗೆ ಸರ್ವದೇವತೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ನದಿಗಳು ಸಮುದ್ರ ಶ್ವಾಸದಗಳು, ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ದೇವಾಲಯಗಳು, ತೋಟಗಳು, ವನೋಪವನಗಳು, ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಸಿನೆಮಾ ಫಿಲ್ಮದಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತೇಜೋವಲಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಆಡಗುವವು. ನನ್ನಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹ ಆದಮೇಲೆ, ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೋಪರಗಾಂವ ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಆನಂದದ ಏಕೆ ಬಂತು ಮತ್ತು ನಾನು ಅವರ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟೆನು. ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೆ ನನಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ತಕ್ಕ ಸದ್ಗುರು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು. ಅದರ ಸಾಧ್ಯಂತ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ನಾನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದೆನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೂ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು. " ನನ್ನನ್ನು ಆ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಕರೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗು " ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರನ್ನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದೆನು.

ಇಬ್ಬರು ಮಹಾರಾಜರು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು ಕೋಪರಗಾಂವಕರ ಮಹಾರಾಜರು, ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ

ಹೇಳಿದರು, “ ಈ ಹುಡುಗನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪದರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುತ್ತದೆ, ” ಆಗ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರೆಂದರು, “ ತಾವು ನನಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಶಕ್ಯವಾದೀತು? ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕು ನಾನು ತಮ್ಮ ಪಾದದ ದಾಸನಿದ್ದೇನೆ. ”

ಒಂದುದಿನ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಆಗ ಅವರು ನನಗೆ ಕೇಳಿದರು “ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಆರ್ಘ್ಯಕೊಡುವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬಂದಿ?” ನಾನಂದೆ, “ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ. ” ಅವರು ನನಗಂದರು, “ ಏನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತರಬೇಡ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಸಂಧ್ಯಾಮಾಡಿರಿ. ” ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಧ್ಯಾ ವ ಫಲಾರ ಅದಮೇಲೆ ನಿತ್ಯದ ಧ್ಯಾನದ ಆಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೂತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ದಿವಸದಂತೆ ರಾತ್ರಿ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಮರುದಿನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರಂದರು, “ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನ ಉದಯವಾದ್ದರಿಂದ, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ನಿನಗೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಕಾಣಿಸುವವು; ” ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಅನುಭವ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಂದರು, ‘ ಸೋಹಂ’ದ ಉಚ್ಚಾರ ತೀರಾ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನೆ ಅತಿಶಯ ದೊಡ್ಡಧ್ವನಿಯಿಂದ ಪುನಃ ಮಾಡು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಬರೋಬರಿಯಿಂದ ಮತ್ಯಾರೊ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೊ ಎಂಬಂತೆ ತಿಳಿದು, ಅದೇ ನಾದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ, ಅನಂದದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರುವಾಗ, ನೀರು ಏರುತ್ತ ಬಂದು ನನ್ನ ಛೇದನ ಒದ್ದೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅತ್ತಿತ್ತ ಕೂತ ಜನರು ಒದರಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಆಗ ನಾನು ದೀಕ್ಷಭಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನಾನು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರು ಮಹಾರಾಜರ ಮೈಮೇಲಿನ ಉಡಿಗೆ ವ ಅನಂದದಾಯಕ ಅವರ ರೂಪು ನೋಡುವದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದಮೇಲೆ ಅವಸರದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದೆ, ಮತ್ತು ಜವರಿಗೆ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸ ಮಾಡಿದೆ. ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಉಡಿಗೆಯನ್ನು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಮೈಮೇಲೆ ಕಂಡಿದ್ದನೋ ಅದನ್ನೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಗೂಟದಮೇಲೆ ಕಂಡೆ. “ ಇದು ಹ್ಯಾಗಾಯಿತು? ” ಎಂದು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ “ ನಿನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ ನೋಡಿದೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸತತ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವವು, ನಾದವೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಅನಂದದೊಳಗೆ ತಾಸು ತಾಸುಗಳೆ ಹೋಗು

ತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಚಿಂತೆ ತೊಂದರೆ ವಗೈರೆ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರ್ವದಾ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಇರುವದು. ಯಾವದು ಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದೆ ಇದು.

ಆಶ್ಯಂತಿಕ ಸುಖದುಃಖನಿವೃತ್ತಿಯು ಇದು ಗುರು-ಉಪದೇಶದ ವಿನಹಾ ಶಿಗುವದು ಅಶಕ್ಯವು.

(ಸಹಿ) ವಿಷ್ಣು ಪಂತ್ ಚಾಫೆಕರ

(೧೦)

ಶ್ರೀ. ಮಧುಕರ ದಾಮೋದರ ಚಿಟಣಿಸ, ಸೆಂಟೆ ಜೋರ್ಜ್ ಸ್ಕೂಲ, ನಾಶಿಕ, ಇಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಇವರ ಅನುಭವಗಳು:—

ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು, ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಮತ್ತೂರೂ. ಭಿಸಿ ಇವರ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪರಿಚಯವು. ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಾಶಿಕದಲ್ಲರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಕಾಲದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತೇನೋ ಆಗ್ಗೆ ನಾನು ಆರು ಅಥವಾ ಏಳು ವರ್ಷದವನಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಭೇಟಿಯವರ ಮನೆಗೆ ನಡನಡುವೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಮಹಾರಾಜರು ಯೋಗಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬದು ಅವರು ವಿಸ್ವಾಸಪಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರ ವರ್ತನದಲ್ಲಿ ಸಾಧುತ್ವದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಉಡಿಗೆ, ಮಾತು, ನಡಿಗೆ ತೀರಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚೇಷ್ಟೆ ವಿನೋದಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ವರ್ತನವಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂತೆಂದರೆ ಬೈಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರಾದರೂ ಯಾರಿಗೂ ತನ್ನ ಸಮೀಪ ಕೂಡುತ್ತಿಗೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ನಸುಕಿನವೇಳೆಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಯಿತು, “ ಆಪ್ತಾ, ಅವನು ಸತ್ಪುರುಷನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ, ಮತ್ತು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗು, ಈ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಡ. ” ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದದ್ದು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಂದವಾಯಿತು. ಅವರು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂಗಡ ಕರೆಕೊಂಡು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಕಡೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ಒಂದು ಮಂಚದಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದರು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ

ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆವು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒದರಿ ಹೇಳಿದರು, “ ನಾನು ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲ, ನಾನು ಸಾಧು ಅಲ್ಲ, ಭೋಂದುವೂ ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂಥ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ನಿಮ್ಮ ಹುಚ್ಚು ರೀತಿಗಳು ನನಗೆ ಸೇರುವದಿಲ್ಲ.” ಹೀಗೆ ಅವರೊಂದರು ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಹೋಗಲಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜಿಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಪುನಹಾ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಗುರುವಾರ ದಿವಸ ನಾವು ಬರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು. “ ನನಗೆ ನನ್ನ ಸದ್ಗುರು ಹ್ಯಾಗೆ ಬುದ್ಧಿಕೊಡುವರೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವೆನು,” ಎಂದು ಅಂದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಮತ್ತು ತಂದೆಯವರು ಎರಡನೇ ಗುರುವಾರವೇ ಹಾರ, ಕಾಯಿ, ಒಂದುರೂಪಾಯಿ ದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದೆವು. ತಂದೆಯವರು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಪೂಜೆ ಸಾಮಾನು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಅವರು ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ತಿರಿಗಿಕೊಟ್ಟರು, ಮತ್ತು “ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು; ಮತ್ತು ಅಂದರು, “ ಇನ್ನು ಪೂಜಾಪರ್ವ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸತ್ತು ರುಷ ಅಥವಾ ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮದು ನಮ್ಮದು ಏನೋ ಏಣಾ ನುಬಂಧವದೆ, ಅಂತ ನನ್ನ ಗುರುವು ಯಾವ ‘ಸೋಹಂ’ ಮಂತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ, ಅದನ್ನೇ ನಾನು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಯಾಕೆಂದರೆ ಸತ್ತುರುಷರ ಮುಖದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಮಂತ್ರವದೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಸಂತರಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮಂತ್ರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು.” ಮತ್ತು ಹೇಳಿದರು, “ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಿರು. ಬಾಹ್ಯಾತ್ಮಾರದಿಂದ ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡು, ಅಂದರೆ ನನಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ಇದರ ನಿಶ್ಚಯವಿರಲಿ.” ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ನಮಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟರು. ಮಹಾರಾಜರು ತಿರಿಗಿಕೊಟ್ಟ ಪೂಡಾಸ ಹಿತ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ಮನೆಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದೆವು. ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡೇ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಅವರಿಗೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಹತ್ತಿತು, ಆ ಪ್ರಕಾಶದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕೂತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಅವರ ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾವಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ದೃಶ್ಯವು ಅವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೋರಿತು. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸಂಭಾಷಣ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಗಜಾನನ

ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಮನೆ ತುಂಬ ಸುಗಂಧ ಪಸರಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ ನಾನು ಹದಿನಾರು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವನಾದವೇಲೆ, ತಂದೆಯವರ ಮುಖದಿಂದ ಅನುಭವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವುಗಳ ವೇಲೆ ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ವಿಶ್ವಾಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಗುರುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ನೋಡಿದ್ದೇನೆಂದು, ತಂದೆಯವರ ಅನುಭವಗಳ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬಹಳ ನಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಂತರ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಬದಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣವು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೂ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡಿ ಎಂಥೂ ಹೋಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಪ್ತೆ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅವರ ನಿನದೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಸನ್ ೧೯೩೨ ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪೇರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ನೌಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದುದಿನ ನಾನು ಅರ್ಧ ಎಚ್ಚರವಿರುವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಗೋಲಕವು ದೂರದಿಂದ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಆ ಗೋಲಕದೊಳಗೆ ನಾನು ಶೇರಿದೆ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವೇ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆದಿದ್ದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಆ ಪ್ರಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದವು, ಮತ್ತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೂ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಕಾಶವೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ೫೬ಗೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾನುವರ್ಷ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮೂಲಕ ಕಪಾಲಶಾಲಿ ಸುರುವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಿಂತುಹೋಯಿತು, ಮತ್ತು ಪುನಹಾ ೧೯೩೪ ರಲ್ಲಿ ಸುರುವಾಯಿತು, ಅದು ಅದ್ಭುತ ಜಾಲು ಇರುವದು. ಪ್ರಕಾಶದ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ, ಅದರದು ನನಗೆ ಅತಿಶಯ ಬೇನೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು, ಎಂದು ನೀರೊಳಗೆ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ತಾಸುಗಟ್ಟಿ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ತೊಂದರೆ ಇಷ್ಟಾಯಿತಲ್ಲ, ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ತಲೆಯನ್ನು ಗೋಡೆಯ ವೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾಶ ಇಲ್ಲದಂತಾದ ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಖಿನ್ನತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು, ಇಂಥ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಳೆದೆ. ನಾನು ಈಗ ೨೪-೨೫ ವರ್ಷ ದಪ್ಪನಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತೊಂದರೆ ದೆಶೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಲಕ್ಷವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಡೆ ಹೋಗಿವಲ್ಲದು. ಇನ್ನೂ ನಾನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಐದನೇ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

೧೯೩೬ ನೇ ಇಸವಿ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಯಂ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಯಿತಲ್ಲ. ಒಡ್ಡುಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಸುರುವಾಡಬೇಕು, ಆ ಪ್ರಕಾರ

ಮೋರೇಶ್ವರ ಸಾಸವಡಕರ ಸರ್ವಜ್ಞಸ್ವರ ಧುಳಿ ಇವರು, ಅವರ ಸಂಬಂಧ ವರ್ತಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಯೋಗಮಾರ್ಗದೊಳಗಿನ ಅಭ್ಯಾಸವೆ ಅಧಿಕಾರ ಇವುಗಳ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಹೀಗೆ ತಿಳಿದಲಾಗಾಯಿತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಸ್ತಿತ್ವಭಾವವಿತ್ತು. ಆಯುಷ್ಯದೊಳಗಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಅದು ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು.

ಸೇವಾ ನಿವೃತ್ತನಾದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಹೊಂದುವ ದಿಶೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ಸಂಜೆಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಸಾಸವಡಕರ ಇವರ ಕೂಡ ಅಡ್ಡಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ವಿಚಾರವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಹಾರಾಜರ ಇತರ ಮಂದಿಕೂಡ ಯೋಗ ಸಂಬಂಧಿ ಆದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹಜ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಅವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಠರಾಯಿಸಿದೆ.

ಅ ವರ್ಷದ ಮೊದಲನೇ ಶ್ರಾವಣ ಸೋಮವಾರ ದಿನದ ಶ್ರೀಮಹಾರಾಜರನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಯಥೋಚಿತ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಇಟ್ಟೆನು; ಮತ್ತು ಅತಿ ನಮ್ರತ್ವದಿಂದ ಈಶ್ವರ ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆನು. ಅವರು ನನಗೆ ಯಾವ ನಾಮದ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. “ಶ್ರೀರಾಮ” ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಅದೇ ನಾಮದ ಜಪವನ್ನು ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಮಾಡುವ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವುಕಾಲ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅವರು ನನಗೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಚಿತ್ರ ಮುದ್ರಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಸುರುಮಾಡಿದಾಗ ಚಿತ್ರದೊಳಗೆ ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಮೂರ್ತಿಯ ಕೈಗಳ ಚಲನವೂ ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಂದು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಒಳಗೆ ನಡೆದದೆ ಎಂಬಂಥ ತೋರಿತು.

ಜಪದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತತೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಜಪವು ಒಳಗಿಂದ ಸುರು ಆದಮೇಲೆ, ಈಗ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಚಿತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವುದು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ರಾಮಜಪದ ಬದಲಿಗೆ ‘ಸೋಹಂ’ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಜ್ಞಾ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಅಜಪಾಜಪ ಹ್ಯಾಗಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬದರ ಅನುಭವವು ಆಗಿ ಅದರೊಳಗೆ ಮನಸ್ಸಿನದೂ ಲಯವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬಿಂದು ದರ್ಶನವೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಗುರುಬಂಧುವಿಗೆ

ಬಿಂದು ದರ್ಶನವು ಸತತ ಅಗುತ್ತಿರುವದನ್ನೂ, ಇತರ ತೇಜೋಮಯ ದೃಶ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ದರ್ಶನವು ಸತತ ಅಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಅವರ ಅನುಭವದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ತಿಳಿಯಬಂತು. ಆ ವಿಷಯ ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ತೆಗೆದಾಗ್ಗೆ, ಅವರಂದರು, “ ಈ ಅನುಭವಗಳು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಅತ್ಮಾನಂದದ ಕಡೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಿರುತ್ತವೆ. ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸುವದು ಅತ್ಮಾನಂದವಲ್ಲ. ಸಾಧಕರ ಈ ದೃಶ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಅತ್ಮಾನಂದ ಅನುಭವವನ್ನು ತಗೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದು ಇದೇ ಮಾನವೀ ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಧ್ಯೇಯವು. ” ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ಅವಸ್ಥೆಯು ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದೃಢವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇದೆ. ನನ್ನ ಶತ್ನಿಗೂ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದು ಆಕೆಗೆ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಇವರ ದರ್ಶನವು ಪ್ರತಿದಿನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆಕೆಯು ಇಷ್ಟು ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅರವತ್ತೆಂಟನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ದೃಶ್ಯಾನಂದದ ಅನುಭವವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಆಕೆಯು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಎರಡೆರಡು ತಾಸುಗಳ ತನಕ ಕೂತಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಶ್ರೀಮಹಾರಾಜರ ಸಹಜ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಮೇಲೆ ಬರೆದದೆ ಅದರ ವಿವರ ಹೀಗಿದೆ ಅಲ್ಲ, ಏನೊಂದೂ ಸಾಧನವ ಹೊರತು ಸುವಾಸನವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಸಹಾ ಕಳುಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಧುಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಅನುಭವವು ನನಗೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಅನೇಕಸಾರಿ ಬಂದಿರುವದು. ಧುಳೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಧಾನ ಇವರ ಮಾಳಿಗೆಮೇಲೆ, ಶ್ರೀಮಹಾರಾಜ ವ ಅವರ ಸಮೀಪ ಪ್ರಧಾನ ಸಾಸವಡಕರ ವ ರಾಜೆ ಇವರು ಕೂತಿರುವಾಗ ಬುಕ್ಕಾದ ವರ್ಷಾವ ಕೆಲವು ಮಿನಿಟುಗಳ ತನಕ ಆಯಿತು. ಆ ಬುಕ್ಕಾ ವುಡಿಯನ್ನು ಬಹಳ ವರ್ಷತನಕ ಜೋಕೆಯಿಂದ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಧುಳೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಂಡಿದು ಹಾಲು ಮಾಡಿದ್ದು ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಧುಳೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ವರದಿಂದ ಸೀಡಿತರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕೋಳಿತತ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಧಕುದಿಸಿ ಕೂಡ ಬೇಕೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆವು. ಅಮೇರಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಒಡಿಯುವಾಗ್ಗೆ ಕುದಿಸಿದ ಬಟಾಟಿಯಂತೆ ಒಳಗಿನ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಾಸವೂ ರುಚಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು.

ನನ್ನ ಪುಕ್ಕತಿ ಮೇಲೆಯೂ ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹದ ಒಳ್ಳೇ ಇಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಧುಳೆಯ ಡಿಬ್ಬಿಟ್ಟ ಲೋಕಲ ಬೋರ್ಡಿನ ಇಂಜಿನಿಯರ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಬಲ ಕಡೆಗೆ ಹರ್ನಿಯಾ ಆಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರರ ಸೂಚನೆ ಪ್ರಕಾರ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಹಾರಾಜರ ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಹರ್ನಿಯಾದ ಬಾಧೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂತು ಮತ್ತು ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಗ ಪೂರ್ವದಂತೆ ಆಯಿತು. ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾನು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆನು. ಇದು ಸವ್ಗುರು ಕೃಪೆಯ ಮಹಿಮೆ ಅದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಸನ್ ೧೯೨೭ ನೇ ಇಸವಿಯ ನವೆಂಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ಅನಂತರ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಾಂಗ ವಾಯು ಆಯಿತು. ಔಷಧೋಪಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದುದಿನ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಮತ್ತು ಆಕೆಯನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂದಿಸಿ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲುತನಕ ಹೋಗಿಬರಲು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು, ಅಜ್ಜೆ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಾರಕ್ಕೇನೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳದೆ ಆಕೆಯು ನಡಕೊಂಡು ಬಂದಳು, ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾರಿ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು, “ ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಚಲೋದಾಗುವದು ” ಎಂದು ಅಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಸಂಗತಿ ನಡೆದು ಈಗ ಐದು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಈಗ ಪಕ್ಷವಾತದ ಪರಿಣಾಮವೇನೂ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯಾದರು ಶ್ರೀಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹದ ಈ ಸುಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ರೋಗ ಪರಿಹಾರತ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವದು.

ನಾಶಿಕ ತಾ. ೨೧ ಅಗಸ್ಟ ೧೯೩೮

(ಸಹಿ) ಶಂಕರ ಸೀತಾರಾಮ ಗುಪ್ತೆ

—೧೩—

ಶ್ರೀ. ಪಿ. ಎಲ್. ಇನಾಮದಾರ, ನಾಶಿಕ, ಇವರ ಅನುಭವ :-

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಮನನ ಇವು ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿದಶೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸುರುವಾಯಿತು.

ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಂಡ ಪ್ರೇತಗಳು, ವೃದ್ಧಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳು, ಕುರುಡ ಕುಂಟೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ ಜನರ

ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ವೈಕ್ರಿಗಳ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವಗಳು ವ ಉಚ್ಚನೀಚ ಸ್ಥಿತಿ ಈ ವಿಷಯಗಳ ವಿಚಾರಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿರುತಿರುಗುತ್ತಾ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಶಾಲೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದ ಹೊರತು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲ ಹೊತ್ತು ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು, ಮತ್ತೇನೂ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಆಗದಂತಾಯಿತು. ಅಭ್ಯಾಸದ ವಿನಹಾ ಇತರ ಓದುವದರ ಪೂರ್ಣ ಬೇಸರ ವಾಯಿತು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಭೀತಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ನನಗೆ ನಿರ್ಭಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದು ಇದೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಏಳೆಂಟು ವರ್ಷಗಳು ಹೋದವು. ದೇಹವು ನಾಣಲ್ಲ, ದೇಹಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಾನ್ಯಾರೊ ದೇಹರಹಿತ ನೊಬ್ಬನಿದ್ದೇನೆ, ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬಂದು ಅವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಶಲೆಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಚಾರಗಳು ಯಾವ ದಿವಸ ನಿಶ್ಚಯವಾದವೋ ಅಂದಿನಿಂದ ಶಾಬ್ದಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ವಿಚಾರಗಳು ನಿಂತುಹೋಗಿ ಅನುಭವಜನ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಸಲುವಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಳಮಳವಾಗಹತ್ತಿತು, ಮತ್ತು ನಾನು ಯಾರು ಇದ್ದೇನೆ ಇದರ ಅನುಭವ-ಜನ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವವನೊಬ್ಬ ಈಶ್ವರನಿದ್ದು ಅವನು ಸದ್ಗುರು ರೂಪದಿಂದ ನನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಆತನ ಅನುಗ್ರಹ ಅದ ವಿನಹಾ ಬೇರೆ ತರಣೋಪಾಯವಿಲ್ಲ ಎಂತ ನನಗೆ ತೋರಿತು.

ಇದರ ನಂತರ ಅಂದರೆ ಮಾರ್ಚ್ ಸನ್ ೧೯೩೯ ರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಬಾಬಾ ಸಾತಪುರಕರ ಈ ಹೆಸರಿನ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರ ಕಡೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಹೆಸರು, ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದಕೂಡಲೆ ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡೆ, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಸಂಬಂಧ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಂದರು “ ನಮ್ಮ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಾದರೆ ನೋಡೋಣ; ” ಅದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು “ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾಗುವದು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಪುನಹಾ ಸಾತಕಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ತಾ. ೬-೪-೩೯ ನೇ ದಿವಸ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇಳೆಗೆ ಅವರು ನನಗೆ ‘ ಸೋಹಂ ’ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿತ ಮಾಡಿದರು. ಆ ದಿವಸದಿಂದ ನಿಕೃ ಗುರುಮಂತ್ರದ ಜಪ ಮಾಡು

ತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಗಳ ಅಜ್ಞಾಪ್ರಕಾರ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ತಾ|| ೬-೪-೩೯ ನೇ ದಿನ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸಂಜೆವೇಳೆಗೆ ನಾನು ಕೂಡುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತರದ ಸುವಾಸನು ಬರ ಹತ್ತಿತು. ಅದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತಿಗೆ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸರ್ವಶರೀರವು ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲುಗಳತನಕ ಸ್ವರ್ಣರಹಿತವಾಯಿತು. ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂತಿರುವಾಗ ಮೊದಲು ಶರೀರವು ಸ್ವರ್ಣರಹಿತವಾಗಿ, ಅಮೇಲೆ ಹೂವಿನಂತೆ ಹಗುರವಾಯಿತು.

ತಾ|| ೧೪-೪-೩೯ ನೇ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಿಂದ ಎಚ್ಚರ ವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ನಾನು ಅರ್ಧ ಎಚ್ಚರವಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಸುಂದರವಾದ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಪ್ಪು-ಬಿಳಿತರದ ಅತ್ಯಂತ ನುಣುಪಾದ ವಾಷಾಣದ್ದಿದ್ದು ಬಹಳ ತೀಜಸ್ವಿ ಇತ್ತು. ನಾನು ಎಚ್ಚರ ಇದ್ದೇನೊ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ದ್ದೇನೊ ಹೀಗೆ ಶಂಕೆ ಬಂದು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಜಪವು ಸುರುವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅದೇ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಕಂಡೆನು. ಕಡೆಗೆ ಪುನಹಾ ನಾನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಮೂರನೇ ಸರ್ತಿ ಆ ಸತೇಜ ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದು ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನಾನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ, ಮತ್ತು ಯಾವದರ ಶೋಧವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅದು ನಾನೇ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬದರ ಸತ್ಯತೆಯು ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ಮೇಲಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು.

ಜಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುಮಾಡಿದ ದಿವಸದಿಂದ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಿರುವಾಗ ಯಾವದೊಂದು ದೃಶ್ಯವು ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಅದ್ಭೂತ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲು ಮತ್ತು ಅಲ್ಪವಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾತ್ರ ತೋರುವದು. ಧ್ಯಾನದ ವೇಳೆ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿ ಮಂತ್ರ ಅನ್ನುವವ, ಕೇಳುವವ ಮತ್ತು ನೋಡುವ ಸಾಕ್ಷಿ ಇವರ ಏಕೈವಾಗಿ ಶರೀರವು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟವಾಗಿ ನಾನು ಅನಂದದಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕನೀನಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಜಪವು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಎಂದಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬಂದು ಅಭ್ಯಾಸವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆದಾಗಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ

ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಅಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಶರೀರದ ಮರವು ಅಗುತ್ತದೆ. ಅನಂದದ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ಪರಿಣಾಮವು ಈಗ ಇಡೀ ದಿನದತನಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾರಾಂಶವೆಂದರೆ, ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವದೊಂದು ದೃಶ್ಯವೂ ಕಾಣಿಸದೆ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿ ನನ್ನ ಸದ್ಗುಣ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಅನಂದದ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಸುಖದ ಅನುಭವವನ್ನು ಸತತ ತಕ್ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ತಾ|| ೨೬—೫—೨೯ ನೇ ದಿವಸ ಸಂಜೆ ಏಳುವರೆ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ, ಶರೀರವು ಹಗುರಾಗಿ ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಆಕಾಶದಂಥ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ವಾಣವಾಯಿತು ಅದರ ವರ್ಣ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೊಳಗೆಯೇ ನನ್ನಿಷ್ಟು ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯ ಅನಂದದ ಅನುಭವವನ್ನು ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಿನಿಟುಗಳತನಕ ತಕ್ಕೊಂಡೆ. ಇತ್ತನಕದ ಅಭ್ಯಾಸದ ವೈಕಿ, ಈ ದಿನದ ಅನುಭವವು ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಉಚ್ಚಸ್ಥಿತದಾಗಿತ್ತು.

ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಲಾಗಾಯಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀಸದ್ಗುಣ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯೊಳಗೆ ಅಲ್ಪ ಕ್ರಿಯಾಸದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ರಹಿತವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ಕಾಣಿಸುವದು, ಅನಂತರ ಸಾಮ್ಯವಾದ ತೇಜವು ಕಾಣಿಸುತ್ತ, ಅದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಅಧಿಕ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವದು ಅಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಲಕ್ಷವು ತೆಗೆದು ಅದು 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಜಪದಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವದು. ಈ ಮಂತ್ರವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಅಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹುಸುಕುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಜಪವು ಬಹು ಆಳವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವದು. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ 'ಸೋಹಂ'ದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳುವಂಥಾದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಧ್ವನಿಯು ಗಂಭೀರ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕೇಳಬರುತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಅದು ಕೇಳಿಸುವದು ನಿಂತು ಹೋಗುವದು. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಅಲ್ಪವೇಳೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅನಂದವು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದು ಅದೇ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾ|| ೧೬—೬—೨೯ ನೇ ದಿವಸ ಅಭ್ಯಾಸದ ನಂತರ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಎಂಟುವರೆ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಗೆಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಲಕ್ಷ ಸಹಜ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವು ನಿರಭ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ಮೂರು ಮಿನಿಟುತನಕ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ಪಟ್ಟಿಯು ತೆರೆದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನನಗೆ ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ಸಹಜವಾಗಿ ನೋಡುವ ಚಟ ಆಗಿದ್ದು ಕತ್ತಲರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಮಿಂಚಿನಂಥ ಪ್ರಕಾಶದ ಹೊಳಪು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ನೋಹಂ'ದ ಜಪ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವದು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಜಪವು ತನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುರುವ ಯಿತು. ನನ್ನ ಲಕ್ಷವು ಜಪದ ಕಡೆಗೆ ಬಲತ್ಕಾರದಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ನಿದ್ರೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಹೋಗಿ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ಶಾಸನ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದವು. ಈ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವೇಳೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ ಆನಂದವಾಯಿತಲ್ಲ, ಅದು ನನಗೆ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ.

ಈ ಅನ್ಯಾನಂದದ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಚಕಲಗುಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಎಂಬಂತೆ ನಗುತ್ತಾ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡೆ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶುद्ध, ಸಾತ್ವಿಕ, ಸ್ವಾಮಿ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಉಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಿಯಮ ತನ್ನ ಕೂಸಿನ ಸದೋದಿತ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಎಂದು ಕೂಸು ಚಿಂತಾರಹಿತವಾಗಿರುವದೋ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸದ್ಗುರುವು ನನ್ನ ಸಮೀಪ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ನನಗೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಸದ್ಗುರು ವಿಷಯದ ಈ ಪ್ರೇಮವು ನಿರ್ಭಯತೆಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತೋ ಅದರ ವ್ಯವಹಾರದೊಳಗಿನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾನು ನನ್ನ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವ ಪರಮಾನಂದ ಶಿಕ್ಕಿತು ಅದು ಇದಕ್ಕೂ ನೂರುಪಟ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ.

ಮುಂದೆ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮೊದಲು ನಾನು ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಚಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶದಂಥಾ ತೇಜದ ಬಿಳಿ ಚಿಕ್ಕಿಗಳು, ಅಲ್ಲಿಯ ಕತ್ತಲೊಳಗೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ತೇಜವು ಎಂದೂ ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಕತ್ತಲೊಳಗೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಯಾವದೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಸ್ಥಿರ ಮಾಡುವೆನೋ, ಅಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶದಂಥ ಬಿಳಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಒಂದು ಗೋಲಿಕವು ಕಾಣಿಸುವದು; ಮತ್ತು ಎಷ್ಟರವರೆಗೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವದೋ, ಅಷ್ಟರ ತನಕ ಅದೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವದು.

ಕಳೆದ ಎಂಟುಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಬರುವದು ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ಸ್ವಚ್ಛ ಬಿಳೇದು ಕಾಣಿಸುವದು.

ಮತ್ತು ಏನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಜಪವು ತಾನೇ ಸುರುವಾಗುವದು ಮತ್ತು ಆ ಸ್ವಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಗ್ನನಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಹಿಂದೆ ನಿತ್ಯದಂತೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಜಪವು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೊರಗೆ ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಂದೆ. ಆಗ್ಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶವಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆಕಾಶವು ನಿರಭ್ರಮಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ತಣ್ಣಗಿತ್ತೆಂತ ನಾನು ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಇಟ್ಟು ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಒಂದೇ ಸಮನ ನಾನು ಒಂದು ಮಿನಿಟು ತನಕ ಹೀಗೆ ನೋಡಿರಬಹುದು, ಆಗ ಆಕಾಶವು ನೀಲವಣ್ಣದ್ದು ಕಾಣಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ ಬಿಳೇದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಕಣ್ಣು ಕೆಸಿದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಒಂದು ಮಿನಿಟಿನಲ್ಲಿ ನೀರುಗಳಿಗೆ ಮೀನುಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತವೋ ಹಾಗೆ ನೂರಾರು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವದನ್ನು ಕಂಡೆನು.

ತಾರೀಖು ೧೬-೧೨-೩೯

(ಸಹಿ) ಪ್ರಭಾಕರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಇನಾಮದಾರ

—೧೪—

ರಾ. ರಾ. ನಾಮನ ಕೇಶವ ಮಾಹೇಗಾಂವಕರ, ಪೆನ್‌ಶನರ ಮಾಸ್ತರ ನಾಶಿಕ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು, ಸದ್ಗುರುಗಳ ಭೆಟ್ಟಿ, ಅವರ ಅನುಗ್ರಹ ವ ಅನುಭವಗಳು :—

ನಾನು ದುಃಖಮಯವಾದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತ್ರಸ್ತನಾಗಿ, ಅದರ ಬೇಸರ ಬಂದು ಪೂರ್ಣ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆನು. ಈ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೀಗೆ ಅನಿಸಿ, ಪ್ರಪಂಚವೂ ಅಲ್ಲ ಪರಮಾರ್ಥವೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿ ಆಯಿತು. ಈಗ ಉಳಿದ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಾದರೂ ಸಾಧಿಸಿದಷ್ಟು ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ನನಗೆ ಪರಮಾರ್ಥದ ಬಹಳ ತಳಮಳವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಕರ್ಮಧರ್ಮಸಂಯೋಗದಿಂದ ಪೂರ್ವ ಸಂಚಿತರೂಪ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನನಗೆ ನನ್ನ ಸನ್ನಿಕ್ರೂದ ವಿಶ್ವನಾಥ ಗೋಪಾಳ ವೈದ್ಯ ಪೆನ್‌ಶನರ, ಫಡಣಿಸ ಇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು.

ಅವರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಮಾರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ತಳಮಳಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ

ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಿರೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜ ಕೇಡಗಾಂವಕರ ಇವರ ಅನುಗ್ರಹ ತಕ್ಕೊಂಡು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಾದವು ಮತ್ತು ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರದ್ದು ನಾನು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮುಂತಾದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದನು. ಅದರೂ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಯಾವರೀತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಭ್ರಮೆಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಅವರಂದರೂ, “ ನಾನು ಸತ್ಪುರುಷನೂ ಅಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜನೂ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಗುರು ಯಾವ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ, ಅವರೇ ಅಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ, ಅವರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ‘ ಸೋಹಂ ’ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬರುವವರಿಗೆ ನಾನು ಮಿತ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವು ನನಗೆ ಈ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಅವರ ಶಕ್ತಿ, ಯಿಂದಲೇ ಯಾರು ನನ್ನ ಕಡೆ ಆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಂದಾರು ಅಂಥವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ”

ನಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ‘ ಸೋಹಂ ’ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹೀತನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಜಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು; ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಎರಡುವರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ತನಕ ನನಗೆ ಸಂಗಡ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ನನಗೆ ಬರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದ್ದಲ್ಲ, ಅವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ರಮವೆಲ್ಲ ಬದಲಾಯಿತು.

ಹೋದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜ ಕೇಡಗಾಂವಕರ ಇವರ ಚಿತ್ರದ ಪೂಜಾ ಅರ್ಚಾ ಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರ ನನಗೆ ಎಂಥೂ ಪ್ರಕಾರ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಒರೇ ಮಾನಸಿಕ ಭಾವನೆಯಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳೂ ಎಂದೂ ಕಾಣ ತ್ರಿವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೊಂದೂ ಬದಲಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹ ತಕ್ಕೊಂಡಲಾಗಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಸತ್ತ ಪರಿಚಯ ಆಗುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾರಾಜರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದ ಮೇಲೆ ಬಿಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪಟಲದ ಮೇಲಿಂದ ಎಂಥೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲಾರದು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವತೆ ಶ್ರೀದತ್ತ, ನನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಗುರು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು, ಈ

ಮೂಗೂ ಮಂದಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವರು ಮತ್ತು ನಾನು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಇವರ ಮಾನಸಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ತೇಜೋಮಯ ಪ್ರಕಾಶದೊಳಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರುವುದು ಕಂಡೆನು, ಅವರು ನನ್ನ ಸರ್ವ ಸ ಶಯಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ, “ಸರ್ವ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಪರಮಾತ್ಮನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಎಲ್ಲ ದ್ವೈತಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರು ನಿನಗೆ ‘ಸೋಹಂ’ ಮಂತ್ರದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನೇ ನೀನು ಸದ್ಗುರು ಅಂತ ಅವರ ಮಾನಸಪೂಜಾ ವ ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತಿರು. ಹೀಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಪ್ರಗತಿ ಅಗುತ್ತ, ಖರೆ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವವು ಮತ್ತು ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವು ಶಿಕ್ಲಿತು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮುಂದೆ ನಾನು ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ, ಗುಡ್ಡ, ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಬಣ್ಣಗಳು, ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಶೇಷ ಶಾಯಿ ಭಗವಂತನು, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಸಾಧುಕಂತರು, ಸತ್ಯ, ವ್ಯಾಘ್ರ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಗಾಢಾ-ಧೀನರ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಹೊಳವು, ಒಮ್ಮೆ ನೀಲ ರಂಗ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ದೈವೀಪ್ರಮಾನ ಜ್ಯೋತಿ ವಗೈರೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸುವವು. ಆ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ತದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯು ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಯಿತು, ಅನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಲಯವೂ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು, ನನಗೆ ‘ಸೋಹಂ’ದ ಜಪವನ್ನು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ನೀವು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಮುಂದೆ ತರುತ್ತೀರಿ, ಅದನ್ನು ಈಗ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅದರ ಮಾನಸಪೂಜಾ ವಗೈರೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದೇ ಧ್ಯಾನಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನನ್ನ ಶಂಕೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೧ — ಮಹಾರಾಜರೆ, ನನಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸಿದವು ಅವು ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲದಂತಾದವು ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವೇನು?

ಉತ್ತರ:— ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಯಾವ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೋ ಅದು ಗುರು ಕೃಪಾ ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಮುಂದೆ ಆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ತದಾಕಾರ ಅಥವಾ ಲೀನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ, ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಸಂಸಾರವಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಅಲಿಪ್ತನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು, ಅಂದರೆ ಪೂರ್ವ ಸಂಚಿತಾನುಸಾರ

ಹೊಸ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಯಾವ್ಯಾವ ವೇಳೆಗೆ ಸಂಭವಿಸಬೇಕೋ ಅವು ಅವು ಆಯಾ ವೇಳೆಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಅವನ ಕುತಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಪರಿಣಾಮ ಆಗಲಾರದು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರ. ೨:— ಮಹಾರಾಜರೇ, ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಧ್ಯಾನಯೋಗವು ಸಾಧಿಸುವದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಅವನಿಗೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಅಖಂಡ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ ಗುರು ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಲಾಭವಾಗುವದೋ ಇಲ್ಲ ?

ಉತ್ತರ:— ಯಾವಾತನು ಗುರು ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಗುರು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ಪರನಿರುತ್ತಾನೆ, ಸತ್ಯಸ್ವದಿಂದ ವ ಸದಾಚಾರದಿಂದ ನಡಿಯುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ವಾಸನೆಗಳ ಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತ ಅವನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಇರುವದು. ಅವನಿಗೆ ಸಹನಶೀಲತ್ವವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ, ಸುಖದುಃಖಾದಿ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ಉಪದ್ರವ ಆಗದೆ ಅವನು ಸದಾ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೂ ಶಾಂತಿಸುಖದ ಲಾಭವು ಶಿಗುತ್ತದೆ. ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೂ ಬರೇ 'ಸೋಹಂ' ದ ಜಪದಿಂದಲೇ ಅವನ ವೃತ್ತಿ ತದಾಕಾರವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಆತನ ಪೂರ್ವ ಸಂಚಿತಾನುರೂಪ ಅವನಿಗೆ ಸದ್ಗುರುವು ಒಳ್ಳೆಯವನು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಶಿಗಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲ ಯೋಗ ಘಟಿಸುವದು, ಇದು ಪೂರ್ವ ಸಂಚಿತ ವಿನಹಾ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವಸಂಚಿತ ಒಳ್ಳೇದು ಇದ್ದರೆ, ಇಂಥ ಯೋಗವು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವದು.

ಪ್ರ. ೩:— ಯಾವಾತನ ಪೂರ್ವಸಂಚಿತ ಉತ್ತಮವದೆ, ಇಂಥ ಮುಮುಕ್ಷು ಅಥವಾ ಗುರುಪುತ್ರನನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಹ್ಯಾಗೆ ?

ಉತ್ತರ:— ಯಾವಾತನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಆಚರಣೆಯು ಸ್ವಾಭಾವವಾಗಿ, ಗುರು ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಲೀನವಾಗುವನೋ, ಮತ್ತು ಯಾವಾತನಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥದ ವಿಶೇಷ ತಳಮಳ ಹತ್ತಿರುವದೋ, ಇಂಥ ಮುಮುಕ್ಷುವಿನ ಮೇಲೆ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯು ಬೀಗನೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸದ್ಗುರುವು ಹೇಳಿದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದು ಅವನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತ ನಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಪ್ರಸ್ತುತಿಯರಿಗೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಸಹಾ ಅನಂದವಾಗುತ್ತದೆ ಅವನು ಮುಂದೆ ಅಂತರ್ಮುಖನಾಗಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನನಾಗುವನು. ಅವನಿಗೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಲಿ ಕಾಣದಿರಲಿ, ಅವನು ಅಖಂಡ ಅನಂದದಲ್ಲಿರುವನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಶಾಂತಿಸುಖವು ಶಿಕ್ತವು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೪:— ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವೆಂದರೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೇನು ?

ಉತ್ತರ:— ಇಲ್ಲ. ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವದು ಇದು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವು ಮಜಲು ಅಥವಾ ಗುರ್ತುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ದೃಶ್ಯಗಳ ಗುರ್ತುಗಳು ನೋಡುತ್ತ, ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದಲ್ಲ, ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಸರ್ವ ದೃಶ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ, ಅಂದರೆ ಅವು ಮಾಯಾವಿ ಸುಳ್ಳು ಎಂತ ತಿಳಿದು, ಕಡೆಗೆ ' ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ ' ಎಂಬದು ತಿಳಿಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾಗಿರುವದು, ಇದೇ ಸತ್ಯವಾದ ಆನಂದವು ಅದೇ ಶಾಂತಿ ಅವನೇ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಸತ್ಪುರುಷರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ " ತುಂಘ ಲಹೆ ತುಜಸಾಶಿಂ | ಪರಿ ಶುಂ ಜಾಗಾ ಚುಕಲಾಶಿ || " (ಅರ್ಥ-ನಿನ್ನದು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಅದೆ, ಆದರೆ ನೀನು ಅದರ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಪ್ಪಿದ್ದಿ) ಅದೇ ಈ ಜಾಗೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೫:— ಇನ್ನು ಒಂದು ಕಂಕೆಯು ಹೀಗದಲ್ಲ, ತಾವು ಧ್ಯಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ರೂಪದಿಂದ ಏನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭೆಟ್ಟಿಯ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿಯ ಬಹಳ ವಿಚಾರಗಳು ನಡೆದಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ ?

ಉತ್ತರ:— ಧ್ಯಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಲಿಂಗದೇ ಹೆದ್ದು ಏಕೀಕರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಇತರ ಬಾಹ್ಯ ಉಪಾಧಿಗಳು ಎಷ್ಟು ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿರತೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಬೋಧ ಮಾಡುವದು ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದ ಬೋಧದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದು. ಹಾಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದಾಗ್ಗೆ ಉಭಯತರ ಏಕೀಕರಣವಾಗುವದಿಲ್ಲ, ನ ಇತರ ಉಪಾಧಿಗಳು ಬಹಳ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭೆಟ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ಭಾಷೆಯು ಗೂಢ ವೆ ಆಲಂಕಾರಿಕ ಇರುತ್ತದೆ, ಅಂತ ಅದು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೬:— ಮಹಾರಾಜರೇ, ಅಂತರ್ಮುಖವಾಗುವದೆಂತ ಏನು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ? ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಇದರೊಳಗೆ ಭೇದವೇನು ?

ಉತ್ತರ:— ನಿನ್ನ ಯಾವ ಯಾವ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯ ಎದುರಿನ ಬಾಹ್ಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಿರೋ, ಅವನ್ನು ಹಾಗೆ

ಕಾಣದೆ, ಹೊರಗಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬರೆ ಗುರು ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಾನಸಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಆ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿರತೆಯಾಗುವದೋ, ಹಾಗೆ ಬಾಹ್ಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಆಗಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಂತರ್ಧೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ಅಂತರ್ಮುಖವಾಗುವದೆಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಉದ್ಧವನಿಗೆ ಅಂತರ್ಮುಖವಾಗುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಂದರೆ ಸದ್ಗುರು, ಆ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ತನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ತೇಜೋಮಯ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು ವ ಅಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಅನುಭವದ ಸಾರವನ್ನು ಯಥಾ ಮತಿ ಬರೆದಿರುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಗುರು-ಕೃಪಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯೇ ಇರುವದು.

ತಾರೀಖು ೧೮.೮-೩೮

(ಸಹಿ) ವಾಮನ ಕೇಶವ ಮಾಹೇಗಾಂವಕರ
ಪೆನ್‌ಶನರ, ಶಿಕ್ಷಕ, ನಾಶಿಕ.

ರಾ. ರಾ. ವಸಂತ ನಾರಾಯಣ ನಿರೋಖಿತರ, ಪೋಲಿಸ್ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲ, ನಾಶಿಕ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು :-

ನನ್ನ ಚಿಗಪ್ಪ ರಾ. ದ ಲ. ನಿರೋಖಿತರ ಇವರು ಸನ್ ೧೯೩೮ನೇ ವರ್ಷದ ದಿವಾಳಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸನ್ ೧೯೩೯ ತಾ|| ೧೫ ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ಈ ದಿನ ನಾನು ಅವರ ಕೂಡ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದೆನು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಕೃಪಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ಚಿಗಪ್ಪನವರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು; ಆದರೆ ಅವರು ಆ ದಿನ ನನ್ನ ಕೂಡ ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಎರಡನೇ ದಿನ ನಾನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಹೋದೆನು, ಅವರು ನನಗೆ ' ಶ್ರೀರಾಮ ಜಯರಾಮ ಜಯ ಜಯ ರಾಮ ' ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು " ಏನಾಗುವದೆಂತ ನೋಡಿರಿ " ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀಪಾಂಡುರಂಗನ ತೇಜೋಮಯ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಿಸಿತು; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು.

ತಾರೀಖು ೧೩ನೇ ಎಪ್ರೇಲ ೧೯೩೯ ನೇ ದಿನ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ 'ಸೋಪೆ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಅಂದರು, "ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ನಾಲಾಳುರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ನಿನಗೆ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆನಂದ ಅವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವವು. ಆರಂಭದಿಂದ ನಾನು ಸುಮಾರು ಎರಡು ತಾಸು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗುರುವಾರ ತಾ|| ೧೧-೫-೩೯ ದಿನವಾದಿಂದ ವಿಕಾಗ್ರತೆ ಬಹಳವಾಗುತ್ತ ಬಂದು ಜಪವು ಬಹಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಅನುಭವವಾಯಿತು.

ಶುಕ್ರವಾರ ತಾ|| ೧೨-೫-೩೯ ನೇ ದಿನ ನಾನು ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಪುಲಗಿಳೊಂಡು ಜಪಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಟೊಂಕದ ಸುತ್ತ ಹಿನೊ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಬಿಡಿಸಿದಂತೆ ಅನಿಸಿತು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಒಂದು ತೇಜಸ್ವಿ ಬಿಂದು ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿತು; ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದ ಹಾಯಿತು.

ತಾ|| ೨೫ನೇ ಮೇ ೧೯೩೯ ದಿನ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ತಿಂಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ತ್ರೀಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಹೊಕ್ಕಳಿನಿಂದ 'ಸೂಂ ಸೂಂ' ಹೀಗೆ ಧ್ವನಿಯಾಗಿ, ಆ ಧ್ವನಿಯು ಮಸ್ತಕದ ಪರ್ಯಂತ ಹೋಯಿತು, ಮತ್ತು ನನಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದೆರಡು ಸೆಕೆಂಡು ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ಬಹಳ ಸುಖವೆನಿಸಿತು.

ತ್ರೀಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಟ್ಟು ಒಂದುವರೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪೇಲಿವೆ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು. ಹೀಗೆಯೇ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ತ್ರೀಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿ ಅನಂದವಾಗಬೇಕೆಂದು ತ್ರೀಗುರು ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿದೆ.

ಕಳೆದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲಾಗಾಯಿತು ಘಂಟೆಯ ಮತ್ತು ದಬದಬಿಯ ಹಾದವು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕೇಳಬರುತ್ತವೆ; ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಅನಂದವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಫೋಲೀಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲ

ಪಾಶಿಕ್ ತಾ. ೫-೮-೩೯

(ಸಹಿ) ವಸಂತ ಸಾ. ನಿರೋಪಿತರ

ರಾ. ರಾ. ಗೋವಿಂದ ಏಕನಾಥ ಏಕಬೋಟಿ, ಫಾರೆಸ್ಟ್, ಲೆಂಜರ್, ಇವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು. ಅವರ ಮಿತ್ರ ವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ರಾ. ತಳವಳಕರ ಇವರು ಹೇಳಿದ್ದರ ಮೇಲಿಂದ ನಮೂದಿಸಿದೆ: —

ಶ್ರೀ. ಏಕಬೋಟಿ ಇವರು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜಂಗಲ ಖಾತೆಯೊಳಗೆ ಲೆಂಜರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಸಾಂಸಾರಿಕ ಅಡಚಣೆ ದೆಲೆಯಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅವರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದರು, ಮತ್ತು ಆ ಕಡೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೆಲೆಯಿಂದ ಅವರ ಜಪ, ಸ್ತೋತ್ರಪಾಠ, ಉಪವಾಸ ವಗೈರಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸುರು ವಾದವು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ರಾ. ಭಾವುಕಾದೇವ ವಾಲಾವಲಕರ ಇವ ರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು, ಅವರು ಏಕಬೋಟಿ ಇವರಿಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವನ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸಂಗತಿ ನನಗೂ ತಿಳಿಯಿತು, ಮತ್ತು ನಾನು ಸ್ವತಃ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಏಕಬೋಟಿ ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಪರಮಾರ್ಥ ಸಂಬಂಧ ಏಕಬೋಟಿ ಇವರ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಜಾಲು ಇವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಸಂಕ್ಷೇಪ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಏಕಬೋಟಿ ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಬರೇ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿವೆ, ಬದಲ ಕಾಲ ಒಡದೀತು, ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರು ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶ ಇದ್ದದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮದಸ್ತವೂ ಇಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ, ಸದ್ಗುರು ಕಡೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದರೆ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅವಲಂ ಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಂದರು. ಈ ವಿಚಾರವು ನಮಗೆ ಚೋದಿಸ ಸ ಲಿಲ್ಲವೆಂತ ನಾವು ನಿರಾಶರಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆವು. ಆಮೇಲೆ ಏಕಬೋಟಿ ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮತೀರ್ಥರ ಗ್ರಂಥದ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ, ವ ಈಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟು ತನ್ನ ಸ್ವಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಜಾಲು ಇಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ನಡೆಯು ತ್ತಿದ್ದಾವೆ. ಆದರೂ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದಲಾಗಾಯಿತು ಅವರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುವದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದೋ, ಅಥವಾ ಯಾವದೊಂದು ಸಂಶಯವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಎದ್ದಿತು ಅಂದರೆ ಅವರು ನನಗೆ ಪತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಯಥಾಮತಿ ಉತ್ತರವನ್ನು

ಬರೆದು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ಬೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾನ್ ನನೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಯೋಗಿಯನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಏಕಬೋಟಿ ಇವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇತ್ತೀತ್ತಲಾಗಿ ಅವರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಆಗಿಯದೆ ಅಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ನಿರ್ಗುಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಧ್ಯಾನವು ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪೂರ್ಣ ತ್ವೇನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗಣ ಅವರ ಆನಂದಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾವನು ನೋಡುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯ ನಿಶ್ಚಯವಾಗದೆ ಇರಲಾರದು. ಕಳೆದ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಅವರ ಸತ್ತ್ವ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಯಿತು ಆ ಹೊತ್ತಿನ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅವರು ಬರೆದ ಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಅನುಭವಗಳು ಇವು ನನ್ನ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಹ್ಯಾಗೆ ಆಯಿತು ಈ ಸಂಬಂಧ ನನಗೆ ಬೊಡ್ಡ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಲಾವಲಕರ ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ; ಆಗ, ರಾ. ಏಕಬೋಟಿ ಇವರ ತ್ರಿಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಥಮ ಭಿಟ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ಅನುಗ್ರಹದ ಪರಿಣಾಮವಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದರು.

೩೧೫

ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೇರೆಗೆ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಏಕಬೋಟಿಯವರಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅಂತ ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮ ಆಗಿತ್ತೋ, ಅವಷ್ಟು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನನ್ನಿಂದಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೇನೆ. ಈಗ ಇದು ಸತ್ಯವು ಏನೆಂದರೆ ಅವರು ಅತಿ ಉತ್ಕಟ ಭಾವನೆಯ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಿಮ ಭಕ್ತಿಯವರಿದ್ದ ಮಾಲಕ ಯೋಗಸೂರ್ಗದೊಳಗಿನ ಅವರ ಸುಧಾರಣೆಯ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅವರು ನನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರಿಯದವನಿದ್ದೇನೆ; ಎಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಲಾವಲಕರ ಇವರು ಸೂಚಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯ ನಾನು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಸಂಬಂಧ ತ್ರಿಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ, ಆಗ ಅವರು, ಅತಿ ಉತ್ಕಟ ಭಾವನೆಯ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ ಪರೀಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಆತನ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸದ್ಗುರುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಶೃದ್ಧಿ ಇರುವದೋ ಆತನ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾನು; ಮತ್ತು ಅದರ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅವನಿಗೆ ಇರಲಿಕ್ಕಿರಬೇಕೆಂತಿಲ್ಲ; ಹೀಗೆ ಅವರಾದರೂ ಹೇಳಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ನನಗೂ ಅನಿಸಿತು. ಹೀಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗುರು ಅಜ್ಞಾನಿ ಇದ್ದು ಶಿಷ್ಯನು ಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವ ಸಂಭವ ಎಲ್ಲಿ? ತ್ರಿಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರೇ ಏಕಬೋಟಿ ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಭಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ

ಗಾಯಾತ್ರಿ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದನು; ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ಇದೇ ನಿಸ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

೮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚೌರಸಾಕೃತಿಯ ಸುವರ್ಣರತ್ನಾದಿಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಮನೆಯಿದ್ದು, ಆ ಮನೆಯ ಪ್ರಕಾಶವೇ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡತುಂಬ ಪಸರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಒಳಗಿನ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣನೂ ಬಹಳ ದೈವೀಷ್ಯಮಾನನಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಉಷ್ಣತೆಯ ಏನೂ ತೀಂದರೆ ಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮತ್ತು ಕೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ಪ್ರಖರ ಉಷ್ಣತೆಯು ದೇಹಕ್ಕೆ ತಾಗುತ್ತದೆ, ಮೇಲೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅಥವಾ ಕೆಳಗೆ ಬರುವಾಗ, ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರತನಕ ಉಷ್ಣತೆಯು ಭಾಸಿಸುವದು.

(೧೯) ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳು, ದ್ವಾರಗಳು, ರಸ್ತೆಗಳು, ಶೋಟಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನೂ ಇವುಗಳ ಕಾಡುಗಳು ವಗೈರೆ ನಮ್ಮ ವೃದ್ಧಿಮೇಲಿನ ರಚನೆಯಂತೆಯೇ ಇರುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ಮೂರು ಒಂದು ರಾಜವಾದೆ ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಅಲಾಕಿಕ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೋಸ್ಕರ ೧೨ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ. ಅವೆಲ್ಲ ರೋಹಿಣಿ ಮುಂತಾದ ಚಂದ್ರನ ರಾಣಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕಟ್ಟಿಸುವೆ. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ಬೆತ್ತಗಿಡದ ವನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದನು ಬಹಳ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳು ಬಳಿ ವರ್ತಮಾನವಾಗಿ ಮನೆಗಳಿದ್ದವು; ಹಂಚಿನವಲ್ಲ, ಅಷ್ಟ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕುತಾಸೂ ಅಂದರೆ ಅಖಂಡ ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶವಿರುವದು. ರಾತ್ರಿ ಮಿಕ್ಕು ದಿವಸ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಗಳಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ದೀಪದ ಜರೂಯು ಇಲ್ಲ. ವನಸ್ಪತಿಗಳು ವಗೈರೆ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದ ವಿನಹಾ ಹ್ಯಾಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದರ ಉತ್ತರ ಹೀಗೆ ಬಂತಲ್ಲ, 'ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಭೆ ಇರುವದೂ ಅದು ಸೂರ್ಯನಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅಷ್ಟು ವನಸ್ಪತಿಗಳಿಗೆ ನಾಶಾಗುವದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಜನಾಂಗಗಳು ವಗೈರೆ ದಷ್ಟಪುಷ್ಪ, ತೇಜಸ್ವಿ ವ ಬಲವಾನ್ ಇರುತ್ತವೆ ಸರೋವರಗಳೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕಮಲಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದವು, ಕವಲಗಳೂ ಅಖಂಡ ಅರಳಿದ್ದು ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ಸುಗಂಧವು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

(೨೦) ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲು ಕೆಲವು ಪುರುಷರು, ಸ್ತ್ರೀಯರು ವ ಮಕ್ಕಳು ಅಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಆಗ 'ಇವರು ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತಾರೆ'ಂತ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವರಂದರು, " ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮಪ್ರವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಜೀವಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು

ಭವದ ಕಾರಣದ ಸಂಬಂಧ ಯಾವ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತೋ ಅವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ತಯಾರಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಏಕಬೋಟಿ ಅವರೂ ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ತಯಾರಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂಲಕ ಮಹಾರಾಜ ಮತ್ತು ಏಕಬೋಟಿ ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಾನೊಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಲಿಸುವಂತ ಮಾಧ್ಯಮನಾಗಿದ್ದೆನು, ಇಷ್ಟೇ.

—೧೩—

ರಾ. ರಾ. ಭಾರ್ಗವ ವಾಮನ ಪರಚುರೆ, ಪೆನ್ನನರ ಪೋಲೀಸ ಹೆಡ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ ನಾಶಿಕ ಇವರ ಅನುಭವ:—

ನನ್ನ ಮೂಲಸ್ಥಾನವು ಮುರುಡ. ತಾಲೂಕು ದಾಖೋಲಿ ಜಿಲ್ಲೆ ರತ್ನಾಗಿರಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಾಧೀನರಾಗಿದ್ದರು, ಆ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಮರಾಠಿ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅಸ್ವರಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ನಾನು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪೋಲೀಸ ಖಾತೆಯೊಳಗೆ ೨೧ ವರ್ಷ ಸೌಕರಿ ಮಾಡಿ ಸನ್ ೧೯೩೫ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪೆನ್ನನ ತಕ್ಲೊಂಡೆನು.

ಪೆನ್ನನ ತಕ್ಲೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಯಾವದೂ ಪೋಲಿಸ ಕೇಸಿನ ತಪಾಸ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಾವದ್ವಾರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರಕರ ಇವರ ಮಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂತ ಆಗ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಇವರು ಮಹಾರಾಜರು ಇದ್ದಾರು ಎಂಬುದಾಗಿ ನನ್ನ ಮನೋದೇವತಾ ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಪೆನ್ನನ್ ತಕ್ಲೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಾನು ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಅವರ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಸಾಹೇಬ ವಾಲಾವಲಕರ ಈ ಹೆಸರಿನ ಜಂಗಲಖಾತೆಯೊಳಗಿನ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಬಂಧ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಕಡೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತ್ರಿಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದರು; ನ ಅವರದು ನನ್ನದು ಪರಿಚಯವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಅವರ ಕಡೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಮಾಡಿದೆ.

ಏಕೆಂಟುದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದನಿನ ಗುರುಪಾರ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ' ಸೋಹಂ ' ದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ನನ್ನಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಂತ್ರದ ಐದೊಳಿರ ಜಪವನ್ನು ಮುಂಜಾನೆ ಒಂದು

ಗ್ರಾಹದ ಕೆಲಸದ ಸಿಮಿತ್ತ, ತ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದು
ಮಡುಗಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನನಗೆ ಕರೆ ಬಂತು. ನಾನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರ ಹತ್ತರ ಕೂತುಕೊಂಡೆ. ನಂತರ ಅವರು
ಬಂದು ಘೋಟಾದ ನೆಗೆಟಿವ್ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಮತ್ತು ಅದು
ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರ ಏನೂಂ
ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆನುಸರಿಸಿ ನೆಗೆಟೀವ್ ಮಾಡುತಕ್ಕಂ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ
ವಿಸೇಷದ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣದ ಪ್ರವಾಹವು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ
ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ, ಇದಕ್ಕೂ ನೋಡಲು ಬಂದ
ಪರ್ಷದಿಂದ ನನಗೆ ಆ ವಿಷಯದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾದ್ದರಿಂದ
ವುಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮತ್ತು ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು
ಅದನ್ನು ಕೈತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಾನು ತ್ವರಿತ
ಅದರ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಏನೂ ಅನುಭವ
ಬಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಚಿತ್ತವು ಸಾರುಕವಾಗುತ್ತತ್ತು, ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿ ಅನಿಸು
ತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಲಿಂದ ನಾನು ಸದೃಶ್ಯ ಯಾವ
ಮಟ್ಟಲನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇನೆ, ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಶಬ್ದಗಳು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದವು,
ಯಾವನೋ ಬಂಗಾಲಿ ಸಾಧು ಜೀಗನೆ ನನಗೆ ಮನಗೆ ಕರೆ ಸಿನಗೆ ಭಿಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅಕ
ಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕರಸ್ಪಷ್ಟವು. ಮತ್ತು
ಮಾತಿನ ಪ್ರವಾಹವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ,
ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವನೂ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು ಅದ
ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಂಗಾಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು, ಮತ್ತು ಮಹಾ
ರಾಜರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವರ ಸರ್ವ
ಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಮೂಲದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೇ ಇತ್ತು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ
ಕೊಟ್ಟ ಸಂದೇಶ ವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕರ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವರ್ತನ ಇದರ ಮೇಲಿಂದ
ನಾವು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಏನಾದರೂ ಅಲೌಕಿಕವದೆ ಎಂದು
ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಆ ವಿಷಯದ ಕೇವಲ ಮುಮುಕ್ಷು ಎಂದು, ಅನುಭವವನ್ನು ವಡಿ
ಯಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯದ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹೀಗೆ
ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ, ಮಹಾರಾಜರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ರಭಾವದಿಂದ ಪಿಂಸಂತಿ ಮಾಡಿದ;
ಮತ್ತು ಅವರಾದರೂ ಅತಃಕರಣದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡು
ವನೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ನನಗೆ ವಿನಯ ಬರಲಿಕ್ಕೆ
ಹೇಳಿದರು. ನಡುವೆ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋದ ಕಾರಣ ಒಮ್ಮೆ

ಗಳ ತೇಜಸ್ವಿ ನಾಗಗಳನ್ನು ಕಂಡೆ, ಹಾಗೆ ಜಪಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನಾ ದೇವ ತೆಗಳ ದರ್ಶನವೂ ಆಯಿತು.

ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಜಪಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ತಂದ್ರಿಯೊಳಗೆ ನಾಭಿ ಕಮಲದ ಹತ್ತರ ಕೆಲವು ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೇಜಸ್ವಿ ಹಳದಿ ವರ್ಣದ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವು ತಿರು ಗುತ್ತಿರುವದು ಕಾಣಬಂತು. ನಂತರ ಅದೇ ಚಕ್ರಮೊಳಗಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ದೈದೀಪ್ಯ ಮಾನ ಚಕ್ರಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅವೂ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಇಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಚತುರ್ಭುಜ ಮೂರ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ದೃಶ್ಯಗಳು ನಿಂತುಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅವರು ನನಗೆ ಅಂದರು, 'ನಮ್ಮಕೂಡ ನೀನು ಲಗ್ನವಾಗು' ಆಗ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, 'ನನ್ನ ಲಗ್ನ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ನನ್ನ ಜಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಹೇಳುವೆನು.' ಒಳಗಿಂದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಆದ್ಯಶ್ಯರಾದರು, ಮತ್ತು ನಾನು ಜಪಮಾಡುತ್ತಿರು ವಾಗಲೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಾಭಿಕಮಲದಿಂದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು, 'ನನಗೆ ಏನು ಬೇಡುವವನಿ ಅದನ್ನು ಬೇಡಿಕೊ, ' ಆಗ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲ, 'ಜನ್ಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸೇವೆ ಘಟಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಇದೇ ಸದ್ಗುರು ನನಗೆ ಲಭಿಸಬೇಕು. ನನಗೆ ಮತ್ತೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲದರಿಂದ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರ ಕೊಡು ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರ ಚರಣಗಳ ಸೇವೆ ನನಗೆ ದೊರೆಯಲಿ. ಇದೆ ನನ್ನ ಬೇಡುವಿಕೆ." ಇಷ್ಟು ನಾನು ಅಂದಮೇಲೆ ತಥಾಸ್ತು ಎಂದು ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದೆನು, ಮತ್ತು ನಾನು ದೇಹಭಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ನಂತರ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಸ್ಮೃತಿ ಉಂದು ಆದದೊಳಗೆ ನಾನು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದ ತಳದಿಂದ ಅದರ ಪೃಷ್ಠಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಮಲದ ದೇಟು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಮಲದ ಎಲೆ ಇದ್ದದು ಕಂಡೆ. ಆ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಗುಷ್ಟ ಮಾತ್ರ ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ತೇಜಃಪುಂಜವಾದ ಬಾಲಮೂರ್ತಿಯು ತೋರಿತು. ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ನಾನು ಆನಂದದಿಂದ ಆದರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಈ ದೃಶ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳು ಸಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಮೂಲಕ ಭಾನದ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಂಗಿಯ ಭಾಗ ಮತ್ತು ಧೋತ್ರದ ಮುಂದಿನ ನಿರಿಗೆಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಎಂಟು ಒಂಭತ್ತು ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವರ್ತನ ತಕ್ಕೊಂಡು ತಿಂಗಳ ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕಾರ ಗೋಲಕವು ಕಾಣಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತವಾಯಿತು. ಸವ್ವರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವಾದಲಾಗಾಯಿತು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ನನಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತೇಜದ ಸಣ್ಣದೊಡ್ಡ ಗೋಲಕಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಮುಕ್ತಕದಲ್ಲ ಬಿಮ್ಮಿದೊಮ್ಮೆ, ಚಂದ್ರಜ್ಯೋತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸರ್ವ ಮತ್ತು ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೋಲಕ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಭೂಮಿ, ನದಿ, ಸಮುದ್ರ, ಪರ್ವತಗಳು, ಅರಣ್ಯ, ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಇಮಾರತಗಳು, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಡಗಗಳು, ಗಿರಣಿಗಳು, ರೈಲ ಗಾಡಿಗಳು, ದೇವಾಲಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಹಾಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ತಲೆದಿಕ್ಕಿ ಕಾಣುವವು ಹಾಗೆಯೇ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ, " ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಶೇಷದ ಮುನ್ನಕದ ಮೇಲೆ ಪೃಥ್ವಿಯು ಇರುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ದೃಶ್ಯವು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು." ಆ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಆನಂದವಾಯಿತು ಅದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ತನಕ ಇತ್ತು, ಮತ್ತು ನೋಡಿದ ದೃಶ್ಯವು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಒಂದು ಆನಂದವು ಉಕ್ಕೇರಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದಿರುವಾಗ ಹಾಗೆ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶವು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬೀಳುವದೂ ಹಾಗೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದ ದ್ವಾರವು ತೆರೆದು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಅನಂತರ ಆ ದ್ರಶ್ಯವು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಎರಡೂ ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ತೇಜದ ಗೋಲವು ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೇಜಸ್ವಿ ಕಣ್ಣು ನಿತ್ಯದ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿ ತೋರಿತು. ಮಹಾರಾಜರೊಂದಿಗೆ, " ಅದು ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷು ಇರುತ್ತದೆ, " ಈ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ನಾನು ಜಪಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಯೋಕ್ಕಳೊಂದಿಗೇ ವಿವಿಧ ಹೂವುಗಳ ಸುಗಂಧವು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು, ಆ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಾತಿಕದಲ್ಲೆರಲಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾದರೂ ಇರಲಿ, ಅವರ ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ,

ಉದಿನ ಕಡ್ಡಿಗೆ, ಉದಿನ ಅಥವಾ ಛೇದನ ವಗೈರೆ ಸುವಾಸ ಬಂದ, ಆ ರಸವ ದಿಂದ ನನಗೆ ಅವರ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನದಂತೆ ನಾನು ಜವಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗುವ ಅಗ್ನಿ ರಸ ಮಹಾರಾಜರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರು ನನ್ನ ಶೋಷೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋರಿಸುವ ಮೊದಲು ನನಗೆ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದರು. 'ಆ ಮೊದಲನೆಯ ನಾನು ಭಾವನಾ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಸಹ ಸೋಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಮೂರನೆಯ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಅನುಮತಿಸಿ, ಜನರ ಮೇಲೆ ಸಹ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಜಗದ್ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಬ್ಬ ನಾನು ನಾಗವೂರ ಮೇಲಿಂದ ನಾರಿಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಗಾಡಿಯ ಸದ್ದು 'ಫರಫರ' ಎಂದು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೆಲವು 'ಕಣಿಕೆ' ಹೀಗೆ ಕೂಗುತ್ತ ಸುರಮಾಂಸವು. ಈಗ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಾಂತಿ ನಾಯಕರು ರಾಗವು ರಾತ್ರಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸಾರಿ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು 'ಮಗ್ಗು' ಹೋಗಿ ತ್ರಿಸೆ. ಸಂಸಾರಮಾರ್ಗದ ಅಡಚಣೆಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ತೋರದೆ ರಾರಿರಿಕವೆಂಬ ಕೆಲವು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ 'ನಂದಿ' ಭಾವ ಸೇರುವಾಗ, ಹೀಗಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ನಡುವೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

(ಸಹಿ) ಭಾರ್ಗವ ಶಾವ ನ ಮಹಾ

— ೧೪ —

ರಾ. ರಾ. ಮತ್ತಾ ಕ್ರಿಯಾ ರಂಕರ ಸಾಕ್ಷರ, ನಂದಗಾಂವ ಜಿಲ್ಲಾ ನಾಶಿಕ, ಇವರ ಅನುಭವಗಳು: -

ಸನ್ ೧೯೨೨ ನೇ ವರ್ಷ ನಂದಗಾಂವದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಭಾವ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಮೊದಲನೆಯ ಭೈರವರ ಅವರು ಬಂದರು ಸಾರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆ ಭಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬರೇ ಕ್ರೋಧ ಈ ಭಾವದಿಂದ ನಾನು ಮೋಗಿ ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಯಾವ ಸದ್ಗುಣವು ನನ್ನ ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಇಲ್ಲಿನವರ ನಾನು ಅಕ್ರಮಿಸಿದ ನನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಳುವನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗುರು ಅಗ್ನಿ ಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಮೂರನೇ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕನೇ ಬೈತಕಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತು ನಡೆದವು. ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯ ನಾನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗ

ದಬ್ಬಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಏನೇನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂಬುದು ಹೇಳಿದರು; ನಂತರ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಸವಡಕರ ವ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಗೃಹಸ್ಥರು ಕೂತಿರುವಾಗ ಆ ಮಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರಗತಿ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಒಂದು ಸಿಗಾರೇಟಗಳ ಚೀಲು ತರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಒಡೆದು ಪ್ರತಿಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಿಗಾರೇಟ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ನನಗೂ ಒಂದು ಸಿಗಾರೇಟ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ನಮ್ಮ ರೀತಿಯಂತೆ ಧ್ಯಾನ ಆರಂಭಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕೇದಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಸುಮಾಸಗಳು ಆ ಮನೆತುಂಬ ಹೆಚ್ಚಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಜನರು ಕೂಡಿದರು. ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ತೋರಿಸಿದರು. ನಂತರ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಗಣಪತಿ ದರ್ಶನದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತವನ್ನು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಎನ್ನೋ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನಿಂದ ಆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮುಂದರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾರಾಜರು ಸ್ವಸ್ಥ ಕೂತಿರುವಾಗ, ಏನೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅತಿಶಯ ಬೆವರು ಬಂದುತಾಯಿತು, ಮತ್ತು ವಸ್ತ್ರಗಳು ಒದ್ದೆಯಾದವು. ಅನಂತರ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಹಾರಾಜರ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ಬದುಕಿದನು. ಪತ್ರವು ಯಾರದ್ದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದದ್ದೆಂಬುದು ನನಗೆ ಈಗ ನೆನಪಾಗದು.

ತಾರೀಖು ೨೮-೧-೩೭

(ಸಹ) ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಶಂಕರ ಸಾಕ್ರಿಕರ

—೧೯—

ರಾ. ರಾ. ಭಾವೂಸಾಹೇಬ ರಾಜೆ, ರೋಡ್ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಲಾಬಾ ಇವರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ, ಪರೇಲ, ಮುಂಬಯಿ ಇವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಮಜಕೂರು:—

(೧)

ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕವಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಮತ್ತು ನಮ್ರಭಾವದಿಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಒಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಶಿಟ್ಟಿಗೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂತ ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಉರಣ ಎಂಬಲ್ಲಿಯ ಫಕೀರಸಾಹೇಬರಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿತಿ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆನು. ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಂದ ವಾದಂತೋರಿತು. ಈ ಗೂಢ ಜ್ಞಾನದ್ದು ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು, ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹಿರೇ ಮಗನು ಅದರದು ಮೂಲ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ತಾನು ನನಗೆ ಅಕಲ್ಪಿತ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ಡಿಶಂಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಭಿಟ್ಟಿಯಾ ದೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವದು ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನ ದೇಖ ರೇಖೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯದ ವಿನಹಾ ನಾನು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಜಾಲು ಇಟ್ಟರೆ, ನಾನು ಸತ್ತೇನು ಅಥವಾ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವನಾದೇನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಫಕೀರಸಾಹೇಬ ಇವರ ವಯಸ್ಸು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದಾವು; ಅವರ ಅಂಗಕಾಂತಿಯು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂಗತಿ ಅಂದರೆ, ಅವರ ಭಾಷಣ ಶಾಂತವಾದದ್ದು, ಸವಿ, ಪ್ರೇಮಳ ಮತ್ತು ವಿನಯಶೀಲ ಇದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುವದು. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸತೇಜವಾಗಿದ್ದು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ನೋಡುಕತ್ತವಿತ್ತು. ಅವರ ಗರಜುಗಳು ಬಹಳೇ ಕಡಿವೆ. ಅವರಿಗೆ ದರ ಹದಿನೈದು ಮಿನಿಟುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಧಕಪ್ ಜಹಾ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸಿಗಾರೇಟೆ ಇವುಗಳ ವಿನಹಾ ಮತ್ಯಾವದು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಯಾರಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಚಲ್ಲಿ ಭಿಡು ತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಾನಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಜೀನಸು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಅವರು ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಗರಜಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹುತೇಕ ಪೀರನಾಡಿಯ ಆಚೆಯ ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿನ ದರಗಾದಲ್ಲಿರು ತ್ತಾರೆ, ಹೋದವರ್ಷ ಈ ಫಕೀರರು ಮೈಸುತ್ತ ಒಂದು ಬ್ಲಾಂಕೆಟೆ ಹೊದ್ದು ಕೊಂಡು ನಗ್ನರಾಗಿ ಶೌಚಕೂಪದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾನವ ರೀತಿಯೊಳಗೆ ಬಂದಾರಿಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನನ್ನ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆ. ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದಮೇಲೆ ಶೌಚ ಮುಖಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಿ ಕಾಕಡಾರತಿ ಮಾಡು ತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಮನೆಯೊಳಗಿನ ದೇವರಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೋಣೆ ಕಾಣದಂತಾಗುವದ . ನಂತರ ಭೀತಿದೇಶಿಯಿಂದ ಮುಂದರಿಸದೆ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅಮೇಲೆ ನಾನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಉರಣದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ಅಭ್ಯಾಸ

ವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಫೇರಿಸಾಹೇಬರು ಅವನ್ನು ಪೂರಾ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇಡಿ ದಿನ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವತನಕ ನಾನು ತೇಲುತ್ತೇನೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥ ಮನುಷ್ಯನು ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದ ವಿನಹಾ ಮತ್ತು ಆತನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿನಹಾ ಅಭ್ಯಾಸ ಮುಂದರಿಸಬಾರದೆಂದು ನಾನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ದಿನಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಾರಿ ಕೂಡುತ್ತೇನೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ ಓದುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಜಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(೧) ನನ್ನ ದೇಹವು ಒಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ತೇಲುತ್ತ ಇದ್ದೇನೂ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುವದು.

(೨) ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ನೀಲವ್ರಣವು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅರೆಗೆಂಪು, ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಗಳ ಕೂಡ ಮಿಶ್ರಣವಾಗತೆ ತೋರುವದು.

(೩) ಶರೀರವು ಕಂಭದಂತೆ ಘಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅತಿ ಹಗುರಾಗುವದು.

(೪) ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಲಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಭ್ರೂಸುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಜಿನಂಥ ತೆನ್ನ ತಗಡು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅದು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು. ಕೂಡಲೆ ನನ್ನಂಥ ಆಕೃತಿಯು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು.

(೫) ಒಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಉಂಡಬಳಿಕ ನಾನು ಬಿಡಿ ಸೇದುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಆರೇಳು ಮೊಳದ ಮೇಲೆ ತಂಬಿಗೆ ಆಕೃತಿಯ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಒಂದು ಗೋಲಕ ತೋರಿತು.

ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸೇವಕ

(ಸಹಿ) ಭಾವೂ ರಾಜೆ.

—೨೦—

ರಾ. ರಾ. ಶಂಕರ ಮಲ್ಹಾರ ಸಂತ ಪಿಟಿತನ್ ರಾಯಟರ, ನಾತಿಕ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು:—

ಪ್ರಪಂಚಮೊಳಗೆ ಅತಿ ತ್ರಾಸವಾಗುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೀರಾ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಯಿತು. ನಂತರ ನಾನು ಸಂತಮಹಂತರ ಬಹಳ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು.

ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪಡೆಕೊಂಡೆನು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಹೀಗಾಯಿತಲ್ಲ, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಸಲುವಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಪರ್ಯಂತ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ತಳವೂಳ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು, ' ಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಇನ್ನು ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ' ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು, ವ ನಾನು ಅವರು ಬರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದೆ. ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಧೈರ್ಯಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಕೂಡ ಬಹಳಹೊತ್ತು ಸಂಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು.

ಆಹೂತ್ತಿಗೆ, ಶ್ರೀ. ಭಾವೆ, ವೈದ್ಯ, ಮಾಹೆಗಾಂವಕರ ವಗೈರೆ ಮುಂದಿ ಮಹಾರಾಜರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಏನೂ ವೇದಾಂತ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನು:— ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಡಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜರು:— ನಾನು ಮಹಾರಾಜನಿದ್ದೇನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ?

ನಾನು:—ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ನನಗೆ ಏಳೆಂಟು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಯಿತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆತುರತೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ವಿಷಯ ಬರೆದ ' ಗುರುಶಿಷ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ದೀಪಿಕಾ ' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು.

ಮಹಾರಾಜರು:— ನೀವು ಯಾರದಾದರೂ ಅನುಗ್ರಹ ತಕ್ಕೊಂಡಿರೇನು ?

ನಾನು:—ಯಶವಂತರಾವ ಮಹಾರಾಜ ಉರ್ಫ ದೇವಮಾಮಲೇದಾರ ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ೩೦—೩೫ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅನುಗ್ರಹ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೂ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿ ಶಿಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗ ೮೦—೮೧ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವನಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಈಗ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವದೊಂದು ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಉಳಿ ಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನ ವ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಪೋಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಬರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾರಾಜರು: — ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಂತೆ ಇದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವದು ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ, ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ಅಭ್ಯಾಸಿ ಇದ್ದೇನೆ ಪೂರ್ಣನಲ್ಲ.

ನಾನು: — ದೇವ ಮಾಮಲೇದಾರ ಇವರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದಲೇ ನಾನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ಅಂತ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಇದರ ಹೊರತು ನಾನು ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು, ಪರಿಚಯವು ಆಯಿತು. ಅದಿಂದ ನನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣವಾದೀತೆಂದು ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ.

ಮಹಾರಾಜರು: — ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಸಿಂಹನಲ್ಲ. ಜನ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಇವುಗಳ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಸದ್ಗುರು ಕೈವೆಯಿಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಟ್ಟೇನು, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ನೋಡೋಣ ನಿಮಗೆ ಅಭದಾಯಕವೆಂತ ಕಂಡರೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಡಿಸಿರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ.

ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಗುರುವಾರ ದಿನ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಬಂದು ಮಹಾರಾಜರ ಗುರುಗಳ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದವೆಂತ ಪೆಣ್ಣೆ ಹುಚಿದೆ. ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ತತ್ಕಾಲ ದೇಹಭಾಸ ತಪ್ಪಿತು ಮತ್ತು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 'ಸೋಹಂ' ದ ಜಪವು ನಡೆಯಿತು. ನಾಲ್ಕುತ್ತುಮಿನಿಟು ತನಕ ನಾನು ದೇಹದಮೇಲೆ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು.

ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ: —

ಮಂತ್ರದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಪಠ್ಯಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ, ಪುನಹಾ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲೆ ಕಪಾಲದ ಮೇಲೆ ಸೃಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುವವು. ತಿಳಿಯತಕ್ಕ ವಿಷಯವು ತಿಳಿಯುವವನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತವೆ ನಂತರ ತಿಳಿಯುವವನು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವನು. ಎಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುವವನು ಮತ್ತು ತಿಳಿಯತಕ್ಕ ವಸ್ತು ಎರಡೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರದ ಅಭಿಷ್ಠಾನ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯು ನನಗೆ ಸ್ಥಿತಿವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಬಂತು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳು ನನಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷವು. ಅನನ್ನು ಬರೆದು ಸದ್ಗುರು ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿರುವೆನು.

ತಾ. ೨೪-೮-೨೨ ಬುಧವಾರ

ರಾವಣ ವದ್ಯ ೧೪ ಶಕೆ ೧೮೬೦

(ಸಹಿ) ಶಂಕರ ಮಲ್ಲಪ್ಪರ ಸಂತ

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಉಪದೇಶವು ಶಿಕ್ಷಮೇಲೆ ನನಗೂ ಅವರಿಗೂ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಶಿಷ್ಯನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಗುರುಭಾವದಿಂದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ಉತ್ತರ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಕಂಡದ್ದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ: — ನಾನು ಆನಂದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಈ ಜಾಗೃತಿಯೊಳಗೆ ನನಗೆ ಸುಖವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿತ್ಯ ಸುಷುಪ್ತಿಯೊಳಗಿಂದ ಜಾಗೃತಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ಅನುಭವವು ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇದು ನಿದ್ರೆಗಿಂತ ಬೇರೆ ಇದೆ ಏನು? ಅಥವಾ ನಿದ್ರೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಯು ಒಂದೇ?

ಗುರು: — ನಿದ್ರೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ ಇವೆರಡು ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಸಾಧಾರಣ ಸಮಾನ ಇವೆ. ಆದರೆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವು ಗುಪ್ತವಿದ್ದು, ದೇಹದ ಭ್ರಮೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವು ಪೂರ್ಣ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವವು ಇರುವದು. ನಿದ್ರೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ ಇವು ಒಂದೇ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ.

— ೨೧ —

ರಾ. ರಾ. ಶಂಕರ ತ್ರಿಂಬಕ ನಾಯಗಾಂವಕರ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ ನಾಶಿಕ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು:—

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಸತ್ಪುರುಷರು ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಎದುರಿನದೇ ನಾನು ಇರುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿಸೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಏನದೆ ಎಂಬದು ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಠರಾಯಿ ಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ತೀರಾ ಪರಿಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸತ್ಯಲೋಧನದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲಿನ ಅಜ್ಞಾನಂಧಕಾರದ ಮೋಡವು ಇಲ್ಲದಂತಾದ ವಿನಹಾ ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶವು ಮುಂದೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವೇ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಯಾವನು ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಭೂತಿಯ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಬಂದೆ, ಆಗಲೇ ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ತತ್ವದ ಜ್ಞಾನವಾಯಿತು.

ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಾಂಸಾರಿಕ ದುಃಖಗಳ ದಿಶೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾವದೋ ಫೋಟೋ—

ಗ್ರಾಫದ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ, ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹುಡುಗಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನನಗೆ ಕರೆ ಬಂತು. ನಾನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರ ಹತ್ತರ ಕೂತುಕೊಂಡೆ. ನಂತರ ಅವರು ಒಂದು ಫೋಟೋದ ನೆಗೆಟಿವ್ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಮತ್ತು ಅದರ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರ ವಿನೋದಿ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಗೆಬೀಜ್ವೆ ಮಾತುಗಳು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿನೋದ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣದ ಪ್ರವಾಹವು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ, ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ನನಗೆ ಆ ವಿಷಯದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾದ್ದರಿಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮತ್ತು ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಶಕ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಏನೂ ಅನುಭವ ಎಲ್ಲದರಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಚಿತ್ತವು ಸಾರಂಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಈ ಪುಸ್ತಕ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಲಿಂದ ನಾನು ಸದೃಢವಾಗಿ ಯಾವ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇನೆ, ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ರಜ್ಜುಗಳು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದವು, ಯಾವನೂ ಬಂಗಾಲಿ ಸಾಧು ಬೇಗನೆ ನನಗೆ ಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿ ನನಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕರೆಸಲ್ಪಟ್ಟೆನು. ಮತ್ತು ಮಾತಿನ ಪ್ರವಾಹವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ, ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವದೂ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಂಗಾಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು, ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಸ್ತಿಯಾದ ರಾಂತಿಸುಖದ ಅಂದರೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಸುಖದ ಸ್ವಾನುಭವವು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಂದೇಶ ವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ, ದರ್ಶನ ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ನಾವು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಲೌಕಿಕವದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಆ ವಿಷಯದ ಕೇವಲ ಮುಮುಕ್ಷು ಎಂದು, ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯದ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹೀಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಮಹಾರಾಜರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ರಭಾವದಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆ; ಮತ್ತು ಅವರಾದರೂ ಅತಃಕರಣದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ನನಗೆ ಪುನಹಾ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನಡುವೆ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋದ ಕಾರಣ ಬಡಳ

ದಿನ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಫೋಟೊ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟೆನು, ಮತ್ತು ನಾನಾದರೂ ಪುನಹಾ ಅದೇ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಮುಂದೆ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ನಾನು ಹದಿನೈದು ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಿನಿಟು ತನಕ ಭಿಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅವರು ಜ್ವರದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿ, ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ನಾವಿಬ್ಬರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆನಂದದಿಂದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಂತರ ನಾನು ಅವರ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಷಯ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆನಪಿನಿಂದ ನಿತ್ಯ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಅವರು ಪ್ರಕೃತಿ ನೆಟ್ಟಗಾದಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಅವರ ಕಡೆ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿನೋದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವರ್ತಮಾನಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವದಾದರೂ ಮಜಕೂರ ಇದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ, ಹೀಗೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೀತಿಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಮತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಯಾವದಾದರೂ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿ, ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ಕೂಡಿ ಬರುವ ವಿಚಾರ, ಶಬ್ದ ವ ಕೃತಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಾರೆಂತ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂತು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿತ್ಯ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ವಿನೇಶಾನಂದ ಅವರ ಕರ್ಮಯೋಗ ಪುಸ್ತಕವೊಳಗಿಂದ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಅವರು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಇದಲ್ಲ, ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಲಗುವಾಗ ಅದೇ ಭಾಗ ಓದಿ ನಾನು ಮಲಗಿದ್ದೆ.

ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಂಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನ ನಿತ್ಯದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಆರೋಪ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬಂತೆ ಕಂಡುಬಂತು. ದಿನೇ ದಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಅನುಭವಗಳು ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ನನ್ನ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ವಿಶೇಷ ಬೆಳೆಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾವು ಇಬ್ಬರೇ ಕೂತಿರುವಾಗ, ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ನಾನು ಚಹಾ ಕುಡಿದೆವು, ನ ಮಹಾರಾಜರು ಸಿಗಾರೇಟಿನ ದಬ್ಬಿಯೊಳಗಿಂದ ಸಿಗಾರೇಟಿನ ತೆಗೆದು ಸೇದುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿಯ ವಾತಾವರಣವು ಒಂದು ಮನೋಹರ ಸುವಾಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದು, ಯಾರಾದರೂ ಸ್ವಾಜಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸುಗಂಧ ಹೊರಬಿದ್ದಂತೆ ಈಗ ಸುವಾಸನೆಯು ಹಬ್ಬಿ ಬಂತೆ ತೋರಿತು. ಆ ಸಂಬಂಧ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸ್ವಾಜಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ತೋರಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು

ఆ విచారవన్న బిట్టబిట్టి. ఈ విచారಗಳು నన్న మనస్సినల్ల నడೆಯూ త్తిరువాగ, మహారాజురు పకాగ్ర చిత్తదించ ఏనో లక్షకొట్టు నోడు తారేంటే ననగనిశు. మరుదిన ఒందు పుష్పమాలీయన్న తరలిక్కి హేళి, గురుమహారాజర ఆజ్ఞ వృకార నాను సమగి ఏనాడూ చట్టిగ హేళుపేను ఎందు అవరంద.

మరుదిన మార్గశీర్ష రుద్ద ౧ ఇత్తు. అదిన ముంజానీ స్నాన మోడి హోవుగళ ఒందు లుక్తమ మారవన్న తక్కిండు మహారాజర దరనక్కి హోదేను. మహారాజర ఆజ్ఞయ మోలింద నాను ఆ మాలీ యన్న త్రినారాయణసరస్వతియవర చిత్తక్కి హాదేను. మత్తు మహారాజర ఎవరిగి అవరు హేదంత కూత్తకొండి. అమరు నన్న ఎదు రిగి కూతిద్దు ఒందర ఏందొందు ఒందేనమన సిగారేట వేద త్తిద్దరు. మత్తు తమ్మ పూర్వద తిష్టర అనుభవగళన్న వర్ణసి హేళుత్తిరువాగ, ఒమ్మందొమ్మి ఆదే మోచలినంతి సువాస మోరట, ఆ క్షోణీయ అత్యంత వ్రనన్న ఎంబంధా వాతావరణదించ తంబితు మత్తు ననగి పశ్చితి బరుత్తనెంబంతే అనిశు. మహారాజరు మోతా డుత్త ఇద్దరు. నాను కేళువ లక్షవు సాధారణ కడిమెయాయుతు ఎందు నోడి, అవరు ననగి 'సోహ'ద మంప్రవన్న ౧౦౮ నారి మెల్లమెల్లన మనస్సినోళగి అన్నలిక్కి హేళిదరు, మత్తు నన్న ధ్యేగి తమ్మ ధ్యేయన్న స్థిర మోదెరు. నన్న మనస్సు స్థిర ఆగుత్త ఆగుత్త ననగి యేగ అనిసు త్తిత్తల్ల, ఆనందద తేగళ బుడక్కి నాను అడగి హోగుత్తేనో ఎంబంతా యుతు. నాను ఎల్లొ బహళ ఆవాదర్ల దోగుత్తేనే, మత్తు బాహ్య జగ్గిన పూర్ణ విశ్వాతియాగపత్తిదే మత్తు అల్లల్ల ఎల్ల అంధకారవే ఆగి దృదయద స్వందనవు బహళ జోరిసింద నడిదిత్తు ఎంబంతే తోరితు. ఈ ప్రకారద స్థితియ ల్ల బిన్నిన ఎలుబినోళగించ ఒందు శక్తియు మెల్ల మెల్లగి మేదుళిన కడిగి హోగుత్తిదే ఎందనిశు. యాతరదో తీక్షణ వేర్వవు భ్రామధ్యదల్ల ఒళగించ ఆగుత్తదే ఎంబంతే అనుభవ బంతు మత్తు మేదుళిన కేంద్రస్థానదించ ఏనూ దృదయదల్ల నట్టగి బిళుత్తద ఎందు తోరితు; మత్తు మోదలిన అంధకారవు ఇల్లదంతాగి, అల్ల అల్ల వృకారవు కాణధత్తితు. మత్తు దృదయస్థ దేవతయ దరనవాయుతు. మెల్లమెల్లగి ఆ దేవతయ ముఖమండలవు బదలాగుత్త దోగి, ఆదక్కి నన్న ఎవరిగి కూతిద్ద సద్గురు మూర్తియ ఆకార బరహత్తితు. ఆ కుడల మనస్సినల్ల నిర్ణయవాయుతు, మత్తు ఎల్ల రంకి నిరసనవాగి అంతఃకరణవు

ಪೂರ್ಣ ಅನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು, ಮತ್ತು ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಗುರುಮಾವುಲಿಯ ಚರಣದ ಮೇಲೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂದರಿಸುವಾಗ, ಆಗಲೆ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಮಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡಿ ನನಗೆ ಮೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಹತ್ತಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಕಡೆ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎ ಅವರ ರೂಪವು ಬದಲಾಗುತ್ತ ಹೋಗಿ, ಅವರ ಮೂಲ ರೂಪದಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವವು ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದು ಅತಿಶಯ ಅನಂದದಾಯಕವೆನಿಸಿತು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಇದ್ದೆನೋ ಎಂಬದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಎದುರಿಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕೆಲವು ಸತ್‌ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಭವದ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬಂತೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಸ್ವವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸರ್ವತ್ರ ಸುಗಂಧವು ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಿಂದ ಕೆಲವು ಅಪ್ಪಸ್ವ ದೇವತಾಮೂರ್ತಿಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಭವಾನಿ ಎ ಶಂಕರ ಮತ್ತು ಗಣಪತಿ ಎ ಓಂ ಈ ಆಕೃತಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಗುರ್ತವೂ ಹತ್ತಿತು.

ನಂತರ ನಾನು ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ, ಶ್ರೀಮಹಾರಾಜರು ಕೇಸರಿ ವರ್ತಮಾನಪತ್ರದೊಳಗಿನ ' ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ದೀಪಿಕೆ 'ಯ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಕಟಿಂಗ (ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮಜಕೂರು) ಓದಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರೊಳಗಿನ ಭಗವಾನ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ ಎ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ವಗೈರಿಯವರ ಉಲ್ಲೇಖವಿದ್ದ ಮಜಕೂರು ಓದಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಇದೇ ಈಗ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಘಟಿಸಿದ ದರ್ಶನದ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದ ಸಾಕ್ಷವೇ ಸದ್ಗುರುಗಳು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೆ, " ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಪಾವನವಾಯಿತು" ಎಂದು ಸದ್ಗುರುಗಳು ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯ 'ಸೋಹಂ'ದ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ವೃತ್ತಿಯು ಪುನಹಾ ಹಾಗೆಯೆ ತನ್ಮಯವಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರಣದ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತಲ್ಲ, ಯಾವ ಸದ್ವಸ್ತುವಿನ ರೋಧವನ್ನು ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅದು ನನ್ನ ಇಷ್ಟು ಸಮೀಪವಿದ್ದೂ, ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದೊಳಗೆ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇಂಥ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾಶವು ಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಗೂಢ ರಹಸ್ಯಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅದರೊಳಗಿನ ಒಂದು ಅನುಭವವು ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆ.

ನಿತ್ಯ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 'ಸೋಹಂ'ದ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ವೃತ್ತಿ ತದಾಕಾರವಾಯಿತು, ಎ ನಾನು ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ

ನೋಡಿದಂಥ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಆಗ ನಾನು ಜಬಲ ಪೂರದಲ್ಲಿ ಸಾಲೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಮೀಪ ಎರಡು ಮೈಲಿನ ಮೇಲೆ ಗುಪ್ತೇಶ್ವರ ಎಂಬ ದೇವರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಶಂಕರನ ಒಂದು ಆಶ್ರಮ ರಮಣೀಯ ಸ್ಥಾನವದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಮಿತ್ರರ ಕೂಡ ಯಾವಾಗಲೂ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಸ್ಥಳದ ವಿಷಯದ ಆದರ ಹುಟ್ಟಿ, ಶಿವ ಉಪಾಸನೆಯ ಪ್ರೇಮವು ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಪುಸ್ತಿ ಮೂಲಕ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಆ ಸ್ಥಳದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮವು ಮತ್ತು ಶಿವದರ್ಶನದ ತೀವ್ರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅದು ದಿನೇದಿನೆ ಅಧಿಕ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸನ್ ೧೯೨೪ ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಮುಂದೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನ ಪರಮೇಶ್ವರ ದರ್ಶನದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ತೃಪ್ತವಾಗುವದು ಎಂದು ಭಗವಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ ವ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ಇವರ ಅಮೃತತುಲ್ಯ ಗ್ರಂಥ (ವಾಕ್ಯಧಾ ವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು) ಓದಿ ಬುದ್ಧಿಯು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನದೂ ಅಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನ ಪರಮೇಶ್ವರ ದರ್ಶನದ ತೀವ್ರ ಇಚ್ಛೆಯು ತೃಪ್ತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಚಿಂತನ ವ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ದಿವಸ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನ ತಳಮಳ ಮಾತ್ರ ದೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ನಡಿಯಿತು, ಏನೂ ಸೂಚಿಸಲಾರದಂತಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಿರಾಶ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹತ್ತಿ, ಕಡೆಗೆ ಆ ಮಾರ್ಗವೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿತು. ಆದರೂ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಗೇಳುತ್ತದಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಿದ್ದರೆ, ಅನು ಸ್ತುತಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವೆನು. ಈ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಮೇಲಿಂದ ನಾನು ರಾಂತನಾಗಿದ್ದು ಧ್ಯಾನ ವ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂತು ಅದನ್ನು ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಸಾರ ತಾಪದಿಂದ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಎಲ್ಲಾಧರೂ ರಾಂತಿ ಸುಖವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ಸ್ಥಾನದ ಆವೃಹನವು ಬಂದು ನನ್ನ ಮನೋನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿಯ ಅನುಭವವು, ಧೈಯಮೂರ್ತಿ ವ ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೂರ್ವ ಪರಿಚಯದ ಸ್ಥಾನವು ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕವೇ ನನಗೆ ಇವತ್ತು ಕಾಣಿಸಿತು ಮತ್ತು ಶಂಕಾಕುಶಂಕಾ ನಾಶವಾದವು.

ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ಹಿಂದೆ ೧೯೧೬ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಧೀನವಾದ ನಂತರ ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯು ಗಣಪತಿಯ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾಸ್ತಿಕತ್ವದ್ವೇಷಿಯಿಂದ ನಾನು ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆದು ಒಂದು ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಹುಗಿದು ಬಿಟ್ಟೆನು. ಮೂರ್ತಿಯು ಕಳೆದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಅನ್ನಿಸಿತು; ಆದರೆ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗ್ಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯೋರ ತನದ ಅನಂದನಾಯಿತು. ಗುಪ್ತವಾದ ಮೂರ್ತಿ ವಿಷಯದ ಆಕೆಯ ಅತ್ಯಂತ ತಕಮೇಳವು ಯಾವದ್ದುಕಾರದ್ದಿತ್ತು ಎಂಬುದು ನಾನು ಆ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದವನದಾ ನನಗೆ ಅದರ ಕಲ್ಪನಾ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದ ನಂತರ, ನನಗೆ ಆ ದುಷ್ಟತ್ವದ ಪೂರ್ಣ ವಶ್ಯಾತ್ವವೆನಿಸಿತು, ನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಗುಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ನದ್ದುರು ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಸಂಶಯ ಗಳೆಲ್ಲ ಹೋದವು. ರಾಜಾ ಗೋಪೀಚಂದ ಇವನು ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಗುರು ಶ್ರೀ ಜಲಂದರನಾಥ ಇವರಿಗೆ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ್ಗೆ ಎತ್ತಿ ವೈದು ಒಂದು ತಿಂಪೆಯ ವಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವರ ವಿಷ್ಣುವಾದ ಕಾನಿಷ್ಠನಾಥನಿಗೆ ಅದು ಅಂತರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ಮತ್ತು ರಾಜಾ ಗೋಪೀಚಂದನ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮೇಲೆ ತೆಗೆಸಿದನು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿದವನಿದ್ದರೂ ಗೋಪೀಚಂದನ ಮೇಲೆ ದಯಾರ್ಥ್ಯ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಆ ಜಲಂದರನಾಥರು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯ ವರ್ಷಾದಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಈ ರಾಜಾ ಗೋಪೀಚಂದ ನ ಜಲಂದರ ನಾಥ ವಗೈರೆಯವರ ಸಂಬಂಧ ನೋದಿದ ದೃಶ್ಯವು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರ ಮೇಲಿಂದ ಎವರಿಗೆ ಕೂತಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಗುಪ್ತ (ಇಷ್ಟು ದಿನ ಗುಪ್ತ ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದವರು) ಇವರೇ ಶಿವಸ್ವರೂಪ ಜಾಲಂದರ ನಾಥರಿದ್ದರು ಎಂದು ಒಣ್ಣೆಯಪಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ಸತ್ಯವಸ್ತುವಿನ ಶೋಧವಾಯಿತು.

ಓಂ ಸೋಹಂ

(ಸಹಿ) ಎಸ್. ಟಿ. ಸಾಯಗಾಂವಕರ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಣದ್ವಿ

ಧ್ಯಾನಮೋಳಗಿನ ಒಂದು ಅನುಭವವು.

‘ಸೋಹಂ’ ದ ಜವವು ನಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಮುಂದಿನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಜಗದ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಾಗುತ್ತ ನಾನು ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾತರಮೊ ತಣ್ಣಗೆ ಸ್ವರ್ಗವು ನನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕೈಚಾಚಿ ನೋಡಿದರೆ ತ್ರಿಶೂಲವಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದು ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಎಂಬುದು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಆ ತ್ರಿಶೂಲಧಾರಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಬಹಳ ದಾರಿ ನಡೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ವ್ರಕಾಶ ಕಿರಣಗಳಿಂದ

ಆ ಮಾರ್ಗವು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ತ್ರಿಶೂಲಧಾರಿ
ಯಾದೂರ ಮತ್ತಾರು ಅಲ್ಲವೆ ತ್ರಿಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿದ್ದರು; ಇದನ್ನೂ ನಾನು
ಶ್ವಾಸ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡೆ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಕೇಳಿದೆ, 'ಕು.
ಪ್ರಕಾರವು ಯಾತರವೆ?' 'ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು ಸ್ವಕೃತಕೆ ಬಿರಲು ಕೊಂಡಿರು.
ಅವನು, 'ನೋಡಿ?' 'ನೋಡುವಾಕ್ಷಣ ಮಹಾರಾಜರ ಬೆನ್ನುಹಿಂದೆ ನಡೆಯು
ತ್ತಿರುವ ರಂಜು-ಚಕ್ರಗದಾವದ್ಯಧಾರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪೂರ್ತಿಮಂತ ದರ್ಶನವಾ
ಯಿತು, ಮತ್ತು ವಾದವ್ವರ್ತದೂಡಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಗ್ಗಿದಾಗ ಒಂದು ಭಯಂಕರ
ಸರ್ಪವು ಹೆಜ್ಜೆ ಎತ್ತಿ ಶ್ವಾಸ ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಂತು. ಅವರ ಸದ್ಗುರು ಮಹಾರಾಜರ
ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತರ ನೋಡಿ, ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಸುರಳಿ ಸುತ್ತಿತು, ಮತ್ತು
ಅಂಜಬೇಡಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ನನಗೆ ಬೇಕುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಭೀತಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಘೋರವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ನಾನು ಖಾಲಿ ತಾಗಿಯು ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದೆವು; ಆ
ದರಬಾರದ ನೋಟವು ಬೃಹದಂತ ಪರ್ವತವಾದುದು ಎರಕ್ತವದೆ. ತಾಯಿಯು
ಅನಿವಾರದ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಸೈ ಹರಿದಳು.

ತಾ. ೨೬ ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೧೯

(ಸಹಿ) ಎಸ್. ಟಿ. ಸಾಯಗಾಂವಕರ

ಒಂದುದಿನ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ
ಮುಂದಿನ ಅನುಭವವು ಆಯಿತು.

ಪೂರ್ಣ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಜನ ನಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ರೋಮದಲ್ಲಿ
ಕುಂಡಲಿನ ಶಕ್ತಿಯು ಉದಯವಾಯಿತು. ಒಂದಿಗಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರ
ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಓದಿದ್ದು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಕೈಬಿಡುವ ಆ ವಿಷಯವು,
ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದರು; ಅವರ ಇಚ್ಛತನಕ ನನಗೆ ಅವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ
ವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಬೆನ್ನಿನಿಂದ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಮೇಲೆ ಏರು
ತ್ತಿತು. ಸಂತರ ಅದು ದೃಢವಾಯಿತೆಗೆ ಶೇರಿತು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಯ ಕಮಲವನ್ನು
ಪ್ರಳಯ ತ ಮಾಡಿತು; ಸಂತರ ಅದು ಕೊರಳಿನ ಕಡಿ ಹೋಯಿತು, ಮತ್ತು
ಅದುಗಳಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ವರ್ಗವು ಮುಟ್ಟಿತೆಂತ ನನಗೆ ತೋರಿತು.
ಅದು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅದ್ವಯ ಬಂದಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರ
ವೆಂಟು ಅದು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲುಕ್ಕೆ ಅಗದಂತಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬೆನ್ನಿನಿಂದ
ನಡುವೆ ಇರುವ ಎರಡು ನಾಡಿಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲುಕ್ಕೆ ಅದು ಆರಂಭಿತು. ಮತ್ತು
ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರವು ಕೂಡೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆ ಅಡಚಣೆ ದೂರ ಮಾಡುವ
ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ತಾಸು ತನಕ ಅತೀಯ ಪ್ರಯತ್ನ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಆದರೆ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಡಚಣೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಿದೆ

ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬದನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ವೇಳೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ, ಆದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಡೆಗೆ ನನಗೆ ನನ್ನೊಳಗಿಂದಲೇ ಉತ್ತರವು ಶಿಕ್ಷಿತು.

‘ನಿನಗೆ ಈ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲಿನ ಈ ಭಾಗದ ಜ್ಞಾನವು ಬೇಕಾಗಿ ತ್ತೆಂದರೆ, ಭ್ರಾಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಸ್ಥಿರಮಾಡು’ ನಂತರ ನಾನು ತೋರಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡಿದೆ, ಮತ್ತು ನೀಲಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕಂಡೆ, ಅದು ಕನ್ನಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಂತೆ ತೋರಿತು. ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ತೇಜಸ್ವಿ ಯಾದ ಕಮಲವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಕಮಲವು ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ವಿಭೂತಿಯು ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತ ಕೂತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಆ ಕಮಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಆ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆಂತ ಕಂಡೆನು. ಆ ದಿವ್ಯ ವಿಭೂತಿ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಕೂಡ ಮಾತಾಡುವ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದದರಿಂದ, ಆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಡೆದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು, ಕಾಜಿನಂಥ ಏನೋ ಮುಂದೆ ಇದ್ದು ಅದರ ಎದುರಿಗೆ ನಾನು ನಿಂತಿರುವೆನು, ಮತ್ತು ಅದೇ ಆ ಕಾಜಿನೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತ ನಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾಜಿನ ಪಡದೆಮೂಲಕ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಗತಿ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು ನಂತರ ನಾನು ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದೇ ದೃಶ್ಯವು ಕಾಣಿಸಿತು. ನಂತರ ನಾನು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದೆನೋ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈ ನೋಟವು ಕಾಣಿಸಿತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದೆನು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಪುನಹಾ ಕಾಜಿನ ಪರದೆಯಂಥಾ ಒಂದು ಅಡ್ಡಿ ಕಂಡುಬಂದು, ಅದರೊಳಗೂ ಆ ದೃಶ್ಯವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರತಿಬಂಧದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯು ತೋರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾವ ದಾದರೂ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತೆನು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿವಿಧ ವರ್ಣಗಳ ಪ್ರಕಾಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಎಂದು ಆ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ನಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆಹೋಗುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಜಪವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಕೂತಿರುವ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ತುತಿ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಮಾತು ಹೀಗದಲ್ಲ, ಆ ಕಾಜಿನ ಪರದೆ ದೂರವಾಗಿ ನನ್ನ ರಸ್ತೆ ತೆರೆಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಾನು ಆ ದಿವ್ಯ ಮಾರ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆ; ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಮತ್ಯಾರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಮೇಶ್ವರರೇ ಇದ್ದರು. ನಾನು ಸಮೀಪ ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂತ ಕೇಳಿ ಆ ವಿಭೂತಿಯು (ಶಿವನು) ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಕಡೆ ಒಂದು ಪ್ರೇಮಮಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಎಸೆದು, ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಸಮೀಪ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸರ್ವ ರಂಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ

ಸದ್ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರಂತೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ನನಗೆ ಒಂದು ಜಾಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ತೇಜದ ಗೋಲ ಕವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ತೇಜದ್ದಿತ್ತು. ಆ ವಿಭೂತಿಯ ತೇಜದೊಳಗಿಂದ ಅದು ಹೊರಟಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ವಿಭೂತಿಗೆ ಅನಂತ ಸೂರ್ಯರ ತೇಜ ಸ್ಥಾನ ಒಂದು ವರ್ತುಲವು ಸುತ್ತುಹಾಕಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸೂರ್ಯರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಪಾಲನಮಾಡುವ ಮತ್ತು ನಾಶ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯು ಆ ಶಿವನೊಳಗಿಂದ ಹೊರಡುವದು ತೋರಿತು.

ಆ ವಿಭೂತಿ ಕಡೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಸಂಶಯಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿವೃತ್ತವಾಗಿ ಆದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಆ ವಿಭೂತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆನು. ಓಂ ಶಸ್ವತ್.

ತಾರೀಖು ೧೧ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೩೯ (ಸಬಿ) ಎಸ್. ಪಿ. ಸಾಯಗಾಂವಕರ.

— ೨೨ —

ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ ಗೋವಾಲ ಪೈದ್ರ, ನಾಶಿಕ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು.

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ, ಅನುಗ್ರಹ ವ ಅನುಭವಗಳು.

ನಾನು ವೈದಿಕ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಾನ ಸಂಧ್ಯಾ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪ, ಗುರುಚರಿತ್ರ ಪಾರಾಯಣ, ಇವೇ ನನ್ನ ನಿತ್ಯ ನಿಯಮವು ಈಗ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಹೃದಿಂದ ಬರೆದು, ಅದರ ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದರೆ ಈಶ್ವರೀ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಗುರುವಾರ ತಾ. ೫ ಜಾನವರಿ ೧೯೩೧ ನೇ ದಿನ ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿ, ಶುಕ್ರವಾರ ತಾ. ೫ ನವೆಂಬರ್ ೧೯೩೧ ನೇ ದಿನ ಪೂರಾ ಮಾಡಿದೆನು. ಅಂದರೆ ಅದು ಮುಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹತ್ತಿದವು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನಗೆ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳಾದವೋ ಅವನ್ನು ನಾನು ಶ್ರೀಗುರುಕೃಪಾಧ್ಯಾಯ ದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿದ್ದೇನು ಈ ಗುರುಕೃಪಾಧ್ಯಾಯವೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟರು ಆ ಸಂಬಂಧ ನಾನು ಬರೆದ ಅಧ್ಯಾಯವು ಇರುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಈ ನಾಲ್ಕತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ತಪಶ್ಚರ್ಯದ ನಿಜವಾದ ಫಲವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹವಾದದ್ದೆ ಇರುವದು. ಅದರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

సన ౧౯౨౯ నే దేశంబర తింಗಳల్లి ననగి ముండి దేశాధిపతి
 ఒందు స్వేచ్ఛ బిత్తు. నాను నన్ను కిరీ అళియ నారాయణ గంగోధర
 సహస్రబుద్ధి, అసిష్ఠింటి వేటిరినరి సజ్జన ఇవర మనీయల్లి త్రిగోండి
 ఎంబల్లిరుత్తినే. అవర మనీయ పడసాలీయ మేలీ నాను కూతిరువాగ
 బబ్బ కుంట గ్రహస్థను ఒబ్బ మనుష్యున బిన్న మేలీ కూతు హత్తుహన్నరడు
 ముండి కూడి అల్లిగి బందరు. పడసాలీయ మేలీ అవను ఇళిదు, మోళ
 కాలూరి మనీయోళగిన క్రోణేయల్లి దోణిగి అల్లి కూతను. బాకీ ఎల్లా
 జనరు తూతనిగి నమస్కార మూడరు. ఇదన్న నోడి నాను దోణి
 అవనిగి నమస్కార మూడిదీ. అవను సంతనిరబకుదేందు నాను తిళకొండే.
 నాను పడసాలిగి తిరుగి బందెను. కేలవు దోత్తినమేలీ ఆ కుంటి సాధు
 ఒళగిన క్రోణేయింప పడసాలిగి బందు, ననగి కేళిదు, ' నీవు నాశిక
 దింద యావాగ్గి బందిరి? ' నిన్నే దిదస బందెనీందు నాను టుత్తర
 కేళిచ్చిను. అగి అరు దేశాధిపతి, " నమ్మ మనగి బన్ని, అల్లి నావు
 మూతాడువా." నుతర అవరు ఒబ్బ గృహస్థున బిన్న మేలీ కూతుకొండు
 కేలవు జనర కూడ దోణిదురు; మత్తు కేలవరు నన్ను కూడ బరలిక్కి
 నింతరు. అవర కూడ నాను ఆ సంతర మనగి దోణిదును. అవర మనీయ
 సరస్వతి నదియ ఆడికడ ఒందు గుడ్డద మేలీ ఇత్తు. అల్లి దోణి నాను
 ఒందు క్రోణేయల్లి కూతెను. అల్లియూ ఆ కుంటి సంతరు బందరు. అవరు
 నాశికద సమాజారనన్ను కేళిదురు. అదక్కి నాశికద ఒందు దోడ్డ
 యజ్ఞువు నడిదిద్దు అల్లి బదళ రాష్ట్ర జనరు కూడిరుత్తారే " ఎందు నాను
 అవరిగి దేశాధిపతి. నుతర అవరు ఒందు కాగద తక్కిండు, అదర మేలీ
 ఎళు రూపాయి ఎందు అంకే బరెదు ఆ కాగదవన్న నన్ను హత్తర కేళిచ్చు.
 అదన్న నోడి, నన్ను కిరీయోళగి కృదాకీ నోడిదరే అదరల్ల రూపాయి
 గళిచ్చి. అదక్కి సంతరు అందరు " ఏనూ అడ్డి ఇల్లి, అదరే పో
 బందాగి కేళిచ్చి మరీయబేడిరి, అందరే ఆయితు. " నుతర నాను
 అవరిగి నమస్కార మూడి దోణిదును, మత్తు స్వేచ్ఛ ముగియితు.
 అదక్కి నాను నన్ను దాయరియోళగి బరెచ్చి ఈ స్వేచ్ఛ
 అనుభవవు ముండి నాల్కు పక్షగళల్లి బంతు. అదర స్వేచ్ఛాంతవు ముండి
 దోణిగి స్వేచ్ఛ బందిరు.

సన ౧౯౩౨ నే ఇసవియ ఫేబ్రవరి తింಗಳల్లి రా. రా. సానపడ
 కర సిద్ధాదు. అల్లి సబరివిత్తార ఇరువాగ ఒందు దిన అదరు నాశిక
 మేలించి పుణిగి దోణిగుత్తిచ్చరు. అవరదు మత్తు రా. జయరామపంత

ಕರಸುರಕರ ಇವರು ಸಜ್ಜನಗಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೊಗೆಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸಾಸವಡಕರ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಂದರು ನಿಮ್ಮ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಂಟು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ವಿಭೂತಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದು ಇದು ನಾಶಿಕದ ಜನರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ, ಇದು ದೊಡ್ಡ ಅಶ್ವರ್ಯವು. ಕರಸುರಕರ ಇವರು ಅವರ ಹೆಸರು, ಊರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಸಾಸವಡಕರರು ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ ವಂದೆ ತಿಳಿದೀತೆಂತ ಇಷ್ಟೇ ಅಂದರು. ಕರಸುರಕರರು ನಂತರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ತಮಾಸಮಾಡಿದೆ ಅದರೆ ಪತ್ತೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಸಾಸವಡಕರ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಘಾಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂತ ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು; ಆದರೆ ಯಾವದೆ ಅನುಪೇಕ್ಷಿತ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನ ಹೋಗೋಣವು ಮೇ ತಿಂಗಳ ತನಕ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಘಾಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಾಸವಡಕರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು. ಮತ್ತು ನಾಶಿಕದ ವಿಭೂತಿ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಆನಂದದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆ ನಂತರ ಶಿಷ್ಯರಾ. ಪಾಟೀಣಕರ, ಎಡಪ್ಪೆಕೇಟ ಮುಂಬಯಿ, ಪಂಪರ ಅನುಗ್ರಹಿತ ಮಂದಿ ಇವರು ತಮಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳ ವಿಷಯ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನಿಘಾಡದಿಂದ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ತಾರೀಖು ೨ ಮೇ ದಿನಸ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದೆನು, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಯಾರು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನೆ ತಿಳಿಸಿ, ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಅವರ ಕೂಡ ನಿರ್ಭೀಡಿಯಿಂದ ಸಂಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆನು. ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರಹಂಕಾರಿ ಸ್ವಭಾವ, ಮಾನಸಿಕ ಸಮತಾ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂತೆ ಇವೆಲ್ಲ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಮಂತವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದವು. ನಾನು ಯಾರು ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು.

ಇದರ ನಂತರ ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆರೋಗ್ಯವಿರುವವರಾದ ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ನಿರಭವಾರ ತಾ. ೧೦ನೇ ಮೇ ದಿನನ ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಸಿಗಾರೇಟ ಹಚ್ಚಿ ಸೇದಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು ಅಶ್ವರ್ಯ ಇದಲ್ಲ, ಅದರೊಳಗಿಂದ ಒಂದೇವರುನೆ ಅತ್ತರದ ಸುಗಂಧವು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಹಾರಾಜರಂದರು “ ಹೀಗೆಯೆ ಕುಳಿತು ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುವೆನು. ನೀವು ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ಬನ್ನಿರಿ.” ಆ ನಂತರ ಮರುದಿನ ಅಂದರೆ ಗುರುವಾರ ತಾ. ೧೧ ನೇ ದಿನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದೆನು. ಅವರು ನನಗೆ ‘ ಸೋಹಂ ’ ದ ಪಂಕ್ತವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅದರ

ಜವನನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಕಾರ ಉಪ್ಪನ್ನವಾಗು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾನಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಅರ್ಧತಾನು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಮುಂದೆ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಎಲ್ಲಿ ಆಗುವ ದೆಂತಲೂ ತಿಳಿಸಿ, ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ನೆಟ್ಟನ ರಸ್ತೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಸಂತರ ಒಂದೇ ವಾರದಾದಾಗ ಈ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಂತೆ ಅನುಭವ ಬಂತು.

ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡು ಜ್ಯೋತಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಅದು ವ್ಯಸರಣ ದೊಂದಿ ಅದು ದೈವೀಪ್ರಮಾನವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಣಬರು ತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಆಸರೆಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಮುತ್ತು ಆಸರು ಅಭ್ಯಾಸ ಜಾಲೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ದೇವತೆಗಳ ದೈವೀಪ್ರಮಾನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ನನಗೆ ಆ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ, ಈ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಕೇಳಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಇಲ್ಲವೆಂತ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಅಸರು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯುಟ್ಟು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದು "ಅಂಜಬೇಡಿರಿ ಅನು ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದು ಅಂತ ಹೇಳಿದರು." ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ, ಗುಡ್ಡ, ಆಳವಾದ ಕೆರೆ, ಗುಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳು, ಅರಣ್ಯಗಳು, ವ್ಯಾಪ್ತ, ಸರ್ಪ, ವನಗಳು, ಉಪವನಗಳು ವಸ್ತುರ ಕಾಣಬಂದವು. ಮತ್ತು ಸಿಕ್ಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂತ ಮಹಂತ ಮತ್ತು ಜೈತನ್ಯಯುಕ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಣದತ್ತಿದವು. ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಇಡೀ ವಿಸ್ತರವೇ ಆ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಈ ದೃಶ್ಯಗಳು ಸಿನೇಮಾದೊ ಳಗಿನ ಫಿಲ್ಮದಂತೆ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ನಿಘಾಡಕ್ಕೆ ನಾಸವಡಕರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಆಸರ ಹಿಂದಿ ನಿಂದ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನೂ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಅಂದರೆ ಗುರುವಾರ ತಾ. ೨೯ ಜೂನ್ ೧೯೩೩ನೇ ದಿನವ ಎಲ್ಲರೂ ಮಲ ಗಿದ ಮೇಲೆ, ಮಹಾರಾಜರು ನನಗಂದರು, " ನಾನು ನಿನಗೆ ಈಗ ನಿರ್ಗುಣದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯುತ್ತೇನೆ." ಹೀಗೆಂದು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಡಲೇ 'ನೋಡು ನೋಡು' ಹೀಗೆ ಫ್ಲಾನಿಯು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಸಿತು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರಂದರು, 'ಈಗ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿ ಜಪ ಮಾಡಿರಿ.' ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅರ್ಧ ಎಚ್ಚರ ಅರ್ಧ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ಥಿತಿ

ಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡದಾಗಿ 'ಸೋಹಂ' ಧೈರ್ಯವು ವ ಮಂಜುಳವಾಗಿ ಘಂಟಾ ನಾದವು ಕೇಳಬಂತು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಮಂಜಾನೆ ಹೇಳಿದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಘಂಟಾನಾದ ಯಾವದರವೆಂದು ಕೇಳಿದೆನು.

ಅವರು ವೈವದಾರದೊಳಗಿನ ಒಂದು ಉಗಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರು, ನಾವು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಮೊವಲು ಘಂಟೆ ಬಾರಿಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ದೇವದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಆ ಸ್ವಕಾರ ಘಂಟೆಯ ಮಂಜುಳ ನಾದವು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವದು, ಇದು ಬ್ರಹ್ಮನಾದವೆ ಹಾಗೆಯೇ ದಶನಾ ದಗಳಿವೆ, ಅವು ನಮಗೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಾವು. ಅನು ಆದಮೇಲೆ, ಪುಸ್ತಕ ದೊಳಗಿನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಅದು ಹೀಗೆ ಅನುಭವವೆ ಕೊಟ್ಟಿರು, ನನಗೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾದಗಳು ಅಖಂಡವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆ ಸ್ವಕಾರ ನಾನು ಪ್ರಕಾರದೊಳಗಿನ ದೃಶ್ಯಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುದಾಗ, ಈ ಬ್ರಹ್ಮನಾದವು ಚಾಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಶಂಬನಾದ, ಒಮ್ಮೆ ದಂದಭಿನಾದ, ಒಮ್ಮೆ ಮೈವೀಣೆಯ ಸ್ವರ, ಒಮ್ಮೆ ಮೃದಂಗನಾದ, ಒಮ್ಮೆ ಮುರಲಿನಾದ, ಸಾರಂಗನಾದ ಹೀಗೆ ನಾದಗಳು ಕೇಳಬರುತ್ತವೆ.

ಮಹಾರಾಜರು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಕೆಲವು ದಿನವ ಹಿಂದೆ ಅವರು ನನ್ನ ಹತ್ತರ ರೊಕ್ಕ ಬೇಡಿದರು, ನನ್ನ ಹತ್ತರ ಆಗ ಇದು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೋಟು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರಂದರು ಈಗ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿದವು ನನಗೆ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ಏನೂ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಗುರುಪಾರ್ಥಿವೆಯ ದಿನ ಮಹಾ ರಾಜರು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಮೊಲೆ ಹಾಕಿದೆನು. ಮತ್ತು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಆ ಘೋಟೋದ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ. ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೂತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ನನ್ನ ೧೯೨೯ರ ಒನೆಂಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ನೆನಪು ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಕುಂಟೆ, ಮಹಾರಾಜರು ಕುಂಟರ. ಈಗದಾದ ಮೇಲೆ ಏಳು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು ಆಗ ಬೇಡಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿದವು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಗುರುಪಾರ್ಥಿವೆಯ ದಿನ ನಾನು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ದಕ್ಷಿಣೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದರು, ಎಂಬ ದೃಶ್ಯವು ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೆಯರು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಬಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಂದವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರ ಘಟನೆಯದು ದೊಡ್ಡ ಕೌತುಕವೆನಿಸಿತು.

ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವ ಮೇಲೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಿತಿ ಏನದೆ ಎಂದು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಗೊಂದಲ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಲ್ಬಾದ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮಾಧಿ ಇದ್ದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಸಭಾಮಂಟಪ ಇದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವವಾಗುತ್ತದೆ. 'ನೂತನ ಸಂತ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ' ಈ ವಸಂತ ಒಂದು ಹಬ್ಬವು ಗ್ರಂಥವಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಲ್ಬಾದ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಲ್ಬಾದ ಮಹಾರಾಜರ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರು ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂತ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಗಜಾನನಮಹಾರಾಜರ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರು ಇದೇ. ಇದು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಾಂತ ತ್ರೀಗೊಂದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಆಯಿತು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕುಂಟ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾಕೆ ಕಾಣಿಸಿದರು, ಇವರ ಸಂಗತಿಯೂ ಕೂಡಿ ಬಂತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದಾಗ, ಈ ಸ್ಥಳವು ಸಂಗತಿ, ಏಕು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜೋಡಿಕೆ, ಮತ್ತು ತ್ರೀಗೊಂದೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಯಾಕೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳ ಜೋಡಣೆ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರು ಬರೇ ನಕ್ಕರು.

ಇವರ ಮುಂದೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವೇ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಗುರ್ತು ಇಲ್ಲದ ಸತ್ಪುರುಷನು ತೇಜೋವಂತ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂತಿದ್ದು ಮತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ತೇಜೋವಲಯವುಳ್ಳ ಮುಖಕಮಲ ಮಾತ್ರ, ಹೀಗೆ ದೃಢವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಬಹಳ ದಿನ ಅದೇ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅವನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರವರು " ನೀವು ರಾವಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತಿಯವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಸತ್ತು ಮಹಾರಾಜರ ಫೋಟೊ ಅವರ ಕಡೆ ಅದೆ, ಅವರ ಮೇಲಿಂದ ಸುತ್ತಿಂದೂ ಫೋಟೊ ತೆಗೆಯುವುದು ಅವನ್ನು ಪೂಜೆಗೆ ಇಡಿರಿ. " ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ರಾವಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತಿಯವರ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಫೋಟೊ ಹೇಡಿಸಿ ಅವನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಅದು ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲದ ಮಹಾರಾಜರ ಗುರು ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಮಹಾರಾಜರು ನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸರಿದಾರ; ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವರವರು, ಫೋಟೋ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಅವನ್ನು ನಿನಗೇ ಗಿಡ್ಡೆಯ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಈಗ ಅವರವೇ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತ ಕೊಂಡಿರಿ.

ಒಂದು ದಿನ ಅಂದರೆ ತಾ. ೧೪ ಅಗಸ್ಟ್ ೧೯೪೭ನೇ ದಿನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಗಡಬಡಿ ಆಗಿದೆ, ಎಂದು ಅವರವರು; ನ ಹೀಗೆ ಅವರು ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಮನೋಹರನ ಜನರು ಹೇಳಿದರು. ಏನಾದರೂ ಪತ್ರ ವಗೈರೆ ಬಂದಿರುತ್ತವೆಯೋ

ಹ್ಯಾಗೆ ಎಂದು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ, ಪತ್ರಯಾತಕ್ಕೆಬೇಕು ನಿಮಗೆನು ಅದು ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ? ಹೀಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ನಾನಾ ಸಮರ್ಥ ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ತಂತಿವರ್ತಮಾನ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಂಕರನು ಅತ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಕೂಡಲೆ ಹೊರಟು ಬನ್ನಿ, ಎಂದು ಏನಂತಿ ಇತ್ತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾರಾಜರು ಕೂಡಲೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಆಗ ನಾನಾ ಸಮರ್ಥ ಇವರ ತಮ್ಮನ ಮಗ ಮನಿನಜಾಯಚಿಸದ ರೋಗದಿಂದ ಅತ್ಯವಸ್ಥವಾಗಿ ಸರ್ವಡಾಷ್ಟರರು ಆನನ ಆರಾ ಬಿಟ್ಟಿರುವರೆಂತ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮುಂದೆ ಬೇಗನೆ ಅವನು ಮಹಾರಾಜರ ಕೈವೆಯಿಂದ ನೆಟ್ಟಿಗಾದನು; ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದದೆ ಎಂಬುದು ಯೋಗಿ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಮಹಾರಾಜರ ಅಜ್ಜಿ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಅರ್ಧ ಅರ್ಧ ತಾಸು ಕೂತು ಹೀಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷತನಕ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇತರ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಮನಸ್ಸಿನ ಇಷ್ಟು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಯಾಗುತ್ತದಲ್ಲ, ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರಿವೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವು ಅಂತರ್ಮುಖದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣುವದಾದರೆ, ಅವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚರ್ಮ ಚಕ್ಷುವಿನಿಂದ ನೋಡಿದಂತೆಯೇ ತೋರುವವು. ಈ ದೃಶ್ಯಗಳು ಈಗ ಮಾತ್ರ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ನಂತರ ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅವು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ದೃಶ್ಯವು ಸಮೋದಿತ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರದೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಅವು ಕಾಣಿಸದೆ, ನೋಡುವಂಥ ಇತರ ದೃಶ್ಯಗಳು ತೋರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಅನಂತದೊಳಗೆ ತುಂಬಿರುವ ಅಗಮ್ಯತ್ವವು ಮಹಾರಾಜರ ಕೈವೆಯಿಂದ ದೃಗ್ಗೋಚರವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ ವಿಷಯಗಳ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಇದ್ದು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ಬಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಯೋಗಿ ಆಗುತ್ತಾನೆಂತ ಗೀತಾ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ ಅವುಗಳು ಈ ದ್ರವ್ಯಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಖರೆ ಆದವು. ಅವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುವೆನು.

ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿರುವಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ರಾಮಭಾವೂ ಜೋಶಿ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅಪರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತ್ತಲು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರೇ ವೆಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನು ನಾನು ತೆರೆದೆನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಡಕು ಪಾತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತು ಹರಕು

ಅರಿವೆ ವಗೈರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಸಾಮಾನು ಇತ್ತು. ಅವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದೆ; ಕಡೆಗೆ ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳು ಹೊರಟವು; ಅವು ಯೋಗವಾಚಿಷ್ಠ ಭಾಗ ೨ ಮತ್ತು ೩ ಹೀಗಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ನಾನು ತೆರೆದು ನೋಡಿ, ಮತ್ತು ಪುನಹಾ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಜೀನಸು ಹಾಗೆಯೇ ಪಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟೆ. ಆ ವೃದ್ಧ ಇಲ್ಲದಂತಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನವು ವಿಸರ್ಜನ ಆದ ಮೇಲೆ, ನಾನು ರಾಮಭಾವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, “ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಒಂದು ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರೆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಅದೆ ಏನು” ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವರೊಂದು ಅಂಧ ದೊಂದು ಪಟ್ಟಿಗೆ ಅದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿದರು. ಅದೇ ಮೇಲೆ ಅದರೊಳಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳಿದ್ದಾ ಫೇನು ಎಂದು. ಕೇಳಿದ್ದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರುಪಯೋಗದ ಸಾಮಾನು ಮಾತ್ರ ಇದೆ, ಗ್ರಂಥಗಳಿಲ್ಲ ಅಂದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಚೇಷ್ಟೆ ಅನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿರಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಕಂಡೀಲು ಹೆಚ್ಚಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಯನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ನಿರುಪಯೋಗಿ ಸಾಮಾನು ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಯೋಗವಾಚಿಷ್ಠದ ಎರಡು ಭಾಗಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಮಭಾವುನ ಪುನೆಯ ಬೀಗನ ಇಂಗಿ ಷದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹೆಸರು ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನದೊಳಗಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಆ ಎರಡೂ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಏನು ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಧ್ಯಾನವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದ್ದೆನೋ ಅದರ ಅನುಭವವು ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಆ ಕಾರಣ ಅನಂದವಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರು ಯೋಗಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಧನ್ಯಭಾವವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರೆ ತಾರೀಖು ೮ನೇ ಜನವರಿ ೧೯೩೫ನೇ ದಿವಸ ಒಂದು ಜಿನುಗನ ತಾರು ಕಂಡೆ; ಅದು ಹಾವಿನಂತೆ ಡೊಂಕುಡೊಂಕಾ ಗುತ್ತ ಅದರದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಕ್ರವಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಡೊಂಕು ಡೊಂಕಾದ ನಾನಾವಿಧದ ಪ್ರಕಾಶಗಳು ಹೊರಟು, ಅವುಗಳು ಒಂದೊಳಗೊಂದು ಕೂಡಿ, ಆ ಚಕ್ರವು ಗರಗರನೇ ತಿರುಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಡ್ಡವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಮೇಲೆ ನೂರು ನೂರೈವತ್ತು ಹುಡುಗರು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಉಡಿಗೆ ತೊಟ್ಟು ಕೂತಿರುವರು; ಆ ಗುಡ್ಡದ ಕೆಳಗೆ ಭಗವಾನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ಇವರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಗೋವಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೋಲುಕೋಲೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ನಾನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮರು

ನನಗಂದರು, ' ನೋಡುತ್ತಿ ಏನು, ಕೋಲಾಟ ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಾ. ' ತತ್ಕಾಲ ನಾನು ಕೋಲುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಸರ ಕೂಡ ಆಡಿದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲ ದೃಶ್ಯ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ತಾರೀಖು ೧೨ ಜಾನೆವರಿ ೧೯೩೬ ನೇ ದಿವಸ ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಂದು ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿದಂತೆ ತೋರಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಕುಲದ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮೇಲಿಂದ ಬಂದು ನನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮುಂದೂಡಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾವನೂ ಒಬ್ಬನು ಅತ್ತಕಡೆ ಹೋಗಿ ಬೇಡ ಇತ್ತಲಾಗೆ ಬಾ ಅಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಚಕಿತನಾದೆನು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಶುಭ್ರ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರಿಧಾನ ಮಾಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಕೈ ತಲೆ ಬುಡಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅನಂತರ ನಾನು ಆಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ, ಮತ್ತು ಆಕೆಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಆಗ ದೃಶ್ಯವು ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು.

ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುಂದೆ ರಸ್ತೆಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧ ವಾಡ್ದು ಕಂಡೆನು. ಕಲ್ಲುಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ರಚಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೆ ಗೋಡೆ ಎರಿಸಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ರಸ್ತೆ ಇಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿದು ಹಾರಿ ಮುಂದೆ ಹೋದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಳವಾದ ಕಂದರವಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರ, ಸಿಂಹ, ನರಿ, ಮತ್ತು ಮೊಡ್ಡ ಮೊಡ್ಡ ಸರ್ಪಗಳು ನಾನು ಮೇಲಿಂದ ಹಾರಿ ಹೋಗುವ ದೆನ್ನು ನೋಡಿ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದವು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿದು ಬೀಳಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಾನು ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ನಗೆ ಬಂತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ದೃಶ್ಯವು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾರುತಿಯ ಗುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಒಂದು ಗುಡಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾಶಿಕ ವ ಪಂಚವಟಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರುತಿಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡೆನು, ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ನಿತ್ಯ ಹೊಸ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ರಮಿಸಿ ಆನಂದವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು.

(ಸಹಿ) ವಿಶ್ವನಾಥ ಗೋಪಾಲ್ ಪೈದ್ಯ.

ರಾ. ರಾ. ಪಾಂಡುರಂಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭಾಗವತ, ೯೯೧, ಸದಾಶಿವ ಪೇಶ
ಪುಣೆ ೨ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು:—

ಗುರುವಾರ ತಾರೀಖು ೧೨ ಮೇ ೧೯೩೮ ನೇ ದಿನ ಮಹಾರಾಜರು
ನನಗೆ ' ಸೋಹಂ ' ಮಂತ್ರದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಆದಿನ ನೃಸಿಂಹ
ಜಯಂತಿ ಅಂದರೆ ವೈಶಾಖ ಶು. ೧೨ ಸಹ ಚತುರ್ದಶಿ ಇತ್ತು. ಅನಂತರ ೪-೫
ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಕೆಲವು ರೂಪಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಮಹಾರಾಜರು
ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನನಗೆ
ನಾನಾಬಣ್ಣದ ತೆರೆಗಳು ನನ್ನಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿವೆ
ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು. ಹಾಗೂ ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ
ಅವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾಶದ ಒಂದು ಬಿಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು,
ಅನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ಬಿಂದುವೂ
ಕಾಣದಂತಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಹಾಸಿಗೆ
ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಆ ಕೋಣೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ' ಸೋಹಂ'ದ
ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳು ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಹತ್ತಿದವು. ಅವು ಸುಮಾರು ಐದು
ಸೆಕೆಂಡ್ ಇದ್ದು ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲದಂತಾದವು.

ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರ ಅಪ್ಪಣೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ನಾನು ನಾಶಿಕದಿಂದ
ಪುಣೆಗೆ ಬಂದೆನು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅಸ್ವಪ್ನ
ದಿಶೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಎರಡು ತಿಂಗಳ ತನಕ ಸಮಾಧಾನಕಾರಕ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗ
ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಕಾಶದ ಲಹರಿಗಳು ನನ್ನಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತವೆ
ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬರುತ್ತವೆ, ಇದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಗತಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನೋಡುವ
ಸಲುವಾಗಿ, ಮಹಾರಾಜರು ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು, ಆದರೆ ನನ್ನ
ಉತ್ತರಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತನಿಸಿತು. ಆದ್ದ
ರಿಂದ ಅವರು ನನಗೆ ಜಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರತಿ ದಿನ ೬೦೦೦ ಜಪ ಮಾಡ
ಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾನು ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೀಪದ
ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ್ದಾಗ ಜ್ಯೋತಿಯೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಕಮಲಗಳು ಕಾಣಿಸು
ತ್ತಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇಂಥಾ ಕಮಲಗಳು ಷಟ್ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.
ಹೋದ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಚ್ಛ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿಯ ಸ್ವರೂಪವು ತೋರಿತು.
ಅನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಒಬ್ಬ
ದೇವಿಯು ತೋರಿದಳು. ಆ ದೇವಿಯು ಅಂತರ್ಧಾನಳಾದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು

ಎರಡು ನಿಮಿಷ ತನಕ ಇಷ್ಟು ರಾಶ ಸ್ಥಿತಿಯು ಮತ್ತೂ, ಅಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಎಂದೂ ಅನುಭವಿಸಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿತ್ಯದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಮೊದ್ವ ಮಹಾರಾಜರು ಅಂದರೆ ನಾರಾಯಣ ಸರ್ವಜ್ಞ ಮಹಾರಾಜರು ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕೂತವು ಕಂಡೆನು. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಒಂದು ಜಟಾಧಾರಿ ಮೂಲಕ ಕಾಣಿಸಿತು. ನುಬಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಒಂದು ದಿನ ಹೀಗೆ ಎರಡು ದಿನ ಗಡಿಗಳು, ಪೂಜಾಸಾಹಿತ್ಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಹಿತ್ತಾಳೆ ಸಮೆ ವಗೈರಿ ಸಾಮಾನು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದ ಕೆಲವು ಪ್ರಿಯರು ಭಕ್ತರಾದ ತಾಟೀಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಮೊದ್ವ ದಿನದ ಕೂಡೆ ಇವು ಅದು ಮುಖ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊದ್ವ ವಿಜೃಂಭಣೆ ದೀಪವು ಹಬ್ಬವು ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಸುವಾಸಿನಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಎರಡೂ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಯು ಮುಖ್ಯ ಭಾಗ ಕೂಡಿದ್ದರು ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಏನೂ ಪ್ರಯತ್ನದ ವಿನಯ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪೂಜಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ (ಸತ್ಯಸುಧ್ಯದಲ್ಲ) ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಸೇರುತ್ತೇನೆ. ಧ್ಯಾನಮಗ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ರೋದದ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರದ ಅಘಾತಗಳ ಅರಿವು ನನಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಏಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನ್ನು ಮೂಲ ಮಾಡುವ ಸಮಯ ಮುಂದುವರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಸ್ಥಿತಿಯು ಲನುಭವವು ನನಗೆ ಈ ಮರೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

(ನು) ವಾಂಡುರಂಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭಾಗವತ

— ೨೪ —

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ದೇಶಮುಖ ಬಿ. ಎ. ಎಲ್ ಎಲ್ ಬಿ. ಎಡ್ ಮೊಕೇಟೆ, ಪುಣೆ, ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರಿಗೆ ತಾರೀಖು ೭ ಜುಲೈ ದಿನ ಬಂದ ಪತ್ರದ ಮಜಕೂರು. ಬರ್ಗ್ ೨ ನಾರಾಯಣವೇರ, ಪುಣೆ ಶಹರ.

ತಮ್ಮ ಸತ್ಯ ಮುಟ್ಟಿತು ಅನಂದವಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ನೆನಪಾದ ವಿನಯ ಒಂದೂ ದಿನ ಹೋಗದು. ಒಂಭತ್ತುವರೆ ಹತ್ತರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವದು. ಒಮ್ಮೆ ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ದೃಶ್ಯವು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಶುಭ್ರ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದೈವೀಷ್ಯಮಾನವ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕೇವಲ ಮೂರ್ತಿಯೊ ಎಂಬಂತೆ ಒಂದು ಅರ್ಧ ಪುತ್ಥಳಿಯು (ಟೊಂಕದಿಂದ ಮೇಲಿನ

ಭಾಗ) ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಆತನ ಮೈಮೇಲೆ ನಾರಂಗಿ ಬಣ್ಣದ ಒಂದು ಕಫನಿ ಇತ್ತು. ಆತನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಇಂಥಾದ್ದೇ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸಬೇಕೆಂತ ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು.

(ಸಹಿ) ಬಿ. ವಿ. ದೇಶಮುಖ ಉರ್ಫ್ ಬಾಬಾನಾಹೇಬ.

—೨೫—

ಶ್ರೀ. ಬಾಳಕೃಷ್ಣ ಮಹಾದೇವ ಗಡಕರಿ ಸಾರಾಯಣ ಪೀಠ ಮನೆ ನಂಬರ ೧೦ ಪುಣೆ ಶಹರ, ಇವರ ಅನುಭವಗಳು:--

ಸನ್ ೧೯೦೯ ನೇ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಸುರೈವದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ದಿನಗಳ ಸದವಾಸವಾದ ಮೇಲೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮೊಡನೆಗೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು. ಅವರು ನನಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಳಗಿನ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಯಾವಾಗ ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದ ಕಡೆ ಹೋದನು, ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿ 'ಸೋಹಂ'ದ ಜಪ ಆಗುತ್ತ ಇದೆ ಎಂತ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅವರು ನನಗೆ ನಾಭಿ ಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನಾನು 'ಸೋಹಂ'ದ ಜಪವನ್ನು ಐದು ಮಿನಿಟು ಮಾಡಿದೆ ಆಗ ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರಕಾರದಂಥ ಅತ್ಯಂತ ತೇಜಸ್ವಿ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ಇದು ನನ್ನ ಆತ್ಮಪ್ರಕಾಶವೆ, ಮತ್ತು 'ಸೋಹಂ'ದ ಜಪದಿಂದ ಇದು ನನಗೆ ನಿರಂತರ ಕಾಣಿಸಿತು ಎಂದು ಅವರಂದರು. ನಾಭಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಜಪವು ನಡೆಯುವಾಗ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನನಗೆ ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದ ಕಡೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಜಪ ಸುರವಾದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗಳು ಉಪ್ಪನ್ನು ವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು, ಮತ್ತು ಲ ತೆರಿಗಳ ಪೆಟ್ಟು ಮೊದಲು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಆ ಲಹರಿಗಳು ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಡೆಗೆ ದಬ್ಬಿದವು, ಹೀಗಾಗುತ್ತಲೆ ಅವರು ನನಗೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಜಪಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಹರಿಗಳ ಭಾವ ಉಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಈ ಜಪವು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಜಾಲು ಇತ್ತು, ಆ ಮೂಲಕ ಮುಂದಿನ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು.

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳು ಶಾಂತವಾದ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯಾಕಿದಂತೆ ಮಧುರವಾದ ಶಬ್ದ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿ ಆ ಕಾರಣ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನೀರಿನ ದಬದವಿಯಂಥ ದ್ವನಿಯು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಘಂಟಾನಾದ ಸುರುವಾಯಿತು. ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಘಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದಂತೆ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಘಂಟಾನಾದವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕೇಳಬಂತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗುವದೋ, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಹೋಗುವದೋ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಘಂಟಾನಾದವು ಭಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ನಾದಲಹರಿಯ ನೆಟ್ಟುಗಳು ನನಗೆ ಸಹನವಾಗದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಈ ನಾದವು ಹೀಗೆಯೇ ಇತ್ತೆಂದರೆ ನಾನು ಹುಚ್ಚನಾದೇನು, ಅಥವಾ ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಯಾವದಾದರೂ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತೂತಾಗಿರುವುದೋ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅಂಜಿಕೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವ್ರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಆಗ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಹಾನ್ ಯೋಗಿಗಳ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಗಡ್ಡಗಳಿದ್ದು ಮುನಕವ ಮೇಲೆ ಜಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಆ ನಂತರ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮಹಾರಾಜರು (ಅಂದರೆ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿ ಮಹಾರಾಜರ) ಮತ್ತು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರೂ ಇವರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ನ ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ಹತ್ತಿತು. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡನೇನೇನೋ ನಾನು ಎಚ್ಚರ ಆದೆ. ಆಗ ಈ ಘಂಟಾನಾದವು ಬಹಳ ಮಧುರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಂತು. ನಂತರ ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು.

(೧) ' ಸೋಹಂ ' ಜವದಲಹರಿಯ ಅನುಭವ ಅಂದರೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಕಣ್ಣು ನೋಡಿದೆ. ಅದರೊಳಗಿನ ಗೊಂಬೆ ರತ್ನಜಡಿತವಾಗಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಅದೊಳಗಿಂದ ನೀಲಪ್ರಕಾರವು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದು, ಆ ಪ್ರಕಾರದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕಾಣಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳ ತನಕ ನನಗೆ ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಸತತ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಮಾತ್ರ ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

(೨) ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಾಯಿಕಾಯಿಯಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಮುತ್ತುಗಳು ಕಾಣಿಸುವವು. ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಹೊವುಗಳು, ಸರ್ಪಾಕೃತಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಗಳು, ಮುತ್ತಿನ ವರ್ತುಲಗಳು, ಮುತ್ತಿನ ವರ್ತುಲಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೆಡೆ ಎತ್ತಿದ ನಾಗ ಸರ್ಪ, ಮತ್ತು ಅದರ ಸಮೀಪ ಹೆಡೆ ಎತ್ತದ ಒಂದು ನಾಗ ಹೀಗೆ ಕಾಣಿಸುವವು. ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಹೋಗುವದೋ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಈ ಆಕಾರಗಳು ಕಾಣಿಸುವವು.

(೩) ನಿರಂಜನದ ಜ್ಯೋತಿ ನಡುವೆ ನವಿಲಗಂಗಳಂಥಾ ಕಿರಣಗಳ ಜಾಳಿ ಗೆಯ್ಯು ತೋರುವದು. ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮತ್ತು ಹೊರ-

ಬಿಡುತ್ತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಜಾಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕೆಂದ್ರವುಳ್ಳ ಸಾಲ್ಕು ವರ್ತುಲಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅವು ಬಹಳ ತೇಜಸ್ವಿ ಇರುತ್ತವೆ.

(೪) ಕಾಮಧೇನು ದರ್ಶನ:— ಕಾಮಧೇನು ಅಂದರೆ ಸರ್ವ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವ ಈ ದೇವತೆಗಳ ಆಕಳು—ಹೃದಯದ ಒಳಗಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಘಿಕದಂತೆ ಬಿಳಿವರ್ಣದ ಒಂದು ಆಕಳು ಕಂಡೆನು. ಅದು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗವನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೆಚ್ಚಲಿನಿಂದ ಹಾಲಿನ ವರ್ಷಾವ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹಾಲಿನ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಯೆ ಆಗಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಸಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಇದೇ ದರ್ಶನವು ನಾಶ್ವೈದು ಸಾರಿ ಆಯಿತು, ಆಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಆನಂದವಾಯಿತು ಅದು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮೇಲೆ ವರ್ಣಿಸಿದಂಥ ಮತ್ತು ಬಹಳ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿ ದ್ದೇನೆ. ಅವೆಲ್ಲ ನದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

“ ಓಂ ತತ್ಸತ್ ”

ಸದ್ಗುರುಗಳ ಚರಣಾಶ್ರಿತ

ತಾ. ೧೮ ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೩೯

(ಸಹಿ) ಬಾಳಕೃಷ್ಣ ಮಹಾದೇವ ಗಡಕರಿ

—೨೬—

ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಕೆ. ಪ್ರಧಾನ ಇವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೊದಲನೇ ಭಿಟ್ಟಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವು:—

ಕಳೆದ ಸುಮಾರು ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದರೂ ಸನ್ ೧೯೩೭ ಫೆಬ್ರವರಿ ಕಡೆತನಕ ‘ ನಾನ ದರವಾಜಾ, ನಾಶಿಕ ’ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮುರಲೀಧರ ಗುಪ್ತೆ ಉರ್ಫ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಸಂಬಂಧಿ ನನಗೆ ಏನೂ ಸಮಾಚಾರ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಾಚಾರವು ನನ್ನ ಕಡೆ ಭಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನ ಕಡೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಸಹಜ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಮಾತಾಡುತ್ತ ತಿಳಿಯಬಂತು. ಮಾತಾಡುವ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯ ಹೊರಟಿತು, ಮತ್ತು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಹೊರಬಿತ್ತು. ವಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅಂತರ್ವ್ಯಷ್ಟಿ ಸಂಪಾದಿಸುವದು ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಗೃಹಸ್ಥನು ಈ ಸಂಬಂಧವಿಂದ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದನು;

ಮತ್ತು ತನ್ನದಾದ ಯಾವ ವಸ್ತುವೆಂಬುದೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿತು. ಸುಡದೆ ಸುಡಿಸಿ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸಮಜ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಂದನು. ಆ ಮೂಲಕ ಯಾವುದಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಮತ್ತು ಆ ಗೃಹಸ್ಥನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದ, ನನ್ನನ್ನು ಆ ವಿದಾರಾಜನ ಕಡೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿನ ಮತ್ತು ವೇಳೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವಷ್ಟು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನು ಮೊರಟು ಹೋದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಕ್ಲೇಶಗಳು ಉತ್ಪಾದಿತ. ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ಸೂಚನೆ, " ಇವರು ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಧನಗಳಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಈಗ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾರುಕದ್ದೆಂದು ನನಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿದು ಬಿಡಬಹುದು ಸುನೇನು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾವವಿರಬೇಕು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ರಾಮ ಮಾರುತಿ ಇವರ ಹೊರತು ಮರೆಯುವ ಸಾಧನ ಇರುವುದು ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮಾರುತಿ ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಕಿವಿಗೂ ಹಬ್ಬಿರುವುದು. ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಮಾಧಿ ಇದೆ ಅದರ ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರಾಜನು ಅದರ ಚರಿತ್ರೆ ವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಅದರಿಂದ ಇವರ ಸಂಬಂಧ ಏನಾದರೂ ಬಿಡಬಹುದು ಎಲ್ಲೆಯೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಂತು, ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಇವರ ಗಣನಾರ್ಹವು ಅತಿರೇಕವಾಗಿ ಅಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಯಾವುದು ಮೇಲೆ? " ಎಂದೆ ಕನ್ನಡದ ಗುಣ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು.

ಅದರೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಸಾಧನ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆ ಮಾರುತಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದೇನಾದರೂ ಈಶ್ವರ ಸತ್ಯವುಂಟೆ ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವು ಚಿಕ್ಕದಿರಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತು. ತ್ರಿವರಾಹಕ್ಕೂ ಮರಮಹನ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ, ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮತೀರ್ಥ. ವಗೈರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಭೂತಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಾನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಓದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಭಾವನೆಯು ಅಧಿಕವಾಯಿತು. ಕಾಲೇಜು ದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಗುಡ್ಡದಮೇಲೆ ಹೋಗಿ 'ಓಂ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವ ಆಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. 'ಓಂ' ಕಾರವನ್ನು ಆವಷ್ಟು ಉಚ್ಚಸ್ವರದಿಂದ ಜಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಂದುದಿನ ಹೀಗಾಯಿತು. ನನ್ನ ಜಪಿಸುವ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಉತ್ಪಾದಿತವಾಯಿತು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತ ಅನಂದದ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಒಂದು ವಿಷ್ಣುತ್ವ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನಿಂದ ಮೊರಟು ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ನನಗನಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಅನಂದವು ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಭಾಂಡೋಪನಿಷತ್ ಲೋಕವಾದುದು ಅದು ಒಡಿಯುವತನಕ ಉಬ್ಬಿ, ಕಡೆಗೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಒಡಿದು ಹೋಗಿ ಹೋದಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಹಾಗೆಯೇ ಅನಂದವಾಯಿತು. ಅದರ ಅದು ಇಷ್ಟು ಗೋಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಮನ

ನೃನು: ಕಡನೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ತರು ನನ್ನ ಜಡದೇವನು. ಏಲೀನ
 ಪಾಲುತೂ ಎಂಬಂತೆ ರೂರತು ಅವರು ಈ ಅನುಭವದ ಮೇಲಿಂದ ನಾನು
 ಅಂತರ್ಬಾಹ್ಯ (ದೈವ್ಯವಾದ್ಯ) ಜಗತ್ತಿನ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಇದ್ದು. ಈ
 ದೈವ್ಯವಾದ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎಸಾದರೂ ಮೇಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ
 ಎಂದು ನನಗನಿಸಿತು. ಅದೇ ಅವು ನನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ನಿತ್ಯದ
 ಪ್ರಸಾರವಾದರೂ ಹಾಗೆ ಬೇಕು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಅನುಕೂಲ
 ಸಿದ್ಧನಂತೆ ಕಂಡು ಬಂತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಧ್ಯಾಸದ ಕಡೆಗೂ ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯ
 ಹತ್ತಲಾರದು. ನನ್ನ ಈ ಅರ್ಥಮರ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ವಿವರಗೂ ನನಗೆ
 ದೇವರಿದಲಿಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸಿತು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಯುಷ್ಯಕ್ರಮವು ಕಟ್ಟು ಹೋಗುವ
 ಕಾಲವಂತೆಂದೆ ತಿಳಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ನಾನು ತನ್ನ
 ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೆನು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಈ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾಸನನಿಗೆ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರ
 ದಿಂದ ಪರದ ಬಿಟ್ಟನು: ಮತ್ತು ಭಾಸನಾಸಿಕ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಸಾರಾಸ್ವ
 ವ್ಯವಹಾರ ಮನುಷ್ಯನಾದೆನು.

ಈ ಸಾಧುಗಳ ವರ್ತನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಿನವ ಮತ್ತು ಕೇಳಿ ನನಗೆ
 ಬಳ್ಳೀ ನೆನಪಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ರವರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದಾರಿ ತೆಗೆದ ನಾನು
 ಕಡೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ರಾಮದೇವರಗುಣಯ ಸಮೀಪದ ಮೂಲೆಗೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಮನುಗ
 ಬಂದುವು. ಆ ಮನೆಯು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲವೆತ್ತು. ಬಳಗೆ ಹೋದ
 ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಜಾಕುತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಧ್ಯದ ಹಳೆ ಪ್ರಕಾರದ
 ಒಂದು ಬಾಟಿಯು ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಈ ಸಂತರ ಕೋಣೆಯು ತೀರಾ ಬಳಗೆ
 ಇದ್ದು ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯು ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಬಳಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ
 ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಯಾದೆ ಮತ್ತು ಅಂಜಿದೆ. ಆದರೂ ಪೂಜಾರ್ಥವನ್ನು
 ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ನಾನು ಬಳಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತೀವ್ರನ ಪೈಕಟ್ಟು, ಇದ್ದು ಗಲ
 ಗಲು ಬಳಸೇರಿದ್ದ, ಬಟ್ಟೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆನು. ಅವನ ರೂಪ ಮಾತ್ರ
 ಸತೀಜವಾಗಿತ್ತು. ಅತನು ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಅಕರ್ಷಕವಾದ ಹಾಸ್ಯಮಯವೆಂದೆ
 ' ಬನ್ನಿರಿ, ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿರಿ ' ಎಂದು ನಮ್ಮ ನ್ನಾಗತ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಪ್ರವ
 ರದಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ
 ಅವರು ಮಧ್ಯಮ ವಯಸ್ಸಿನವರು ಎಂತ ಕಂಡು ಬಂತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಸೇ
 ದಪರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡಿದರು. ಅವರಿದ್ದ ಕೋಣೆಯು ದೊಡ್ಡದಿದ್ದು
 ಆದರೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಒಂದು ಪಲಂಗವಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು
 ಹಾಸಿ ಇಟ್ಟಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಅಂಚಿನ ಒಂದು ಮಜ್ಜೆರವಾಸಿಯು
 ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಸುಣ್ಣ ಸಾರಿಸಿದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಗುರ್ತು ಇಲ್ಲದ ಸಾಧುಗಳ
 ಚಿತ್ರಗಳು ತೂಗದಾಡಿದ್ದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ

ನನಗೆ ಈ ಮೊದಲು ಯಾಕೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ? ಇಂಥಾ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಯಾರು ಇವಾನೆ? ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಮೊತ್ತಿಗೆ ಈ ಅನಂದವನ್ನು ನನ್ನೊಳಗೆ ಯಾರು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದರು? ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳೇನಿರಬೇಕು?

ಆ ದಿವಸದಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಡೋಣಿಯನ್ನು ಶಾಂತ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರು
ನೆನಿಸಿ, ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾಸಕಾರ ಆದರೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
ಮುಂದೆ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದು ಸದ್ಗುರು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗತಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಆಗಿ
ದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸಿತು. ಅನಂತರ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನನಗೆ ವೇಳೆ ಸಿಗುವದೋ
ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಗುರುವಿನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ್ವಯದೊಳಗೆ, ಈಶ್ವರೀ ಸ್ವರೂಪದ
ಲಾಭ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು
ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವು ನನಗೆ ಈಗ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಒಳಗಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಸೌಂದ
ರ್ಯವು ತನ್ನ ಬಾಹ್ಯ ಸತ್ಯಾತ್ಮಗತ್ವ ಮತ್ತು ಸಭ್ಯ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರ
ಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಅವರು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು,
'ನಾವು ಹಿಂದಿನವರು ಸೌಂದರ್ಯ ಸತ್ಯ ನ ಅನಂದ ಈ ಮೂರು ನದಿಗಳ ಸಂಗ
ಮದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವೆವು ನನಗೂ ಒಳಗೆ ಹಾಗೆಯೆ ಅನಿಸುವದು. ಇಷ್ಟೇ
ಅಲ್ಲ, ಆ ಸಸನವ್ಯಾಪಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಈ ಮೂರು ಸ್ವರೂಪಗಳ ಮೂಲವನ್ನೇ
ನಾನು ಹಿಡಿದು ತಡೆಯಬೇಕು ಅಗಿದ್ದೇನೆ'.

ಈ ಬದವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಮೂರ್ತಿಯು ತಾನು ಇನ್ನು ಸಾಧಕನಂದು
ತೀವಿದಿದ್ದು ಸಹಾ, ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಜನರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ಸ
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಕ್ತಿಯ ಪಂಚಾಮವನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಿಮೃಷ್ಟಗವಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡು
ತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ತಾವು ಸಿದ್ಧರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.
ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ನಾಶಿಕದ ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠ ಯೋಗಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ
ಮಹಾರಾಜರು ಇವರು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಭೂತಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ತನ್ನ ಸಮ್ರ
ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

ತಾ. ೭ ಅಕ್ಟೋಬರ ೧೯೨೭

(ಸಬಿ) ಕೆ. ಕೆ. ಪ್ರಧಾನ

ಇನ್ನಮೆಚ್ಚೆ ಇನ್ನಪೆಕ್ಕರ ನಾತಿಕ ಜಿಲ್ಲಾ.

— ೨೬ —

ಶ್ರೀ ಕಾಶಿನಾಥ ರಾಮಚಂದ್ರ ಗಾಂಧೆಕರ, ಇವರ ಅನುಭವಗಳು: —

ನಾನು ಧುಳೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ರಾ. ಡಿ. ಎನ್. ರಾಜೆ ಇವರು ಅಲ್ಲಿ
ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜ್ಯೋತಿಷ ರಾತ್ರವಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರೆಂದು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ

ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಜ್ಯೋತಿಷದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಎರಡು ಮೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೂ ಜ್ಯೋತಿಷದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಬಲಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಕಡೆ ಬರಹೋಗುವದಾಗಿದ್ದು, ನನ್ನದು ಅವರದು ಅಧಿಕ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ನಾವು ಒಂದೆ ಮನೆಯವರಂತೆ ನಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ನಾನು ರಾ. ರಾಜೆ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಖುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಕುಂಟೆ ಪುರುಷರು ಕೂತಿದ್ದರು. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂತ ಮೇಲೆ ಆ ಕುಂಟೆ ಪುರುಷರು ಸಿಗಾರೆಟೆ ತೆಗೆದು ಹಚ್ಚಿ ನೇವಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ರಾ. ಸಾಸನಡಕರ ಸಹಿಷ್ಣುರ ಮತ್ತು ರಾ. ಗುಪ್ತೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇವರು ಅವರ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮತರದ ಸುವಾಸನು ಹೊರಟಿತು. ಆ ಸುವಾಸ ಬಂದ ಮೇಲೆ “ ಇಷ್ಟು ಸುವಾಸಿಕೆ ಉದಿನ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಿಸಿದಿರಿ ? ” ಎಂದು ನಾನು ರಾಜೆಯವರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಹೀಗನಿಸಿತು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ದೇವವೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಉದಿನ ಕಡ್ಡಿ ಹಚ್ಚಿದ ಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಸುವಾಸನೆ ಬರುವದು, ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೇಲೆ ನಾನು ರಾಜೆಯವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದೆ.

ರಾಜೆ ಅಂದರು, “ ನಡರಿ, ನಾವು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಅಡ್ಡಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ ” ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಂದೆ, “ ಉದಿನಕಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಿಸಿದಿರಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಏನೊಂದೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ” ರಾಜೆ ಅಂದರು, “ ಹೊರಗೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವೆನು. ” ಹೀಗಂದು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೊರಬಿದ್ದೆವು. ಮುಂದೆ ನಡಿಯುವಾಗ್ಗೆ ಅವರಂದರು, “ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಸುವಾಸ ಬಂತು ಅದು ಉದಿನ ಕಡ್ಡಿಗಳದಲ್ಲ. ಖುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕುಂಟೆ ಸಾಧುಗಳು ಕೂತಿರುವರು ಅವರು ಸಿಗಾರೆಟಿನ ಹೊಗೆ ಬಿಟ್ಟರಂದರೆ ಇಂಥ ಸುವಾಸ ಯಾವಾಗಲೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸತ್ಪುರುಷರು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರಿಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇದೆ. ಅವರ ಹೇಳುವಿಕೆದು ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಐದು ಸಾರಿ ಪ್ರಚೀತಿಗೆ ಬಂದವು; ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬಹಳ ವೃದ್ಧರಿಂದು ಭಾವಿಕರಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸತ್ಪುರುಷರಿಂತ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸವದೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರ ವಯಸ್ಸು ೮೦-೮೫ ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ ನನಗೆ ಸ್ವತಃ ಅಷ್ಟೊಂದು ಭರವಸೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರ ಆಮಂತ್ರಣದಿಂದ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವರು. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಎಳೆಂಟು ದಿನಗಳಾದವು. ಬಹಳ ಮಂದಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯವರು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವರೂ ಅಲ್ಲಿ

ಹೀಗೆಯೇ ಸುವಾಸವು ಹೊರಡುವದು. ಎರಡೆರಡು ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ತನಕ ಉಣ್ಣುವದು ತಿನ್ನುವದಿಲ್ಲ. ಚಹಾ ಮಾತ್ರ ನಿತ್ಯ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾರಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಒಂದು ಕಾಲು ಮೊಣಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಒಣಗಿರುತ್ತದೆ. ನಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಒಡಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅದರ ಆಧಾರದಿಂದ ನಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಉಣ್ಣುವದಾದರೆ ಗೋದಿ ರೊಟ್ಟಿಯ ಒಂದು ನಾಲ್ಕನೆ ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಣ್ಣುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ದೇವಭರ್ತುನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ನನ್ನದು ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವರ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದದ್ದು. ಕೆಲವರು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಯೋಗಸಾಧನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ”

ನಂತರ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಹತ್ತಿದೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಚಿಲ್ಲರೆ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. “ ಮಹಾರಾಜರೇ, ತಾವು ಈಶ್ವರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಾಧನವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು ಅದರ ವಿನಯ ನಡಿಯಲಾರದು. ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಸತ್ಪುರುಷರು ಅಂಥ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ನಿನಗೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸ್ತಾರು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರು; ಆ ವರ್ಷ ಇದೇ ಇರುವದು. ” ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, “ ಅದು ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಸಹಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ. ” ಎಂದು ಅವರು ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ ಛಾರಂಭಿಸಿದೆ:—

ನಾನು ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರ ಕೂಡ ಪಾಂಡುರಂಗನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೊಗಿದ್ದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ದಿವಸ ತನಕ ನಾವು ಇದ್ದೆವು. ಪಂಥರವುರದಲ್ಲಿ ತಪಕೀರಿ ಬುವಾ ಅಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸತ್ಪುರುಷರಿದ್ದಾರೆ ಎಂತ ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ಹೇಳಿದರು, ಯಾರಿಗೆ ಯೋಗಾಯೋಗವಿರುವದೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅವರ ದರ್ಶನ ಶಿಕ್ಷುವದು. ಆ ದಿವಸದಿಂದ ಅವರ ದರ್ಶನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಎಂಟು ದಿನ ತನಕ ನಮಗೆ ದರ್ಶನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂಭತ್ತನೆ ದಿವಸ ನಾವು ಚಂದ್ರಭಾಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂದಿ ಇವರೇ ತಪಕೀರಿಬುವಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೊರಟೆವು. ಕೂಡಲೆ ಅವರು ಓಡುತ್ತಹೋದರು; ನಾವೂ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ದೂರತನಕ ಓಡಿಹೋದೆವು. ಆದರೆ ಗಂಟುಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ನಾವು ಚಂದ್ರಭಾಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿೆವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಪಕೀರಿಬುವಾ ಪುನಃ ಚಂದ್ರಭಾಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು, ಸೂಚನೆ

ಮಾಡಿದರು. ನಾವು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ ಪಾದದಮೇಲೆ ತಲೆ ಇಡಿಸಿ
ಅಂದರು. ಅವರ ಕಾಲಿನಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ನಾವು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ
ಮಾಡಿದೆವು. ಆಗ ಅವರು “ ಈ ತೀರ್ಥ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ ” ಅಂದರು; ಅವರ ಪಾತ್ರ
ದಲ್ಲಿ ನೀರು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಇದ್ದವು. ಅದು ಒಂದು ಆಚಮನಕ್ಕೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಇದ್ದು
ನನ್ನ ಕೈಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಅಂದರು, “ ನೋಡಿರಿ, ಇದು ನನ್ನ ಹಾಚದ ನೀರು.
ತೀರ್ಥವೆಂದು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಾದರೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಆ ತೀರ್ಥ ತಕ್ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಾವು ಹೋಗು
ತ್ತೇವೆ ಅಂದರು. ಆಗ ನಾವು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆವಲ್ಲ, ತಮ್ಮಂಥ ಸತ್ಪುರುಷರ
ದರ್ಶನವು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಆಗಿ ಈಶ್ವರಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ
ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಇಚ್ಛೆಯದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರಂದರು, ಇಂಥ ವರ್ಷದ ಸಂತರ
ನನ್ನದು ನಿನ್ನದು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಯಾವದಾದರೂ ಸಾಧನವನ್ನು
ಕಲಿಸುವೆನು; ಆದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿಯಲಾರಿ. ಆದರೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು
ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಶೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ನಿತ್ಯ ನಿನಗೆ ಈಶ್ವರನು ಭೆಟ್ಟಿ
ಕೊಟ್ಟಾನು, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ಓಡುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಈ ಲಾಭವು ಆ
ವೇಳೆಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಆಯಿತು. ಆ ವರ್ಷ ಇದೇ ಇರುವದು ಆದ್ದರಿಂದ
ತಾವು ನನಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಆಗ್ರಹ ಹಿಡಿದು ಕೂತ ಮೇಲೆ
ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ ಈ ಸಂಧರಪುರದ ವೃತ್ತಾಂತವು ನಿಜವೇ,
ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರ ನನಗೆ ಏನು ಬರುವದೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕಲಿಸು
ವೆನು; ಆದರೆ ನಾನು ತಪಕೀರಿಬುವಾ ಅಲ್ಲ, ಇದು ನಿಶ್ಚಯವು. ” ಹಾಗಾದರೆ ಎಂದಿ
ನಿಂದ ಆರಂಭಮಾಡುವದು ಎಂದು ನಾನು ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವರಂದರು, “ ನಾಳಿನಿಂದ.
ನೀವು ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ಏಳಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರಿ. ”

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಎಂಟು ಹೊಡಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ನಾನು
ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆ. ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದರು, ಅವರಂದರು
“ ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಆರಂಭಮಾಡುವದು. ಆದರೆ ನೀವು ಯಾರವಾದರೂ ಗುರೂಪ
ದೇಶವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀರೇನು? ತಕ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲವಾದರೆ ಗುರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”
“ ನಾನು ಗುರೂಪದೇಶವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಅದಾಗಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಾದವು.”
ಹೀಗೆ ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಂದರು, “ ಯಾವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗುರುವು ನಿಮಗೆ
ಹೇಳಿರುವನೋ, ಅದನ್ನು ನೀವು ನಿತ್ಯನಿಯಮದಿಂದ ಜಪಿಸುತ್ತೀರೇನು ? ” ಅವ
ರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಪೂಜೆಯ ಮೊದಲು ಒಂದು
ಸಾವಿರ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ” ಆಮೇಲೆ ಅವರಂದರು, “ ಇದನ್ನು ನೀವು
ಚಲೋ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ನಾನು ಏನು ಹೇಳುವೆನೋ ಅದನ್ನು ನೀವು ನೈವ
ಸ್ಥಿತರೀತಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷಕೊಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು. ಮೊದಲ

ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿ ನಿತ್ಯ ಎಷ್ಟು ಜಪವಾದೀತು ಅಷ್ಟು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಿರಿ. ಕಾಲು ನೋಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಡುವೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಪುನಹಾ ಜಪಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎಂಟು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕುವ ತಭ್ಯಾಸವಾಗುವದು.” ಆ ಪ್ರಕಾರ ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿ ಎಂಟುದಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆ ಸಾಧಿಸಿತು. “ಈಗ ನೀವು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದಾಗ್ಯಾದರೂ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತುವತನಕ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬಾಯಿ ಒಳಗೆಯೆ ನಾಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸದೆ ಮಾಡಬೇಕು”. ಹೀಗೆ ಎಂಟುದಿನ ಜಪ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಜಪಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರಂದು, “ಈಗ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಪ ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆಯೇ ನಾಲಿಗೆ ತುಟಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಡಿಸದೆ ಸಮೋದಿತ ನಡೆಯಲಿ. ನಾಳಿನಿಂದ ಮುಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮರು ಮಾಡುವೆವು.” ಮರುದಿನ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಅವರಂದು, “ನೀವು ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಒಂದು ಸರಳ ರೇಪೆಯಲ್ಲಿ ಶರೀರವಿರುವಂತೆ ಕೂಡಿರಿ. ಕೈಗಳನ್ನು ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಾಸಿಕಾಗ್ರದಮೇಲೆ ಇಡಿರಿ, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆಯೆ ಜಪಮಾಡುತ್ತ ಇರಿ.” ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯ ಎರಡೂ ಹೊತ್ತು ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ತಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಜಪಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಂಟುದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರಂದು, “ನಾಳೆ ನಿಮಗೆ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದೀತು, ಆದರೆ ಅಂಜಬೇಡರಿ. ಭಯವಾಗುವಂಥ ಅನೇಕ ಅಕ್ರಾಳ ಅಕ್ರಾಳ ನಾನಾತರದ ಪದಾರ್ಥ ವ ಭೂತಗಳು ವ್ಯಗ್ರಿತಿ ತೋರುವವು, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡಲಾರರು.” ಮರುದಿನ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ವ ಮಸ್ತಕದಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ನಿತ್ಯ ಹಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೆಗ್ಗು ಇರುವದು ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಸುತ್ತಲೂ ಕಪ್ಪು ಇತ್ತು. ಆ ತೆಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಶೇರಿದನೆಂಬಂತೆ ಆಯಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಮೇಲೆಬನ್ನಿರಿ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕೈ ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಬಂದೆಡು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೆನು. ಆಗ ಅವರು ನೋಡಿದ್ದೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು. ಮುಂದೆ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೂ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಿಸಿದರು. ಆಗ ನಾನು ಆ ತೆಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದೆನು; ಆ ತೆಗ್ಗು ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗ ಹಂತೆ ಬಹಳ ಉದ್ದವದೆ ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗೆ ಅತಿಶಯ ಅಂಧಕಾರವಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿತು. ನಡನಡುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸುವದು ಆದರೆ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಕಾಶ

ಹೋಗಿ ಕತ್ತಲಾಗುವದು. ಆ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಾವುಗಳು, ತಲೆಗಳಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರು ಅಕ್ರಾಳ ಏಕ್ರಾಳ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನುಂಗಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾವೊ ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ ಅಂಜಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ನನ್ನ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಬೆಸರು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರವು ಐದು-ಏಳು ದಿನ ತನಕ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತಿರಯ ಭಯಂಕರ ಭೀತಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥಾ ಪ್ರಕಾರಗಳು ನಡೆಸುವ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಭಯವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಜಿಕೆಯಾಗುವ ಸಮಯ ಬಂತೆಂದರೆ ಮಹಾರಾಜರು ಸ್ವರ್ಣಮಾಡಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯೊಳಗೆ ರಾಂತವಾದ ಮೇಲೆ “ಅದಕ್ಕೇನೂ ಭಯಪಡಬೇಡಿರಿ. ಅವು ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಣ ಮಾಡಲಾರವು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ನೀವು ಇವುಗಳೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವಿರಿ,” ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಹೀಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ವಾಟಲಿಕ್ಕೆ ಎಂಟು ದಿನಗಳು ಹಡಿದವು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರಂದು, “ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಆ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗವು ಎಂದೂ ಕಾಣಿಸದು.” ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಾರಯುಕ್ತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೋ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಂದಿದ್ದೇನೆಂತ ಆನಿಸಿತು. ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಕಾರವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಕಾಣಿಸೀತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬರೇ ಕತ್ತಲೂ ತೋರೀತು. ನೀವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ವ್ರತದಿವಸ ಮೂರು ವೇಳೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಈಗ ವ್ರತದಿವಸ ಏನು ಕಾಣಿಸುವದು ಅದನ್ನು ನಿತ್ಯ ಬರೆದಿಡಿರಿ” ಮುಂದೆ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಕತ್ತಲು ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪ್ರಕಾರವು ಕಾಣಬಂತು. ಅದು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗಿ, ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ತೋರಿತು, ಮತ್ತು ಅದರ ಶಿಖೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗಿಡಗಳು, ವನಗಳು, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ದೇವಾಲಯಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ದೇವಾಲಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಶಂಕರನವೇ ಬಹಳ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ದಿನ ಏನೂ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ನಿತ್ಯ ಅಭ್ಯಾಸ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅದು ಬದಲಾಯಿತು. ಈಗಿನ ಪ್ರಕಾರವು ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಂತೆ ರಾಂತವಾಗಿ ತೋರುವದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಅನಂದ ಮತ್ತು ನಮಾಧಾನವು ಕಾಣಿಸುವದು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕರೆಕಲ್ಲು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಹೊರಡುವದು ತೋರಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಜ್ವಾಲೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ದಂಟು ಮೇಲೆ ಬಂತು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ಬಾಳೆ ಹೂವಿನಂಥ ಮುಖ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿದ ಅದೇ ಆಕಾರದ ಏನೂ ಕಾಣಬಂತು. ನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ತಿರುಗಿದ ಮುಖ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದಂತೆ ತೋರಿತು. ಆ ವೇಳೆ ಮಹಾರಾಜರಂದರು, “ಇದು ಹೃದಯದೊಳಗಣ ಕಮಲವು. ಅದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾಣಿಸಹತ್ತೀತು, ಮತ್ತು ಅದರ ಎಸಳುಗಳು ಅರಳುವವು.” ಆ ಮೇಲೆ

ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಬರುವದು ನಿಂತುಹೋಗಿ, ಆ ದಂಟಿನ ಕೆಳಗೆ ನೀರು ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ಆ ಎಸಳುಗಳು ಈಗ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಅರಳಿದವು ಮತ್ತು ದೇವಿಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಕಮಲದಂತೆ ಕಮಲವು ಕಾಣಬಂತು. ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಎಸಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಕರೆ ಚಿಕ್ಕಿಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಚಿಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳೆಂಬಂತೆ ತೋರಿದವು. “ ಆ ಚಿಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಅಕ್ಷರಗಳೇ ಇವೆ ಏನು ?” ಎಂದು ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆನು, ಅದಕ್ಕವರಂದರು, “ ಅವು ಆ ಕಮಲದ ಬೀಜಗಳಿವೆ, ” ಮತ್ತು ಅಂದರು, “ ನಾವು ಈಗ ನಾಭಿಕಮಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗೋಣ.” ನಂತರ ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಡೆದಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ಮುಂದೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ದೇವತೆಗಳ ದರ್ಶನಗಳಾದವು. ಕೆಲವು ಸಿಂಹದ ಮೇಲೆ, ಬೇರೆ ಕೆಲವು ವ್ಯಾಘ್ರದ ಮೇಲೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದವು ನಂತರ ಮನುಷ್ಯರಂಥ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಕೆಲವು ಸಮೃಂತೆ ಮನುಷ್ಯರೂ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಇದು ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ಅಗುವದೆಂತ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರಂದರು, ‘ ಇವೆಲ್ಲಾ ದೇವಿಯ ರೂಪಗಳೇ ಇದ್ದಾವೆ. ’ ಮುಂದೆ ಪಿಶಾಚ್ಚ ಲೋಕವಿತ್ತು. ಅದರ ಮುಂದೆ ಪಿತ್ಥಲೋಕವಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಗಂಧರ್ವ ಲೋಕವು ಕಾಣಿಸುವದು, ಆ ನಂತರ ನಾವು ನಾಭಿಕಮಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾ.

ಮುಂದೆ ನಾನು ನಿತ್ಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನದಿಯ ಒಂದು ಸುಂದರ ಪಾತ್ರವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ನದಿಗೆ ಎರಡೂ ದಂಡೆಗಳಿಗೆ ಸಂಗಮರವರಿ ಕಲ್ಲಿನ ಘಾಟ ಕಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನಾತರದ ಪುಷ್ಪಲತಿಕೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ನದಿಯ ಮೇಲೆ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದಂಥಾ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸುಂದರ ಭರಜರಿಯ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಟ್ಟು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಧೈದೀಪ್ಯಮಾನ ಪುರುಷರೂ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಊರುಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವು ಅತ್ಯಂತ ಸುಶೋಭಿತ ವ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ದ್ದವು. ಕೆಲವು ಗೋಪುರಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಂಗಾರದ ಕಲಶಗಳಿದ್ದವು. ಈ ರಚನೆಯು ಬಹಳ ಮೋಹಕದಿದ್ದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿದ ಹೊರತು ಕಲ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಏನದೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ ಮಹಾರಾಜರಂದರು, ‘ ಇದು ಗಂಧರ್ವ ಲೋಕವು. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಪ್ಸರೆಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರು ಗಂಧರ್ವರು. ’

ಮುಂದೆ ನಾನು ನಾಭಿಕಮಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅಗ್ನಿಯ ಭಯಂಕರ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ

ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಅದರ ತುದಿಯಿಂದ ತಾಲುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿದ. ಅದರೇ ಆ ಆಮೃತದ ಒಂದು ಬಿಂದು ಸಹಾ ನನಗೆ ತಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆವಿರುದ್ಧವಾಗುವದೆಂದು ಆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೆ.

ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿನ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ದಶಮದ್ವಾರ ಅಂದರೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯ ಪರ್ಯಂತ ಏರಿದಳು, ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಸಹಸ್ರದಲದ ತನಕ ಹೋಗಿ ಸುರಳಿ ಸುತ್ತಿ ಕೂತಳು. ನನಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಶಿವಪಾರ್ವತಿಯ ದರ್ಶನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು; ಅಂತ ನಾನು ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅನಾಹತ ಚಕ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಹಚ್ಚಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯವರದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡೆ, ಮತ್ತು ಶಂಕರನ ಜಡೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರ ಬೀಳುವ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದೆ.

ನಾನು ಬಹಳಸಾರಿ ನೀಲಿಛಾಯೆಯ ವರ್ಣವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

ದಾದರದಿಂದ ತಾ. ೮ ಮೇ ೧೯೩೨ ದಿನ ಒರೆದ ಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಮಜಕೂರು.

ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಏರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಕುದ್ಮಾಸವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂಡುತ್ತೇನೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯದೊಳಗಿನಿಂದ ವಾಯುವನ್ನು ಮೇಲೆ ತಕ್ಕೊಂಡನಂತರ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರದಪರ್ಯಂತ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವಳು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಆರು ಎಸಳಿನ ಕೆಂಪು ವರ್ಣದ ಕಮಲವು ಕಾಣಿಸುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಕೂತಿರುವದು ತೋರುತ್ತದೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಒಂದು ಕವಲನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕವಲನನ್ನು ನಾನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಕೊಂಡು ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವರ್ಣದ ನಾಲ್ಕು ಎಸಳುಗಳನ್ನೂ ಕಮಲವು ಕಾಣಿಸುವದು. ಆ ನಾಲ್ಕು ಎಸಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಂ, ರಂ, ಲಂ, ವಂ ಹೀಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮಣಿಪುರ ಚಕ್ರದ ಪರ್ಯಂತ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹತ್ತು ಎಸಳುಗಳ ಕಮಲವು ಕಾಣಿಸುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಅವನ ಪಾದ ಸಂವಾಹನ ಮಾಡುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇವರಿಬ್ಬರ ದರ್ಶನವನ್ನು ನಾನು ತಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ನನಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲಿನ ಅನಾಹತ ಚಕ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳು

ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಾರ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಂಥಕಾರ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಮಹಾರಾಜರು ಒಂದು ದಿನ ಹೇಳಿದರು, “ ಇವತ್ತು ನಿನಗೆ ಕುಂಡಲಿನೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯೋಗ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವು. ನೀವು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೂಡು ಗಣಪತಿಯ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿರಿ.”

ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೂತವೇಲೆ ಬಹಳ ಮೇಳಿಗೆ ಗಣಪತಿಯ ಕೆಳಗೆ ಬೊಂಕದ ಎಲುಬಿನ ಹತ್ತರ, ಒಂದು ಸ್ತಿಕೋನದ ತೆಗ್ಗು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗಳು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೈಗೆ ಸುಟ್ಟುಟ್ಟಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೆ ಬೆವರು ಜಿಲ್ಲಿತು. ಹಿಂದೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸರ್ತಿ ಹೀಗೆಯೇ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ, ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಕಾಣದಂತಾಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಅದು ಕುಂಡವಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಸಿತು. ಆ ಕುಂಡಮೊಳಗಿಂದ ಎರಡು ಬಿಡುಗಡೆ ನಡೆಸಲು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಒಂದು ಹೀಗೆ ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹೊದವು ಕಾಣಿಸಿದವು. ನಡೆಸಲು ಸಮರ್ಥನಾದ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಮುಖವು ಕೆಳಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಇದು ಕಾಲಿಸುವದು ಏನು ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ, ಮಹಾರಾಜರವರು, “ ಯಾವ ಎರಡು ಬಿಡುಗಡೆ ನಡೆಸಲು ಸಮರ್ಥನಾದವು ಅವು ಇಡೀ ನಾಡಿನವು ಈ ನಾಡಿನವು ಇದ್ದು ಮಧ್ಯದ ಮೊಟ್ಟೆಯದು ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರು ನಾಡಿಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಮೂಗಿನಿಂದ ಯಾವ ರ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅವು ಇವೇ ನಾಡಿಗಳು. ಕೆಳಗೆ ಯಾವ ಸರ್ವ ಕಂಡಿ ಅದು ಸರ್ವವಲ್ಲ ಕುಂಡಲಿನಿ ಅನ್ನು ಮಧ್ಯದವು ಇದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮುಖವು ಗುಡವಾರದ ಹತ್ತರ ಇರುವದು. ಅದು ನಿತ್ಯ ಅಮೃತ ಶೋಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದು. ಅದು ಜಾಗೃತವಾಯಿತೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಯೋಗಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅತಿಶಯ ಜಾಗೃತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಯೋಗಮಾರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಿ ಅದು ಮೇಲ್ಮಡಿಗೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿದಿದ್ದರೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವಂತಿಕಾರನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡುವವನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಇರಬೇಕಾಗುವದು. ಈ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯೊಳಗಿಂದ ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವದು. ಈ ಸಂಬಂಧ ಸವಿಸ್ತರ ನಿನಗೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆನು. ಈಗ ನಾವು ದ್ವಿವಿ

ಚಕ್ರವಕಡಿ ಹೋಗಿರೋಣ. " ನಂತರ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೂಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅಂದರು, ಈಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೈಯಜೀಕು ಅಂದರೆ ನಾಸಿಕಾಗ್ರ ಮತ್ತು ಭ್ರೂಮಧ್ಯ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು. " ಆ ದಿನ ದಿಂದ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ನಡೆಯಿತು.

ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷಾಢಿ ಏಕಾದಶೀ ಬಂತು. ಆ ಹೊತ್ತು ಮಹಾರಾಜರು ಕೂತಿರುವಾಗ ಸಂಜೆ ಐದು ಹೊಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮಹಾರಾಜರ ವೈಮೇಲೆ ಬುಕ್ಕಾದ ವರ್ಷಾವ ಅಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಅದರೆ ಬುಕ್ಕಾದ ಎಲ್ಲೆಂದ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ವೇಳೆ ನಾವು ಮೂರು ಸಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದೆವು, ಬುಕ್ಕಾದ ವೈಮೇಲೆ ಬಹಳ ಕೂಡಿದ ಬಳಿಕ, ನಾವು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅಂದೆವು " ಇವತ್ತು ಏಕಾದಶಿ ಆದೆ, ಲಂತ ಈ ಬುಕ್ಕಾದ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿ ರುವದು. ಹಾಗಾದರೆ ನಮಗೆ ವಿನೋಬನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿರಿ. " ಆಗ್ಗೆ ಮಹಾ ರಾಜರಂದರು, " ಬಾಳಿಯವರಿಗೆ ಏನೂ ದರ್ಶನ ಸಿಗಲಾರದು. ಆದರೆ ನೀವು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೂತು ಅಂತರ್ವೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದರೆ ವಿಶೋಬನ ದರ್ಶ ನವಾಗುವದು. " ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ತತ್ಕಾಲ ಇನನ ಹಾಕಿ ಕೂತೆನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಪ-ಧರವುರದ ದೇವರ ಗುಡಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಗುಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯ ಗರ್ವಿ ಆದಷ್ಟೇ ಕಂಡೆನು. ನಾನು ಆ ಗರ್ವಿಯೊಳಗೆ ಕೂತು ಮುಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತ ಹೋದೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಣಿಸಿತು. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಾನು ಎದ್ದ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರಂದರು, " ನೀವು ವಿಶೋಬನ ಪಾದದಲ್ಲೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಬುಕ್ಕಾದ ಹತ್ತಿರುವದು. ಅಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಹಣಿಗೆ ಹತ್ತಿರುವ ಬುಕ್ಕಾದ ನೋಡಿದರು. ಮತ್ತು ಕನ್ನ ಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನನಗೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. " ಆ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದರು, " ನೀವು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರ ಫಲವು ಇವತ್ತು ನಿಮಗೆ ತಿಕ್ಕಿತು. " ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆನಡುವೆ ಹೀಗೆ ಯಾವದಾದರೂ ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರು ತೋರಿಸುವರು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ದಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ದ್ವಿದಲ ಚಕ್ರ ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು ಎಂಥ ಮಹಾರಾಜರು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಂದೆ, " ಎರಡು ಕಡೆಗೆ ಎರಡು ಎಸಳುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸು ತ್ತವೆ. " ಆ ಮೇಲೆ ಅವರಂದರು, " ಇದು ದ್ವಿದಲ ಚಕ್ರ, ಇಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಾನ ವದೆ. ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗ ಗುರುದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆಯಾಗುವದೋ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಗುರುವಿನ ದರ್ಶನವಾಗುವದು. " ಅದರೆ

ಈಗ ನಾವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ಮುಂದೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಆ ಕಣ್ಣು ಯಾರದು ಅಂತ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ, “ ಇದು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ತೃತೀಯ ನೇತ್ರ ” ಹೀಗಂದು, ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತೆ ಅಂದರು, ಈಗ ನಾವು ಇದರ ಮುಂದೆ ಹೋಗೋಣ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹಸ್ತಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರ ಏನಹಾ ಆ ಜ್ಞಾನದ ಶಕ್ತಿಯು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಪ್ತವಾಗಲಾರದು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಇಲ್ಲದಾಗ್ಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆಂದರೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಲಿಂಗದೇಹ ತಪ್ಪಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಈ ಸಂಗತಿಗಳ ಸ್ಮೃತಿಯಾಗಿ, ಪುನಃ ಅದು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು; ಇಷ್ಟರ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಗರಜಿಲ್ಲಾ, ನೀವೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ್ದು ಹಾನಿ ಆಗಲಾರದು. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೋರಿಸುವದು ಉಳಿದದೆ. ಅದು ಸಹಸ್ರದಲ ಚಕ್ರವು. ನಾವು ನಾಳಿನಿಂದ ಆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾ.

ಮರುದಿನದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಸುರು ಆಯಿತು. ಒಂದೆರಡು ಸ್ಥಾನಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಆದರೆ ಅವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಂಡಿಲ್ಲಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂಕಾರ ಈ ಸ್ಥಾನವಿತ್ತು. ಒಂಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಹೋದಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಹಳ ದೂರದಮೇಲೆ, ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದುದೇವಾಲಯವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರದಲಕಮಲ ಇರಬಹುದೆಂತ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಎಣಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಎಸಳುಗಳಿದ್ದವು. ಅದರಮೇಲಿಂದ ಅದು ಇದೇ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಅದು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಮಯವಿತ್ತು, ಅಂತರ್ಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಹಾ ಅದು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದು ಅದರ ಹತ್ತರ ಹೋಗುವದು ನನ್ನಂಥಾ ಹೊಸ ಅಭ್ಯಾಸಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಹಳ ಕಠಿಣ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದೂರದಿಂದಾದರೂ ಆ ಸ್ಥಾನದ ದರ್ಶನದ ಯೋಗವು ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿಯ ತೇಜವು ನೀಲವರ್ಣದ್ದಿದ್ದು ಬಹಳೇ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗಿ ಭಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಎರಡುವರೆ ತಿಂಗಳು ಹಿಡಿದವು. ಆಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರೆಂದರು, “ ಈಗ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಆಯಿತು. ಈಗ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ್ದು ಭೀತಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರಗೊಡದೆ ನಿತ್ಯ ಚಲೋದಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಿರಿ. ಈಗ ಒಂದೇ ಸ್ಥಾನವು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುವದು ಉಳಿದದೆ.”

ಅದು ವಿರುದ್ಧ ಚಕ್ರ. ಕಂಡದಲ್ಲಿರುವಂಥಾದ್ದು. ಅದು ಬೇಕಂತ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ತೋರಿಸುವೆನು. ಈಗ ನಿತ್ಯ ನೀವು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಹೃದಯದಿಂದ ಆರಂಭ ಮಾಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಿರಿ. ಮೊದಲು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಣುವದು. ಆ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ತ್ರಾಸ ಅನಿಸೀತು; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಚಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶವು ತೋರೀತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಂತ ವ ಅನಂದ ಪೃತ್ತಿಯಾದೀತು, ಮತ್ತು ಎಂದಾದರೂ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ನಿಮಗೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಾರದು. ಮುಂದೆ ನೀಲವರ್ಣದ ಪ್ರಭೆಯು ಕಾಣಿಸುವದು, ಆ ಪ್ರಭೆಯು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸತೇಜವಾಗಿ ಕಾಣುವದು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನವಾಗುವದು. ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಸರ್ವಭೋಗವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು.

ಆಮರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಆಗ ಒಮ್ಮೆ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ, ಒಮ್ಮೆ ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನೀಲವರ್ಣದ ಪ್ರಭೆಯು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಆ ಅಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲವೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು, ಅಂದರೆ ನಾನು ಕೂಡುವದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆನು. ಇಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಐದಾರು ವರ್ಷ ೬ನೇನೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನನ್ನದು ಮಹಾರಾಜರದು ಆರು ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಭಿಟ್ಟು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನದು ಮತ್ತು ಗುಸ್ತೆ ಮಹಾರಾಜರದು ಭಿಟ್ಟಾಯಿತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಂತವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದೆ. ಆಗ ಅವರಂದರು, "ನೀವು ಏನು ಹಿಂದೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಾರದು. ನೀವು ಪುನಃ ಅಭ್ಯಾಸ ಸುರು ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಜಾಲು ಇಟ್ಟರೆ, ನೀವು ಪುನಃ ಆ ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಹೋಗುವಿರಿ." ಒಟ್ಟಾರೆ ಮೇಲೆ ಗುಸ್ತೆ ಮಹಾರಾಜರ ಹತ್ತರ ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷ ತನಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಗುಸ್ತೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಏನು ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ಕಲಿಸಿದರು, ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ್ದು ಬಿಗಿಯಾದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಹಾಕದೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದೆ, ಅಥವಾ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚದೆ, ದೊಡ್ಡ ರಾಜಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕಲಿಸಿದರು, ಅಂದರೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಈ ವೈನವು ಅವರ್ಣನೀಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ನನ್ನ ವ್ಯತ್ಯಾಂತವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದತ್ತೇನೆ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಪೂರಾ ವ್ಯತ್ಯಾಂತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ, ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅದರೊಳಗಿನ ಸಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ

ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಶರಣು ಹೋಗಿ, ಮತ್ತು ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ವಿದ್ಯೆಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ನಾನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣ ಅವರ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವೆನು.

ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸುವವೊಬ್ಬರು, ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸಿವೇದಿಸಬೇಕೆಂತ ಅನಿಸುವದು, ಅದು ಹೀಗಿದೆ:— ನಾನು ಬೇಲಾಪುರದ ಮಹಾರಾಜರಾದ ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾನಂದಸ್ವಾಮಿ ಪರಮಹಂಸ ಇವರ ಹೆತ್ತರ ಉಪದೇಶ ವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮುಂದೆ ಅವರು ನಸಾಧಿಪ್ತರಾಗುವ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದರು, “ ನನ್ನ ಅವತಾರವು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜರೆಂತ ಆಗುವದೆ, ಅವರು ನನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದರು. ” ಆ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜ ಕೇಡಗಾಂವಕರ ಇವರು ನನಗೆ ಆರ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅವರು ವಿದ್ಯಾನಂದ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟರು, ಮತ್ತು ಅವನೇ ನಾನಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜರು ಮೊದಲು ನನ್ನಿಂದ ಧ್ಯಾನಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮುಂದೆ ಪಂಥರ ಪೂರದ ತಪಸ್ಕಿರಿಬುವಾ ಇವರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅದರ ನಂತರ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವರು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದೆಲ್ಲ ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾನಂದ ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ತಳಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಒಳಕ ಸಂತರ ದರ್ಶನಗೂ ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಆದವು.

ತಾ. ೧೭-೭-೧೯೩೭.

(ಸಹಿ) ಕಾಶೀನಾಥ ರಾಮಚಂದ್ರ ಗಾಂಜಿಕರ

—೨೮—

ಸೌ. ಜಾನಕಿಬಾಯಿ ಸವಾಶಿವ ವ್ರಧಾನ, ಇವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವ ಗಳು: —

ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆ ವಿನಹಾ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ ಎಂತ ಪುರಾಣ ವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಲಾಗಾಯಿತು ಸದ್ಗುರು ಉಪದೇಶ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ತೀವ್ರ ಇಚ್ಛೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಯಿತು ಎಂದು ರಾಮನಾಮದ ಜಪವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ನಂತರ ಒಂದುದಿನ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು, ನನಗೆ ಬೇಗನೇ ಗುರುಪು ಭಿಟ್ಟಿ ಆಗುವವು ಎಂತ ಹೇಳಿದನು.

ಇದರ ನಂತರ ಬೇಗನೇ ಘಳಿಯ ಪೋಷ್ಯಮಾಸ್ತರ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಇವ್ವಾರೆಂತ ಕೇಳಿದನು. ನನ್ನ ಮಗನು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ನಾನು ಕೂಡಲೆ ಧಳಿಗೆ ಹೋದೆ, ಮತ್ತು ಏಳಿಂಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅವರ ಗುರೂಪದೇಶ ಶಿಚ್ಛಿತು.

ನಾನು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲು ನನಗೆ ಪ್ರತಿಬಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಬಂತು. ನಂತರ ತಾಮ್ರವರ್ಣವು ತೋರಿತು, ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಾನವಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದ್ಲ ಮೊದ್ಲ ಅಕ್ಷರಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವು ನನಗೆ ಓದಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಕಮಾನದಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ತುಳಸಿಗಿಡ ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರು ಮೂರ್ತಿಯು ತೋರಿತು.

ನಾನು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಅಗ್ನಿಕುಂಡ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಏರ್ಷಾತಿಯು ಕಂಡುಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ತೇಜಃಪುಂಜನಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗುರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಂಕರ ಇವರ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೇಜೋರೂಪಿ ಕಮಲವೂ ತೋರಿತು. ಶ್ರೀರಂಕರರು ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೊರಳಿಗೆ ನರಮುಂಡಗಳ ಒಂದು ಮಾಲೆ ಇತ್ತು. ಅನಂತರ ನನಗೆ ದೃಶ್ಯಮಲದಲ್ಲಿ ನೀಲ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೀಲವರ್ಣದ ಒಂದು ಮೂರ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅದರ ಮುತ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮುಕುಟ ಮತ್ತು ಕರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂದಲಗಳಿದ್ದು ಕೊಂಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಹಾರಗಳಿದ್ದವು. ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ಮೇಣು ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅದರ ಧ್ವನಿಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಆ ದೃಶ್ಯವು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು; ಮತ್ತೆ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಹೂವಿನ ತೋಟ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿದ್ದು ಅವನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಒಂದು ವೃಕ್ಷದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದೆ- ಹಿಂದೆ ಹೀಗೆ ಅಡಗಿ ಅಡುವ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನಂತರ ಈ ದೃಶ್ಯವೂ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೀಲಬಣ್ಣದ ಒಂದು ನದಿಯನ್ನು ಕಂಡೆನು, ಮತ್ತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪುನರಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಎರಡೂ ಕಡೆಗೆ ಗಿಡಗಳಿದ್ದ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಈ ರಸ್ತೆಯ ದಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕಂಟಿಗಳೂ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು.

ನಾಭಿಕಮಲದ ಸಮೀಪವಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಕುಂಡವು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಅದರ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಹೃದಯದ ತನಕ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅದೇ ಮೂರ್ತಿಯು ಪುನರಾ ತೋರಿತು; ಆದರೆ ವರ್ಣವು ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ನನಗೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಾಗ್ಗೆ ಅವರು ನನ್ನ ಸದ್ಗುರು ರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ

ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಸಹಾ ನಾನಾ ವಿಧದ ರೂಪ ವ ಉಡಿಗೆಯಿಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಗಡ್ಡವಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಒಮ್ಮೆ ಬರೆ ಕೂಸು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದೃಶ್ಯವು ಪುನಃ ಕಾಣಿಸದಂತಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೂವಿನ ಕಮಾನ ಕಾಣಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಲ ಮತ್ತು ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈ ಮತ್ತು ತುಟಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು.

ನನಗೆ ಸನ್ ೧೯೨೬ ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಗುರೂಪದೇಶವಾಯಿತು. ಈಗ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ೬೫ ವರ್ಷ.

ತಾ. F-೬-೧೯೩೯.

(ಸಹಿ) ಜಾನಕಿಬಾಯಿ ಸದಾಶಿವ ಪುಧಾನ

—೨೯—

ಶ್ರೀ. ಶಂಕರ ಕೇಶವ ಫಣಿಸಳಕರ ಇವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು:-

ಸನ್ ೧೯೨೫ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಗುರು ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮಹಾರಾಜ ಇವರು ನನಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರು; ಮತ್ತು ನಾಸಿಕಾಗ್ರದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಬಿಟ್ಟು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸಗಳ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಇಡ ಬೇಕೆಂತ ಹೇಳಿ, ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಲಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸನ್ ೧೯೨೫

ಟಿಪ್ಪಣಿ:— ನಾ. ಜಾನಕಿಬಾಯಿ ಇವರು ತಮ್ಮ ನಷ್ಟರ ದೇಹವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಂಧು ನಾಲಿಕರೋಡ ಎಂಬಲ್ಲಿರುವ ಡಾ ಬಾರಕರ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೩೯ ನೊವೆಂಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ಶಕ್ತಿಯು ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತ ಅವರು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ತನಕ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಿದ್ದರು. ಮರಣದ ಮೂರು ದಿನ ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ೧೭ ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಚಿಕ್ಕವಳಾದ ಮಗಳಿಗೆ ಕರೆದು ಆಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದಳು.

ದೇಹ ಬಿಡುವಾಗ ಅವರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಹೆಸರಿನ ವ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎಲೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಐದುಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ದಾಕಬೇಕೆಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ದೇಹವಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳದ ಹತ್ತರ ಜನರಿಗೆ ಅತ್ತರ, ತುಲಸಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಹಿಂದ ದಂಥಾ ಪಕ್ಕಾನ್ನದ ಸುನಾಸವು ಮುಂದೆ ಮೂರು ದಿನಸ ತನಕ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ರಿಂದೆ ೩ ರ ವರೆಗೆ ನಾನು ಜೀಗಾಂವದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ; ಮತ್ತೆ ಶ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಶ್ರೀಕುಲಕರ್ಣಿ ಮಹಾರಾಜರು ಜೀಗಾಂವಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಆಗ ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ೧೯೩೩ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪುಣೆಗೆ ಹೋದೆ. ನಂತರ ೧೯೩೪ ರಲ್ಲಿ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ೧೯೩೬ ರಿಂದೆ ೩೪ ರ ವರೆಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೇನು ಘಟಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಜಪ ಮಾದುವಾಗ್ಗೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತ್ರಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಅದರೂ ಆದರ ಕಡಿ ಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ ನಾನು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸುರು ಮಾಡಿದನು. ನಂತರ ನಮ್ಮ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಅಕಾಪುಂಟಿ ರಾ. ಎಸ್ಸಿ.ವಂತ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವ ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು; ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಶ್ವಾಸಗಟ್ಟಿತ್ತಿರುವ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನನಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಸಾಧು ಯಾರಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಂದ ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ ಅವರ ಸಿಷ್ಯರು ತ್ರಾಸವಾಳೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಇವರು ರಸ್ತೆ ಮೀರಿ ರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಆ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು ಎಂದು ನನಗನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಪೈದ್ಯರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯಾದೆನು, ಮತ್ತೆ ಅರರ ಕೂಡ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅನು ನನ್ನ ಸಂಗತಿ ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು; ಮತ್ತೆ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮಹಾರಾಜರು ಕೆಲವು ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನವೆ ಅನು ರಸ್ತೆ ಎದುರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮೊದಲನೇ ದಿನವೆ ಶ್ವಾಸಗಟ್ಟಿಸ ಭೀತಿ ಹೋಯಿತು, ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅಂತರ್ಮುಖವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಈಗ ನಾನು ಭಾರಿ ಅನಂದವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಮೊದಲು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮನುಷ್ಯನಾದೆ, ಅಕ್ಷರಗಳು, ನಾನು ಪ್ರಕಾರದ ಬಣ್ಣಗಳು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಮಂಚು ಹೊಳೆಯುವವರು ನೋಡಿದರು. ಇದು ಸರಾಸರಿ ಆರುತಿಂಗಳು ನಡೆಯಿತು. ನಂತರ ನಾನು ಸಮುದ್ರ, ಸದಿಗನು, ಗುಡ್ಡಗಳು ವ ಗುಡ್ಡಗಳು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದೆ. ಅನಂತರ ಇವುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಯ ವಾದವೊಂದು ದೃಶ್ಯವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಅದು ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬೀಗಾಗುತ್ತ ನಂತರ ರೋಗಿಗಳ ಸಭೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೂತಿದ್ದರು ಕೆಲವರು ನಿಂತಿದ್ದರು ಕೆಲವರು ಅತ್ತಿತ್ತು ಅದ್ವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ವ ಕೆಲವರು ರೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತ್ವ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಶಾಂತತೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅನಂತರ ನಾನು ಪ್ರಕಾರದ ದೃಶ್ಯಗಳು ನಿಂತುಹೋದವು. ಕತ್ತಲು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಕರೆ ನೀಲವರ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಾಧುಗಳು ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬರು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮೊತ್ತು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಅದೀತೋ

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪೊತ್ತು ಕೂಡ್ರಬೇಕು ಎಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇದಕ್ಕೂ ಪೊದಲು ನನಗೆ ಇಂಥ ಅನಂದವು ಎಂದೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡ ಘಂಟೆಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಿದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲ ದೃಶ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾದವು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಅಂಗುಷ್ಠಸೂತ್ರ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ದೇಹದ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಾಗುವದು. ಎವೆಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳು ತಾ. ೨೨ ಜುಲೈ ಸನ್ ೧೯೩೪ ರಿಂದ ೨೯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೩೬ ನೇ ವರ್ಷದ ಪರ್ಯಂತ ಬಂದವು ಇರುತ್ತವೆ.

(ಸಹಿ) ಎಸ್. ಕೆ. ಘಟಪತ್ಯಕರ

-- ೨೦ --

ಶ್ರೀ. ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕೇಶವ ಭಟ್ಟ. ಸ್ಯಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ಕೂಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾನ್ಯರ, ಇವರ ಅನುಭವಗಳು: -

ಸನ್ ೧೯೩೮ ವರ್ಷದ ನೊವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ಇಷ್ಟು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ' ಗ್ರೇಟಿ ಓರಿಯಂಟ್ ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದೆ; ಅದಕ್ಕೂ ಪೊದಲು ನಾನು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ, ವಿವೇಕಾನಂದರ ಗ್ರಂಥಗಳು ವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯದ ಸೇವನ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದೆ. ಈಶ್ವರನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವವು ಬರಬೇಕು, ಎಂದು ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಬಲವತ್ತರ ಇಚ್ಛೆಯು ಉಪ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಆಗ ಕೆಲವು ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಜಿವಲಗ ಮಿತ್ರರ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗುವೆನೋ ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮುಖವು ಮಂಜಿನಂಧಾ ಮಂದ ಪ್ರಕಾರ ದರ್ಶನವೆಂದ ಸುತ್ತಪ್ಪಟ್ಟಂತೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ವಾಮನರಾವ ದೇಶನಾಡೆ ಇವರು ನನಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ ಬೇರೆಯವರ ಮುಖಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು, ಆದರೆ ಅವರ ಮುಖದ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾಗೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಒಂದು ದಿನ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೈಕಿ ಗೋ ವಾಕಸಿಂಗನೊಬ್ಬನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಆಗ ಬಹಳ ತಣ್ಣಗೆ ಗಾಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಎಲ್ಲ ಕಿಟಕಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು. ನಾನು ಅವರ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲ

ಕಡೆಯಿಂದ ಮಂದ ಪ್ರಕಾಶದ ಮೋಡ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನೊಂದನ್ನು, “ ಸರ, ಈಗಸಹ ಎಷ್ಟು ಮಂದರವಾದ ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶವು ಬಿದ್ದಿರುವದು! ”

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ಕೋಜಾಗಿರಿ ಪೂರ್ಣಮೆಯ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸ ಮೊದಲು ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅಂತರ್ನಿಷ್ಠ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು ನನ್ನ ಅರಿವನ್ನು (ಜ್ಞಾನ) ನಾನು ಮೇಲೆ ನೈಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ಭ್ರಮೆ ಅಥವಾ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟೀರಿ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ವೃಷ್ಟಿ ವ ಅರಿವು ಉಚ್ಚ ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಆಗ ನಾನು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ತೇಜಸ್ವಿ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅದು ಇಷ್ಟು ತೇಜಃಪುಂಜ ಇತ್ತು, ಅವನ್ನು ಶಬ್ದದಿಂದ ನನ್ನಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಕೋಜಾಗಿರಿ ಪೂರ್ಣಮೆ ದಿನ ನಾನು ಪುನಃ ಅದೇ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ; ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳೊಳಗಿಂದ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಕಡೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಕಾಲುಕಡೆಗೂ ರಕ್ತ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಕಂಡು ಬಂತು. ನಡನಡುವೆ ನರಗಳು ಉಬ್ಬಿದ್ದವು. ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಭೀತಿಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ನಾನು ಮೂರ್ಛನಂತೆ ವ್ಯರ್ಥಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯದ ನಾಶ ಮಾಡಿದೆ ಎಂತ ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಭಯಂಕರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆ. ನನಗೆ ಬಹಳ ದಣುವಾದಂತೆ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ತೀರಾ ನಿರಾಶವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ, “ ನಮೆ ಭಕ್ತಃ ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ ” ಈ ಗೀತಾವಾಕ್ಯವು (ನನ್ನ ಭಕ್ತನು ಎಂದೂ ನಾಶವಾಗಲಾರನು) ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಅಗಾಗ್ಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು; ಮತ್ತು ಅದೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಧಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಡುಃಖಸ್ಥಿತಿಯು ಬೇಗನೆ ಕರಗಿತು. ನಾನು ನನ್ನ ನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯದಂತೆ ಮಾಡಹತ್ತಿದೆ. ಭಾವುಬೀಜದ ದಿನ ಯಾರಿಗೆ ನಾನು ಸಹೋದರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನೋ, ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಕಡಿ ಹೋದೆ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಜೋಕಾಲೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದೆ; ನಾನು ಮಂದಿಕೂಡ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರೂ ಒಳಗೆ ಬೇರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದೆ, ಈಶ್ವರನು ಪ್ರತಿಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಈ ವಿಧಾನದ ಸತ್ಯತ್ವದ ವಿಷಯ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಶರೀರ ಮಾತ್ರ ನನ್ನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ದೂರ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಆ ವೇಳೆಗೆ ಮಸ್ತಕದೊಳಗಿನ ಪೋಕಳಿಯ ಮಧ್ಯಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿದೆ, ಇದರದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಅರಿವು ಇತ್ತು.

ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ನೆಲೆದಿತ್ತು, ಆಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆ ಎರಡನೇದೃಷ್ಟಿ ಸುರುವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬಂತೆ ನನಗನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾತುಗಳ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಾದ ಗ್ರಾಮೀಣೀನಿನ ಇವುಗಳ ಹೊರಗಿನ ಧ್ವನಿ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಲಹರಿಗಳು ನನ್ನ ಶರೀರದ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ನ್ನವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಂತರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಳಗೆ ಬೇಗನೆ ಮಗ್ನವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹತ್ತಿತು ಮತ್ತು ನನಗೊಂದು ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ಅನುಭವವು ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಒಳಗಿನಿಂದ ನನ್ನ ಹಿಂದುಗಡೆ ಭಗವಾನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಅಪಾರವಾದ ಸಾಗರವನ್ನು ಕಂಡೆನು; ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಹಿಂದುಗಡೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಹೆಡೆ ತೆಗೆದು ಶೇಷನು ನಿಂತಿದ್ದನು. ಈ ಒಳಗಿನ ದೃಶ್ಯವು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಕಾಣಬಂತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗುವದೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದದೆ ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವದಾದರೂ ಸಾಧುವಿನ ಅಥವಾ ದೇವತೆಯ ವಿಚಾರವು ಬರುವದೋ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆ ಸಾಧು ಅಥವಾ ಆ ದೇವತೆಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣುವದು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮೀಣೀನದೊಳಗಿನ ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಾ ವಿಷ್ಟವಾದ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನೋಟ ಇವೆಲ್ಲ ವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೌಕಿಕ ಸಾಮ್ಯವಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯಧ್ವನಿ, ಪ್ರಾಕಶ ಯುಕ್ತ ದೃಶ್ಯಗಳು, ಮನೋಮಯ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ಇವುಗಳ ಕೂಡುವಿಕೆಯೊಳಗಣ ಸ್ಫುರಣದಿಂದ ನನಗೆ ದೇಹದೊಳಗೆ ಉಪಮಾರಹಿತ ಆನಂದನನ್ನು ಪಡೆದೆನು. ಆ ದಿವಸವೆಲ್ಲ ನಾನು ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೆನು.

ಆದರೆ ಮರುದಿನದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣ ಬದಲಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಡಿಬಿಡಿಯಾಯಿತು, ಮತ್ತು ತಲೆಯು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠವಾದಂತೆ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಯಾರೊ ಅಘೋರಿ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವರೋ ಎಂಬಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗುವ ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ನಾನು ನೋಡುವೆನೋ ಆಗ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತೀರಾ ಗಡಿಬಿಡಿಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬಂತೆ ನನಗನಿಸಿತು. ಆಗ ಇದು ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಕೃತಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಕಟವನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಳೆಕೊಂಡಿ

ರುತ್ತೇನೆಂತ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಘೋರಿ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವಂಥಾ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ತಿಳಿಯದೆ ಅಡಚಣೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು; ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸೇಡು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಘಾತುಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು, ನನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೀಣತೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ತೋರಿತು.

ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ನನಗೀಗ ಮಾನವೀ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿದು ನಾನು ಈಶ್ವರನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಂದೇಸಮನೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಬಂಧಿ ಕೆಲವು ಟಾಯಿಪ ಮಾಡಿದ ಕಾಗದಗಳು ನನಗೆ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ತಿದವು. ಅನಂತರ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದನಾದರೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಾದೀತೋ ಇಲ್ಲ, ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಕೂಡ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಪಾಪುನರಾವ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಇವರು ಇದ್ದರು. ಆದರೂ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲೇ ಮಹಾರಾಜರ ಪಿಷಯ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಇವರ ಮತವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಆದರೂ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಮಹಾರಾಜರು ಬಹಳ ಸಾರಿ ವ್ಯವಹಾರಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯರ ಕೆಲವು ತಥ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಓದಿದೆನು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ತಿಳಿಯುವ ಇಚ್ಛೆಯು ಬೆಳೆಯಿತು. ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆನು. ನಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ' ಸೋಹಂ ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ' ಸೋಹಂ ' ದ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತಿತು. ಮತ್ತು ಭಯದ ಭಾವನೆಗಳೆಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾದವು.

ಈಗ ನಾನು ಪ್ರತಿದಿವಸ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಅಡಚಣೆಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅಲಿಪ್ತವಾಗಿರುವದು. ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ' ಸೋಹಂ ' ದ ಜಪವನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾರ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ನಾಥಸಂಘದ ಅನುಯಾಯಿ ಮಾಡಿ ಅನಾಥನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ನಾನು ಹಿಂದೆ ದುಃಖದಾಯಕ ಕಷ್ಟಕಾರಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆನೋ, ಅಂಥಾ ನಾನು ಈಗ ಇಷ್ಟು ಆನಂದಮಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ವಾಚಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಬರಹದಿಂದ ವರ್ಣನ ಮಾಡಲಾಗದು.

(ಸಹ) ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕೇಶವ ಭಟ್ಟ (ಕವಿ-ಅಲೋಕ)

ರಾ. ಕಾಶೀನಾಥ ಭೀಮಾಜಿ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ನಾಶಿಕ ಇವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು: —

ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೩೮ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ದಿನ ಇನ್ಸುಮಟೆಕ್ಸ್ ಖಾತೆಯೊಳಗಿನ ರಾವಸಾಹೇಬ ಪ್ರಧಾನ ಇವರ ಕೂದಲು ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವರ ಕೂದಲು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಸಮಾಧಿಯಂಥಾ ತನ್ಮಯ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದವನು ಕಂಡೆನು. ನಾನು ಕೂದಲು ಕತ್ತರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಸುರು ಮಾಡಿ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದೆನು. ಹಾಗೂ ಅವರ ಗಡ್ಡ ಬೋಳಿಸುವದಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದೀತು ಎಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ನಾನು ಅರ್ಧ ತಾಸು ನಿಂತೆನು. ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಅವರು ಭಾನದಮೇಲೆ ಬಂದರು, 'ನನ್ನ ಕೂಲು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಆದವು, ನನ್ನ ಗಡ್ಡ ಯಾಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಅವರು ನನಗೆ ಕೇಳಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ನಾನಂದೆ, "ಪ್ರೇಮ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಮುಗ್ಧರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನತರುವ ಪಾಪ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ." ಅಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವೆಂದರೇನು ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದಾಗ, ನಾನು ಶ್ರೀವಿಕನಾಥ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಭಂಗದೊಳಗಿನ ಮುಂದಿನ ಪದವನ್ನು ಅಂದು ತೋರಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ಹೇಳಿದೆ ತಾವು ಆ ಈಶ್ವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರಾ ನಿಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಿರೆಂತ ನಾನು ನೋಡಿದೆ; 'ಮುದ್ರಾತಿ ಪಾಂಚವಿ ಲಾವುನಿಯಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮ | ತೊ ಆತ್ಮಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹರಿ ದಿಸೆ.' (ಅರ್ಥ — ಐದನೆ ಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮ ಹಚ್ಚಿದರೆ, ಆತ್ಮನಾದ ಆ ಹರಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಿಸುವನು.)

ನಂತರ ಅವರಂದರು, ನಾನು ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ಪುನಃ ಹೋದೆನು. ಆಗ ಅವರಂದರು, 'ಇವತ್ತು ಸಂಜೆ ೫, ೫||ಯ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ,' ಅಂದರು. ನಾನು ಪುನಹಾ ಸಂಜೆ ಐದು ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಅವರ ಕಡೆ ಹೋದೆ, ಅದರೆ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪತ್ನಿಯವರು ಒಂದು ಕಾಗದ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಮನೆಯ ಸರಿಯಾದ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ರಾವಸಾಹೇಬರು ವೈಯಲಿಕ್ಕೆ ಮರೆತಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ವೈದು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟೆನು. 'ಇದು ಯಾರ ಪತ್ರ' ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದರು. 'ಈ ಪತ್ರವು ರಾವಸಾಹೇಬ ಪ್ರಧಾನ ಇವರದಿದ್ದು ನನಗೆ ಅವರು ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ,' ಎಂದು ಅಂದೆನು. ಅನಂತರ ಕೂಡಲೆ

ರಾಸನಾಹೇಬ ಪ್ರಧಾನರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು, ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅಂದರು, ' ಇವನು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೌರಕನಿದ್ದಾನೆ, ಇವನಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಮತ್ತು ಭಜನೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ, ಎಂದು ಅವನು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. '

ಆದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ಏನೂ ಮಾಡದೆ ಸ್ವಸ್ತ ಕೂತರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನನ್ನ ಸಮಾಧಿಯಂಥಾ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥಾ ಅಗಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಹಾರಾಸನಾಹೇಬರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ, " ನಾನು ಅಲ್ಲಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಸಮಾಧಿಯಂಥಾ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆ ಯಾಕಾಯಿತು, " ಎಂದು ಕೇಳಿ ದಕ್ಕೆ ಅವರಂದರು, ' ನೀನು ಬೊಡ್ಡ ಧೈರವಾಸನು. ' ನಂತರ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಓದಲಿಕ್ಕೆಂತ ನಾನು ಗಾಸಬೋಧವನ್ನು ತೆರೆದೆ, ಅದರ ನನಗೆ ಓದಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಾನು ಸಮಾಧಿ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರಾ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಹೋದೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂದು ನನಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಮರುದಿನ ನಾನು ರಾಸನಾಹೇಬ ಪ್ರಧಾನರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆ. ನಡೆವ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಅದೇ ದಿನ ನನಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಹಾರಾಜರ ಈ ಸಂಗತಿಯ ಕಾರಣವನ್ನು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವರು ಎಂದು ಅಂದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ ಅವರು ನನಗೆ ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ೧೧-೧೨ರ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಪುನಃ ಮೊದಲಿನಂತೆ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆ ಬಂತು. ನಾನು ಮರುದಿನ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯಷ್ಟಾಗ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ ' ಏನು ಬೇಕು ' ಅಂತ ಮಹಾರಾಜರು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ, ' ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಬೇಕು ' ಎಂದು ಅಂದಾಗ ಅವರಂದರು, ' ನಿನಗೆ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಈಗ ನೀನು ಹೋಗು. ' ಆಗ, ' ನನಗೆ ತಾವು ಇವತ್ತು ಯಾಕೆ ಕರೆಸಿದ್ದು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ' ನಿನಗೇನು ಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಕರೆಸಿದ್ದು, ' ಅಂತ ಅವರಂದರು. ನಂತರ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ' ನನಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಬೇಕು ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ' ಅದು ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ' ಎಂದು ಅಂದರು. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದೂ ನಾನು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿ ಪೂಜೆ, ಭಜನೆ ಇವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದಂತಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ನನಗೆ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ನಾನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನನಗೆ

ನನ್ನ ದೇಹದ ಪೂರ್ಣ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ನಡೆಯಿತು. ನಾನು ದಿನಾಲು ಶ್ರೀಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಏಳೆಂಟುದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಗುರುಶಿಷ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದೀಪಿಕೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಮಾಧಿಯಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ದೇವರಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಸಮಾಧಿಯಂಥ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಈ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ದೃಶ್ಯವು ತೋರಿತು. ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಒಂದು ಆಳವಾದ ಕಂದುದ್ದಿ ಕರಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಆ ಲಿಂಗದ ಸಮೀಪ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಪತ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ನೀರಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬುಗ್ಗೆಯು ಹರಿಯುವದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಆ ಬುಗ್ಗೆಯು ಆಕಾಶದೊಳಗಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾರಂಜಿಯಂತೆ ಅದು ಮೇಲೆ ಪುಟಿಯುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಬೇರೆ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಕರಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಗವಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಅದರೊಳಗೆ ಹೋದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾಧಿಯ ಹತ್ತರ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿಯು ಕೂತಿಡುತ್ತ ಕಂಡೆ. ನಾನು ಆ ಯೋಗಿಯ ವ ಸಮಾಧಿಯ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಂಡೆ. ನಂತರ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತು ದೇಹಭಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಗುರುವಾರ ನನಗೊಂದು ಮುಂದಿನಂತೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವ ಬಂತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮೈತುಂಬ ಚಾದರ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವು ನನ್ನ ಹತ್ತರ ಬಂದು ನನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಂಗವನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನು ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಚಾದರವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವನು ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಗೊಡಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅಂನನು “ ನೀನು ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮಾಡಿ ದಣಿದಿ ಎಂದು ಬರೆ, ‘ಜಯಗುರು ಮಾವುಲಿ’ ” ಹೀಗೆ ಅನ್ನುತ್ತ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರು. ಇದೆಲ್ಲ ನಾನು ಪೂರಾ ಎಚ್ಚರ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜಗತ್ತಿನ ದಿನದಂತೆ ಅರಿವು ಇರುತ್ತಿರುವಾಗ ಘಟಿಸಿತು. ಆಗ ನಾನು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಮೀಪ ಯಾರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಆದಿನ ನಾಶಿಕದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವದಿತ್ತು, ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಯಾಣದ ಜೀನಸು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದ

ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರಂದರು, ' ಆತನು ನಾನಲ್ಲವೆಂತ ನಿಶ್ಚಯವಿದೆಯೋ ? ' ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆ, ' ನನಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸಾಧು ಇದ್ದನು, ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವದೆ. ಮತ್ತು ಮೂಢಕಾಲ ಕೆಳಗಿನ ಕಾಲು ಕಂಡೆ, ರೂಪ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ' ನಂತರ ' ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀನು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ ' ಹೀಗೆ ನನಗೆ ಅವರಂದರು.

ನಂತರ ನಾನು ನಾಶಿಕದಿಂದ ಹೊರಟು ದಿಡೋರಿ ತಾಲೂಕಿನ ಕಾರಂಜಿ ಊರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ದಿನ ಇದ್ದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸಹಾ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಚಾಲು ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದ ನಂತರ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಜೀವ ಹೋಗುವದೊ ಎಂಬಂತೆ ಆಗಿ ಶರೀರವು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸರಿದಾಡಹತ್ತಿತು. ಅದು ಒಮ್ಮೆ ಬಲಬದಿಗೆ, ಒಮ್ಮೆ ಬೋರ್ಲ, ಒಮ್ಮೆ ಅಂಗಾತ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಎಡಬದಿಗೆ ಬಿಳಹತ್ತಿತು. ಆದರೂ ನಾನು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವರ್ತುಲ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಸ ನನ್ನ ನಾಭಿಪ್ರದೇಶವು ಎತ್ತಲಾಗೊ ಶಿಳಿದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೋಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ನಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಳ ಕಂಡೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಉಮಾಮಹೇಶ ಇವರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು ಸಾಭಿಕಮಲದ ಸಮೀಪ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮತ್ತು ಹೈಕ್ಕುಲದ ಹತ್ತರ ಶ್ರೀಶೇಷನಾಯಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದ ಸಂವಾಹನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಶೇಷನು ಅವರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಡೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಶೇಷನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತವಿತ್ತು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಭಿಕಮಲದೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಉದ್ದ ದೇಟಿನ ಕಮಲವು ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಆ ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಕೂತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪಾದದ ಹತ್ತರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರವಿತ್ತು.

ಇದರ ನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಶ್ರೀಮಾರುತಿ, ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರ, ಧ್ರುವ, ಶ್ರೀಶಂಕರ ಮತ್ತು ರಾಮದಾಸ ಇವರ ದರ್ಶನಗಳಾದವು. ಸುಷುಮ್ನಾದ್ವಾರವು ತೆರೆಯಿತು ಮತ್ತು ಬೆನ್ನು ಮತ್ತು ಟೊಂಕ ಇವು ನೋಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದವು, ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿತು. ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುವಾಗ ನಾನು ಒಂದು ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಬಿದ್ದು ಮಾರ್ಗಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಆಗ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗವು ತೋರಿತು. ನಾನಾಬಣ್ಣದ ಮತ್ತು ಭಂಗಾರದ ವಸ್ತ್ರವೆ ಬಹಳ ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಗೋಲಕಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ.

ಒಂದು ಗೋಲಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೋಣಾಕಾರದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮೂರುನಾಲ್ಕುವಿನ ಈ ದೃಶ್ಯವು ಚಾಲು ಇತ್ತು. ನಂತರ ನನ್ನ ಸರ್ವಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕಂಪವಾಗುತ್ತದೆಂಬಂತೆ ತೋರಿತು. ಆದರೂ ನಾನು ಯಾವಾಗ ಮಹಾರಾಜರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆಗ ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಯು ಇಲ್ಲಿಂದಂತಾಯಿತು. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳತನಕ ಏತ್ತು.

ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆವಾರ ನೀರು ತುಂಬಿದ್ದು ಕಂಡೆನು. ತಲೆಯ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಯುತ್ತಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಮಲಗಳನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅರಿಗೆಂಪು ಕೆಲವು ಹಳದಿ ವರ್ಣದವು ಇದ್ದವು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಉಧ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಳದಿವರ್ಣದ ಸರ್ಪತಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅನಂತರ ನೋಣಿ, ರಿ ಮಾರ್ಕದ ಪ್ರಕಾಶವು ತೋರಿತು; ನಂತರ ತಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿತು ಮತ್ತು 'ನೋಹಂ' ದ ಧ್ವನಿ ಒಮ್ಮೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಭ್ರಮಾವೃದ್ಧ ಸಣ್ಣ ಆಕಾರದ ಹಿಂಕಾರವನ್ನು ಕಂಡೆನು.

ನಂತರ ನಾನು ರೋಗಗ್ರೀತನಾವಾಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ರಕ್ತಣಿ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತ ತೋರಿತು. ಈ ರೋಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಒಂದು ನದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನನ್ನು ಆ ನದಿಯೊಳಗಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅತ್ತಕಡೆ ದುಡಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು. ನದಿಯ ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಅರಣ್ಯವು ಉನ್ನತವಾದ ಬಂಜೆಕಲ್ಲುಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಬಂಜೆಗಳ ಸಮೀಪ ಪೊಳ್ಳು ಇತ್ತು. ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನನ್ನು ಆ ಪೊಳ್ಳಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳೊಂಡರು, ಮತ್ತು ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಂದರು.

ನನ್ನ ರೋಗದಿಂದ ನಾನು ನೆಟ್ಟಗಾದಮೇಲೆ ನಾನು ಜಾಂಜೋರಿಗೆ ಹೋದೆನು ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ವೃತ್ತಿನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲ, ಎಂದಾದರೂ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಯ ಸುಧಾರಿಸಿದಮೇಲೆ ನಾನು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು, ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಕಾಶದ ವರ್ಣದೊಳಗೆ ವರ್ಣವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಬಹಳಸಾರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಭ್ರಮಾವೃದ್ಧನಾದಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವರ್ಣದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಕ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಸರ್ವ ಶರೀರವು ತಲೆಯಕಡೆಗೆ ಎಳೆ-ಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುವದು. ಸದ್ಗುರು ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದು, ನಾನು ಸರ್ವಸ್ಥಿ ಅವರ ಆಶ್ರಯದ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದೇನೆಂದು ನನಗನಿಸುವದು. ಸದ್ಗುರು ಶಾಯಿಯು ತನ್ನ ಕೂಸಿನ ಹಿತವು ಯಾವದರಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆಕೆಯ

ಪ್ರೀತಿಯು ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ನನ್ನೆ. ಅವರೇ ನನ್ನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದು, ಅವರದು ನನಗೆ ಆಧಾರವು. ಅವರ ಮೇಲೆ ನನ್ನದೆಲ್ಲ ಅನುಬಂಧವಿದೆ.

ತಾ. ೨೧-೨-೧೯೪೦.

(ನಮಿ) ಕಾಶೀನಾಥ ಭೀಮಾಯಿ ಕೂರ್ಯವಂತಿ

— ೩೨ —

ಶ್ರೀ. ದಗಡು ಧಾಕು ಸೋನಾರ, ದುಸಾಣೆ, ಧುಳೆ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು.

ನನ್ನ ಸುದೈವದಿಂದ ನನಗೆ ಮಹಾನ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಬೇಗನೆ ಅವರು ನನಗೆ ರಾಜಯೋಗದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಈಗ ೬೩ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ವೃದ್ಧನಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ಣಿಸುವುದು ಕಠಿಣವಿದೆ. ನಾನು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ತಾ. ೨೩ನೇ ಜೂನ್ ೧೯೩೯ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು 'ಸೋಹಂ' ಜಪಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಿನಿಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರವು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಶಂಕರನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ತೋರಿನ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿದೆ. ಅದು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿತ್ತು, ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳು ಕಿವುಡಾದಂತಾಯಿತು. ಕೆಲವು ದಿನ ಜಪಮಾಡಿದ ನಂತರ ಕಿವಿಯ ಪರದೆಗಳು ದೂರವಾದವೆಂಬಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಂತೆ ಕಿವಿಯ ಪರದೆಗಳು ತೆರೆದವು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಸಂಬಂಧವೇಳಿ, ದೃಷ್ಟಿ, ಶ್ವಾಸ, ವ ಮೊದಲಾದ ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಮೇಲೆ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರುವಾಗ ಮೊದಲು ಕತ್ತಲು ಇತ್ತು. ನಂತರ ಕೆಳಗಡೆ ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಗುಹೆಯಂಥಾ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯೊಳಗಿನ ಹಗೆಯಂಥಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಳ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೆಲವು ದಿನ ನಾನು ಆ ನಳ ಅಥವಾ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬಂತೆ ಭಾವನೆಯಾಯಿತು. ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾನು ನಾನಾವಿಧದ ವೃಕ್ಷ, ವನ, ಪರ್ವತದ ದಾರಿಗಳು, ನದಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ದಾಟಿದೆ, ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ಪರತೀರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ತ್ರಿಕೋ

ಣಾಕಾರದ ಭಾವಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು ಮತ್ತು ಗಣಪತಿಯ ದರ್ಶನವೂ ಆಯಿತು. ತಿರಿಗಿ ಬರುವಾಗ ನನಗೆ ಮೂರು ನದಿಗಳು ತೋರಿದವು, ಅವು ಗಳ ವೈಕಿ ಎರಡರೊಳಗಿಂದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಹೊರಗೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಮತ್ತು ಯಾವ ದರೊಳಗಿಂದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಅದು ಸುಷುಮ್ಮಾ ನಾಡಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಎಂಬದು ನನಗೆ ಅನಂತರ ತಿಳಿದು ಬಂತು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಹೋದ ಬಳಿಕ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಾವಧಾ ನತೆಯು ಹೋಯಿತೆಂಬಂತೆ ನನಗನಿಸಿತು. ಆದರೂ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟು, ನಾನು ಮುಂದೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆನು. ಕೆಳಗೆ ಹೋಗು ತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಅಂತರ್ಧೃಷ್ಟಿಯ ಲಕ್ಷವನ್ನು ನಾಭಿಸ್ಥಾನದಕಡೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಶೇಷನಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಪಾದಸಂವಾಹನ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂತ ತೋರಿತು. ಸ್ವಲ್ಪವೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಭಿ ಪ್ರದೇಶದೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಪಂಚಮುಖ ಪುತ್ಥಳಿಯು ಹೊರಬಂತು. ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು. ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕಮಲವು ಕಾಣಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಅಧವಾ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾದಮೇಲೆ ನಾನು ಆ ಕಮಲದೊಳಗೆ ಶೇರಿದೆ. ಆಗ ಇಂದ್ರಭುವನವು ನೋಡಲು ಶಕ್ಯವಾಯಿತು. ಆ ಇಂದ್ರನ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ ವ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಗಂಧರ್ವರು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಆ ಸರ್ವ ದರಬಾರವು ನಾನಾ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋದಂತೆ ತೋರಿತು. ಮುಂದೆ ನಾನು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತಯಮ, ಅನೇಕ ಋಷಿಗಳು, ಕುಬೇರ, ಪಿತೃಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮದೇವ, ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಶಿವ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದೆ. ಅನಂತರ ನೀಲಪ್ರಕಾಶ ವ ನೀಲಚಕ್ರವು ಕಾಣಿಸಿದವು, ಮುಂದೆ ನೀಲವರ್ಣದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವದೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಮೇಲೆ ನಾನು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರ ಗಳನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಪೆಂದ್ರಾ, ಸುದಾಮಾ ವ ಇತರ ಬಾಲ ಗಳೆ ಯರಕೂಡ ಬಹಳಮಂದಿ ಗೋಪಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯರಕೂಡ ಆಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ನೋಡಿದನು, ಬಲರಾಮನನ್ನೂ ಕಂಡೆನು. ಎಲ್ಲಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಯು ಕಾಣು ತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಯಮುನಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಕಾಳಿಯಮದನ ಆದಮೇಲೆ ಆತನು ಹೊರಗೆ ಬಂದನು, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಸಂತೋಷ ಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಂತರ ಹೃತ್ಯಮಲದಲ್ಲಿ ಪುನಶ್ಚಾ ಶೀವಿಷ್ಣು ಕಾಣಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ದೇಹಭಾಸ ತಪ್ಪಿತು. ಕೊರಳ ಸಮೀಪದ ವಿಶುದ್ಧ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರು ದತ್ತ ಕಾಣಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಈಗ ಏಕಾಗ್ರವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಳ ಹೋದಮೇಲೆ, ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು

ಅವರ ಮುಂದೆ. ಶ್ರೀದತ್ತ ಇವರು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಒಳಗೆ 'ಸೋಹಂ'ದ ಜಪವು ನಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಅಂದರು, “ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮನನ್ನು ಜಪದಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ ವ್ಯನಹಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಆಡ-
ಚಣೆ ಇಲ್ಲ. ನಂತರ ನಾನು ಪದ್ಮಾಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ; ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮನನ್ನು ನಾನು ನಾಶಿಕಾಗ್ರದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಗಾಢ ಅಂಘ್ರಕಾರವು ಕಾಣಿಸುವದು; ಅದರ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಆಳ ಹೋದೆ ಆಗ್ಗೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಪ್ರಕಾಶವು ತೋರಿತು. ನಂತರ ಚಂದ್ರನು ಕಾಣಿಸಿದನು ಮತ್ತೆ ಸುಪರ್ಣದಂಥ ಹಳದಿ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂ ಅಕ್ಷರವು ಕಂಡುಬಂತು. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಆಳ ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಂಘ್ರಕಾರವು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂತು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ನಾನು ಸಹಸ್ರದಲ ಕಮಲವನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅದರ ಎಲ್ಲಕಡೆಗೂ ನವಿಲಗರಿಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ಬೇರೆ ಪರ್ಣದ ಕಣ್ಣು ತೋರಿತು. ನಂತರ ವಿಚಾರ ಪ್ರವಾಹವು ನಿಂತು ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತೆ.

ತಾರೀಖು ೨೨ ಜೂನ್ ೧೯೩೯ ಈ ದಿನ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದು.

(ಸಬು) ದಾದೂ ಧಾಕೂ ನೋಸಾರ, ಮಸೂಣೆ.

— ೨೨ —

ಶ್ರೀ ಜಾಕಕರ, ಬಡೋಬೆ, ಇವರು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಪತ್ರದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಮಜಕೂರು.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಕಾರಗಳು, ತಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮಾಡಿದಂಥ ನಾನು ಜಪ ಮರು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೂ ಅಧಿಕ ಸುಧಾರಿಕೆಯು ಸಿಂತಂತೆ ತೋರುವದು. ತಮಗೆಯೇ ಅದರ ಕಾರಣವು ತಿಳಿದಿರುವದು. ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಾದವು. ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡುತ್ತೇನೊ ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಒಳಗೊಂಡ ಸದೋದಿತ ದರ್ಶನವಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಹೋದ ಪಾರ್ಣಮೆಯ ದಿನ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ನಾನು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ಬರುವ ಕಾರಣವು

(೨೫) ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಂದೆ, “ನಾನು ಸಾಕೋರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಇರುವಾಗ, ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವರ ಬದಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸಾಯೀಮಹಾರಾಜರ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಸರಸ್ವತಿಯವರು ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಾರೆ.” ಇದರ ಮೇಲೆ ಅವರಂದರು, “ನಾಳಿನಿಂದ ಇನ್ನು ಏನೇನು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿರಿ.” ಅಂದಿನಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಯಾವನೆಯ ಬಹಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು.

ನಾನು ಯಾವದಾದರೂ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೊಳಗೆ ಸೇರಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಏನೊಂದೂ ಮಾತನಾಡದೆ, ಒಂದು ಬೈದು ಕೆಲಸ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆದರೆ ನಾನು ಶರೀರದ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಾಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅದರ ವರ್ಣನವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂತ, ಅವೇ ಅವೇ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಪುನಃ ಪುನಹಾ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲೆ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದರೂ, ನಾನು ಯಾವದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅದೆ, ತಾವಾಗಿ ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು ಏನೂ ಮಾಡದೆ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಇತರ ಜೀವರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು.

(ಸಹಿ) ಡಿ. ಡಿ. ಭಾವೆ

ಡಿ. ಡಿ. ಭಾವೆ ನಾಶಿಕ ಇವರ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳು—

ಸನ್ ೧೯೩೯ ನೇ ಮೇ ತಿಂಗಳ ಒಂದನೇ ಅಥವಾ ಎರಡನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮಹಾರಾಜರು ಇನಫ್ಲುಯೆಂಜಾದಿಂದ ರೋಗಪೀಡಿತರಾದರು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ‘ಬ್ರಾಂಕೊ ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾ’ ಅಂದರೆ ಕಫವ ಕೂಡ ಜ್ವರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಈ ರೋಗವು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗುವದು. ಅದೇ ತಿಂಗಳ ೮ ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಭಾಗವತ ಇವರ ಕೂಡ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಗಡಕರಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಾಗಲಿಫ ಸಮೀಪ ಬಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ‘ಮಹಾರಾಜರ

ಸಮೀಪವಿರುವ ಮಾರುತಿಯ ಗುಡಿಯು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರ ಅಲ್ಲಿ ಮಾರುತಿಯ ಮೂರ್ತಿಯ ಬದಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪಂಗು ಮೂರ್ತಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಮೂರ್ತಿಯ ಸುತ್ತಲು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಿಸಬೇಕು, ಕೂಡಲೆ ಮಾರುತಿದು ಕಾಣಿಸಬೇಕು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದವು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನರಾವ ಖರ್ಚೀಕರ ಇವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಸಂಗಡ ಅವರ ಮಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಪೂಜಾಸಾಹಿತ್ಯ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವರು ಸಹಾ ತಮ್ಮ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರ ಪೂಜೆಯು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಮಗಳು ನನ್ನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರ್ತಿಯ ಸಮೀಪ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಂಗಳವು ಕಾಣಿಸಿತು ಮತ್ತು ತಾವು ಖರ್ಚೀಕರರ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿರಿ. ಆ ಮಂಗಳವು ಗುಡಿಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಮೈಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ನಂತರ ಅದು ಖರ್ಚೀಕರರ ಮೈಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಮತ್ತು ಹೀಗೆಯೇ ಹಾರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆಗ ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಿರಿ. ಖರ್ಚೀಕರರು ಸಹಾ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ದೃಶ್ಯವು ಮಾಯವಾಯಿತು. ನಾನು ದೇಹ ಭಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಜೋಕಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದೇನೆ.

ಹೀಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯಕಾರಕ ನೋಟಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವು ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಮುಂದಿನ ಪ್ರಗತಿಯು ನಿಂತು ಹೋದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ದಿವಸಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾವೆ. ಈಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಇನ್ನು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರೇ, ಈಗ ಈ ಬಡಪ್ರಾಣಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ತನಕ ಮಾಡುವಿರಿ?

ಮತ್ತಾರಿಗಾದರೂ ಈ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅತನು ನಾನು ಹುಚ್ಚನೆಂದು ತಿಳಿದಾನು. ತಾವಾದರೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು ಮೂರ್ಖತ್ವವೆಂದು ತಿಳಿದೀರಿ, ಆದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ನನಗೆ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ತಾವು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಿ, ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಸಹಿ) ತಮ್ಮ ಜಾಕಕರ.

— ೩೪ —

ಶ್ರೀ. ಜಿ. ಡಿ. ಮಾಂಡವಗಣಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಸೌ. ಗೋದಾನರಿ ಬಾಯಿ ಇವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು: —

ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ, ತುಷ್ಪದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದ ಪಿ. ಎಲ್. ಇನಾಮದಾರ ಇವರಕೂಡ ಸಹಜ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ್ಗೆ, ಇನಾಮದಾರರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, 'ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಸಾಧುಗಳೆಂದು ಗುರು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅನುಗ್ರಹ ತಕ್ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಬೇಗನೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಜವಾದ ರಾಂತಿಯು ಬೊರೆಯು ತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಸಹಜವಾಗಿ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸವು ಕೂಡುವದು.' ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೂ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಟ್ಟಿಯಾಗ ಬೇಕೆಂತ ಜಿಜ್ಞಾಸಾ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದೆವು.

ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ತಾ. ೨೩ ಜುಲೈ ೧೯೪೦ ನೇ ದಿವಸ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಿಪ್ಪೆ(ದಿಸಿದೆವು). ಮಹಾರಾಜರು ನಮಗೆ ತಾ. ೨೫ ಜುಲೈ ೧೯೪೦ ಈದಿನ ಗುರುವಾರವಿದ್ದು ಆ ದಿವಸ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದರು. ಆ ವ್ರಕಾರ ಆ ದಿವಸ ಮುಂಜಾನೆ ಎಂಟುವರೆ ಘಂಟೆಗೆ ನಾವು ಅವರ ಕಡೆ ಹೋದೆವು, ಮತ್ತು ಅವರು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ದಿವಸಗಳಾಗಿವೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಜವನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಯಾವದಾದರೂ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸದೆ ಸಹಜ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನಿಲ್ಲದೆ ಸಮಾಧಿ ಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಮೂನತ್ತು ನಾಲ್ಕತ್ತು ಮಿನಿಟು ತನಕ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಕೂನು ಮೊಲೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಕೆಗೆ ಸರ್ವ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನದು ಪೂರ್ಣ ಮರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಯದ ಆನಂದವು ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಆಕೆಯು ದೇಹಭಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. 'ಸೋಹಂ' ಜಪವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂತೆಂದರೆ ಆಕೆಗೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೂ ನಾನು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡುವೆನೋ, ಅಗ ನೀರಿನ ತೆರೆಗಳು, ಶುಭ್ರಮೋಡ, ಆಕಾಶ ಜ್ವಾಲಾ, ಸುಂದರ್ಶನ ಚಕ್ರ ವಗೈರೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ತೋರುತ್ತವೆ. ಈ ಅನುಭವಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ಯಾವದೂ ಅಶ್ವರ್ಯಕಾರಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬದು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಜಪ ಮಾಡುವ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ನಾನು ವೆನ್ಯನರ ಪೋಲೀಸ ಸಬ್‌ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ ಇದ್ದೇನೆ. ಆ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ

నన్నదు బహు దినగళాద్ధరించు ముక్త నోడను దృష్టియు బేరెయి
ఆగిరువదరించు సాధుసంత ముక్త మహారాజురు ఇంధనర మేలీ ఎష్ట
మాత్రపు విర్రాసవిద్దిల్లు. ఆదరి యావవాదరించు కారణదిందాగలి,
నాను మహారాజుర దర్శనకే యోద మోదనిన దినసమే నన్న సంతరకడి
నోడను నిత్యద సంతయ దృష్టియు పూరా యోయతు. సుందర ప్రత్యక్ష
అనుభవగళు తీక్ష్ణపు, ఆ మూలక నన్న మనస్సిసోగిన ఎల్లా సంతయ
గళు ఇల్లిదుతాదపు. ముక్త ఈగ మహారాజురు ఒర సాధుగళిద్దారే
ఎంబదు నన్న మనస్సిగే పుణిగవాగి నిర్భయహయితు.

తారీలు ౧౫, ఆగష్టు ౧౯౪౦.

(నమి) జి డి. నూండవగణి.

వేన్సనర పుణిల సవా ఇన్స్పెక్టరు, నాతిక.

— యి —

వృద్ధ కుడూకర ఇవర వృత్తాంతపు. —

[కుడూకర వృద్ధ ఇవర దివానానేగళు నాతికదల్లియూ సంగమ
సేరదల్లియూ ఇవే. గాళుర ఎర్రేల తింగళ్ల అవర మహారాజుర దర్శ
నద యోగవు బంతు. సంతర మహారాజురిగూ అవరిగూ యావ సంభా
షణవాయుతు ముక్త అవరిగే యావ అధ్యాత్మిక అనుభవగళు తీక్ష్ణ, ఆపు
గళ వృత్తాంతపు అవర లుగళ్లయి కేళగ కుట్టరుచ్చు.]

నాను మహారాజుర దర్శనకే యోదాగ అవర కూడ ఇద సంభా
షణపు ముందు బరేదంతే ఇరువదు

మహారాజు: — తమ్మ దేవరేను తావు నన్న కడి యాతకే
బందిద్దీరి?

నాను: — నన్న దేవరు శృంగరావ ముక్త అడ్డ దేవరు కుడూ
కర. నాను వృద్ధనిద్దు కళిద పళింటు వర్ష స్పృహిత వ పరహిత ఈ దృష్టి
యింద వృద్ధకియ కేలస మాడుత్తిద్దేనే.

మహారాజు: — నాను మహారాజునిద్దేనేందు నిమగి యారు
దేళిదరు.

నాను: — పండిత, వేన్సనర మామలీదార ఇవరు తను
విషయ ననగి ప్రథమ సమావేశాన్ని కేట్టరు. నాను తమ్మ దర్శనకే

ಬರುವವನಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ಯಾವದೋ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ಬರೋಣಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನನಗೆ ಮಧುಕರ ಚಿಟಣಿಸರು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು; ಅವರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮಧುಕರ ಚಿಟಣಿಸರು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅವರು ನನಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಅಧಿಕ ಆನಂದವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮೇಲಾದರೂ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹವಾದೀತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಈ ಹೇತುವಿನಿಂದಲೇ ನಾನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು.

ಮಹಾರಾಜ: -- ನಾನು ಗಂಟು ಕುಂಟಿನಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಬಹಳ ದಿವಸ ಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಸಂದ್ಧಿರಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೀರಿ. ನಿಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಆದದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಧೈವವಾಸನಾದನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಒಳ್ಳೆದು ತಾವು ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಇರುವಿರಿ?

ನಾನು: -- ನಾನು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ದಿನ ಇಲ್ಲಿರುವೆನು. ಅನಂತರ ನಾನು ಸಂಗಮನೇರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು ನನ್ನವು ನಾಶಿಕ ಮತ್ತು ಸಂಗಮನೇರದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ದವಾಖಾನೆಗಳಿವೆ. ನಾನು ಹವಿಸ್ತೆ, ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬರುವೆನು. ನಾನು ತಮಗೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡುವೆನು.

ಈ ಭಾಷಣ ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮೀಪ ಐದಾರು ಜನರು ಕೂತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪೈಕಿ ನಾಶಿಕ ಪೋಲಿಸ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲದೊಳಗೆ ಕಾಯದೆ ಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕ ಸರೋಟಿಕರ ಇವರೂ ಇದ್ದರು. ನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ನಾನು ಹತ್ತಿಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಿದೆನು; ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಮರೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾದ ಮೇಲೆ ಭಯದ ಭಾವನೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಮೂಲಕ ನಾನು ಅದನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು; ಅನೇಕ ಸಾಧುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವರು ನನಗೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸ್ತಾರು ಎಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಹ್ಯಾಗೆ ನಾನು ಹೋದೆ; ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆನು. ಅನಂತರ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಪಾದವ ಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದೆನು.

ಅದರ ನಂತರ ಮೂರನೇ ದಿನ ಮಹಾರಾಜರಿರುವ ಓಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಭೆಟ್ಟಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರಿರುವ ಸ್ಥಳದ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಹಳ ದೂರ ತನಕ ಹೋದೆನು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ ಸಂಬಂಧ ಕೇಳುವ ಕಲ್ಪನೆ ಸಹಾ

ನನಗಿದ್ದಿಲ್ಲಾ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದಂತೆ ಆಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಮಿನಿಟು ವರೆಗೆ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಹೋದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂತ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಆಗ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೯|| ಹೊಡೆದಿದ್ದವು. ನಾನು ಹೋಗಿ ಅವರ ವಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ.

ಮಹಾರಾಜ: — ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣ ವಿಲ್ಲವಲ್ಲ?

ನಾನು: — ಹೌದು. ನಾನು ಬರುವದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವಿದೆ. ತಾವು ನನಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಳೆದು ತಂದಿದ್ದೀರಿ; ಆ ಕಾರಣ ಏನಾದರೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹೇತು ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಅದನ್ನು ತಾವು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಈಗ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜ: — ನಾನು ಬುವಾನೂ ಅಲ್ಲ, ಹಠಯೋಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದದೆ ಎಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾದದ್ದೆ ನನ್ನ ಸುದೈವವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ.

ನಾನು: — ನಾನು ಬಹಳ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಈಗ ನಾನು ದಣಿದು ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ ಆದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾದವು ನಾನು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು. ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವದು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದೆ.

ಮಹಾರಾಜ: — ಒಳ್ಳೆದು ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳುವೆನು.

ಮಹಾರಾಜರು ನಂತರ ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಸಿದ್ಧಪದ್ಧಾನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂತೆನು. ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಲೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅಂತರ್ಮುಖವಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಹಠಯೋಗದ ಪೂರ್ವ ಅಭ್ಯಾಸದ ದೃಷ್ಟಿರಹಿತವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟವು. ಮೊದಲು ಸ್ವಾಸವು ಎತ್ತಲಾಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿತು. ಅದು ಈಗ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿತು, ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಅನಂ-

ನನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಆಯುಷ್ಯದ ಮತ್ತು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದ ಸ್ವಲ್ಪ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಾನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹ ಆದ ಮೇಲೆ ತಾರೀಖು ೨೬ನೇ ಮೇ ಸನ್ ೧೯೪೦ ತನಕ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಿಕೆಯು ಹ್ಯಾಗಾಯಿತು ಎಂಬದನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಡುವೆನು.

ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ಒಂದು ಸುಖವಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ, ವ್ಯಾಯಾಮದ ಆಟಗಳು, ಲೇಖನ, ವಾಚನ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯ ಇವುಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತು. ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಕೆಲಸಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳವಳಿ, ವಾಚನಾಲಯಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ ಅನತಾರಿ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ನಾಥು ಸಂತ ಇವರ ಉತ್ಸವಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ಆಟಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೊದಲನೆಯವರ ಜರಬೇಕೆಂಬದು ನನ್ನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹದಿನೈದು ಹದಿನಾರು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನವಿ ಜೀವನದ ಹೇತು ವ ಉದ್ದೇಶವೇನಿರಬೇಕು; ಮತ್ತು ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಡಚಣೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಅವು ಯಾಕೆ ಬರಬೇಕು; ಇದರ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ನನ್ನದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಬಾಂಧವರ ಉನ್ನತಿಗೋಸ್ಕರ ಯಾರಿ ಗಾದರೂ ದೇಶಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಅನಂತರ ನಾನು ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶೋಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ.

ಆ ಸಮಯದ ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬಿಕರೊಡನೆ ಅನುಸರಿಸಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರು ನನ್ನ ಹದಿಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ನಾನು ಹದಿನೇಳು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾಚನ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಚರ್ಚೆಯ ಶ್ರವಣ, ಸಂತರ ಸಂಗತಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ-ವಿಧಾನ ಪಾಲನ ವ ಯೋಗಾಚರಣ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತಲ್ಲೀನವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೋಕ ವ್ಯವಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಯರಹಿತನಾದೆನು ಮತ್ತು ಅದರ ಬೇಸರ ಬಂತು. ಆ ಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಗಿ ಸಂತ ಅಥವಾ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಸಂತಪ್ತತೆ ಮತ್ತು ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ ಇವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಪ್ತ ಇಷ್ಟ

ಸ್ನೇಹಿ, ವ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧು-ಸುತರ ದರ್ಶನವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಥಾಟನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಹದಿನೆಂಟನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಮನೆಮಾರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೆ. ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾರ್ಗವು ನಿಂತುಹೋಯಿತು.

ತೀರ್ಥಾಟನೆ, ಜಪಜಾಪ್ಯ ವ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಏಳೆಂಟು ವರ್ಷಗಳು ಹೋದವು. ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಹಠಯೋಗಿ ಕೇಶವ ವಾಮನ ಮೊಕಾಶಿ ಇವರಿಗೂ ನನಗೂ ಸಂಬಂಧವಾಯಿತು. ನಾನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಹಠಯೋಗಕ್ಕೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದೆ. ಸನ್ ೧೯೧೨ ರಿಂದ ೧೫ ಅಂದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷತನಕ ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಹಠಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿದ್ದೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಸರ್ಯಂತ ಆಹಾರ ಕಡಿಮೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತ ದಿವಸವೆಲ್ಲ ಆಕಳ ಒಂದು ಶೇರು ಹಾಲಿನಮೇಲೆ ಇರಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ನಡೆಸಿದೆ. ಅನಂತರ ಹಾಲು ಬಿಟ್ಟು ಒಣದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ ಸರಬತ್ತು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ನಡೆಯಿತು. ನಂತರ ೧೦೮ ದಿನಗಳತನಕ ಅರಿವೆ ಮೇಲೆ ಸೋಶಿದ ಒಂದು ಶೇರು ನೀರು ಮಾತ್ರ ಕುಡಿಯುತ್ತಿ ನೆ. ಆ ೧೦೮ ದಿನಗಳ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಭಾರವು ಬರೆ ೪೮ ಪೌಂಡು ಇತ್ತು. ನಾನು ಯಾವಾಗ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಿಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ ಆಗ ನನ್ನ ಭಾರವು ೯೬ ಪೌಂಡು ಇತ್ತು. ನನ್ನ ಬರೆ ಅಸ್ತಿಪಂಜರ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು. ರಕ್ತದ ಅಭಾವದ್ದೆಶೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಶರೀರವು ನಿರ್ವರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ರಕ್ತಮೋಳಗಿನ ಅಶುದ್ಧತೆಯು ಹೋಗಿ ಅದು ಸತೇಜವಾಗಿತ್ತು. ಪುನಹಾ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಬೆರಳುಗಳು ಇಷ್ಟು ಕೆಂಪು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು, ಅವುಗಳೊಳಗಿಂದ ರಕ್ತವೆ ಹೊರಡುತ್ತದೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂದೂರದಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಡಾಕ್ಟರ ಭಾಂಡಾರಕರ ಅಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ನಾನು ತಪಾಸು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಅವರಂದರು, “ ನಾಡಿಯ ಬಡತಗಳು ಮಿನಿಟಿಗೆ ೪೦-೪೨ ಇದ್ದರೂ ಅವು ಸಶಕ್ತ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಇದ್ದಾವೆ. ಶಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯದೊಳಗಿನ ಶಿಪಾಯಿಯಂತೆ ಅವೆ. ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಫುಫ್ಫುಸಗಳ ಕಾರ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದದೆ.” ನಾನು ಅನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದರ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸದಾ ಪೂರ್ಣ ಆನಂದಿತನಿದ್ದೆ; ಮತ್ತು ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾನು ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನನಗೆ ದಣುವಾದಂತೆ ಎಂದೂ ಅನಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದ ಇತಿಹಾಸದೊಳಗೆ ಇದು ಒಂದು ದುರ್ಲಭವಾದಂಥಾ ಉದಾಹರಣೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸಿದ್ಧಾಸನ, ಆವಾಸನ, ಮತ್ತು ಬದ್ಧಪದ್ಮಾಸನ ಇವುಗಳನ್ನೆಕೆಯಾವದೊಂದು ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಸತತ ಮೂರು ತಾಸುತನಕ ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಮತ್ತು ಹೀಗೆಯೇ ದಿನರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ತಾಸು ಕೂತು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಎಂದೂ ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಎಂದೂ ರೋಗವೂ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಉಲ್ಟಾಸನ್ನತಿಯತ್ತಿಂಚಿ ಕ್ಷಾದರೂ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ತೀರಾ ಕೃಶವಾಗಿ ಧರೂ ಮತ್ತು ರಕ್ತ ಮಾಂಸವು ಒಣಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ತೇಜವಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ದೃಷ್ಟಿ ಉಳ್ಳ ೧೦-೧೨ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದೂರತನಕ ಪದಾರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣಿಸೀತೋ ಅದರ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ದೂರ ದಿಂದ ಆ ಪದಾರ್ಥವು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಶ್ರುತೇಂದ್ರಿಯದ ಶಕ್ತಿ ಹೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದು ಈಗ ಇಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಯಿತು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಲು ಎಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೈತುಂಬ ಬ್ಲಾಂಕೇಟು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದರೂ, ನಿದ್ರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಧ್ವನಿಯೊಳಗೆ ನಡೆದ ಮಾತುಕತೆ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರಸೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕಾದರೂ ನೀರುನು ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಫ್ರಾಣೇಂಸು ಶಕ್ತಿಯು ಇಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿತ್ತು, ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಮೂರನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಜೀನನು ಬಿದ್ದದ್ದಿರೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ವಾಸವು ಇತರರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲಾದರೂ, ನನಗೆ ಅದರ ಸುವಾಸ ಅಥವಾ ಮಗ್ಗೂಡು ಅಗಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ನನ್ನ ಸಮೀಪ ಬಂದವನಾದರೆ ಅದರ ಶರೀರದ ವಾಸನೆಯು ನನಗೆ ಸಹನವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಶರೀರದ ಅಂತರ್ಭಾಗವು ಇಷ್ಟು ರುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿತ್ತು, ನನ್ನ ಕೂಡಿಯವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಗುಲಾಬಿ ನೀರಿನ ಒಂದೇ ಹಸಿ ಹಾಕದರೆ ನನ್ನ ಮೂತ್ರಕ್ರೇನು ಗುಲಾಬಿ ನೀರಿನ ವಾಸ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ಲೇಜಿಯ ಪಾರದರ್ಶಕತ್ವವು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿನ ತೊಗಲು ಯಾರಾದರೂ ಎಳೆದರೆ ಅದು ಒಂದು ಗೇಣುದ್ದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ಆ ಪ್ಲೇಜಿಯೊಳಗಿಂದ ದೀಪ ಅಥವಾ ಕೈಬೆರಳುಗಳು ಸಹಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಇತರ ಅನುಭವಗಳೂ ನನಗೆ ದೊರಕಿದ್ದವು.

ಮೂರುವರೆ ತಿಂಗಳತನಕ ನಾನು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಬರೇ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೆ. ಅಗ ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳತನಕ ನನಗೆ ಬಹಿರ್ವಿಶಯ ಇಚ್ಛೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹೋಗುವದೆಂದರೆ ಬರೇ ವಾಯು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಲಘುಶಂಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿಯಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ಯಾನಂದ, ಶರೀರಬಲ ವ ನಾಡಿಸುದ್ಧಿ ಇವುಗಳ ಹಾಗೂ ನಕ್ಷತ್ರ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಮಿಂಚು ವಗೈರೆಯ ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶದ ವಿವಿಧ ದೃಶ್ಯಗಳು, ಇವುಗಳ ಆನಂದವಾಯಕ ಅನುಭವವು ಪ್ರತಿದಿನ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಶರೀರವು ಅತಿ ಹಗುರ ಮತ್ತು ನಾಜೂಕ ಆಗಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಆಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಸರ್ವ ಶರೀರವು ಆಸನದಿಂದ ಎದ್ದು ಮೊಳ, ಒಂದುವರೆ ಮೊಳತನಕ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಳಗಿನ ಶ್ವಾಸದ ನಿರೋಧನವಾದ್ದರಿಂದ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಶರೀರವು ಹಾರಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಮೊಳ ದೂರ ಹೋಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶರೀರವು ಚಂಡುವಿನಂತೆ ಐದಾರು ಮಿನುಟುತನಕ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಲಂಗಾತ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ನನ್ನ ಸರ್ವ ಶರೀರವು ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲುಬೆರಳುತನಕ ಆಗ್ಗೆ ಸಹಾ ಕೆಳಗೆ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮೂಲಕ ನಾನು ಮುಂದೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಹಾರಿ ಜೀವನದಕೆಡೆ ತಿರುಗಿ ಬರಬೇಕೆಂತ ಇಚ್ಛೆ ಆಯಿತು, ಮತ್ತು ನಾನು ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುಮಾಡಿದೆ. ಹಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದು ಒಂದು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅನ್ನ ಉಣ್ಣಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಅನ್ನ ಉಣ್ಣಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುಮಾಡಿದ ದಿವಸ ನನ್ನ ಭಾರವು ೯೬ ಪೌಂಡ (ಮೊದಲಿನಷ್ಟೆ) ಇತ್ತು. ನನ್ನ ಗುರು ಮೋಕಾಶಿ ಇವರ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ನಾನು ಆಯುರ್ವೇದದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಸನ್ ೧೯೧೭ ರಿಂದ ಶೈವ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಪೈದ್ಯಕಿ ಫೆಂಡೆಯನ್ನು ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಅವರ ಸೇವಾ ಘಟಿಸಲಿ ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ವತಃ ಚರಿತಾರ್ಥವೂ ನಡೆದು, ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯೂ ನಡೆಯಬೇಕೆಂತ ಇನ್ನಾದರೂ ಚಾಲು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಕಾಮನೆಯು ಉಳಿದು, ಅದು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯೋಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಧು ಇವರ ಕೂಡ ಸಂಬಂಧ ಬೋಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದೆ; ಆದರೆ ದಾಂಭಿಕತ್ವ ಇಲ್ಲದೆ ಸರಳನಾದ ಮನುಷ್ಯ ತಿಗುವದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಅಸರೂಪ ಅನಿಸಿತು; ಉಚ್ಚ ದರ್ಜೆಯ ಮಹಾನ ಯೋಗಿಗಳು ಯಾರು ನನಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವರೋ ಅವರನ್ನು ಕೈ ಬೆರಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಎಣಿಸಬಹುದಾಗುವಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರು.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಸಾಧು ಶ್ರೀನಾಸುದೇವನಂದ ಸರಸ್ವತಿ ಇವರ ಸಹವಾಸ ನನಗೆ ಕೆಲವುಕಾಲತನಕ ಸುದೈವದಿಂದ ಲಭಿಸಿತು. ಅವರು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಾಶವಂತ ಜಡ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ಅವರು ನನ್ನ ಸ್ವಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತಲಾಗಿನ ಉದಾಹರಣೆ ಹೀಗಿದೆ, ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು

ಕ್ಕವಿ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಧ್ಯಾನಯೋಗವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಖರೆ ಸಾಧುಗಳ ಕೂಡೆಯೂ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಶಿಕ್ಷಿತೆಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿಯೂ ಧೈಯದಿಂದ ನಾನು ಅತಿ ದೂರ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ಅಸಮಾಧಾನವು ಉಳಿಯಿತು. ಆ ಸಮಾಧಾನವು ಜೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ ಗುರುವಾರ ದಿವಸ ಯಾವಾಗ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕೂಡ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು, ಆ ದಿನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರತೆಯು ನನಗೆ ಭಾಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು.

ಈ ವರ್ಷ ರಾಮನವಮಿ ದಿವಸ ನನಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾದಮೇಲೆ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ (ಜೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ೧೧) ಈ ದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪೆಟ್ಟೆ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಸೆಕೆಂಡು ತನಕ ಧೂಪದ ಸುವಾಸ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಪೂರ್ಣ ಸಾಧುವಿನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿತ್ತೆಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ರಾದರೂ ನಂತರ ಈ ಸಂಗತಿಯ ಗುರ್ತು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀವಾಸುದೇವಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯವರು ನನ್ನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನಗೆ ಕಡೆ, ಖರೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವವರು ಏಕೈಕರು ಎಂಬದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಮರುದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ನೀಲವರ್ಣದ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ತಲ್ಲೀನ ವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ನನಗೆ ಘಂಟಾನಾದಗಳು ಕೇಳಬಂದವು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನನಗೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶುಕ್ರನಂಧಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ತೋರುವವು. ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿವಸ ಜೋಳದ ಕಾಳಿನಷ್ಟು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನೀಲಬಿಂದು ಕಂಡೆ. ಅದು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಿನೆಮಾದ ಫಿಲ್ಮದಂತೆ ನಾನಾ

ವರ್ಣದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುತ್ತವೆಂಬುದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದು.

ತಾರೀಖು ೨೬ ನೇ ಮೆ ಸನ್ ೧೯೪೦ ಪರ್ಯಂತದ ಈ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳಿರುತ್ತವೆ.

(ಸಹಿ) ಕೃಷ್ಣಜಿ ಗೋವಿಂದ ಕುರ್ಡೂಕರ.

ಮೊದಲು ಇದ್ದದು ಜೋಗಾಯಿ ಚಿ. ಅಂಬೆ,
ಜಿಲ್ಲಾ ಹುಮಿನಾಬಾದ; ನಿರ್ಝಾಮನರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ
ಈಗ ಏಳಿಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಾಸ್ತವ್ಯ ನಾಲಿಕ ವ ಸಂಗಮನೇರ.

— ೨೬ —

ರಾ. ಹಣಮಂತ ಪಿ. ಉಮರ್ಜಿ, ವಾಸ್ತವ್ಯ ಪುಣೆ, ಇವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ಅನುಭವಗಳು : -

(ರಾ. ಬಿ. ಎಮ್. ಗಡಕರಿ, ಪುಣೆ, ಇವರ ತಾ. ೮-೧-೪೨ ರ ಪತ್ರದ ಮೇಲಿಂದ)

೧೧೦ ನಾರಾಯಣ ಪೇಠ ಪುಣೆ ೮-೧-೪೨.

ಶ್ರೀಯವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಶಿರಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಪತ್ರವು ಮುಟ್ಟಿತು. ಸಾ. ಸುಂದರಾಬಾಯಿಯ ಪತ್ರ
ವನ್ನು ಓದಿ ನನಗೆ ಪ್ರೇಮಾಧಿಕ್ಯವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ಓದಿದಾಗ
ಆನಂದವು ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಂತು. ಗುರುಪ್ರಸಾದವು ಆದಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ
ಅನಧಿಯಲ್ಲಿ (ನಾಲ್ಕೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ) ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಉಚ್ಚ ದರ್ಜೆಯ ಅನುಭವ
ಗಳು ಬಂದಂಥವರ ಮಹಾನ್ ಭಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಅನುಭವ ಕೊಟ್ಟಂಥವರ ನಿಜವಾದ
ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ರಾ. ಹಣಮಂತರಾವ ಉಮರ್ಜಿ ಇವರು ಅಂದರು, ಯಾತ್ಯಾಸಾಗ್ಗೆ
ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಪತ್ರ ಬರುವದೊ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾ
ಕ್ಷಣ ಕುಂಡಲಿನಿಯ ಸ್ಫುರಣವು ಸುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ
ಅವರಿಗೆ ಮುಂಜಾನೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣಿಸಿ ಆದರೊಳಗೆ ಪ್ರಕಾರಮಾನ ಹಿಂ
ಕಾಣಿಸಿತು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿರುವರು.

ತಮ್ಮ

(ಸಹಿ) ಬಾಳಕೃಷ್ಣ.

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶ ರಂಗನಾಥ ಆಂಬಿಕರ, ಮು. ಬಾರಾಮತಿ ಇವರ ಅನು
ಭವಗಳು:—

(ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ತಾ. ೨೨-೧೧-೪೨ ರ
ಪತ್ರದ ಮೇಲಿಂದ)

ಶ್ರೀ

ಮು. ಬಾರಾಮತಿ

ತಾ. ೨೦-೧೧-೪೨

ಸದ್ಗುರು ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಶತಶಃ ಪ್ರಣಾಮಗಳು,

ತಮ್ಮ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಉಪದೇಶವು ತಾರೀಖು ೨೬ ಅಕ್ಟೋಬರ ಈ
ಈ ದಿವಸವಾಯಿತು. ಅದರ ನಂತರ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ
ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರ್ಣನಾದವು ಸಣ್ಣ ಘಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದಂಥಾದ್ದು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
ಆದು ಮಧ್ಯದ್ವಂದ್ವಿನಿತು ಹೋಗಿ ಪುನಃ ಪುಣೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸುರುವಾಯಿತು
ಘಂಟಾನಾದದ ಕೂಡ ನಡುವೆ ನೌಬತ್ತಿನಂಥಾ ಶಬ್ದವು ಬಲ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದು ಈಗ ನಿಂತದೆ. ರಾತ್ರಿ ಎದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಹಗಲು ಶಾಂತ
ವಿರುವಾಗ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದಾಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಘಂಟಾನಾದವು ಈಗಲೂ
ಕೇಳಿಸುವದು. ಪುಣೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮರುದಿನವೇ ಅಂದರೆ ತಾ. ೨೯
ಅಕ್ಟೋಬರ ಗುರುವಾರ ದಿನ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ, ತಾವು ನನಗೆ ಅತಿಶಯ
ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. “ ಪದ್ಮಾಸನ ಇತ್ಯಾದಿ ಏನೂ ಬೇಡಾ,
ಮೂಲಾಧಾರ ಬೇಡ ಅನಾಹತವೂ ಬೇಡ; ಸ್ವಸ್ಥ ಕೂತುಕೊಂಡು ಸಹಸ್ರದಲದ
ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದು. ಪಥ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ.”

ಇದು ನನ್ನಂಥಾ ಆಲಸಿಯ ಮೇಲೆ ಉದಾರತೆಯು ನೋಡಿ ನನ್ನ
ಹೃದಯವು ಇಷ್ಟು ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ತುಂಬಿತು; ನನ್ನ ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ
ಅನಂದಾಶ್ರುಗಳು ಹೊರಟಿದ್ದು ನನ ಶರ್ಟು ಒದ್ದೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು
ನಲ್ಲಿ ಬಂತಲ್ಲ, ತಾವು ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅನಂತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಕೊಟ್ಟೀರಿ ಆದರೆ
ನನ್ನಂಥಾ ಮಂಗಳವು ಎಷ್ಟು ತಕ್ಕೊಂಡಿತು ?

ಅನಂತರ ದಿವಾಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪತ್ರ ಬಂತು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ್ದು
ತಿನ್ನುವೆವು, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಹಾದ ನೀರಿನ ಹೊತ್ತು

ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರದು ಇಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟನಿಸಿತಲ್ಲ, ಅದಿನವೂ ಧ್ಯಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಶ್ರಯಗಳಿಂದ ಶರ್ಟು ತೋಯಿತು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು ಬರೆದೆ. ದರ್ಶನಾದಿಗಳು ಇನ್ನೂ ತನಕ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅದರ ಗೊಡವೆ ಇಲ್ಲ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪ್ರೇರಣೆಯು ತಮ್ಮದೋ ಎನಿಸಿ ತಿಳಿಯದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಇವರು ಉಪಾಸನಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, “ ಈಗ ನೀನು ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದೇ ಇದ್ದೇವೆ. ನಿನ್ನ ಉದ್ಧಾರವು ನನ್ನ ಜಬಾಬದಾರಿಯು. ನೀನು ಯಾವ ಗಡಬಡಿಯೂ ಮಾಡಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಜಬಾಬದಾರಿ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮೇಲೆ.” ತಾವಾದರೂ ಇದನ್ನೇ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ನನಗೆ ಬಹಳ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯು ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ. ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, “ ಯೋಗ ಯಾಗ ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಯಾತಕ್ಕೇ ಅಪ್ಪಾ. ನನ್ನ ರೀತಿಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕವದೆ,” ಮತ್ತು ತಾವೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, “ ನಾಥಸಂಧದ ದಾರಿ ಬೇರೆ ” ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷ್ಯತೆ ಇದೆ!

ಇರಲಿ, ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು, ಇಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಆದೆ. ಅಂಪರೆ ದೇವತಾದರ್ಶನ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ, ಮುಕ್ತಿ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಲೋಟಾಂಗಣ ಹಾಕುವವು, ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ಇತರ ದರ್ಶನಗಳಾಗದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವು ಪ್ರತಿದಿನ ಆಗ ಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಮಗೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನಾರು? ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ತಮ್ಮ ಚರಣಾಂಕಿತ

(ಸಹಿ) ಗಣೇಶ ರಂಗನಾಥ ಅಂಬೇಕರ.

— ೩೮ —

ರಾ. ರಾ. ಕೃಷ್ಣರಾವ ರಾ. ಪಾಠಾರೆ, ಸೊಲಿಸಿಟರ, ಮುಂಬಯಿ ವ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಸಾ. ರಾಧಾಬಾಯಿ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು:—

(ಪತ್ರ ನಂ. ೧) ಶುಕ್ರವಾರ, ತಾ. ೨೮ ಮೆ ೧೯೪೩.

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣರಾವ ರಾ. ಪಾಠಾರೆ ಈತನ ಶಿರಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ. ವಿ. ವಿ. ತಮ್ಮ ಸಮಾಗಮದಿಂದ ಯಾವ

ಕೆಲವು ಅನಂದದ ದಿನಗಳು ಕಳೆದಿ ಅವುಗಳ ನೆನಪಾಗಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅನಂದ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇರಲಿ.

ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ, ಏನಂದರೆ ಕಳೆದ ಬುಧವಾರ ತಾರೀಖು ೨೬-೫-೪೩ ನೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸುಮಾರು ಒಂದೊಂಕಿಗೆ ಸತ್ತಿ ಯು ನಾಸಿಕಾಗ್ರ- ದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕೆಗೆ ಶ್ರೀಗಣೇಶನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಮರುದಿನ ಗುರುವಾರ ತಾ ೨೭-೫-೪೩ ನೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಪುನಹಾ ಕೆಂಪು ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಬಲಕ್ಕೆ ಸೊಂಡಿ ಇರುವ ಗಣಪತಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು.

○ ○ ○

ಆಕೆಗೆ ಚಕಚಕಿತ ಸೂರ್ಯನು ಕಾಣಿಸಿ ಆ ಪ್ರಕಾಶ-ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರದ ಬಣ್ಣಗಳು-ರಕ್ತಸೀಲ, ಹಳದಿ, ವಸ್ಮಿರೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದೇ ಅನು ಭವವು ರಾತ್ರಿ ವ ಇವತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಆಕೆಗೆ ಬಂತು.

○ ○ ○

ನನ್ನ ಸ್ವತಃ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರಿಯುವದಾದರೆ, ನಾನು ಏಕಾಗ್ರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಂಧಕಾರ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ನಡನಡುವೆ ಬೆಳೆ ಪ್ರಕಾಶವು ತೋರು ತ್ತದೆ. ಚಿ ರಮಾಕಾಂತನ ಧ್ಯಾನ ವ ಅನುಭವ ಪೂರ್ವದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ
(ಸಹಿ) ಕೃಷ್ಣರಾವ ರಾ. ಪಾಠಾರೆ.

○ ○ ○ ○

ಪತ್ರ ನಂ. ೨

ಶನಿವಾರ ತಾ ೫-೬-೧೯೪೩

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣರಾವ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪಾಠಾರೆ ಇವರ ಶಿರಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ. ವಿ. ವಿ.

○ ○ ○ ○

ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅನುಭವವು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ ಸೋಮ ವಾರ ವ ಮಂಗಳವಾರದಿನ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತವಿರುವಾಗ, ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಬಲಗೈ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಲಮುರಿ ಶಂಖವಿತ್ತು.

ಹಿಂದಿನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನಾತರದ ಪುನಃ ಪುನಃ ಬದಲಾಗುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಬಣ್ಣಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು.

ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ
(ಸಹಿ) ಕೃಷ್ಣರಾವ ರಾ. ಪಾಠಾಣಿ

o o o o

(ಪತ್ರ ನಂ. ೨)

ತಾವು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ವ ತಮ್ಮ ಅಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಚಿ. ಮಧುಕರ ಇಂಟರ್ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದನು. ರಿಜಲ್ಟ್ ನಿನ್ನೆ ಆಯಿತು, ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಅಂದರೆ ಗುರುವಾರದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನ ತಾಯಿಗೆ ತಾವು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಧುಕರನು ಪಾಸ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೇಮವು ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಲೋಭವು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ.

(ಸಹಿ) ಕೃಷ್ಣರಾವ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪಾಠಾಣಿ.

— ೩೯ —

ಶ್ರೀಮತಿ ಅನಂದಿಬಾಯಿ ರಕಾರ ಮು|| ಕೊಲ್ಹಾಪುರ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು. (ಅವರ ಚಿರಂಜೀವ ಸ. ಜಾ. ರಕಾರ ಇವರು ಬರದುಕೊಟ್ಟ ಮೇರೆಗೆ)

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಇವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಶಿರಸ್ಸಾ-
ಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಿವಾತ. ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಸದ್ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಆಕೆಯು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಸುಮಾರು ೬-೭ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲಿನಿಂದ ತಾಯಿಯವರಿಗೆ ಸದ್ಗುರು ದರ್ಶನವು ತಳಮುಳ ಹತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾಕರಿ ಆದ ಮೇಲೆ ಆಕೆಯು ನನ್ನ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಇಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ದಿನವಿದ್ದು ಆಕೆಯು ನನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಳು, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ' ನೀವು ಅದಷ್ಟು ಪರೆಯಿಂದ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು' ಹೀಗೆ ತೀವ್ರ ಇಚ್ಛೆಯು ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಎಸೆಲ ೨ ೪ ತಾರೀ ಏನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆಕೆಯು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಆಕೆಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಕೂಡಲೆ ಮರುದಿನವೇ ಆಕೆಯು ಇಚ್ಛಾಸು

ನೂರ ನಾವು ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಅಕೆಯು ತನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದ ತಳಮೇವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿ, ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ರ ವಿನಯಿ ಮಾಡಿದಳು. ಕೂಡಲೆ ಮರುದಿನ (೮-೪-೪೩) ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಅಕೆಗೆ ' ಸೋಹಂ ' ಈ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರದ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮೊದಲೆ ಅಕೆಗೆ ಅನನುಭೂತ ಶಾಂತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಮೇಲೆ ಈ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರದ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರುಗಳು ಅಕೆಗೆ, " ಈಗ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮಜನ್ಮಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವಾಯಿತು. ಇದೇ ಮಂತ್ರದ ಸತತ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡು, " ಬೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅಕೆಗೆ ಶಾಂತಿಮಯ ಅನಂದವು ಅತಿರಯವಾಯಿತು. ಬೀಗೆ ಎರಡು ದಿನಗಳು ಹೋದಮೇಲೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ (೧೧-೪-೪೩) ಅಕೆಯು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಿತ್ಯದಂತೆ ಹಾಸಿಗೆಯಮೇಲೆ ಕೂತಿ ರುವಾಗ ಅರ್ಧ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮಯ ಆಯಿತು, ಮತ್ತು ಅಕೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ದತ್ತಾತ್ರೇಯರ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಮೂರ್ತಿಯು ನಿಂತದ್ದು ತೋರಿತು. ಶ್ರೀದತ್ತರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಅಕೆಯ ಮೈಮೇಲೆ ಅನಂದನಿರ್ವಿತ ರೋಮಾಂಚವಾಯಿತು. ಇಂಥ ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ಕುಳಿವು ಕ್ಷಣಗಳು ಹೋಗು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ರೂಪಾಂತರವಾಗಿ ಜಗದಂಬಿಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಯಿತು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಆ ದೃಶ್ಯ ಇಲ್ಲಿದಂತಾಗಿ ಅಕೆಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ಹತ್ತಿತು. ಇನ್ನಾದರೂ ಆ ದೃಶ್ಯದ ನೆನಪಿನಿಂದ ಮೈತುಂಬ ಅನಂದಯುಕ್ತ ರೋಮಾಂಚವಾಗುವದು. ಎಷ್ಟರ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅಕೆಗೆ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ತೇಜಸ್ವಿ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸುಪರ್ಣ ತೇಜದಿಂದ ಪ್ರಕಾರಮಾನ ಆಗುವ ನಾಗದ ದರ್ಶನವು ನಡ ನಡುವೆ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ನಾತಿಕ, ೪ ೭-೧೯೪೩.

ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಮ್ರ

(ಸಬಿ) ಸ ಬಾ. ಠಕಾರ.

— ೪೦ —

ಶ್ರೀ ಶಂಕರರಾವ ದತ್ತರವಾರ ಉರ್ಫ ಕಾಕಾ ವೈದ್ಯ ಮು. ಪೇಡ. ಜಿ. ವುಣೆ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು :—

(ಪತ್ರ ನಂ. ೧)

ಓಂ.

ಪೇಡ. ಜಿ. ವುಣೆ.

೧೭—೩—೪೩.

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಗಳ ಚರಣ ಸೇವೆಗೆ ಶಿರಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ವಿ. ವಿ.

ದೇವಿಲೆಪಾಯ | ಪಾಯ ಸದ್ಗುರೂಚಿ | ಸಾರ್ಥಕ ರೂಪಂ ಜನ್ಮಾಚಿಂ ||
(ಸದ್ಗುರು ಪಾದನ ನೋಡಿದ್ದೇ | ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಜನ್ಮದ್ದೇ)

ಸದ್ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನದ ನಂತರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸುರಳಿತವಾಗಿ ನಡೆದದೆ. ಸದ್ಗುರುಗಳು ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ೧೦೮ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ (ರಾತ್ರಿ ೧೦|| - ೧|| ರ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ನಿರ್ದ್ರಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ) ' ಸೋಹಂ'ದ ಜಪವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಯಿತು. ಜಪವು ಸ್ಪಷ್ಟವೆಂದು ಮಂಜುಳ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ೪-೧೦ ಮಿನಿಟ ತನಕ ಕೇಳುತ್ತ ಕೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರೇಮ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಲೀನನಾದೆ ಅದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ನಸುಕಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ವಿಠಲನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದು ಎಡಬದಿಯಿಂದ ಮಲಗಿತ್ತು ಆಗ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ವಿಚಾರ ಬಿತ್ತು; ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು, ' ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಲಿಸಿ ಕೂಡಿಸು,' ಆಗ ಆ ಮೂರ್ತಿ ಎರಡೂ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕೂತಿತಲ್ಲ, ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಲಿಸಲಾರದು. ಪ್ರಕಾಶವು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಘಡಿಯಾರದ ಮೇಲೆ ಐದು ಹೊಡೆದವು; ಮತ್ತು ನಾನು ಎಚ್ಚರನಾದೆ. ಇವತ್ತು ವರ್ಷಪ್ರತಿಪದ. ಪ್ರಭಾತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರು ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಯವರ ರಾಂತ ವ ಪ್ರೇಮಮಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂದವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅವರ ಸರವಾನಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ದಂಡವತೆ ಹಾಕಿದೆ. ಮತ್ತು ಹಾಗೇ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಎರಡೂ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಐದು ಬಾರಿಸಿದವು, ನಾನು ಎಚ್ಚರನಾದೆನು. ಸದ್ಗುರುದರ್ಶನವಾದಲಾಗಾಯಿತು ೧೫-೨೦ ದಿನಗಳ ಆನಂದವು ಹೀಗದೆ, ಮೊದಲು ಚಿತ್ತಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ತುಫಾನವು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಗಳ ಅವರ್ತವು ಗರಗರ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಚಿತ್ತಸ್ಥಿತಿಯು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತ ನಡೆದದೆ. ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಗಳ ಪ್ರಮಾಣವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ನಡೆದದೆ. ವಿಷಯವಾಸನೆಗಳು ಇನ್ನಾದರೂ ಹಾರ್ಯಾಡುತ್ತವೆ, ಅದರಿಂದ ಅವು ಸಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥವೆ; ಆತ್ಮನಿರೀಕ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೀಗನಿಸುವದಲ್ಲ, ವಿಷಯ ವೈರಾಗ್ಯಸಾಧನ ಚತುಷ್ಟಯ ಸಂಪನ್ನತೆ ಇವುಗಳದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಅಭಾವವಿರುವದು. ಹೀಗಿರುತ್ತ ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯೊಳಗೆ, ಮನೋಜಯ, ಕಲ್ಪನಾನಾಶ ವ ಶಾಂತಿ ಇವುಗಳ ಪ್ರಚೀತಿ ಬರುವವು, ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾಣಲಾರೆ. ಇಂಥ ಸ್ವಾನುಭವದೊಡೆಯಿಂದ ಸದ್ಗುರು ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ದೈವ ಶೃದ್ಧಿಯು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ

ಸದ್ಗುರು ಸ್ಥಪೆಯ ಮಹತ್ವವು ಏನೋ ತಿಳಿಯಲಾಗದು. ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಬಾರದೆಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಮರ್ಯಾದೆಯುಂಟು. ಆದರೆ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಮುಂದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಯಾರು ನೋಡ್ಯಾರು ?

ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಏನೂ ಮಾಡದೆ, ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದಿ.

ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಸಲಿ, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅರಿಯದು.

ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದರೆ ಜ್ಞಿವಿತವಾಗುವದು, ಗುರುಮಾವುಲಿಯು ಅಷ್ಟೈತಳು

ಸರ್ವರ ಸೇವಕ

(ಸಬಿ) ಶಂಕರರಾವ ದಫ್ತರದಾರ ಉರ್ಫ ಕಾಕಾವೈದ್ಯ

ಪತ್ರ ನಂ. ೨

ಬೇಡ, ಜಿ. ಪುಣೆ

ಓಂ

ತಾ. ೧೮-೫-೪೨

ಸೇವೆಗೆ ಶಿರಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ, ವಿಜ್ಞಾಪನಾ ವಿಶೇಷ.

ಗುರುತಾಯಿಯ ಪತ್ರ ತಾ. ೧೪-೫-೪೨ ರದು ಮುಟ್ಟಿತು. ಪತ್ರ ಓದಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಗುರುತಾಯಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದಂತೆ ಅತಿರಯ ಸ್ವಾಧಾನವಾಯಿತು. ಓಂದೆ ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಸಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಕಾಶ ಕಂಡರೆ ಅದರಕಡೆ, ಅಥವಾ ರಂಬ, ಮೃದಂಗ, ಗಂಭಿ ತಾಳ ಇವುಗಳ ನಾದಗಳಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಐವಾರು ಪ್ರಕಾರದ ನಾದಗಳು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವಾಗಿ ಇಜೀ ದಿವಸ ವ ರಾತ್ರಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಆ ನಾದಗಳು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿವೆ. ಒಂದುದಿನದ ಸದವಾಸದಿಂದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಹ್ಯಾಗೆ ಸ್ಥಿರಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರ ಜಪವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದರ ಉಪಾಯವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಸಿಲ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪೀತವರ್ಣ ಬಿಂದು ಶಿಖಾಯುಕ್ತ ಆ ಬಿಂದುವಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧ, ಶ್ರೇತ, ಸುಲಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸರ್ವದರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಇರುವಂಥ ಮುಖ 'ಸೋಹಂ' ಬೀಜ ವ 'ಸೋಹಂ' ಬೀಜದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪರಮ ವ ಮಹಾನಾ ಆತ್ಮಾ ' ಶ್ರೀರಾಮ.' ಬರೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಇದರ ಬದಲಿಗೆ ' ಸೋಹಂ ' ಬೀಜದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವಿನ (ಶ್ರೀಗಜಾನನರ) ಸಗುಣ ಸೂಕ್ಷ್ಮಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಧ್ಯಾನವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನಃಚಕ್ಷು ಮುಂದೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಪವು ಒಮ್ಮೆ ನಾನಕಾರ ಉಚ್ಚಸ್ವರದಿಂದ (ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆಯೇ) ಒಮ್ಮೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಅಥವಾ ರೇಚಕ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಜಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಧ್ಯಾನದ ಹೊರತು ಇತರ ಸಮಯ

ದಲ್ಲಿ ಜವನು ಬೇಗನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇರುವದು. ಗುರುತಾಯಿಯು ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತೇನೆ. ಸದ್ಗುರು ಸೇವೆಯು ಅಖಂಡ ಶಿಗಬೇಕು ಹೀಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಆಗಬೇಕು. ಈ ವಿನಂತಿ.

ಸರ್ವರ ಸೇವಕ
(ಸಹಿ) ಕಾಕಾ ಪೈದ್ಯ

— ೪೧ —

ಶ್ರೀ ಮಂಗಳೇಶ ಉಲ್ಲಾಸ, ಮುಂಬಯಿ ಇವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು: —

ಆನಂದಾಶ್ರಮ, ಮೈಕ್ಲರ ರೋಡ, ಮುಂಬಯಿ ನಂ. ೭
೪ ಸಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೪೨

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ರಭಾವದಿಂದ ೭೭ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೪೧ ನೇ ದಿನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಕೊಂಡಲಾಗಾಯಿತು ಯಾವ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು. : —

ಬಹುಪ್ರಕಾರದ ಸಂಕಟಗಳೆದುರಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಗಳ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಮರಣ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಐಹಿಕ ವ್ಯವಹಾರದ ಬೇಸರ ಬಂತು; ಮತ್ತು ಅದು ಫಕ್ಕನೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಕಾಮತ ಇವರು ಬರೆದ ' ನಾಮಜಪಾಚಿಂ ಮಹತ್ವ ' ಈ ಪುಸ್ತಕವು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಓದಿದಿ ಮಾಡಿ, ' ಶ್ರೀರಾಮ ಜಯರಾಮ ಜಯಜಯರಾಮ ' ಈ ಜಪವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆನು. ನಿತ್ಯದ ಜಪಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಾನು ನೇಮದಿಂದ ಡೈರಿಯೊಳಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೆ. ೧೯೪೧ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜಪಸಂಖ್ಯೆ ಆಯಿತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೀಗೆ ಓದಿದೆ. "ಸದ್ಗುರು ಇದ್ದವನಂತೆ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಎಷ್ಟು ಜಪ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಾರದು. ಈ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗಳು ಉಕ್ಕಿದವು, ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಶೋಧನೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೀಪಾವಳಿಯ ಹಬ್ಬ ಬಂದಿರುವಾಗ ಮೂರು ದಿನಗಳ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಭಾವ ಶ್ರೀ. ಮಾಹಿನಕುರ್ವ ಇವರಕಡೆ ಬಂದೆನು. ಅಲ್ಲಿ, "Light on the path of self-realisation" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ,

ಮತ್ತು ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವನ್ನು ಓದಿದೆನು. ಅದೇ ದಿವಸ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಸತ್ಪುರುಷರ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೀವ್ರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಅವರದು ನನ್ನದು ಗುರ್ತು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಭಾವನಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆನು. ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಡುವ ದಿವಿಯಿಂದ ನಾನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆನು. ಅವನ್ನು ಅವರು ಕೂಡಲೆ ಮನ್ನಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ನನಗೆ ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುವಾರ ೨೬. ೨೩ ಅಕ್ಟೋಬರ ೧೯೪೧ನೇ ದಿನ ನಿತ್ಯದಂತೆ ವ್ರಾಜಿ ಅವರೇಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಸುವಾರು ಅರ್ಧ ತಾಸುತನಕ ಮಧುರವ ಶಾಂತ ಭಾವನೆಗಳ ಆನಂದವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪಸರಿಸಿದಂತೆ ನನಗನಿಸಿತು. ಅದೇ ದಿವಸ ನಾನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೊರಟು ಬಂದೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ ೨೫ ರಿಂದ ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ನೇಮದಿಂದ ಅರ್ಧತಾಸು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವವಕ್ಕೆ ನಾನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅಪಧಿಯೊಳಗೆ ಜವವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಕೂತು ಹೋಗುವಾಗ 'ಸೋಹಂ' ದ ಜಪವು (ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಡಿಯುವದು) ನನಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ನಂತರ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಯೋಗಕಾರಕ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ದೈರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸೈಕಿಕೆಲವನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಡುವೆನು.

(೧) ಯಾವಾಗ ನಾನು ಭ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆನೋ, ಆಗ ಒಂದು ಸತೇಜ ಜ್ಯೋತಿಯು ಕಾಣಿಸುವದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ಜ್ಯೋತಿಯು ಸಣ್ಣ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರಕಾಶದಂತೆ ಭಾಸಿಸುವದು, ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ತೋರುವದು. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಚಂದ್ರ ತಾರೆಗಳ ಸಹಿತವಾದ ಆಕಾಶವು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗುವದು.

(೨) ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದುರ್ಬಿನಿಯೊಳಗಿಂದ ಗುರುಗ್ರಹವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಅವರ ಕೂಡ ದುರ್ಬಿನಿ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಚಂದ್ರಗಳ ಸಮೇತ ಇರುವ ಗುರು ಗ್ರಹವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಂತರ ನಾವು ಶನಿ ಗ್ರಹವನ್ನು ನೋಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆವು. ಆದರೆ ಅದು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದದರಿಂದ, ಮತ್ತು ದುರ್ಬಿಣ ಹೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆವು. ಮರುದಿನ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ನನಗೆ

ಅತ್ಯದ್ಭುತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರ ಅಕಾರ ಅಕ್ಷರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದರ ಸುತ್ತ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಬಗೆಗಳಿದ್ದವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

(೩) ತಾ. ೨೦ ೧೦ ೪೨ ರಿಂದ ಒಂದು ವಾರ ತನಕ, ಸಿಕ್ಕಾನ್ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರತಿಸಾರ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳವರೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಓಂಕಾರವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

(೪) ಒಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಪ್ರಕಾರವು ಕೆಲವು ಮಿಸಿಟುಗಳ ತನಕ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ ಆ ಪ್ರಕಾರವು ಎದುರಿನ ಇವಾರದಿಂದಾಗುವುದರಿಂದ ಮಿಸಿಟುಗಳೇ; ಅದರ ಹತ್ತು ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಮಿಸಿಟುಗಳಲ್ಲಿ A. R. P. ಯ ಪ್ರಯೋಗದ ಸಂಬಂಧ ಮುಂಬರುವವರೆಗೆ ದೀಪಗಮನದ ಮಿಸಿಟುಗಳಂತೆ ಆಯಿತು. ಆ ಮೂಲಕ (ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ) ಪ್ರಕಾರದ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಧಿಯು ನನಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ತತ್ಕಾಲ ನಾನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟವಾದ ಅರಿವಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆನು, ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಅರಂಭಿಸಿದೆನು. ನನ್ನ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಕಾರವು ಗಾಢವಾದ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ಅಧಿಕಾರದ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಕಿರಣಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ನೋಡುವ ಅನಂದವನ್ನು ಮೂಲ ಮಿಸಿಟುಗಳಂತೆ ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಸದ್ಗುರು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಂತಃಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ.

(೫) ತಾ. ೨೦ ೧೦ ೪೨ ಈ ದಿನ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ತ್ರಿಗಜಾನನ ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಸೊಂಡಿಯು ಚಲಿಸುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ವೀಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತ್ರಿಸರಸ್ವತಿ ದೇವಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು.

(೬) ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ರೈಲಿಗಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಬೆಳಗಾಂವಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆಗ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆ ಘಟಿಯಾರದ ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅದರ ಮೇಲಿನ ಘಟಿಯಾರದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಇವತ್ತು ಮಿಸಿಟುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಕಿರಿಯೋಗಿನ ಘಟಿಯಾರ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದೆ. ಬರೇ ಎರಡೇ ಮಿಸಿಟುಗಳ ಭೇದವಿತ್ತು. ಒಂದು: ನನ್ನ ಘಟಿಯಾರವು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು.

(೭) ತಾ. ೧೧ - ೧ - ೪೨ ನೇ ದಿನದ ಮುಂಜಾನೆಯೇ ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಅಗ್ರಾದ ತಾಜಮಹಾಲ ಮತ್ತು ಇಜ್ಞಾದ ಸ್ಥಿತಿ

ಕಾಣಿಸಿದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ (ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ) ನನಗೆ ನದಿಗಳು, ಪರ್ವತಗಳು, ಬೀದಿಗಳು, ಜಲಾಂತರಗಾಮಿಗಳು, ಮಿಲಿಟರಿ ಪರೇಡ ನಗೈರೆ ಕಾಣಿಸಿದವು.

(೮) ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಬೆನ್ನುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡಲಿನಿಯು ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವ ಅನುವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ತೇಜಸ್ವಿ ಮುಖದ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪವು ತೋರುವದು. ತಾ. ೫ ೨-೪೨ ನೇ ದಿವಸ ನಾನು ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿ ಕೂತಿರುವಾಗ, ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗರಗರ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನು ಕಾಣಿಸಿದನು.

(೯) ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ ನನ್ನ ಮುಖವು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುವದು. ತಾ. ೧೧ ೨-೪೨ ನೇ ದಿವಸ ನಾನು ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿ ಕೂತಿರುವಾಗ ಅರ್ಧತಾಸು ತನಕ ರಾತ್ರಿ ನ ನುಬಕಾರಕ ಸಂವೇದನಗಳು ಆರಂಭವಾಗಿ ಅನಂದಲಹಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು.

(೧೦) ತಾ. ೨೩ ಫೆಬ್ರವರಿ ದಿನ (ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ) ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಎಸಳುಗಳನ್ನು ಕನು ವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಎಸಳುಗಳ ಮೇಲೆ 'ಸೋಹಂ' ಈ ಅಕ್ಷರಗಳಿದ್ದವು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ. ಎಂಟು ಎಸಳುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು, ಗರಗರ ತಿರುಗುವ ಕಮಲವು ತೋರಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಗುಲಾಬಿ ವರ್ಣದ ಸಣ್ಣದೊಂದು ತ್ರಿಕೋಣವು ಕಾಣಿಸಿತು.

(೧೧) ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣಿಸುವವು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒಂದೇ ಕಾಣಿಸುವದು ಅದರೊಳಗಿಂದ ನೀರಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕಿರಣಗಳು ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಇದು ನನ್ನ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕೃಪಾವೃಷ್ಟಿ ಇರಬಹುದು.

(೧೨) ಗುರುಶ್ವರ್ಣಮೆ ದಿವಸ ನಾನು ನಾಚಿಕದಿಂದ ಮುಂಬಯಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮೂರನೇ ವರ್ಗದ ತಿಕೇಟು ಇತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಬೆಲೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಎರಡನೇ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರವಾಸವು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ತಿಕೇಟಿ ಇನ್‌ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನು ನಮ್ಮ ಗಾಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದನು, ನ ಗಾರ್ಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ನಾವು ಎರಡನೇ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ದಂಡ ವಸೂಲು ಮಾಡುವೆನೆಂತ ಬಿಡಿಸಿದನು. ನಾವು ಗಾರ್ಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆವು. ಅದರೂ ನಾನು ನಿರಾಶನಾದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಕಿಶಿಯೊಳಗೆ ಎರಡೇ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದವು; ಅವು ದಂಡ ತುಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಬೇಕು ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಮುಂಬಯಿ ಸ್ಟೇಶನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಇನ್‌ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನು

ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ನಾನು ಸದ್ಗುರು ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆ ಸಂಗತಿ ಏನಂದರೆ, ದಂಡ ವಗೈರೆ ಏನೂ ಕೊಡದೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಯಿತು.

(೧೩) ಇತ್ತಲಾಗೆ ಮನು ಸುಘೆವಾರನು ಬರೆದ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರಿನಂತೆ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾ ಎರಡು ನೋವೆಂಬ ರೋಗಗಳೇ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಪಂಥಪುರದ ವಿದ್ಯಾಪದವರವರವಾಯಿತು.

(೧೪) ತಾ. ೪ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೪೩ನೇ ದಿನ ಧ್ಯಾನ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮೇಲೆ ಹೋದಂತೆ ನನಗನಿಸಿತು. ಹಸುರಾದ ಗುಡ್ಡಗಳ, ವರ್ಷತಗಳೂ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ವಿಮಾನದ ಕರ್ಕಶ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

(೧೫) ಈ ದಿನಗೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಅನುಭವವು ತಾ. ೨೫ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ ೧೯೪೩ನೇ ದಿನವೆ ಬಂತು. ಅದೇ ದಿನವೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಾಧಾನಯುಕ್ತವಾದ ಅವರ್ಣನೀಯ ಅನಂದವು ನನಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅಗಾಧ ಕೃಪೆಯು. ಈ ಕೃಪೆಗೋಸ್ಕರ ನಾನು ಸದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಅಮರಣ ಖುಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

(ನಮಿ) ಮಂಗಳೇಶ ಉಲ್ಲಾಸ.

(ಶ್ರೀ ಮಂಗಳೇಶ ಉಲ್ಲಾಸ. ಮುಂಬಯಿ, ಇವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು--೨ನೇ ಪತ್ರವೊಳಗಿನ ಉತ್ತರವು.)

ಅನಂದಾರ್ತಮ, ಪ್ರಾಕೃತ ರೋಷ, ಮುಂಬಯಿ.

ಧ್ಯಾನ ಸಂಬಂಧ ಬರಿಯುವುದಾರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಯಮದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಅನುಭವಗಾರವೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬಂದಿರುವವು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ರಾಂತಿಯು ಶಿಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ನನ್ನ ವಾಸನೆಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ನಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ದಿನವೆ ಕೆತ್ತಲು ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಸಹ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಾಗ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ಚತುರ್ವಾದ ಶರಣು, ಉದ್ದ ಬಾಲವಿದ್ದು, ಒಮ್ಮೆ ನಾಂವಿಯಂಥಾ ಮುಖವಿದ್ದದ್ದು, ಅದರ ಪ್ರಕಾಶಿತ ಮತ್ತು ತೇಜಸ್ವಿ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳದು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೋರುವದು. ಭ್ರೂಮಧ್ಯದ್ವಂದ್ವಿ ಇಟ್ಟು ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸದೃಗ ಅಕ್ಕು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸು

ಮದು. ನಾಗಮಂಜುಷೆಯ ದಿವಸ ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರ್ತ ಸುರುವಾ ಯಿತು; ಮತ್ತು ನನಗೆ ವಿಸ್ತೃತಿಯಾಗುವಂತೆ ತೋರಿತು. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಯಾದ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೆ. ನನ್ನ ಪುನಃ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು; ನಾನು ಗುಲಗಿಕೊಂಡೆನು. ಅರ್ಧ ತುಸಿನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಎದ್ದೆನು. ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂತು, ನನ್ನ ರೋಮ್ಯಾ ಥರಥರನೆ ನಡಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಂಗವಲ್ಲ ಬೆವರು ಬಂದವೆ. ಒಂದು ವಾರ ಹಿಂದೆ 'The mysterious Kundalini' (ಗೂಢವಾದ ಕುಂಡಲಿನಿಯು) ಎಂದು ಹೆಸರಿನ ಶ್ರೀ ರೇಣಿಯವರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಾನು ಓದಿದ್ದೆ; ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ಪಟಾಚಕ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯು ಅಸುಖವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾದೀ ತೆಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ಮೊದಲು ನನಗೆ ದೀನತನದ ವಿಷಯದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಅಂದರೆ ಬಹಳ ಬೇಸರವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಮಾತ್ರ ಬೋಧನೆ, ಶ್ರಮ, ಗಾಢಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನಂದವೆನಿಸುವದು. ಯೋಗದ ಮೇಲಿನ ಓವಿಗಳ ಅರ್ಥವು ಈಗ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಭೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವವು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಭಿ ಯಂಥ ತೇಜಃಪುಂಜ ಮತ್ತು ತೇಜಕಿರಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಚಕ್ರವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸೀಲರ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಚಂದ್ರ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗೆ ವೈಷ್ಣವಾಗಿ ಸೀಲ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಆನಂದಿತವಾಗುವದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಜನದಟ್ಟಣೆ ಎಷ್ಟು, ಆದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಡನಾಟವು, ತಿರುಗಾಟದವನ ಕರ್ಕರ ಕೂಗು; ಇಂಥ ಗೊಂದಲದೊಳಗೆ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗುವದು! ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೊರ ಉದಾಹರಣೆ ಶಾಂತವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಧ್ಯಾನವು ಸಾಧಿಸಿತು ಎಂದು ಅನಿಸುವದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತ್ರಿಸೇತ್ರಗಳು ರೂಪವು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಫೈಕ ಒಂದು ಸೇತ್ರವು ಹಳೆಯ ಮೇಲಿರುವದು ಆ ಆಕೃತಿ ಯು ನನ್ನ ಕಿರಣವು ಬರುತ್ತಿರುವದು. ಆ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಸೀಲರ ಪ್ರಕಾರದ ಕಿರಣಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ರಂಜಿತದೊಳಗಿಂದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ದೊಡತಗಳು ಕೊಡುತ್ತ ಅವು ಹೋಗುತ್ತವೆನಿಸುವದು. ಇವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮರು ಕ್ರಮೇಣವಾದುದು, ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲಿನ ನನ್ನ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ದೃಢವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪಟಾಚಕ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂತ ನನಗೆ ಬಹಳ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುವದು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾದೀತು ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಶ್ಚಯವಿದೆ.

(ಸಹಿ) ಮಂಗೇಶ.

ರಾ. ಪಿ. ಎನ್. ನಾಬರ, ವಕೀಲ, ನಾತಿಕ ಇವರಿಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳು

(ಅವರು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಪೇರಿಗೆ)

ಸಪ್ರೇಮ ನಮಸ್ಕಾರ ವಿ. ವಿ.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ (ನಾತಿಕ) ಇವರ ಕೂಡ ನನ್ನ ಅಲ್ಪ ಪರಿಚಯ ವ ಅನುಭವ ಈ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹೇಳುವದೇನಂದರ : —

‘ Light on the path of self-realisation ’ (ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾರ್ಗಪ್ರದೀಪ) ಇವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚರಿತ್ರವು ಬರೆದಿರುವದು; ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಾನು ಓದಿ ನೋಡಿದೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಅವರ ಭಿಕ್ಷುಯಾಗಜೀಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ರವಿವಾರ ತಾರೀಖು ೨೩-೮-೧೯೪೩ ನೇ ದಿನವ ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿರುವ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆನು. ದರ್ಶನವಾದ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗ ಬೇಕು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಾಯ ಹೇಳಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆನು. ಅನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತು ಅವರಿಗೂ ನನಗೂ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ನಡೆದವು. ಮತ್ತು ಅವರು ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ಗುರುವಾರ ಮುಂಜಾನೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಇದ್ದರೂ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಚಮತ್ಕಾರವಾಯಿತಲ್ಲ, ಒಮ್ಮೆಲೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಆಯಿತು. ನೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಪ್ರಕಾರಮಾನವ ದಿವ್ಯ ಮುಖವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೂಡಲೆ ‘ ಆಯೊ ’ ಅಂತ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಕರೆದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅರ್ಧ ದೇಹಭಾಸವು ಬಂತು ಮತ್ತು ನಾನು ‘ ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ಮಹಾರಾಜಕಿ ಜಯ, ’ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅಂದೆ, ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಮಹಾರಾಜರು ಪುನಃ ನನಗೆ ಗುರುವಾರ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಬರಬೇಕೆಂದು. ಸಮಾಧಿ ಹತ್ತಿ ದೇಹಭಾಸವು ತಪ್ಪಿತು. ಅ ಮೊತ್ತಿನ ಅನಂದವು ಏನು ಪರ್ಣಿಸಲಿ ? ಅನಂತರ ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋದೆನು.

ಗುರುವಾರ ತಾರೀಖು ೨೩-೮-೧೯೪೩ನೇ ದಿನ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದೆನು. ಅವರು ಕೃಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿಪೂರ್ವಕ ನನಗೆ ‘ ಸೋಹಂ ’ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂದಿನಿಂದ ನನ್ನದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಕೆ ಆಗುತ್ತ ನಡೆದದೆ. ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವತರದ್ದೂ ಒಕ್ಕಲ್ಪವು ಬಂದದೆ ನಡೆದ ಅಭ್ಯಾಸ

ಸದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಅನಂದವು ದಿನೇದಿನ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತ
ನಡೆದದೆ.

ತಾ. ೨೨ ೯-೧೯೪೫

(ಸಬಿ) ಪಿ ಎನ್. ನಾಯರ, ನಾಶಿಕ

— ೪೫ —

ರಾ. ರಾ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಶಿವರಾಮ ಸಹಪ್ರಯುಕ್ತ, ಕೇಸರಿ ಕಚೇರಿ
ಪ್ರಣಿ ಇವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವ ಸಂಪಂಧ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಉತ್ತರಗಳು:—

(ಸುತ್ತ ೧ನೇ)

! ಶ್ರೀಗುರು ವ್ರಸನ್ನ ||

ಮಂಗಳವಾರ ತಾ ೨೪ ೧-೪೨

ಕೇಸರಿ, ಕಚೇರಿ, ಪ್ರಣಿ.

ಶ್ರೀನದ್ಗುರು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ, ಇವರ ಚರಣ ಸೇವೆಗೆ -

ಸನ್ ೧೯೪೫ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಾ. ೧೪ ಶನಿವಾರ ದಿವಸ ನಾನು ತಮಗೆ
ಭಿಟ್ಟಿಯಾದೆ. ರವಿವಾರ ಮತ್ತು ಸೋಮವಾರ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ.
ಆ ದಿವಸದಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರೆಗೆ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು ಅವು
ಗಳನ್ನು ಹ. ಭ. ಪ. ಹಣಸುಂತರವ ಉಪಯೋಗವಾಯಿತು ಪುನಃ ಹಾ. ಲಿಲೆ
ಇವರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

(೧) ತಾವೀಯು ೧೪ ೧೨ ೧೯೪೫ ನೇ ದಿನ ತಮಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ತಮ್ಮ ಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶವು ನನ್ನ ಬಲಕಿಂಗೈಗೆ ಆದಲಾಗಾಯಿತು ಎನ್ನ ಬದಲಾಯಿತು.
ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗೆ ಯಾವದೋಂದು ದೃಶ್ಯ ಕೋರ
ಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಕೆ ಹಾಕಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡೆನು
(ಇನ್ನೂ ರಾತ್ರಿ ಇತ್ತೆಂದು), ಆಗ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಭಂಗಾರದ ತಗಡು
ಉದ್ಭವವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಎರಡು ಇಂಚು ಅಗಲದ
ಪ್ರಕಾರವು ಒಂದೇ ಸಮಾನ ಬರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಎರಡೂ ಪ್ರಕಾರಗಳ
ಸಂಯೋಗವು ಮುಂಚೆ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಆಗ ಅದು ಧಾರ್ಮಿಕ
ಬಾಟಲೆಯಂತೆ ತೋರಿತು.

(೨) ಮುಂದೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಪ್ರಕಾರವು ನನಗೆ ಬತ್ತವು ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಕಾಣಿಸಿತು.

(೩) ಒಂದು ದಿವಸ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ತಾವು ನಿತ್ಯದಂತೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಉಡಿಗೆಇಲ್ಲದೆ ಮಲಗಿದ್ದಿರಿ. ಆಗ ತಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಇದ್ದಳು. ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ನಾನು ' ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜಕಿ ಜೈ ' ಹೀಗೆ ಎರಡು ಸಾರಿ ಅಂದೆ ಆಗ ತಾವು, ' ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ, ರಾಮಭಾವೂ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಚಹಾ ತಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆಗ ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ' ಮಹಾರಾಜರೆ, ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಏನೂ ಕದಿದು ಇಲ್ಲ, ಅವಶ್ಯ ಬರಬೇಕು. ' ಆಗ ಸಮೀಪವಿದ್ದ ಮುದುಕಿಯಿಂದಳು " ಮಹಾರಾಜರೆ, ಊಟದ ಹೊತ್ತಾಯಿತು, ಈಗ ಚಹಾ ಯಾತಕ್ಕೇ? " ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿರಿ, ' ನಾವು ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ ಯವರ ಚಹಾ ಮೊದಲು ತಗೊಳ್ಳಬೇಕು '

(೪) ಶ್ರೀಗಣರಾಜನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಾರ್ಥ ಇವರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಟಿಳಕರು ' ಭಾರತಾ ಭಾರತಾ ಮೊಂ ' ಹೀಗೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ್ಗೆ ಕಂಡೆನು.

(೫) ಒಂದು ಗುರುವಾರ ದಿವಸ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿದ್ದೆ, ಧ್ಯಾನವು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಇರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಕಲಕೋಟೆ ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾರಾಜರು ಇರಬಹುದು, ಒಬ್ಬ ಗೌರವರ್ಣದ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಒಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು, ' ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಾನೇ ಇದ್ದೇನೆ ' ಹೀಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿವಾಗ ಸಮ್ಮತಿಪೂರ್ವಕ ತಲೆಹಾಕಿ ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ಹೋಯಿತು.

(೬) ಶ್ರೀಗೋರಕ್ಷನಾಥ ವ ಶ್ರೀಮಚ್ಚೇಂದ್ರನಾಥ ಇವರಿಗೆ ಕಂಡೆನು ಒಬ್ಬರು ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ಜಡೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅವರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಪೂರ್ಣ ಸುಹಾಸ್ಯವದನರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನನಗೆ ಅವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ನಂತರ ನಾನು ಎಚ್ಚರನಾದೆನು.

[೭] ನನ್ನ ಧ್ಯಾನವು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ನಾನು ನಿತ್ಯದಂತೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡೆನು, ಆಗ ನಾನಾವೆ, ' ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರು ಯೋಗದಿಂದ ತಮ್ಮ ತನುವನ್ನು ಕಾಯಿಸಿ, ಶ್ರೀಮುಕ್ತಾಬಾಯಿಗೆ ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಗೆ ಸುಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಚೈತ್ಯನ್ಯಘನ ಇಲ್ಲೇ ಇದೆ. ' ಈ ಸಂಗತಿ ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಪುಂಡರಪುರದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಠ್ಠಲ ಮೂರ್ತಿಯು ಸಾತಾರೆ ಕಡೆಯ ಮರಾಠಾ ಜನರ ಉಡಿಗೆಯಂತೆ ಉಡಿಸಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಸಾತಾರೆ ರೀತಿಯ ಪಾಗೋಟಿ ಇತ್ತು. ನಾನಂದೆ, ಇವನೇ ಆ ಚೈತನ್ಯದ ಹೃದಯ. ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ತುಂಬ ನೋಡಿ ಕೂಡಲೆ ಎಚ್ಚರನಾದೆನು.

[೨] ಒಂದು ರವಿವಾರ ನಾನು ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕೂತಿರುವಾಗ ಮುಂದಿನ ದೃಶ್ಯವು ತೋರಿತು. ನಾನು ನಾನು ಮಾಡಿ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಗಳನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಭೀನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಣೆಗೆ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ ಹಚ್ಚಿದ್ದೆ. ತಲೆಯಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾರೆಂಗಿ ಬೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಾನು ವೈಷ್ಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಎಂಬಂತ ಉತ್ತಮರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮುಖವು ಅತ್ಯಂತ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿವಸದ ಲಾಗಾಯಿತು ನಾನು ಅದ್ವೈತಗಂಧ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದೆ.

[೯] ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಒಂದೆ [ಇತ್ತಲಾಗೆ] ಘನಹಾ ಶ್ರೀಗಣಪತಿ ಪ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಇವರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂರ್ತಿ ರೂಪ ಚಕ್ರ ಗದಾ ಪದ್ಮಪರಿಣಿತವು.

(೧೦) ಒಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಹೊಡಿಯುವಾಗ್ಗೆ ಎದ್ದು 'ನೋಹಂ' ಜಪವನ್ನು ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. ಮೂರು ಅವಮೇಲೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದೆ ಆಗ್ಗೆ ಸರ್ವಾಂಗವು ಒಂದು ಜೋರಿಸಿಂದ ಕಂಪಿಸಿತು. ಹುಮ್ಬರ ಬಂದಮೊ ಎಂಬಂತೆ ಆನಿಸಿತು. ಮೊದಲು ಸಾಂಘಿಕಮಲವೆ ಭಾಗ ಅಮೇಲೆ ತಲೆಯವಿನಹಾ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಪೈಯ್ಯ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು.

(೧೧) ತಾರೀಖು ೨೪ ೨ ೪೨ ನೇ ದಿವಸ ಸತ್ಯವಂತೆ ಊಟಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡ ಅದೆ ಎರಡುದರೆ ಹೊಡಿಯುವ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಮನೋರಂಜಕ ಸ್ವಪ್ನವು ಬಿತ್ತು. ಅದು ಮುಂದಿನಂತೆ ಇರುವದು. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ತಾವು ನೀಲರಣದ ಸೂಟ (suit) ಶೂಟ್ಪ ವಾಗೊಬ್ಬ ನೆಕಟಾಯಿ neck-tie) ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಮೇಲೆ ಮುತ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಮೊದಲು ನನ್ನ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಕಾಲು ಇಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಕೈಆಡಿಸಿ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಹಸ್ತಗಳನ್ನಿಟ್ಟರು. ಈ ಸಂಗತಿ ನಡೆದಿರುವಾಗ, ತಾವು ಒಂದು ಊರಿನ ಬದಿಯ ನದಿಯ ತೀರದಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ನೊಟವನ್ನು ಕಂಡೆ ಅಲ್ಲಿ ದುಲ್ಲು ಗಾವಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಕಾಸ್ತೂರ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ನಾನು ಸವಾರನಾದೆ. ಆ ಊರು ಸಾತಾರಾ ಕದೇವು ಇರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯ ಗೌಡನು ನನ್ನ ಕುದುರೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ನಾನು ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಗ್ರಾಮೋದ್ಧಾರದಿಂದ ಊರು ಉರ್ಜಿತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನವು ಶಿಕ್ಷಿತು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದೇ ಮೊತ್ತಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಬಂತು. ನಾನು ಇನ್ನೆಷ್ಟರ ಜನರಲ್ ಅನ್ ಪೋಲೀಸ ಅದರೆ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಮನುಸಾ

ರೊನಾಯಿ ೨೦೦ ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನವರು. ಬೀಗೆ ವಿಚಾರ ಬರುವಾಗ್ಗೆ ಆಗಲೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂದೆ, 'ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆನಂದಯುಕ್ತರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವರು, ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರುವೆನು, ಇದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುವ ಕಾಸ್ತೂರನಿಗೆ ನಾನು ಕರೆದೆ. ಮತ್ತು ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿರಿಸಿದೆ. ತಾವು ನಕ್ಕು ಮತ್ತು ನಾನು ಎಚ್ಚರನಾದೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು. ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಾಸು ಕೂತಿರುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಾನು ತಾಳ್ಮೆಯುಕ್ತರಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕಾರಣ ತಾಳ್ಮೆಯುಗಳು ಕೊಡೋಣಾಗಲಿಲ್ಲ ತಾವು ಬಂದ, ವತ್ತದ್ದ ಬರೆದಂತೆ ನಮಗೆ ದೃಶ್ಯದಂತೆಗೆ ಹೋಗುವುದು; ಆದ್ದರಿಂದ ದೃಶ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪೀಳಿಪು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಬರೆದಿರುವ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತ್ರದಿಂದ ನನ್ನ ಶುದ್ಧಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ಅನುಭವಿಸು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವವು ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಶಿಷ್ಯ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದರೆ ನಾನು ಪುನೀತನಾದೆನು; ಮತ್ತು ಯಾವ ವಸ್ತು ಲಾಭದ ಸಲುವಾಗಿ ಜೀವವು ತಳಮಳಿಸುವದೂ ಅದು ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿಂದ 'ಶಿಕ್ಷಿತ' ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ'.

ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಕಾಂಕ್ಷೆ.

[ಸಬಿ] ರಾಮಚಂದ್ರ ಶಿವರಾಮ ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ.

೦

೦

೦

೦

[ಪತ್ರ ಸಂ. ೨]

|| ಶ್ರೀಗುರು ಪುನಃ ||

ಪುನಃ ೨೦ ೨ ೪೨

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಸೇವೆಗೆ,

ತಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಿದವು. ತಮ್ಮ ಪತ್ರ ಲೆವರೆ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅಶೀರ್ವಾದವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಕೈಗೆ ನಾನೊಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನೇ.

ಈ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಅತ್ಯಂತವು ಉಪಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಶಿಕ್ಷಿತ. ಪೂರ್ಣ ಧ್ಯಾನಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಾರದ ಜ್ಯೋತಿಯೊಳಗೆ ಶ್ರೀಚ್ಛಾನೇಶ್ವರ

ಮಹಾರಾಜರು, ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಇವರದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ವಿಸರ್ಜನ ಮಾಡಿ ಅಡ್ಡ ಅದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಗರಹಾವು ಬಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು ತನ್ನ ಹೆಡೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಮಾಡಿ ಅದು ನೋಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ನಾನೂ ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಅವರ ಕಪೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆನು. ಆಗ ತಾವು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಹರಗೋಗದಿಂದ ಕುಂಡಲಿನಿ ಜಾಗೃತವಾದರೆ ನಾಗರಹಾವಿನ ದರ್ಶನವು ಭೋಗೋತ್ಪಾದಕವಿರುವದು; ಅದರ ಧ್ಯಾನಬೋಗದಿಂದ ದರ್ಶನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಿರುವದು. ಅವರದೇ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ಸು ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಂತು.

ನಿನ್ನೆ ತಾ. ೨೯-೩ ೪೨ ನೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತರಿಂದ ಹತ್ತಿರವರೆ ತನಕ ವಿನೋದಕರ ಅನುಭವವು ಬಂತು. ಮೊದಲು ದೇವರ ಹತ್ತರ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಬರುವು ರೆಕ್ಕೆನಪ್ಪವನ್ನು ಉಟ್ಟು ಭಸ್ಮಾಂಕಿತ ಶರೀರ ಯಾಗಿ ಕೊರಳೊಳಗೆ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಉಕ್ಕುವನಾಗಿ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕೂತಿಹುದು ಕಂಡೆನು. ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರನ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ತೇಜಸ್ವಿ ಪ್ರಕಾರವು ನನ್ನ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ನಾನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸೆಕೆಂಡ ಪರ್ಯಂತ ನೋಡಿದೆ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿತ್ತು.

ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸೇವಕ

(ಸಹಿ) ರಾಮಚಂದ್ರ ಶಿವರಾಮ ಸಹಜಯದ್ವ.

೦ ೦ ೦ ೦ ೦

[ಪತ್ರ ಸಂ. ೩]

ಶ್ರೀ

ಕೇಸರಿ ಕಚೇರಿ, ಮಣಿ ೩

ತಾ. ೯-೬-೧೯೪೩

ಶ್ರೀಯವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಶಿರಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ವಿ. ವಿ.

೦ ೦ ೦ ೦

ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು. ಅವುಗಳ ಸೈಕಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಮಹತ್ವವು ಇವೆ.

(೧) ಶ್ರೀಕಾಲಿಮೂರ್ತಿಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನ; ಆದರೆ ಇದೇ ವಾಸ್ತವ ಸ್ವರೂಪವೆಂಬ ಅಯಿತು. ವೈಮೇಲಿ ರೇತಿಮೆದು ಹಸರು ಶೀರ ಉಟ್ಟು, ಸರ್ವಾಂಕಾಶಭೂಷಿತವಾಗಿರುವ ಕಾಲಿಯ ಮೂರ್ತಿದರ್ಶನವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು A. R. P. ವಿಕ್ಷಣ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮೋವಾಗ ಆಗಸ್ತ ೧೯೪೭ ರಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರು ಮಜ್ಜೇಂದ್ರನಾಥ ಪ ಗೋದೊ ನಾಥ ಇವರೂ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅದ್ಭುತವೆಂದು ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿರುವ ದೇವ ಕೆಂಗೆ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ರಾತ್ರಿಯೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಅರ್ಧನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ಎರಡು ಮೂರು ಕ್ಷುಣ್ಣು ಸನ್ನ ಸಖೀವ ಇದ್ದವನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸಿಂಹಾರೂಪವನ್ನು ಪೊಯ್ದಿದ್ದ ಗಡುತರನಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ನವನಿದ್ದನು. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಟೆಯಾದೆ ಆದರೆ ಶ್ರೀಗುರುನಿನ್ನ ಹೆಸರು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಅವರವೇಲಿ ಸಿಂಹ ರೂಪವು 'ಚಲಿಸಿದ' ಎಂದು ಅವನು ತನಗೆ ಅಗೃಹಸ್ಥನು ತಂದೆ ಚಲಿಸಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನು ಪುನರೂ ಅದೇ ಮೇಲಿನ ರೂಪವನ್ನು ಉಜ್ಜರಿಸಿದಾಗ ಅ ಬಾಕಿಯವರ ಬೈಕಿ ಒಬ್ಬನು ನಕ್ಕನು. ಅದ ನಂದನು ' ನೀನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಕರೆಸುವವೆಂದು ಬಿಡುತ್ತಿರಾ ಕರೆದು. ನಾನು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೋಗುವೆನು.' ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗೊಂದಲವೊಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಈ ಮಂದಿ ಬೇರೆ ಶಕಾರವೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವಲ್ಲಿ, ಅವರಬೈಕಿ ಒಬ್ಬನು ನಕ್ಕು ನನಗಂದನು, ' ಎಲೆ ಇವರು ಗೋರಕ್ಷಜಾತಿ (ಗಡುತರ ಮೈಯವರು) ಇವ್ವಾರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮಜ್ಜೇಂದ್ರನಾಥರವರ ಅನು ಸಿನ್ಹ ಹತ್ತರ ಕಾಯನು ಇರುವುದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ನಾನು ತುಂಬ ಸಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆನು; ಹಾಗೆಯೇ ಇವರು ಹೋದರು. ಈ ಸಂಗತಿ ತಾ. ೨೨-೪೭ ನೇ ದಿನ ಆಯಿತು. ಅದರ ಮುಂದೆ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭೋಗಾಂಶಿಗೆ ನಾವು ಮೋಗುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಹೋದರು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಅಕ್ಷಯಪಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸ ತಕ್ಕೊಂಡ ಭಕ್ತಮೂರ್ತಿಯು ನನ್ನ ಹತ್ತರ ನಿಂತು ನಾವು ಮೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತಂದನು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಸಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

(೨) ಅನೇಕ ಬೇವಲಿಗಳ ದರ್ಶನ ಕೆಲವು ಜಾಗೃತವಲ್ಲ ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು.

(೩) ಶ್ರೀಶಕ್ತಿಕೋಟಿ ಸುಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನವು ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು.

(೪) ಧ್ಯಾನದ ವೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಸೂರ್ಯನು ಬಿಡಿರುವುದರ ದರ್ಶನವು ಹೋದ ಸೋಮವಾರ ಆಯಿತು.

(೫) ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವದ ದರ್ಶನವು ಕುಂಡಲಿನಿದು ಆಯಿತು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗ ಆಯಿತು. ಧ್ಯಾನ ಸುರುವಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದ ನಾಭಿಕಮಲ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಸರ್ವ ಮುಖಗಳ ಸಹಿತ ಮತ್ತು ಕಮಲದಮೇಲೆ ಅಧಿಸ್ಥಿತರಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದರು.

ತನ್ನ ಕೃಪಾಭಿಲಾಷಿ,
(ಸಹಿ) ರಾ. ಶಿ. ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ.

— ೪೪ —

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಸ್. ಮೋಹಿತೆ, ಬಿ. ಎ. ಬಿ. ಟಿ. ಶಿಕ್ಷಕ ನಾಶಿಕ ಇವರ ಅನುಭವಗಳು :—

ಶನಿವಾರ ತಾರೀಖು ೨೧ ನೋವೆಂಬರ್ ೧೯೪೨ ನೇ ದಿನ ನಾನು ನಾಶಿಕ ನಗರ ವಾಚನಾಲಯದೊಳಗಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ 'Light on the Path of Self-realisation' ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡೆನು. ಇತರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥವೂ ಧರ್ಮವಿಷಯಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ದ್ವಾರದಿಂದ ಬೋಧಾವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿತು, ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕಾರು ಉಪದೇಶಗಳು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಿ, ಎಂದು ಕಲಿಸಿತು ಇವು ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇತ್ತು. ಒಹುತೇಕ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಸಂಗತಿಗಳು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಗುತ್ತುವೆ ಮತ್ತು ಅಸುಕಾರ ಆಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿದು ಬುದ್ಧಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಶಯಗಳು ಮತ್ತು ಅಡಚಣೆಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಅವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸದ್ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಅಡ್ಡಿಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಲೇ ಮನಸ್ಸು ವ್ಯಗ್ರವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಚಂಚಲತೆ ಸುರುವಾಗುವದು. ನನ್ನ ವಾದರೂ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅನುಭವವಿದೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿದಂದಿ ನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆಯೇ ಅನುಭವ ಬಂತು. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಂಥಾ ಪ್ರೇಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಜನರು ಅವರ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ಓದಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಅತಿಶಯ ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾಯಿತಲ್ಲ, ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಪುಸ್ತಕದ ವಾಚನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದೆನು. ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ತಳಮಳವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು ಮೂರನೆ ದಿನವೇ ನಾನು ಮಂದಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕೇಳುತ್ತಾ

ಶ್ರೀಯವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದೆನು. ಪ್ರಥಮ ಭಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಪ್ರೇಮಳ ಸರಳ ವ ಸಾಮಾನ್ಯತರದ ನಡತೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತು. ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಅವರ ಭಿಟ್ಟೆ ತಕ್ಕೊಂಡ ವಿನಹಾ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಾರದು. ಮಹಾರಾಜರು ಆಜಾರಿ ಇದ್ದರೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಅವರ ಹತ್ತರ ಕೂತುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಟಪಡಿಕೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದೆ. ಕಡೆಗೆ ಸೋಮವಾರ ತಾ. ೩೦-೧೧-೪೨ ನೇ ದಿವಸ ಅವರು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಹೊತ್ತಿನ ನನ್ನ ಅನುಭವವು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಚಮತ್ಕಾರಕವೆನಿಸಿತು.

ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವಾಗಲೂ ಖಾಟೆ (ಮಂಚ) ದ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಮೀಪದ ಖುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ನನಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. “ ನಾನು ‘ ಸೋಹಂ ’ ‘ ಸೋಹಂ ’ ಅನ್ನುತ್ತೇನೆ; ನೀನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ‘ ಸೋಹಂ ’ ‘ ಸೋಹಂ ’ ದ ಜಪವನ್ನು ಸುರುಮಾಡು ” ಎಂದು ನನಗೆ ಅಪರೂಪ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಜಪಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಿನಿಟುಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚಿಹೋದವು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಧಕಾರವಾಯಿತು. ನಾನು ಮೇಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂಬಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ನಾಲಿಗೆ ಭಾರವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಒಳಗೆ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಬಡದಂತೆ ಹೊಡತಗಳು ಬೀಳ ಹತ್ತಿದವು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಗಡಬಡಿಯಾಗಹತ್ತಿತು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ತನಕ ಇತ್ತೆಂಬದರ ಅರಿವೇ ನನಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯವರು ನನಗೆ ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ನನಗೇನೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಜೋರಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರು. ಅದರ ಕೂಡ ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಗಳ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ರೂಪವು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಜಾಗೃತನಾದೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಶಾಂತಿಯಾಯಿತು. ಆ ದಿವಸವು ಅತಿ ಆನಂದದಿಂದ ಕಳೆಯಿತು ಅಲ್ಪ ಶರೀರಷ್ಟಿ ಇರುವ ಶ್ರೀಯವರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿಯು ವಾಸಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬದರದು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ವಾಯಿತು ಮತ್ತು ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವು ದೃಢವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಮಿನಿಟು ಜಪಮಾಡುವ ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು.

ಅವರ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನಾನು ಜಪಕ್ಕೆ ಆರಂಭಮಾಡಿದೆ. ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಗಳು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಲಾಗಾಯಿತು ಹದಿನೈದು ಹದಿನಾರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಾನಾವಿಧದ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು. ಆ ಕಾರಣ ಅವರಮೇಲೆ ನನ್ನ ಶೃದ್ಧಿಯು ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಈ ಅನುಭವಗಳ ರೋಗ್ಯವಾದ ಪರಿಣಾಮವು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಂತು. ವಿಶೇಷ

ವೆಂದರೆ ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವು ನನಗೆ ಶುಷ್ಕವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಸಂಕಟಗಳು ಬಂದು ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ತೀರಾ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಉಚ್ಚಕುಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ವರ್ಷದೊಳಗೆಯೇ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಆದೆ. ನನ್ನವರೆಂತ ನನ್ನ ಸಮೀಪದ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಯಾರೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವೇ ನನಗೆ ಬೇಡಿಸಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಮಾಧಾನಕರವೆನಿಸುವದು. ಸಂಕಟಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಕಡೆಗೆ ವೈಯುಕ್ತವೆ, ಎಂಬದೆ ನಿಜವಾದದ್ದು. ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಗುರಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ನಿರಾಧಾರಿ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಈ ಭಾವನೆಯು ನಷ್ಟವಾಗಿ, ನನ್ನ ಸಂಕಟ ನಾಶ ಮಾಡುವವನು ಈಗ ನನ್ನ ಸಮೀಪ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಾಗೃತನಿದ್ದಾನೆ, ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ನಾನು ನಿರ್ಭಯ ವ ಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಿಯವನಾಗುತ್ತ ಬಂದೆ. ಇದರ ಶ್ರೇಯವೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಗೆ ಇರುವದು.

ಇದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅನುಭವವನ್ನು ನಮೂದಿಸಬೇಕೆಂತ ಅನಿಸುವದು. ೧೭ನೇ ಅಗಸ್ಟ ೧೯೪೨ ನೇಯಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಿಲಿಟರಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಸಿನಿಯರ ಕ್ಲಾರ್ಕದ ಜಾಗೆಗೆ ಅರ್ಜಿ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಪೂರ್ವದ ಸರಕಾರಿ ನೋಕರಿಯ ಅನುಭವವು ಮತ್ತು ಇತರ ಜಬಾಬದಾರ ಜಾಗೆಗಳ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೆನಾದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಆ ಜಾಗೆಯು ಸಿಕ್ಕಿತೆಂಬ ಆಶೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಉತ್ತರವು ೨೬ ಅಕ್ಟೋಬರ ಪರ್ಯಂತ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ನನ್ನ ನೇಮಣೂಕೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ನಾನು ತಿಳಿದೆ. ಅನಂತರ ದಿನಾಳಿಯ ಸೂಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋದೆನು. ನೊವೆಂಬರ ೧೯೪೨ ನೇ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ನಾಶಿಕ ಪತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನೇಮಣೂಕೆಯ ಪತ್ರ ಬಂತು. ಆದರೆ ಮನೆ ಮಾಲಿಕನಿಗೆ ನನ್ನ ಮುಂಬಯಿ ಪತ್ತೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಆ ಪಾಕೀಟ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು. ೧೬ ನೇ ನೊವೆಂಬರ ೧೯೪೨ ನೇ ದಿನ ನಾನು ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆ. ಆದರೆ ೨ನೇ ಡಿಶಂಬರ ೧೯೪೨ ರ ತನಕ ಮನೆ ಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದಿನ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೇಜಿನ ಖಣವನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಂಡರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದೆ ಎಂದು ಆ ಪತ್ರವು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪತ್ರವನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಸಿನಿಯರ ಕ್ಲಾರ್ಕನೆಂದು ೩೨೦ ರೂಪಾಯಿ ಪಗಾರಿನ ಮೇಲೆ ನೇಮಿಸಿರುವ ಹುಕುಮು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಜಿದಾರನು ಏಳು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಬೇಕೆಂತ ಇತ್ತು. ಆ ಪತ್ರ ನೋಡಿ ನಗಬೇಕೊ ಅಳಬೇಕೊ ಎಂಬದು ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಆ ನೌಕರಿಯು ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿತೆಂತ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ್ದರೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಶಾಂತ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಾನು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು

ಹರದು ಚೂರಮಾಡಿ ಬೀಸಾಡಿದನು. ಒಮ್ಮೆ ನನಗೆ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಷ್ಟು ನಿರಾಶೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೇ ಪತ್ರವು ಶ್ರೀಯವರ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗುವ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾದರೆ ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯೇ ಗತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಸುಖದುಃಖದ ಸುಳಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸರ್ವ ಪುಣ್ಯವೇ ಬಲವತ್ತರ ಅನ್ನ ಬೇಕು ಯಾಕಂದರೆ ಆ ಪತ್ರವು ಮಾಲಕನ ಕಡೆ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಶ್ರೀಯವರ ದರ್ಶನವಾಗಬೇಕು; ಹೀಗೆ ಯೋಗಾ ಯೋಗವು ವಿಲಕ್ಷಣರೀತಿಯಿಂದ ಬರುವದೆಂಬ ಮಾತು ಸತ್ಯವು.

ಶ್ರೀಯವರ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದವಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದಿದ್ದವೋ ಅವನ್ನು ನಿವೇದಿಸುವೆನು.

ಬುಧವಾರ ತಾ. ೨-೧೨-೧೯೪೨ ನೇ ದಿವಸ ನಸುಕಿನ ಮೂರುಸರೆ ಹೊಡಿಯುವಾಗ ನಾನು ಎಚ್ಚರನಾದೆನು. ಮುಖ ಹಸ್ತಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜಪವನ್ನು ಸುರುಮಾಡಿದೆನು. ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಜಪವನ್ನು ಯಾರೋ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ನತ್ತಾರೆ ಎಂಬಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ಕೇಳಿಹತ್ತಿದೆ. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗುವ ಜಪವನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅನಂದವೂ ಆಯಿತು ಐದು ಮಿನಿಟುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಧ್ವನಿಯಾಗುವ ಸ್ಥಾನವು ಸರಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ನಾಭಿಕಮಲದ ಪರ್ಯಂತ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿತು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾದವು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ನಾನು ಭರೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅದಿನ ಶೀತವು ಬಹಳವಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಬದಿಯಮೇಲೆ ನಾನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದರಿಂದ ಮೈ ನೋಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು, ಎಂದು ತಿರುಗಿದೆನು. ಕೂಡಲೆ ಆ ಧ್ವನಿಯು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತು 'ಸೋಹಂ'ದ ಹೊರ್ತು ಮತ್ಯಾವದಾದರೂ ನನಗೆ ಆರಿವು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಆ ದಿವಸ ಪುನಹಾ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಬಂತು ಎಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಗುರುವಾರ ತಾ. ೧೦-೧೨-೧೯೪೨ ನೇ ದಿನ ನಸುಕಿಗೆ ಐದು ಹೊಡಿಯುವಾಗ ನಾನು ಎಚ್ಚರನಿದ್ದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಿನಿಟುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಣ್ಣುಗಳಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರ್ಧ ತೆರೆದಿದ್ದವು. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ಕತ್ತಲು ಕಡಿಮೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲವು ನೀಲವರ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಯಿತು. ಮೇಲೆ ಆಕಾಶವು ಪಸರಿಸಿತ್ತು. ಅದು ಸ್ವಚ್ಛ ವ ನಿರಭ್ರವಿತ್ತು. ಕ್ಷಿತಿಜವೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಕೂಡಲೆ ಆ ಕ್ಷಿತಿಜದ ಮೇಲೆ ಕಿರಣಗಳು ಹಬ್ಬಿದವು, ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಸೂರ್ಯನು ಮೆಲ್ಲನೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿದನು. ಆ ದಶವು ಅತ್ಯಂತ ರಮ್ಯವಿತ್ತು. ಈ ನೋಟವು ಬಹಳವೆಂದರೆ ಎರಡು ಮಿನಿಟು

ತನಕವಿತ್ತು, ಅದರೆ ದೇಹದೊಳಗೆ ಆನಂದ ಲಹರಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಪುನಃ ಆ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಬೇಕೆಂತ ನಾನು ಧ್ಯಾನಮಾಡುವ ಅದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆನು. ಅದರೆ ಆ ದೃಶ್ಯವು ತಿರಿಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅಮೇಲೆ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ತಮ್ಮಸ್ವಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ದೃಶ್ಯಗಳ ಬೆನ್ನಹತ್ತಿ ನೀವು ವೇಳೆ ಕಳೆಯಬಾರದು, ಎಂದು ಅವರು ಅಂದರು.

ಶನಿವಾರ ತಾ. ೧೨ನೇ ಡಿಫೆಂಬರ್ ೧೯೪೨ನೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ದೊಡ್ಡಯುವಾಂಗ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ನಾನು ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಜಪವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಲಕ್ಷವು ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು, ಜಪದ ಒಳಗ ಅಗುವ ಧ್ವನಿಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಲಕ್ಷವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎದರಿಗೆ ಒಂದು ಕರೇ ಹಾವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಬಲದಿಂದ ಎಡಕ್ಕೆ ವ ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹಾವು ನಿಜವಾದದ್ದೇನೋ ಎಂಬುದು ಭಾಸವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದೆನು, ಅದರೆ ನನ್ನ ಹುಚ್ಚತನ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂತು. ಎಂಟು ಮುಕ್ಕಾಲು ಘಂಟೆಗೆ ನಾನು ಎದ್ದೆ, ಪೋಷಾಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸೋಪಾನದಿಂದಿಳಿದು ಹಾಸ್ಟಿ ಓಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ರಸ್ತೆಯಮೇಲಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ಪವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದಮಾಖಾನೆಯ ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಅದು ಕಾಣದಂತಾಯಿತು ಅಂದರೆ ಈ ದೃಶ್ಯವು ಸತತ ಅರ್ಧ-ಮುಕ್ಕಾಲು ತಾಸು ತನಕ ಇತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಭೇತಿಯ ಯತ್ನಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಹೆಸರೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಯು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿನದಿಂದ ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಸನೆಯು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಆ ಸಂಭಂಧ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವು ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಭಾವವು ಶಾಂತ ವ ನಿಗರ್ವ ಆಯಿತು. ಈ ಭೇದವಾದವನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನದು ನನಗೇ ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿತು.

ಗುರುವಾರ ತಾ. ೨೪ ಡಿಫೆಂಬರ್ ೧೯೪೨ರಿಂದ ನನಗೊಂದು ಹೊಸ ವ್ಯಾಧಿ ಬಂತು. ಅದು ಯಾವದೆಂದರೆ ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ. ಅತಿಶಯ ತೊಂದರೆ ಆಗಹತ್ತಿತು. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೇನೆ ಎದ್ದಿತು. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರವಲ್ಲದು ಮತ್ತು ಚಿತ್ತವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲಾರದು. ಮೂಲವ್ಯಾಧಿಯ ಮೊಳಕೆಯ ಮೇಲೆ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಶಾಲೆಯಿಂದ ರಜೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂಬದರ ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಉಳಿಯಿತು. ಆಗ ಇತರ ಔಷಧಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ದೋಗಿ ಅಸರೇಶನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ದಿನ ಒಳ್ಳೆದಿನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ದಿನ ಉಪದ್ರವ ಆಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು.

ಇದರ ನಂತರ ಬುಧವಾರ ತಾ. ೪-೧-೧೯೪೩ ನೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ವರೆಗೆ ಹೊಡಿಯುವಾಗ್ಗೆ, ನಾನು ಪೂರ್ಣ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾರೊ ಒಂದು ಏಳುಏಳು ಎಂದು ನನಗೆ ಅಗಲಾಡಿಸಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎದ್ದು ದೀಪ ಹಚ್ಚಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿದೆ, ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಃನಸ್ಸಿನದೇ ಆಟವದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮೋರೆ ತೋಳೊಂಡು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡೆ. ಹಾಗೂ ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಜಪವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಹತ್ತು ಮಿನಿಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಗಲು ತೆರೆಯಿತು ಮತ್ತು ಏನು ಅಶ್ಚರ್ಯ ! ಶ್ರೀವತ್ಸಗುರುಗಳ ಸ್ವಾರಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಎದುರಿಗೆ ! ಬಾಗಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಸಂತದೆ. ಮೂರು ತಿರುಗಳು ಆರು ಹಸ್ತಗಳು ಇವು. ದೈವೀಪ್ರಮಾನವಾದ ಆ ಹಾಸ್ಯಮುಖವುಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಗದಗದಕಂಠವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ ಅನಂದಾರ್ಪಗಳು ಹರಿದವು. ಮೂರ್ತಿಯು ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕೈ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿರುವಾಗ, ನನಗೆ ಅನಂದಾತಿರಯದಿಂದ ಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ತಪ್ಪಿತು. ದಿಬ್ಬೂಧ ನಾದೆನು. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಭೂತಿಯು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂತು, ಎಂಬದೇನೂ ನನಗೆ ಸೂಚಿಸದಂತಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯು ನನ್ನ ಪಲಂಗದ ಸಮೀಪ ಬಂತು. ನ ಕೂಡಲೆ ಮೂರ್ತಿಯ ರೂಪವು ಒದಲಾಯಿತು. ಏಕ ಮುಖ ಆದರೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿದ್ದು, ಹಾಸ್ಯವದನ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೋಣೆ ತುಂಬ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ. ಬಹಳ ಉನ್ನತವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶ ಚ್ಯೋತಿಯು ಉಳಿಯಿತು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಅದಿನ ಅತ್ಯಂತ ಅನಂದದಿಂದ ಕಳೆದೆ. ಪ್ರತಿಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅನಂದವು ಹಿತಸ್ಪ್ರೇತ ತುಂಬಿರುವದೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಆ ದಿನವೆಲ್ಲ ಇತ್ತು. ಅದಿನ ಶ್ರೀಯವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಅವರ ಚರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಇಟ್ಟಕೂಡಲೆ, 'ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸಂತರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳವೆ' ಎಂಬ ಉದ್ಗಾರವು ಸಹಜವಾಗಿ ಅವರ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಟಿತು. ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿಂದ ನಟಿಸುವನು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಹೆಚ್ಚಿಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗುವದು.

ಈ ಅನುಭವದ ನಂತರ ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲವ್ಯಾಧಿಯ ಮೋಕೆಯು ಬಿಡುಹೋಗಿ ವ್ಯಾಧಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾದದ್ದು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಅನಂತರ ಆ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುತಾಯಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳೂ ದೂರವಾಗುವವು. ಈ ನನ್ನ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ದಿನೇ ದಿನೆ ದೃಢವಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು.

ರುಕ್ಮನಾರ ತಾ. ೮-೧. ೪೩ ನೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಹೊಡಿಯುವ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಶಿವಲೀಲಾಸ್ವತದ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಓದಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜಪ ಮಾಡಿ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡೆ. ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ನಿಜ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಲಬದಿಯಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಜಪಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆ. ದೀಪ ಅರಿಸಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆಕಡೆಗೆ ಯಾರೊ ಒಂದು ಕೂತಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು, ಎಂದು ಯಾರಿದ್ದಾರೆಂತ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಗೆ ತಿರುಗಿದೆ. ಯಾರೊ ಎದ್ದು ಹೊರಗೆ ಹೋದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎದುರಿನ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಪ್ರಕಾರದ ಜ್ಯೋತಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಮೋಲಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಮೋಲಿಯ ಹೊರಗೂ ಕತ್ತಲೆ, ಒಳಗೂ ಕತ್ತಲೆ, ಹೀಗಿರುತ್ತ ಪ್ರಕಾರವೆಲ್ಲವೂ ಎಂದು ಅರ್ಜುನನು ಯಿತು. ಆ ಪ್ರಕಾರದ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಜಪವು ಬಹು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ವೃತ್ತಿಗಳು ಲಯವಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರವು ಇದರ ವಿಸಮಾಂತತ್ಯಾವದರದು ಅರಿವು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಪ್ನೋತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾರದ ತೀವ್ರತೆಯು ಕಡಿಮೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೋತ್ತಿಗೆ ನಾನು ನಿದ್ರಾವಶನಾದೆನು.

ಏನಾದರೂ ವೃತ್ಯಗಳು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತ ನಡೆದದೆ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವ ತ್ತಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ. ಸಂಪತ್ತಿ ಸಂಚಯ ಮಾಡುವದು ವಸ್ತ್ರೀ ಅಭಿಲಾಷೆ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಹೇಯಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಜಪವು ಸತತ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು, ಸ್ವಪ್ನಾದರೂ ಕಾಲವ್ಯಯವಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ಹತ್ತಿರುವದು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಬಹು ಚಿಂತೆ ಪಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸವ್ಯಸಾಕ್ಷಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒರುವ ಮೊದಲಿನ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ವೃತ್ತಿ ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಅರ್ಜುನಕಾರಕ ಭೇದವನ್ನು ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು ತ್ರೀಯವರ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಉಕ್ಕಿಬರುವದು.

ಇತ್ತೀತ್ತಲಾಗಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಿರುವಾಗಿ ವೃತ್ತಿ ತದಾಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ವೇದವು ಟೊಂಕದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹರಿದುಹೋದಂತೆ ಆಸಿಸುತ್ತದೆ. ಮೇಲಿನ ಭಾಗದ ಕೂಡ ನಾನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆನೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುವದು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನಂದೋರ್ಮಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವು ನಡೆದದೆ. ದಿನದಿನೇ ಸಮಾಧಾನ ವೃತ್ತಿಯು ಬಲವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರು ಚರಣಗಳ್ಳು ನನ್ನ ಸಖನಯ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣೀಸಾತಗಳು.

(ಸವಿ) ದತ್ತಾತ್ರೆಯ ತಿವರಾಮ ಮೋಹಿತೆ.

ನಾನು ಸತ್ಯ ಮಹಾರಾಜರ ವರ್ತನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಯಾವದೊಂದು ಶಂಕೆಯು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿ ಅವರ ವಿವರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ದಿನ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಯವರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ: ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರವು ಬೋಧಪ್ರದವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಡುವೆನು.

ನಾನು -- ಮಹಾರಾಜರೇ, ಭಾವನಾ, ಶ್ರದ್ಧಾ ವ ನಿಷ್ಠಾ ಇವುಗಳ ಅರ್ಥಗಳ ಗೊಂದಲದೊಳಗೆ ನಾನು ಬಿದ್ದಿರುವೆನು. ಇವೆಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳು ಒಂದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಇರುವವೋ ಏನು, ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿರಿ.

ಮಹಾರಾಜರು: ನಿನ್ನ ಶಂಕೆಯು ವಾಚ್ಯವಿದೆ, ಈ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವೆಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಗುವವು. ಶ್ರದ್ಧಾ ವ ನಿಷ್ಠಾ ಇವು ನಿಜವಾಗಿ ಭಾವನೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲು ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇನು, ಇದನ್ನು ನಾವು ನೋಡೋಣ.

ಭಾವನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಮಾಡುವುದು ಕುಣುವುದು. ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇನು ಇದರ ಪೃಷ್ಟೀಕರಣವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಭಾವನೆಯು ತನ್ನೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಹಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು. ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ನಾಲ್ವರುಂದಿ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ರೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಸಮಾನ ಪ್ರೇಮ ಎಂದೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಭಾವನೆ ದಿಶೆಯಿಂದ ಭೇದವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದಾಗ್ಗೆ, ಸಹಜವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಸಂಬಂಧ ಚಲೋ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆಯು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು. ಇದೇ ಆ ಭಾವನೆಯ ಮೂಲಸ್ವರೂಪವು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎರಡನೇಯವರ ಹೇಳಿಕೆ ಮೇಲಿಂದ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಾದರೂ ಪ್ರಸಂಗದ ಮೇಲಿಂದ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬನ ಸಂಬಂಧ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಲೋ ಕಲ್ಪನೆಯು ಆಗುವದು. ಆದರೆ ಈ ಚಲೋ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ತೇಂಬದು ನೇಮವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ, ಇಂಥಾವನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಷ್ಠಾ ತನಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಆ ಸಂಬಂಧ ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ ಅವನ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾಯಿತೆಂದರೆ, ನಾವು ಅವನಕಡೆ ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅವನ ಸಿದ್ಧತೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಸಂಬಂಧವು ಆ ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಭಾವನೆಯನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಭಾವನೆಯು ಮೂಲವಿಂದ ಅಂತಃಕರಣದ ಸ್ವಭಾವಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾವನೇದೇ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸ್ವರೂಪವು ನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವದು. ಒಬ್ಬರಮೇಲೆ ನಾವು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ವಿರೋಧವಿಡಬೇಕೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಿನಯಾ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಿಲ್ಲ. ಮನೋರಂಗಿನ ಮಂದಿಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಿರೋಧವು ಇದ್ದೊಂದು ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಭಾವನೆ ಇರುವದು. ಅವರ ಸಂಬಂಧದ ವಿಶ್ವಾಸದ ಭಾವನೆಯು ಎಷ್ಟು ಉತ್ಕಟವಿರುವದೂ ಅಷ್ಟು ಅದು ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಭೂತವಾಗುವದು. ಈ ಉತ್ಕಟ ಭಾವನೆಗೆ ಶೃದ್ಧಿಯನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಶೃದ್ಧಿಯಾದರೂ ಕಾರಣಪರತ್ವದಿಂದ ಧೇಮುಸುತ್ತುವೆ. ಆನೇಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಈ ಶೃದ್ಧಿಯು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ.

ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಶೃದ್ಧಿಯು ಇದು ಭಾವನೆಯ ಇಷ್ಟವು ಶ್ರೀಷ್ಠ ಸ್ವರೂಪವಿದೆ. ಇದೇ ಶೃದ್ಧಿಯು ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪರಹಿತ ಅಂದರೆ ನಿರ್ವೇಶಿತವು ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕವಟ ಇತ್ತೊಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಂಕಲ್ಪ-ವಿಕಲ್ಪರಹಿತ ಭಾವನೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಟ ಸ್ವರೂಪವು ಅಂದರೆ ನಿಷ್ಠೆಯೇ. ಈ ನಿಷ್ಠೆಯು ಸ್ವರೂಪ ಮಾತ್ರ ಅಚಲಿತವಾಗಿರುವದು.

ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪರಹಿತವಿದ್ದನೂಲಕ ಯಾವದೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಈ ನಿಷ್ಠೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಿಲ್ಲ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಅಂದರೆ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತೆಂದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನಲಾಗದು. ಸಂತ ರಾಮದಾಸರು ಶಿವಾಜಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಯ ಹಾಲು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದರು; ಆ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಜಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದು ತನ್ನ ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವೆಂದಲವಲ್ಲ, ಈ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿ ಎಲ್ಲಿಗಿಬೇಕು, ಅದರ ಹಾಲು ಹಿಂಡುವದು ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸ ಎನ್ನರೆ ವಿಚಾರಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಗಳ ಅಡೆಗೆ ಅವನ ಶೃದ್ಧಿ ಇದ್ದದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಯ ಹಾಲುಹಿಂಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಮದಾಸರ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಅವನ ನಿಷ್ಠೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕವಿಶ್ರೀಷ್ಠ ಕಾಲಿದಾಸನು ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕಾಲಿದೇವಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆತನ ದೇವಿಯ ಮೇಲಿನ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಠೆಯು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಠೆಯ ಫಲವು ಶತ್ಕಾಲವೇ ದೊರಕುವದು ಶಿವಾಜಿಯು ವಿರಾಲಗಡಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವ ತನಕ ಭಾಜಿ ಪ್ರಭು ದೇಶವಾಂದೆಯು ಪಾನನ ಪಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ಕೂಡ ಕಾದಾಡುತ್ತ

ಸಿಂತು ನಿಟ್ಟನು; ಇದು ಒಂದು ನಿಷ್ಕಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ. ಈ ನಿಷ್ಕಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಇಷ್ಟು ಬಲವತ್ತರವಿರುವದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜೋರಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಿಕ್ಷೇಪ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಕಲ್ಪಿ ಎರಡು ತುಂದಾದೀತು. ಸೂಲ ಭಾವನೆಯು; ಆದರೆ ಘಟ ಸ್ವರೂಪವೆಂದರೆ ಶುದ್ಧವು; ಈ ಎರಡರಕ್ಕಿಂತ ಭಾವನೆಯ ಅತ್ಯಂತಕ ಉತ್ಕಟ ಸ್ವರೂಪವು ನಿಷ್ಕಯ; ಇದರದೇ ಮಹತ್ವವು ಅಭಿಕಾರವಾದದ್ದು.

ಈ ವ್ಯಾಕರವ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಿಕ್ಟರವಿತ ನಿಷ್ಕಯ ತನ್ನ ಅತ್ಯಾನುಭವಿ ಗುರುವಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೆ, ಅತ್ಯಾನುಭವಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಏನು? ತನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನೆ ಗುರುಪಿತಯ ಇರುವ ಭಾವನೆಗೆ ಇದು, ಉತ್ಕಟ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದೇ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಇಂಥ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಕಯ ದೃಷ್ಟಿಯು, ಆಕಾಸವೆ ಫಲವು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಸ್ವಾನುಭವಿ ಗುರುವು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ, ಮಾರ್ಗದ ಮನುಷ್ಯರಾದ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ನಿಷ್ಕಯ ಇತ್ತೆಂದರೆ ಸ್ವಾನುಭವಿಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಲಗಲಿಕ್ಕೇ ಬೀಕು.

(ಸು) ದ ತಿ. ಮೋಹಿತ.

...

ಸಾ. ಮಂದಾಬಾಯಿ ಭಾವನೆಯ ಅಮೃತವು. ಮುಂಬಯಿ, ಇವರ ಅನುಭವಗಳು (ಶ್ರೀ ಗಣಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅವರ ಕವಿಯಿಂದ ಒಂದೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪತ್ರಗಳ ಆನುರಾದ)

[ಪತ್ರ ಸಂ ೧]

ವಾದರ. ಒಸೆಯಿರಿ ೧೯೪೧.

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಗಣಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸೇನೆಗೆ, ಪ್ರಣಿವಾತಗಳು.

ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೀವು ನನಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ. ತಮ್ಮ ಅನಿವಾರ್ಯದಿಂದ ನನಗೆ ಈಗ ಬರಿದಂತೆ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ.

ಶುದ್ಧವಿಭಾವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಾವು ನನಗೆ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹಾಕಿಗೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಬಾಹ್ಯ ರೂಪದ ಮೇಲೆ ವೃಷ್ಟಿ ಇಡದೆ ಮೂರ್ತಿಯ ಅಂತಃಕರಣ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನುಕರಣ ನಾನು ತಮ್ಮದೇ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅರ್ಥವು ಇದೆ, ತತ್ವವೇ ನಿಜವು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಾಧನವು ಶಕ್ತಿಯು ಒಂದೇ ಅಗುತ್ತದೆಂದು

ನನಗೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತು ಈ ಪ್ರಕಾರ 'ಸೋಮ' ಅಂದರೆ [ನಾನು ಪರವೇಶ್ವರ ಸಪೇಕ್ಷ] ಇದರ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ನೀವು ದೊರವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗಿಂದ ನನಗೆ ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಎಂಬುದರದು ನನಗೆ ಪ್ರಚೀತಿಯಾಯಿತು ಈ ನನ್ನ ಅನುಭವವು ರಹಸ್ಯಗಳಿಂದ ನನಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು. ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಾಗೇಶ್ವರ 'ಸೋಮ' ಮಂತ್ರವ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯು ಕ ತಿರುವದು. ತಾವು ಗುರುವೇಶ ಮಾಹಿಮೆ ಶಿನಾಸು ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸನ್ನು ಸತತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಯಾವದೂ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ! ಅದರೂ ನನ್ನ ' ಗರ್ವ ಅಭಿಮಾನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಮೇಲಿನ ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಲ್ಪದೇಶವು ಬಂತು ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮೊದಲು ಬಹು ಬಿಟ್ಟುನಿವಿತ್ತು. ಅದು ನಾನು ಬ ಇತರ ಜನರು ಇವರ ನಡುವೆ ಬೃಹದೇಶವಾದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಧೃಢವಾದ ಸಂಗವ ನನ್ನ ಬೆಳಗಿನ ಸ್ವಭಾವವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಶುದ್ಧ ಅನಂದದಿಂದ ನನ್ನ ಮುಖವು ಮೊರೆ ಬಾಸ್ಕರ ಸೊಳೆಯುತ್ತಿತು. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಅರ್ಪಣೆಗೈದರೂ ಸದ್ಗುರುವು ನನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರಳಿಸಾಗಿ ತೋರಿಸುವರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಇದರ ಸಂಪಾದನೆಯೇ ಈ ಅನಂದವು ಬಹು ಕಡಿಮೆ ಕಾಲವರ್ಯಾದಂತನೇ ಇತ್ತು. ಧಾ ನ ಧಾರಣೆಯ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅ ಪಿಸ್ತೃತ್ವವೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಂತ ಕರಣದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸ್ಫುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ 'ಸೋಮ' ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸಿ ನಾನು ಒಂದು ಹಾಲು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ತಾವೇ ನನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ನನ್ನೊಳಗಿನ ಅಹಂಕಾರ ವ ಅಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳ ಸಮೂಲ ನುರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ನನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡದಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕೇಜ್ಜಿ ನುಲ ಸ್ಥಳಿಂಗವು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕೆರೆದಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ನಾನು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ಅಂತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ನನಗೆ ಮಗ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದ್ದು ಹಾಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದರಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದ್ಗುರುವೇ, ನನ್ನ ಮೆಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ಚಿರಶಾಂತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ನಿತ್ಯ ನನಗೆ ತಿಗುವಂತ ಮಾಡಿರಿ.

ನನ್ನ ಪತಿಗಳಿಗೆ ಹೀಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರದು ಏನೂ ಸುಧಾರಿಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಏನೂ ಅನುಭವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಭವ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸುಧಾರಿಕೆ ನಿಂತು ಮೋಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗದು; ಇದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತದೆ. ಅದರೂ ತನ್ನ ಸುಧಾರಿಕೆ ನಡೆದದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಚೀತಿಯಾದರೆ

ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವ ಸನ್ನಿ ತುಲನೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಕಂಪನವು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಯಾವದೂ ಅನುಭವಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಚರಣದ ಸ್ಪರ್ಶದ ಸೂಚಕವಾಗಿಟ್ಟೆ. ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ ಸ ಪ್ರಭವ ಇವುಗಳ ಕುಟಿಲವಾಗಿರುವ ಸನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಪಿರಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನದ ಭಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಉಭಯವನ್ನು ನನ್ನ ಸೂಚಕವನ್ನಾಗಿ, ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ವರ್ಗಗಳು ಲೋಕಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮೃತ ಮೇಲೆ ವರ್ಣಿಸಿದ ಸ್ವರ್ಗದ ಮೇಲೆಗೆ ಅಪ್ಪ ನನಗೆ ಅನುಭವವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಹೊರತು ನನಗೆ ಅಪ್ಪನವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ದಯೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೃತ ತನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಸನ್ನಿಗೆ ಸಮಯ ಮಾಡಬೇಕು.

(ಸು) ಸತಿ. ಸುಂದರವಾದುದು

(ಪತ್ರ ಸಂ ೨)

ನನ್ನರು ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರ.

ನನ್ನ ಮಗನು ಈ ಸಮಗತರು ಅವನನ್ನೂ ತನ್ನ ಸ್ವರ್ಗದ ತನ್ನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಗನಾದುದು, ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮೃತರನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಮಗನು ಸುಖವನ್ನು ಸವಿಸಿದ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಅನುಭವಿಸಿದ. ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗನು ಅನುಭವಿಸಿದ. ಮುಂದೆ ಅವನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಎಷ್ಟರವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತನ್ನ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ದಿನ ಜಪಿಸಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭವವು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಿದೆ. ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಪ್ರಭವವು ಕಾಣಿಸುವುದು. ನಾನು ಯಾವಾಗ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಗ ಮಾರ್ಗ ಅನುಭವವು ಹೀಗಾಗುವೆ. ಅನುಭವವು ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾರ್ಗವು ನಾನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಗ ನನ್ನ ಮಗನು ಬಹಳ ಮುಂದೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆದಿರುವಾಗ ಸದಾ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾರ್ಗವು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಮರಣವಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಚರಣವಾದರೂ ತನ್ನ ಮರಣವನ್ನು ನಾನು ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಉದ್ಭವಿಸುವ ಶ್ರುತಿ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಾವೇ ನೀಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನೀಡುವುದೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸಂಗವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಸ್ಪಷ್ಟದಲ್ಲಿ ವರ್ತನ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಬಹಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಬಿಡಿಸಿರಿ, ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿರಿ.

(ಸಹ) ಸೌ. ಸುದೂರಣ

[ಪತ್ರ ಸಂ. ೪]

ಧಾರವಾಡ, ತಾ ೭ ೪ ೪೦

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಸೇವೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳು.

ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಪತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಯು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು ತನು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೇಜೋಗೋಳ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಗೋಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೇಜಸ್ವಿ ಸೇರಿದ್ದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ತೇಜಸ್ವಿ ಕಣ್ಣಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಆ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಭಯವು ಸಂತ ಅನುಗ್ರಹ ಭಾವವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುವುದು. ವೇದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸೋಪಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಕಾರಣ ಆ ಜನರು ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಭ್ರಾತೃತ್ವವು ಮಹತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸೂರ್ಯ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು, ವಿಕಾರಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೆ. ತಾವು ತೀರಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಯಾವಾಗ ಅವರು ಭ್ರಾತೃತ್ವ ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಆಗ ಅವರ ಸುತ್ತಲಿಂದ ಕಾಲಿ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹಾಗೂ ಭ್ರಾತೃತ್ವ ಮುಗಿಯುವಾಗ ಕಾಲಿ, ರಾಮೇಶ್ವರ ಮಂವಾಸನ ಸ್ಮಾರಕಯುಧಾ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಯೋಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕೂಡ ಅಂಥಾ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಯೋಗವು ನನಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಧಾನವು ನನಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸಿತು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಷ್ಯರು ಭ್ರಾತೃತ್ವ ಮುಗಿದು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಾಗುವುದು.

ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಭ್ರಾತೃತ್ವ ಮುಗಿಯುವಾಗ ತಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯಾಗಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾಪ್ರಕಾಶದಂತಿರುವ ತೇಜೋವಲಯದಲ್ಲಿ ಕಮ ಮೂರ್ತಿಯು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಭಾಂಗಣವನ್ನು ಹಾಕಿದೆ; ಮತ್ತು ವಿರಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ, ಸತ್ಯವಾದಿ ಇವುಗಳ ಅಂಥ ನನಗೆ ಬಂದಿತು.

ಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದನು. ತಾವು ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಿರಿ
 ಆ ಮೇಲೆ ಆ ದೃಶ್ಯವು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಈ ದೃಶ್ಯಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು ಇಷ್ಟೇ,
 ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವು ತೋರುವದಿಲ್ಲ; ನಿಶ್ಚಯವೆಂದ ಎಚ್ಚರವಾಗುವಾಗ
 ಸಮೂಹವೇಕೆಗೆ ಅವು ಕಾಣುವವು. ಮೇಲಿನ ದೃಶ್ಯದ ನಂತರ ನನಗೆ ಮೊದಲಿ
 ನಂಥಾ ನಿರೂಪನಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೋರಿತು. ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಕತ್ತಲು ಇತ್ತು.
 ಅಂದಿನಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಮಾಜವು ನನಗೆ ಘಂಟಾನಾದ, ಶಂಖಾನಾದ ಕೇಳಿ-
 ಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವು ದೃಶ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾನು ವಿಶೇಷ ಸುತತ್ವ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.
 ಯಾರಾದರೂ, ಅವು ನಿಶ್ಚಯವೇಕೆವೇ ನಿಜವಾದ ಸುಧಾರಿಕೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವವು.
 ಎಂದೆ. ತಾವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ. ಅವರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನನಗೊಂದು ಚಮ
 ತ್ಕಾರಿಕ ಅನುಭವವು ಬಂತು. ನನ್ನ ರೋಗವು ನಿಜವಾದ ಭ್ರಮೆ ಸ್ವರೂಪದ
 ರೂಪವು ಸುಧಾರಿಸಿತು. ನಾನು ಬಹು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೋಗಿ
 ಪ್ರೇಮವೆಂಬ ಎಂಬಂತೆ ನನಗನಿಸಿತು. ನನಗೆ ಬಹಳ ಭಯವಾಯಿತು ಹೃದಯವು
 ಹೊರಟಿರುವಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬೀಗುವ ಕೂಡಲೆ ಆ ದೃಶ್ಯವು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ
 ನಾನು ಎಚ್ಚರವಾದೆ ಎಂಬುದು ಮೂರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಪುನಃ ಹಾಗೆಯೇ
 ಆಯಿತು ಎಂದೆಂದರೂ ಧ್ಯಾನವು ಬಂತು 'ಮೇಲೆ ಹೋಗು.' ಕೂಡಲೆ ಪುನಃ
 ನಾನು ಸ್ವಪ್ನವಾಗುತ್ತೆ. ನನಗೆ ಗಾಂತ್ರಿ ಅಂಜಿಕೆ ಆಯಿತು. ಅವರ ಈ ಸಮಯ
 ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎಡಗಡದಿಗೆ ಮೂವು ಪ್ರಕಾರವು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮೆ
 ಇರುವ ಕ್ಷಣಿಯಿಂಥಾ ಬಂದು ಭ್ರಮೆ ಇಮಾಡತು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದಿನಿಂದ
 ಘಂಟಾನಾದ ನ ಶಂಖಾನಾದ ಎದಗಡೆಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ
 ಅರ್ಥವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಭೀತಿಯು ಹೋಗುವಂತೆ ನನು ಮಾಡಬೇಕು
 ಇದನ್ನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು ಯಾವ ವೇಳೆಗೆ ಅಜ್ಞಾನವ ಸಂವಯವು ಮೇಲೆ
 ಎದ್ದುಬಿಡು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಭೀತಿಯು ನನ್ನ ಸುಧಾರಿಕೆ ಆಗಗೊಡದು.
 ಹೀಗಾದರೆ, ತಾವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಮ್ಮ ರಾಯಿಗೆ ತಗೊಳ್ಳಿರಿ. ಮತ್ತು
 ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ. ತಮ್ಮ ಮನನನಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಸಲುವಾಗಿ
 ನಾನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ತಾವು ಮಾತ್ರ
 ಕೂಡುವದಿಲ್ಲ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?

(ಸಹಿ) ಸಾ. ಸುಂದರಾಚಾರ್ಯ

[ಪತ್ರ ಬರೆದು]

ಧಾರವಾಡ, ೨೦-೧೧-೪೨

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ಪ್ರಣಿವಾತಗಳು.

ನನ್ನ ಪತಿಗಳ ಸುಧಾರಿಕೆ ಚಲೋರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದದೆ. ತಮ್ಮ
 ಕೃಪೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ತಮ್ಮ ಶುಭಕಾರ ಸ್ವೀಕೃತಕ್ಕಿದ್ದು. ನನ್ನ

ಪತಿಗಳು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡುವರೋ ಆ ವೇಳೆಗೆ ಅವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ
ಆನಂದ ಲಹರಿಗಳು ಏಳುತ್ತವೆ. ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆಯು
ಕೂಡಿದ್ದು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗಿದೆ. ತಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ
ಕೃಪೆಯ ಮಳೆಯನ್ನು ಒಳಗೆಯೇ ಸುರಿಸಬೇಕು; ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ
ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿದೆ.

ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಗತಿ ಅಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ
ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಧಿಕ ಶಾಂತತೆಯ ಲಾಭ
ವಾಸ್ತವ ಅಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಾನು ನಿರ್ದೋಷ
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುಕ್ತ ಸಾಧಾರಣ ರಾತ್ರಿ ಮೂರರ ಮುಪ್ಪುಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ
ಕಿವಿಗೇ ಬಿಸ್ ಹೊರಟಂತೆ ಆಗಿ ನನಗೆ ಅಂಜಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೂಡಲೆ ಆ ಭಾಸವು
ನಿಲ್ಲುವದು ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು
ಮಾಡಿದೆ, ಮತ್ತೆ ಭೌತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಚಾಲೂ ಇಟ್ಟೆನು
ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂಟಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಅಂಧಾ ಬಾಲವಿದ್ಯಂಧಾ ಒಂದು ತೇಜೋ
ಗೋಲವು ಬೀಳಿತು. ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀಲಕ್ರಮವು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹೊರ
ಚೆದುರಿ ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೂಡಲೆ ಆ ದೃಶ್ಯವು ನಿಂತಿತು. ಅದು ಒಂಟಿ ಇತ್ತೀ
ಕುಂದಲಿನಿ ಇತ್ತೀ ಅದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ,
ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ನನಗೆ (ನೂ) ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲ. ಮಾತ್ರ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಿ
ದ್ದಾಗ ತಾವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಘಂಟಾ
ನಾದವು ನನಗೆ ಇಷ್ಟಾನಾಲ್ಪ ರೂಪ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ನನಗೆ ಈ ಘಂಟಾನಾದ
ವಾಕ್ಯಕಾರದ ಗೊಡಸು ಇಲ್ಲ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ
ಕೂಡಿರುವಾಗ ತಾವು ಯಾವ ಆತ್ಮಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ
ರಿರಿ ಅದು ನನಗೆ ವ್ಯಸನ ಬೆಗಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಭಕ್ತಿ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ನನಗೆ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ
ಹಾರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ನಾನು ಹಾರುವೆನು, ಯಾಕೆಂದರೆ ತಾವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ
ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ
ಮೊದಲಿನ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಆಗ ಅವರು ಕೆಮ್ಮು ಮತ್ತು ಜ್ವರ
ದಿಂದ ಅಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿರಬೇಕೆಂತ ತೋರಿತು. ತಾವು ಮತ್ತು ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ
ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಹೇತು ಇತ್ತೀ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು
ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆತ್ಮಾಂತಿಕ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ
ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮರೆಯಬೇಕು ಎಂಬಂತೆ ತೋರುವದು. ಆದರೆ ನನ್ನೊಳಗಿನ

ಅಹಂಕಾರವು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಅದರ ಹೊಡೆತ ದಿಂದ ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೇನು. ನನಗೆ ಧ್ಯಾನವು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪರಮೇಶ್ವರನ ನನ್ನ ಸದ್ಗುಣ ಇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನಿಸುತ್ತಿರುವ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪ್ರೇಮವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಕೃಪೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನವುಗ್ನು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡಿರಿ, ಮತ್ತು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ.

(ಸಹಿ) ಸೌ. ಸುಂದರಾಬಾಯಿ

-- ೪೬ --

ರಾ. ಶಿವರಂಕರ ದಾವೋದರ ವಾರಾಣಸಿ. ಮುಕ್ತಾನ್ತರ ಮುಂಬಯಿ
ಇವರ ಅನುಭವಗಳು -- (ಅವರ ತಾರೀಖು ೨೨-೫-೪೩ ರ ವತ್ತದ ಮೇಲಿಂದ,

ಗಿರಗಾಂವ ಮುಂಬಯಿ, ತಂ ೨೩ ೫ ೪೩

ತಮ್ಮ ಕೃಪಾವೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಯಾರ ದಿವಸ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ, ಅಂದಿ ಸಿಂದ ಎಳೆಂಟು ದಿವಸ ಪ್ರಕೃತಿ ವ ಮನಃಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಕಾರದ್ದಿತ್ತು. ಎಡಗಣೆ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ನಾದವು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ 'ಸೋಹಂ' ಈ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರ ವ ಅಮೋಘ ರಬ್ಬಿಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿತು ಹೃದಯದೊಳಗಿಂದ ನಾಭಿಕಮಲವನ್ನೊಳಗೊಂಡ 'ಸೋಹಂ' ದ ಅಮೋಘ ರಬ್ಬಿ ಉಜ್ವಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು ನಾದವು ಪೂರ್ಣ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೂ ವೊಡಲು ಅದು ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿಗ್ನೆಯಿಂದ ಅದು ಪುನಃ ಎಡಗಿವಿಯೊಳಗೆ ಕೇಳಿಸುವದು. ಹಾಗೂ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ವ ಅದೇ ವರ್ಣದ ಜ್ಯೋತಿ ತೋರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಪೂರ್ಣ ವರ್ತುಲಾಕಾರ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿನ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕೆಂಪು ಅಗ್ನಿ, ಆದರೊಳಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶ ಇದ್ದು ಅ ಪ್ರಕಾಶವು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ವರ್ಣವು ಇರುವದು.

(ಸಹಿ) ಶಿವರಂಕರ ದಾವೋದರ ವಾರಾಣಸಿ

-- ೪೭ --

ರಾ. ರಾ. ವಿ. ಎಮ್. ವೈದ್ಯ, ದೆಹಲಿ, ನಾಶಿಕ ಇವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರ ಮೇಲಿಂದ--

ನಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪುಣೆಯೊಳಗೆ ಇರುವವನಿರು. ಸನ್ ೧೯೩೨ ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದಂತ ವೈದ್ಯಕೀ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಈಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವವು ಶ್ರದ್ಧಾಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಮಹಾತ್ಮರ ಮತ್ತು ಸಾಧು ಸಂತರ ವರ್ತನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ನನಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪ್ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲೂ ಹೀಗೆ. ಮೊಳಗೆ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಂತ ಯಾರೋ ಸತ್ಪುರುಷರಿವ್ವಾರೆ. ಬಹು ಮಂದಿ ಅವರ ವರ್ತನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸಹಜೀವವಾಗಿ ಅವರ ವರ್ತನವಾಗಿ ಬೇಕೆಂತ ನನಗನಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನಕೂಡ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅವರ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿ ಮೇಲಿಂದ ಮತ್ತು ವಿನೋದ ಸಂಭಾಷಣದ ಮೇಲಿಂದ ಅವರು ಸತ್ಪುರುಷರು ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗೃಹಸ್ಥರಿನ ಬೇಕೆಂತ ನನಗನಿಸಿತು. ಅದರೂ ಪುನಃ ಬದಲಾಗ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆನು. ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಮುಕ್ತ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ವಾಯಿತು ಒಂದು ದಿನ ಅವರ ಹಲ್ಲು ನೋಯಿಸುವಷ್ಟಿತು. ರಾ.ವಸಾಹೇಬ ಎಸ್.ಎಸ್. ಗುಪ್ತೆ ಇವರ ಕೂಡ ಅವರು ಟಾಂಗಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ದನಾ ವಾಸಿಗೆ ಬಂದರು ಸಂತರ ಪುನಃ ಮತ್ತೊಂದು ಹಲ್ಲು ನೋವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು ಪ್ರಕೃತಿ ಅರಕ್ಷವಾದರಿಂದ ಆ ಸಮಯ ದವಾಪಾನೆಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲಿಂದ ತಲೆ ಮೇಲಿಂದ ನಾನೇ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಾ.ವಸಾಹೇಬ ಜಮಾತಿ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಾನೇ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಆರು ವರ್ಷಗಳು ಹೋದವು. ಅದರೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪಾಂಡುರಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವರ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದವಾಗುವ ಕಾಲವು ಸಮೀಪ ವನೆಯೆಂದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ "Light on the Path of Self Realisation" ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅವರು ನನಗೆ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆರೆದು, ಅವರ ಕೆಲವು ಲೇಖನ ಅನುಭವಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರ ಕೈಯಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದಿದೆ. ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಬದಲಾಯಿಸಿತು, ಮತ್ತು ೨೯ ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ನಿಜವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸಾರ್ವಭೌಮನ ಸತ್ಪುರುಷರಿರಬೇಕೆಂತ ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯಾಯಿತು ಅನಂತರ ಅವರಿಂದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಕೊಂಡು ಆತ್ಮಾರೂಪದ ಅನ್ಯಾದರವನ್ನು ಸುಖ ಭೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಲಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು, ಅನಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿತ ಮಾಡಿದೆನು. ಆಗ ಅವರು ನನಗೆ ಕೇಳಿದರು, "ತನ್ನ ಗ್ರಹ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದು ತನ್ನದು ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯವದೆ ಎನು?" ನಾನು "ಹೌದು" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ, "ನೋಡೋಣ ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ" ಎಂದು

ಅವರವರು ಹೀಗೆ ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆಯಿತು. ನಾನು ನೇಮದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಪುನಃ ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹದ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅವರು ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಗುರುವಾರ ದಿವಸ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಸಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ಮಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಐದೈದು ಮಿಸಿಟು 'ಸೋಹಂ' ಮಂತ್ರದ ಜಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಜಪ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಪುನಃ ಒಮ್ಮೆ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಮುಂದಿನ ಗುರುವಾರ ಹೂವು, ಊದಿನಕಡ್ಡುಗಳು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಸ್ನಾನ ವಗೈರಿ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದನು ಆದು. ಆಳು ನೇ ಸರ್ವನ ಗೋಕುಲಾಕ್ಷಮಿಯ ದಿವಸವಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ಆ ಸದ್ಭರುಗಳು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಕೃಪೆಯ ಛಾಯೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದರು. ಸಂತರ ಇನ್ನು ಮೂರು ಸಾಲ್ಪು ದಿನ ಆರು ನನಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಪು ಎದುರಿಗೆ ಕೂಟ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಭ್ರಮಾಭ್ಯಾಸದ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ, ಅವರು ನನಗೆ 'ಸೋಹಂ' ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಧ್ಯಾನ ಹಚ್ಚುವ ರೀತಿ ಅದೇ ಎಂದು ಅವರವರು "ನಿತ್ಯ ಮಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರು ಮತ್ತು ದಿನಾಲು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ." ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ಪಾದದಿಂದ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಮೂರು ಸಾಲ್ಪು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ನಾನು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನಾ ವರ್ಣಗಳ ವರ್ತುಲಗಳು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೊಡಲು ಒಂದು ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ ಕೊಪ್ಪುಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಘಟಪಾಲ್ಪದ ಸ್ವರೂಪ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅನಂತರ ಅದರ ಬಣ್ಣ ಕರೆ ಕೆಂಪು ಆಯಿತು. ಸಂತರ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹಸು ವರ್ಣದ ವರ್ತುಲಗಳು ಹೊರಟು, ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವವು. ಮೂಲರಂಗದ ವರ್ತುಲವು ಕರಗಾಗುತ್ತ ಹೋಗಿ, ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಹಸು ಬಣ್ಣದ ನಕ್ಷತ್ರಾಣುಪ್ರಿತ, ಸಡುವಿನ ಬಣ್ಣವು ಅಚ್ಚ ನೀಲವರ್ಣವಾಗುವದು ಮತ್ತು ಅದು ಸುಧ್ಯವಾಗಿ ಹಸು ಎಲೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಟ್ಟಿಕಡೆಗೆ ನಾನಾತರದ ಬಣ್ಣಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಆ ಮೇಲೆ ಆ ನೋಟವು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ಅನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗಲಾ ಜಪಕ್ಕೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ ಎಂದು ದಿನ ನನಗೆ ಮುಂದಿನಂತೆ ಅನುಭವವು ಬಂತು.

ಮುಘ್ಯಸ್ತ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಶಾಲೆ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಸೋಗೆಯ ಜಪವು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ದೃಷ್ಟಿಯು ಅರ್ಥೋನ್ಮಿತ ಮತ್ತು ಹೀಗಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ನೀಲ ವರ್ಣವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಸುರ್ದನ ಚಕ್ರದ ನೆನಪಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅದ್ವಯದ ಸಂಗತಿ ಹೀಗಾ

ಉತ್ಪನ್ನ, ಆ ನೀಲವರ್ಣದೊಳಗೆ ನನಗೆ ಸುವರ್ಣನ ಚಕ್ರವು ತೋರಿತು. ಜೋಡ ಚಕ್ರಗಳ ಗಾಲಿಯಂತೆ ಇದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಫಲನುಷ್ಠದಂತೆ ಬಹು ವರ್ಣಗಳಿದ್ದವು. ಆದ, ಗುಗರ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂಟು ಹತ್ತು ಸೆಕೆಂಡುಗಳ ನಂತರ ಆ ಚಕ್ರವು ಸ್ವಸ್ಥನಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಗಂಧದ ನುಣುಪಿರುವ ಒಂದು ಗಡುತು ಹುಡುಗನ ಮೂವು ತೋರಿತು. ನಾಲ್ಕು ಸೆಕೆಂಡುಗಳ ನಂತರ ಆ ಮೂವು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಪುನಃ ಚಕ್ರಕಾಣಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಚಕ್ರವು ಬಾಣದಂತಾಗಿ ನೋಟವೆಲ್ಲಾ ಅದ್ಭುತವಾಯಿತು.

ನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮುಂಜಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ಕಾಣಬಂದವು. ಆಕಾರ, ಬಿಣ್ಣೆ ಮೋಡ, ಸಪ್ತರ್ಷಿ. ನೀಲವರ್ಣದ ಚಿಕ್ಕಗುಣ, ಸುವರ್ಣನ ಚಕ್ರ. ಒಂದೇ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ರಕ್ತಗುಣವಿಗೈರೆ... ಸದ್ಗುಣಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರವೆ ಅನುಭವಗಳು ಯಾವಾಗ ನನಗೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಆಗ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಹೇರಳ ಕೋಣೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಕೂತು ನಿಂತು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಹಿಡಿದವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಒಂದು-ರಬರಿ ತಿಂಗಳು ಅಗಿಯೋಯಿತು ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನೊಳಗೆ ಬೇರೆಗೆ ನಾನು ಜರ ಮಾದುತ್ತಾ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು "ನವೆಯಲಿ ತಿಳಿಸು" ಎಂದು ನನ್ನ ಬಲಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವವನು, ನಾನು ಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿ ಕೇಳಿದೆನು.

ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಉದ್ದ ತೆಳ್ಳನ ಮುಖವು ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನಂತೆ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಇದ್ದು ಅವನ ಮುಖವು ಒಬ್ಬ ತನ್ನೊಮ್ಮೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪುರಾಣ, ನನಗೆ ಬೇರೆಗೆ ಹೇಳಿದನು. "ಇನ್ನೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅನೇಕ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದವು. ನಾನು ಮರುದಿನ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ನೋಡಿದ ಮೂವರು ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅನುರಂಧನು. "ನಿನಗೆ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಸುರಸ್ವತಿಯವರವರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು" ಎಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ೧೦-೧೨ ರ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಸುರಸ್ವತಿ ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಾರೆಯಂತೆ ತೋರಿತು. ಅನಂತರ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಸುರಸ್ವತಿಯವರು ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ನಾನು ಆ ಚಂದ್ರನ ಕಡೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಗ ಗುರುಕವಿಯ ಮೂಲಕ ಕಾಣಬಂದ ಅತ್ಯದ್ಭುತವೊಂದಿಗಿನಂತೆ ಆ ಚಂದ್ರನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ನಡನಡುವೆ ಕತ್ತಲೆ ಕೊಳೆ ಮುಳ್ಳವನು ನನಗೆ ಪ್ರಕಾರವು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಮುಂಜಾನೆಯ

ಸ್ವಚ್ಛ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವು ಕೋಣೆತುಂಬ ಬಿದ್ದವು. ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು ಎಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಜನುತ್ಪಾದಿಕ ಅನುಭವವು ಬಂತು ಅದು ಹೀಗಿತ್ತು:—

ಎಡಗಡೆಗೆ ಮೊಂಡಿ ಮೂಡಿ ನನ್ನ ಮರಿಗೆ ಕೂಳಿದ ಗಜಾನನ ಮೂವ್ವಿಯು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಸುಸುಪ್ತನಾಗಿದ್ದೆನು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಂಬಂಧ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಣಪತಿಯವರು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಬಲಗೈ ಎತ್ತಿ ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇತ್ತೀಚೆಲಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ನನಗೆ ಆಸೀದ ಪರ್ವದ ವರ್ತುಲ ಗಳು ತೋರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಕಗಳು ನಡೆ ನಡುವೆ ತೋರುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೆ ನನಗೊಂದು ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸಿತು ಆರೋಹಗಿಂದ ಕಿರಣಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪದೊಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆನೆ

(ಸು) ವಿ ಎಮ್ ಸೈದ,

- ೪೩ -

ರಾ. ಬಾ. ವಾ. ವೈದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇವರ ಅನುಭವಗಳು.

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಇವರು ನನಗೆ ಅನುಭವ ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ನಾನು ಆತಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಕನಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನಾಡ್ವಿಷದ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿಲ್ಲನು. ಆಗ ದೇವ ವ ಸಾಧು ಎಂಬರ ಸಂದೆ. ರಾಡ್ವಿಷದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮನ ರಂಜನೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿತ್ತು.

೧೯೩೮ ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜ ಇವರ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು ಆಗ ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಸತ್ತು ಹತ್ತು ಮದ್ದನ್ನೆತ್ತು ಮನಗಣಿ ಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ನಾನು ಆತನಿಗೆ ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವಿನಯ ಮಾಡಿ ದೆನು. ಆದರೆ "ನುನೆಯೊಳಗಿನ ಜವಾಬ್ದಾರ ಮನ ಹೃದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಆಗ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು

ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲಿನ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಘಟನೆಯು ನನಗೆ ನೆನಪವೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಜೀವಂತ ಇದ್ದರು ಆದರೆ ೧೯೩೬-೩೭ ನೇ ವರ್ಷ ಇರಬೇಕು. ಶ್ರೀ ರಾವಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತೆ (ರಂ. ಸೀ.) ಇವರ ಚಿರಂಜೀವ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣ ಸಾಹೇಬ ಗುಪ್ತೆ ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರೂ ಶ್ರೀಗಜಾನನ

ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಬಂಧ ವಿಶೇಷ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಸಹಜೀಕವಾಗಿ ನಾನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಇಚ್ಛೆ ಇತ್ತು. ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರ ನಿತ್ಯದ ಘಾಷಣದ ಮೇಲಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು.

ಯಾವ ದಿವಸ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ವೃತ್ತಾಂತವು ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ಆಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಾಲ್ಕುಸಾಲ್ಕುವರೆ ಘಂಟೆ ಆಗಿತ್ತು. ನಂತರ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ನನಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ದಿವಸ ತೇಳದ್ದರೂ, ಆಗ ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ್ಕುಸಾಲ್ಕುವರೆ ಘಂಟೆ ಆಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಥಮ ಭೆಟ್ಟಿ ನಂತರ ಎರಡುಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋದೆನು, ಆಗ ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ್ಕುಸಾಲ್ಕುವರೆ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ನನಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ನೆನಪು.

ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ನಾನು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಸುಮಾರು ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಘಟನೆ ಮೂಲಕವೇ. ಆ ದಿನ ಸಂಜೆ ಸಾಲ್ಕುರಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನೋ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂತಿದ್ದಾಗ, ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬ್ಯಾಟರಿಯಂಕೆ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂತ ಇಚ್ಛೆ ಆಯಿತು. ನಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿಗೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಯತ್ನಿಸಿದೆ, ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ವಿಚಾರವೂ ಆ ಶಕ್ತಿಯೂ ವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತ ನಡೆದವು. ಕಡೆಗೆ ನನಗೆ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಂತು. ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಹಾರಾಜರು ನಗುನಗುತ್ತ ನನಗೆ ಕೇಳಿದರು, “ಯಾವ ಸಂತನು ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದನು ?” ಆಗ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರ ಸಂಬಂಧ ನನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಅನುಭವವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆ.

ಅದರ ನಂತರ ನಾನು ಅಗಾಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯ ಸಾಯಗಾಂವಕರ (ಫೋಟೋ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್) ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ನನಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಿತವು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ವಿವೇಕಾಂಬದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಇವರು ಕೇಕಾನಂದರ ಗುರುಗಳಿದ್ದರು. ಇದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕಡೆ ನನ್ನ

ಮನಸ್ಸು ಅಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದರ ಹೊರ್ತು ಇವರಿಗೆ 'ಅನತಾರ ವಲ್ಯಾ' ಹೀಗೆ ಪದವಿ ಇದ್ದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂತರಿಗೆ ಅದು ಇಲ್ಲವರಿಂದ ರಾಮ-ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ ಇವರು 'ಸಂತ ಸನ್ಯಾಸಿ' ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದೆ. ಆ ಕಾರಣ ನಾನು ಅವರದೇ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ; ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯವರೆಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕಡಿಮೆಯವರೆಂತ ತಿಳಿದು, ನಾನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಚಮತ್ಕಾರವಾಯಿತಲ್ಲ, ನನ್ನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ರೂಪಾಂತರವಾಗಿ ಅಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಾಣುತ್ತಿತು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಮೇಲಿನಂತೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು.

ಇದರ ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಉಪವೇಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ಮಾಲೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮರುದಿನ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮರುದಿನ ಏನೂ ಅಡಚಣೆ ದೆಕೆಯಿಂದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳದೆ ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆನು. ನಾನು ಮಾಲೆ ತರಲಿವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು 'ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾಲೆ ಅದೆಯಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹತ್ತರ?' ಹೀಗಂದ. ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಅನುಗ್ರಹ : 4 ನೇ ಸಂ. ಗಾಳಾರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಅನುಭವವು ಒಂದು

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಯವರ ಕಾಲದಲಾಗಾಯಿತು, ಪ್ರದತ್ತವತಾರ ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪ್ರಸಾದಿಕ ಪಾದುಕೆಗಳವೆ (ಪೂರ್ವಪಾನವೇಶ ದಲ್ಲಿ ನಗರ ವೇಷದ ಹತ್ತರ 'ಸ್ವಾಮಿ ಚೆ ವಡಗಾಂವ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಬಾರದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಂಗಮರವು ಪಾದುಕೆಗಳು ಅನೇ. ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭೂತಬಾಧೆ ವಗೈರೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ನನ್ನ ಶಂಕೆಯವರಿಗೆ ಬಿಳಿಯ ಸಣ್ಣ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು.) ಒಮ್ಮೆ ದೇವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾಟದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಭಿಷೇಕ

